உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீராமேச்சுரமென்னும்

சேதுஸ்தலபுராண

வசனகாவியம்.

இஃது,

இராமேச்சுரம்

ஆறுமுக உபாத்தியாயரவர்களுடைய

எட்டுப்பிரதியின்படி

மதுரை புதுமண்டபம், புத்தகஷாப்,

நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதிக்கப் பட்டதை

ஷை யார் குமாரர்

மதுரை புதுமண்டபம் புக்ஷாப்

என். செல்லய்யாபிள்ளை அவர்களால்

சென்னை,

ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

கன் விலை] 1926. [ரூபா 2—0—0

உ

கடவுள் துணை.

ராமேச்சுர தீர்த்தங்களில்

ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டிய வரிசைக்கிரம விபரம்.

1—வது விநாயகர் தெரிசனம்.

தேவிபட்டணத்துக்கு வடக்கு உப்பூரில் விநாயகர்தெரிசனை செய்யவேண்டியது தேவிபட்டணத்துக்கு பத்துமயில் வடக்கிலிருக்கின்றது.

2—வது நவபாஷாண தீர்த்தம்.

தேவிபட்டணம் நவபாஷாண சமுத்திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டியது இராமநாதபுரத்திற்கு ஒன்பதாவதுமைல் வடக்கிலிருக்கின்றது.

3—வது சக்கரதீர்த்தம்.

தேவிபட்டணத்தில் தரும புஷ்கரிணியென்ற சக்கரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டியது. இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஒளித்துக்கொண்ட மகிடாசூரனை அசரீவாக்கால் தேவி தெரிந்து அவனைச் சங்கரித்ததினால் இதற்குத் தேவி பட்டணமென்று பெயருண்டாயிற்று.

4—வது சக்கர தீர்த்தம்.

மேற்படி தீர்த்தத்தில் பாதி திருபுல்லாணியி லிருக்கின்றது சமுத்திரத்தில் சேது அணையுந் தெரிகின்றது. இதிலுஞ் சக்கரதீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து ஆதிகேசவப்பெருமாளை தெரிசனஞ் செய்யவேண்டியது. இத்தீர்த்தத்தில் தருமதேவதைக்குங் காளவ மகாரிஷிக்கும்,உத்தமனுக்கும்,சக்கரத்திற்கும் முத்தியைக் கொடுக்கின்றது. இது இராமநாதபுரத்திலிருந்து தெற்கில் 10-வது மைலில் உள்ளது.

5—வது வேதாளதீர்த்தம்.

வெத்திலைமண்டபத்திற்கு 2-மயிலுக்குத் தெற்கே யிருக்கின்றது. இத்தீர்த்தத்தில் சுதரிசனனென்ற கந்தர்வன் வேதாளரூபம் நீங்கி முத்தியடைந்தது.

6—வது பாபவிநாசதீர்த்தம்.

வெத்திலைமண்டபம் சமுத்திரத்திற்கு அருகில் தெற்கேயிருக்கின்றது. சுமதியென்கிற பிராமண பிரமசாரியுந் திடமதியென்கின்ற சூத்திரனும் முத்தியடைந்தது.

7—வது கபிதீர்த்தம்.

பாம்பனில் தெப்பக்குளஸ்நானஞ் செய்யவேண்டியது.

8—வது வயிரவதீர்த்தம்.

பாம்பனில் சமுத்திரஸ்நானஞ் செய்யவேண்டியது.

9—வது சீதாகுண்டதீர்த்தம்.

தங்கச்சி மடத்துக்கு வடக்கு அரைமயிலி லிருக்கின்றது. தேவேந்திரன் பிர்மஹத்தி தீர்ந்தது சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்தவிடம் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டியது.

10—வது வில்லூன்றி தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு தாகந் தீர்ப்பதற்காகச் சமுத்திரத்தில் வில்லை ஊன்றினவிடஞ் சமுத்திர மத்தியில் நல்லதண்ணீர்க்குமிழியுண்டாயிருக்கின்றது. சீதாகுண்டத் தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கில் தங்கச்சிமடத்தி லிருக்கின்றது.

11—வது மங்கலதீர்த்தம்.

தங்கச்சி மடத்துக்குக் கீழ்ப்புறம் ரஸ்தாவுக்குத் தென்புறமிருக்கின்றது. மனோஜவ பாண்டியனும் அவன் பத்தினி சிமித்திரையும் மகன் சந்திர காந்தனும் இராச்சியபாரம் பெற்று முடிவில் மோட்சமடைந்தது.

35/2

12—வது இரணவிமோசனதீர்த்தம்.

ஷே ரஸ்தாவில் ஏகாந்த இராமசாமி கோவிலுக்கு வடபுற மிருக்கின்றது.

13—வது அமுதவாவிதீர்த்தம்.

ஏகாந்த இராமசாமி கோவிலுக்குள் ஈசானிய திக்கிலிருக்கின்றது. ஏகாந்த இராமசாமி கோவிலானது ஸ்ரீராமர் இலக்ஷ்மணர்-விபீஷணர்-அநுமார்-சுக்ரீவன் முதலானவர்களுடன் இலங்கைக்குச்செல்லும் விஷயமாக ஏகாந்தமா யிருந்து பேசுகையில் சமுத்திர கோஷ்டமானது பேசவொட்டாமல் இரைந்ததினல் ஸ்ரீராமர் கையை யமர்த்த சமுத்திரமானது சப்தமில்லாமல் இன்று மிருக்கின்றது.

14—வது இலக்ஷ்மணதீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமேஸ்வரத்தில் பாம்பன் ரஸ்தாவுக்குத் தென்புறமிருக்கின்றது. பலபத்ரர் சூத புராணிகரைக் கொன்ற பிர்ம்மஹத்தி தோஷமும் இராட்சதர்களைக் கொன்ற தோஷமும் நிவர்த்தியாயினது. இதிலிருந்து தான் தற்காலம் யாத்திரை ஆரம்மஞ்செய்யப்படுகிறது.

15—வது ஸ்ரீராமதீர்த்தம்.

இலக்ஷ்மண தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கிலிருக்கின்றது. சுதிக்கனனென்ற பிராமணன் தீர்த்தமாடி மானிடதேகத்துடன் தேவ போகமடைந்ததுந் தருமராஜாவானவர் அசுவத்தாமா இறந்துவிட்டதாய் பொய்சொன்னதினு லுண்டான குருஹத்தி தோஷமும் போய் ராஜ பட்டாபிஷேகம் பெற்றுக்கொண்டது.

16—வது சேது தனுக்கோடி தீர்க்தம்

இரத்னகரமும் மகோததியும் ஒன்ருகக்கூடிய இடம்மகாசமுத்திரஸ்நானம் அசுவத்தாமா நித்திரையில் இளம்பஞ்சபாண்டவர்களைக்கொன்ற பாவமுந் தருமகுத்த பாண்டியனுக்குப் பயித்தியமுஞ் சானகாட்டனென்னு முனிவனுக்குங் குபேரன் மந்திரியாகிய பத்திரனென்பவனுக்கும் பராவசு அருவாசு வென்பவன் தகப்பனைக்கொன்ற பிர்ம்மஹத்தி தோஷங்களும் அநேககோடி பாவங்களும் நிவர்த்தியாகின்றது வருகிறவழியில் கோதண்ட இராமசாமிகோயில் தெரிசனை செய்யவேண்டியது.

17—வது ஜடாமகுடதீர்த்தம்.

கோதண்ட இராமசாமி கோயிலுக்கு மேற்கே மணல்மேட்டுக்கு தெற்கே யிருக்கின்றது நல்லதண்ணீர் தெப்பக்குளம் இராம

ரும் இலட்சுமணரும் ராக்ஷஸாளுடைய ரத்தங்கள் ஜடா மகுடங்களிலிருந்ததைகழுவுவற்காகத் தெய்வீகமாயுண்டாக்கப்பட்டது. சுகப் பிர்மரிஷியும் பிருகுமுனிவரும் தூர்வாசரும் தத்தாத்திரேயரும் மோக்ஷமடைந்தது.

18—வது சுக்ரீவதீர்த்தம். அங்கத்தீர்த்தம் சாம்புவதீர்த்தம்.

மூன்றும் கெந்தமாதன பருவதத்துக்குப் போகும் வழியிலிருக்கின்றது.

19—வது பாண்டவதீர்த்தமாகிய தருமதீர்த்தம்.

கெந்தமாதன பருவதத்திலிருக்கின்றது.

20—வது வீம தீர்த்தம்.

கெந்தமாதன ப்ருவதத்திலிருக்கின்றது.

21—வது அர்ச்சன தீர்த்தம்.

கெந்தமாதன பருவதத்திலிருக்கின்றது.

22—வது நகுல தீர்த்தம்.

மேற்படி பருவதத்திலிருக்கின்றது.

23—வது சகாதேவ தீர்த்தம்.

மேற்படி பருவதத்தி லிருக்கின்றது.

24—வது துரோபதி தீர்த்தம்.

ஸ்ரீபத்திரகாளி கோவிலுக்குப் பக்கத்திலிருக்கின்றது.

25—வது பிரம தீர்த்தம்.

ஸ்ரீபத்திரகாளி கோவிலுக்குக் கிழ்ப்புற மிருக்கின்றது.

26—வது பரசுராமதீர்த்தம்.

மேற்படி பிரமதீர்த்தத்துக்கு மேற்புற மிருக்கின்றது.

27—வது அநுமகுண்டதீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமி கோவிலுக்கு வடபுறமிருக்கின்றது.

28—வது அகஸ்தியதீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமி கோவிலுக்கு ஈசானதிக்கிலிருக்கின்றது.

29—வது அிகினி தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமி கோவிலுக்கெதிரே சமுத்ரஸ்நானம்.

30—வது நாக தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராநாதமசுவாமி கோவிலுக்கு ஈசானதிக்கில் தேவஸ்தானம்மடத்துக்குள் ளிருக்கின்றது.

31—வது சேதுமாதவ தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமிகோவிலுக்குள் மூன்றும்பிராகாரத்திலிருக்கின்றது தெப்பகுளம்.

32—வது நளன்தீர்த்தம்.

சேதுமாதவர் கோவிலுக்குள் ளிருக்கின்றது.

33—வது நீலன் தீர்த்தம்.

சேதுமாதவர் கோவிலுக்குள் ளிருக்கின்றது.

34—வது கவி தீர்த்தம்.

மேற்படி கோவிலுக்குள் ளிருக்கின்றது.

35—வது கவாட்சி தீர்த்தம்.

சேதுமாதவர் கோயிலுக்குள் ளிருக்கின்றது.

36—வது கந்தமாதன தீர்த்தம்.

மேற்படி கோவிலுக்குள் ளிருக்கின்றது.

37—வது பிர்மஹத்தி விமோசனதீர்த்தம்.

கோவிலுக்குள் இரண்டாம் பிரகாரத்திலிருக்கின்றது.

38—வது சூரிய புஷ்கரிணிதீர்த்தம்.

மேற்படி கோவிலுக்குள் இண்டாம்பிரகாரத்லிருக்கின்றது.

39—வது சந்திரபுஷகரிணி தீர்த்தம்.

மேற்படி கோவிலுக்குள் ஷை பிரகாரத்திலிருக்கின்றது.

40—வது முத்தீர்த்தம்.

கங்கா, யமுனா, கயா ஷை கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது.

41—வது சங்க தீர்த்தம்.

மேற்படி இண்டாம் பிரகாரத்திலிருக்கின்றது.

42—வது சக்கர்தீர்த்தமாகிய முனிதீர்த்தம்.

மேற்படி பிரகாரத்திலிருக்கின்றது.

43—வது காயத்ரி சாவித்ரிதீர்த்தம்.

அனுமார் கோவிலுக்கு மேற்புரம் சத்திகொல்லையி லிருக்கின்றது.

44—வது மகாலக்ஷ்மி தீர்த்தம்.

அனுமார் கோவிலுக்குத் தென்புறம் தெப்பக்குளம்.

45—வது சிவதீர்த்தம்.

கோவிலுக்குள் நந்திகேஸ்வருக்கு தென்புறம்தெப்பகுளம்.

46—வது சாத்தியாமூர்த தீர்த்தம்.

அம்மன் கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது.

47—வது சர்வதீர்த்தம்.

ராமநாதர் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கின்றது.

48—வது கோடிதீர்த்தம்.

கோவிலுக்குள் முதற்பிராகாரத்தில் ஸ்ரீகாசி விஸ்வநாதர் கோவிலுக்கு வடபுறமிருக்கின்றது கடைசி ஸ்நானஞ் செய்து தீர்த்தம் கட்ட வேண்டியது.

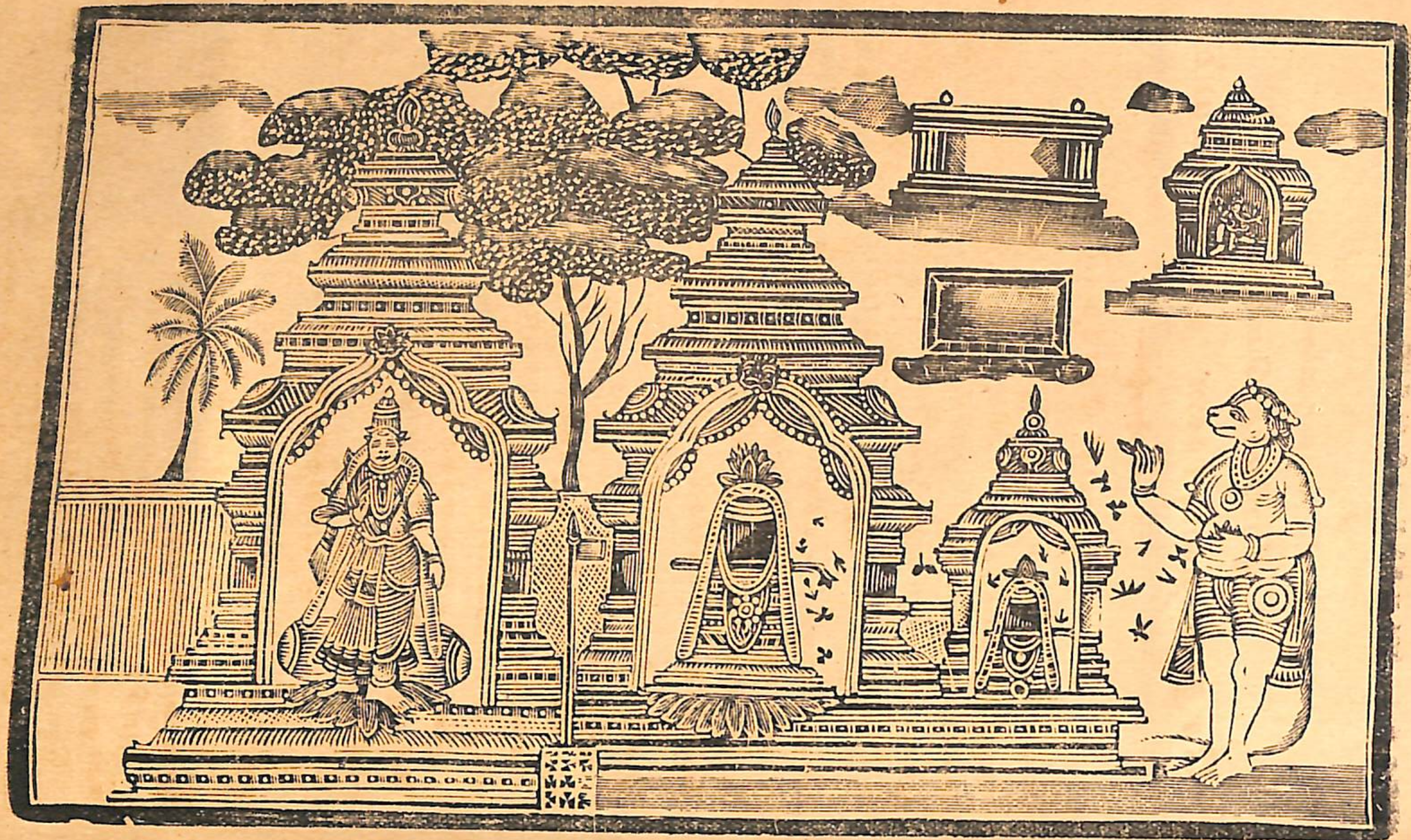
49—வது சாக்ஷிக்கணபதி தெரிசனை.

இராமேஸ்வரம் ரஸ்தாவில் காட்டுபிள்ளையார் கோவிலென்ற சாக்ஷிவிநாயகர் தெரிசனை செய்யவேண்டியது.

சகல தேசங்களிலுஞ்செய்த பாபநிவர்த்திக்காக ராமேஸ்வரம்வந்து தீர்த்தமாடியபின் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்செ மலமூத்திர உச்சிட்ட பாபநிவர்த்திக்காக மேற்படி விநாயகர் தெரிசனம் அவசியம் செய்யவேண்டியது.

தீர்த்தங்களின் வரிசைக்கிரம அட்டவணை

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீராமேச்சுரமென்னும்

சேதுஸ்தலபுராண வசனகாவியம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

திங்களங்குழவியெண்ணத் திகழொருமருப்பிற்சோதி
தங்குகிம்புரிவயங்கத் தடாமணிமகுடந்தாங்கித்
துலங்கநல்வரங்கணல்குந் தூயசீரிராமசேதுப்
புங்கவர்வணங்கும்யானை முகத்தனைப்போற்றல்செய்வாம்.

இராமநாதசுவாமி.

பூமலியிதழிசூடும் புதுநிலாமகுடவேணி
நாமலிசுருதிபோற்றும் நம்பிரானிராமநாதன்
யேமலிசிலையிராமர்க் கிராவணன்பிரமகத்தி
தீமலியிடுக்கந்தீர்த்த சேவடிசென்னிவைப்பாம்.

பூந்தவிசினிருந்தபிரான்முதலோர்காணப்
புண்டரிகமகள்கொழுநன்புகழிலங்கை
வேந்தனுயிர்ப்பழிகழுவுமுகத்தால்யார்க்கும்
விடையவனேவுடையவனும்வேதவாய்மை
யாந்தரங்கம்வெளிசெய்வானனைவரோடு
மணைந்துகந்தமா தனத்திலருச்சித்தேத்து
யேந்துபுனற்சடிலமுடியிராமநாத
னிணையடிச்செந்தாமரைகளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

ஸ்ரீ பர்வதவர்த்தனியம்மன்.

தண்ணெனவும்வெச்செனவுந்துசாயாத்
தகைபயின்றுவிடநீக்கித்தலைவற்கென்று
முண்ணமுதந்தனையுதவியிமயமேரு
வுயர்சிகரமந்தரத்தையொருவிச்சேர்ந்து
கண்ணுதலைவிளர்ப்புறலாற்கயிலையெள்ளிக்
கௌணியர்க்குத்தமிழ்சுரக்குங்காட்சியாலே
வண்ணமுலைமலயமலைமானுங்கன்னி
மலைவளர்காதலிமலர்த்தாண்மனத்துள்வைப்பாம்.

நடேசர்.

பூமாதுபொலிவெய்தமுகுந்தன்காக்கும்
புவிமாதுவளம்பெருகப்புலமைசான்ற
நாமாதுநலந்தழைப்பவிருள்கால்சீக்கு
நகைநிலவுதவழ்மவுலிநன்னீர்க்கங்கை
வாமாதுபுனறுளிப்பமறைகள்வாழ்த்த
வளர்தில்லையம்பலத்துள்வாமநீங்காத்
தேமாதுவிழிகுளிப்பவமரர்போற்றத்
திருநடஞ்செய்நூபுரத்தாள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

கணபதி.

வேணிமதிப்பகிரதிநீர்புழைக்கைவாங்கி
விடுத்தயன்வெண்டலையுருட்டிமிளிர்வெண்கோட்டாற்
கோணிணையமதிக்குழவியுழுதுமேருக்
கொடுமுடியிற்கிளைத்தவெண்டோள்குழையத்தாக்கித்
தாணெடியவிடைமுனிந்துகயிலைமுக்கட்
டாதையோடும்விளையாடித்தன்பாலன்பர்
மாணிலவுமனத்தறிநின்றுலாவுந்தெய்வ
வாரணத்தைநினைந்திறைஞ்சிவழுத்தல்செய்வாம்

சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்.

குலவுமலைமகள்கலச முலைப்பால்வாசக்
குமுதமவள்கொழுநர்மறைகொழிக்குஞ்செவ்வி
நிலவுமுகமலர்கமழச்செய்துமுன்னே
னெடுந்துளைக்கைபிடித்தெறிநெற்றிப்பட்டத்
துலவியிவரொருமூவருவப்பமாலோ
டும்பர்கணங்களிதூங்கவுலகமூடுங்
கலபமரகதமயிலூர்கழற்கால்வென்றிக்
கந்தனைவந்தனைசெய்துகருத்துள்வைப்பாம்.

கலைமகள்.

கவளமதகரியுரிவைப்போர்வைமூடுங்
கண்ணுதலோன்புகழ்விரிக்குங்கலைகள்யாவும்
பவளவிதழ்ப்பசுங்குதலைமொழியிற்காட்டும்
பைந்தோடியையந்தண்ன்றேயப்பருமவல்குற்

றுவளருமணிமருங்குவிளஙிலவெண்மூரற்
சுந்தரியைவெண்கமலத்தோட்டுவெட்டத்
தவளமதிநடுமெவர்வாலெகினம்போலுந்
தையலைமையலையகற்றித்தாளிற்றூழ்வாம்.

நந்திதேவர்.

போதனுறைமலர் முகிழாதமரர்கோமான்
புரநிலைமைகுலையாதுமருதுபோழ்ந்த
பாதனுறைகடல்சுருங்காதரிணஞ்சூரல்
படைமழுவண்சுரிகைகரம்பரித்துப்பாந்தட்
காதனுறைசிதறுபுனற்கங்கைசூடுங்
கண்ணுதலெம்பரன்மதியுங்கதியுநல்கு
நாதனுறைதிருக்கயிலைகாவல்பூண்ட
நந்தியைநம்புந்தியின்கணயந்துவாழ்வாம்,

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்.

சங்கமணிக்குழைதயங்கத்தழைந்தகாதுந்
தனிவிடையுமுதல்பலதணப்பில்காட்சி
பொங்குமடையாளங்கள்புகன்றுபோற்றிப்
பொருவிறந்தபரஞ்சுடரைப்புந்திக்கெட்டா
வங்கணனைவழுதியுடல்வெப்பநீங்க
வணிதிகழ்வெண்டிருநூண்டேளள்ளிச்சாத்துஞ்
செங்கைவிரல்கொடுகுறித்தெரிக்குந்தோன்றல்
சிற்றடியின்பெருந்தகையைச்சிந்தைசெய்வாம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

தேவரையுமுனிவரையுந்துளவமார்பிற்
றிருவரையுங்குரவரையுஞ்செல்வமிக்கோர்
யாவரையுமேவல்கொளுநெற்றிநாட்டத்
திறைவரைமுன்னிகந்திருந்தவெண்ணந்தோன்றச்
சேவரையுநெடுங்கொடியின்தகைமையெல்லாத்
திசைவரையுஞ்செலத்தமிழின்செய்யுள்பாடு
நாவரையபங்புகழ்மொழிகள்வரைந்துகூறி
நயந்தவர்செய்திருத்தொண்டுவியந்துவாழ்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்.

தாதுகொண்டமலர்ச்சுரியற்பரவையென்பா
டனத்திணைமேன்மயற்குளிரின்றளர்வுதீர

வேதுகொண்டுவிளையுநெறிவிரும்பிமாலும்
விரிஞ்சனுமுன்றேடாதவெளியையாரும்
யாதுகொண்டுமறிவரிதாயெங்குமான
விரும்பொருளைநெருங்குமிருனிரவின்மீளத்
தூதுகொண்டார்தமையெமையாட்கொள்வீரென்று
சொல்லியவர்பதம்புல்லித்தொழுதல்செய்வாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

செழியர்குலபதிகொடுத்தமாடுகொண்டு
சென்றுதிருப்பெருந்துறையிற்செறிந்தசம்புப்
பழிவிரவுபரித்திரள்கொண்டணைந்துமாறன்
பணித்தவிடற்கிரங்கியருள்பாடிப்போற்றி
வழியமுதகிரணநிலாமகுடமீதே
மதுரையமர்பரம்பரனைவந்திக்காகச்
சுழிபெருகுபுனற்றரங்கவைகைவாய்மண்
சுமப்பித்தார்பதந்தலைமேற்சுமத்தல்செய்வாம்.

சண்டேசுரநாயனுர்.

மதனுதிகளுக்கெட்டாதபரமானந்த
வாழ்வினையங்கோரிலக்கமனலார்கூப்பித்
தனதிதயந்தனினின்றுந்தாபித்தான்பா
றழைத்தவன்பாலாட்டவந்துதடுக்கத்தாதை
யேனுதவன்றனிருபதமுமழுவாற்றுண்டித்
திகழ்ந்தவனைப்பரபதத்துளிருத்தித்தானும்
பினுகியருளடைந்தவிறற்சண்டேசன்றூள்
பிரசமலரிறைத்திறைஞ்சிப்பேசுவாமே.

மெய்கண்டதேவநாயனுர்.

அல்லாதபரசமயவலகைத்தேர்வின்
டகலவகல்புனற்பெண்ணையயள்சூழ்வெண்ணெய்ப்
பொல்லாதவிபமுகத்துப்புத்தேடென்பாற்
புனிதசிவாகமப்பொருண்மைபொருந்தவாய்ந்து
நில்லாதநிலையிதுமற்றென்றுமொன்றாய்
நிற்குநிலையிதுவெனமெய்ந்தெறிதேர்ந்தியாரும்
வெல்லாதசிவஞானபோதஞ்சொன்ன
மெய்கண்டான்சரணமுடிமீதுகொள்வாம்.

திருத்தொண்டர்.

முன்னடையவரியசிவமுத்திபெற்றோர்
மூதுலகிலதுவிரும்பிமுயலாநின்றோர்
பின்னடையவருமவர்கண்முதலாயுள்ள
பிள்ளையிளவெள்ளைமதிபிறங்குவேணி
மின்னடையுமணிமௌலிவேதகீதன்
வெண்ணீறுங்கண்டிகையுமெய்விடாமற்
றன்னடைநன்னெறிதம்மையடைந்துளர்க்குந்
திருத்தொண்டர்பெருந்தொண்டுதலைமேற்கொள்வாம்.

சிவபக்தர்கள் அடையும் புண்ணியபலன்.

கண்ணுதலாலயநோக்குங் கண்களேகண்கள்
கறைக்கண்டன்கோயில்புகுங்கால்களேகால்கள்
பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந்தலைகளேதலைகள்
பிஞ்ஞகனைப்பூசிக்குங்கைகளேகைகள்
பண்ணவன்றன்சீர்பாடு நன்னாவேநன்னா
பரன்சரிதையேகேட்கப்படுஞ்செவியேசெவிகள்
அண்ணல்பொலங்கழனிணைக்குநெஞ்சமேநெஞ்சம்
அவனடிக்கீழடிமைபுகுமடிமையேயடிமை.

நந்தவனம்வைத்தவர்களடையும்பலன்.

தேவதேவன்றனக்கன்பார்சிறப்புமிகுந்தநறுமலர்ப்பூங்
காவைமகிழச்சமைத்தளிக்குங்கருணையுடையோரியாவரவர்
பூவின்மடந்தைகனகமிகப்பொருந்தியுலகினந்தியத்திற்
பாவினிலங்குமுருத்திரர்தம்பதம்பெற்றிருப்பர்பிணியகன்றே.

சிவபத்தருக்கன்னங்கொடுத்தவர்களடையும்பலன்

நூறுவேதியர்க்கீய்பலநொய்தென
வீதியோங்கிவிளங்குதன்மெய்ம்மையே
யேறுயர்த்தருளெம்பெருமான்புகழ்
கூறும்பத்தருக்கன்னங்கொடுத்தலே.

உ

கடவுள் துணை.

சூதபுராணிகர் சௌனகாதிரிஷிகளுக்கு

புராணம் சொல்லியது,

நைமிசாரண்ணிய வனச்சிறப்பு

நைமிசாரண்ணிய மென்கின்ற வனத்திலே பிர்மதேவனுடைய பிறப்புகள் கோடியுகங்கள் கண்டவர்களாய் தேவாமிர்தத்தைப் புசித்தவர்களாய்க் காமக்குரோத லோப மோக மதமாச்சரியங்கள் எவ்வளவு மில்லாதவர்களாய் பிர்மசாரி வானப்பிரஸ்தன் சன்னியாசியான பெரியோர்கள் சடைமுடிகளுடனுஞ் சிரமுண்டிதங்களாகவும், மரவுரி கிருஷ்ணஜனம் புலித்தோலாசனம் தெர்ப்பாசனங்களையுடையவர்களாய் பிர்ம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், மயேசுவரன், சதாசிவன், பராசத்தி முதலான தேவதைகளை உபாசணைசெய்கிறபெரியோர்களாய் சதாகாலம் நாலுவேதம்ஆறுசாஸ்திரம் இருபத்தெட்டுஆகமங்கள் பதினென்புராணங்களை ஒருவர்க்கொருவர் வினவிக்கொண்டும் அதே கவனமாய் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

அப்படி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிற வேதசாஸ்திரபுராணங்களை கேட்டுக்கொண்டு அந்த வனத்தில் சஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற கிளிகள் நாணவந்தான் முதலான பட்சிகள் தங்கள் தாங்கள் சுயபாஷைகளை சுத்தமாய் மறந்துவிட்டு வேதசாஸ்திரங்களைப் பேசிக்கொண்டு அந்தப் பாஷைகளினாலே தங்களுடைய குஞ்சுகளுக்கும் வருத்துவிக்கும், அப்படிக்கொத்த பெரியோர்களும் பட்சிசாதிகளும் பேசப்பட்ட சாஸ்திரங்களையும்வேதங்களையும் அதனுடைய இங்கிதங்களையும் அந்த வனத்திலே சஞ்சாரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற காடி, புலி, சிங்கமுதலான மிருகஜாதிகள் கேட்டு ஒன்றுக்கொன்று பகைகள் இல்லாமல் ஒரு கூட்டமாகவும், கூட்டுறவாய் கீரியும், பாம்பும், நாயும், பூனையும், சிங்கமும், யானையும், புலியும், பசுவும் ஒரு துறையிலே தண்ணீர் குடித்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் வனமெல்லாம் பாரி

ஜாதம், மந்தாரம், புன்னை, வில்வம், சந்தனம், ஆச்சா, தேவதாரம் திருவாத்தி, மகிழம், மா, பலாமுதலான விருக்ஷங்களும், மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, செண்பகம், சுகந்தம், துளசி, பாதிரீ முதலான புஷ்பஜாதிகள் நெருங்கிய பூங்காவும் அடிக்கடி தடாகங்களும் குகைகளும் நெருங்கியிருக்குஞ் சந்திரசூரியர் செம்மையாய்ப் பிரகாசிக்கக்கூடாத நெருங்கின சோலைகளாய்த் தெய்வீகமாய் ரமணீகரமாய்ப் பார்க்கப் பதினுயிரங்கண் வேண்டியதாய் ஜெகஜ்ஜோதி நிறமாய்ச் சச்சிதானந்த சொரூபமாய்த் திவ்யவாசனைகளோடு கூடியதாய் எந்த லோகங்களும் எந்த வனங்களும் நிகரிலர்ததாய் சகலமான ரிஷிகள் தபோதனர்கள் எங்கே நிறைந்திருந்தாலும் வந்து கூடுகின்ற இடமாய் எப்போதும் பெரியோர்கள் அவரவர்கள் சிஷர்களுடன் பத்தினிகளுடன் கூடி நெருங்கியிருந்து மூலாதாரஞ் சுவாதிஷ்டானம் மணிபூரகம் அனுகதம் விசுத்தி ஆக்கினையென்று சொல்லப்பட்ட சடாதாரங்களையுஞ் சோதனை பண்ணி இடைகலை பிங்கலை சுழிமுனை மூன்றையும் ஒன்ருகக்கூட்டி பிர்மரந்திர பரியந்தம் மேலே யெழுப்பி துவாத சாந்தத்திலே யிருக்கிற அகண்டாகார சின்மயானந்த சொரூபமாய் சாக்ஷாத்காரத்தைக்கண்டு களிப்புற்று ஆனந்தரசங்களையுண்டு தெவிட்ட யாதொன்றுந் தெரியாமற் சொக்கிப்போயிருக்கிற யோகீஸ்வரர்களும் அக்கினிஹோத்திரயெக்கியங்கள் யாகாதிகள் ஒன்ருெலொன்று குறைவுபடாமல் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிற வானப்பிரஸ்தாளும் ரிஷீஸ்வரர்களுந் தலைகீழாய்ப்பஞ்சாக்கினி மத்தியிலேயும் ஒற்றைக் காலுடனே ஊசிமுனையிலேயும் நிலத்திலே ஒரு கையை ஊன்றிக்கொண்டும் இரண்டு கைகளை ஊன்றிக்கொண்டும் ஒற்றைவிரலை ஊன்றிக்கொண்டுந் தவசுபண்ணப்பட்ட தவசிகளுங்கணக்கு வழக்கு அளவு சங்கையில்லாமல் பெரியோர்களாய் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும்படிக்கொத்த தபோபலங்களாலே பிரமப்பிரளயந்தள்ளி காலாந்திரங்களையுங் கடந்திருக்கிற பெரியோர்கள் நெருங்கின நைமிசாரண்யவனத்தைப் போகவதி பட்டணத்துக்கு அதிகாறியான யமன் ஒரு தூதனையாவது அனுப்பிவைக்க நினைக்கமாட்டான் கண்டிருக்கவுமாட்டான், எல்லாரிஷிகளும் கற்பகோடிகாலங் கண்டவர்களாயிருப்பார்க ளப்படிக்கொத்த நைமிசாரண்யத்திலே சௌனகாதி முனிகள் முதலான பெரியோர்கள் மோக்ஷத்திலேவிருப்பமுள்ளவர்களாயிருபத்தாறுயிரம்பேர்கள் ஒருகூட்டறவாயிருப்பார்கள். அவர்களுடையமாணு

க்கர் சீஷர்கள் அளவிறந்த கோடிபேர்கள் இருப்பார்கள் அப்படிக்கொத்தவர்கள் ஈவரனுடைய பாதாரவிந்தங்களை மானதபூசைகளினாலே அர்ச்சனைபண்ணி வணங்கிக் குற்றமில்லாத புண்ணியகதைகளை ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிற வேளையிலே வேதவியாசருடைய மாணுக்கராகிய சூதமாமுனிவர் அந்த வனத்தை நோக்கி எழுந்தருளிவந்தார். அப்படிக்கொத்த சூதமாமுனிவர் வருகிறதை சௌனகாதி முதலான இருபத்தாறுயிரம் பேர்களான பெரியோர்களுங்கண்டு தீடீரென்று எழுந்திருந்து எதிர்கொண்டழைத்து தெர்ப்பாசனத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணி அர்க்யபாத்யங்களளித்து சோடச உபசார பூசனைகளும்பண்ணி வணங்கி நமஸ்காரம்செய்து அநேக தோத்திரங்கள்செய்து சகலமான தீர்த்தங்களையுஞ் சகலமான தவங்களையுஞ் சகலமான க்ஷேத்திரங்களையும் அடைந்தவர்களாய்ச் சந்தோஷங்களையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மகிழ்ந்து சுவாமி சூதமகாரிஷியே? வேதவியாசருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே சகலமான சாஸ்திரபுராணங்களைக் கேட்டறிந்து சகலமுந்தெரிந்திருக்கிற மகாமுனியான சுவாமியை இன்றையத்தினம் நாங்கள் கண்டு வணங்க என்ன பூஜாபலம் புண்ணியவிசேஷஞ் செய்திருந்தோமோ தெரியாது, நாங்கள் செய்த தபோபலமே சுவாமியைக்கொண்டுவந்து விட்டது. அடியேங்களுக்கு மனம் குளிரும்படியாய் பிர்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேசுவரர் சதாசிவமான ஈசுவரபாதங்களை யடையும்படியான மோக்ஷங்கிடைக்கும்படியாகவுந் தீர்த்தமகிமை மூர்த்திமகிமை ஸ்தலமகிமை இந்த மூன்றும் ஒன்றாய்ப் பொருந்தினதாயுஞ் சகல லோகங்களுக் கன்னியமா யிருப்பதாயும் அரிதானதாகவும் மேலானபுண்ணிய லோகங்களைக்கொடுக்க வல்லமை யுண்டானதாயும் சகல புண்ணிய நதிகளுக்கும் சகல தேவதைகளுக்கும் மேலானதாயும் இந்தப்பஞ்சாசதகோடி பூமண்டலத்திலே எந்தத்தீர்த்தம் எந்தஸ் தலம் மேலானதோ அதை யெங்களுக்குத் தெரியும்படிசொல்லவேண்டுமென்று சௌனகாதிமுனிகள் முதலான பெரியோர்கள் கேட்க சூதமாமுனியும் கேட்டு சந்தோஷத்தையடைந்து பெரியோர்களே நீங்கள் கேட்ட கேள்வி நன்றாய்க்கேட்டிருக்கிறீர்கள். அப்படிக்கொத்த புண்ணிய தீர்த்தமாகிய ஸ்தலங்களுமிருக்கின்றன. அதை முன்னமே சொன்னேன் அப்படிச் சொன்ன புண்ணிய கதைகளிலே வெளிவிடக் கூடாதென்று மறைத்திருந்ததை இப்போது நீங்கள் அபேட்சையாய்க் கேட்டபடியினாலே சொல்லுகிறோம் நீங்களெல்லோரும் ஒன்றாய் ஒரு மன

தாயிருந்து இதுவரையிலே கேட்டிருக்கிற புண்ணிய கதைகளைப் போலே யிதையும் எண்ணிவிடாமல் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் அந்தக்கரண சுத்தியாய்வேறே நினைவின்றி கேட்டிருப்பீர்களானால் வேறே புண்ணியம், வேறே தபசு, வேறேயாகம். வேரே மந்திரம், வேறேஜெபங்களும், யாதொன்றும் வேண்டியதில்லை இது அப்படிக்கொத்த புண்ணியகதையாக்கும், இதனுடைய மகிமையை இரண்டாயிரம் நாவைப்படைத்த ஆதிசேஷனாலுஞ் சொல்லமுடியாது நாமுங்கள்பேரிலிருக்கிற வாஞ்சையினாலே சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்றுசூதமகாமுனி நைமிசாரண்யத்திலேசௌனகாதி முனீஸ்வரர்களுக்கு சேதுமகத்துவத்தையுமதின் சார்பிலேயுண்டாயிருக்கிற தீர்த்தமகிமைகளையுங் கெந்தமாதன பர்வத மகத்துவத்தையும் ஸ்ரீராமநாதசுவாமியுடைய கிருபாநந்தங்களையுஞ் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

நைமிசாரணியர் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

சேதுபலச்சரித்திரம்.

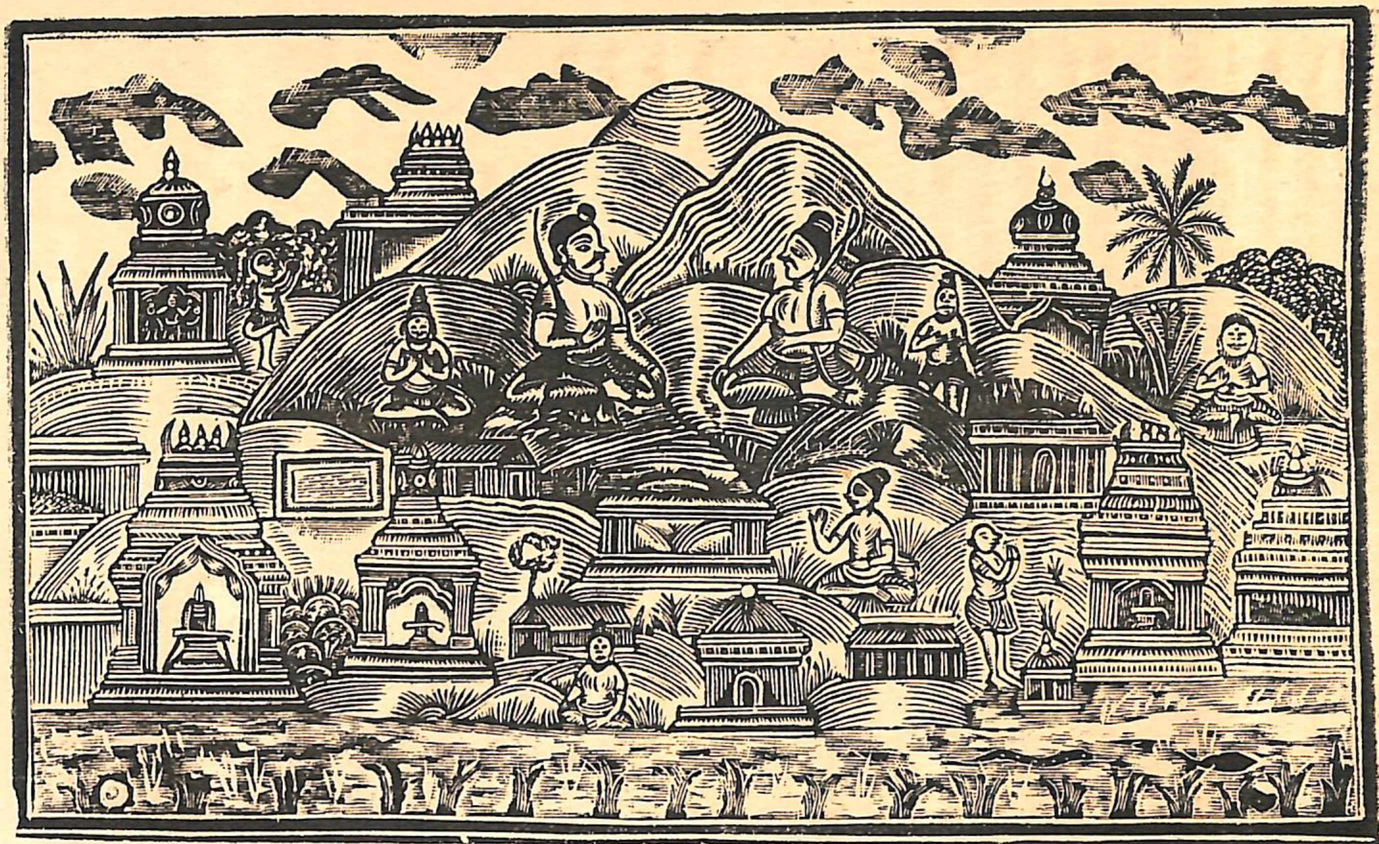
சேதுஸ்நானம்பண்ணின பேர்களுடையும்

பலனைச் சொல்லுகின்றது.

சேதுபலச்சருக்கம் ௫௨-ம் செய்யுள்.

இணையசேதுநீ ராடி னுந்தீண்டி னு மிதுகளை யெஞ்ஞான்று
நினைவுசெய்கி னுங் காண்பி னுங்கேட்பி னு நீங்கிடுந் துயரெல்லா
மனையுமத்தனு மாயிடுமாயவ னருள்செயு மச்சேதுத்
தனைநிகர்ப்பதொன் றிலையறந்தவநெறி தழைக்குமந்தணர்காளோ·

மகாமேருவுக்குத் தக்ஷிணபாரிசத்தில் பரதகண்டத்தில் கன்னியாகுமரித்தீவில் கெந்தமாதனகிரிமலைச்சாரலில்லவணசமுத்திரக்கறையில் அயோத்தியாபுரி பட்டணத்து ராஜாவாகிய சக்கரவர்த்தி தசரதமகாராசாவினுடைய குமாரனாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்ட சேதுவாகிய ராமேஸ்வரத்தில் மகிமைபொருந்தியதீர்த்தங்க ளனேகமுண்டு, அதிலும் மேன்மையானதாய் மோனவானந்த முத்திகளையுங் கொடுக்கபட்டதாய் மகத்துவமுடைய சேதுவென்று சொல்லப்பட்ட தீர்த்தம் ஒன்று அந்தத் தீர்த்தத்தை ஜெனனமெடுத்தவன் கண்ணாலே கண்டால் ஒரு கற்பகோடிகாலம் கைலாசத்திலே அவனுடைய தாயார் தகப்பன் புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுடன்கோடி தலைமுறைவரையில்சொந்தமான பேர்களுடன் ஆனந்த போகங்களை யடைந்திருந்து மோக்ஷத்தையு மடைவான். ஆகாசத்திலே யிருக்கிற நக்ஷத்திரங்களை ஒன்றாக வெண்ணினாலு மிந்த க்ஷேத்திரத்தை கண்ணாலே கண்டபேர்களுடைய பலன்களை ஆதிசேடனாலேயுஞ் சொல்ல முடியாது அனேகமான யாகாதி கிர்த்தியங்கள் யெக்கியங்கள் வேள்விகள் யாத்திரைகள் பண்ணிய பலன்களை உடனே கொடுக்கும்யாராவது

ஒருவன் பிறனாகிய ஒருவனை சேதுவுக்குப்போய் ஸ்நானம்பண்ணி வாருமென்று சொன்னாலும் அவன் வாயினாலே சொன்னவுடனே அதுவரையில்செய்த அந்தப் பாவங்களெல்லாமவனை விட்டுநீங்கிக் கிருதார்த்தனாவான் இப்படிக்கொத்த ஒருவனந்தச் சேதுவிலே ஸ்நானம்பண்ணினால் அவனுடைய குலம் ஏழுகோடி தலமுறையிற் செய்த பாபங்களெல்லாம் நீங்கி சாயுஜ்ஜிய பதத்தை யடையும்படியா யிருப்பான். அப்படிக்கு ஸ்நானம் பண்ணின வனந்தச் சேதுக்கரையிலே யிருக்கிற கந்தமாதன பருவதத்தையும் அதில் வாசம் பண்ணுகிற ஸ்ரீராமநாதனையும் அந்தச்சேது தனுக்கோடியையும் எவன் மனத்திலெண்ணி யிருக்கின்றானோ அப்போதே அவன் செய்த பாவமெல்லாம் அதமாய்த் துலைந்து விடுகிறது பின்னு மவனுடைய தாயாதி வழியில் கோடிலக்ஷந் தலைமுறையில் சொந்ததமரோடே மூன்று கற்பகாலஞ் சிவபத மடைவார்கள் பஞ்சமாபாதங்கள் செய்தவர்களா யிருந்தாலும் இந்தச்சேதுவில் விசேஷ தினங்களில் தீர்த்தமாடினால் மூன்று பிரமபட்டம் வரையிலும் வைகுண்ட லோகத்தை யடைத்திருந்து சகல சாம்பிராச்சியத்தை யனுபவிப்பார்கள்.

ஒருநாளும் எப்படிக்கொத்தபாவியும் எமலோகத்திலே யிருக்கமாட்டான். தன் சதையைப் பிடுங்கித் தரமாட்டான், நாயினுடையமாமிசங்களைப் புசியான், மூத்திரங்களையும் நாயின் மூத்திரங்களையும்குடியான் இருப்பு அம்மி ஆட்டுக்கல்,செக்குகளிலே அரையுண்டுஉறைந்துவிழான் புழுவைச் சாப்பிடான்,நெருங்கின இருப்புமுள்ளுகளிலே கேசாதிபரியந்தஞ் சுருக்குச் சுருக்கென்று குத்தாமலிருப்பான் மலஜலவாதிகளை யெடுத்துப் பூசிக்கொள்ளான் கல்மலை அக்கினிமலையிலே அவஸ்தைப்படான், அக்கினிக்குழியிலே குதியான் ரெத்தக்குளத்திலே விழுந்து நீஞ்சான், அக்கினிலேபாய்ந்துகரையோரான், தலைகீழாய் வானவழியிலே தூக்கிடான், காமநீர்களைக் குடியான மலங்களை கட்டியாகச் சாப்பிடான், மேலேயும் பூசிக்கொள்ளான் வாளாயுதங்கத்தி கருக்குவாளாலே துண்டு துண்டாய் யமகிங்கரராலே கட்டுண்டு அறுபடான், வாதநீர் சிலேத்துமநீர் களைப்புசியான், கோழை மூளைகளை விழுங்கான் மலைப்பாம்புகளாலேகடிபடான் காட்டானையின் கால்களாலே மிதிபடான் அதினுடைய கொம்புகளாலே குத்துண்டு வாதைப்படான், காய்ந்துக்கொண்டிருக்கின்ற எண்ணெய்க் கொப்பறையிலே போடப்படான்;காய்ந்துக்கொண்டிருக்கின்ற

எண்ணெய்க் கொப்பறையிலே போடப்படான் எண்ணெய்களை வாங்கிக் குடியான் மலங்களை வாரிவாரிப்போட்டு குத்துண்டு கிடக்கான், கண்ணிலுங் காதிலும் மூக்கிலும் இருப்புச் சிலாக வைத்து சுருக்கென்று குத்துவாங்கான், பத்துக்குறடுகளைக்காயப் போட்டு ஒவ்வொரு எலும்புகளாய்ப் பிடுங்கப்கப்டான், மரத்திலேறி மலமூத்திரக்கிணற்றில் விழான், சூலாயுதம், வேலாயுதம் பதினெட்டு ஆயுதங்களாலே வெட்டிப் பிளந்து சதைசதையாய்ப் பேர்க்கப்பட்டான், இருப்புப் பாசங்களாலே கட்டுண்டுஉருளான், புகைக்குகையிலே யிருந்து வெம்பி மடியான் அக்கினியிலே காய்ந்த இருப்புப் பலகையிலே படுக்கான், ஆண்குறி பெண்குறியிலே தூண்டிகளைப் போட்டுத் தூக்கி அக்கினிக்கு நடுவேகட்டி தூக்கான் இருப்பூசிகளினலே எந்த விடங்களிளும்குத்துண்டுவாதைப்படான் ஈயத்தைக் காய்ச்சி வாயிலும் அபானத்திலும் விட மயங்கி விழமாட்டான் இப்படிக்கொத்த தீமைகளைச் செய்யப்பட்டரௌரவாதி நரகங்களாகிய இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்திலும் அழுந்தான் இந்தச்சேதுவிலே ஸ்நானம்பண்ணின புண்ணிய தேகத்தையுடையவர்களினது தனுக்கோடியை நோக்கி தீர்த்தமாடப்போகிறேனென்று நூறடிபோய் வந்து விட்டாலும் அவர்களு மிப்படிக்கொத்த யமதண்டனைக்குள்ளாகாமல் சொர்க்காதிபோகங்களை யனுபவிப்பார்கள். ஸ்ரீராமமூர்த்தியாலே கட்டியிருக்கிற சேதுவின் பேரிலே காற்றுவிழுந்து பறக்கிற மணல்கள் தூசிகளின் தொகையெவ்வளவோ அவ்வளவுபாவங்கள் அவ்வளவு ஸ்ரீ ஹத்தி பிர்மஹத்திகள் செய்திருக்கின்ற பாவிகளா யிருந்தாலும் உடனே அவர்களை விட்டு விலகிப்போம் யாவர் சேதுவிலே தீர்த்தமாடுகிறார்களோ அவர்களுடைய சிரசிலே யிருக்கிற கண், காது, மூக்கு. வாய், இவைகளின் வழியே சேது தீர்த்தம் நுழைந்து வந்தால் அப்படிக்கொத்த கண், காது, மூக்கு, வாய், சிரசுகள் தெய்வலோக போகங்களை கற்பகாலங்களிலும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் தங்களுடைய புத்திர பவுத்திராதிகளுடன் தெய்வலோகத்குல் இரண்டாயிர மூவாயிரவருஷம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் சேதுவில் விழுகிற காற்று யார்மேலே படுகின்றதோ அவர்கள் சுராபானம்பண்ணி யிருந்து அதினலே நடந்த பாவங்களும் காற்றுடே காற்றுயோடிப்போம் பின்னும் அந்தச் சேதுவில் ஒரு முகூர்த்தம் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்து தீர்த்தமாடினல் நானவிதமான பாவங்களும் விலகிப்போம்

வழிமார்க்கத்திலே அடித்துப் பரித்தவன் பெரியோர்கள் பிராமணுள் சிவபூசைகளுக்குத் துரோகம் பண்ணினவன் ராஜர்களுக்குப் பொய்சொன்னவன் சாப்பிடுகிறதே வேலையாக விருந்து சத்கர்மஜெபங்களை விட்டு விட்டவன், வேதசாஸ்திரங்களை விற்றவன், பசுக்களை குதிரைகளை பத்தினியை பிள்ளைகளைவிற்றவன்,தெய்வப்பிராமணுளுக்கு ஒரு பதார்த்தந் தருகிறேமென்று அவருக்கு வாக்கு தத்தம் பண்ணி அப்பால் இல்லையென்று சொன்னவன். அவர்களுக்குக் கொடுத்ததை வாங்கி அபகரித்துத் திரஸ்காரஞ் செய்தவன் சிவபூசை சாதுக்கள் பெரியோர்கள் பூசையிலே கோபித்தவன், விகாதஞ் செய்தவன் பெரியோர் பிராமணுளைக்கொன்றவன், பசுமுதலான சீவன்களை இரை தண்ணீர் குடியாமல் விரட்டினவன் பசித்து வந்தவர்களுக்கு உண்டானதை பருந்து சாப்பிடென்று சொல்லாதவன் எல்லாருஞ் சேதுவில் தீர்த்தபாடினபோதே புண்ணிய புருஷர்களென்று வேத சாஸ்திரங்களாலே சொல்லப்படுகிறது. பின்னும் அக்கினிகோத்திர வேள்விகளுக்கு விகாதம் பண்ணினவன் தேவர்சொத்துக்கள் ஸ்திரீசொத்துக்கள் வெறிபிடித்தவன் சொத்துக்கள் அதிதிகளுடைய சொத்துக்கள் தாசிகளுடைய சொத்துக்கள் இவைகளை விற்று உண்பவன் சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் அற்புதமான கந்தமூலபதார்த்தஞ் சந்தனம், கஸ்தூரி, பால், பழம், காய், தினை, சர்க்கரை, தாம்பூலம், பொன், வெள்ளி, தங்கம், முதலானவைகள் பாத்திரம் பட்டுபட்டாவளிகள் இதுகளை அபகரித்துக் கொண்டவன் பெண்சாதிகூடப் பிறந்தவன் சினேகிதனுடைய பெண்சாதி மகன் பெண்சாதி மதுபானஞ் செய்தவள், சூரஸ்திரீ ஈனசாதியாள், பிறருடைய ஸ்திரீ குருபத்தினி தமயன் பெண்சாதி தன் பெண்சாதியைப் பெற்ற மாமியார் பிராமண ஸ்திரீகள் இவர்களைச் சேர்ந்து தோய்ந்தவன் பாவங்களெல்லாஞ் சேதுவில் ஸ்நாணம் பண்ணினவுடனே பஞ்சு பஞ்சுகளாகி விடுபட்டு ஓடிப்போய் விடும் மேலும் நாகலோசம், தெய்வலோகம், அக்கினிலோகம், பூலோகம் முதலான இராச்சிய பாரங்களும் போக பாக்கியங்களும் வேண்டியபேர்கள் பொன் பூமி ஆடையாபரணம் பூஷணுதிகள் தனகனக வஸ்து வாகனங்களும் நிதிநிக்ஷேபங்களும் அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களும் வேண்டிய பொருளும் தவந் தானம் நேமம் நிஷ்டை பூசை முதலானவைகளும் வேண்டிய பேர்கள் சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணினவுடனே வேண்டியதை யடைவார்கள்.

பின்னும் ராமசேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணுவதற்கு விருப்பமுடையவர்கள் பொன், பூமி, அரிசி, காய்கறி பதார்த்தங்கள் கோதானம் கன்னிகாதனம், வஸ்திரதானஞ் செய்து புராண சிரவணம் செய்து வேள்வி முடித்து சேதுஸ்நானஞ் செய்தால் அவர்களுடைய புண்ணியம் யாராலுஞ் சொல்லி முடியாது. அவர்கள் புண்ணியசாலிகள் அதினும் மனதில் யாதொரு தீங்குகள் நினையாமல் சேதுவில் ஸ்நானம்பண்ணின புண்ணிய புருஷாளுடைய பலன்களை நாம் ஒருவிதத்திலுஞ் சொல்லத்தக்கதில்லை யென்று பூலோக வளங்களையும் ராச்சியபாரம் பட்டாபிஷேகங்களையும் வேண்டியபோகங்களையும் தெய்வலோக வாழ்க்கைகளையும்வேண்டியவர்கள் வைகுண்டம், கைலாசம் முதலான விடங்களில் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியபதங்களை வேண்டிய பேர்களுஞ் சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணினல் அவர்கள் செய்த தீங்கான பர்வங்களையும் போக்கும் அவர்கள் மனத்திற்கு மேலான இன்பங்களையும் கொடுக்கும். சகலமான விரதங்களிலுஞ் சகலமான நோன்புகளிலுஞ் சகலமான தீர்த்தங்களிலும் சகலமான ஸ்தல தெரிசனங்களிலுஞ் சகலமான போகங்களிலும் நூறுகோடிபங்கு அதிகம் இந்தச்சேதுவிலே ஸ்நானம் பண்ணின பேர்கள்சித்தமாயடைவார்கள் செல்வங்கள் வாணுட்கள், வித்தைகள், மந்திரங்கள். அஷ்டமாசித்திகள் அணிமாசித்திகள் கைகூடிவரவேண்டியபேர்கள் சேதுஸ்நானத்தை முக்கியமாய் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருவார்கள் அவர்கள் நம்பி முழுகினலும் மனமில்லாதவர்களாய் முழுகினலும் மேன்மையும் அவரவர் நினைத்தபடி சுகத்தை யடைந்து மறுமையிலு மப்படியே யிருப்பார்கள், பூரணச் சந்திரனைப்போலே தேகமும் குபேரனைப்போலே பாக்கியமும் தர்மங்களும் காமதேனு கல்பக விருஷங்களுஞ் சுரபி சிந்தாமணி பதுமபீடங்களும் உண்டாகும் பெரியோர்களிடத்தில்பொருள்வாங்கிப் போனலும் அவர்கள் கொடுத்தாலும்அவர்களுக்குகிடைக்கின்றபலனிற்பலன் பேர்பாதியாகக் கிடைக்கும்.

அப்படிச்சேதுஸ்தானத்துக்கு வரவேண்டியபேர்கள்கையில் பொருளில்லாமற்போனல்நல்ல பிராமணுள் பெரியோர்களிடத்தில் கேட்டு அவர்கள்கொடாமற்போனல் வைசியர்கையில் வாங்கிப்போகவேண்டும் அவர்கள் கொடுக்காமற்போனல் க்ஷத்திரியரிடத்திற் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டுபோகவேண்டும். பசும்பொன்பதார்த்தம்

பட்டுவஸ்திரம், நவதானியம், அரிசி, காய்கறி பதார்த்த முத லானவைகள் தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும் கொடுத்துத் துளசிதளம் வாங்கிக்கொண்டு சேதுவில் தீர்த்தமாடச் சொல்லி ஒருவனை யனுப்பிவைத்த புண்ணியபுருஷாளுக்கு வேதசாஸ்திர புராணங்களிற் சொல்லுகின்றபடிக்கு அஸ்வமேதயாகம்பண்ணின பலன்களுந் துலாபாரம் பசும்பொன்கொடுத்த பலன்களும்கொடுத் தவர்களுக்கும் வாங்கிக்கொண்டுபோனவர்களுக்கும் கிடைக்கின் றது, அல்லாமல் அவரவர் செய்த பாவங்களும் வேரோடு எடுபட் டுப்போம் சேதுவிலே தீர்த்தமாடவேண்டுமென்கிற ஆசையுடை யவன் தீர்த்தமாடப்போகுமுன்னே மரணமாகிப்போய்விட்டால் அவனுக்கும் மறுபடியும் சனனமாகி சேதுக்கரையிலே எப்பொ தும் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்து பிரதிதினமும் ஸ்நானம் பண்ணி மனமகிழ்ந்துக் கொண்டிருப்பான்

யாராவதொருவன் சேதுவிலே ஸ்நானம் பண்ணிவரச் சொல்லிப் போய்வந்தவுடனே கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன பொருளைக் கொடாமற்போனால் அவனைப் பிர்மஹத்திபண்ணின பஞ்சமாபாதகனென்று அறிவுடையபெரியோர்கள் சொல்லுவார் கள். மேலும் இந்தச்சேதுவில் மாதுர்நிந்தனை, பிதுர்நிந்தனை, குருநிந்தனைகள் பண்ணினபாவிகளும் அவர்களைக்கொன்ற பாவி களும் கெதியென்று நம்பிவந்தவர்களைக் கைவிட்ட பாவிகளுந் தெய்வப்பிராமணாள் பசுக்களை அடித்தவர்களும் உதாசினம் பேசின பாவிகளுஞ் சாமகாலங்களில் அன்னம்பருந்து கொடுத்து சாப்பிடச் செய்தவர்களை உதாசினம்பேசின பாவிகளுங் கோடை காலங்களிலே மரஞ் செடி பூண்டுகளுக்குத் தண்ணீர்விடாத பாவி களுங் குளங்கள்வெட்டினதைத் தூர்த்தபாவிகளுஞ் சாலையை வெட்டியுந் தண்ணீர்ப்பந்தலைக்கெடுத்துஞ் சத்திரங்களை அழித் துங் கோயில் குளங்களையிடித்தும் பகவத்துரோகங் குருத்துரோ கஞ்செய்கிற பாவிகளும் தேவாலயங்களில் ஸ்திரீ புருஷாள் கூடி யிருந்த பாவிகளும் தன் பர்த்தாவுக்குமுன்னுண்டு உறங்கியும் நிருவாணமாயிருந்து குளித்தும் வாயிலே தாம்பூலம்போட்டு புருஷனுக்குப் பணிவிடைசெய்தும் எதிரிலிருந்து பேசினவர் களும் புருஷன் சொல்லைத்தட்டி நடந்தவர்களும், பரபுருஷா ளைக் காப்பாற்றித் தன் புருஷனை நிராகரித்து நடக்கின்ற பாவி களான ஸ்திரீகளுந் தாயார்தகப்பனுரை சம்ரக்ஷணை செய்யாமல் பெண்டீர்களை சம்ரக்ஷணைசெய்தும் பெரியவர்களை உதாசினம்

பேசியும், அடித்தும் தீபமில்லாமற் சாப்பிட்டும் சாஸ்திர நிந்தனை புராணநிந்தனைசெய்த பாவிகளும் பசுமாடுகளை சம்ரக்ஷணை செய்யாமல் பால்கறந்து குடித்தபாவிகளும், புண்ணிய கதைகளைக் கேளாத செவியையுடைய மூடர்களுந் தேவவிருக்ஷங்களை வெட்டியும், ஆலயங்களை யிடித்தும், குளங்களைத் தண்ணீரில்லாமல் வெட்டியும், கஞ்சா அபின்களைசாப்பிட்டும், மாமியார் வீட்டில் குடியிருந்து சாப்பிட்டும்; அந்தச்சொத்துகளை அபகரித்துப்புசிக்கப்பட்ட பாவிகளும்,இவர்களெல்லோரும் இந்தச்சேதுவைக்கண்டாலுந் தீர்த்தமாடினலுந்திவலைமேலேதெரித்தாலும் புண்ணிய புருஷராகி விடுவார்கள். தங்கள் நல்லவயதிலே சோரநாயகனுடனேகூடி அநுபவித்து சிசுக்களைச் சொந்தநாயகனறியாமல் வதைசெய்கிற ஸ்திரீகளைப் பஞ்சமாபாதகியென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிக்கொத்த பாதகரை தேவாதிகளும் தங்களைக்கொன்ற பாவிகளென்றும் அஞ்சுவார்கள் மூன்றுலோகமுமப்படியேசொல்லும் அவர்களும் சேதுஸ்நானத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று ஒருவன் கையிலொருவர் பொருள்வாங்கிக்கொண்டு போகாமலிருந்துவிட்டால் இவனைப் பஞ்சமாபாதகத்திலும் பாதகனென்றும், நீசனிலும்நீசனென்றும், வேதசுருதிகளினலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அவர்களும் எந்தவகையினலாவது என்ன பிரயாசைப்பட்டாவது-சேதுவில்ஸ்நானம் பண்ணவேண்டும் இல்லாவிட்டால் சேதுவுக்குப் போகச்சொல்லவேண்டும், அங்ஙனம் சக்தியில்லாதபேர்கள் வேண்டிய பதார்த்தங்களைத்தந்து நல்ல யோக்கியமான பிராமணனை போகச்சொல்லவேண்டும் அப்படிப் போகச்சொல்லவேண்டும் அப்படிப் போகச்சொல்வதற்குத் தன்னிடத்தில் பொருளில்லாமற்போனல் யாரிடத்திலாகிலும் வாங்கிக் கொடுத்தாயினும் போகச்சொல்லவேண்டும். மேலு யாகங்கள், யெக்கியங்கள் முதலானவைகளுக்குமாத்திரம் யாரிடத்திலாவது பொருள் வாங்கி நடப்பிக்கலாமென்று வேதவாக்கியம் சொல்லப்பட்டிருந்தாலுஞ் சேதுவுக்குப்போகின்றவர்கள் நீசரிடத்திலாவது பொருளை வாங்கிக்கொண்டு போனல் அவர்கள் புண்ணிய புருஷராவார்கள்,

அந்தச்சேது கிரேதாயுகத்தில் ஞானசொரூபமாகவிருந்து சகலமானபேர்களுக்கும் மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தைக் கொடுத்துந் திரேதாயுகத்தில் தேவசொரூபமாகவிருந்து மேலான புண்ணிய லோகங்களைக்கொடுந்துந் துவாபரயுகத்தில் ஈவர சொரூப

மாகயிருந்துசக்கிரவர்த்திமுதலாகிய பேர்களுக்குச் சாம்பிராச்சிய பட்டாபிஷேகங்களை கொடுத்துங் கலியுகத்தில்சேதுசொரூபமாக இருந்து அவரவர் நினைத்த காரியங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டி ருக்கின்றது அதின் மகிமைகளை நம்மாற் சொல்லி முடியாது தெரிந்தமாத்திரஞ் சுருக்கமாக உங்களுக்குச் சொன்னேமென்று சூதமகாரிஷி சொல்ல நைமிசாரண்யத்து ரிஷிகள் கேட்டு ஆனந்த சந்தோஷ ஆச்சரியங்களை யடைந்து இப்படிக்கொத்த சேதுவை ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியாகிய சர்வசிவ தயாபர மூர்த்திகள் என்ன காரணத்தின லுண்டாக்கின ரென்று ரிஷிகள் கேட்க சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கின ரென்றவாறு.

சேதுபலச் சரித்திரம்.

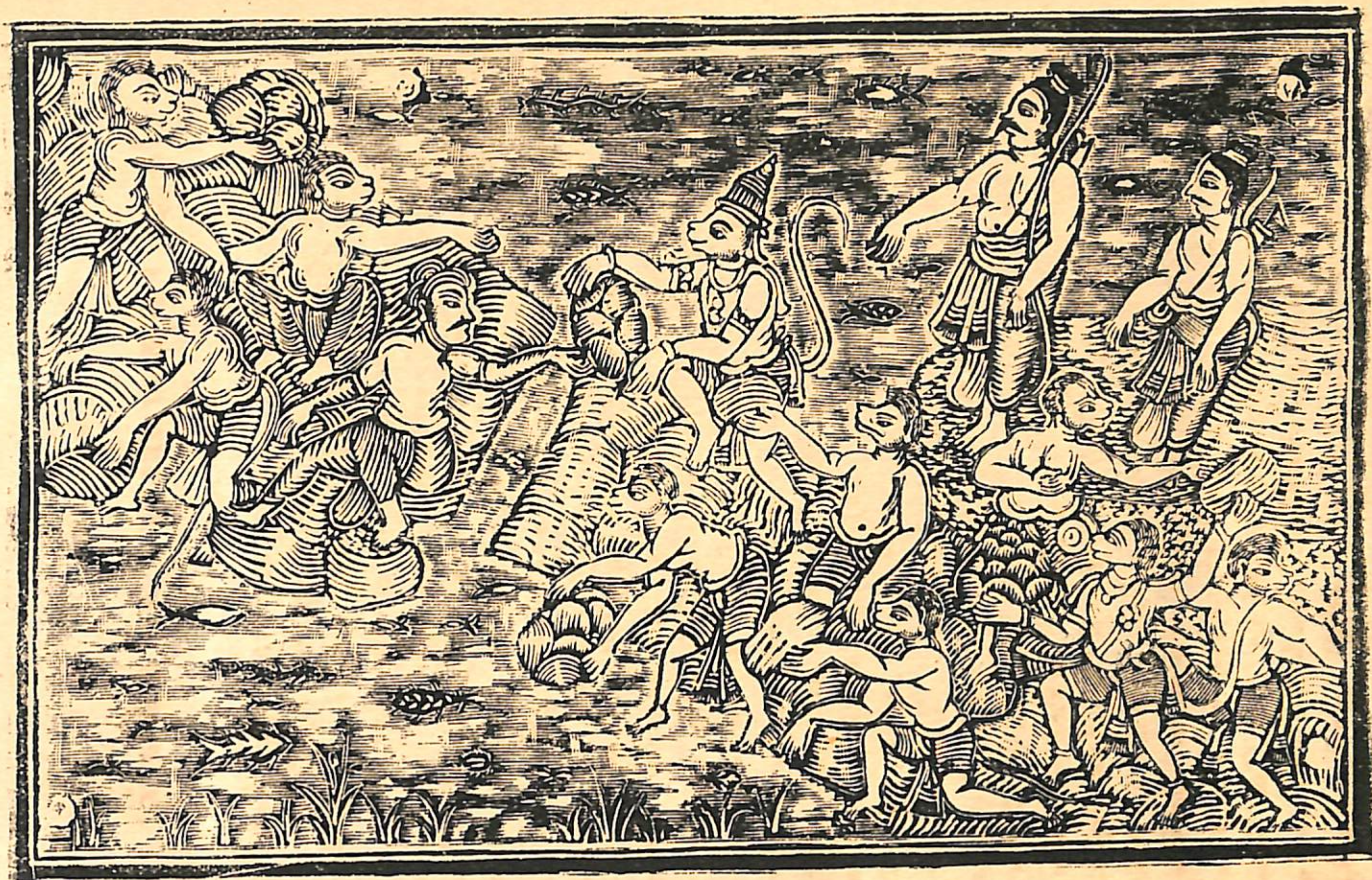
முற்றிற்று.

௳

கடவுள் துணை.

சேதுபந்தனவிபரச் சரித்திரம்.

கோசலதேச மாளப்பட்ட தசரதமகாராஜா அறுபதினாயிரம் வருஷம் துரைத்தனம் பண்ணி அறுபதினாயிரம் ஸ்திரீகளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு அயோத்தியா புரியிலே யிருக்கின்ற போது தனக்குப் பிள்ளையில்லை யென்று கலைக்கோட்டு மகாரிஷியை அழைத்து புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ் செய்து பிண்டங்கள் அமர்த்திக்கொடுக்ககோஸலாதேவி சுமத்திராதேவிகைகேசிதேவி யிவர்கள் வயிற்றில் ஸ்ரீவைகுண்டவாசகரான ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியும் ஆதிசேஷனுஞ் சங்கு சக்கரங்களும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாகவும், லக்ஷ்மணராகவும் பரதசத்துருக்கராகவும் அவதரித்து வளர்ந்து பரிபாலனமாகி வித்தைகள் அப்பியாசம் பண்ணி சவுள உபநயன முதலானதும் நடத்திவைத்து ஆனையேற்றங் குதிரையேற்றம் வில்வித்தை முதலான தநுசாஸ்திரங்களும் படித்து சமர்த்தராகவிருக்கும்போது விசுவாமித்திரர் யாகம்வளர்க்கவேண்டியதாய் தசரத மகாராஜாவிடத்தில் வந்து ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைக் கேட்க இரண்டுபேரையும் வசிஷ்டர் வாக்கியந் தப்பாமல் தசரதருங் கூட்டியனுப்பிவிக்கவிசுவாமித்திரர் அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து யாகத்தை அழித்துப்போடாமல் அஸ்திரத்தினாலே சரக்கூடங் கட்டி வில்லாளிகளாயிருந்த இரண்டு பேரையுங் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி செய்து யாகம் வளர்க்கின்றபோது தாடகை முதலானபேர்கள் வந்துஅனேகம் இம்சைகள் செய்ததினாலே அவளையுஞ் சங்காரஞ் செய்து விசுவாமித்திரர் யாகத்தை நிறைவேற்றிப் பூரணாகுதி செய்து இந்திராதி தேவர்கள் ரிஷிகள் மூலமாய் அநேக வரப்பிரசாதங்களும்அஸ்திர சஸ்திர பாணங்களும் பெற்றுக் கொண்டு விஸ்வாமித்திரர் பின்னாலே வருகின்றபோது கருங்கல்லாய்க் கௌதமரிஷி சாபத்தினாலே கிடந்த அகலிகையும் ஸ்ரீராமசுவாமியினுடைய பாதம் பட்டவுடனே பெண் சொரூபமடைந்தெழுந்து வணங்கினாள், அவளையுங் கௌதமரிஷியிடத்திற் கனுப்பி வைத்துவிட்டு சரபங்கரிஷி ஆச்சிரமத்துக்கு வந்து அவரையும் நமஸ்கரித்துக் கொண்டு மிதுலாபுரிக்கு வந்து ஜனகமகா ராஜனிடத்தில் விசுவாமித்திரர் பரிக்ஷைசெய்ய சீதை

யுடனே வரப்பிரசாதமாய்ப் பிறந்திருக்கின்ற வில்லையுமுறித்து தசரதமகாராஜா முதலாகிய சகலரையும் வரவழைத்து சீதாலக்ஷ்மி முதலானபேர்களை ராமச்சந்திரர் முதலான நாலுபேர்களுக்குங் கலியாணம்பண்ணிக் கொண்டு மிதிலாபுரி பட்டணம்விட்டு அயோத்திக்கு வருகின்றபோது பரசுராமரிஷியினுடைய பலமுங் கையில்லும் வாங்கிக்கொண்டு அயோத்தியாபுரி பட்டணம்வந்து சேர்ந்தார்கள், அப்படியிருக்கின்றபோது தசரதமகா ராஜாவானவர் வசிஷ்டருடனேயோசனைபண்ணி ஸ்ரீராமருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய யெத்தனித்திருக்கின்றபோது கைகேசி வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டு பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதாய் ஸ்ரீராமனை வனத்திற்குப் போகச்சொன்னதினால் ராமரும் லக்ஷ்மணருஞ்சீதாதேவியும் அயோத்தியாபுரிபட்டணம்விட்டுசித்திரகூடபருவதம்வந்து கங்காநதி தாண்டவேண்டியதற்கு குகனென்னும் வேடனையும் சினேகிதங்கொண்டு ஓடமேறிச்சித்திரகூடம் வந்து சேர்ந்தனர்கள். தசரதமகாராஜாவும் புத்திரசோபத்தினாலே மரணத்தைபடைந்தார். பரதனுஞ் சத்துருக்கனுந் தசரதரையெடுத்து அடக்கஞ்செய்துவிட்டுச் சித்தரகூடம்வரைக்குகும் வந்து சேர்ந்து ராமசுவாமிபால்தசரதமகாராஜாவுக்குச் செய்யவேண்டியகிரியைகளைச்செய்து ராமருடைய கட்டளைப்படி அயோத்திவந்துசேர்ந்து சத்துருக்கமகாராஜாவை அயோத்திமாநகரத்தை ஆளும்படிச்செய்து பரதமகாராஜன்நந்திக்கிராமத்தில் ராமசுவாமியினுடைய சேவடிபாகியபாதுகையைப்பூசித்துவந்தார். ராமலக்ஷ்மணனுஞ் சீதாதேவியுஞ்சித்திரகூடபருவதம்விட்டுப் புறப்பட்டு வனத்தைநோக்கி வந்தார்கள். இப்படியிருக்குஞ்சமயத்தில்காகாசுரனென்னு மோராக்கன்வந்து சீதையைபெடுத்துக்கொண்டு போனதினால் அவனைச்செயித்துச்சீதையை விடுவித்துக்கொண்டு அகஸ்தியர் முதலான மகாரிஷிகளுடைய ஆச்சிரமங்களெல்லாம் வந்து அவர்களையெல்லாங்கண்டு தெரிசித்து அனேகவரப்பிரசாதங்களும் அனேக ஆயுதங்களும் பெற்றுக்கொண்டு வனமெல்லாஞ் சஞ்சாரம்பண்ணிக்கொண்டு பஞ்சவடிதீர்த்தக்கரையில் பன்னகசாலையைக் கட்டிக்கொண்டு சீதாதேவியும் லக்ஷ்மணரும்எவற்பணிவிடைகள் கேட்க ராமசுவாமியும் இந்தவிதமாகயிருக்கின்றபோது சூர்ப்பநகைவந்து ராமலக்ஷ்மணனுடனே சம்வாதம்பண்ணி மூக்கு,முலையு மறுப்புண்டு கரதூஷண திரிசிராளிடத்திற்போய்ச்சொல்ல அவர்களும் ஆயுதபாணிகளாகவந்தெதிர்த்து ராமச்

சந்திரமூர்த்தியின் கையினலே மடிந்துபோனர்கள். அப்பால்சூர்ப் பநகைபுறப்பட்டு இலங்கையிலேபோய்த் தன்னுடைய தமையனு கிய இராவணனிடத்தில் அனேகந் தூர்ப்புத்திகளையுஞ் சீதையி னுடைய அழகுகளையும் சொல்ல அவனுங்கேட்டுத் தன்னுடைய மாமனகிய மாரீசனை மான்சொரூபமாக முன்னிட்டுக்கொண்டு பஞ்சவடிதீர்த்தக்கரையிலே மாறுகை சீதாதேவிமுன்னே விளையா டிக்கொண்டுநிற்கச் சீதை அம்மானைப் பிடித்துத் தரும்படிகேட்க ராமச்சந்திரமூர்த்தியும், வில்லும், அம்பும் எடுத்துக்கொண்டு மா னைத் துரத்திப் பிடிக்கக்கூடாமல் ஓரம்பினல் எய்தவுடன் மான் விழுகின்றபோது ஒலக்ஷ்மணுவென்று அலறி அபயமிட ராமர் குரலைப்போல் மாயையினலே மரீசன்செய்ய அப்படிவிழுந்தசத் தத்தை லக்ஷ்மணர்கேட்டு ரா்க்ஷசமாயையினலே தமயனுக்கு மோசம்வந்ததென்று ஆயுதபாணியுடனே சீதை சொற்படிக்கு வனத்தைநோக்கிப் போய்விட்டார். அப்போதுராவணன் சந்யாசி யாகவும்வந்துசீதையிருக்கின்ற பன்னகசாலைவாசலிலே பிச்சை கேட்கச் சீதையம்மனும் பிச்சை கொண்டுவந்தாள், உடனே பூமி யோடு பேர்த்தெடுத்துத் தேரின்மீது வைத்துக்கொண்டு மாய மாய் இலங்கையைநோக்கிப் போகும்போது சடாயுவும்வந்து எதி ர்த்தார், அவரை உபாய தந்திரங்களினலேராவணன்கொன்றுபோ ட்டுப்போகும்போது சீதையுந் தான்பூண்டிருந்த ஆபரணங்களைச் சுழற்றிக் கிஷ்கிந்தாமலைக்கருகிலிருக்கும் மதங்ககிரிமலையில் போ ட்டுவிட்டு மகாவிசனத்துடனே அபயமிட்டு அழுதாள். உடனே ராவணனும் அதிசீக்ரகிரமாக இலங்கையிற் கொண்டுபோய் அசோகவனத்திலே ராக்ஷசஸ்திரீகளைக் காவலாகவைத்து பயப் படுத்திச் சீதையம்மன் தன்னைச் சேரும்படிக்குயோசனை செய்ய ச்சொல்லி தான் இலங்கைக்குப்போனன், சீதையும் அந்தவனத் தில் மகாவிசனத்துடனே ஸ்ரீராமஸ்மரனை பண்ணிக்கொண்டிருந் தாள். அப்பால் வனத்திலே மான்பிறகேபோயிருந்த ராமசுவா மியும் அவரைத்தேடிக்கொண்டுபோன லக்ஷ்மணரும், பன்னகசா லையில்வந்து பார்த்து சீதையம்மனைக்காணமல் திடுக்கிட்டு அந்த வனமெல்லாந்தேடிக்கொண்டு வரும்பொழுது சடாயுவானவர் குற்றுயிருடனே கிடக்கின்றதைக்கண்டு ஸ்ரீராமசுவாமியும் லக்ஷ் மணரும் மகாவிசனத்தையடைந்து சடாயுவினலே சீதையம்மனை பாவியாகிய ராவணன் இலங்கைக்குக் கொண்டுபோ யிருப்பதை அறிந்துக்கொண்டு! உடனேஜடாயுவும்! மரணமானர்! ஜடாயுவை

யுமெடுத்து அடக்கஞ்செய்து விட்டு வனத்திலே புறப்பட்டு வரும் போது கபந்தாசுரனையுஞ்சங்கரித்து சபரியம்மனை வைகுண்டத்துக்கு அனுப்பிவைத்துக் கிஷ்கிந்தாமலைக்கு அருகில் வருகின்ற போது பம்பையாற்றங்கரையில் ஒரு மரத்தடியில் அனுமார் நின்றார் அவரிவர்களைக் கண்டு நெருங்கி வந்து அவர்களுடைய முக வாட்டங்களைப் பார்த்து நீங்கள் யார் எங்கிருந்து வந்தீர்கள் எங்கே போகிறீர்களென்று கேட்க அப்போது ஸ்ரீராமசுவாமியும் லக்ஷ்மணரும் நடந்த காரியமெல்லாம் ஆதியோடாந்தமாகச் சொல்லி அனுமானுடைய காதிற் கிடந்த கவசகுண்டலத்தையுங் கண்டு ஆச்சர்ய மடைந்தார்கள்.

அப்போது அனுமாருஞ் சுவாமிகளுக்கு உண்மையாகிச் சுக்கிரீவன் முதலான பேர்களையும் வானரச் சேனைகளையும் நட்புக் கொண்டு வாலியையுங் கொன்று துந்துபி யெலும்பையும் மராமரத்தையுந் தவிடுபொடியாகச் செய்து சுக்ரீவனுக்குத் தாரையைசேர்ப்புவித்து கிஷ்கிந்தாபுரிக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து வானராதிகளை காற்காலங் கிரமித்தவுடனே வரும்படிக்கும் அனுமார் முதலான படைத்தலைவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு போய்ச் சீதையம்மனைத் தேடி வரும்படிக்கு திருவாழி மோதிரங் கொடுத்துஅனுப்பி வைத்தார். அனுமாரும் வானராதிகளுடனே புறப்பட்டு வனங்கள் மலைகளெல்லாந் தேடிச் சீதை யம்மனைக் காணாமல் மயேந்திரகிரி பருவதம் வந்துசேர்ந்து சம்பாதியை நட்புக் கொண்டு அவர்கள் சொற்படி அனுமார் விஸ்வரூபங்கொண்டு மைநாகபருவதத்திலேறிகுதித்து இலங்கைமாகாளியையுங்கொன்று அரக்கர்களையும் அட்சய குமாரனையும் சம்புமாலியையும் பஞ்ச சேனாதிபதியுங் கொன்று ஸ்ரீ சீதா தேவியம்மனைக்கண்டு திருவாழி மோதிரங் கொடுத்து அப்பால் இந்திரசித்துவினால் பிடிப்பட்டு இராவணனைச் சந்தித்து அவனால் வாலில் தீயைக் கொளுத்தப் பட்டு அக்கினியினால் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு யெரியுந் தீயைக் இலங்கைப் பட்டண மெழுநூற்றுக் காதவழி கொளுத்திச் சீதா தேவியம்மன் கொடுத்த சூடாமணியையுமெடுததுக் கொண்டு மயேந்திரகிரி பருவதம் வந்துசேர்ந்து வானராதிகளுடன் கிஷ்கிந்தை வந்து ஸ்ரீராமசுவாமியை கண்டு சூடாமணியைக் கையில் கொடுத்தார்.

ஸ்ரீராமசுவாமியும் அனுமார்பேரில் மகா சந்தோஷத்தை யடைந்து வானராதிகளுஞ் சுக்ரீவன் முதலாகிய படைத்தலைவர்

களுடன் புறப்பட்டு கிஷ்கிந்தாமலையை விட்டு வாலிகுண்டம் திருப்பதி மலைமார்க்கமாய் மயேந்திரகிரி வந்து சேர்ந்து அதன் சாரலிலுள்ள சக்கரத்தீர்த்தத்துக்கருகில் தென்சமுத்திரக்கரையி லெழுந்தருளியிருந்தார். அப்படியிருக்கின்ற காலத்தில் இலங்கை நகரத்தில் அநுமார் தீயைக் கொளுத்திப்போட்டு வந்த பிறகு இராவணனுடைய தம்பியாகிய விபீஷணன் தமயனாகிய இராவண னுக்கு அனேகமான புத்திகளை ஸ்ரீராமசுவாமியினிடத்தில் சீதா தேவியைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் விடும்படிச் சொல்லியும் இரா வணன் கேளாததினால் மகாஞானியான விபீஷணன் பின்வருங் காரணங்களை அறிந்துக்கொண்டு தமயனை வெறுத்துவிட்டு நாலு மந்திரிமார்களுடனே இலங்கையை விட்டுப் புறப்பட்டு தென் சமுத்திரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி பாதத்தில் சரணாகதியடைந்து அடைக்கலம் புகுந்தான் ஸ்ரீராமச் சந்திர மூர்த்தியும் லக்ஷ்மணப் பெருமானுஞ் சுக்ரீவன் அனுமார் ஜாம்புவர் முதலான பேர்களுடன் யோசனை செய்துக்கொண்டு க்ஷத்திரிய தர்மத்தின்படி விபீஷணனை அடைக்கலங்கொண்டு உடனே இலங்காபுரியின் அரசாக்ஷிக்கு பட்டாபிஷேகஞ் சூடிக் கிரீடமுந் தரித்து விபீஷணன் முதலானபேர்களால் இலங்கை யின் வர்த்தமானங்க ளெல்லாம் ஸ்ரீராமச்சந்திரசுவாமி கேட்டு யோசனை செய்துக் கொண்டு மானிட ஜென்மமாய்ப் பூமியிற் பிற ந்து விட்டு க்ஷத்திரிய தர்மத்தின்படி நடக்கவேண்டுமே யன்றி தெய்வ நிர்ணயங்களைச் செலுத்தக் கூடாதென்று இந்தச் சமுத் திரத்தைக் கடந்து இலங்கைக்கு பெப்படிப் போகலாம் நாம் ஒரு வழியாய்ப்போய்ச் சேர்ந்தாலும் வானரப்படைகள் எழுபத் திரண்டு வெள்ளமும்போய்ச் சேரவேண்டும் இதற்கு யோசனை யென்னவென்று நானாவிதங்களாக யோசித்துக்கொண்டும் மகா துயரத்தை யடைந்து நமக்குத் தகப்பன் மரணமாய்ப்போய்த்தாய் மார்கள் அமங்கிலியமடைந்தும் இராச்சியங்களைவிட்டுப் பிரிந்துஞ் சீதையைப் பறிகொடுத்து மிருக்கப்பட்ட விசனத்திலும் மகா துக்கமாக நேரிட்டது. இந்தச் சமுத்திரத்தைக் கடந்து இலங் கைக்குப்போவது இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டுக் கொண்டு வாரமல் அகஸ்தியமகாமுனிவர் சொல்லிய வாக்குந் தப் பிப்போமா அவர் வாக்குப்படியே கெந்தமாதனத்தில் இராவண னைக்கொன்ற தோஷந்தீர சிவபூசை பண்ணுமற்போமாவென்று வெகுவிதங்களாக யோசனைபண்ணுகின்றபோது விபீஷணனுஞ் சொல்லுவான்.

இலங்கைக்குப் போகவேண்டுமானல் வானராதிகளால் சமுத்திரத்திற்கு அணைக்கட்டி அப்பாலத்தின்பேரில் நடந்துபோக வேண்டுமென்று சொல்ல சுவாமியும் அந்தவார்த்தையை ஒப்புக்கொண்டு சமுத்திரத்தின் ஆழம் நீளமறிந்து அணையைக்கட்ட வருணனைநோக்கி ஏழுநாள் தர்ப்பாசனத்தில்வருணமந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார். அதையறிந்து வருணனும் வராததுகண்டு க்ஷணத்தில் சுவாமிக்குக் கோபம்வந்துபாணத்தைப்பிரயோகஞ்செய்தார். வருணனும்பயந்து சரணகதியையடைந்து தோத்திரமுஞ் செய்தார். சுவாமியுந் தயவுவந்து இச்சமுத்திரத்தினுழமு மிலங்கைக்குப்போக நீளமென்னவென்றுகேட்டு அணைகட்டவேண்டியதையுஞ் சொல்லவருணனுங்கேட்டு சுவாமி இவ்விடமிருந்து இலங்கைக்குநூறுயோசனைதூரமிருக்கின்றது ஆழங்காணக்கூடாது அணைபோட வேண்டுமானல் போட்டகல் மிதக்கும்படி வரப்பிரசாதங்களினல் பிறந்திருக்கின்றான், வானரப்படைத்தலைவரில் நளனென்னுமொருவன் சுவாமியுடன்வந்திருக்கின்றான் அவன் பூர்வஜன்மத்தில்மயனுகிய சிற்பனுக்கும் அவனுக்கு சுவாமிகள் உத்தரவுகொடுத்து வானரப்படைகளால் ஒத்தாசைசெய்தால்அவனும் கட்டுவானென்றுசொல்லசுவாமியும் அவனையழைத்துப் பரிசிந்து நீரிலேபோட்டகல் மிதக்கும்படி உன் பிதாவினுடையவரப்பிரசாதம் பெற்றவனுகலின் அநுமார்முதலாகிய வானரப்படைவீரர்களான வானரவீரர்கள் கொண்டுவந்து கொடுக்கின்ற பர்வதங்களைவாங்கி உன்கையினல்இலங்கைக்குப்போகும்படி வருணனுடைய முதுகின்பேரில் அணைகட்டென்று ஸ்ரீராம சுவாமி வரப்பிரசாதங் கொடுத்தருளியாதொருவிச்கினங்களும் வராமல் நிறேவேற்றும்படிக்கு விக்கினேஸ்வரனைப்பூசித்து அநுக்கிரகம்பெற்று அப்பால் நவக்கிரகங்களையும் விதிப்படி நவபாஷாணஸ்தாபிதஞ்செய்து பிராமணப்பிரதிஷ்டைசெய்து அப்பால் சனிப்பிரீதியாய் எண்ணெய்யைவைத்து சிவப்பிரதிஷ்டை செய்து திலதீஸ்வரரைபூசித்து இவர்களுடைய அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு நளனுக்குச் சேதுபந்தனத்துக்குத் தேங்காய் தொட்டுக்கொடுத்து அநுமார்முதலிய பெரியோர்களான படைத்தலைவரையும் வானரப்படைகளையும் நாலுதிக்குகளிலும்போய் பருவதங்

களைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கும்படிகட்டளையிட ஸ்ரீராமருடைய வாக்கியப்படி வானராதிகளெல்லாம் பருவதங்களை சங்கையில்லாமல் கொண்டுவந்து மேன்மேலும் கொடுக்க ஸ்ரீராமசுவாமியும் லக்ஷ்மணரும் ஜயம்ஜயவென்றுவாக்குக் கொடுக்க நளனுனவன் வாங்கிக்கட்டின திருவணையானது நவபாஷாணமுதல் தர்ப்பசயனம் மத்தியாக புல்லாரண்யங்கடைசியாய் ஈசானமும் அதிலிருந்து அக்கினிதிசை பிரவேசமாய் தெற்குமுகமாய் இலங்கையை நோக்கிப் பவளமால் மலேவரைக்கும் நூறுயோசனை நீளமுஞ்செய்து சேதுபந்தன முடிவாயிருக்கும். அப்படி ஸ்ரீராமசுவாமியாலே அநேக நதிகள், சுனைகள். ரிஷிகள் சஞ்சாரஞ்செய்துக்கொண்டுருந்த பருவதங்களை ஸ்ரீராமர் வாக்கியத்தின்படி வானராதிகளால் கொண்டுவந்து கொடுக்க நளன்வாங்கி அடைக்கின்றபோது சமுத்திரத்தை அப்போதுங் கண்பார்க்கவந்த ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி நடக்கும்போதுபட்டபாதாரவிந்தங்களிலுள்ள சங்குசக்கரரேகைகள் சேதுவில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் அத்தகையபருவதங்கள் சங்கு சக்கரங்களில் அலேமோதிச்சத்தத்துடன் ஆடம்பரஞ்செய்து கெர்ச்சிதங்களைப்பண்ணி தென்சமுத்திரமானது மகா ஆனந்த சந்தோஷங்களை யடைந்துகொண்டிருக்கும்படி அலேமோதுகின்றன. சமுத்திரஜலத்துக்கு சேதுதீர்த்தமென்றுபெயர். அநேகயுகங்களாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றது இப்படிக்கொத்த சேதுவில்ஸ்நானம் பண்ணினபேர்களையும் சேதுவைக் கண்ணுல் கண்டபேர்களையுஞ் சேதுவினுடைய காற்றுப்பட்டபேர்களையும் புண்யபுருஷாள், புண்ணியசாலிகள், கிருதார்த்தர்கள், மகா எக்கியசாலிகளென்று வேதங்களாலே முறையிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் இந்தச்சேதுவில் அநேகங்கோடானுகோடிதீர்த்தங்கள் மகாபாதங்களைத் தீர்க்கும்படி வரப்பிரசாதங்கள் பெற்றது அதிலும் முக்கியமாய் சக்கரதீர்த்தம், வேதாளதீர்த்தம், பாவவினசதீர்த்தம், சீதாகுண்டம், அமுததீர்த்தம், பிர்மகுண்டம், அநுமகுண்டம், அகஸ்திய தீர்த்தம், இராமதீர்த்தம், லட்சுமண தீர்த்தம், ஜடாமகுட தீர்த்தம் லட்சுமிதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தம், சிவதீர்த்தம், சங்குதீர்த்தம்,காயா

தீர்த்தம், கெங்காதீர்த்தம், சாவித்திரிதீர்த்தம், காயத்திரிதீர்த்தம், கோடிதீர்த்தம், தனுக்கோடி தீர்த்தம் ஆகிய இந்த இருபத்து நான்குதீர்த்தங்களே முக்கியமானவைகள் விசேஷ மென்று சூத புராணிகர் சொல்ல நைமிசாரண்யத்தி ரிஷிகள் கேட்டு ஆனந்த சந்தோஷ ஆச்சரியங்களே யடைந்து இப்படிக் கட்டின சேதுவில் இந்த இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்களும், ஆதி முதன் மையாய் விளங்குகின்ற சக்கரதீர்த்தமும் வந்த காரணமென்ன வென்று ரிஷிகள் கேட்க சூதமாமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினு ரென்ற வாறு.

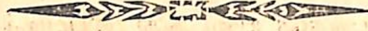
சேதுபந்தன சரித்திரம்

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

தர்மபுஷ்கரிணி யென்ற

சக்கர தீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே முன்னொரு காலத்தில் காளவ மகாரிஷீ தென்சமுத்திரத்திற் புல்லாரணியத்தில் பாலோடை யென்னும் நதிக்கருகில் விஷ்ணுவை நோக்கித் தவங்கள் செய்ய வேண்டி ஊணுறக்க மின்றிப் பொறிபுலனடக்கி, மவுனத்தோடுஞ் சாந்தமடைந்து வாயுபட்சணம் பண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின் றிலங்கும் ஏழுமேகங்களில் ஆவர்த்தமென்னு மேகத்தால் பெய் கின்ற மழையோடு மழையாயும், காற்றோடு காற்றாயும், தீயோடு தீயாயும், விஷ்ணுமூர்த்தியினது அஷ்டாட்சரத்தை இடைவிடா மல் தியானித்துக்கொண்டு தேவக்கணக்கில் ஆயிரவருடம் வரை யில் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் அம்முனிவர்மீது ஸ்ரீயப் பதி கருணை கூர்ந்து சங்கு சக்கர கதாபாணியாய்க் கருடவாக னத்தின் மீது லட்சுமி சமேதராய் முப்பத்து முக்கோடி தேவர் கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷீகள் கின்னர கிம்புருட கருட காந்தர்வாதிகள் யாவரும் புடைசூழ வெழுந்தருளி புல்லார ண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் தவஞ் செய்து கொண்டிருக்குங் காளவ முனிவனுக்கு ப்ரசன்னமாக அப் போது முனிவன் கண்மலர்ந்து கடவுளை நோக்கித் துண்ணென வெழுந்து பக்திவிநயத்தோடும் அஷ்டாங்கபஞ்சாங்க திரியாங்க மாய்ப் பணிந்தெழுந்து இருகரங்களையுஞ் சிரத்திற் கூப்பி ஆ னந்தக் கூத்தாடி புளகாங்கிதங் கொண்டு இருகண்களினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருக அப்பெருமானை ஸகஸ்திர நாமங்களாலும் துதித்து நிற்க. ஜனார்த்தனன் மனமகி ழ்ந்து காளவமுனிவனைப்பார்த்து முனிவரனே உன் தவத் திற்கு யாம் மெச்சினோம் உமக்கென்ன வரம் வேண்டுமென்று கேட்க காளவர் சுவாமி அடியேனும் தேவரீரைப்போல் ரூபம் பெற்று பரமபதத்திலெப்போதும் உம்மை விட்டு அகலாதிருக்க வும், உமதுசாணார விந்தத்தை நித்யர் முத்தர்களாகிய பரமபாக வதர்களுடனே வணங்கிக் கொண்டிருக்கவும் திருவாக்கருள

தர்பசயனம் திருப்புல்லாணி.

வேண்டுமென்று கேட்டனன், அப்போது பரமபதநாதன் காளவ முநியே நீ இதுவரையில் யாவருங்கேளாத வரத்தைக் கேட்டமையால் நாம் அப்படியே கொடுப்பதற்குத் தடையென்ன ஆயினும் இக்கர்மபூமியிலே யின்னஞ் சனன மனுபவிக்கவேண்டி யிருப்பதினுல், அவை தொலையும்படி இப்போது நீர் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மிடத்திற்குச் சிலதுதூரம் உத்தரபாரிசத்தின்கண் தருமபுஷ்கரிணி யென்றெரு தடாகமிருக்கின்றது, அந்தத் தடாகத்தினிடம் இதற்குமுன் ஓர் காலத்தில் தரும தேவதையானது, தான் அன்பால் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், அப்பெருமான் மான்மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திர சூலபாணியாய் சந்திரசடாதர மூர்த்தியாய், பார்வதி சமேதராய் சிவகணங்கள் சூழ வெள்விடைமீ தெழுந்தருளித் தரும தேவதை முன் பிரத்தியட்சமாகி உனக்கென்ன வரம் வேண்டுமென்று கேட்க அத்தேவதையும் வணங்கித் துதித்து சுவாமி அடியேன் சர்வகாலமும் தேவரீரது திருப்பணி செய்து தேவரீரைச் சுமந்துகொண்டிருக்க ஆவல் கொண்டமையால் அவ்வாறே அருள்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க, அதற்குப் பரமசிவன் சந்தோஷித்து அங்கோர் தடாகத்தை தெய்வீகமாயுண்டுபண்ணி அதில் தரும தேவதையை மூழ்கும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அதைக்கேட்ட தரும தேவதையும் அங்ஙனமே மூழ்கையில், முன்னிருந்தவுருவமாறி நந்தி யுருவமாய் நான்குகால்களும் இரண்டுகொம்பும் எருது வாலுமாய்த்தோன்றி சுவாமியின் முன்னிற்க, அதனைக்கண்ட ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியாகிய பரமசிவன், பார்வதியாருடன் அதன்மீது ஆரோகணித்து யாவருக்குங் காட்சிதந்துஇத்தடாகத்திலே தீர்த்தமாடி. நம்மைத் தாங்கினமையின்இத் தடாகத்திற்கு இதுமுதல் தரும புஷ்கரிணி யென்று திருநாமம் வழங்குவதோடும் இதில் தீர்த்தமாடியவர்கள் நினைத்தபடி எல்லாச் சுகங்களையும் பெறுவார்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, பின் தேவர்களுடனுஞ் சிவகணங்களுடனுந் திருக்கைலைக்கெழுந்தருளினர்.

ஆதலால் அத்தடாகத்திற்கு அன்றுமுதல் தரும புஷ்கரிணி யென்றும், தெய்வத்தன்மை யுடையதென்றும், மகத்துவ மிருப்பதால், நீரும் அதில் மூழ்கிச் சதாகாலமும் அக்கரையிலே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தால் நம்முடைய வுருவம்பெற்று வைகுண்

டத்துக்கு வருவீர் அங்ஙனம் நீர் தவஞ்செய்கையில் பிறரால் இடையில் தவத்துக்கு ஊறுநேரிடின் அப்படி நேரிடச்செய்த வரை நம்முடைய சக்கரம் உடனே வந்து அக்கொடியரைச் சங் கரித்துவிடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மாயபிரான் ஸ்ரீவை குண்டத்துக் கெழுந்தருளினர். பின்னர் காளவமுனிவனும் அவ் வாறே சென்று உதயாதி அந்திநேரம் மத்தியானமும் அத்தரும புஷ்கரிணியில் முக்காலமுந் தீர்த்தமாடி அதின்கரையில் தனது தேவபூஜையாகிய சாளக்கிராமங்களை வைத்துப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து சங்கிரமச்சஷ்டி அஷ்டமி சதுர்த்தசி பூரணை அமாவாசை முதலாகிய தினங்களிலே தர்ப்பணமுதலிய கிரியைகளை நடத்தித் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில், அம்முனிவனை ஓரரக்கனை வன்வந்து தாவியெடுத்தான், உடனே காளவமுனிவன் பரமபத நாதனைத் துதிக்கையில் அப்போது விஷ்ணுமூர்த்தியின் சுதர்சின சக்கரமானதுகோடி சூரியப்பிரகாசம்போல்கரகரவெனச்சுழன்று வந்து அவ்வரக்கனைச் சங்கரித்துக் காலவமுனிவனை விடுவித்தது. அப்போ தம்முனிவன் மிகநடுங்கி ஸ்ரீ சக்கரத்தைப் பணிந்து, நீ என்றும் அடியேனை யிடைவிடாமற் காக்கவேண்டுமென்றுவேண் டிக்கொள்ள அப்போது சக்கரமானது யான் எந்தையாகிய ஸ்ரீ வைகுண்டவாசனது கட்டளைப்படி வந்து அரக்கனைச் சங்கரித் தேன் இனிமேல் உமது வேண்டுதலின்படி நான்வந்திருக்கவேண் டுமாயின் எம்பெருமானிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு உன் விரு ப்பத்தின்படி வந்திருக்கிறேன், இப்போது நானிவ்வரக்கனைக் கொன்ற பாவந்தீர எனக்கொரு வகை சொல்லுமெனக் கேட்க, அதற்கு அம்முனிவன் ஆனந்தித்துஇத்தடாகத்திலேமூழ்கென்று சொல்ல அதுபோலச் சக்கரம் உடனே மூழ்கித்தெய்வீகமாய்த் தன் கருமத்தை யொழித்து முன்போலப் பிரகாசம் பொருந்தி நானித்தடாகத்தில் முழுகியபடியால், இன்றுமுதல் இதற்குச் சக்கரதீர்த்தமென்று பேயர் விளங்கக் கடவதென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி இனி இத்தீர்த்தத்தில் யார் மூழ்கினும் அவர்களைப் பற்றிய பேய் பிசாசுகல் அலகை வேதாளங்களெல்லாம் விலகிப் போகக் கடவதென்றும் வாக்குத்தந்து, முனிவருக்கு ஆசீர்வா தஞ்செய்து அவரிடத்தில் விடைபெற்றுச் சக்கரம் ஸ்ரீவைகுண் டம் போயமர்ந்தது.

அவ்வாறுண்டாகிய சக்கர தீர்த்தமானது ஆதியிற் சேதுபந் தனஞ்செய்த திருவணையில் தோன்றித் தருமபுஷ்கரிணி யெனப்

பெயர் விளக்கிக்கொண் டிருக்கின்றதன்றி இத்தீர்த்தத்தின் பெருமைகளையாவராலுஞ் சொல்லி முடியாது அன்றியும் அநேககோடி ஜன்மங்களிற் செய்த பாவங்களை யெல்லாம் அச்சேதுவி லுண்டாயிருக்குஞ் சக்கர தீர்த்தத்தை மனத்தால் நினைத்தாலும் விமோசனமாகும் மேலும் உலகில் பேர்பெற்ற கங்கையமுனை துங்கபத்திரை கிருஷ்ணு, நருமதை, கோதாவரி, காவேரி முதலியவும் இதற்கிணை யல்லவென்று சூதமுனிவர் சொல்ல, அதைச் சிரவணித்த நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முநிவர்கள் பிரமானந்த பரிதராய் வியப்புற்று சூதமுனிவரை நோக்கிச் சுவாமி இத்தகைய சக்கர தீர்த்தக்கரையில் தவஞ்செய்திருந்த காளவமுனிவரைத் தூக்கிய அரக்கன் யாவன் அதற்குப்பெருமான் தனது திகிரியை விடுத்து அவ்வரக்கனைக் கண்டித்த காரணம்யாது இவைகள் அடியேங்கட்கட்குப் புலப்படுத்தவேண்டுமெனப் பணிய அவர்களுக்குச் சூத புராணிகர் சொல்லத் தொடங்கினு ராயினர்,

தர்ம புஷ்கரிணி யென்ற சக்கரதீர்த்தச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

துத்தமச் சரித்திரம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே இவ்வுலகின்கண் நாற்றிசையிலுள்ள தக்ஷின திசையில் ஆலவா யென்னும் திருநாமமுடைய மதுராபுரித்தலத்தில் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமதுரேசனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்துச் சதாகாலமும் எக்கியங்களும் யாகாதி கிர்த்தியங்களும் வழுவின்றி நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகின்ற வசிஷ்டமுனிவர் முதலிய இருபத்துநாலாயிர முநிவர்களும் தீவினைக்கெட்டாதவர்களாய், நற்கிரியைகளை யநுட்டித்துவருகையில், விசுவாவசு யென்னும் ஒரு காந்தர்வ ராஜகுமாரனுகிய துத்தமனென்பவன் தன் செருக்கால் பல பல காந்தர்வ மாதர்களைக்கூடியுலாவி, தான் பிடியானையின் கூட்டத்துள் மும்மதங்கொண் டகளிற்றியானியும், மான் கூட்டத்துள் கலைபோலும்

பசுக்கூட்டத்துள் இடபம்போலும், பூலோகத்திற்குவந்து வேப்ப மரங்களாலும் கடப்பமரங்களாலுஞ் சூழ்ந்து நெருங்கி யிருண்ட சோலைபோல் விளங்கும் அம்மதுரைத் தலத்தில் பரப்போடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொற்றாமரைத் தடாகத்திலே நிர்வாணமாய்த் தானுந் தன்மாதர்களுடனிறங்கி ஜலக்ரீடைசெய்துக் கொண்டிருக்கையில், அத்தலத்தில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் வசிஷ்டர் முதலிய மகரிஷிகள் இருபத்துநாலாயிரம் பேரும் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கருமங்களை முடிக்க அத்தலத்திலிருக்கும் பொற்றாமரைத் தடாகத்தை நாடிவருங்காலையில் அவர் வரவுகண்ட காந்தர்வ மாதர் யாவரும் அதிக நாணத்தோடுந் தடாகத்தினின்றுங் கரையேறி, அவரவர்கள் சேலைகளையெடுத்து உடுத்திக்கொண்டனர், பின் துத்தமனென்னுங் கந்தருவனோ இறுமாப்புற்று சிறிதேனு மச்சமில்லாமலும் நாணமில்லாமலும் அசட்டைசெய்து நிற்கக்கண்ட மகரிஷிகளியாவருங் கோபங் கொண்டுகண்களில் தீயெழ நோக்கி, அடாகாந்தர்வனே, யெங்கள் வரவுகண்டும் நிர்வாணமாய் நின்றெங்களை யலட்சியஞ் செய்தமையால் அரக்கனாகக் கடவையென்று சபித்தனர்.

தபோதனர்களாற் கொடுக்கப்பெற்ற சாபத்தைத் துத்தமன் கோடைகாலத் திடிமுழங்கக் கேட்ட கட்செவிபோலும், அரிமாவென்னுஞ் சிங்கத்தின் கர்சனைகேட்ட யானைபோலுங் கேட்டு நடுநடுங்கி உள்ளம்பதைத்துயாதொன்றுந் தோன்றாமற் நின்றமணாளனைக் கண்ட காந்தருவமாதர் யாவரு மிரக்கமுற்று அந்தோ அரசே என் செய்வோம். உம்மைவிட்டெவ்வாறுய்வோம், நீர் அம்முனிவர்களை அணைந்து அவர்கள் பாதபத்மங்களிற் சரணாகதியென்றடைந்தால், உமது குற்றத்தை மன்னித்தாட்கொள்ளுவாரன்றோ, மேலும் சிறியோர் செய்த சிறுபிழையெல்லாம்பெரியோருயிற் பொறுப்பது கடனே என்னும் நீதிவாக்கிய மிருக்கின்றமையால் எவ்விதமும் பொறுப்பார்கள் போய்ப் பணியுமென்னுரைத்தனர், அதைக்கேட்ட துத்தமன் முனிவரர் சாபத்தினால் திப்பிரமை கொண்டுயாதுந்தோன்றாதுநிற்க அம்மாதர்கள் மனம் வெதும்பித் துக்கசாகரத்தி லாழ்ந்து, நாயகனை விட்டுப் பிரிய மாட்டாதவர்களா யாவரு மொருமித்துக்கூடி, வசிஷ்டர் முதலிய முனிவர்களை நெருங்கிக் கண்ணீர்விடுத்துச் சண்டமாருதத்தாற் சாய்ந்த தாபராதிகளைப்போல் இருடிகளதுபாதபத்மங்களிற்

சாய்ந்து, தேவரீர் பெருமை தெரியாமையாற் செய்ததுத்தமனது அபசாரத்தை மன்னித்து, விமோசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அநேகமாய்த் துதித்துப் பாதங்களிற் பணிய, வசிஷ்டர் முதலிய யாவருங் கூறுவார்கள்.

பெண்களே, இக்கொடியவனுகிய துத்தமன் எங்களால் நேரிட்ட சாபத்தை அநுபவித்தாலொழியத் தீராது, ஆயினும், உங்களை வேண்டிச் சொல்லுகின்றோம் இவன் இந்த அரக்கவுருவத்துடனே பதினறுவருடம் வரையில் நரமாமிச முதலிய ஜீவ இமிசையாற் பசி தணித்துலாவி, பின்னர் முடிவிற் சிறப்புப்பெற்ற சேதுவிலிருக்கப்பட்ட சக்கரதீர்த்தக்கரையில் தவஞ் செய்துகொண்டிருக்குங் காளவ முனிவனைப்பட்சணஞ்செய்யவேண்டி அவரைக் குறுகியெடுப்பான், அக்காலத்தில் அம்முனிவர் நடுக்கமுற்று ஸ்ரீமந் நாராயணைச் சிந்திப்பார் அச்சிந்தனை கேட்ட ஜகதீசன் தன் சக்கரத்தைப்பிரயோகிப்பார் அச்சக்கரம் அதிவேகத்தோடுங்கூடி வந்து இவன் சிரத்தைக் கண்டித்த உடனே சாபவிமோசனமாகும், பின்பு காந்தர்வ வுருவங்கொண்டு உங்களைச் சேர்ந்து சுகித்திருப்பானென்று சொல்லி, வசிஷ்டர் முதலிய யாவருந் தங்களாசிரமத்திற்கு யெழுந்தருளினர். உடனே துத்தமனுகிய காந்தர்வனும் மூன்றும்பிறை போன்ற வக்ரதந்தங்களும். அந்தகாரம் போன்ற தேகமும் செம்மேகம்போன்ற கேசங்களும் வளைந்தபுருவமும், தீவர்த்தியைப்போன்ற கண்களும், மலைபோன்றமூக்கும் அலைபோன்ற நாக்கு முடையவனுய்த் தன்னை நேசித்திருந்த மாதரைப் பசியினுற் புசிக்கவேண்டித் துரத்தினுன், உடனேகாந்தர்வ மாதர் யாவருங்கண்டு நடுக்குற்று, மெய் சோர்ந்து, எவ்வண்ணமுய்வோமென்று அதிவேகமாயோடிக் காந்தர்வலோகம் புகுந்தார்கள் அப்பால் காந்தருவனுகிய அரக்கன் காடுமலைவனம் வனந்தரங்களிலும் கானுறு முதலிய பல இடங்களிலும் பதிகளிலும் சுடுகாடுகளிலும் சூறுவளியென்னுங் காற்றைப்போற் பசிப்பிணியாற் சுழன்று, மான் மரை, காட்டானை சிங்கம், கரடி புலி முட்பன்றி முதலியவற்றை யருந்தியும், பறவை யினங்களை புசித்தும் ஜலத்தில் வாழ்கின்ற மச்சங்களை ஜலத்தோடே வாரி வாரி யருந்தியும் தனக்குச் சிக்கிய முனிவர்களைப் பிடித்துக்கொன்று தின்றும் உதிரங்களைக் குடித்தும் மலமூத்திரங்களைப் புசித்தும், ஊர்வனமாகிய ஜெந்துக்களில் மலைப்பாம்பு முதலிய சர்ப்பங்களையும், உடும்பு, மலையுடும்பு, பல்லி அரணை முதலியவைகளையும் கையி

ணற் பிடித்துக் கடலைபோற் கொறித்தும், தன் பசிநோ யடங்கா மல், ஒருநாள் சக்கரதீர்த்தக்கரையைநாடி அதன்கரைமேல் தருப் பாசனம் பரப்பி, அதன்மேல் கமலாசனமாகிய பதுமாசனஞ்செய் துட்கார்ந்து, மனதைச் சுத்தசத்துவத்திற் பொருந்தி ஸ்ரீமந்நாரா யணனது அஷ்டாட்சரத்தை செபித்துக்கொண்டிருக்குங் காளவ முனிவனைக்கண்டு திடீரெனபாய்ந்துபற்றித் தூக்கினன், அப் போது வசிட்டரால் நியமித்த சாபத்தின் அளவானது குறுகிச் சமீபித்தமையால் இவனது கர்மம் விமோசனமாகும்பொருட்டுக் காளவமுனிவரும் மிகவும் நடுங்கி கருணைக்கடலாகிய திருமாலைச் சிந்திக்க, அப்போது ஆபத்பாந்துவாகிய ஜகதீசன் தன் திகிரி யைப் பிரயோகஞ் செய்தமாத்திரத்தில் அச்சக்கரம் கோடி சூரி யப்பிரகாசமாய் ஜொலித்துக்கொண்டு அதிவேகத்தோடும் வந்து அரக்கன் தலையைக் கண்டித்துத்தள்ள, அத்தீர்த்தத்திலழுந்திய வுடனே அரக்கனாகிய துத்தமனுங் காந்தர்வ சொரூபங்கொண்டு அருகேயிருக்குங் காளவமுனிவனது பாதகமலங்களை வணங்கித் துதித்து, சுவாமி தேவரீராலே அடியேனுக்குச் சாபவிமோசனங் கிடைத்ததென்று பணிந்து நிற்க. அதுகண்ட முனிவர் சித்தங் களித்து துத்தமனாகிய காந்தருவனைப் பார்த்துக் கூறுவார். அப்பா காந்தருவனே, உன் சாபவிமோசனம் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக விருப்பதால், நீ இந்தச் சக்கரதீர்த்தத்தில் மூழ் கென்று சொல்ல, அதுபோல் அவன் மூழ்கியவுடனே தெய்வ லோகத்திலிருந்து விமானம் வர, அதன்மீதேறிக் காளவரிடத் தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு காந்தவர்லோகம் போய்ச்சேர்ந்து, முன்னே தன்னைவிட்டுப் பிரிந்திருந்த காந்தர்வ மாதருடனே கூடிச் சுகித்திருந்தான்.

இத்தன்மைவாய்ந்த சக்கரதீர்த்தம் இந்தத் தேவிபட்டணத் தில் மாத்திரமிருக்கிறதென்று யோசிக்கவேண்டாம்இதுபோலவே தர்ப்பசயனத்திலும் ஒருகடைப்பக்க மிருப்பதன்றியும் இதனது விசாலங் கிழக்கு மேற்கு ஒருயோசனையுள்ளதாயும் விளங்கியிருக் கையில், பிரமசிருஷ்டியிலுண்டான மலைகளுக்கெல்லாஞ் சிறகுக ளிருக்கும்போது அவைகள் லோகாலோகங்களெல்லாம் பறந்து திரிந்தும் ஊர் நாடு தேசங்களையும், கோயில் குளங்களையும் இருடி கள் வசிக்கும் பன்னகசாலைமுதலிய மடங்களையு மிராக்காலங்களி லும் பகற்காலங்களிலும் ஆகாயமாய்ப் பறந்துவந்து; திடீரெ

னக்கீழேதாழ்ந்து யாவற்றையும் நாசப்படுத்திக்கொண்டுதிரிந்தது மல்லாமல் யாவருக்குந் துன்பத்தைகொடுக்க உலகினுள்ள தபோ தனராகிய இருடிகள் முதலிய யாவருந் தேவர்கட்கு இறைவனு கிய இந்திரனிடத்தில் முறையிட அம்முறைகேட்ட தேவராசனுங் கோபங்கொண்டு, வச்சிராயுதபாணியாய் பூலோகத்திலே பிரவே சித்துப் பார்த்து உண்மையெனக்கொண்டு ஆகாயவீதியி லெழு ம்பிவரும் பருவதங்களையெல்லாம் வளைத்துச் சின்னபின்னப்படுத் தியும், சிறகுகளை வெட்டியெறிந்தும், பலவிதமாகத் துன்பப்படுத் துகையில், அவற்றிலோர்மலை தன் இரண்டு செப்பட்டைகளு மிழந்தமையால் ஆகாயத்தினின்றும் பூமியில் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்குஞ் சக்கரதீர்த்தத்தில் வீழ்ந்து அழுந்திப் போனபடியால் அம்மலையின் திட்டாகிய இடந்தவிர இரண்டு கடைப்பக்கமும் கொஞ்சமிருந்த தீர்த்தந்தா னிப்போது நவபாஷாணத்திலும் தர் ப்பசயனத்திலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இதுவன்றியும் இச்சக்கரதீர்த்தத்தில்அஷ்ட.வசுக்களிலொருவனுகியவிதூமனென் பவனுக்கும் அலம்புசையென்னுமோரரம்பை மாதுக்கும் நராகச் சனிக்கும்படிக்குப் பிரமதேவனுல் நேரிட்ட சாபமும் விமோசன மாயிருக்கின்றதென்று சூதமுனிவர்சொல்ல நைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய முனிவர்கள் கேட்டு ஆனந்தத்தோடும் பிரமதேவ னுல் அஷ்டவசுக்களி லொருவனுகிய விதூமனுக்கும் எவ்வகை யாய்ச் சாபம் நேரிட்டதோ அதையும் அவ்விருவரும் பூலோகத் தில் எப்படி உற்பவித்தாரோ அதையும் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந் தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொட ங்குவாராயினர்.

துத்தமசரித்திரம்.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

விதூமச்சரித்திரம்

நைமிசாரண்ணியவாசிகளாகிய முநிவர்களே ஸ்ரீவைகுண்டவாசனாகவுஞ் சர்வாந்தரியாமியாகவும், சகலபுவனகர்த்தாவாகவும் அநாதிவஸ்துவாகவும், ஆதிமூலப்பொருளாகவும், அஷ்டாக்ஷரனாகவும், அடியார்க் கெளியவனாய்த் திருவருள்சுரந் தாட்கொள்ளுங் கிருபாசிந்துவாகவுமுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனருளால் விளங்கும் அண்டப்பரப்பின்கண் ஒங்கும் அசராசரங்களைப்படைக்கும் பொருட்டு ஓர் புதல்வனை வேண்டித் தன் உந்தியாகிய பதுமத்தினின்றுஞ் சனிப்பித்து, பிரமலோகத்துக் கதிபதியாக்கப்பட்டுக் கலைமகள் சமேதனாய் விளங்குஞ் சதுர்முகப் பிரமனென்னுஞ் சிருஷ்டிகர்த்தன் அமராவதிக் கிறைவனாகிய தேவேந்திரனும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும், கின்னரர், கிம்புருடர், கந்தருவர், தும்புரு நாரதர், சித்தர், வித்தியாதரர், பன்னகருரக சாரணர்களும், நவகோடிசித்தருஞ், சப்தரிஷிகளும், அஷ்டவசுக்கள், அஷ்டதிக்குப் பாலகர் முதலிய தேவதேவருஞ் சூழ்ந்த காலையில் கணக்கூட்டங்களணியணியாய் நின்று ஆலவட்டந் தாலவட்டம் முத்துக்குடை பீலிக்குடைகளை கவிக்க,சாமரைகாளாஞ்சி கின்னரி தம்புருசரமண்டலவீணை முகவீணைகளும், காகளபூரி பேரி தவுண்டை துத்தாரி புள்ளாங்குழல் நாகசுரமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும், அரம்பை, யூர்வசி, மேனகை, திலோர்த்தமை முதலிய அரம்பாஸ்திரீகள் பரதநாட்டிய சங்கீதம்பாடவும், இருக்கு, யசுரர், சாமம், அதர்வணமென்னும் நான்கு வேதங்களும் ஒலிசெய்ய, தேவரிஷிகள் முதலிய யாவரும் கூறிநிற்க மகரகுண்டல கேயூர மணிமகுடங்கள் பிரகாசிக்கப் பல்லாயிரங்கோடி அண்டபுவன சராசரங்களிலும் எறும்புகடையானை முதலாகிய எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் சீவாத்மாக்களின் சிரத்திலே அவரவர்களுடைய நல்வினை தீவினைகளும் எழுதப்பட்ட எழுத்தாணியானது வலக்கரத்திற் பிரகாசிக்கவும் தான் "ஆரோகணிக்கும்' அன்னப்பட்

சியானது கவரிமான் கற்றையைப்போன்ற தோகையும், ஒப்பு வமையில்லா வனப்பாகிய சிரமும் பவளம்போன்ற கால்களும், மெல்லிய வடிவங்களும் பிரகாசிக்கத் தக்கதாகவும். சத்தியலோகத்திலே பிரமதேவன் கொலுமண்டபத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும்போது அரம்பாஸ்திரீகளில் அலம்புசையென்பவள் பரதசாஸ்திர விதிப்படி சுத்தி மத்தளம் புள்ளாங்குழலோடுங் காலகதி பிறழாமல் நடனஞ்செய்கையில், அந்நடன சிங்காரத்தை விநோத விசித்திரமாகப் பிரமதேவன்முதலாகிய யர்வரும் கண்ணிமையாலும். வாய்பேசாமலும், கரசரணாதிக ளசையாமலும், பிரமை கொண்டவர்கள்போற் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அலம்புசையின் தேகலாவண்யவிசித்திர வஸ்திரத்தை வாயுபகவான் விளையாட்டுநிமித்தம் அவிழ்ந்துகீழே விழும்படி செய்தமையால், அம்மாது நிர்வாணமாய் அதிநாணத்தோடும் நிற்க, பிரமன் முதலிய தேவர்களியாவரும் வெட்கித்தலைகுணிந்திருக்க, அவள்நடிக்கையிலவள்மீது அதிமோகத்தைக்கொண்டும்தான் கொண்ட மோகக் குறிப்பை யவளறியக்காட்டியுந்தானும் மோகம்கொள்ளவும், இப்படி யிருவரு மொருவர்க்கொருவர் கொண்டமையலை யறிந்த மன்மதன், இருவர்மீது மலர்ப்பகழியெய்ய, அதனைச்சகிக்கமாட்டாதவனுய் மூர்சித்திருந்த அஷ்டவசுக்களிலொருவனுகிய விதூமனென்பவனையும் அலம்புசையினது கோலக்களிப்பையும் கண்ட பிரமன் உடனே விதூமனையும் அலம்புசையையு மழைத்து நீங்கள் தேவசபையிலே நாணமென்பதையும் இத்தேவ சபையிலிருக்குமெங்களையும் மோகத்தினுலே மறந்து சைகைக்குறியால் ஒருவர்க்கொருவர் கண் சைகள் செய்திருந்தமையால், இக்கணமே நீங்களிருவரும் பூலோகத்திலே ஸ்திரீ புருஷராய்ப்பிறந்து பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக்கொள்ள கடவீர்களென்று சபித்தனர், அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட விதூமனும் அலம்புசையுந் திடுக்கிட்டு மெய்சோர்ந்து யாதுந் தோன்றுமல் பிரமனை வணங்கிப் பலவகையாய்த் தோத்திரஞ்செய்து சுவாமி அடியேங்கள் செய்தபிழையைப் பொறுத்துக் காக்கவேண்டு மென்று அனேகம் வேண்டுதல் செய்தும் அஷ்டாங்கமாய்ப் பூமியிற் படிந்தும் வருந்தி நின்றனர் அவர்கள்மீது பிரமன் கருணை கூர்ந்து சொல்லுவார்.

காமாந்தகாரத்தாற் கலக்க முற்றவர்களே ! நாமிட்ட சாபத்தைவிடுவிக்கச் கூடாதாயினும் நீங்க ளிருவரும் நம்மை வணங்கிற்றுன்பப்படுகின்றமையால் உங்கள்மேல் கருணைகூர்ந்துபுகலுவதி

யாதெனின் நம்மாற்கொடுத்த சாபப்படி பூலோகத்திற்போய்ப் பிறந்துமணஞ் செய்துக்கொண்டு சிலநாள் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, உங்களிருவருக்கும் பிறக்கும் பிள்ளைக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைத்துப் பின்னர் துறவடைந்து யாத்திரைவாசிகளாய்த் தேசசஞ்சாரஞ்செய்து வருகின்றபோது தட்சிணபாகமாகிய தென்றிசையிலே தசரதகுமாரனாகிய ஸ்ரீரகுகுலோத்துங்கனாற்செய்விக்கப்பட்ட சேதுவிலே விளங்குஞ் சக்ரதீர்த்தத்திலே நீங்களிருவர் தீர்த்தமாடுவீர், அப்படித் தீர்த்தமாடினபின்பு உடனே பாம்பின் சட்டையகன்று பளிங்காவது போலக் காமத்தாலுற்றவுங்கள் மானிட தேகம் நீங்கிப் பழையபடியே தேவவுருவத்தோடும் பொன்னுலகம் புகுந்து வாழ்வீர்களென்று சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய திசைமுகன் திருவாய் மலர்ந்தருளினர், மேலும் இவ்வாறு பிரமன் பண்ணிய தோருரை கொண்ட விதூமனோடு அலம்புசையும் கரைகண்டார் பிறவியதைச்சார்ந்து என்பதற் கிணங்க பிரமனைப் பணிந்து தன்னிருப்பிடஞ் சேர்ந்து, யாம் பூலோகத்தில் யாருக்குப் புத்திரனாகப்பிறப்போமென்று கருதிதன் தம்பிமாராகிய மாலியவான், புட்பதந்தன், பலோற் கடனென்னு மூன்றுபேரையு மழைத்து பிரமதேவனாற்றனக்குக்கிடைத்த சாபத்தை யறிவித்து அதுகாரணத்தையுஞ் சொல்ல, அதுகேட்ட தம்பிமார்கள் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கித் துக்கசாகரத்திலமிழ்ந்து தமயனைநோக்கிக் கூறுவார்கள், தேவரீர் பூலோகத்தில் மானிடயோனியிலேயுற்பவித்துப்பிராந்தியையடைந்தெங்களையுமறந்து தனித்திருக்க, நாங்கள் மூவரும் உம்மைவிட்டெவ்வாறு பிரிந்து துன்பத்தையடைந் திருப்போம், இதன்றியும் நாங்கள் நாணமின்றித் தெய்வசபைக் கெவ்வாறு செல்வோ மாதலால் நாங்களுங் கூடவே பூலோகத்தில்பிறந்து தேவரீருக்கு ஊழியஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்படி கட்டளையிட வேண்டுமென்று மூவரும் வணங்கிச்சொல்ல, அதுகேட்டவிதூமன் தம்பிமார்களே நான்தான் வினைப்பகுதியால் நரகத்துக்குச் சமானமாகிய மானிடயோனியிலுதித்து வினைப்போகங்களை தொலைக்கப்போகின்றேன், நீங்களேன் விருதாவாய் மானிடயோனியிலுதித்து துன்பத்தையநுபவிக்க நினைக்கிறீர்கள் வேண்டாமென்று அனேக விதமாய்க் கூறியுங் கேளாமையைக்கண்டு உங்கள் மனதின்படியே யெனக்குத் துணையாய் பூலோகத்திலே உற்பத்தியாகுங்களென்று கட்டளையிட நால்வரும் அலம்புசையும் பூமியிற் பிறக்கவெண்ணினர்.

இவர்களிப்படி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்குங்காலையில் பூலோகத்தில் வேதங்களோதுஞ் சோமசூரியாக்கினியென்னு முக்குலத்துள் சந்திரகுல சிகாமணியாய் தேவேந்திர குமாரனாகவும், பாண்டுவின் புதல்வனாகவுஞ் ஜனித்த அர்ச்சுனமகாராஜனுக்கு சுபத்திரை யிடமாகப்பிறந்த அபிமன்னமகாராஜனது புதல்வன் பரிட்சித்து, பரிட்சித்துவின் புதல்வன் ஜெனமேஜெயன் புத்திரனாகவும் கௌசாம்பிதேசத்திறைவனாகவுமோங்குஞ் சதானீகனென்பவன், இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துகொண்டு மநுநீதியுடனே குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருகடமை வாங்கித்தன்னுயிர்போல மன்னுயிரையும் பாதுகாத்து தரணியாண்டுவரும் நாளில் தனக்குப் புத்திரப்பேறில்லாமையால் மிகவுந் துன்பமடைந்து யாதுந்தோன்றும விருப்பதோடுந் தனது மந்திரியாகிய சுந்தரனுக்குஞ்சேனாதிபதியாகிய விப்பிரதீபனுக்கும். அரண்மனைப் புரோகிதனாகிய ஞானவல்லவனென்பவனுக்கும், புத்திரபாக்கியமில்லாமல் வியாகூலப்படுவதுகண்டு, நால்வருங்கூடி யொன்றுயோசித்து தனது செங்கோலுக் குள்ளடங்கிய தேசத்தைச்சார்ந்த வனத்திற்குள் பன்னகசாலையமைத்து அதன் கணிருந்து தவமிழைத்துக்கொண்டிருக்குஞ்சண்டிலமகாரிஷியை யழைத்துவந்து புத்திரகாமேஷ்டி யாகஞ் செய்யக்கருதி, அப்படியே யாகம் நிறைவேறிப் பூரணாகுதி செய்து அவரது மனைவிமார்களுக்குப் பிண்டங்கொடுக்க யத்தனித்தபோது பிரமஞானமுடைய அம்முனிவரர், தெய்வலோகத்திற் பிரமனுடைய சாபத்தாற் புவியிற் பிறக்கவேண்டிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற விதூமன் முதலிய நான்குபேரையும் நான்குபிண்டத்திலே தியானித்துக் கொடுத்தார். அதுபோலவர்களுடைய மாதரும் அன்று முதலாய்க் கெர்ப்பமாக விருந்து பூரணமானவுடன், சதானீகனுடைய தேவியாகிய விண்டுமாமதி வயிற்றிலே விதூமனுஞ் சுகந்தரன் மனைவியாகிய சந்திரதீபிகை வயிற்றிலே மாலியவானும் விப்பிரதீபன் மனைவியாகிய சுகந்தலாவணிவயிற்றிலே புட்பகந்தனும், ஞானவல்லவனுடைய மனைவியாகிய சுகந்தரவதி வயிற்றிலே பவோர்ணகடனும்வந்து பிறந்தனர், இவ்வகையாய் ஜனித்தவர்களுள் இராஜகுமாரனுக்கு சகத்திரானீகனென்றும், மந்திரகுமாரனுக்கு பூகவல்லவனென்றுஞ் சேனாபதி குமாரனுக்குச் சதுரங்கனென்றும். புரோகிதகுமாரனுக்கு வசந்தனென்றும், நாமகரணஞ்செய்து நாளொருவண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்த்து வந்தனர்.

இவ்வண்ணம் வளர்ந்துவரும் பிள்ளைகளுக்கு ஐந்துவயது பூரணமாகுங்காலையில், அயோத்தியா பட்டணத்துக்கு இரைவ

ஞகிய கிருதவன்மாவென்னுமரசன் புத்திரபாக்கிய மில்லாதவ ஞய்த் தவஞ்செய்ய அவன் மனைவி மனேவதியென்பவள் வயிற்றிலே அலம்புசையென்னும் அரம்பாஸ்திரீ மிருகாவதியென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணுய்ப்பிறந்து வளர்ந்து வருகையில், தெய்வலோகத்திற் பாம்புப்பல்லனென்னு மிராக்கதனும் அவன் தம்பியாகிய தூலசென்னியனும் தெய்வநாயகனுகிய இந்திரனை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்கையிலப்போது தேவேந்திரன் அவர்களைவெல்ல முடியாமல் பூலோகத்தில் கைசாம்பி தேசத்திற் கிறைவனுகிய சதானீகனென்னும் வேந்தன்புஜபலபராக்கிரமசாலியென்று கேள்வியுற்று அவனை அழைத்து வரும்படியாகத்தன் சாரதியைத் தேர் கொண்டுபோகும்படி உத்தரவளிக்க அவனுமப்படியே கொண்டு போய்பூலோகத்திலிருக்குஞ் சதானீகனுக்கறிவித்து, இரதத்தின் மீதேற்றிக்கொண்டு தெய்வலோகத்திற்குப்போய் தேவராஜன் முன்பாக விடுத்தனன். அப்போது தேவேந்திரனும் பூலோகத்தரசனுகிய சதானீகன் சவுரியங்களையும் தேசசுகளையுங் கண்டு தன்னிடமிருக்கு மந்திரிமார் மூவர்களிலிவனுமொருவனுகவிருக்க மந்திரி பட்டங்கட்டி முடிசூட்டிச்சில சயினியங்களுடனே தானுஞ் சதானீகனுமாய் புறப்பட்டுப் பாம்புப்பல்லன்தூலசென்னியனென்னு மரக்கருடனெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்யும்போது தொந்தயுத்தத்தில் பாம்புப்பல்லனையுந் தூலசென்னியனையுஞ்சதானீகன் கொன்று பொன்னுலகத்திறைவனுகிய தேவேந்திரனுக்குச் சதானீகன்வெற்றி மாலையைச்சூட்டினன் அது கண்ட இந்திரன் சந்தோஷமடைந்து ஜெயமுரசறைந்து சதானீகனுடனே அமராவதிப்பட்டணம் வந்துசேர்ந்து சதானீகனை மிகவும் காதலோடும் நேசித்து வருகின்ற நாளில் பிரமகற்பனைப்படி சதானீகன் மரணமடைந்தானது கண்டு இந்திரன் இரக்கமுற்று அவனுடைய ஆத்மாவுக்கு தேவரூபத்தைக்கொடுத்து வைத்துக்கொண்டு தூலத்தைக்கௌசாம்பிய தேசத்திலிருக்கப்பட்ட அவன் குமாரனுகிய சகத்திரானீகன் இடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டானது கண்டபுதல்வனும் அவன் தாயும் மந்திரிமுதலிய யாவரும் வருத்தமடைந்து செய்யும் விதிமுறை யாவும் வழுவின்றிச்செய்து பின்னர் சதானீகனுக்கு இல்லாளாகவிருந்த விண்டுமாவதி நாயகனில்லாளாகவிருந்தாள். பின்பு இராஜ்ஜியத்துக் கரசனில்லாமையால் சதானீகனது மந்திரிமார்களுஞ் சிலபெரியோர்களுங்கூடி மந்திராலோசனைசெய்து அரசன் புதல்வனுகிய சகத்திரானீகனுக்கு நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து முடிசூட்டிவைத்தார்கள்

அப்படிவைத்தபின் தன்தந்தையினும் எண்மணங்கதிகமாய் மநு நீதிவழுவாமல் இராசரீகஞ்செய்து வருநாளில், சிலநாட்களுக் குள் தந்தை யரசாளுகையிலிருந்த முதியோர்களாகிய மந்திரி சேனாதிபதி புரோகிதன் இம்மூவரும் மரணகாலமடைய அது கண்ட சகத்திரானீகன்தனது ஆளுகைக்கு மந்திரிமுதலாகிய யாவரும் வேண்டியிருப்பதால் இறந்தவர்களது புதல்வராகிய மூவர்களில் யூகவல்லபனைத் தனக்கு மந்திரியாகவுமைத்து இரத கஜதுரகபதாதிகளென்னும் நால்வகைச் சேனைகள்சூழ எண்டி சையுங் கீர்த்தியோங்கத் தக்கதாய்ச் செங்கோனடாத்திவருகை யில் தேவேந்திரன் தெய்வலோகத்தில் தனக்காக ஏற்படுத்தியிருக் கின்ற காண்டாவனத்தில் நந்தவனச்சிங்காரம் பார்க்கும்படியாய்ச் சகத்திரானீகனைக் கூட்டிவரும்படி தூதனுக்கு ஆக்ஞைசெய்ய, அவ்வாறே தூதுவர்களும் பூலோகத்திற்குப்போய் சகத்திரானீ கனைக்கண்டுரைக்க, அதற்கவனுஞ் சந்தோஷ சித்தனுய் இரத மேறித் தெய்வலோகம் போய்ச்சேர்ந்து தேவேந்திரனை வணங் கினன் தேவேந்திரனும் வந்த புதல்வனுக்கு வேண்டிய வெகுமதி களுஞ்செய்து நந்தவனங்களையெல்லாங் காண்பித்து அவன் தகப் பன் சதானீகன் தேவரூபம் பெற்றிருப்பதையுங் காண்பித்தான் அப்படி காட்டியமாத்திரத்தில் சகத்திரானீகன் மிகவுஞ்சந்தோஷ மடைந்து தகப்பனைக் கண்ணினாற்கண்டு இந்திரன் சபையிலிருக் கும்போது அச்சபையில் நடனஞ்செய்துகொண்டுநிற்கிற திலோர் த்தமையின்பேரில் மோகங்கொள்ள அவளுமிவன்மீது மோகக் குறிப்புகளையெல்லா முணர்த்த தேவராஜன் குறுநகைசெய்து ஏதோ ஆச்சரியமாயொரு கதை சொல்லுவதுபோல் முன்னடந்த சவிஸ்தாரமெல்லாந் தெரியச்சொல்லி, உனக்கு மனைவியாகும் படியாய் அலம்புசையென்னு மரம்பாஸ்திரீ அயோத்தியாபுரிபட் டணத்திலே மிருகாவதியென்னும் பெயருடையவளாய்ப் பிறந் திருக்கின்றனள், அவளுடைய ரூபலாவண்யமானது ஆதிசேட னலுஞ் செப்பமுடியாது, அப்படிப்பட்ட ரூபவதியை உனக்கு நாயகியாய்ப் பிரமன் விதித்திருப்பதினாலே நீ பூலோகஞ்சென்று அவளை மணைவியாக்கிக்கொள்ளென்று உத்தரவு கொடுத்தனுப்ப அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சகத்திரானீகனுக்கு தேவேந்திரனால் வர்ணித்துச்சொல்லப்பட்ட அலம்புசை யென்னும் அரம்பாஸ்திரீ யினது வனப்பின் கண்ணேசென்ற மனத்தைத்திருப்பஅசக்தனாய் அதிக காதல்மீறி, எப்போது அவளைக் கூடுவோ மென்றேக்கங் கொண்டு தேவராஜனிடம் விடைபெற்று தன்பட்டணத்துக்கு

மீண்டு வருகையில், அங்குள்ள பூங்காவனத்தில் திலோர்த்தமை யென்னுந் தெய்வகன்னிகை நின்றிருந்தவளாய் பூலோகத்திற்குச் சொல்லுஞ் சகத்திரானீகனைவழிமறித்துச்சொல்லுவாள். தேவரீர் இந்திரன் சபையிலே நடித்துநின்ற என்மீது மோகங்கொள்ள யானுந்தங்கள்மீது மோகமுற்றுச்சகியாதவளாய்க் காமநோயால் வருந்துகின்றமையால், சித்தமிரங்கி இப்பூங்காவனத்திலென்னைக் கூடிச் சுகித்தென்மீதமர்செய்யு மனங்களைக் கனங்குலைந்தோடும் படியாய்க் கருணை செய்வீரென்று கூறுந்திலோர்த்தமையினது மொழியைத் தினைத்துணையேனுங் காதிற்கொள்ளாதவனும் ஏறிட்டுப்பாராதவனுய்த் தன் பட்டணத்தைநோக்கி மிருகாவதியின் மேல் மோகமாய்த் திரும்பிவிட்டான்.

அப்போது திலோர்த்தமையானவள் அதிக விரகத்தால் மனமானது கொதிப்பேறித் தன் சொல்லையுந்தான் கொண்ட காதலையுந் தணிக்காமற்செல்லும் வேந்தனைநோக்கிக்கூறுவாள். வேந்தே பெண்ணுகிய யான் உன்மீது மயல்கொண்டு தியங்கிச்சேரும்படி விரைந்துகூறு மெனதுவார்த்தையைக்கேளாமல் என் முகத்தைப் பாராமலும் போகின்றமையால், நீயும் உமது பெண்சாதியுங் கூடிச் சுகித்துவாழ்கையில் அவள்முகத்தில் நீவிழியாமலும் உன் முகத்தில் அவள் விழியாமலும் பதினுன்குவருடம்வரையில் பிரிந்திருக்கக்கடவீர்களென்று சாபங்கொடுத்தாள். அவ்வாறு கடுங்கோபத்தாற் கூறியதிலோர்த்தமையின் சாபத்தையுங் கேளாதவனுய் அரவிலுங்கொடிய வேகமாய்த்தன் கௌசாம்பியபுரியென்னும் பட்டணத்தைச் சேர்ந்தான் அவ்வாறு சேர்ந்த சகத்திரானீகன் தன் மந்திரியாகிய யூகவல்லவனையழைத்து அருகேவைத்துக் கொண்டு, தான் தெய்வலோகம் போயிருக்கையிலங்கு தேவராஜனுற் சொல்லப்பட்ட அலம்புசையென்னும் பெண்ணை நான் அணைந்தாலல்ல தெனது ஆவிதரியாது என்செய்வேன், பஞ்சபாணங்களையுடையவன் சமரினின்றுமெப்படியுய்வேன் எனது மதியூகியாகிய மந்திரியேயென்று கவலையுறுங்காவலனை மந்திரிபணிந்து கூறுவான், அரசே? தங்களுக்கு இந்திரனுற் சொல்லப்பட்டபெண் எவ்வுலகவாசியோ வறியேமென்றுகூரிய மந்திரியைநோக்கி, அப்பா? இவ்வுலகின்கண் என்தாருயிர்த்துணைபோன்ற யூகவல்லவனே? யான் காதல் கொண்டிருக்கும் அலம்புசையென்னும் ரம்பையானவள் அயோத்யா பட்டணத்தில் கோடிசந்திரலாவண்யம் போன்ற வதனமும், கரும்புயலையுங் காளகோடி விஷத்தை

யுங் கடலையும், யானைக் கூட்டத்தையும் ஆலம் விழுதையும் பழித்தகூந்தலும், இந்திரதநுவையொத்த புருவமும், மானையும், சேல்மீனையும் ஒள்ளியவேலையும் நீலோற்பலத்தையும் பழித்த கண்களும், மகரத்தைப்பழித்த செவிகளும், எள்ளிளம் பூவைப் போன்ற அழகியநாசியும், கண்ணாடிபோன்ற கன்னங்களும் பவளத்துண்டையுங் கொவ்வைக்கனியையும் நிகர்த்த அதரமும், வலம்புரிச்சங்கம்போன்றகழுத்தும், மூங்கிற்கணுவையொத்ததோட்களும், மேருவையுந் தங்கக்கிண்ணத்தையும், யானையினுடைய மத்தகத்தையும், தென்னங்குரும்பையையும் கூவிளங்கனியையும் பம்பரத்தையும், பந்தையும், பூச்செண்டையும் புற்புதத்தையும் பழித்த குசங்களும், நீர்ச்சுழியைப்போன்ற உந்திக்கமலமும், சிங்கத்தையும், கொடிமின்னலையும், உடுக்கையையும் பழித்திலங்காநின்ற இடையும், பாம்பின்படம்போன்ற வல்குலும், கதலியைப் பழித்ததொடைகளும், அரவணைப்பழிக்கு முழந்தாலும், வரால் மீனைப்போன்ற கெண்டைகால்களும், செம்பஞ்சைப்போன்றபுறந்தாளும், காந்தியும், பிடியானையைப்போன்ற நடையும் படைத்து மிருகாவதியென்னும்அழகிய பெயர்வாய்ந்து என்மனதைக்கவர்ந்து போய்வைத்திருப்பதால் அம்மங்கையையான் மணமாலைசூட்டயிசைவிப்பாயென்ன அதுகேட்டு கவல்லவயூன் வேந்தனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தானுஞ்சிலபெரியோர்களாகியபிராமணர்களும் வாகனருடராய் பிரயாணப்பட்டுக்காடுமலைவனம்வனந்திரங் காறுமுதலிய யாவுங்கடந்து, அயோத்தியாபுரிசேர்ந்து அவ்வரண்மனைவாயிற் காவலாளிகளிடம் தங்கள்வரவைத் தெரிவித்து அரசன் ஆஞ்ஞையின்மீது கொலுமண்டபஞ் சேர்ந்துபெரியோர்களாகிய பிராமணர் வேந்தனைக்கண்டாகிகூறியும் யூகவல்லவனென்னு மந்திரி பணிந்தும் அங்குள்ள வாசனங்களில் ஆரோகணித்து அரசனைநோக்கி,சகத்திரானீகனுடைய ரூபலாவண்யசவுந்தரியகுணதிசயங்களையும்புஜபலபராக்கிரமங்களையும்குலவான்முறைகள்யாவுஞ் சாங்கோபாங்கமாய்த் தெரிவித்து வேந்தனை சம்மதிக்கும்படி செய்து முத்துச்சிவிகையிலேற்றிச் சிலபடைகளோடுங் கௌசாம்பிய தேசத்துக் கழைத்துவந்து நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் செய்முறையாதும் பிறளாது முப்பத்திரண்டு மேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்க, மிருகாவதியென்னு மணங்கை சகத்திரானீகனுக்குப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து அவ்விருவரும் நிலாமணிமுத்தத்தினின்று இரதியும் மன்மதனும்போலும், மானுங்கலையும்போலும், அன்னமும்பேடும்போலுங்கூடி இன்பசுகங்களை யனுபவித்துக்கொ

ண்டு அளவில்லாதபோகபாக்கியங்களோடுமருவிக்குலாவிவாழ்ந்து
வருநாளில் பொன்போன்றகாந்தியைத்தாராநின்றமிருகாவதியின்
மேனி பூரணச்சந்திரனைப்போல் வெளுத்தநிறங்கொடுத்து, நிமிர்
ந்துவிம்மிப்பூரித்து வட்டமிட்டுதங்கக்கிண்ணத்தைபொத்துக்கன
த்ததனத்தினது 'அஞ்சூராணிபோன்ற முலைமுகங்கறுத்துப்புயல்
போலொளிரவும், உரத்தல்புளித்தல், கார்த்தல், உவர்த்தல், தித்தி
த்தலென்னும் அறுசுவையில்புளித்தலையே நனிகாதல்கொள்ளும்
பருவமாகியகாலமும் நெருங்கிக்கருப்பிணியாயிருக்குஞ் சங்கையை
நாயகனாகிய சகத்திராளீகனறிந்து தன்னுளுகைக்குள் ளடங்கிய
தேசங்களுக்கெல்லாம் வரியிறை வேண்டாமென்று நிறுத்தி அது
முதல் அறநெறியினின்றும், ஆதுலர்க்குச் சாலையும், ஓதுவார்க்கு
ணவு, அறுசமயத்தார்க்குஉண்டி, சிறைங்சோறு, ஐயன், தின்பண்
டம் நல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவுவளர்தல்,
அரவைப்பினஞ்சுடுதல், சுண்ணம்பு, நோய்மருந்து, வண்ணான், நா
விதன், கண்ணாடி, காதோலை, கண்மருந்து, தலைக்கெண்ணெய்,
பெண்போகம், பிறர்துயர்காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடம்,
சோலை, ஆனறிஞ்சுதறி, விலங்கிற்குஉணவு ஏறுவிடுத்தல், விலைகொ
டுத்து உயிர்காத்தல், கன்னிகாதானம், இவ்வகையாகியமுப்பத்திர
ண்டு தருமங்களையும் யாவரும்மானந்திக்கும்படி தினப்படிசெய்து,
சொர்னத்தியாகியாய் இன்னிசைக்குயில் போன்ற மிருகாவதியை
கணப்போதினிலும் பிரியாமல் இன்பக்கடலுள் தாழ்ந்து, இனிது
வாழ்ந்திருக்கையில் ஒருநாள் கெர்ப்பவதியாகிய மிருகாவதி பூங்
காவனத்திற்குச் சென்று ஓர் தடாகத்திலிறங்கிச் சலக்கிரீடை
செய்யவேண்டுமென் றுவல்கொண்டு தன் மணாளனுக் கறிவிக்க,
அதுபோல வேந்தனு மப் பூங்காவனத்திலுள்ளவோர் பொய்கை
யில் திவ்ய வாசம் பொருந்திய குசும்பாப் பொடியையுங் குங்கு
மங்களையுங் கரைத்து இளஞ்சூரியனைப்போற் பிரகாசிக்கும்படிச்
செய்து அந்தப் புரத்துக்கும் பூங்காவனத்துக்கும் புட்பங்களைப்
பரப்பி மெல்லிய பட்டாடைகளை யதன்மேல் விரித்துச் சேடியர்
கள் நான்கு பக்கமுஞ் சூழ்ந்து கைலாகு கொடுத்துவரவும் மயில்
விசிறிவீசிப் பனிநீர் தெளிக்கத் தனது நாயகனுடனே பூங்கா
வனம்போய்ச் சேர்ந்து பொய்கையிலிறங்கித் தானும் தனதுமணா
ளனும் நிர்வாணிகளாய் ஜலத்தில் விளையாடுகையில் அப்பொய்கை
யிற் கொட்டிக் கலந்திருந்த குசும்பாப் பொடியுங் குங்குமமும்

இவ்விருவர்களது தேகத்திலுமூறிச் சுவறியிருந்தமையால் பொன் போலிருந்ததேகம் செக்கர்வானம்போல் பிரகாசிக்கச், சகத்திரானீ கனை தடாகத்தில் விடுத்துத் தான்மாத்திரம் தனிமையாய்க் கரையேறி நின்றாள்.

மிருகாவதியானவள் அக்காலையில் ஆகாயமார்க்கமாய் இரை வேண்டி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த மகிடனென்னும் அண்டரண்டபட்சியானது மிருகாவதியினது சரீரத்தை மாமிசமென்று கருதியும், நமக்கின்று நல்ல உணவு கிடைத்ததென்றுந் தாழ்ந்து திடீரெனப்பாய்ந்து, காலினுலெற்றி யிடுக்கிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கத்திற் பரந்து உதயகிரியிலே கொண்டுபோய் அதன் சரர்பி லிறங்கிப்பார்க்கும்போது நரஜென்மமான பெண்ணாயிருந்ததைக் கண்டு அங்ஙனே விட்டுவிட்டுத் தன்னிச்சையாய்ப் பறந்துபோய் விட்டது பின்னர், மிருகாவதி திடீரெனத் தனக்கு இன்னதெனத் தோன்றாமற் பட்சியினது காலில் இடுக்கப்பட்டு ஆகாயவீதியி லெழும்புகையில் மூர்ச்சை கொண்டிருந்தமையால் அப்பட்சி தன்னை விட்டுநீங்கியவோர் கடிகைப்போதுக்குள் அம்மூர்ச்சைதெளிந்து கண்விழித்துப் பார்த்துச் சித்தம்பிர்மித்து யாதுந்தோன்றாதவளாய்த் தன்கனவனையுஞ் சேடிகளையும் ஜலக்கிரீடைசெய்ததடாகத்தையுங் காணாது பருவதத்தின்மேல் கரடிபுலி சிங்கம்முதலிய மிருகக்கூட்டங்கள் வாசம்செய்யும்படியாகிய தானமாய் பயங்கரமாகிய அடர்ந்த காடுகள் சூழ்ந்தும் சூரியனது கிரணமுந் தோன்றாதிருப்பது கண்டு மிகவும் சிந்தாக்கிராந்தியாய் நமது நாயகர் ஏதோ நெடுநாள் நம்மை வஞ்சிக்கக் கருதி இவ்வாறு செய்தனரோ கணப்போதேனும் பிரியாதவர் கானகத்தில் நம்மை யெப்படிக் கைவிட்டார்.

அவர் சித்தத்துக்குப் பாபியாகிய யான் தொரு குறைசெய்தறியேனே, தெய்வமே? இதற்கோ யான் ஜலக்கிரீடைசெய்ய வாசை கொண்டேன், என்செய்வேன் எவ்வித மிவ்வனத்தினின்றும் மீடேறுவேன் ஓ பிரமனே. இதுவும் நின் திருவுளச் செயலோ வஸ்திரமு மில்லாமல் மெய்யைக் கைகொண்டுமூடும் மிடிக்களானேனே தெய்வமே தெய்வமே யென்றும் பின்னும் நாம் இது பரியந்தம் நாயகனோடு கூடிவாழ்ந்த வாழ்நாளெல்லாஞ் சொப்பனம் போலிருக்கின்றதே என் ஜென்மப் பிரகிருதியே யிப்படி தானோ

பிரமன் இக்கோலத் தோடுதா னம்மைச் சிருஷடித் தானே இல்லா விடில் நான் ஜலக்கிரீடைசெய்த குளமும் பூங்காவனமும் கோட்டைக் கொத்தளமும் அரண்மனையும் நாயகனேடு சுகித்துச்சல்லாப லீலை புரிந்திருந்த நிலாமணிமுத்த முதலிய யாவுங்காணுமற் கானலின் நீர்போல் மறைந்து விட்டதே ஐயோ! என் காலிற் பட்டதைக் கண்ணிற் பட்டதுபோலும் உடலும் உயிரும்போலும், பாலும் நீரும்போலும், பூவும் மணமும் போலும் எள்ளும்எண்ணெய்போலும், கரும்புஞ் சுவையும் போலுங் கலந்து வாழ்ந்தனன் கானகத்திற்தனியாயும் வஸ்திரபங்கமாயும் வஞ்சித்து விட்டுப்போக யார் செய்த கற்பனையோ அந்தோ தெய்வமே, இக்கானகத்தில் ஒருவரையுங் காணேமே நாம் வாழ்ந்தபதி யெத்தனை தூரமிருக்கின்றதோ, வீரகண்டாமணி பொருந்தியமார்பும் இமாசலம் போன்ற திண்ணியபுயங்களும் பூரணசந்திரோதயம் போன்ற முகாரவிந்தமும் நானெப்போது காண்பேனேவென்று அழுது கூக்குரலிட்டு முகத்திலும் வாயிலும் மார்பிலு மறைந்து புலம்புகின்ற சத்தங்கேட்டு அவ்வனத்தில் வாசஞ் செய்கின்ற மிருகக் கூட்டங்களும், பறவைக் கூட்டங்களும் நெருங்கி நின்று பார்த்து மறுபடியும் ஓடிப்போய் விடும்.

இவ்வாறு அணியணியாய் வந்து பார்க்குப்படியான மிருகங்களைக் கண்டு நாம் இப்படித் துன்பப் படுவதைப் பார்க்கிலும் இம்மிருகங்களுக்கு இரையாகி விடுவதே நலமென்று மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு அம்மிருகங்களி னருகேபோவாள். அவைகள் ஐயறிவோடுங்கூடிய மிருகங்களாயினும் இவள் தேவ பீடமென்றும் இவளை நாம் இம்சிக்கத் தகாதென்றும் சிந்தித்துப் பயந்தோடும். இப்படி மிருகாவதி தனது பிராணனைப் போக்குவதற் கெவ்வித உபாயமில்லாமல் பிரலாபித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவ்வாரணியத்தில் நீடூழியாய்த் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் ஓர் முனிவர் குமாரன் இவள் பிரலாபிக்கு மோசையைக்கேட்டு அவ்வோசையின் வழியே நாடிவந்து மிருகாவதியைக் கண்டு இரக்கங்கொண்டுபோய் அருட்கடலாகிய ஜமதக்கினிமுனிவரிடமிவளைக்கொண்டுபோய் விடுவோமென்று அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவரிடத்தில் விட, அதுகண்ட முனிவர் மிருகாவதியினுடைய சவிஸ்தா

ரங்களை யெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய் விசாரித்துத் தானுமறிந்தவ ராய் என்னைக் கிருதவன் மாவாக நினையென்று சொல்லித் தன்பத் தினி முதலிய ரிஷிபத்தினிகளுடனே சேர்த்து ஆதரவுஞ்செய்து வருகையில், மிருகாவதியுந் தனது விதியை நினைத்து வாழ்ந்திருக் கையில் கெர்ப்பமேநோயுற்று ரிஷிபத்தினிகளுடைய கடாட்சவீட்சண் யத்தால் யாதுங்குறை வில்லாமல் ஆண்குழந்தையைப்பெற, உட னே உதயகிரிச்சாரலிற் பிறந்தமையால் இக்குழந்தைக்கு உதயமான் என்னும் பெயர் தாருமென்று ஆகாயத்தில் ஓரசரீரிவாக்குண்டா யிற்று. அப்படியே முனிவர் குழந்தைக்கு உதயமானென்று நாம கரணஞ்செய்து வளர்த்து வருகையில் பிறைச்சந்திரன்போல்வளரும் பிள்ளைக்கு ஐந்துவயது நிரம்ப அப்போது முனிவர் சிறுவனுக்குச் சௌளம் உபநயனம் வித்யாப்பியாசம் தநுர்வேதம்மந்திரப்பிரயோக முதலியன பூரணமாகக் கடாக்ஷித்து உணரச்செய்து பாதுகாத்து வருகையில் உதயனென்னுஞ் சிறுவன் அவ்வனத்தில் வாழும் மிரு மங்களின்மீது வேட்டையாடிவருங் கோலத்தைத்தாயானவள் கண்டு களிப்புறத்தக்கதாயிருப்பினுந் தனது மணாளனை விடுத்துத் தான் தனித்திருக்குந் துன்பத்தையே பாராட்டி வருநாளி லோர்நாள் அவ் வனத்திலே வாழுமோர் வேடன் ஒருபாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்துகொண்டிருக்கக்கண்ட உதயநன் அவ்வேடனை நோக்கி நீயேனி ந்தப் பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு போகிறாயென்று வினவ அதற் கவன் சிறுவனை நோக்கி அப்பா இதை யான் பட்டணங்களிற்கொ ண்டுபோய் ஆட்டிவைப்பேனாகில் என் ஜீவவிர்த்திக்கு குறைவில்லா திருக்குமெனக்கூற அதுகேட்ட உதயநன் அதுபாவத்தொழிலாத லாலதனை நீ வனையில் விட்டுவிடு இந்தக் கடயத்தைக் கொடுக்றேே னென்று சொல்ல, அவன் விட்டுவிட்டபிறகு அன்னையால் போடப் பட்டிருந்த இரத்தினக் கடயத்தைக் கழற்றிக்கொடுத்தான், பின்னர் வேடன் கையினின்றும் விடுபட்ட நாகமானது உதயனென்னும் இராசகுமாரனிடம் வந்து வணங்கி, வேந்தரிளங்கன்றே உம்மால் இன்றையத்தினம் யான் உயிர் பெற்றேனாதலால் உமக்குக்கைம்மாறு யானென்னசெய்யப்போகின்றேன் நீர் தயைசெய்து என்னுடன்வாரு மென்று இனிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி யழைத்துக்கொண்டுபோய் அவ்வனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்குந் தங்களுடைய நாக ராஜன்முன் விடுத்து தனது ஆபத்தினின்று மீட்டதையும் அவனது குணாதிசயங்களையு மறிவித்து நிற்க, அபபோது நாகராசன் முன்

உதயநனென்னு மிராசகுமாரனது ரூபலாவண்ய சவுந்தரியங்களைக் கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு கின்னரனென்னும் நாகத்தை நோக்கி கின்னரா. நான்சொன்ன வண்ணம் நமது குமாரத்திபாகிய வனிதை யென்பவளை இவ்விராச குமாரனுக்கு மணம்புரியவேண்டுமென்று சொல்ல அதுபோல் அந்த நாககன்னியை மணஞ்செய்ய, உதயநனும் சந்தோஷ சித்தனாய் மணம்புரிந்துகொண்டு வனிதையுந் தானுமாய்க் கூடிவாழ்ந்து சுகசையோகங்களை யனுபவித்து வருநாளில் வனிதை யென்னும் நாககன்னியாயிருந்த வனிதை தேவகன்னிகை யாயினால் அவ்வாறுருக் கொண்டபெண் உதயநனைநோக்கி அரசே! நான்முன்பு வித்தியாதரர் குலத்திலே உற்பவித்ததேவகண்ணி என்பெயர்சுகண்டி யென்பார் நான் ஒரு ரிஷிசாபத்தினாலே நாககன்னிகையாய்ப் பிறந்திருந்தேன் என்வயிற்றிலே குழந்தை பிறந்தது சாபவிமோசனமாய் விடுமென்று முன்னரந்த ரிஷியினிடத்திலே கேட்டிருந்தேன். இப்போது அப்படியே சாபவிமோசனமுமாகி விட்டது இனியான் தெய்வலோகம் போகவேண்டுமாதலின்உமதுகுமாரனை நீர்ஒப்புக்கொள்ளுமென்று சொலலித் தன் குமாரனுக்குச் சகலவியாதிகளுமெப்போது மணுகாதிருக்க ஓர் அமிர்தசஞ்சீவிக்குளிகையும் தன்கையிலிருந்த வீணையும் ஒருகாலத்திலும் வாடாத அல்லிமாலையும் கொடுத்துப் புருஷனிடத்திலும் மற்றுமங்குள்ள தந்தை முதலிய யாவரிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தெய்வலோகம் போய்ச் சேர்ந்தாள்.

அப்பால் உதயநனென்னு மிராசகுமாரன் தன்னுடைய குமாரனுக்கு வனிதையாற் கொடுக்கப்பட்ட மூன்று வஸ்துக்களோடுங் குமாரனை யழைத்துக்கொண்டு ரிஷ்யாசிரமத்திலிருக்குந் தனது தாயாரிடம் வந்துசேர்ந்து நடந்த செய்தியெல்லா மாதியோடந்தமாய்ச் சொல்லத் தாயாராகிய மிருகாவதிகேட்டு மிகவுஞ்சந்தோஷமாயிருந்தாள். இப்படி யிருக்குங்காலத்தில் முன்பு தெய்வலோகத்தில் சகத்திரானீகனுக்குத் திலோர்த்தமையால் நேரிட்ட சாபத்தின் பிரமாணமாகிய பதினான்கு வருடத்துக்குச் சமீபித்தபடியால் உதயகிரிசாரலிலிருக்கும் மிருகாவதியினது புதல்வனாற் கொடுக்கப்பட்ட ரத்தினவளையை வாங்கியவேடன் அவ்வளையை விற்பனைசெய்து சீவிப்போமெனக்கருதி, பலகிராமங்களிலுஞ் சிற்றூர்களிலுஞ்

திரிந்தும் விலைப்படாமையின் அதனைக் கௌசாம்பியபுரியென்னும் பட்டணத்திற் கொண்டுபோய் அங்குள்ளவியாபாரிகளுக்குக்காட்ட, அவ்வியாபாரிகள் இவ்விலை யில்லாமணிகளிழைத் தொளிராநின்ற வளையைப்பார்த்தால் நமது வேந்தனது அரண்மனைக்குரியதுபோ லிருக்கின்றதேயென்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு வளையோ டுங்கொண்டு வந்தவேடுவனை யழைத்துக் கொண்டுபோய் ராசசமுகத் தில் விடுத்தார்கள்.

அப்படியிருக்க முன்னம் சரசகலாபமயிலைப்போன்ற மிருகா வதி சலக்கிரீடைசெய்த தடாகத்திலின்றுந் தன்னைத் திடீரெனவிட்டு மாயமாய்ப்போன நாள்முதலிதுபரியந்தம் ஊணுறக்கமில்லாமலும் ராசரீகஞ்செய்யாமலும் வஸ்திரபூஷணங்களைத் தரியாமலும் மஞ்சத் தின்மீது சயனிக்காமலும் தாம்பூலந்தரியாமலும் மஞ்சனமாடாம லும் மந்திரி முதலிய சுற்றத்தாரோடு பேசாமலும் பித்துக்கொண்ட வனைப்போல சரீரமுங்கறுத்து அழகுங்குன்றி அல்லும் பகலும் ஓரே சிந்தையாய் அயர்வெய்தித் துக்கக்கடலிலழுந்தியிருந்த சகத்திரானீ கன் வியாபாரிகளாற் கொண்டுபோய் வைத்த இரத்தின வளையைக் கண்டு தனது மங்கையினது கைவளை யென்றறிந்து சொப்பனங் கண்டு விழித்தவனைப்போலுந் திடுக்கிட்டெழுந்து அங்குவைத்திருக் கும் ரத்தினவளையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அதனைக் கண்ணி மையாற்கண்டு தமது மங்கையினது கரம்போலப்பாவித்து அடிக்கடி யவ்வளையை முத்தமிட்டுங் கண்ணிலொத்திக் கொண்டும் அடங்காம கிட்சியுடையவனுய்ப் பெருமூச் செறிந்து எதிரில் நிற்கும் வேடுவ னைப்பார்த்து இந்த வளையானது உனக்குக் கிடைத்தவித மெப்படி யென்றுகேட்க, அப்போது வேடுவன் சொல்லுவான், சுவாமி யான் உதயகிரிசாரலில் வாசஞ்செய்யும் வேடுவனுதலால் ஒருநாள் எனது சீவனுர்த்தத்தின் பொருட்டு வேட்டையாடச்சென்று அத்தினம் யாதுங்கிடைக்காமையால் எனது கண்ணுக்கு முன்தோன்றி யோடி ப்போய் வளையிற்புகுந்த நாகனைத்தொடர்ந்து சென்று அதிகப் பிர யாசையோடு பிடித்துகிராமங்களிற் கொண்டுபோ யாட்டிவைத்தால் நெல் கேழ்வரகு முதலிய தானியங்கள் கிடைக்குமேயென்று ஆவ லோடுங் கொண்டு வருகையில், என்னெதிர்ப்பட்ட ஓரிராச குமாரன் என்னைப்பார்த்து அப்பா இதையேன் பிடித்துக்கொண்டுபோகிறுய் பாவமாதலால் விட்டுவிடு எனது கைவளையைத் தருகிறேனென்று

சொன்னமையால் யானுமதுபோல் சம்மதிக்க எனக்கிந்தவளையைக் கொடுத்துவிட்டுப்போய் விட்டமையால் இதைவிற்பனைசெய்து சீவிக்கலாமெனக்கொண்டுவந்தேன் மற்றதறியேன் அரசேயென்று தனது இருகரங்களையுஞ் சிரமேற் கூப்பித்தொழுது நின்றான்.

அம்மொழிகேட்ட வேந்தன் தனது மந்திரியாகிய யூகவல்லவனையும் சிலபெரியோர்களையும் அருகழைத்து வைத்துக் கொண்டு கேளுங்கள் பெரியோர்களே இவ்வேடுவன் சொல்லிய வார்த்தை உண்மையெனத் தோற்றுகின்றது ஏனெனில் எனது மங்கை கற்பிணியாக விருந்தது உண்மை அவள் உயிர் பெற்றிருந்தால் புத்திரனைப் பெற்றிருப்பாள் ஆயினும் உதயகிரிச்சாரல் வரையி லவள்சென்ற மாயம் இன்னதென்று தெரியாமையால் இவ் வேடுவனைத் துணைகூட்டிக்கொண்டு போவோமாயின் யாவுந்தெரிந்துக்கொள்ளலாம் உங்களுடைய கருத்தியாது அதனை வெளியிடுங்களென்று கூறிய வேந்தனை மந்திரி முதலியோர் நோக்கி, அரசே! தாங்கள் கூறியதேசரி அப்படியே சென்றறிவோமென, உடனே சில சைனியங்களோடும் அரசன் மந்திரி முதலிய யாவரும் இரதாரூடராய் வேடுவனையுங் கூட்டிக்கொண்டு அன்றிரவு போதுபோக்கி மறுநாள் அருணோதயத்திற்குள்ளே பிரயாணப்பட்டுத் தன்பதியைக்கடந்து காடுமலை வனம் வனாந்தரங்களோடுங் கூடியிருக்கும் உதயகிரியைச் சேர்ந்து வேடுவன் ராசகுமாரனைச் சந்தித்த இடத்தைக் காட்டச் செய்து அவனின்று நான்கு திசைகளிலுஞ் சுற்றிப்பார்த்து வருகையில் ஓர் பூங்காவில் முனிவராசிரமங்களும் பன்னகசாலைகளுமிருக்க அப்பன்னகசாலையி லனேகமான ரிஷிபத்தினிகளி னடுவிலே மதியைப்போற் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த தனது நயகியாகிய மிருகாவதியையும் இளஞ்சூரியனைப்போன்ற தனது அருமைவாய்ந்த குமாரனையுங் கண்டு பூரித்து பொங்கி ஆனந்தக் கடலுட்டோய்ந்தவனாய் திடீரென்று இரதத்தை விட்டிழிந்து கன்றைக் கண்ட காலியைப்போ லோடித் தனது நாயகியைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு விம்மிவிம்மி யொருவர்க் கொருவர் படுந்துயரங்களை அவ்வாசிரமத்தி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமதக்கினி முதலிய ரிஷீஸ்வரர்களும் ரிஷிபத்தினிகளுங்கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு இதுவரையில் நம்முடைய பன்னகசாலையில் வாழ்ந்திருந்த மிருகாவதியென்னும்

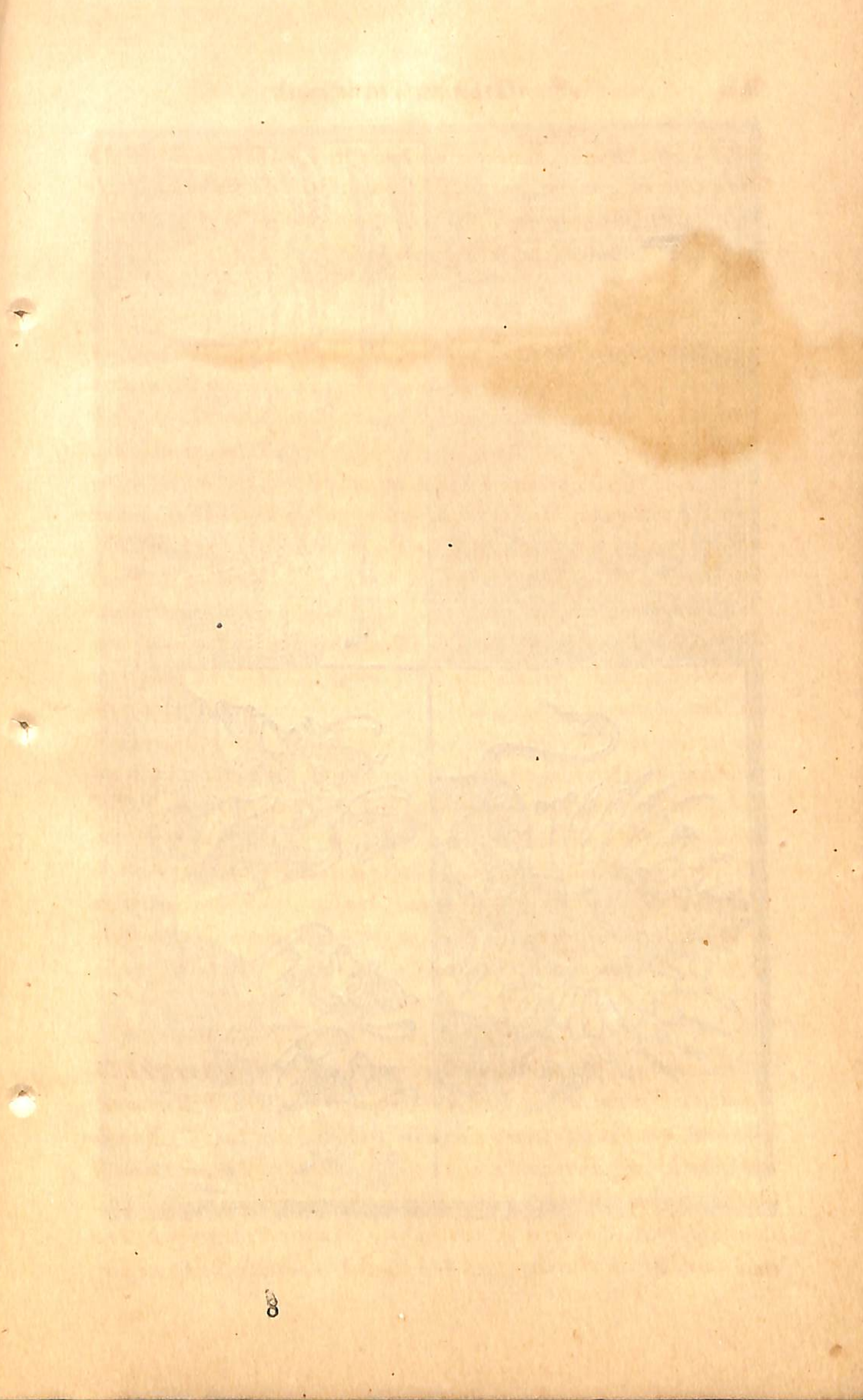
பெண்ணை ஒருராசனானவன் சதுரங் களத்துடனேவந்து நம்மை யுங்காணாமல் என்ன காரணத்தாற் றுயரப்படுகிறானென்று பன்னக சாலையைவிட்டு நீங்கி துணையாய் வந்தவர்களைக்கண்டு அவர்களுள் மந்திரி யின்னானெனவறிந்து இதென்ன காரணமென்று வினவ, அப்போ மந்திரியானவன் முனிவர்களை வணங்கி அதிவினயத்தோ டும் கேளுங்கள் சுவாமிகளே கௌசாம்பிய தேசத்தையாளுகின்ற சகத்திரானீகனென்னும் வேந்தன். அந்த மிருகாவதி யென்னும் பெண் இவருடைய தேவியார், இவ்விருவரும் பட்டணத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் கர்ப்பவதியாயிருந்த காலத்தில் பூங்காவனத்தில் தடாகத்தில் இறங்கி நீராடிக் கொண்டிருக்க அரசன் கண்டதேயன்றி யிதுபரியந்தம் எங்கெங்குந்தேடியுங்காணாமல் சிந்தைவருந்தியிருந்த வேந்தனுக்கு ஒருவேடன் மூலமாயிங்கிருக்குஞ்செய்தி யறிந்து வந்தாரென்று மந்திரி சொல்ல, அதுகேட்ட ஜமதக்கினி முனிவர் அரசனைக்கிட்ட அழைத்து உட்காரவைத்துத் தேறுதல் செய்து ஓய் வேந்தே! உமது மனைவியாகிய மிருகாவதி குங்குமக் குழம்பு தோய்ந்த தடாகத்தில் நீராடிக் கரையேறி நிற்கையில் விகடனென்னும் அண்டரண்ட பட்சியானது மாமிசமென்று தூக்கிக் கொண்டுவந்து இவ்வுதயகிரியின்பேரில் விட்டுவிட்டது.

இவள் கர்ப்பவதியாதலால் அடங்காத் துயரத்தோடும் பிரலாபிப்பதறிந்த யாம் நமது பத்தினியிடம் ஒப்புச்சொல்லிப் பாதுகாக்கச்செய்தோம் உடனே குமாரன் பிறந்தான் அவனுக்கு உதயனென்று நாமகரணஞ் சூட்டி பருவமறிந்து வித்தியாப்பியாசமுதல் யாவும் தனுர்வேதமு முணரச்செய்தோம். இதுதான் இங்கு நடந்த சவிஸ்தாரமாதலால் இதுபரியந்தம் வால்மீகர் தமதாசிரமத்தையடைந்த சீதாபிராட்டியையும் அவள் குமாரர்களாகிய குசலவர்களையும் பாதுகாத்து ஸ்ரீராமனுக்கு ஒப்புவித்தாப்போல் எமதாசிரமத்தை யடைந்த மிருகாவதியையும் அவள் புத்திரனாகிய உதயனையும் பாதுகாத்துவந்து ஸ்ரீராமனுக்குச் சமமாகிய சகத்திரானீக வேந்தனென்னும் நின்னிடம் ஒப்புவித்தோமாதலால் நீயுன் தேவியையும் மைந்தனையுமழைத்துக் கொண்டுபோய் சுகசீவியாயிருக்கக் கடவையென்றநேக ஆசீர்வசனம்செய்து தம்மிடத்திலுள்ள அரிதாகிய சில பதார்த்தங்களையுங்கொடுத்து விடைகொடுக்க, சகத்திரானீகன் முனிவரைப்பணிந்து தன் மனைவியாகிய மிருகாவதியையும் குமார

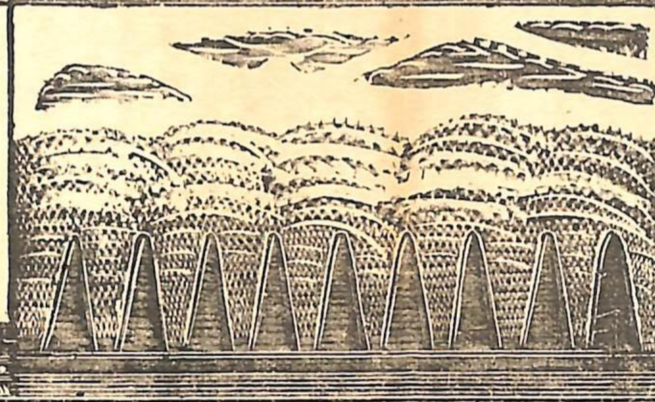
னகிய உதயாணையும் அவன் குமாரனையு முத்துச்சிவிகையிலேற்றிக் கொண்டுதான் ரதாரூடனாய் மந்திரி முதலாகிய தளங்களைக்கூட்டிப் பிரயாணப்பட்டுக் கௌசாம்பிய பட்டணம் வந்து சேர்ந்து இராச்சிய பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தான்.

இவ்விதமாய் வேந்தன் மனைவிமக்களோடுங்கூடிச் சகல சந்தோஷங்களையு மனுபவித்து வருங்கால் தனது குமாரனாகிய உதயநனுக்கு நல்ல சுபமுகூர்த்தத்திற் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து செங்கோல் முறைமையாவும் தெளிவுறச்சொல்லி சாமபேத தானதண்டமென்னும் சதுர்விதவுபாயங்களிலும் வல்லவனாகிய மந்திரியையு மமைத்துப்பின்னர் யுகந்தராயணன் வசந்தன் மனைவியாகிய மிருகாவதியென்னும் மூவரோடுகூடித் துறவடைந்து பட்டணம் விட்டுப் பிரயாணப்பட்டு திவ்வியக்ஷேத்திரங்களைக்கண்டு தெரிசித்து திவ்ய தீர்த்தங்களிலாடி வருகின்றபோது சேதுவைச்சார்ந்த புல்லாரண்யமென்னும் க்ஷேத்திரத்திலே தேவிபட்டணத்தில் விளங்காநின்ற சக்கரதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்கள் அவ்வாறு அத்தீர்த்தத்திலாடிய வுடனே தேவதுந்துமிமுழங்கவும் தேவர்கள் மந்தாரம் பாரிஜாத முதலாகிய மலர்களைப்போற் சலசலென்று வருஷிக்கவும் தாங்கள் முன்செய்த வினைப்படிகங்களையெல்லா மொழித்துச் சாபமனைத்துந் தீர்ந்துபழைய சுகதேவசொரூபம் பெற்று ராசனாகிய சகத்திரானீகன் அஷ்டவசுக்களில் விதூமனாகவும், யுகாந்தநாராயணனாகிய மந்திரி மாலியனாகவும் சேனாபதியாகிய சதுரங்கன் புஷ்பகந்தனாகவும் புரோகிதனாகிய வசந்தன் பாலோற்கடனாகவும், மிருகாவதியென்னு மாது அலம்புசையென்னு மரம்பைமாதாகவும் உருவம் பெற்று பொன்னுலகத்தி லவரவர்கள் தொழிலிற் பிரவேசித்திருந்தார்கள்.

ஆதலால் இத்தன்மையாகிய மகிமைபூண்ட சக்கர தீர்த்தம் தேவிபுரத்திலுண்டா யிருக்கின்ற தென்று சூதமகாரிஷியானவர் சொல்ல நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்கள் கேட்டு மிகவும் களிப்படைந்து பிரமானந்தபரிதராய் முனிவரை நோக்கி சுவாமி செப்புதற்கரிய இச்சக்கர தீர்த்தம் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் பட்டணத்திற்குத் தேவியினது நாமத்தாற் பெயர் பிரகாசிக்குங் காரணம் யாதோ அதனையும் அத்தீர்த்தத்தில் நராய்ப் பிறந்தவர்கள்

தீர்த்தமாடினால் அவர்கள் அடையும்படியாகியபலனையுஞ்சிறியேங் களுக்குப் புலப்படும்படியாய் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெ ன்று விரைந்து கேட்க சூதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

விதூமச் சரித்திரம்.

முற்றிற்று,

உ
கடவுள் துணை.

தேவிபுரச் சரித்திரம்.

நைமிசாரண்ய முநிவர்களே, கேளுங்கள் விண்ணாதி ஐந்தா கியும், விமலமாகியும், அமலமாகியும், விளங்காநின்ற ஜகதீசனது கிருபாநோக்காலிலகும் காசிபரிஷியினது தேவிமார்களாகிய திதி யென்பவள் வயிற்றிலேபிறந்த தேவேந்திராதிதேவர்களும்; அதிதி யென்பவள் வயிற்றிலே பிறந்த ராக்ஷசர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் தொந்த யுத்தங்கள் செய்து போராடி ராக்ஷசர்களியாவருமடிந்து விட்டதனாலே அதிதி யென்னப்பட்டவள் மிகுந்த விசனத்தினாற் சோபக்கடலுட்டோய்ந்து சகிக்கமாற்றாதவளாய்த் தனது குமா ரத்தியை யழைத்து, அடியம்மணி இனியாகிலு முனது வயிற் றிலே கர்ப்பமுண்டாகும்படி வனத்திற்போ யரியதவஞ் செய்து வரம்பெற்று வருவாய் மகளேயென்று சொல்ல, அதனைக்கேட்ட அவளும் வணங்கி விடைபெற்றுகொண்டு வனத்துட்புகுந்து, சுபாரிச முநியைநோக்கி மகிஷரூபத்தோடுந் தவம்புரிய, அப் போது சுபாரிசமுநிவரானவ ரவளுக்குப் பிரசன்னமாகி, வாரும் பெண்ணே சத்குணீ நீ செய்த அரியதவத்தாலுண்மீ தெமக்கு மிகவுஞ் சந்தோஷமாய் தெரிசனந்தந்தோம் இனி நீ விரும்பிய வண்ணம் உன் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளையானவன் சுத்தவீரனாக வும் அதிவீரபராக்கிரம சாலியாகவும் அநேக வரங்களைப் பெற்ற வனாகவும் உன்னைப்போல் மகிஷ முகத்தோடும் பிறப்பானாதலால், அதுவரையிலும் நீஎன்னிடமிருவென்றவளையுங் கூட்டிக்கொண்டு

போய்த் தானிருக்கும் பன்னகசாலையில் வைத்துக் கொண்டிருந் தார்.

இவ்வகையாய் சுபாரிசரிடத்திலே யிருக்கிற காலத்தில் அவள் வயிற்றில் கர்ப்பமுண்டாய் ஆலகாலவிஷம் பிறந்ததுபோல மகிஷ முகத்தோடுங்கூடியவோர் பிள்ளை பிறந்தது அப்பிள்ளைக்குமகிஷா சுரனென்று பெயரிட்டு வளர்த்து வருகையி லப்பிள்ளையானவன் சகலவல்லமைகளுமுண்டானவனாகவும் பராக்கிரமசாலியாகவுமிரு க்கிறபோது முன்பு தேவர்களோடு யுத்தஞ்செய்து ஜெயிக்கமாட் டாதவர்களாய் தப்பிப்பிழைத்து ஓடி யொளித்திருந்த ராட்சதர் களில் விப்பிரசித்துவினுடைய குமாரன் வித்துத் துமாலியென்ப வன் மகாபராக்கிரம சாலிகளாகிய சில ராட்சதப் படைகளோடுங் கூடி இந்த மகிஷாசுரனிடத்திலே சேர்ந்து அவனை நோக்கிக்கூறு வார்கள். அப்பா மகிஷாசுரனே, எங்களையும் எங்கள் முன்னோர்க ளாகிய சில ராட்சசர்களையும் அமராவதிக் கிறைவனாகிய தேவேந் திரன் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லா மெதிர்த்துப்போராடி நாசப்படுத்திய காலையில் நாங்கள் ஓடித்தப்பிப்பிழைத்தோம் என் செய்வோம், வேறுதுணையில்லாமற் றுன்பப் படுகிறோமென்று சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட மகிஷாசுரன் கடுஞ்சினமடை ந்து, கண்களிற் றீயெழும்படி நோக்கி பயப்படாதீர்கள் கணப் போதில் தேவர்களையெல்லாம் நாசப்படுத்துகிறேனென்று சீறி யெழுந்து, அவ்வரக்கர்களைக் கூட்டிப் பிரயாணப்படுத்திக்கொ ண்டு தெய்வலோகத்தைச் சுற்றிவளைத்து, இந்திராதி தேவர்க ளுடனே தேவக்கணக்கில் நூறுவருஷம் வரையில் தொந்தயுத் தஞ் செய்தான் அப்படி யுத்தஞ்செய்கிற காலையில் இந்திரன் பிர மன் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் மகிஷாசுரனுக்கு முன்னின்று நிர்வகிக்கமாட்டாதவர்களாய் தங்கள் பதியைவிடு த்து உத்தரபாகத்தி லோங்குங் கைலாசகிரியிற் சேர்ந்து, சந்திர ஜடாதர மூர்த்தியாகிய உமாமகேசனிடத்தில் முறையிட்டார், அம்முறைப்பாட்டைக் கேட்ட நீலகண்டன் ரவுத்ராகாரமாய்க் கோபங்கொண்டு தனது கோபாவேசமாகிய தழலை வடவா முகா க்கினியினுங் கோடிபங்கு அதிகப்படுத்தி அதனை யோர் பெண் உருவின் முகமாகவும், மகாவிஷ்ணுவினது கோபத்தீயை தேக மாகவும், இயமனது கோபத்தை உதடாகவும், பிரமனது கோ பத்தைப் பாதங்களாகவும் கைலாசகிரியை இரண்டு குசங்களாக்

வும், வருணனது கோபத்தை முழந்தாள்களாகவும்; அஷ்டவசுக்களைக் கரசரணுதிகளிலுள்ள நகங்களாகவும், அஷ்டதிக்குப்பாலர்களைவிரல்களாகவும், சந்திரனை நாசிபாகவும், வடவாமுக்கனியைக் கண்களாகவும், சண்டமாருதத்தைப் புருவமாகவும், இந்திராதி தேவர்களிடத்துண்டாகிய கோபத்தீயே சதுர்ப்புஜங்களும்அஷ்டகாரங்களுமாகிய ஆயுதங்கள் பிரகாசிக்கும்படியாகவும், அஷ்டதிசையும் நடுக்கும்படி பரஞ்சோதிவடிவாய் நின்றவளைக்கண்ட தேவர் முதலியயாவரும் தோத்திரஞ் செய்தார்கள். அவ்வாறு தோத்திரஞ்செய்தது மன்றியும், அவரவர்களது மந்தரசக்திகளையும் ஆயுதங்களையுங் கொடுக்க அவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டவளாய்க் கோபாவேசத்தோடும் அண்டகடாகங்களும் நடுங்கும்படியாய் கெர்ச்சனைசெய்து, விசுவரூபங்கொண்டு நிற்பவளுக்கு பரமசிவன் தனது மூவிலைவேற் சூலத்தைக் கொடுத்துச் சிங்கத்தை, வாகனமாகவும், பூதவேதாள பைசாச கணங்களைப் படையாகவும், மாமிசாதிகளை பட்சணமாகவும், பாலைவனத்திலிருந்து மகிஷாசுரனைச் சங்கரித்து வரும்படி யருள்செய்தனுப்ப, விடைபெற்று, பூதவேதாள பைசாசக்கூட்டங்களுடனே சிங்கவாகனத்திலேறி வருகிற துர்க்கையை மகிஷாசுரன் முதலிய ராக்ஷஸர்கள் கண்டு. மகாகோபங்கொண்டு மகாதுர்க்கியை வந்தெதிர்த்துச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

அப்படி சூழ்ந்த அரக்கர்களைக்கண்டு, அண்டமுகடுந்திடுக்கிட, சமுத்திர ஜலமுங்கலங்கிச் சுவறும்படி கெர்ச்சித்து நின்ற துர்க்கையின்மீது அரக்கர்கள் வில்லை வளைத்து அநேகமாயிரம் பாணங்களைத் தண்டோபதண்டமாய் பிரயோகஞ் செய்தார்கள், அதைக்கண்ட தேவர்கள், தங்கள் வில்லை வளைத்து குணத்தொனி செய்து ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் பதினாயிரம் லட்சம் பத்து லட்சம் கோடிபத்து கோடி சங்கம் மகாசங்கமென்பதாய்க் கணக்குமித மில்லாமல் அளவிறந்த பாணங்களை ஆகாயம் பூமி எங்கும் பாணமாய் நிரப்பி இராட்சதக் கூட்டங்களைக் கால்வேறு, கை வேறு, தலைவேறு, உடல்வேருகக் கண்டித்து, எங்கும் பிணமலைகளாகக் குவித்து, நாய்நரி கழுகு கூளி பூதவேதாள பைசாசகணங்களுக்கு விருந்திட்டு, இன்னமுண்டோ வரக்கர் சேனைகளெனச்சிங்கநாத வட்டகாசஞ்செய்தார்கள் அதுகண்ட மகிஷாசுரன் எரிந்து விழுந்து பற்களை நெறநெற வென்று கடித்துக் கண்களில் நெருப்புப்பொறி குபீல்குபீலெனச் சிந்தும்படியாய், வில்லை வளை

த்து நாணேறிட்டுக் குணத்தொணிக்காட்டி, எஃகினுற் செய்து விஷந்தோய்ந் திருக்கும்படியாகிய நாராசங்களை வில்லிற்சந்தித்து, கர்னபரியந்த மிழுத்து தேவேந்திரன்மீ தாயிரமும், வாயுவின்மீ தாயிரமும், அஷ்டவசுக்கள் முதலிய தேவர்கள் மீதும் ஆயிரமா யிரமாகத் தொடுத்துச் சிங்கநாதஞ்செய்தான், அப்போது துர்க்கி யானவள், மிகவுங் கோபங்கொண்டு, தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் பூதவேதாள பைசாசங்களைத் தூண்ட, அவைகளாக்ரமித்துச் சண்டமாருதக்காற்றைப்போலெழும்பி மகிடன் விடுத்தபாணங் களையெல்லாங் குபீலெனப்பாய்ந்து கையினுற் பிடித்தும் முறித் தும் அரக்கர்கள்மேல் மோதியதன்றியும் தங்கள் கையிலிருந்த கதை சூலம் இருப்புலக்கை பிண்டிபாலங்களால் அரக்கர் கூட்டங் களை ஹதாஹதப்படுத்திக் கைவேறு கால்வேருகச்செய்து, அவு ணர்களைத் துண்டுதுண்டாய்ச் சதைசதையாய் பெயர்தெரிந்து நாசங்கள் செய்து நின்றனர்.

அப்போது ராக்ஷஸப்படைகளெல்லாங் கோவென்று கூக்குர லிட்டுக்கொண்டு மகிஷாசுரனை நோக்கி, ஒடிவருகிறபோது அவ னுடைய மந்திரியாகிய மகாநாதன், அநேக பாதன், கரவில்லன், சண்டன், மகோதரன், மவியுணன், கற்பகச்சூடன், மகோற்கடன் ஒற்றைகண்ணன், சுலோகனன், இவர்களெல்லா மொன்ருய்த் திரண்டு தேவியைவந்து சிங்கத்தை நாய்கள் சுற்றிக்கொண்டது போற் சுற்றிக்கொண்டு, அவரவர்கள் வில்லை வளைத்து, இடிமுழக் கம்போலப் பேரொளிகாட்டி, அஸ்திரங்களைச் சோனைமாரிபோற் சிந்தினர்கள் அப்போது துர்க்கியானவள் கோபங்கொண்டு வீர சிங்கம்போ லார்பரித்து வில்லை வளைத்து, அண்டமுகடுஞ் செவிடு படும்படியாய்க் குணத்தொனிசெய்து, வச்சிராயுதத்துக்குச் சமா னமான ஒருபிறை முகக்கணையை வில்லினிடமாகச் சந்தித்து அபிமந்திரித்து கர்னபரியந்தமிழுத்துப் பிரயோகஞ் செய்தாள், அப்பகழியானது மகிஷாசுரனுடைய சேனைகளிலே பிரவேசித்து யானைகளிலேமூலட்சம் குதிரைகளிலே பத்துலட்சம் காலாட்களி லே சங்கஞ்சங்கமாய் மலைமலையாய்க் குவித்து விட்டது.

அப்போது மாயவனென்னப்பட்ட ஓர் ராக்கதன், அனேகஞ் சேனைகளோடுங்கூடி எதிர்த்து துர்கையின்பேரில் அளவிறந்தபாண ங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்ய தேவியார்கோபங்கொண்டு

எரிமுகவாளியை வில்லிடமாகச் சந்தித்துவிட அந்தப்பாணமான துசடசடவென்னும் ஓசையுடன், எங்கும்பொறிகளைச்சிந்தி, மாய வனது மார்பிற்றுக்கி, முதுகிலூடுருவிச்செல்ல, அதனாலவன்இரத் தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு பூமியின்மேற் சாய்ந்து உயிர்துறந்தான அதுகண்ட மகிஷாசுரன்அதிவிசனமடைந்து தன்னண்டையிலிரு க்குஞ் சண்டகோபனென்னும் ராக்ஷசனைப் பார்த்து, அடாசண்ட கோபா, நமது மாயவனைக்கொன்ற இந்த துர்க்கியை நீபோயெதிர் த்துக் கணப்போதினிற் காலன் வசப்படுத்தி வெற்றிமாலைதரித்து வரவேண்டுமென்றனுப்ப, அப்படியேசண்டகோபனும் மகாஆக்ரு ஷத்தோடு மநேகராக்ஷஸப்படைகளுடனேவந்து தேவியையெதிர் த்து அநேக ஆயிரம்பாணங்களை பிரயோகிக்க, அப்போது தேவி யார்,சண்டகோபன் விடுத்த அஸ்திரங்களை யெல்லாமோர் சிலீமுக க்கணையால் நாசப்படுத்தி, அவன்கைவில்லையுங்கண்டித்து, துவசத் தையும் வெட்டிச் சாய்த்துக் குதிரையையுங் கொன்றுஇரதத்தை யும் சக்கைசக்கையாய்ப் பெயர்த்தெறிந்து, அர்த்தசந்திரபாணத் தினால் அவன்சிரத்தையுந்துணித்துச்சாய்த்தாள் அவ்வாறுசண்ட கோபன் சாய்ந்தவுடனே, சித்திரபாநுவென்னு மோரரக்கன்கோ பா வேசங்கொண்டு, கையிற் சக்கராயுதமெடுத்துச் சிக்கம்போற் பாய்ந்து, கரகரவென்று சுழற்றித்தேவியின்மீது விட்டெறிந்தான் அச்சக்கரமானது கிரிச்சலிட்டுக் கொண்டுவரும் வேகத்தைக்கண் டதேவி ஓர் பகழியை வில்லினிடமாகச் சந்தித்து, அவன்விட்ட சக்கரத்தை வெட்டிச்சாய்த்து மற்றொருபகழியாலவன் தலையை யும் வெட்டித்தள்ளினாள்.

அப்போது பாடகனென்னும்ஓரரக்கன்கண்டு, சினங்கொண்டு தனது கையிலிருந்த வில்லையும் வேலையுமெறிந்து விட்டுத் தேரை விட்டுக்குதித்து தோள்தட்டித்தேவியின் முன்னின்றுமல்யுத்தஞ் செய்யும்படியாய் அறைகூவிநின்றான், அதுகண்டதுர்க்கியானவள் கோபச்சிரிப்புக்காட்டி இடக்கையாலோங்கி அவன்தலையிற்புடை த்தமாத்திரத்தில் தலையிலிருந்த மூளையானது கலங்கிக்காதின்வழி யாகவும் வாயின் வழியாகவுஞ்சிந்தி நாக்கைத்தொங்கவிட்டுக் கத றிப்பதறிமடிந்தான். அதைக்கண்ட அந்தகனென்னு மோரக்கன் வந்தெதிர்க்க, அவனையுமோர்கணையினாற்கொன்று இவ்வாறு மகி ஷாசுரனுடையஇரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகை சேனைகளை

யுங் கால்மாடு தலைமாடாகச் சாய்த்துப் பனிக்கூட்டத்தை விலக்கி யெழும்பா நுவைப்போல் இருட்பிழம்புபோன்ற இராட்சதக்கடலி னின்றும் தேவியானவள் சூரியனைப்போற்பிரகாசித்துக் கொண்டி ருப்பதை மகிஷாசுரன் கண்டு, வடவாமுகாக்கினிபோற்சீறியெழு து, காற்குழம்பினலே பாதாளலோகம்வரையில் வெடிப்புறும்படி யாய் வெட்டிப்பிளந்து, கொம்புகளை யசைத்துப் புருவங்களைவிதிர் த்து, கண்களில் அக்கினிப் பொறிகள்சிந்தும்படியா யுருட்டிப்பார் த்து, நீலகிரியைப்போலும் மேகக்கூட்டம்போலு மிரண்டு கடை வாய் களினின்று மிரத்தங்கள் கொப்பளித்துச் சிந்தும்படியாய் உதட்டை கடித்தும், முன்கையைக்கடித்தும், வாலையுதறி ஆகாயத் திற்கிளம்பியும் ஊழிக்காலக்கடல்புரண்டுவருவதுபோல் இராட்ச தப் படையுடனே தேவியை வந்தெதிர்த்தான்.

அப்போது துர்க்கையானவள். இனியிந்த மகிஷாசுரனைப்பூமி யிலிருத்துவது அழகன்றெனக்கருதி, நீலகிரியை ஆதிசேடன்சுற் றிவளைந்ததுபோல நாகபாசத்தையெடுத்து மகிஷாசுரன்மீது வீசி னுள் அந்நாகபாசமானது தேவியினது கரத்தினின்றும்வெளிப்பட் டதுஎப்படியிருந்ததெனில் ஆலகாலவிடம்போலும் அந்தகாரவிரு ளைப்போலும்சண்டை மாருதம்போலும் அதிவேகத்தோடுங்கூடி மகிஷாசுரனை சுற்றிவளைத்துக் கொள்ள, கட்டுண்டுகண்பிதுங்கி வாயிலே ரத்தங்கள் குபீலென்று சிந்த அம்மகிஷரூபத்தை நீக்கி சிங்கவுருவெடுத்துப் பாய்ந்து ஆக்ரமித்துதேவியை வந்தெதிர்த் தான், அப்போது தேவியார் அகோரருத்ரமாய் நாரசிம் மாஸ்திரத் தைப் பிரயோகஞ்செய்து அச்சிங்கவுருவை யிருபிளவாகப் பிளந் தெறிந்தாள் பின்னும் யானையைப்போல் வந்தெதிர்த்து தேவியை ச்சிங்கவாகனத்துடனே துதிக்கையாற்சுற்றித்தூக்கினுன் அப்போ துதேவியார் யானையாகிய மகிஷாசுரனது துதிக்கையைச்சக்கரா யுதத்தினலறுத்துத் தள்ளினுள். பின்னும் மகிஷாசுரனுக்ரமித்து ஆகாயத்திற்கிளம்பி பூமியிலே லாகுகொண்டு குதித்து மகிஷரூப த்தோடும் தேவிமுன்னின்று ஆர்பரித்தான் அதுகண்ட துர்க்கி யானவள் பற்களைக்கடித்து, வில்லினிடமாக அனேக பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகித்தாள் அவைகளை யெல்லாம் மகிஷாசுரன் தனது கொம்பினல் தட்டிவிட்டு பருவதங்களையும் விருட்சங்களை யுங் கொம்பினுற் குத்திக்கிளப்பித்துர்க்கிதேவியின் மீதெரிந்தான்

அப்போது தேவியானவள் தனது தண்டத்தினாற்றட்டித்தவி டுபோற்செய்து காற்றிலலையவிட்டு மகிஷனைப்பார்த்து மகாவுக்கிர த்தோடும் அடா உனதுசிவனைக் கணப்போதில் மடித்து தென்றி சைக்கடவுளாகிய இயமபிரானுக்கு வாகனமாக வனுப்புகிறேனெ ன்று வீராவேஷத்தோடுங் கையை மேலேதூக்கி மகிஷாசுரன் தலையிலே கோடைகாலத்திடிபோற் குத்தினாள், அக்குத்தினால் அசுரனுடைய சுபாவமானது கலங்கிக் கண்கள் தெறித்து தேகத் திலுள்ள எலும்புகளெல்லாமுறிந்து நெக்குவிட்டு உள்ளம்பதறி நிலைநிற்கமாட்டாமற்றென்றிசையைநோக்கி யோட்டமெடுத்தான் அதுகண்டு தேவியானவள் மிகவும் ஆக்ரமித்து குருகென்னும் பறவையை யிரைகொள்ளவெழுந்த இராஜாளியைப்போற் றொட ரச் சிங்கத்தையேவு கையில் அப்போது அசுரனானவன் ஓடுவதற் கசக்தனாய் இனி நம்மால் ஓடமுடியாதெனக்கருதித் தான் ஓடுந் திசைக்கு எதிரிலிருந்த சேதுவுக்குச் சம்பந்தமாகயிருக்கும் சக் கரதீர்த்தமானது வெகு விஸ்தாரமாய்ப் பத்துநாழிகை தூரப்பரப் பும் ஆழமுமுள்ளதாயிருந்ததைக்கண்டு குபீலென்று அத்தடா கத்திற்பாய்ந்து அழுந்திவிட்டானப்போது பின்தொடர்ந்துவந்த தேவியானவள் அசுரனைக்ககாணாமற் றிகைத்து எவ்விதமாயையி னாலோ மறைந்தானென்று யோசித்துக்கொண்டு வந்தவழியைப் பார்க்க வடக்குமுகமாகத் திரும்பியந்தச் சக்கரதீர்த்தக்கரையி லேநிற்கும்போது மகிஷாசுர னித்தடாகத்திலொளித் திருக்கிறா னென்று ஆகாயத்தில் அசரீரிதொன்றியது கேட்டவுடனே தன் னுடைய வாகனமாகிய சிங்கத்தையேவ அச்சிங்கமானது தடா கத்தில் வாயைவைத்துச் சலத்தையெல்லாஞ் சேறுபடக்குடித்த மையால் அப்போது அசுரன் பதுங்குவதற் கிடமின்றி வெளிப் பட்டான்.

உடனே துர்க்கியானவள் கண்டு விடப்படாதென்றுருத்ரா காரமாய் ஆக்ரமித்து எழும்பி அண்டரண்டபட்சியானது யானை களின்மீதுபாய்ந்து காலினாலிடுக்குவதுபோல் மகிஷாசுரன்மீது பாய்ந்து ஓர்கால் உடலத்திலும் ஓர்காற் சிரத்திலுமூன்றிச் சூலத் தினாற் குத்திப்புரட்டி கத்தியினால்வெட்டி அவனது உடலத் தைக் காலாலெற்றின மாத்திரத்தில் மகிஷாசுரன் யுகாந்தகாலப் பேரொலிபோ லிரைச்சலிட்டுக்கொண்டு இரத்தங்களைக் குபீல் குபீலென்று கக்கிக்கொண்டு மரணமடைந்தான். அதுகண்டதேவி யுந் தனது வளாயுதத்தினாலே அவனுடைய வுடல்வேறு கால்வே

ருக வெட்டி யெறிந்து தலையைக் காலால் மிதித்துக்கொண்டு ரௌத்ராகாரமாய்த்தனது தேகமனைத்துஞ் சிவந்து செக்கர்வானம்போற் பிரகாசித்தாள், அதுகண்டதேவர்களெல்லாம் ஆச்சரியங்கொண்டு மெத்தவும் சந்தோஷத்தோடுங் கற்பகமலர்களைத் தேவியின்மீது சோனைமாரிபோற் சலசலவென்றுவருஷித்தார்கள், அவ்வாறு வருஷித்ததன்றியும் தேவர்களுக்கு இவ்வசுரன் மரணமடைந்தது எப்படியிருந்ததென்றால் இரண்யாட்சதர் களைப்போலொருகோடி பேர்கள் தாருகாசுரனைப்போலொருகோடிபேர்கள் மடிந்தால் எவ்வளவு களிப்புண்டாகுமோ அதற்கெண்மடங்கதிகமாகிய சந்தோஷங்கொண்டு தேவியைத்துதித்துப்பாடி ஆனந்தக்கூத் தாடினார்கள். அதன்றியும் பூதவேதாள பைசாசகணங்கள்முதலிய யாவும் மலையைப்போற்குவித்திருக்கும் மகிஷாசுரனது இரத்தமாமிசங்களைத் தின்று இன்று நமக்கு நல்ல விருந்தென்று சொல்லிக் கூத்தாடின சர்வலோகங்களிலுமுள்ள சீவாத்துமாக்களுஞ் சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

அப்போது தேவர்களெல்லாமொன்றுகூடிமகிஷாசுரனைச்சங்கரித்த மாதேவிக்குச் சக்கரதீர்த்தக்கரையிலே ஆலயமும் பட்டணமுமுண்டாக்கி அதிற் குடிகளையேற்றி அதற்குத்தேவிபட்டணமென்று பெயரளித்து தேர் திருவிழாமுதலிய யாவுமுண்டாக்கி. மகிஷாசுரவர்த்தனியென்று பெயர்கொடுத்து தேவியைப் பூசித்து வணங்கி எங்களுக் கெவ்வித இடுக்கண்வந்த போதிலும் தீர்க்க வேண்டுமென்று வரப்பிரசாதமும் பெற்றுக்கொண்டு அவரவர்களுடைய இருப்பிடங்களுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள் பின்னும்அன்றுமுத லந்தப்பட்டணத்திலே யாதொரு குறைவுமில்லாமல் சகலருக்கு மிஷ்டசித்திகளைத்தந்து வெற்றியைத்தருவதுமன்றி அச்சக்கர தீர்த்தமானது சிங்கங்குடித்து சுவறிப்போனமையால், தேவி தனதருளால் அமுர்தம்பெருகச்செய்துசகலருந் தீர்த்தமாடும்படி உபயோகப்படுத்தினபடியால் இதற்கு அமிர்ததீர்தமென்னும் பெயர் கொடுத்து அதில் மூழ்கினபேர்களுக்கு நினைத்த காரியங்களெல்லாம் கைகூடிவரும்படியாய்ச் செய்தும், மோட்சசாம்பிராச்சியமும் கொடுக்கும் தேவிபட்டணமுண்டான வர்த்மானம் இத்தகையதென்றுந் தேவிப்பட்டணத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திரன் திருவ

ணைக் கட்டும்போது முன்னர்க்கணேசரையும் நவக்கிரகங்களையும் பூசித்து சேதுபந்தன் ஞ்செய்யவாரம்பித்தார்.

அப்போதந்த தேவதச்சனுகிய நளன் ஸ்ரீராமசந்திரசுவாமிக்கு ஒரு சிங்காசனம்செய்து கொடுத்து அதிலே ஸ்ரீராமசுவாமியையெழுந்தருளி யிருக்கும்படிசெய்து பின் ஐந்துநாளைக்குள் சேது வைக்கட்டிமுடித்துச் சகல தேவ சொரூபமான வானர்களும் ஸ்ரீராமச்சந்திரனது பிரசாதமுங்கூடிய திருவணையினது தொடக்கத்துக்கு கீழ்ப்பாகத்திலே ஸ்நானவிதியின்படி யாத்திரை செய்யப்பட்டவர்கள் முதல் கணேசைரப் பூசித்துப் பின்பு சேதுமூலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து க்ஷேத்திராபிண்ட முதலியவைகொடுத்துப்பிறகுசக்கர தீர்த்தத்தில்மூழ்கி அங்கும் க்ஷேத்திரபிண்ட முதலானவைகள் செய்து சேதுவுக்குநாயகனுகிய ஸ்ரீராமச்சந்திரனைப் பூஜித்து கிரமப்படி ஸ்நானஞ்செய்து ஜபதபநிட்டைகள்அநுட்டிப்போர்களுடையசென்மாந்தரங்களிற்செய்தகர்மா நுபவங்களும் நீங்கிமோட்சத்தைபடைவார்கள் அதன்றியும் தர்மபுஷ்கரணியென்னும் தீர்த்தத்துக்குச்சமமானது எவ்வுலகத்திலுங் கிடையாது.

உலகிலுள்ள சகலநதிகளிலுமூழ்கிலும் இத்தீர்த்தத்திலாடிய புண்ணியபலத்தில் பதினறிலொருபங்குக் கீடாகாது யாத்திரைசெய்கின்றவர்கள் முன்பு நவபாஷாணமாகிய சேதுமூலத்தில் மூழ்கிய பின்புசக்கரதீர்த்தத்திலாடி இவ்விரண்டிடங்களிலும் க்ஷேத்ரபிண்டங்கொடுத்து தர்ப்பணங்கள்செய்து ஸ்ரீராமனைப்பூசித்துவணங்கி அப்பால் தர்ப்பசயனத்திற்குப்போய் நளனுலேநியமிக்கப்பட்டசிங்காசனத்தைத் தெரிசித்தவர்கள், நரகவேதனையடையமாட்டார்கள் ஆதலால் அதன்மகிமையை இன்னும் கேளுங்கள் யாதெனில்அந்தச்சேதுவானது மோட்சமார்க்கத்துக்கேதுவாகி சீதாலட்சுமியினது இதயகமலத்தை விகசிதம்செய்வதற்கு இளஞ்சூரியனைப்போல் விளங்கிக்கொண்டிருக்குமென்று சூதபுராணிகர் சொல்ல மறுபடியுஞ்சொல்லுவார். கேளுங்கள் முனிவர்களே இத்தன்மைவாய்ந்த சேது மூலத்திலேவிளங்குஞ் சக்கிரதீர்த்தத்திலே மூழ்கிப்புண்ணியர்கள் அதற்கு தக்ஷிணபாகத்திலிருக்கும் வேதாள வரதீர்த்தம் ஆடவேண்டிய விதியாதலால் அத்தீர்த்தத்துக்கு உத்தரபாகத்தில் சக்கரதீர்த்தமும் தட்சிணபரிசங் கந்தமாதனபருவதமும் விளங்கிக்கொண்டிருக்குமென்று சூதமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்டு

ஆனந்தங்கொண்ட நைமிசாரண்யமுனிவர்கள்சுவாமி! அத்தீர்த்துக்குவேதாளத்தீர்த்தமென்று பெயர்வந்த காரணத்தையும் அதன்மகிமையையும் அடியேங்களுக்கு திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பணிந்துகேட்கச் சூதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

தேவிபுரச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்,

வேதாள வரததீர்த்தம்.

கேளுங்கள்நைமிசாரண்ணியவாசிகளாகிய முனிவர்களே ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூப சாட்சாத்காரமாகி விளங்குஞ் ஜகதீசன், கயிலாசவாசன், உமாமகேசன், பவநாசன் தனது மங்கையாகிய பர்வதராஜகுமாரிக்குரைத்த கதையை யாம் உங்களுக் குரைக்கின்றோம் - அதாவது தண்டகாரண்யத்தில் வாசமாயிருக்குங் காளவமகாரிஷியானவர் பஞ்சாக்னியுடன் நின்று சபஞ்செய்துகொண்டிருக்குங்கால், அவர் புத்திரியாகிய காந்திமதியென்பவள் அதிரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தோடுங் கூடியிருப்பவள், அவள் நித்தியபடியாய்த் தனது தந்தையாகிய காளவ ரிஷியின் தேவபூசைக்கு வேண்டிய தீர்த்தம் பத்திரம் புஷ்பஞ் சமித்து முதலாகியவைகளைக் குறையின்றிக் கொண்டுவந்து கொடுத்துப் பணிவிடைசெய்துகொண்டுவருவாள். அதுபோல ஒருநாள் வனத்திற்பிரவேசித்துப் பத்திரபுட்ப மெடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது. காந்தர்வலோகத்திலேயிருந்து சுதரிசனன் சுகன்னன்என்னு மிரண்டுகாந்தருவச்சிறுவர்கள் நவமணிவெயில்பரப்பி யிலகாநின்றவிமானத்தோடு ஆகாயவீதியிற்செல்பவர்கள் இப்பெண்ணினுடையரூபலாவண்யசவுந்தரியத்தையும் அன்னப்பேடைபோன்ற நடையையும் கண்டு மயங்கி மூத்தவனாகிய சுதரிசனனென்பவன் தன்னுடைய விமானத்தை

விட்டு பூமியிலிறங்கி அந்தப் பெண்ணிடத்தில் வந்துஓபெண்பா வாய் இவ்வனத்திலிருக்கும் நீ யார் உன் தந்தையார் பெயரென்ன சொல்லுவாயென்று கேட்க அதற்கவ ளொன்றுஞ் சொல்லாமல் மவுனமாக விருந்தும் அவ்வித்யாதரன் துராக்ருதமாய் வாராய் பெண்கள் நாயகமே எனக்கு உன்மீது மிகவும் மோகமாயிருப்ப தால் நான் காந்தர்வலோகத்திலே விஞ்சையர்களுக் கரசனுகிய கோசரனுடைய குமாரன், என்பெயர் சுதரிசனனென்று சொல் வார்கள் யான் மன்மதனுடைய அஸ்திராக்கினியால் வெதும்பித் துன்பப்படுகின்றமையால் அதைத் தவிர்த்தாட்கொள்ள வேண்டு மென்று வெகுவாய் வருந்திப் பிரலாபமுற்ருன், அதுகேட்ட அப் பாவை கூறுவாள் வாரும் சுதரிசனனே நான் தண்டகாரண்யத் தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குங் காளவமகாரிஷீயினுடைய குமாரத்திஎன்பெயரோ காந்திமதி யென்று சொல்லுவார்கள், யான் அருடைய பூசைக்குப் பத்திர புட்பம் குசை முதலான வைகள் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கின்ற வழக்கமாதலால் இன்றை க்கு வெகு நேரந்தாமதப்பட்டு விட்டது.

அவரது பூஜாகாலத்துக்கு கணப்போது தாழ்க்குமாயின் கோபித்துச் சாபங்கொடுப்பாராதலால், அவ்வாறு நடந்த பின் னே பேதையாகிய எனக்கு கதியாது ஆனதால் நீர் என் தந்தை யிடம்வந்து என்னைக் கேட்டு மணம்புரிந்து கொள்ளு மென்று சொல்லிக் காளவரிருக்கும் பன்னகசாலையை நோக்கி நடந்தாள் அப்போது சுதரிசனனும் பின்றொடர்ந்து துராக்ருதமாய் அவள் கூந்தலைப்பிடித்துத்தூக்கிக் கொண்டு போகும்போது காந்திமதி கோவென்றலறிக்கூக்குரலிட அவ்வோசையைக் காளவமகாரிஷீ கேட்டு பன்னகசாலையை விட்டோடி வந்து தன்மகளை விடுவித் துக் கோபாவேசத்துடனே சுதரிசனனைப் பார்த்துச் சொல்லு வார் அடாபாதகனே நீ மலமுத்திர நாற்ற மாமிசங்களுடனே கூடி னபெண்ணின்மீது மோகமாய் சற்று மஞ்சாமற்பூதவேதாளங்களை ப்போற்பற்றி யிழுத்து வருத்தியதனல் நரனுகப் பிறந்து வறுமை யடைந்து பின்னர் வேதாளமாகவும் உன்னுடைய தம்பி நரனுகவு மின்பதுன்பங்களையனுபவித்து அப்பால் விஞ்சையர்க் கரசனுன விக்கின கவுத்திகனைநீங்கள் காணும்போது உங்களுக்கு இச்சாப விமோசனமாகு மென்று சொல்லிச் சீடர்களுடனே தன்மகளையு மழைத்துக் கொண்டு பன்னகசாலையைப்போய்ச் சேர்ந்தார்.

அப்பால் சுதரிசனனும் அவனுடைய தம்பியும் மிகவுந் துன்பமடைந்து தங்களுடைய லோகம்போய்ச் சேர்ந்து இருவரும் பூமியிற் பிறக்க வேண்டியதற்கு யோசித்து யமுனாதீரத்திலே கோவிந்த சுவாமி யென்னும் பிராமணனுக்குப் பிள்ளைகளாய் மூத்தவனை விசயதத்தனென்றும் இளையவன் அசோகத்தனென்றும் பிறந்துவளர்ந்து வருகின்றபோது அந்த யமுனாதீரத்தில் மழையில்லாமல் பன்னிருவருடம் பஞ்சமுண்டாய்ப் பிரஜைகள் துன்பமடைந்து சீவனத்துக்கிடமின்றி இறந்தபேர்கள் தவிர மற்ற பேர்கள் திசைக்கொருவரா யோடிப்போனார்கள்.

அப்போது கோவிந்தசுவாமி யென்னும் பிராமணன் தனது பெண்சாதிபிள்ளைகளை யழைத்துக் கொண்டு காசி நகரத்திற் கருகே வரும்போது சூரியனஸ்தமாகிவிட்டபடியாலும் பசியின் கொடுமையினால் நடப்பதற்கு அசக்தர்களாய் மிகுந்த இளைப்போடும் கால்கள் பின்னலிட அவ்விடத்திலுள்ள கபாலமாலாபரணன் என்னும் ஒரு தபோதனருடைய பன்னகசாலையைக் கண்டு அதிற்போய்ச்சேர்ந்து அங்கிருக்கு முனிவரைக் கண்டு பணிந்து தங்களது குறையனைத்துஞ் சொல்ல அம்முனிவர் இரக்கமுற்று அவ்வேதியனை நோக்கி ஒப் பிராமணோத்தமா உனது தந்தை மெத்தவும் நல்லவரென்று எமக்குக்கேள்வி உமக்குஈஸ்வரன் பிள்ளைகளையும்தாரித்திரத்தையுங்கொடுத்திருக்கிறார், உனக்கும் பிரிவுண்டாகும் வினைப்போகங்களை யனுபவிக்கவேண்டியிருப்பதால் அனுபவித்தேதீரவேண்டும் இதோ நம்மிடத்திலிருக்குமுணவைப்புசித்து பசியாறுங்களென்று கொடுத்த அன்னத்தைப் பெண்சாதிபிள்ளைகளுடன் உண்டு ஜலபாணஞ்செய்து அந்த முனிவரிருந்துதவஞ்செய்கிறஆலமரத்தருகேஒருபாழுங்கோயிலில்சயனித்துக்கொண்டிருக்கையில் நள்ளிருளில் மூத்தமகனாகிய விசயதத்தனென்பவனுக்கு குளிருங்காச்சலுமுண்டாகஅதனாற் சகிக்கலாற்றாதவனாய்த் தன்தாயையெழுப்பி இவ்வேளை நெருப்பெடுத்து வந்து விறகுகள்தேடி நெகிடிபோட்டாலொழிய வென்பிராணன் தரியாதென்று சொல்லுவதைக் கேட்ட பிராமணன் புத்திரவாஞ்சையால் அவ்வேளையில்எங்குந்தேடியுங் கிடைப்ப தரிதாகவிருந்தமையால்எங்குங்கிடைக்கவில்லையே யென்செய்வேன் சுதனேயென்று துயரப்பட அப்போவிசயதத்தனென்னுஞ் சிறுவன் பெருந்துன்பத்துக் குள்ளானவனாய் தன்

தந்தையைப்பார்த்து நீர் பொய்சொல்லுகின்றீர் அதோ வெளிச்சம் புலப்படுகின்றமையால்எவ்விதமேனும்போய்க் கொண்டுவாருமென்று சொல்ல அதுகேட்ட பிராமணன் அடாகுழந்தாய் நீசொல்லுகிறதுஉண்மைதான் அதுசுடலைக்கரையாதலாலும்அங்கோர்சவசரீரம் வேகின்றமையாலும்அத்தீயினைத்தொடப்படாதென்றும் யேனெனில் அப்புகைவந்துதேகத்திற்படிந்தால்ஆயுளுஞ்சிரணமாவதோடும் விபாதிகளும் விசேஷப்படுமென்றும் தகப்பனுனபிராமணன் சொல்ல, அதுகேட்ட விசயதத்தன் அத்தோ நீரென்னை யநியாயமாய்க்கொல்ல நினைக்கின்றீர் அச்சவத்தைச் சுடுந்தியே இந்த வேளையி லென்னைக் காப்பாற்றும் போய்க் கொண்டுவாருமென்று சொல்ல, அதுகேட்ட பிராமணன் மிகவுந் துன்பத்தோடும்புத்திரசோகத்தால் எழுந்துமயானத்தைநோக்கிப்போகையில்விசயதத்தனும் யானும் வருகிறேனென்று பிறகேசெல்ல அப்போது பிராமணன் பிணம்வைத்தெரிகிற விடத்திற்போய் அந்தச் சவநெருப்பில் குளிர்காயச்செய்து புதல்வனுக்குஇதஞ்செய்தபிறகு அப்பிணத்தின்தலைமூளையில் அக்கினிபிடித்துப்பச்சைவர்னமாகவும், நீலவர்னமாகவும் பிரகாசந்தோன்றுகின்றதைவிசயதத்தன்கண்டுதகப்பனைப்பார்த்து ஐயா இதுவென்ன இப்படியாகப் பிரகாசிக்கின்றதென்றுகேட்க அப்போது தந்தையானவன் புத்திரனைப்பார்த்து அடாகுழந்தாய்அந்தப்பிணத்தினது தலையிலிருக்கும் மூளையில் அக்கினிபிடித்தெரிகின்றமையால் அவ்வாறுஒளிதோற்றுகிறதென்றுசொல்ல அதுகேட்ட விசயதத்தனென்பவன் உடனே யொரு கட்டையையெடுத்து அப்பிணத்தின் தலையிலடிக்க மண்டையானது தெரித்து அம்மூளையிற்கொஞ்சம்தன்உதட்டின்மீதுபட, அதனைவினைப்போகத்தினல் அதியாவலோடும் நக்கிச் சுவையா யிருந்தமையால் மறுபடியும் அந்த மண்டையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அதிலிருந்த மூளையனைத்தையும் புசிக்க உடனே வானத்துக்கும்பூமிக்குமொன்ருய்நீலகிரிபோலகாத்திரமான உருவங்கொண்டுமூன்ரும்பிறையைப்போன்ற வக்ரதந்தங்களும் சிவந்தமயிரும்உருண்டகண்களுமாய் வேதாளரூபத்தோடும் அண்டகடாங்களெல்லாமதிரும்படி கெர்சித்துப் பாய்ந்து அவன் வெந்துகொண்டிருக்கும் பிணத்தைத்தூக்கிவாயிற்போட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்த தனது தந்தையாகிய பிராமணனையும் பட்சணஞ்செய்ய நினைந்து நெருங்கும்போது ஆகாயத்தினின்றும் அவனைத்தொடவேண்டாமென்ருெரு அசரீரி

யுண்டானமையால் அவ்வோசையைக் கேட்டவுடனே பயந்து அகலச்சென்று ஆகாயமார்க்கமாய்த்தாவி அம்மாசானத்திலுள்ள காளிகூளிபூதப்பிரேதபைசாசகணங்களுக்கு அரசன்மகிழும்படியானகாணிக்கையாகி கபாலபோடனென்னும் பெயர்பூண்டு நாரத்திபூடணனென்னும் வேதாளராசனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து அவனுடையசேனைகளுக்கெல்லாம் சேனுபதியாயிருந்தான்.

இப்படியிருக்கும்போது அந்த வேதாளராசனுகிய நாரத்திபூடணன் சித்திரசேனனென்பவனுல் மடிந்துவிட்டபடியால்இக்கபாலபோடன் அப்பட்டத்துக்குரியவனுயிருந்து சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது முன்னர்அம்மயானத்திலிருந்தகோவிந்தஸ்வாமியென்னும் பிராம்மனன் தனது பிள்ளைக்கு நேர்ந்தகாரணத்தைநோக்கிமகா விசனத்தோடும் மயானத்தைவிட்டுநீங்கித் தாங்களிறங்கியிருந்த பாழுங்கோயிலைச்சேர்ந்துதனதுபாரியாளிடத்திலும்இளையகுமாரனுகிய அசோகதத்தனிடத்திலும் நடந்தசவிஸ்தாரங்களையாதியோடந்தமாய்ச்சொல்லிக்கொடுந்துன்பத்தோடுந்தங்கள்மணத்தைத் தாங்களே தேறுதல்செய்துகொண்டு அவணின்றும்பிரயாணப்பட்டுக் காசிநகரத்திற்சேர்ந்து ஒருவருடகாலம்வரையில் முஷ்டியெடுத்து ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கையில் தனக்கு நெடுநாள்நேசனுகவிருந்த சமுத்திரதத்தனென்னுமோர் செட்டியைக்கண்டு தனக்குற்ற துன்பங்களையெல்லாம் அவனுடன் சொல்லித் துன்பப்பட அவனும் விசனமடைந்து பிராமணனுக்குத் தேறுதலை சொல்லித் தன்னிடத்தில்வைத்துக்கொண்டு அன்னவஸ்திரங்களுக்குக்குறைவின்றிப்பாதுகாத்துவருகையில் அம்மறையவனுடைஇளையகுமாரனுகிய அசோகதத்தனென்பவன் அவன்மரபுக்குறியவேதசாஸ்திரபுராணங்களியாவு மோதியுணர்ந்ததன்றியும் க்ஷத்திரிய தர்மத்துக்குரிய தநுர்வேதங்களையுங்கற்று மகாவல்லவனுய் ஒப்புயர்வில்லாதவனுகியும் யாவரும் சந்தோஷமுறும்படி வல்லமைபொருந்தியிருப்பதை யந்நகர்வேந்தன்கேட்டு சந்தோஷித்து அசோகனை வருவித்து பலவகையிலுமவனைபரீட்சித் தவரது பராக்கிரமத்துக்குமெச்சிபரிசிந்துதன்னிடம் வைத்துக்கொண்டிருக்குங்கால் தென்றிசையிலிருந்து ஒருமல்லன்வந்தான் அவனைக்கண்டுராசசமுகத்திலுள்ள மல்லர்கள் அஞ்சஅரசன்அசோகதத்தனைநோக்கிஇந்தமல்லனைவெல்வையாயின் உனக்குவேண்டியவற்றை தருவேனெனஅப்படியே

அந்தமல்லனை ஓர் அறையினாலே கொன்றுவிட்டதைக்கண்ட அரசனுக்கு உயிர் துணைவனாய் வைத்துக்கொண்டான் அங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாளிவ்விருவரும் வேடிக்கையார்த்தமா யிரண்டு குதிரைகளின் மீதேறி வனத்தை நோக்கிச் சாரிமார்க்கமாய் வனத்துள் நெடுந்தூரங் குதிரைகளை விடுத்தப்போது பொழுதுபோய் விட்டது கண்டு திரும்பி வருகையில் அவ்வனத்திலிவ்வரசனது ஆஞ்ஞையாற் கழுவேற்றப்பட்டிருக்கு மொருவன்எட்டுதினமாய் அக்கழுவினின்று மரணமாகாமற் பிராணாவஸ்தை யனுபவித்து நாவறட்சிக்கொண்டு இன்னாரென்றிவர்களை யறியாதவனாய்ஐயா புண்ணியர்களே! பாபியாகிய வெனக்கு இவ்வேளை ஜலந்தருவீர்களாகில் பெரும் புண்ணியமுண்டாமென்று கூறியதைக்கேட்டஅரசன் அசோகதத்தனைப்பார்த்து அப்பா இவன்படும் பிராண வேதனைக்கு இவ்வேளை ஜலந்தேடிக்கொடுப்பது அரிதாயிருப்பதாலும் கொஞ்சம்பிரயாசையெடுத்துக் கொண்டு ஜலமிருக்குமிடந்தேடிக் கொண்டுவந்து அவனருந்தியபின்னர்வந்துசேரக்கடவையென்றும் போதுபோய் விட்டமையால் நான் நகரத்திற்குப் போய் சேருகிறேனென்றுஞ் சொல்லித் தான் குதிரையை வேகமாய் விட்டுக் கொண்டு பட்டணம்வந்து அரண்மனை போய்ச் சேர்ந்தான்,

பின்னர் அசோகதத்தனானவன் அரசனது ஆஞ்ஞையின்படி அவ்வனமுழுதுஞ் சுற்றித்திரிந்து ஒரு தடாகத்தைக் கண்டுபாத்திர மில்லாமையால் அக்கானகத்துள்ள தேக்கிலையைப் பறித்து தொன்னைப்போல் தைத்து அதிற்சலத்தை முகந்து கொண்டுகுதிரையேறிக்கழுவை நாடிவருகையிலே அக்கழுமரத்தினடியில் மிகவும் ரூபலாவண்யத்தோடுங் கூடியவொரு பெண்ணானவள் படுத்திருந்து இவன் வருதலைக் கண்டெழுந்திருக்க அப்பெண்ணை நோக்கி அசோகதத்தனானவன் ஓபெண்பாவாய்நீயார் நீயிங்கிருப்பதற்குகாரணமென்னவென்று கேட்க அம்மாது ஐயா நான் இக்கழுவிலிருப்பவரது மனையாளாதலால் எனது கணவன் இக்கழுவினின்றும் பிராணன் விடுத்தவுடனே யானும் பிராணனை விடுவதற்கு எண்ணங்கொண்டு எட்டுநாளாய் வந்து காத்திருக்கின்றேன் அவர் தாகவிடாயைத் தணிப்பதற்குங் கழுமரம் உயர்வாயிருப்பதால் யாதும் வகையில்லாமல் வருந்துகிறே னென்று சொல்ல அதைக் கேட்ட அசோகதத்தன் இவள் உண்மையானவளென்று மதித்துத் தன்னிடமிருந்த ஜலத்தை யவளிடங்கொடுத்து இதனை உன் புருஷனுக்குக் கொடுத்துத் தாகத்தைத் தணிப்பா யென்று

சொல்ல அதற்கவள் ஐயா கழுமரம் உயர்வாயிருப்பதால்எவ்வாறு எட்டிக் கொடுப்பேனென்று சொல்ல அதற்கு அசோகதத்தன்சொல்லுகிறான்.

ஓ பெண்பாவாய் நானிந்தக் கழுமரத்தடியில் நிற்கின்றேன் நீ எனது தோளின் பேரிலேறி நின்றுகொண்டு உன் கணவனை ஜலமருந்தச் செய்வாயென்று சொல்ல அதுபோலவளும் இவன் றோளின்மீதேறி நின்று. தனது கணவனுக்கு ஜலத்தைக்கொடுத்துக் கழுவிற்றொங்கு மவனுடைய தேகத்திலிருந்து பெருகுமுதிரத்தை வாயினலைவளரியும்போது இதுவென்ன வென்றுஅசோக தத்தன் அண்ணாந்து பார்க்கையில் அவள் ராட்சத வுருவங்கொண்டு கர்ச்சித்து ஆகாயவீதியி லெழும்பும்போது அவளது கால்களை கெட்டியாய்ப் பற்றி யிருந்தவ னைகையால் இவனுமாகாயத்தில் கூடவே கிளம்பி யவள் காலிலிருந்த சிலம்புகளிலோர் காற்சிலம்பு விடுபட்டு இவன் கையிற் சிக்கி அச்சிலம்போடும் பூமியில் லகுவாய் குதித்து இம்மரத்தடியிற் படுத்திருந்தவளை யரக்கியென்றறியாமல் மோசம்போனேமே யென்று மனத்தைத் தேற்றிக்கொண்டு குதிரைமேலேறி சிலம்போடும் பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து தான் கொண்டுவந்த சிலம்பை யரசனிடங்கொடுத்து நடந்த விஸ்தாரங்களை ஆதியந்தமாய்ச் சொல்ல அது கேட்ட அரசன் அசோக தத்தனுடைய தைரிய பராக்கிரமத்துக்கு மெத்தவும் சந்தோஷமடைந்து தனது புத்திரியாகிய மதனரேகை யென்பவளை அவனுக்கு மணம்புரிய அதுபோலவனும் அப்பெண்ணை மணந்து அவ்வரசனுக்கு மருகனாகி வாழ்ந்து வருநாளில் ஒருநாள்அசோக தத்தனது மாமனாகிய வேந்தன் இவனாற் கொண்டுவந்து கொடுக்கப்பட்ட பொற்சிலம்புக் கிணையான சிலம்பு சம்பாதித்துத் தன்னுடைய தேவிக்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்னு மாசையோடுங்கூடிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் அதைக்கேட்ட அசோகதத்தன் யோசித்து இதற்கிணையாகிய சிலம்பைக் கொண்டு வருகிறேனென்று பிரயாணமாகி வரும்போது தங்கிய கோயிலைச் சார்ந்த மயானத்திற்கு நடுஜாமராத்திரியிற் போய்ச் சேர்ந்துதனக்குத்தெரிந்த மந்திரதந்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து டாகினிமுதலாகிய பூதவே தாளங்களையும் பேய் பசாசங்களையும்வரவழைக்க அதனோடும் கழுமரத்தடியிலிருந்து இராட்சதவுருவத்தோடும்ஓடிப்போன

அரக்கியும் வந்து நிற்க; அவளைக்கண்ட அசோகதத்தன் மந்திர பீசங்களால் கட்டிக்கொண்டு வாரும்பெண்ணே நீ முன் என்னை விட்டுப் போகின்றபோது தவறிப்போட்டு விட்டுப்போன வுனது சிலம்பில் ஒருசிலம்பு என்னிடத்தி லிருப்பதால் மற்றொரு சிலம் பையுங் கொடுப்பாயென்று கேட்க அதுகேட்ட அரக்கியுஞ் சந் தோஷித்து அவனுடைய சவுரிய பராக்கிரமங்களைக் கண்டு அதி சயித்துதன்னிட மிருந்த பொற்சிலம்பைக் கொடுத்தோடும் அவ னது பராக்ரமத்துக்கு மெச்சிப் பொற்றாமரை மலரொன்றையும் தன்னுடைய குமாரத்தியாகிய வித்துத்துப் பிரபையுங் கொடுத் துப் போய்வாருமென்று சொல்ல அப்படியே அசோகதத்தன் மகா சந்தோஷத்தோடும் சிலம்பையெடுத்துக் கொண்டு வித்துத் துப் பிரபையென்னும் பெண்ணுடனே காசிப்பட்டணம் வந்து சேர்ந்து அரசனைக் கண்டு தான்போய் வந்த சங்கதிகளை ஆதி யோடந்தமாகச் சொல்லிச் சிலம்பையு மரசனிடங் கொடுத்துச் செலவு பெற்றுக்கொண்டு வித்துத்துப் பிரபை யென்பவளைதனது பத்தினியாகிய மதனரேகையுடனே சேர்ந்து சுகமாய் வாழ்ந்து வரு நாளில் ஒருநாள் வித்துத்துப் பிரபை யென்பவளும் அசோ கதத்தனும் அம்ஸதூளிகா மெத்தையில் சயனித்துக் கொண்டிரு க்கும்போது அவள் குழலிலே தரித்திருந்த பொற்றாமரை மலரை க்கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு அடிபெண்ணே இந்தப்பொற்றாமரை மலருனக்கே தென்று கேட்க அதற்கு வித்துத்துப் பிரபையான வள் நாயகா இம்மலர் இப்பட்டணத்துக்கு அருகிலுள்ள வனத் திற் கபாலபோட னென்னும் வேதாளத்தினது பூந்தோட்டத்தில் பொய்கையில் உண்டாயிருக்கிறதென்றும், யாரோ கொண்டு வந் து உன் மாமனாகிய வேந்தனுக்குக் கொடுத்தாய் எங்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பினு ரென்று சொல்ல அதுகேட்ட அசோகதத்தன் வேதாளமாவது பூந்தோட்டமாவது பார்ப்போம்வருவாயென்று கூட்டிக்கொண்டு அந்தப் பட்டணங் கடந்து வனத்தில் பிரவே சித்து வேதாளம் வாழ்ந்துவரும் வனத்திலே பூங்காவைக்கண்டு அக்காவிலிருக்குந் தடாகக்கரையின் மீதுவந்து நின்றார்கள்.

அதுகண்ட அப்பூங்காவின் காவலாளிகளாகிய பூதப்பிரேத கணங்கள்கோபங்கொண்டு கொல்லுவதற்கு நெருங்கியட்டகாசஞ் செய்வதைக்கண்ட அசோகதத்தன் சிங்கம்போல் பாய்ந்து தன னிடத்திலிருக்குஞ் சந்திராயுதத்தினல் அவைகளைச் சின்னபின் னங்களாய் வெட்டிச் சிதைதது தலைவிரிகோலமாய் நான்கு திக்

கினு மோடும்படி செய்ய அப்போது அவைகள் மிகவு மச்சங் கொண்டோடித் தமது இறைவனுகிய கபாலபோடனிடத்தில் முறையிட அம்முறைப்பாட்டைக்கேட்ட வேதாளமுங் கோபாவேசங் கொண்டுகர்ச்சித்ததாரவாரத்தோடும் அசோகதத்தனை யெடுத்து விழுங்குவதற்கு நெருங்கின அப்போது அசோகதத்தன்மந்திரவாளை யுருவிக்கொண்டு வேதாளத்தைச் சின்னுபின்னமாகும்படி வீசி மயங்கச் செய்து கொல்லவேண்டுமென்று வாளையுருவியோங்குகையில் அப்போது ககனமார்க்கத்திற் செல்லும் விக்கினகவுத்திகனென்னும் விஞ்சை யரசன் கண்டு அடா அசோக தத்தாவேதாளத்தை வெட்டிக் கொல்லாதே யென்முன் அதுகேட்டவுடனே ஆகாயத்தை நோக்குகையில் விஞ்சையரசனுன விக்கினகவுத்திகனைக் கண்ணினுற் கண்டான். அவ்வாறு கண்டவுடனே யிவன் சாபம் நீங்கித் தன் நினைவுண்டாகிப் பழைய சொரூபமுடையவனுன் சுகன்னனைப் பார்த்து வாரும் பிள்ளாய் சுகன்னனே இந்த வேதாள சொரூபம் பெற்றுள்ளவன் உமது தமயனுகிய சுதரிசுனனுதலால் உங்களுக்கு காலவரிஷியினுடைய சாபத்தால் இப்படி நேரிட்டிருந்தது அதில் உனக்கு என்னைக் கண்டவுடனே சாபவிமோசனமாயிற்று உனது தமயன் சாபந்தீரவேண்டி யிருப்பதால் ஆதியிற் பிரமதேவன் சனகாதியர்களுக்குச் சொல்லியிருந்ததை உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக யாதெனின் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியினுற் கட்டப்பட்டு விளங்குஞ் சேதுவிற் சக்கரதீர்த்தத்திற்குத் தென்பாகத்திலே ஒரு புண்ணியதீர்த்தமுளது அப்புண்ணிய தீர்த்தத்திலே இவ்வேதாளத்தைக் கூட்டிக் கொண்டு போய்த் தீர்த்தமாடும்படி செய்துவைத்தால் இதனுடைய சாப விமோசனமாமென்று சொல்ல அதுகேட்டசுகன்னனும் மந்திர சக்தியினுல் வேதாளத்தையழைத்துக் கொண்டுதென்றிசையை நோக்கிச் சொல்லும்போது விக்கின கவுத்திகனும் ஆகாயவீதியில் விமானத்தை விடுத்துக் கொண்டு தனதுலகம்போய்ச் சேர்ந்தான் அக்காலையில் சுகன்னனுவன் சக்கரதீர்த்தத்திற்குத் தென்பாலுங்கந்தமாதனத்திற்கு வடபாலு மிருக்கும் புண்ணிய தீர்த்தக்கரை வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அச்சமயத்தில் காற்றினுல் அலைகளதிவேகமா யெழுந்து அவற்றினின்றுந் திவலைகள் வேதாளத்தின்மீதுதெரிக்க உடனேசாப நிவர்த்தியாய் வேதாளரூபமாறிப் பழைய சொரூபத்தோடுஞ் சுத

ரிசனன் தம்பியாகிய சுகன்னனைக் கட்டிக் கொண்டான், இப்படி யிருவரு மொருவரை யொருவர் கட்டித்தழுவி யானந்தங்கொண்டு அப்புண்ணிய தீர்த்தத்திலே சங்கற்பவிதிப்படி நீராடித் திவ்ய சொரூபத்தை பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் அத்தீர்த்தத்திற்குவேதாளவரத தீர்த்தமென்று விளங்கக்கடவதென்று பெயர்கொண்டு பின்பு இருவரும் விமானமேரித் தேவர்கள் மலர்மாரிதூவத்தேவதுந்துபிமுழங்க அப்சரஸ்திரிகள் நடிக்க காந்தர்வலோகம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள், அன்றுமுதல் அத்தீர்த்தத்திற்கு வேதாள வரத தீர்த்தமென்று பெயர் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதன்றியும், அதில் மூழ்கினவர்களுக்கு பூதப்பிரேத பைசாசகணங்களின் உபத்திரவங்களிருந்தபோதிலும் விலகுவதோடு மவர்கள்செய்தபாபங்களும் நிவர்த்தியாகும் அதின்மகிமை யளவிட்டுச் சொல்லலாகாதென்று சூதமகாமுனிவர்சொல்ல, அதைக்கேட்டநைமிசாரண்ணியமுனிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து அம்முனிவரைநோக்கி சுவாமி? இன்னம் அச்சேதுவின் மகிமைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்று பணிந்துவினவ முநிவரும் சொல்லத்தொடங்கினர்.

வேதாள வரதீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

மூன்றுவது

பாவநாசதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே! இப்போது யாம்சொல்லிவந்த புண்ணியதீர்த்தங்களன்றியும் இன்னம் தீர்த்தங்களு மனேகமகிமைகளுங் கந்தமாதன பருவதத்திலே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அக்கந்தமாதனபருவதம் நாமிப்போது சொல்லிவந்தவேதாளவரததீர்த்தத்திற்கு தட்சிணபாகமாகியுங் கைலாசபதியாகிய சாம்பசிவமூர்த்திக்கு இருப்பிடமாகியும் விசுவகர்மாவால் நிருமிக்கப்பட்ட வேதாரண்ய முதலிய சிவஸ்தலங்களிலும், விஷ்னுஸ்தலங்களிலும், சிரேஷ்டமாய்த் தென்கடல்சூழ்ந்ததாய் சகலதேவர்

களும் நவகோடிசித்தர்களும் சித்துபுருஷர்களும் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளும்கின்னரகிம்புருட கருடகாந்தருவ சித்தவித்தியாதரர்களும் அட்டவசுக்களும் ஒன்பது கோட்களும் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கப்பட்டதாய் அநேகவளம்பொருந்தியிருக்கும் கந்தமாதன பருவதத்திலே சந்திரஜடாதரமூர்த்தியாகிய பரமேஸ்வரன் பார்வதிசமேதராய் மகாவிஷ்ணு முதலியவர்களுடனே விளங்கிக்கொண்டிருப்பார் அக்கந்தமாதன பருவதத்தைக் கண்ணுற்கண்ட புண்ணியர்களுக்கு நித்தியானந்த மோட்சசாம்பிராச்சியங் கிடைப்பதன்றியும் பரஸ் த்ரீகமனத்தால் வந்த பாதகங்களும் சிசுஹத்தி பிரமஹத்திகள்செய்த பாபங்களும் மாதாபிதா குருமுதலாகிய பெரியோர்களை நிந்தனைசெய்த பாதகங்களும் பரப்பிரம்மசொரூபமாய் விளங்கப்பட்ட கந்தமாதன பருவதத்தைத் தெரிசித்தாலும் அவ்வெல்லையை மிதித்தாலும் அதிலுண்டாகிய காற்றினது பரிசம்பட்டாலும் மகா புண்ணியசாலிகளாய் திவ்விய சொரூபங்களைப்பெற்று புண்ணியலோகங்களையடைவார்கள்-அக்கந்த மாதனத்திலே குடிகொண்டிருந்து வாழப்பட்ட நரசென்மங்களும் மிருகஜாதிகளும் பட்சிஜாதிகளுமாகிய யாவும் தேவதாசொரூபங்களைப்போலும், விருட்சங்களெல்லாங்கற்பகவிருட்சங்களைப்போலும் தீர்த்தங்களெல்லாம்புண்ணியதீர்த்தங்களாயும்அப்பருவதத்திலுள்ள மணல்களெல்லாஞ்சிவலிங்கசொரூபங்களாகவும்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், அக்கந்தமாதனபருவதத்திலே வசிக்குந்தேவர்களைத்தெரிசித்தவர்கள் சக்கரதீர்த்தத்திலும்விதிப்படி மூழ்கி பின்னர் அப்பருவதத்தின் எல்லையைக்கண்டவுடனே வணஙகிப் பூசித்து அடியேங்கள் கடைத்தேறும்பொருட்டுயாத்திரைசெய்துவருகிறவழியில் எங்களுடையகால்கள் உன்மீதிற்படுகிற குற்றத்தைப்பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று துதித்துப் பின்புதங்களுடையகால் களிற்பாதுகையில்லாமல் கீழ்முகமாய்த் திரும்பி மெல்லநடந்து அக்கந்தமாதனத்திலே விளங்குகின்ற புண்ணியதீர்த்தங்களிலாடி இராமலிங்கத்தைத் தெரிசித்துவருபவர்கள் ஒருகடுகளவு பிண்டமாகிலும் அக்கந்தமாதன பருவதத்தில் தங்களுடைய பிதிர்க்களை நினைத்துத் தர்ப்பனஞ்செய்து தத்தம்பண்ணிணல் அவர்களும் ஒருகற்பகோடி காலம்வரையிலும் புண்ணியலோகத்திலே சுகானந்தத்தை அடைவார்கள். இவ்வாறு செய்து வருபவர்களுக்கு அதுமுதல் பிதுர்க்கள் இல்லாதிருப்பதோடும் அவர்கள் வமிசத்தில் ஒருகோடி தலைமுறை வரையிலும்

சேர்ந்தபேர்கள் என்ன சென்மமெடுத்தும் என்னபாபங்கள்செய்திருந்தபோதிலும் அவரவர்களுக்கு இயமதரிசனமும் இயமதண்டனையும் கிட்டாமல் விலகிப்போம்.

இவ்வித மகிமை வாய்ந்த கந்தமாதன பருவதமானது ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் வாக்கியப்படியே தெய்வதச்சனானவன் அனுமார் முதலியவானரவீரர்களைக்கொண்டு சேதுபந்தனஞ் செய்கிறபோது தென்சமுத்திரக் கரையோரமாய்ச் சமுத்திரத்திலிருந்ததை ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குத் தெரியப்படுத்தி அவருடைய ஆஞ்ஞையின்படி அதனைச் சேதுவின் மத்தியிலேவைத்து அணைகட்டினார்களாதலால் அச்சேதுவின் மத்தியில் விளங்குகின்ற கந்தமாதன மலையிலே அனேகங்கோடி தீர்த்தங்கள் விளங்குவதில் பாவநாசமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது, அத்தீர்த்தத்தில் முன்னொருகாலையில் இமயமலைச்சாரலிலே பிர்மவாசிரமமென்னும் வனத்தில் கற்பகம் சண்பகமுதலிய விருட்சங்களும் பருவதங்களும் நெருங்கிய சோலைகளாகாயத்தை யளாவவும் வண்டுகள்கீதம்பாடவுஞ் சிங்காரத்தோடுங் கூடியிருக்கும் அவ்வனத்தில் ரிஷீஸ்வராள் தபோதனர்கள் பிரமசாரிகள் வானப்பிரஸ்தர், சந்நியாசிகள் முதலியோர் அடர்ந்து கூடியிருப்பவர்களிடத்தில் திடமதியென்னும் பெயரையுடையஒரு சூத்திரன் சேர்ந்து அவர்களால் ஓதப்பட்ட வேதசாஸ்திரங்களைக் கேட்டு அன்னவர்களைப் பணிந்து நமஸ்கரித்து ஏ பெரியோர்களே! தாங்கள் செய்கிற கிரியைகள் யாவும் யான் செய்யவேண்டுமென்று மிகவும் ஆசையிருப்பதால் என்னை உமது தொண்டனாக வடிமைப்படுத்தி எனக்கு வேதங்களை போதுவித்துநீங்கள் நடாத்திவரும் யாகாதி கிர்த்தியங்களைப்போல் யானு மநுட்டிக்கக் கருணைசெய்ய வேண்டுமென்று அவர்களை வேண்டுதல்செய்தான்.

அதற்கவர்கள் அச்சூத்திரனை நோக்கி வாராய் திடமதியேநீ சூத்திரனாகப் பிறந்து புலால்புசித்து அனேக பாவங்களைச்செய்திருப்பதால் உனக்கு யாகாதிகிர்த்தியங்கள் செய்கின்ற வேதமந்திரங்களை யுபதேசஞ் செய்யப்படாதாதலால் நீ மநுசாஸ்திரவிதியின்படி நடக்கவேண்டிய சரிதையை யநுட்டிக்காமல் வேதயுக்தமான காரியங்களைக் கேட்கிறது சரியன்று மேலும் நன்மார்க்கத்தில்நடந்து மேலான ஜென்மமெடுத்தால் இக்காரியங்கள்கைகூடுமென்று

அப்பெரியோர்கள் சொல்லினர்கல். அவ்வாய்மையைக் கேட்ட திடமதியானவன் விசாரமடைந்து நாம் ஆவலுடன்கேட்டகாரிய ங்கைகூடாமற் போய்விட்டதே யென்று நாணமுற்றுத் தலைகுனிந் து தனது கிருகத்திற் போய்ச்சேர்ந்து யோசனைசெய்து பேலோ ராற் சொல்லிய சரிதை மார்க்கங்களில்நடக்கவேண்டுமென்றுமன தைத் திடஞ்செய்துக்கொண்டு அதுமுதல் நந்தவனங்கள்வைத்து ம், தடாகங்கள் வெட்டியும், விரதங்களை யநுட்டித்தும் தவங்களை த்தொடுத்தும் தீர்த்தயாத்திரைகள் செய்தும் பெரியோர்களையுப சரித்தும் புண்ணிய காரியங்களுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்தும் சித்துபுருஷர்களுக்கு கந்தமுதலாதிகளை யுதவியும் மார்க்கங்களில் சத்திரங்கள், சாவடிகள், மடங்கள் புதுக்கியும்தண் ணீர்ப்பந்தர்க ளமைத்து, வேதவிதியிற் கூறியமுப்பத்திரண்டறங் களையும் வழுவின்றி நடத்திவருவானாயினன் அக்காலத்தில் அம் மார்க்கத்தில் சதாகாலமும் வரத்துப் போக்காயுள்ள சுமதி யென் னும் பிரமசாரிக்கு வேண்டிய வுபசரணைகள் யாதுங்குறைவின்றி விசுவாசத்துடனே நடத்திவருகையில் அவருக் கிவன்மீது பிரிய முண்டாகி நேசித்து வருகையில் ஒருநாள் திடமதியென்பவன் சுமதியென்பவரெழுந்தருளியிருக்கு மாசிரமத்துக்குப்போய் அவ ரைக்கண்டு பணிந்து சுவாமி அடியேனுக்கு நெடுநாளாய் ஓர் கரு த்துண்டாயிருக்கின்றது.

அது யாதெனில் வேதவிதிப்படி யாகாதி கிர்த்தியங்கள்ஜெப தபவோமங்கள் முதலிய யாவு மடிமையே செய்யும்படி யெண்ண மிருப்பதால் அதற்குரிய வேதமந்திர மூலங்களைத் தமியே னுக்குக் கடாட்சிக்க வேண்டுமெனக் கேட்க அப்போது சுமதி யென்பவர் அவன்மீது வைத்திருக்கும் பிரியத்தினாலே பிரம்மகுலத்திற்குரிய மந்திரதந்திரபிரயோகங்களையெல்லாந் திடமாயவனுக்குப்போதிக் கஅவனும்உணர்ந்திருக்கையில் இச்செய்தியை இமயமலைசாரலிலெ ழுந்தருளி யிருக்கும் பெரியோர்கள் கேட்டறிந்து அச்சுமதியை யாவருந் தூஷிக்கத் தலைப்பட்டார்கள் அதுமுதல் அவருக்கு நா ளுக்குநாள் தேஜசு குறைந்து வியாகுலத்தோடும் மரணமடைந் தார் அவ்வாறு மரணமடைந்தவர் யமகிங்கிலியர்களது தண்டனை க்குட்பட்டு இரௌரவாதி நரகங்களிலே கற்பகோடி காலம்வரை யி லுழலுவானாயினன். அக்கொடிய பாவம் பின்பு தாவரங்களிற் சம்பந்தித்த புல்பூண்டு முதலிய பல பிறவிகளெடுத்துஅதினின்று

றும்நீங்கி மிருகசாதியிற் கழுதையாகவும்பன்றியாகவும் நாயாக வும்பிறந்து அதினின்று நீங்கி மானிடசாதியில் நீசனுகவுஞ் சூத் திரனுகவும்வைசியனுகவும் க்ஷத்திரியனுகவும் பிறந்து அநேக துன் பங்களையெல்லா மநுபவித்து தனது கர்மங்களைப் போக்கிப் பழை யபடியே பிரமகுலத்திற் பிறப்பானுயினன் அப்போது தனக்குஐந் துவயதிற்சௌள உபநயனங்கள் வித்யாப்பியாசங்கள் பண்ணிக் கொண்டு யாவுமுணர்ந்தவனுக விருக்கின்றநாளில் ஒருநாள் தர்ப் பைசமித்து வேண்டியிருந்து வனத்திற்குப்போய் சேகரஞ்செய்து கொண்டு வருகிறபோது அவனையோர் பிரமராக்ஷசப் பேய்பிடி க்க, அதனுலியாதுந்தெரியாமல் பிரமைகொண்டு கண்கள் சுழலமி ட்டு நாத்தடுமாறிப் பிதற்றலுண்டாய் நானுவித சேட்டைகளுண் டாகியழுது கூக்குரலிட்டுத் தாவிக்குதித்து நாளுக்குநாளதிகரித் து சிறுநீர்குடிக்கும்பெரும் பயித்தியங்கொண்டவனுய் அதிகதுன் பங்களையநுபவித்துக்கொண்டு வருகையில் அவனைப்பயந்த தந்தை யானவன்கண்டு விசனமடைந்து துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி இந்தவி னையை யெவ்விதமாய் தீர்ப்போமெனக்கருதி அவனைக்கூட்டிக்கொ ண்டுயாத்திரவாசியாய் சிவஸ்தலங்களையும் விஷ்ணுஸ்தலக்களையுந் தரிசித்துந்தீராததாய் தென்றிசையிலே யோங்கும் பொதிகைம லைச் சார்பாய்வாராநின்றுன் அங்ஙனம் வருகிறபோது முன்னெரு கால் சமுத்திரத்தை உள்ளங்கையில் யேந்திக்குடித்த அகத்திய மாமுனிவர் அவ்வனத்தில்வரக்கண்டு இவ்விருவரும் அவரது பாதாரவிந்தங்களிலே வீழ்ந்துநமஸ்கரித்துசுவாமி அடியேனுக்கு நெடுநாளாய்ச் சந்தததியின்றி அநேக விரதங்களையநுட்டித்துப் பிறந்தஇப்பிள்ளைக்குளட்டுவயதுமுதல் பயித்தியங்கொண்டு தீரா மற்றுன்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறுன்.

தேவரீர் க்ருபைசெய்து இதுதீரும்படி கடாக்ஷிக்கவேண்டு மென்று துதித்துநிற்க வப்போது அகத்தியமுனிவர் கருணைகூர்ந் துஞானதிருஷ்டியாற் பார்த்து வாரும் பிராமணு இவனுடைய சரி த்திரங்களைப்பேசினுலும் மகா பாபம்வருமாதலாலும் இவனெடு த்த ஜென்மங்களுங்கணக்குவழக்கில்லை யாதலாலும் இவன்பாபங் கள் நாசமாகவேண்டுமாதலாலும் அதற்கொருவகை சொல்லுகி ரேம் அதாவது சேதுவிலோங்குங் கந்தமாதன பருவதத்தருகில் வேதாளவரத தீர்த்தத்திற்கு ஈசான்யதிசையில் புண்ணியதீர்த்த மொன்றுண்டு அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் இவனைக்கொண்டுபோய்

ஸ்நானம்பண்ணுவித்தால் உடனே இவனுடைய பாபங்கள்விமோசனமாவதுடன்இப்பயித்தியமும் நீங்குமென்று சொல்லினர் அதுகேட்டபிராமணன் சந்தோஷமுற்று முநிவரைப்பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டவனுய்ப் பிள்ளையைக் கூட்டிக்கொண்டு சேதுவைச்சேர்ந்து அவணேங்கும் கந்தமாதன பருவதச்சாரலிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களைக்கண்டு வியப்புற்று சங்கற்ப விதியின்படி புத்திரனை மூழ்குவித்து தானும் நீராடினன் உடனே பானுவைக் கண்டபனிபோலும் அனலைக்கண்ட குளிர்போலும் அப்பிள்ளையினது பாபங்களெல்லாம் நீங்கிக் கிருதார்த்தனுய் சரியான மனத்தோடு தகப்பனைப்பார்த்துப்பணிந்து ஒ பிதாவ நாம் இங்குவந்ததற்குக்காரணம்யாதென்றுகேட்டான் அதற்குத் தந்தையானவன் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து, நடந்த சவிஸ்தாரங்களையெல்லாமவனுக்குரைத்து மூன்றுநாள்வரையி லங்கிருந்து தீர்த்தமாடிநான்காநாட்பிரயாணப்பட்டுத் தனதிருப்பிடம்வந்துசேர்ந்து அளவிறந்த செல்வத்தோடும் வாழ்ந்து பின்னர் ஞானசொரூபத்தை யடைந்தான்.

இது இங்ஙனமிருக்க இவனிடத்தில் வேதமந்திரங்களைக்கேட்டுணர்ந்த திடமதியென்னுஞ் சூத்திரன் அதுமுதல் வறுமைத்தசையையடைந்துஉயிர்விட்டவனுய் அநேககற்பகோடிகாலமளவும் இரவுரவாதி நரகவேதனைக் குள்ளாகிய நேககோடி ஜென்மங்களிற் பிறந்து அப்பால் கழுகுருவமாய்பிறந்து பிணமுதலிய மாம்சாதிகளைப் புசித்துக்கொண்டு திரிகிறபோது ஒருநாள்தானே சுயமாய்க் கந்தமாதனச்சார்பிலேவிளங்குகின்ற புண்ணியதீர்த்தத்தில்சிறகை விரித்து ஜலத்தை மேலெல்லா மிறைத்துக்கொண்டு அச்சலத்திற் றலையைத்தோய்த்துமூக்கினலே தண்ணீரைக்கோதி விளையாடுகிறபோது அதினுடைய பாபங்களெல்லாம் நாசமாய் முன்செய்திருந்தபுண்ணிய விசேடத்தினல் தேவசொரூபம்பெற்றுஆடையாபரணதிகளுடன் விளங்கினவனுய் தெய்வவிமானத்திலேறி தேவர்கள் மலர்மாரிசிந்த தேவதுந்துபிமுழங்கவும் தேவர்கள்ஆலவட்டம்பீலிக்குடைபிடித்துச்சாமரம்வீசிவரவும்அரம்பையூர்வசிதிலோத்தமை மேனகைமுதலிய அப்ஸரஸ்திரீகள்நடனஞ்செய்துவரும் படியாயும் தெய்வலோகம் போய் தேவபோகங்களை யநுபவித்துக்

கொண்டிருந்தான், இவ்வாறு, திடமதி சுமதியென்னுமிருவர்களி னுடைய அளவிறந்த ஜென்மங்கடோறுஞ்செய்த பாவங்களையெல் லாம் நாசப்படுத்திய புண்ணிய தீர்த்தத்திற்குப் பாவநாசமென்று அதுமுதற் பெயர் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறபடியால் அப்படிப்பட் புண்ணியதீர்த்த்த்திலே தகாதகாரியங்கள் செய்து அதனல் பாபி களானபேர்களும் மூழ்கினுல் உடனேயவர்கள் செய்தபாபங்கள் நாசமாய்ப் புண்ணியர்களாகி திவ்யசொரூபத்தைப் பெறுவார்கள்.

அத் தீர்த்தத்திற்குக் கீழ்ப்பாரிசத்தில் சீதா குண்ட தீர்த்த மென்று ஒருதடாக மிருக்கின்றது அத்தடாகத்தில் அமராவதிப் பட்டணத்துக் கிறைவனுகிய தேவேந்திரனது பிரமஹத்தி விமோ சனமாயிருக்கிறதென்றுசூதமகாமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்கள் சந்தோஷ மடைந்து சுவாமி! தேவேந்திரனுக்குப் பிரமகத்தி சம்பவித்தவிதமும், சீதா குண்ட தீர்த்தத்தினுலே அவைவிலகிய பெருமையுந் தேவரீர் திரு வாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் கருணை கூர்ந்து அவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினுர்.

பாவநாசதீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

நான்காவது.

சீதாகுண்டதீர்த்தம்.

நைமிசாரண்ய முனிவர்களே! கேளுங்கள் முன்னெருகாலத் திலேவைஜயந்தமென்னும் பட்டணத்திலே கபாலபரணனென்னு மோரிராட்சதன் பிரமதேவனைநோக்கித் தவஞ்செய்து அனேகவ ரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவனுய் குணபவீணனென்னு மந்திரியு

டனும் அநேகராட்சதப் படைகளுடனே அரசாண்டு வருகையில் திக்குவிஜயஞ் செய்யவேண்டுமெனக் கருதி மனவலிகொண்டு ரத கஜ துரகபதாதிகளுடனே யுத்தசந்நத்தனாய்ப் பிரயாணப்பட்டுப் போய் அமராவதிபட்டணத்தை முற்றுகையிட்டான்.

அதுகண்ட தேவராசனும் யுத்தகோலங்கொண்டு அனேக சேனைகளுடனே வந்து எதிர்த்து இருதிறப்படைகளுங்கலந்துயுத்தஞ்செய்கிறபோது, கபாலபரணனுடைய மந்திரியாகிய குணபவீணனென்னு மிராக்கதன் ஓர் தண்டத்தைக் கையிலேந்தி இந்திரன்படையிற் சண்டமாருதம்போற் பாய்ந்து கொக்கரித்துக்கதையைக் கரகரவெனச்சுழற்றி இரதங்களையும் யானை குதிரை சேனைகளையுஞ் சின்னபின்னமாய்ச் சிதைத்து ஓர்கணப்போதில் முப்பதக்ரோணி சேனைகளையுஞ் பெருங்காற்றி லகப்பட்ட பஞ்சுபோற் பறக்கவிடுத்துக் கியாவென்று சிங்கநாதஞ்செய்கையில் அப்படை வீரனாகிய வருணன் கண்டு மனம் வெதும்பி ரவுத்ராகாரனாய்த் தனது தேரைக்குணபவீணன்மீதுசெலுத்தி வளைத்துக்கொண்டு தனதுவில்லினிடமாக அனேகமாயிரம் எரிமுகக்கணைகளைச் சந்தித்தும் பிரயோகஞ்செய்து அவன்கையிலிருந்த தண்டத்தைப்பொடிப் பொடியாய்ச்செய்து ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அவன்சிரத்தைவெட்டித்தள்ளி அட்டகாசஞ்செய்து குலாலனது திகிரியைப்போலக் கரகரவென்று இராட்சதசேனைக்கடலுட்புகுந்துதிரிந்து நாசப்படுத்தும்போது அவன்தம்பியாகிய கோரதீவத்தி யென்பவன் கண்டு ஆலகாலம்போற் சீறியெழுந்து வருணனையெதிர்த்து வில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்து சோனைமாரிபோல் அம்புகளைக் கணக்கில்லாமற் பிரயோகஞ் செய்து, வருணன் கைவில்லைக் கண்டித்து கண்ணைவிழித்துப் பார்க்க வொட்டாமற் சங்கஞ்சங்கமா யம்புகளைவாரி யிறைக்கையில் அதுகண்ட வருணன் கோபதீப்தனாயெரிந்து விழுந்து ஓர் வாளாயுதத்தைக் கையிலேந்தி தேரைவிட்டு பூமியிற்குதித்து கோரதீவத்தியின்பேரிற் சிங்கம்போற் பாய்ந்து, அவன் கரத்திலிருந்த வில்லை துணித்து அவன் தலையையும்வெட்டி அவனை யமபுரத்துக்கனுப்பி கொக்குத்திரளில் இராஜாளி புகுந்ததுபோல் அரக்கர் சேனையிற்பாய்ந்து நான்குதிக்கிலுஞ் சுழன்று இராட்சதர்களைக் கால்வேறு தலைவேறு வுடல்வேறாகக்கண்டித்து எங்கும் பிணக்காடாக்கிச்சிங்கநாதஞ்செய்கையில் அதுகண்ட அவன் தம்பிமார்களாகிய எரிபூணனும் கவுணனும் வந்தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய அவர்க ளிருவரை

யும் வாளுக்கிரையாக்கி ருத்திரமூர்த்தியைப்போற் கோபாவேசத்துடன் இராக்கதர்களை நாசப்படுத்தும்போது அதைக்கண்ட கபாலாபரணன் சகிக்கமாட்டாதவனுய் வடவாமுகாக்கினியைப்போலெழுந்து மேருவுக்குச் சமானமாகிய தனது இரதத்தை இந்திரன் சேனைகள்மீது செலுத்திக் கோடைகாலத் திடிபோல கர்ச்சித்து வில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிசெய்து அவ்வில்லினிடமாகக் கணக்குமிதமில்லாமல் காளமுகியென்னு மேகமானதெழுந்து வருஷிப்பதுபோல எங்கும் பாணமயமாகச்செய்து தேவசேனைகளைச் சின்னபின்னப்படுத்தி மலைமலையாய்க்குவித்து நூறு அக்ரோணி சேனைகளையும் பாழ்படதூறிப் பாற்கடலைக்கடைந்த மந்தரமலைபோற் பண்ணவர்கள் சேனையாகிய கடலைப் பங்கப்படச் சிதைத்து தனது வெற்றிச்சங்கத்தை வாயினிடமாகவைத்து அண்டகடாகங்களு மதிரும்படியாய்ப் பம்பம்மென்று பூரித்தான்.

அப்போது அயிராணி கேள்வனுகிய இந்திரன் கண்டு அடங்காக் கோபங்கொண்டு அரக்கன்மேல் வெகுண்டு பளாபளாவென்று கூறு ஆலகாலம்போற் சீறித் தனது தேரைக் கபாலபரணன்மேற் றூண்டி வில்லைவளைத்து அவ்வில்லினிடமாக வச்சிராயுதத்திற்கு சமானமாகிய சிலீமுகக்கணைகளைக் கணக்குமிதமில்லாமற்றொடுத்து கரணபரியந்த மிழுத்துப் பிரயோகித்துக் கபாலபரணனுடையதேரைத் தூளாய்க் காற்றிற் பறக்கவிடுத்து கவசத்தைக் கிழித்து கைவில்லையு மொடித்துச் சாரதிதலையைவெட்டிச் சண்டனென்னு மியமனுக்குக் காணிக்கையாகவனுப்பி கியாவென்று சிங்கநாதஞ் செய்யும்போது கபாலபரணன்கண்களினின்றும்நெருப்புப்பொறிகள் குபீல் குபீ லென்று சிந்தும்படியாயுருட்டி விழித்து யுகாந்தகாலப் பேரொலிபோற் கர்ச்சித்து ஓர் சூலாயுதத்தையெடுத்துத் தேவேந்திரன் மார்பிற் பொருந்தும்படியாய் விட்டெறிந்தான் அதுகண்ட தேவராஜன் தனது வில்லினிடமாக ஒரு பிறைமுகக்கணையைச் சிந்தித்து அரக்கனெறிந்த சூலத்தைவெட்டித்தள்ளுகையில் உடனேயவன் வேறொரு தேரின் மீதேறித் தேவேந்திரனது சேனையிற்புகுந்து வில்லினிடமாக அம்புக்கூட்டங்களைத் தும்புதும்பாய் பறக்கச் செய்ததுமன்றி இந்திரனையுந் தேரோடுவாரிக் கீழேயடித்தான் அப்படி யடித்தும் அவனுடைய தேர்பரி முதலிய யாவுமொழிந்து மரணமூர்ச்சை யடைந்திருக்கையில் அதைக்கண்ட தேவர்கள் உள்ளம்பதைத்து அருகிற்சென்று வேண்டிய சயித்தியோபசாரங்களாற் றேற்றுகையில்

அவனும் மூர்ச்சைதெளிந் தெழுந்திருந்து அயிராவதமென்னும் யானையின்மீதேறிக் கபாலபரணனையெதிர்த்து வில்லைவளைத்துக் காளமுகியென்னு மேகத்தைப்போற் பாணங்களைச் சங்கோபசங் கமாய் தொடுத்துக் கபாலபரணனது கரசரணாதிகளை யசையாமற் செய்து கிரீடத்தையுடைத்து வில்லையுமுறித்துத் தேரைச் சக் கையாய்ப் பேர்த்தெறிந்து நூறுபாணத்தினாலே அவனுடையமா ர்பைச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துப் பின்பு வச்சிராயுதத் தால் அரக்கனது சிரமற்று விழும்படிசெய்தான் அதனால் தேவே ந்திரனைப் பிரம்மகத்திதோஷம் பற்றியதென்று சூதமகாமுனிவர் சொல்ல, அதைக்கேட்ட முனிவர்கள் ஆச்கரியமடைந்து சூதரை நோக்கி சுவாமி இந்தக் கபாலபரணனென்கிற அரக்கனை வதஞ் செய்த இந்திரனைப் பிரமகத்தி பற்றியதென்பது எப்படி உலகின் கண் பிரம்மகுல சிரேஷ்டர்களை வதைப்பதே தொழிலாகப்பெற்ற இராக்கதனைக் கொன்றவனுக்குப் பிரமகத்தி யெப்படியுண்டாம்' மேலும் பசுவைக்கொன்றபுலியைக் கொல்லுபவனுக்குப் பசுவை க்கொன்றதோஷம் சம்பவித்த தென்பதுபோல் தேவரீர்சொல்லு வது புலப்படவில்லையேயென வினவ, அதற்குச் சூதமாமுனிவர் ஓ முனிவர்காள் இந்தரகசியம் நாம் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் யாதெனில் விந்தாரண்யத்திலே திரிவக்கிரனென்னும் ஓ ரிராட்ச தன் சுசீலையென்னும் பெயர்பெற்று அதிரூபலாவண்யத்தோடுங் கூடிய ஓர் அரக்கியைக் கூடிக் குலாவி சுகித்திருக்கும் நாளையில் அவ்வரக்கி ஒருநாள் அவ்வாரண்யத்தில் தவஞ்செய்துக்கொண் டிருந்த கசியென்னு முனிவனது ஆசிரமத்துக்கு வந்தாள் பிரம னுக்கு சமானமாகிய அந்தமுனிவர் அவளைக்கண்டு மோகங்கொ ண்டு அடிபெண்ணே இங்குநீ தனித்துவந்த காரணமியாதென்று கேட்க, அதற்கவள் சுவாமி அடியாள் திரிவக்கிரனென்னுமிராட்ச தனுடையமனைவிஎன்பேர் சுசிலையென்று சொல்லுவார்கள் அடியா ளுக்குநெடுநாளாய்ப்புத்திரசந்தானமில்லாததுகண்டு எனது மணா ளனைக்கேட்கையில்அதற்குஎன்மணாளன் ஓபெண்பாவாய்இவ்வன த்தில்கசியென்னும்ஓர்முனிவரிருக்கிறார் அவரைப்போயடுத்தவரு டையவருள் பெருயைபாகிலுனக்கு புத்திரபாக்கிய முண்டாமென் றுசொல்ல,அப்படியேபேதையாகியநான் தேவரீரைவந்துதெரிசித்

தமையால் தேவரீர் திருவுளங்கணிந்து அடியாளைக் கூடிச்சுகித்து புத்திரபாக்கியமளிக்க வேண்டுமென்று பணிய அவ்வுரைகேட்ட முனிவர் சந்தோஷமடைந்து அவ்வரக்கியாகிய சுசீலைக்கு வேண்டிய உணவுகளைக்கொடுத் தாதரித்துத் தனது பன்னசாலையில் மூன்றுநாள்வரையி லவளைக்கூடிச்சுகித்து. அவள்மனம்போல வேண்டிய இன்பங்களைக் கொடுத்து நாளாநாளவ்வணிதையைநோக்கி ஒபெண்பாவாய் உனதுமனம்போல் இதுமுதல் உன்வயிற்றில்கருவுண்டாகி மகாபுஜபல பராக்ரமத்தோடுங் கபாலபரண னென்னொரு புத்திரன் பிறப்பான் அவன் பிரமனால் வேண்டிய வரங்களைப்பெற்று ராசரீகஞ் செய்துகொண்டு இந்திரனையன்றி மற்றதேவர்க ளியாவர்களாலுஞ் செயிக்கமுடியாதவனா யிருப்பானென்று சொல்லி அவளை விடைதந்தனுப்பி பின்பு பிரமகுல சிரேஷ்டராகிய சுசியென்னு மகாமுனிவர் ஸ்ரீகைலாயபதியாகி உமாமகேசனைத் தரிசிக்கவேண்டி வெள்ளியங்கிரிக் கெழுந்தருளினர்.

பின்புசுசீலையும் முனிவரருளியவண்ணங் கர்ப்பிணியாய்க்கபாலபரணனென்னும் பெயருடைய பிள்ளைப்பெற, அவனும் யாதொரு குறைவின்றி வளர்ந்து பிரமனைநோக்கித் தவஞ்செய்து அப்பிரமனால்வேண்டிய வரப்பிரசாதங்களைப் பெற்று இராசரீகஞ் செய்துக்கொண் டிருக்கும்போது திக்குவிஜயஞ் செய்யவேண்டிப் புறப்பட்டு தேவேந்திரனை யெதிர்த்து சமர்செய்து தேவர்களையெல்லாம் அதப்படுத்திப்பின்பு அவ்விந்திரனால் மரணமடைந்தான் இந்த அரக்கன் பிரமகுலோத்துங்கராகிய சுசியென்னும் மகாரிஷிக்குப் பிறந்தவனாதலால் இந்திரனைப்பிரஹத்தி பிடித்ததென்று சூதமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் சந்தேகநிவர்த்தியாய் சந்தோஷ்மடைந்தார்கள்.

பின்னும் சூதர் முனிவர்களைநோக்கி அப்பால்கேளுங்கள்நைமிசாரண்யமுனிவர்களே அமராவதிக்கிறைவனாகிய தேவேந்திரன் மிகவுந்துன்பமடைந்து பிரமனிடத்தில்முறையிட அம்முறைகேட்டபிரமன் வாரும் தேவராஜனே பூலோகத்திலோங்கும்பரதகண்டத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்டசேதுவிற் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் பாவநாசனத் தீர்த்தத்திற்கு கீழ்பாலாக ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியின் தேவியாகிய சீதாபிராட்டியாரால் உண்டாக்கப்பட்ட சீதாகுண்டமென்னும் பெயரையுடைய தீர்த்தத்திலே நீபோய் தீர்த்தமாடுவையாகில் உன்னைப்பற்றிய பிரமஹத்தி நீங்கு

மாதலால் நீ போய்வாவென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட தேவேந்திரன் பூலோகத்திற்குவந்து சேதுவைச்சார்ந்த கந்தமாதனத்தில் வழங்குஞ் சீதாகுண்டத்திற் சங்கற்பவிதியின்படி. தீர்த்தமாடி ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய உமாமகேசனைத் தெரிசித்துத் தன்னைப்பற்றிய பிரமஹத்தி தோஷத்தை நிவர்த்தி செய்துகொண்டு தனதுலோகம்போய்ச்சேர்ந்து சுகமாகவிருந்தான் அத்தன்மைவாய்ந்த சீதாகுண்டமானது உண்டாகியகாரண மியாதென்று வினவுவீராகில் முன்னர் சீதாபிராட்டியை இராவணன் கொண்டுபோய் அசோகவனத்தில் வைத்திருந்ததனாலே அத்தேவியினது கற்பை உலகத்திற் பிரசித்தப்படுத்தும் பொருட்டு இராவணனைப் புத்திரமித்திர பவுத்திராதிகளோடும் நாசப்படுத்தித் தேவியை மீட்டுகையில் அக்கினிகுண்ட மேற்படுத்தி அதிற் சீதாதேவியை முழுகச்செய்து பின் அதற்குச் சீதாகுண்டமென்று பெயர் கொடுத்திருப்பதால் அதில் மூழ்கினவர்கள் பாவங்களெல்லாம் விமோசனமாய்ப் புண்ணிய சென்மம்பெற்று அஷ்ட ஐசுவரியத்தோடும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள் மேலுமச் சீதாகுண்டத்திற்குச் சமீபமாய் மங்கலதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கிறது அத் தீர்த்தத்தின் பெருமை இன்னதெனச்சொல்லி முடியாதென்று சூதமகாமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யமுனிவர்கள் வியப்புற்று முனிவரைப்பணிந்து சுவாமி அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தத்திற்குப் பெயர்வந்த காரணத்தை யின்னதெனத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று வினவ சூதமுனிவர் திருவுளங் கனிந்துசொல்லத் தொடங்குவாராயினர்,

சீதாகுண்டதீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

மங்கல தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்களே உலகின் கண் ஓங்கும் சோமசூரியாக்கினியென்னு முக்குலத்தரசருள் சந்திரகுல சிகாமணியாகியும் சயிந்தவமென்னும் பட்டணத்துக்கிறைவனுகியும் விளங்கும் மனோசவனென்னும் சக்கரவர்த்தியானவன் சுமித்திரை யென்னும் தேவியுடன் சந்திரகாந்தனென்னுங் குமாரனுடன் மந்திரி பிரதானிகள் முதலிய இரதகஜதுரகபதாதிகளோடும் மனுநீதி தவறுமல் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருகடமை பெற்றுத் திங்கண் மும்மாரிபெய்துவர அளவிறந்த கீர்த்தியோடு மிராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்து வருவதன்றியும் தன்னுடைய நகரமானது சதாகாலமும் வேதியர்களா லோதப்பட்ட வேதபாராயண வோசையுடன் யாகாதி கிர்த்தியங்கள்நடத்தி தேவர்களுக் கவிற்பாகங்கொடுக்கையில் அவை பெறும்படியாய்வந்து நிறைந்து வாசஞ்செய்து கொண்டு தங்களுடைய பொன்னுலகவாழ்வை விரும்பாமல் மறந்திருக்குந் தேவர்களினேசையும் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவன் வைகுண்டவாசியாகிய மகாவிஷ்ணு சிருட்டிகர்ததாவாகிய பிரமதேவன் இம்மூவரும் தத்தம் பத்தினிகளோடும் அவ்வவர்களது தொழிலையும் பதியையுமறந்து இப்பட்டணத்தி லெந்நேரமும் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்குமற்புதத்தோடுங் கூடியிருப்பதன்றியும் வேந்தன் கொடுக்கும் நித்திய சிரார்த்தங்களைப் பெறவேண்டி பிதுர்லோகத்தை மறந்துவந்து காத்துக்கொண்டிருக்கும் பிதுர்களுக்கும் முனிவார்முதலிய தபோதனர்களுக்கு மிருப்பிடமாகிய அனந்தமான பூங்காவனங்களுஞ் சோலைகளுஞ்சூழ்ந்து பானுவின் கிரணத்தையுமறைத்து இலங்காநின்ற பட்டணத்தை யரசாண்டுவருஞ் சக்கரவர்த்தியினது செங்கோற் பெருமையால் சந்திரசூரியர்களை இராகு கேதுவென்பவர்களுந் தீண்டுவதற்கு அச்சப்படும்படியாய் மனோசவனென்பவன் இராசரீகஞ் செய்துகொண்டு வருவாராயினன். அக்காலையில் தேவமிர்தத்துக் கொப்பாகிய தீம்பாலில் வேப்பந்தைலங்கலந்ததுபோல் ஊழ்வினையானது சக்கரவர்த்தியை யணுகிற்று அதனல் தனது

நல்லறிவழிந்து செங்கோன்முறைமை யாவும் பிறழ்ந்து கொடுங்கோலாகியும் அநீதியிற் பிரவேசித்தும்வேதசாஸ்திரபுராணங்களை மறந்தும் யாகாதிகிர்த்தியங்களை நீக்கியும் அறங்களை நிறுத்தியும் பிராமணருக்கு விடப்பட்டிருக்கும் காணிபூமிகளை யவர்களிடத்தில் துராக்ருதமாய்க் கவர்ந்து சிவாலய விஷ்ணுவாலயை முதலிய தேவாலயங்களுக்கு நடந்துவருந் திருவிழாக்களையும் நித்தியகட்டளை நிறுத்தியும் அவ்வாலயங்களிலுள்ள கடவுளர்க்குச் செய்தளித்திருக்கும் ஆடையாபரணங்களைக் கவர்ந்தும், குடிகளை துராக்கிருதமாய் துன்பப்படுத்தியும் யாவரும்நிந்திக்கும்படி யரசாண்டுவரத் தலைப்பட்டான். அக்காலத்தில் கோலபனென்னுமோரரசன் படையெடுத்து வந்தெதிர்த்துப் போர்செய்து மனுசவனது ராச்சியத்தை பிடித்துக்கொள்ள அதனால் மெத்தவுந் துன்பமடைந்து தான் தன் பத்தினி குமாரருடன் வெளிப்பட்டுப் பட்டணத்துக் கருகிலிருக்குமோர் சோலையில் எட்டுநாள் வரையில் அன்னபானதிகளின்றி யொளித்திருந்து ஒருவரும்போ யெட்டிப் பாராமையால் மிகுதுன்பத்தோடு மவனிருந்து பிரயாணப்பட்டு பரதேசிகளாய் ஓர் அந்த காரமானகாட்டிற்பிரவேசித்து வெய்யலின் தீட்சண்யந்தாளாதவர்களாய் விடாய்ப்பட்டு சோபத்தோடும் பிள்ளையானவன் தந்தையை நோக்கி ஓபாபசிநோயானது என்னை வருந்திக்கொல்லுகின்றதே என்செய்வேன் எப்படிச் சகிப்பேனென்று சொல்ல அவ்வுரைகேட்ட வேந்தன் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கிப் பலவாறுகச் சிந்தித்து இக்குறையையாரிடத்திற் சொல்லி யாறுவோமென ஏக்கங்கொண்டு தனது தேவியாகிய சுமத்திரையைப் பார்த்து ஓபெண்பாவாய் நமது குமாரனுகிய சந்திரகாந்தனது பசியை யெப்படி தணிப்பா எங்கேபோ யிரப்போம் யாம்செய்த வினையாதோ பிரமன் நமக்கு இப்படியாய் விதித்துவிட்டான் அந்தோ ஸ்ரீகைலாசபதியாகியபரமசிவனைப்பணியாமலும் பக்திசெய்யாமலும் மறையவர்களுக்கீந்த மண் பொன் முதலிய நிதிகளை பறித்துக்கொண்டதனு லன்றோ பெருந்துன்பத்துக் காளாகினேம் இஃதல்லாமலும் பசித்தோர் முகத்தைப் பார்த்து அன்னங் கொடுக்கா திருந்தேனே உருத்திராட்சமகாலிகா பரணத்தோடுங்கூடிச் சிவமாய் விளங்குஞ் சிவனடியார்களை சிந்தியாமல் இருந்தேனே சிறைச்சோற்றை யிடவொட்டாமற் றடுத்தேனே பரதேசிகளுக் கிடங்கொடாமல் துரத்தினேனே சிறு பிள்ளைகளினது உணவை யருந்தவொட்டாமற்றடுத்தே

னே கோயில்குளம் நந்தவனம் முதலியவைகளைப்பாழ்படுத்தினே
னே யாதோ அலைகின்றேன், என்செய்வேன் தெய்வமே தெய்வ
மேயென்று வேந்தனவன் மூர்ச்சித்து பூமியிற்சாய்ந்து பிரேத
ம்போலாயினன் இங்ஙனமிருந்த மணாளனைக்கண்ட சுமித்திரை
யானவள் திடுக்கிட்டு மெத்தக் கிலேசத்தோடு பூமிமேற் சாய்ந்த
தன்மணாளனது மேனியிற் புழுதியடைந்திருப்பதைக்கண்டுமிக
வும் வருத்தங்கொண்டு தங்களுக்குவந்து சம்பவித்த வினைப்பகுதி
யைவிண்டு என் பிராணநாயகனாகிய மகா மண்டலேசுவரா சந்தன
களபகஸ்தூரிபுனுகு ஜவ்வாதணிந்து மேருவுக்குச் சமமாய்பிரகா
சியா நின்ற நினது தோளினும் மார்பிலும்புழுதிபடர்ந்திருப்பதை
யான் காணும் காலம் நேரிட்டதேயென்று உள்ளம் பதைத்துப்
பண்டுயான்செய்த வினையோ முண்டகனாகிய பிரமன்தான் இவ்
வாறு விதித்தானேயென் றேங்கிப் பாதவித்து அரசே தேவரீர்
என்னைவிட்டுப் பிரிந்துபோகவா நினைக்கின்றீர் அந்தோ தாங்கள்
அடியாளைவிட்டுப் பிரிந்தால் இமைப்போதேனு முயிர்வைத்திருப்
பேனோ வைத்திருக்கமாட்டேன் இதோ யானுங்கூட வருவேனெ
ன்று புலம்புவதைக்கேட்ட புத்திரனானவன் தனது தந்தை மூர்ச்
சித்திருப்பதைக்கண்டு மிகவும் வருத்தங்கொண்டு ஆ என்தந்தை
யே மிகுபந்தமோடும் பெற்றுவளர்த்துப் பாராட்டிய வென்னைப்
பாதவிக்க விடுத்துப்போவ தழகோ ஐயா நான் பசிப்பிணியால்
மெலிந்து வாடுகின்றேனே யென்றுஉள்ளம்பதைத்துச் சோர்ந்தி
ரென்செய்வேன் சிறுவனாகியயான் இப்புவியினின்று மெவ்வாருய்
வேன் தாதையே தாதையேயென்று புலம்பிக்கொண் டிருக்கிறான்
அப்போது அம்மார்க்கத்தில் சந்திர சடாமூர்த்தியாகிய சிவபெரு
மானைப்போன்ற பராசரமகாமுநியென்பவர் விபூதிருத்ராட்சமாலி
காபரணராய் தண்டுகமண்டலத்துடனே அத்தடத்தில் வருபவ
ரிவர்களைக்கண்டு க்ருபாநோக்கத்தோடும்இவ்வனத்தில் ஆதரவின்
றிப் பாதவித்துக்கொண்டிருக்கும் நீங்கள் யாவரென்று கேட்க,
அம்முநிவரது கிருபாநோக்கம் பட்டதும் சுமித்திரையும் அவள்
சுதனாகிய சந்திரகாந்தனுஞ் சோபந்தீர்ந்து எழுந்திருந்து பராசர
முனிவரது பாதபத்மங்களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்துச் சொல்லு
வார்கள் சுவாமி நாங்களிருப்பது சயிந்தமாநகரம் அந்தநகரத்தை
யரசாளு மனோசவனென்னும்பெயர்வாய்ந்து இவன் மூர்ச்சித்திரு
ப்பவர் எனது நாயகர் இச்சிறுவன் என்குமாரன் இவனுக்குச்சந்
திரகாந்தனென்று பெயர், எளியாளைச் சுமித்திரையென்று சொ

ல்லுவார்கள்நாங்கள் இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் எங்களது ஊழ்வினையால் கோலபனென்னும் வேந்தன் படையெடுத்துவந்து அமர்விளைத்து எங்களைத் தோற்பித்து இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான் பின் யாங்கள் பராரிகளைப் போல நிர்ப்பாக்கியத்தோடும்அன்னபானுதிகளுக்கு மேதுவில்லாமல் இவ்வனத்தில் வந்துகொண் டிருக்கும்போது குமாரன் பசிப்பிணியால் வருந்துவதைக்கேட்ட வரசர்சகியாதவராய்த் தாமும்பசியால்மெலிந்து மூர்ச்சித்து நிலத்தின்மேற் சாய்ந்தனர், யாங்களிருவரும் எவ்வகையுமில்லாமற் பரதவிக்கின்றோம் என்செய்வோம் சுவாமி என்று இரக்கத்தோடுங் கூறிய சுபத்திரையின்மொழியைக்கேட்டபராசரமுனிவர் வாராய் சுமத்திரையே இவ்வகைத் துன்பங்களெல்லாஞ் சம்பவித்ததற்குக் காரணமியாதெனின் உனதுநாயகன் அரசுரிமையில் மநுநீதிக்கு விரோதமாய் நடந்து வாக்கினுலுஞ் சொல்லப்படாத கொடிய கர்மானுபவங்களுக் குடன்பட்டமையால் அனுபவிக்கவேண்டி வந்தனவாதலால் நீங்கள் வீணேதுன்பப்படுவதில் என்ன பிரயோசனமுண்டாம்இப்போ உனதுநாயகனை யெழுப்பித்தருகிறோம் வியசனமுறா திருவென்று கூறித்தமது கமண்டலத்திலுள்ள ஜலத்தை மனோசவன் மீதிற்றெளித்தார் உடனே மனோசவன் மூர்ச்சைதெளிந் தெழுந்திருந்து எதிரில்சாம்பவ மூர்த்தியைப்போற் சேவைதந்து நிற்கும் பராசரரை பக்திவிநயத்தோடும்பணிந்து சுவாமி அடியேனது ஜென்மசாபல்யமாச்சுதென்று பலவாறுப் துதித்துத்தனக்கு நடந்தகாரியங்களையெல்லா மாதியோடந்தமாய்ச்சொல்லி இத்துன்பம் நீங்கும்படியாய் தேவரீர் கடாக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று பணிந்துநிற்கும் வேந்தனைநோக்கிப் பராசரமுநிவர் கூறுவாராயினர்.

கேளும் மனோசவனென்னும் வேந்தனே இனியுனக்கு ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய சந்திரஜடாதர மூர்த்தியினருளால் உனதுதுன்பமியாவும்நீங்கி உன்சத்துருவாகிய கோலபனென்பவனையுஞ்செயித்துப்பழையபடி இராச்சியத்தைப் பெறவேண்டுமாயின், தென்றிசையில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுவில் வழங்குங்கந்தமாதனபருவதச்சார்பில் சீதாகுண்டத்துக்குச்சமீபமாய்ஒருதிவ்யதீர்த்தமிருக்கின்றதாகையால் அத்தீர்த்தத்திலே நீஉன்னுடைய தேவியுங் குமாரனுமாய்ப்போய் தீர்த்தமாடிச்சங்கற்பவிதியின்படி சிரார்த்தமுதலிய யாவும் வழுவின்றிச்செய்து வருவாயேல்உனது

துன்பங்களெல்லாம் நீங்குமாதலால் யாமும் வருகின்றோம் வாருங்களென்றுசொல்ல, மனோசவன் மிகவுஞ் சந்தோஷித்து அவ்வாறே முனிவரோடும் பிரயாணப்பட்டுக் காடு மலை வனம் வனாந்தரங்களெல்லாங்கடந்து அனேக திவ்யக்ஷேத்திரங்களையுந் தரிசித்து சேதுவிலோங்கும் கந்தமாதனபருவதச் சார்பிலிருக்கு மங்கல தீர்த்தக்கரையில்வந்துசேர்ந்து அத்தீர்த்தத்தில் பராசர மகாமுனியின் சொற்படி மூன்றுமாதம்வரையில் தீர்த்தமாடி சிரார்த்தங்கள்செய்து ஸ்ரீராமமந்திரத்தை யிடைவிடாமற் செபித்துவாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது அவ்வேந்தனது கிரீட மகர குண்டலங்களும் உடைவாளும், வில் வேல் முதலிய படைகளும் பட்டத்துக்குதிரையும் இரதகஜ துரகபதாதிகளும் மந்திரி முதலியவர்களோடு சமஸ்தநிதிகளும் ஒன்றொன்றாய் மங்கலதீர்த்தத்திற்றோன்றிக்கரையேறுகையி லதைக்கண்டவேந்தனும் அவனது பெண்டுபிள்ளைகளுஞ் சந்தோஷங்கொண்ட சிவர்களாய் அருகிலெழுந்தருளிய பராசரமகாமுனிவரது பாதபத்மங்களைவணங்கி எங்களுக்கென்ன வுத்தரவென்று கேழ்க்க பராசரும் ஆனந்தகடலுட்டோய்ந்து அம்மங்கல தீர்த்தத்தில் வேந்தனுக்கபிஷேகஞ்செய்து தனது தபமகிமையால் தெய்வநாயகன் முதலிய சமஸ்த தேவர்களையும் வருவித்து அன்னவர்களாசிகூறி ஜெயாவிஜயீபவாவென்றோதித் துந்துபிமுழங்கி மலர்மாரிதூவி அட்சதை யிறைக்கையில் அரசனுக்கு முடிசூட்டி இந்திராதி தேவர்களிடத்தில் அநேகவரங்களும் ஆயுதவகைகளும் வாங்கி யளித்து தானும் ஆசீர்வதித்துத் தன்னுடைய நகரத்துக்குச் செல்லும்படி விடைகொடுத்தனுப்பினர்.

அதுபோலவே மனோசவன் தனது தேவியோடுங்குமாரனோடும் பராசரமுனியைப்பணிந்து சதுரங்கதளத்துடனே பிரயாணப்பட்டு காடு மலை வனம் வனாந்தரங் கானாறுமுதலியவைகளும் பதிகளுங்கடந்து தமது பட்டணம்வந்துசேர்ந்து கோலபனென்னும் வேந்தனைஜெயித்துப் பழையபடி இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர்க ளிவ்வாறிருக்கையில், பராசரமகாமுனிவர் அம்மங்கல தீர்த்தக்கரையில் நெடுநாள்வரையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்து அப்பால் தெய்வலோகத்தை நாடிச்சென்றார் பின்னர் மனோசவனென்னும் வேந்தன் தனது தேவியோடும் ஆயிரம்வருடம்வரையில் ஆளுகையிலிருந்து அப்பால்தனது குமாரனாகிய சந்திரகாந்தனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்துஇராச்

சியபரிபாலனஞ் செய்யும்படியமர்த்திப் பின்னர் தானுந் தன்தேவி யும்பிரயாணப்பட்டுச் சேதுவைச்சார்ந்தகந்தமாதனபருவதச்சார லில் விளங்கும் மங்கலதீர்த்தத்தில் மூழ்கிஅத்தடாகக்கரையில்இரு வருமிருந்து ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தை இதயகமலத்தி லிருத்தித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குங் காலையில் மனோசவனெ ன்னும் வேந்தன் சடத்தை விடுத்துச் சாரூபத்தைப்பெற அது கண்ட அவன் தேவியாகிய சுமித்திரை யென்பவள் நாயகனைவிடு த்துத் தான் தனித்துவாழ்வதற்குமனமில்லாதவளாய் தனது மணாளனது சடத்தோடு தானுஞ் சககமனஞ் செய்துகொள்ள யத்தனித்து அத்தீர்த்தக்கரையில் மங்கலத்துடன் அக்கினிப்பிர வேசமானபடியால் அப்புண்ய தீர்த்தத்திற்கு அன்றுமுதல் மங்க லதீர்த்தமென்று பெயர் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது அம்மங் கலதீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு அஷ்டமங்கல யோகாதிசய விராச்சியபாரங்களும் நித்தியமங்கள சுபகரமும் உண்டாயிருப் பதால் அது அநேக மகிமைகளோடுங்கூடி யிருக்கின்றன, அத் தன்மைவாய்ந்த தீர்த்தத்துக்குச் சமீபமாய் ஏகாந்தராமமென்று ஒருதலமும் அத்தலத்தில் அமுததீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமும் உள்ளதென்று சூதமுனிவர் சொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசா ரண்ய முநிவர்கள் உள்ளம்பூரித்துசுவாமீ? அத்தலத்தினது பெரு மையும் அதுவந்த காரணத்தையும் அடியேங்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுகேட்க மூனிவர்பெருமான் திருவுள ங்கனிந்து சொல்லத் தொடங்கினர்.

மங்கலதீர்த்தம்

முற்றிற்று.

ஆறுவது

அமுததீர்த்தம்.

முனிவர்களே! கேளுங்கள், நெடிய கடல்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகின்கண் வழங்கும் உத்தரபாகத்தில் இலகாநின்ற இமயமலைச் சாரலில் சந்திரஜடாதரமூர்த்தியினது நுதல்விழியினின்றும் ஆறுமுகமாயெழுந்த சிவசண்முகக்கடவுளா லுபதேசம்பெற்றுக் குறுமுனியென்றுங் குடமுனியென்றுங் கலசமுனியென்றும் அஷ்டமுனியென்றும் அகஸ்தியமுனியென்றுங் காரணபெயரெய்தி தட்சிணபாகத்திற் பொதிகைமாமலையி லெழுந்தருளி யிருக்கும் மகா முனிவர்க்கு இளையோனாகிய காரணமகாரிஷியென்பவர் நாலுவேத மாறுசாஸ்திர மறுபத்துநான்கு கலைக்கியான மநுவிக்கியான முதலியயாவுமுணர்ந்து காமக்குரோதமறுவிதப்பகையுமகற்றிச் சுத்தசத்துவத்திற் பொருந்திப்பசுபதியாகிய நீலகண்டக்கடவுளைத்தனது இதயகமலத்திலிருத்தி யநேகநாள் வரையிற் பூசைபண்ணியும் வந்தித்தும் சிவனடியார்களுக் கன்னங்கொடுத்தும் வேதபாராயணஞ் செய்தும், மறைவிதியினின்றும் திணைத்துணையேனும் பிறழாது நித்திய சிரார்த்தா அக்கினிஹோத்திர வேள்வி முதலிய யாவும் நடாத்தியும் ஈஸ்வரகடாட்சமுண்டாகிப் பிரமசொரூபம் பெற்று முத்திவீட்டைப்பெறுவதற்கேதுவில்லாமையால் அன்னபானாதிமுதலியவற்றையும் சருகு ஜலபட்சணங்களையும்வெறுத்து தேகாபிமானத்தை யறுத்து மழைக்கும் வெயிலுக்கு மெலியாமற் பஞ்சாக்கினி இடையில் நின்று ஆயிரம்வருடம்வரையிற் றவஞ்செய்து வருவானாயினன், ஜகதீசனாகிய பரமசிவன் கருணைசுரந்து முனிவர்காணும்படியாய் மான் மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திரங்களோடும் பார்வதி சமேதராய் வெள்விடையேறிப் பிரமன் விஷ்ணுவாதிதேவர்களுஞ் சிவகணங்களும் புடைசூழத்தக்கதாய் காரணமகாரிஷிக்குப் பிரசன்னமானார். அவ்வாறு தரிசனந்தந்ததை காரணமுனிவர்கண்டு திடீரென்றெழுந்து தன திருகரங்களையுஞ் சிரத்திற்கூப்பி, மகாதேவசம்போ, சங்கரா காமகோடி நாயகா கௌரிமனோகரா கருணாகடாக்ஷா நிஷ்களானந்தா, பார்வதிசமேதா பசுபதி திரிபுராந்தகா! தீனதயாளா கடையேனைக்

காத்தருள வல்லநாயகா பிரமாண்டநாயகா! அகில புவனகாரணா! ஹரஹரவெனத் தோத்திரஞ்செய்து நிலத்தின்மேல் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கமாய்ப் பணிந்தெழுந்து பக்திவிநயத்தோடுங் கைகட்டிவாய்பொத்தி நிற்கு முநிவரைப்பார்த்து வாரும் காரண மகாரிஷியே நீர்செய்த தவத்திற்கு நாம் சந்துஷ்டியடைந்தோமா யினும் இப்போது உமக்கு முத்திசித்திக்காது ஏனெனில் நீர்தட் சிண பாதத்திலோங்குங் கந்தமாதனச்சாரலில் மங்கல தீர்த்தத் திற்குச் சமீபமாய் ஒரு திவ்யதீர்த்த மிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத் தில் மூழ்கி அத்தீர்த்தத்திலே வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் உமக்குப் பிரமசைதன்யமாகிய முத்திவீடுகிடைக்குமென்று திரு வாய் மலர்ந்தருளி உமாகாந்தன் தேவகணங்களோடும் ஸ்ரீகைலா சத்துக் கெழுந்தருளினார்.

கேளும் முநிவர்களே! அப்பால் காரணரிஷியும் ஜகதீசனாகிய உமாகாந்தனது கட்டளையின்படி அவணின்றும் நீங்கிக் காடு மலை வனம் வனாந்தரம் காறுமுதலிய நதிகளும் திவ்யஸ்தலங்களும் கடந்து சேதுவைக்கண்டுதரிசித்து அவ்விடத்திலகுங் கந்தமாதன பருவதச்சார்பில் வழங்கும் அமுததீர்த்தக்கரையில் மூன்றுவருட காலம் வரையில் நிஷ்டை செய்துகொண்டிருக்கையில் பிரம சொ ரூபமாகிய ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மய சொரூப சாட்சாத்கார பரமசிவத்தோ டிரண்டறக் கலந்தமையால் அப் புண்ணிய தீர்த்தத்திற்கு அன்றுமுதல் அமுததீர்த்தமென்று பெ யர் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்று சூதமுநிவர் சொல்லினார் அதுகேட்டநைமிசாரண்யர்கள் பிரம்மானந்தபரிதராய்முநிவரைப் பணிந்து சுவாமி! அத்தீர்த்தம் விளங்குமிடத்திற்கு ஏகாந்தராம மென்று பெயர்வந்தகாரணத்தையும் புலப்படுத்தவேண்டுமென்று வினவ முநிவர்பெருமான் கருணைசுரந்து ஓ முநிவர்களே, அயோ த்தியாபட்டணத்துக் கிறைவனாகிற தசரதராசன்குமாரனாகியராம மூர்த்தியினிடத்தில் இலங்கையினின்றும் அடைக்கலம் புகும் பொருட்டு விபீஷணன்வந்துசேர்ந்து சேதுபந்தனஞ்செய்வதற்கு தானும் தம்பியாகிய லட்சுமணனுஞ் சூரிய குமாரனாகிய சுக் ரீவனும்விபீஷணனும் மகா பலம்பொருந்திய அனுமானும் வான ராதிகளுமாக வொருங்குகூடிச் சீதாதேவியைக்கண்டு வரவேண் டியகாரியங்களைக் குறித்தும் இராவணனை ஜெயிக்கவேண்டிய

காரியங்களைக் குறித்தும் ஏகாந்தமாயிருந்து யோசனை செய்து கொண் டிருக்கும்போது மகரங்கள் குதிகொண்டு விளங்காநின்ற கடல் ஆரவாரத்தோடு யிரைச்சலிட் டிருந்தமையால் இரகசியமாகப்பேசும் வார்த்தையானது ஒருவர்சொல் லொருவருக்குக் கேளாதிருக்க அப்போது ஸ்ரீராமனிடத்தில் இவ்விரைச்சலால் ஒன்றுங் கேட்கவில்லையென்று யாவருஞ் சொல்லினர்கள், அவ்வார்த்தையை ஸ்ரீராமமூர்த்தி கேட்டுக் கோபங்கொண்டு தனது இரு புருவங்களையும் நெரித்துச் சயிக்ஞையாய் சங்கடியடக்கும்படி காட்ட, அக்கணமேகடலானது அச்சங்கொண்டு ராமமூர்த்தியினது ஆக்ஞையின்படியே கோஷ்டமடங்கி யிருந்துவிட்டபடியால், அவ்விடத்திற்கு ஏகாந்தராமமென்று பெயர் விளங்குகின்ற தோடும் அதற்கு வடபாரிசத்தில் வில்லூன்றியென்று மோர் திவ்ய தீர்த்த முண்டு ஆதலால் இத்தன்மையான மகிமைபொருந்திய அமுததீர்த்தத்திலே காரணரிஷியானவர் யோகஞ்செய்து அமிர்தங்களைப் புசித்து முத்தியடைந்ததினலே அத்தீர்த்தத்திற்கு அமுததீர்த்த மென்றும், முத்திதீர்த்தமென்றும் பெயர் விளங்குவதோடுங்கூடி அதிற் தீர்த்தமாடி அங்ஙனம் வாசஞ்செய்பவர்களுக்கு சந்தேக மில்லாமல் மோட்சங் கிடைக்குமாதலால் கந்தமாதன பருவதத்திலே யுண்டாயிருக்கின்ற மகிமைகளைச்சொல்லிமுடியாது மேலும் இதைப்பார்க்கிலு மகாமகிமைபொருந்திய பிரமகுண்டமென்றோர் தடாகமிருக்கின்றது.

அத்தடாகத்தில் உண்டாயிருக்கின்ற மிர்த்திகையையா ரொருவரெடுத்துக் கொண்டாலும் புசித்தாலும் தீர்த்தமாடினுலும் அவர்களை மகா புண்ணியசாலிகளென்று சொல்லுவதுண்டு அல்லாமலும், சதுர்வேதங்களையு முணர்ந்தோதவல்ல கோடி தேவப் பிராமணரை வதஞ்செய்த பாபிகளாயினும் அப்பாப மனைத்தும் பெருங்காற்றிற் பஞ்சுபோற் பறந்துவிடுமென்று சுருதிவாக்கியங் களாற் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றதென்று சூதமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்டநைமிசாரண்ய வாசிகள் ஆனந்தபரவசராய் முநிவரைப்பணிந்து சுவாமி, தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவண்ணம் அப்பிரமகுண்டத்திலே விளங்குகின்ற மிர்த்திகையை யெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டாலும், புசித்தாலும், அதிற் தீர்த்தமாடினுலும் கோடி பிரம்மஹத்தி தோஷங்களாயினும் நீங்குமென்று கூறிய மகிமை அந்ததடாகத்துக் கெவ்வகை யுண்டாகியதோ அதைத்

திருவுளம் பற்றவேண்டுமென்று மிகு காதலோடுங்கேட்க அவர் கண்மீது கருணைகூர்ந்து சூதமகாமுநிவர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

அமுததீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

பிரமகுண்டதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய முனிவர்களே முன்னொரு காலத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டவாசராகிய மகாவிஷ்ணுவும் அவரது உந்திக் கமலத்தினின்று முதித்த பிரமனும் முறையே சகல அண்டங்களையும் படைத்தளிக்கவல்லவராதலால் நான்பெரியவன் நான்பெரியவன் என்று இருமாப்புற்று வார்த்தையாடிக் கோபாவேசங்கொண்டவராய் பூவுலகத்தில் வந்து இமாசலத்துக் கொப்பாகிய இரண்டு பருவதங்களைப்போலும்இரண்டு சிங்கங்களைப்போலும் மும்மதம்பொழியு மிரண்டு யானைகளைப்போலும் யுகாந்தகாலப் பேரொலியைப்போற் கர்சித்துத் தோள்கொட்டி தொந்த யுத்த முதலிய யுத்தங்கள்செய்து ஒருவருக்கொருவர் தோல்வியின்றி நெடு நாள்வரையில் அமர்செய்துவருகையில் சமுத்திரங்களும்வரண்டு வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களு முதிர்ந்து சூரியசந்திரருங் கதி மாறி புவனத்திலுள்ள மன்னுயிரனைத்துங் கலங்கிப் பரதவித்துயிர்விடுவதைக்கண்ட இந்திராதியரும் பயந்து ஈடுசெய்ய மாட்டாதவர்களாய் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தினிடஞ்சென்று சரணகதியெனப்பணிந்து தமது குறையை தெரிவிக்க அதுகேட்ட சந்திர சடாதரமூர்த்தியாகிய பெருமான் கோபங்கொண்டு காலாந்த ருத்திரனைப்போற் சீறி இவர்களது செருக்கை போக்க வேண்டுமென்று கருதி அக்கினிபருவதம்போல் உருவங்கொண்டு யுத்தஞ் செய்துகொண்டிருக்கு மிருவர்களின் மத்தியில் வந்து தோன்றினர்.

அதுகண்ட பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும் அச்சங்கொண்டவர்களாய் இஃதென்ன ஆச்சர்யமென்று நிதானிந்துத் தோற்றுதவர்களாய் விஷ்னு மூர்த்தியானவர் பன்றியுருவங்கொண்டு யானிவ்வரையினது அடியைக்கண்டு வருகிறேனென்றும் பிரமன் அன்னவுருவங்கொண்டு முடியைக்கண்டு வருகிறேனென்றும் வாதஞ்செய்துகொண்டார்கள் அவ்வாறே பன்றியாக மகாவிஷ்ணுவானவர் பாதாளபரியந்தம் தேடிச்சென்றும் பிரமன்தான்கொண்ட அன்னவுருவத்தோடும் ஆகாயத்தை நோக்கிச் சென்றுங் கற்பகோடி காலம்வரையிற் தேடுகையில் விஷ்ணுவானவர் தனதுகோரைகளால் பூமியைத் திட்டுதிட்டாகப் பெயர்தெறிந்து பாதாளம்வரையில் சல்லடைக்கண்களைப்போற் றுளைத்துப் புகுந்து பார்த்தும் அவ்வரையினுடைய அடியைக்காண்பதற்கு அரிதாய் தனது கோரைகளாகிய தந்தங்களுங் காற்குளம்புகளுந் தேய்ந்து ஆற்றப்படாத துயரத்தோடும் அக்கினிவடிவமாகிய சொரூபத்தை யின்னதென்று நினைப்பதற்கே சக்தியற்றவராய் அதிக நாணத்தோடும் இது பரசிவத்தின் பெருமை யென்றுணர்ந்து தான்கொண்ட செருக்கழித்து பூவுலகத்தில்வந்து வீதியினிற்குந் தேவேந்திராதி ககன உம்பர்களைக்கண்டு கூறுவார்.

கேளுங்கள் தேவர்களே யானும் பிரமனும் நீ என் படைப்புக்குரியவனென்றும் ஒருவருக்கொருவர் போர்புரிந்திருக்கையில் திடீரென எங்கள் மத்தியிலெழுந்த இவ்வக்கினி பருவதத்தைக் கண்டு ஆச்சரியமுற்று இதனது அடியையேனும் முடியையேனுங் கண்டு வந்தவனே பெரியவனென்று பேசிச் சம்மதித்து அவ்வாறே யான்பன்றியாகவும் பிரமன் அன்னப்பறவையாகவும் உருவங்கொண்டு பாதாளமெல்லாங்கல்லியும் அடியைக்காண்பதற்கரிதாய் இத்தன்மையாகிய துன்பத்தோடு பூவுலகம்போய்ச் சேருமளவும் இப்பொந்தியில் உயிர்பொருந்துமோ பொருந்தாமல் அகலுமோவென ஐயமுற்று அச்சங்கொண்டு பரமசிவத்தி னருளால் இங்ஙனம் வந்துசேர்ந்தேன் முடியைக்கண்டுவருகிறேனென்று சென்ற பிரமன் என்னகதியானுனோ யான்கொண்ட நானென்னும் அகங்காரத்தால் நைந்தேன், இனிச்சகியேன் என்செய்வேன் தேவர்களேயென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அன்னவுருக்கொண்டு முடியைக்கண்டு வருகிறேனெனச் சென்றபிரமன் மகா பராக்கிரமத்தோடும் அதிகவேகமாய் ககனவீதியிற் கிளம்பி பூவுலகமுதல் தட்டுத்தட்டாயூடுருவிப் புகுந்தும் இணுக்கிணுக்காகச் சோதித்

தும் அகப்படாமையால் அக்கினி வடிவமாயிருக்கின்ற யுருவத்தின் பிரமாணத்தை யிவ்வளவென் றறியக்கூடாதவனுய் இறகெல்லா முதிர்ந்துங் கால்லகளசைந்தும் சரீரம் வற்றியும் பறப்பதற்கு வலிவில்லாமல் மறுபடியும் பூவுலகத்தை நோக்கிப் பெருந்துன்பத்தோடும் தனதுமனத்தில் அடியைக்காணச்சென்றவிஷ்ணு யான் கண்டுவந்தேனென்று சொல்ல நான் முடியைக் காணவில்லையென்று சொல்லுவோமாகில் நம்மை தேவர்கள் முதலிய யாவர்களும் மதியாமற் போவதோடும் அவனுக்குப்பி ன்னுங் கர்வமுங் கீர்த்தியும் உண்டாகுமன்றோ மேலும் நான்கண்டுவந்தேனென்று பொய்யேனுஞ் சொல்லி மேம்பாடு பெறுவோமென அதற்கொரு சாட்சி வேண்டுமாதலால் இதற்கென்னசெய்வோமென்றுயோசித்துக் கொண்டு வருகின்றபோது ஆகாயத்திலிருந்து ஓர் தாழம்பூவானது வருவதுகண்டுஅதனை வழிமறித்துவாராய்தாழம்பூவே நீ யெங்கிருந்துவருகின்ருய் யென்றுகேட்க அதுகேட்ட அப்பூவானது கேளும்பிரமனே யான் அநேகங்கோடி கற்பகாலத்துக்கு முன் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவமூர்த்தியினது சடாவிலிருக்கும்போது பூவுலகத்தில் நீ பெரியவன் நான் பெரியனென்று வாதமிட்டு யுத்தஞ்செய்ததினுவ் பூவுலக முதலிய யாவும் நாசமுறக் கண்டு தேவர்களச்சங்கொண்டு சாம்பசிவமூர்த்தியிடம் வந்து பணிந்து முறையிட அம்முறை கேட்டவுடன்உங்களதுகலகத்தை நிவர்த்திசெய்வதற்கு அக்கினி மலையாக வடிவங்கொண்டு உங்களிருவர் மத்தியில் பூமியிற் குதிக்கையில் அவருடைய திருமுடியினின்றும் நழுவிய யான் இதுவரையிலும் நிலையில்லாமல் பெருந்துன்பத்தோடும் வருகின்றேன் இன்னம் பூமியைக்காண எத்தனை காலஞ் செல்லுமோ தெரிகிலேன் யான்செய்த பாவத்தினுல் பரமசிவனது முடியைவிட்டுப்பிரிந்து இவ்வாறு பரதவிக்கிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்ட பிரமன் களிப்புடையவனுய் அப்புஷ்பத்தினிடத்தில் தங்களுக்குள் நடந்த காரியங்கள் யாவுஞ்சொல்லி மிக நயத்தோடு ஓ தாழம்பூவே நீ என்மீது தயவுசெய்து எனக்குதவி செய்வாயாகில் அவ்வுதவியை யெனதாயுள்பரியந்தமறவே னுனக்கும் பெரும்புண்ணிய முண்டாம்.

அதுயாதெனில்நான்தேவர்களிடத்தில் பரமேசுவரனுடைய திருமுடியைக் கண்டுவந்ததாய்ச் சொல்லுகிறேன். அதுபோலவே நீயும் இவர்வந்து கண்டது உண்மையென்றும் யானுமங்கிருந்து

தான் வருகிறேனென்றுஞ் சொல்லுவையேல் உனக்குமெத்தவுஞ் சுகிர்த முண்டாமென்று உபசார வார்த்தைகளாற் சொல்ல அது கேட்ச தாழம்பூவானது ஐயா பிரமதேவனே நீர் அஞ்சவேண்டாம் உமது மனம்போல் யன் சொல்லுகிறேனென ஒப்புக்கொண்டு பிரமனுடனேகூடி பூவுலகத்திற்கு வருகிறபோது ஆகாய வீதியில் இந்திராதி தேவர்களும் மகாவிஷ்ணுவு மிருப்பதைக் கண்டு பிரமனனவன் சந்தோஷத்தோடு மகாவிஷ்ணுவின் முன்னின்று ஓய்விஷ்ணுவே நீரிந்த அக்கினிமலையினுடைய அடியைக் கண்டுவந்திராவென்றுகேட்க அப்போது திருமால்பிரமனைநோக்கி ஓய் பிரமனே நான்காணவில்லை நீயாவது முடியைக்கண்டு வந்ததுண்டோ சொல்லெனக்கேட்க அதற்குப் பிரமன் ஆம் நான்முடியைக் கண்டுவந்தேன் அதற்குச் சாட்சிவேண்டுமாயின் இந்தத் தாழம்பூவைக்கேட் டறிந்துகொள்ளு மென்றுசொல்ல அதற்குத் தாழம்பூவும் கண்டுவந்தது உண்மைதான் யானும் அவர் முடியினின்றுங் கூடவே வந்தேனென்று சொல்லியதைக்கேட்ட இந்திரன்முதலியதேவர்களெல்லாம் ஆச்சரியங்கொண்டிருக்கும்போது அக்கினி வடிவாய்நின்ற மலையினின்றுமோர் அகண்டாகாரஜோதி போற்றேன்றி மான்மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திரங்களோடும் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பவமூர்த்திஎழுந்து பிரமனை நோக்கி அடா பிரமனே நீ என்னசொன்னுய் இன்னெருக்காற் சொல்லுவாயென்று வீராவேசத்தோடுங் கேட்க, அவ்வுரை கேட்ட பிரமனும் தாழம்பூவும் உள்ளம்நடுங்கி மெய்சோர்ந்து பிரதியுத்தரஞ் சொல்லுவதற்கு நாவெழாதவர்களாய்த் தலைகுனிந்து நிற்பதைக்கண்ட மகாவிஷ்ணுவும் இந்திராதி தேவர்களும் இதென்ன காரணமென்று பிரமித்துப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கையில் சாம்பமூர்த்தியாகிய உமாகாந்தன் கூறுவார். ஓ பிரமனே நீநம்முடை முடியைக் கண்டுவந்தோமென்று இத்தேவசபையில் பொய் சாட்சியேற்படுத்திக் கொண்டுவந்து கிஞ்சித்தேனும் அச்சமில்லாமற் சாதித்தபடியால் இன்றுமுதல் புவனத்தில் உனக்கு ஆலயமில்லாமலும் யாரும் வணங்காமலும் போகக்கடவதென்று சாபங் கொடுத்ததோடுந் தாழம்பூவைப்பார்த்து ஓ புட்பமே இப்பிரமன் வார்த்தையைக்கேட்டு பொய்சாட்சிவந்துசாதித்தமையால்இன்று முதல் நமது கண்ணிற்படாமலுந் தேவர்களுக் குபயோகமில்லாமலும் போகக்கடவையென்றுகூறி பின் மகாவிஷ்ணுவைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்.

வாரும் பரந்தாமா நீர் இத்தேவசபையில் சத்தியமாய் உண்மையை வெளியிட்டமையால் இப்புவனத்தில் நீர மேன்மேலாகிய புகழும் பூஜிதமும் ஜெயமும்மங்களாகரமும்பெற்று வாழ்க்கடவீரென்று முகமலர்ச்சியோடுங் கூறியதல்லாமலும் நாமே நீர் நீரே நாம் என்றும் விஷ்ணுவை கடாலிங்கனஞ்செய்து அநேகவுபசார வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு தேவேந்திராதியர் புடைசூழும்படியாய்க் கயிலாயத்துக் கெழுந்தருளும்போது பிரமதேவனும் பெருந்துன்பங்கொண்டு சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவத்தினது பாதபத்மங்களிற்பணிந்து இருகரங்களாலும் விடாதுபற்றிக்கொண்டு சுவாமி அறிவிலியாகிய சிறியேன்செய்த குற்றத்தை பொறுத்துச் சாபநிவர்த்தியாக வேண்டுமாயின் பூவுலகத்தில்பாத கண்டத்தில் தெட்சணபாகத்தில் சேதுவிலோங்குங் கந்தமாதன பருவதச்சார்பிலிருந்து யாகாதி கிர்த்தியங்கள்செய்து தேவர்களுக்குப் பூரணாகுதிசெய்து வருவையேயாகில் இச்சாபவிமோசனமாகுமென்று திருவுளம்பற்ற அதுகேட்ட பிரமன் சந்தோஷங்கொண்டு கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் வந்துசேர்ந்துவேள்விக்குண்ட முதலியவைகளை விதிப்படியமைத்து யாகாதிகளைச்செய்து முடிக்கையில் பரமேசுவரன் விருஷபவாகனரூடரா யெழுந்தருளிப் பிரமனுக்குத் தெரிசனந்தந்து அநேக வரங்களைக்கொடுத்து இன்று முதல் உன்னைச் சுருதிவாக்கிய ப்ரமாணங்களினாலே பூசுரர்கள் வந்தனைவழிபாடு செய்யக் கடவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி பின்னும் தன்னுடைய சாபவிமோசன மாகும்படி யாகஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஓமகுண்ட பூரணாகுதிசெய்து அவ்விடத்தில் நிரம்பிய தீர்த்தங்களிலே யாவரும் மூழ்கி அவற்றிலுள்ள மிர்த்திகைமுதலான நீற்றையெல்லா மெடுத்துத் தரித்துக் கொள்ளக் கடவதென்றும் இவ்வோமகுண்டம் உன்னுடைய நிமித்தம் உண்டாகியபடியால் இதுமுதலிதற்கு பிரமகுண்டமென்று பெயர் விளங்கக் கடவதென்றும் இப்பிரமகுண்டத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு பேரின்பவீடு கிடைப்பதோடும் இதில் உண்டாயிருக்கிற விபூதியை யாரொருவர் தரித்துக்கொள்ளுகிறார்களோ அவர்கள் புண்ணியரென்றுந் தரியாதவர்கள் பாபிகளென்றுஞ்சொல்லியதோடும் சூரியசந்திர ருள்ளவரையில் மங்களகரமா யிருக்கக்கடவதென்று

ஞ்சொல்லிச் சகல தேவர்களுடனும் சாம்பசிவ மூர்த்தியானவர் ஸ்ரீகைலாசத்திற் கெழுந்தருளினார்.

ஆதலால் அதுமுதல் அதற்குப் பிரமதீர்த்தமென்று பெயர் வழங்கி வருகிறதென்று சூதமுனிவர் சொல்ல, நைமிசாரண்யர் சந்தோஷங்கொண்டு சுவாமி கந்தமாதனத்தில் இத்தன்மையவாகிய மகிமைகளுண்டாயிருக்கின்றதன்றோவென அப்போது முனிவர் அவர்களை நோக்கி ஓ முனிவர்களே இப்பிரமகுண்டத்துக்குச் சமானமாகிய அநுமகுண்டமென்று ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமிருக்கின்றது அதின் பெருமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று நைமிசாரண்யருக்கு சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

பிரமகுண்ட தீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது

அநுமகுண்ட தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முநிவர்களே தசரத குமாரனாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியும்; இலட்சுமணரும், விபீஷணரும், சுக்ரீவரும் அநுமன் முதலிய வானரவீரரும் எழுபத்திரண்டுவெள்ளம் வானரசேனைகளும் ஏகாந்த ராமமென்னும் ஸ்தானத்திலிருந்து ஆலோசித்துப் பின்னர் பிரயாணப்பட்டு இலங்கையிற் பவளமாமலையிற் சேனைகளையிறக்கி இராவணாதிகளை யெதிர்த்து வதஞ்செய்து விபீஷணருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தபின்

பிரமஹத்தி தோஷமானது இராமனைப் பிடித்துக்கொண்டு சகிக்கப்படாத துன்பங்கள் நேரிட்டமையால் அது நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு மகாரிஷிகள் கூறியவண்ணம் சேதுவின்மத்தியில் கந்தமாதன பருவதத்தில் சிவபூசை செய்யவேண்டி யோசித்து இலிங்கங்கொண்டு வரும்படியாக அநுமாரைகாசிநகர்க்கனுப்பிவைத்து அதற்குரிய சாமக்கிரிகைகளெல்லாஞ் சேகரஞ்செய்து அநுமான் வரவை யெதிர்பார்த்திருக்கையில் அப்போது இலிங்கப்பிரதிஷ்டைக்குரிய இலக்கினம் நேரிட்டுத் தப்பிப்போகின்றதென்றுகருதினவராய்ச் சீதாபிராட்டியினது கையினாற் பிடித்துச் செய்துக்கொண்டிருந்த மிர்த்திகையினாலே பார்த்திபலிங்கமாகச்சமைத்து அதனை ஸ்ரீராமன் பூசைசெய்ய அப்போது ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பவமூர்த்தியானவர் இராமமூர்த்திக்கு தெரிசனந்தந்துவேண்டிய வரங்களையுங் கொடுத்து கைலைக்கெழுந்தருளியபின்பு இலிங்கங் கொண்டுவரச்சென்ற அநுமானனவர் காசிதீரத்திலிருந்து அதிக பிரயாசையோடு இலிங்கத்தைக் கொண்டுவந்து இராமமூர்த்தியி னெதிர்நின்று வணங்க அவ்வனுமானைக்கண்ட இராமன் வாராய் அநுமானே நீவருவதற்குள் முகூர்த்தந் தப்பிபோகிறதா யிருந்தமையால் சீதையின்கையிற் பிடித்திருந்த மிர்த்திகையினாலே சிவபூசைசெய்து முடிந்தது இப்போது நீகொண்டுவந்த இலிங்கத்தை நாம் பூசைசெய் திருக்குமிடத்தில் உத்தரபாரிசத்திலே பிரதிஷ்டைசெய்து உன்பெயர்விளங்கத்தக்கதாய் பூசைசெய்குவாயென்று சொல்ல அவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட அநுமான் சகிக்கமாட்டாத துன்பமுங் கோபமுங்கொண்டு முகம் வேறுபட்டிருப்பதைக்கண்டராமர் அநேகவிதமாய்த் தேறுதலை சொல்லியுங் கேளாததுகண்டு பின்னும் இரக்கத்தோடும் அப்பா அனுமானே உன்பெயராற் பிரதிஷ்டைசெய்த இலிங்கத்திற்கு முதற்பூசையும் நிவேதனமும் நடந்தபின் நமமுடைய இலிங்கத்துக்கு நடக்கும்படியாகக் கட்டளையிட்டோம் அன்றியும் இவ்விரண்டினும் பராபரன் பேதமில்லாமல் விளங்கிக்கொண்டிருப்பார்.

அப்படி யிருப்பதிலும் உன்னால்ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தை சகலருந் தெரிசனஞ்செய்து பின்னர் யான்பூசித்த லிங்கத்தைதெரிசித்தால் அவர்களுக்கு அநேகம் பலனுண்டாம் இதன்றியும் நீஸ்தாபித்த லிங்கத்தை தெரிசியாமல் யான் பூசித்ததை மாத்திரம் தெரிசிப்பவர்களுக்கு யாதொருபலனு முண்டாகமாட்டாது ஆத

லால் இதனைநீ உண்மையாக நம்பி யான் சொல்லியபவண்ணம் முடிப்பாயென்று சொல்லியுங்கேளாது அநுமானானவர் இராமமூர்த்தியைநோக்கி சுவாமி தேவரீர் பூசித்த இலிங்கத்தைப் பிடுங்கிவிட்டு நான் கொண்டுவந்த லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, அக்கணமே இராமமூர்த்தியானவர் சிவசிவாவென்று செவியைப் புதைத்துக்கொண்டு அனுமானைப் பார்த்து வாரும் அநுமானே சர்வாந்தரியாமியாகவுஞ் சகதீசனாகவுமிலங்குஞ் சிவபெருமானை பிடுங்கவும் வைக்கவுமும்மாற்கூடுமோ என்னவார்த்தைசொல்லுகிறாய் சரியல்லவென்று சொல்லியுங் கேளாததுகண்டு, இராமமூர்த்திக்கு மனதிற்கிஞ்சித்து வருத்தமுண்டாய் அப்பா அநுமானே யான் பூஜித்த லிங்கத்தைப் பிடுங்கிப் போடும்படியாகிய வல்லப முனக்குண்டாயிருந்தால் அவ்வாறே செய்யென்றுசொல்ல அநுமான் அவ்வுரைக்குச் சம்மதங்கொண்டவராய் விசுவரூபங்கொண்டு தனது வாலைவளர்த்தி நீட்டி இராமமூர்த்தி பூஜித்த இலிங்கத்துக்கு மூன்றுசுற்றாய் வாலைசுற்றி இறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு தனது பூரணவலுவோடு மசைக்க அணுவளவேனு மசையாததுகண்டு மிகக்கோபங்கொண்டு பின்னுங்கெட்டியாய் வாலினைவிறுக்கித் தனதிரண்டு காலையும் பூமியின்மீது வலுவாயூன்றி இருகரங்களாலும் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டுமகா பராக்ரமத்தோடும் ககனவீதியில் விசைகொண் டெழும்புகையில் அநுமான் வாலானது அறுப்புண்டு அவ்விலிங்கத்திற்கு வடபாலாகக் கூப்பிடுதூரத்தில் பூமியில் விழுந்தபோது அப்பூமியானது பத்தல்பத்தலாய்ப் பிளந்து பாதாளமளவும் பள்ளமுண்டாகி அவற்றில் நீர் ஊற்றுத்தோன்றியது, அதில்வீழ்ந்த அநுமானுடைய வாயினிடமாகவும் செவியினிடமாகவும் பெருகிய உதிரமும்நீரும் ஒன்றுபட்டு அப்பள்ளமானதுநிரைந்து பிரவாகம்போற் பெருகி வழியும் பள்ளத்திற் சாவிற்குச் சரியாகிய மூர்ச்சை கொண்டிருப்பதை இராமமூர்த்திமுதலிய யாவருங்கண்டு வியாகூலம் கொண்டு சீதாபிராட்டியோடும் அநுமானைக்கிட்டி நெருங்கி அந்தோ பண்டு யான் சொல்லியதைக் கேளாது மெலிந்தாயேயென விரக்கத்தோடும் அநுமானது சரீரத்தைத்தடவிக்கொடுத்து அவரது சோபத்தைமாற்ற, அநேக வுபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லித் தேறுதல் செய்து தனது புதல்வனுக் கொப்பாகிய அநுமானுக்குற்ற விபத்தைநீக்கிய அப்பள்ளத்திற்கு குழந்தைகளுக்குவந்த துன்பத்தையும் குழந்தைகளில்லாத பேர்களுக்குக் குழந்தைகளுண்டாகும்படிப் பெருமையும் அநேக பாவங்களும் இதில்மூழ்கிய பேர்களுக்குவிலகக்கடவதென்று வாக்களித்ததோடும் அத்தடாகத்திற்கு

அநுமகுண்டமென்று நாமஞ்சூட்டிப்போனமையால் அத்தன்மை வாய்ந்த அநுமகுண்டத் தீர்த்தமானது உலகத்திற் பெருமையோ டிருக்குநாளில் கேகயதேச மாளப்பட்ட தருமசகன் என்னும் வேந்தன் நூறுபெண்களை விவாகஞ் செய்துக்கொண்டு இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துவருகையில் தனக்குப்பிள்ளையில்லர்த துகண்டு அநேக நோன்புகளை யநுஷ்டித்துக்கொண்டு மறைவிதியிற் கூறிய வண்ணம் முப்பத்திரண்டறங்களை வழுவின்றி நடாத்தியும் வரு கையில் தனதுபட்ட மஹிஷியின் வயிற்றில் ஓர் பிள்ளையானது பிறக்க வேந்தன் மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு அப்புத்திரனை நா ளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமாய் வளர்த்து வருகையி லொருநா ளந்தப்புரத்தில் நவரத்னகசிதமாகியதொட்டிலில் நித்தி ரை செய்துகொண்டிருக்குங் குழந்தையினது காலில் ஒரு தேள் கொட்டஉடனே அக்குழந்தை வீறிட்டழுத வோசையைக்கே ட்ட குழந்தையின் தாயாகிய பட்டமஹிஷியும் பாங்கியர்களுமா யோடிவந்து தொட்டிலைச் சூழ்ந்துகொண்டு யாது காரணத்தால் அழுகிறதென்று பார்க்கையில் அத்தொட்டிலின் ஒரு புறத்தில் தேளிருக்கக்கண்டு . இத்தேளின் கொடுமையால் பிள்ளைக்கு உபத் திரவம் நேரிட்டதென் றறிந்தவர்களாய் சகிக்கமாட்டாமற் கதறு கின்ற அரும்புதல்வனது கோரத்தைக்கண்ட யாவருங் கோவெ ன்றுவாய்விட்டலறுகையிலவ்வோசையானது கொலுமண்டபத்தி லநேகராஜாக்கள் நெருங்கி பணிந்து நிற்கவும் நவமணியில் வெயி லெறிக்குஞ் சிங்காசனத்தி னிதுவீற்றிருக்கும் அரசனது செ வியிற் கேட்டவளவில் திடுக்கிட் டருகிருக்கு மந்திரிமுதலிய கா ரியர்களைநோக்கி அந்தபுரத்திலெழுந்த கூக்குரலினது காரணத் தை யின்னதென் றறிந்துவரும்படியாய் ஆஞ்ஞைசெய்ய அவ்வா றேயவர்க ளந்தப்புரத்திற் கதிவேகமாய்சென்று விசாரணை செய் கையில் சந்திரனென்னுங் குழந்தையைத் தேள் கொட்டியதாகச் சொல்ல, அதுகேட்ட மந்திரி முதலானோர் துன்பமடைந்து ஓடோடியும்வந்து அரசனுக்குரைக்க, அரசன்கலங்கி அங்குள்ள மணிமந்திர சித்திபெற்ற வல்லவர்களையும் அழைத்துகொண்டு அந்தப்புரஞ்சேர்ந்து தொட்டிலிற் கதறுங் குழந்தையையுந் தன் மனைவியரும் தோழிப்பெண்களும் படுந்துயரத்தையும் கண்டு தா னுஞ் சகிக்கமாட்டாதவனாய்த் தானுஞ் சலனமுற்றிருக்க அதுக ண்ட மணிமந்திர வல்லவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத்தெ ரிந்த மூலிகைகளினாலுமந்திர உச்சாடனங்களாலும்குழந்தையின் துன்பத்தைத் தணித்துவருகையில் வேந்தன் தன்னிடமிருக்கும்

மறையவர் முதலான பெரியோர்களைப் பாத்து ஐயா நான் நூறு பேண்களை மணந்தும் நெடுநாட் பிள்ளையில்லாதைக்கண்டு பற்பல விரதங்களை யனுட்டித்து ஸ்ரீகைலாசபதியி னருளால் உண்டாகிய என்னரும்புதல்வனுக்கு இத்தகைய இடுக்கண் சம்பவித்தால் எவ்வாறுய்வேன்மேலும்எனக்கோவிருத்தாப்பியதிசையாய்வேறு பிள்ளையில்லாமையால் இவ்வொரு குழந்தைக்கு யாதொருதீங்கும் நேரிடாமற் கடவுள் அனுக்கிரகிக்கப்படாதோ பாதகனாகிய என் மீது பரமசிவத்துக்குக் கருணையுண்டாகவில்லையே அந்தோவென்று கவலையுற்றிருக்குங் காவலனைக்கண்ட பூவலராகிய பெரியோர்களும் பூசுரர்முதலிய பாவலர்களும் வாரும் வேந்தே உமது இச்சையின்படி மணஞ்செய்த நூறுதேவிகளுக்குங் குழந்தைகளுண்டாகும்படியாயும் அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்குகளணுகா திருக்கும்படியாயும் எண்ணமிருந்தால் இவ்வுலகின்கண் தட்சிணபாகத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுவிலோங்குங் கந்தமாதன பருவதச்சார்பில் வழங்கும் அநுமகுண்டத்தைக்கண்டு தெரிசித்து அத்தீர்த்தத்தில் நீரும் உமது தேவிமார்களும் நீராடி அதன்கரையில் புத்ரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்து முடித்தால் யாதுங் குறைவின்றி புத்ரபாக்யமும் வேண்டிய சம்பத்துகளுண்டாமென்றுகூற அதுகேட்ட தருமசகன் பிரமானந்தபரிதனுய் மிகுகாதலோடும் பெரியோர் கூறியவண்ணம் தனதுகுழந்தை முதலியபேர்களையும் மந்திரி முதலிய பேர்களையும் மறையோரும் வேதவாயினர்களையும் சேனைசைன்யங்களையுங்கூட்டித் தானும் ரதாருடனாய்ப் பிரயாணப்பட்டுத் தனதுபட்டணத்தை விடுத்துக் காடு மலைவனம் வனாந்தரம் கானாறுகள் நதிகள் முதலியவைகளையுந் தலங்களையுங் கடந்து சேதுவைச்சேர்ந்து அவணோங்குங் கந்தமாதன பருவதச்சார்பில் அநுமகுண்டத்தை கண்டுதெரிசித்து அக்குண்டக்கரையில் தனது தேவிமார்களோடும் புத்திரன் முதலியபேர்களோடு மிறங்கி வேதவிதிப்படி யதிற் தீர்த்தமாடினபின்பு அக்கரையில் புத்ரகாமேஷ்டி யாகஞ்செய்ய விரும்பிச் சித்திரைமாதத்தில் அநேகந் தேவப்பிராமணர்கள் முன்னிலையில் யாகத்தை நியமப்படி நிறைவேற்றிப் பூரணாகுதிசெய்து பிண்டசேடத்தைத் தனது நூறு தேவிமார்களுக்குங் கொடுத்து அநுமகுண்டத்தைவலஞ்செய்துபின்புசாம்பசிவமூர்த்தியையுந்தரிசனம்செய்து அவனின்றும்பிரயாணப்பட்டுத் தனதுபட்டணம்வந்துசேர்ந்து இராச்சியபரிபாலனம் செய்துக்கொண்டிருக்கும் நாளையில் யாகத்திற் பெரியோர்களால்

கொடுக்கப்பட்ட பிண்டத்தின் பெருமையால் அதே கர்ப்பமாகவி ருந்து பத்துதிங்களும்பூரணமாய்முடிந்தபின் தருமசகன் தேவிமா ர்களாகிய நூறுஸ்திரீகளும் நூறுபிள்ளைகளைப் பெற்றார்கள்.

அதுகண்ட வேந்தன் மெத்தவுஞ்சந்தோஷமடைந்து அநே கம் பிராமணர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்குங் கோதான பூதான கன்னிகாதான முதலிய முப்பத்திரண்டு தருமங்களையுங் குறைவி ன்றிச்செய்து தனது புத்திரர்களினுடைய பூரணச் சந்திரனைப் போன்ற முகாரவிந்தங்களைக்கண்டு அடங்காக் காதல்கொண்டு முதல்மனைவிக்கிரண்டுபுத்திரரும் மற்றவர்க் கொவ்வொரு புத்திர ருமாக நூற்றொருகுழந்தைகளையும்நாளொருமேனியாய்வளர்த்து இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு வருகிறபோது பிள்ளைகள் மூன்றும்பிறைபோல் வளர்ந்து இராஜவர்க்கத்துக்குரிய சகலவித் தைகளிலும் வல்லவராய் உலாவிவருகையில் தருமசகன்கண்டுபே ரானந்தங்கொண்டு அண்டையிலிருக்கும் நூற்றொரு பிள்ளைகளுக் குந் தனது பண்டாரங்களையுந் தேசத்தையும் நூற்றொரு பாகமா க்கிக் கொடுத்து முதல்மனைவியின் முதற்பிள்ளையாகிய சந்திரனெ ன்பவனுக்கு திவ்விய முகூர்தத்தில் முடிசூட்டிப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்து அவன் கையினால் அனேக தானதருமங்கள் செய்வித்துப் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய நீதிவாக்கியங்களை யுரைத்து அன்ன வரிடஞ் செலவு பெற்றுத் தானுந் தன்னுடைய தேவிமார்கள் நூறுபேருமாய்ப் பிரயாணப்பட்டு தட்சிணபாகத்தோங்குங் கந்த மாதன பருவதச்சார்பில் அநுமகுண்டத்தைச் சேர்ந்து தரிசித்து தீர்த்தமாடி அத்தீர்த்தக்கரையில் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவ வத்தை இதய கமலத்திலிருத்தி தர்ப்பாசனத்திலிருந்து சிலகாலந் தவஞ்செய்து பின்னர் வேந்தன் தேகவயோகமாக அதுகண்ட அவனுடைய தேவிமார்கள் நூறுபேரும் அரசனோடும் அக்கி னிப் பிரவேசமாகியதைக் கேள்வியுற்ற சந்திரனென்பவன் தனது தம்பிமார்களாகிய நூறுபேரும் மாதா பிதாக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து முடித்து அவர்களை வைகுண்ட பதவி சேர்த்து, தனது மந்திரி முதலியவர்களோடுங் கூடி மனு நீதி குறைவின்றி இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தா னாதலால் அத்தன்மையாகிய மகிமைவாய்ந்த அநுமகுண்டத்தின் பெருமையைச் சீர்தூக்கி யாவருஞ் சொல்லிமுடியுமென்று சொ ல்லியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் மெத்தவுஞ் சந்

தோஷ மடைந்து சூதமுனிவரைப் பணிந்து சுவாமி! தேவரீர் புன்மையேன்களாகிய எங்களுக்கு இன்னம் அச்சேதுவிலுள்ள மகிமையைச் சொல்லவேண்டுமென்று, பக்தியோடும் வினவியதை முநிவர்கேட்டுக் கருணைசுரந்து ஓ முனிவர்களே அகஸ்தியதீர்த்த மென்றொரு தீர்த்தமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

அநுமகுண்ட தீர்த்தம்

முற்றிற்று.

ஆறுவது

அகத்திய தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே முன்னொருகாலத்தில் ஜகதீசனது கிருபாநோக்கத்தின லுண்டாகிய இலவணம், இட்சு; சுரா, சற்பி ததி, க்ஷீரம், சுத்மீதாகமென்று கூறுகின்ற எழுகடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் வழங்கும் பருவதங்களுல் விந்தியகிரியென்னும் மலையானது ஸ்ரீ சந்திர ஜடாதர மூர்த்தியினது வாமபாகத்திலொ ளிரும் உமா மகேஸ்வரிக்குத் தாயகமாகிய இமாசலத்துக் கொப் பாக வேண்டுமெனக்கருதி, ஆகாயமளாவி யுயர்ந்து வட்டமிட்டும் பரவிப்பூரித்து தாபராதிகளுக்கும் விலங்கினங்களுக்கும் மானிட ஜீவர்களுக்கு மிடுக்கணைக்காட்டி இறுமாப்புக் கொண்டிருக்குந் தன்மையை காலகண்ட மூர்த்தியாகிய பராபரனறிந்திருந்தும்பரு வதராஜ குமாரியை மணஞ்செய்யவேண்டித் தம்முடன் ஸ்ரீ கை லாசகிரியி லெழுந்தருளியிருக்கும் இரண்டாஞ் சம்புவாகிய நந்தி தேவர், பிருங்கி, நாரதர் சப்தரிஷிகளாகிய சிவகணங்களோடும் தேவேந்திராதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர் நாற்பத்தெண்ணாயி ரம் ரிஷீகள் கருடகாந்தர்வ சித்தவித்தியாதரர் அஷ்டவசுக்களோ டும் விருஷப வாகனரூடராய் பிரயாணப்பட்டுக் கையிலையி னின் றும் வருகிறபோது பரமேசுவரன் அகஸ்தியரை நினைத்து வரு வித்து அன்னவரைநோக்கி வாருமகஸ்தியரே,இப்பூமியின்கண் வி,

தியகிரியானது மேருவுக்கு நிகராகவேண்டுமெனக் கருதிவளர்ந்து ஜீவர்கள் முதலியயாவருக்கும் இடுக்கணைக்கொடுத்து கர்வித்திருக்கின்றமையால் நீர்போய் அதனைக் கர்வபங்கப் படுத்திவரக்கடவீரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதுகேட்ட அகஸ்திய முனிவர் கங்காதரனைப்பணிந்து சுவாமி அடியேன்தேவரீருடைய திருமணக்கோலத்தைக் கண்டுதரிசிக்க அதியாவலோடுங்கூடிவந்த எனக்கு இவ்வாறு ஆக்ஞைதந்து எளியேன் வினைப்பகுதியென்று துன்புருக்கின்றேன் என்செய்வேனென்று வியாகுலத்தோடுஞ் சொல்லினர், அதுகேட்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் இரக்கமுற்று, ஓல் அகஸ்தியமுநிவரே நீர் நம்முடைய மணக்கோலத்தைப் பார்வதியுடனே வேதாரண்யமென்னுந் தலத்தில் தரிசிக்கலாமாதலால் நீர் போமென்றுகூற, அவ்வுரையைச் சிரமேற்கொண்ட அகஸ்தியர் பிரயாணப்பட்டு, வானத்திற்கும் பூமிக்குமொன்ருய் வளர்ந்து இறுமாப்புக்கொண்டிருக்கும் விந்தியகிரியின் சிகரத்தில் தனது கரத்தை வைத்தமாத்திரத்தில் அப்பருவதமானதுநெறநெறவென்று நெறிந்து பூமியிற்ருழ்ந்து பூமியோடு சமமட்டமாய் போய்விட்டமையாலதுகண்ட அகஸ்தியர் சந்தோஷத்தையடைந்து, அவணின்றும் நீங்கித் தென்றிசையை நோக்கிப் பிரயாணப்பட்டு சேதுவைச்சார்ந்த கந்தமாதனபருவதத்தைச்சேர்ந்து அதன் மகிமையையுஞ் சேதுவினது மகிமையையுங்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு இங்ஙனம் நம்முடைய பெயரால் ஓர் தடாகமுண்டுபண்ண வேண்டுமெனக் கருதி அதுபோல் தடாகமொன்றுண்டுபண்ணி, அத்தடாகக்கரையிற்றன் சிறிதுகாலந் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்து அதிற்றீர்த்தமாடி, அதற்கனேக வாங்களைக்கொடுத்து பின்பு பொதியமலையை நோக்கிச்சென்ருர்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய முனிவர்களே, மகாதபோதனராகிய அகஸ்தியமுனிவரால் நியமிக்கப்பட்ட அந்தத் தடாகத்திற்கு அன்றுமுதல் அகஸ்திய தீர்த்தமெனப் பெயர்விளங்கிக்கொண்டு இருக்கும்அத்தீர்த்தமானது அநேககோடி பாதகங்களைப்போக்குவதோடும் செல்வம், கல்வி, அழகு, ஆண்மை, பிள்ளைப்பேறு, முதலிய இஷ்ட காமியங்களையும் மோக்ஷ காமியங்களையும் நினைத்து அதில் தீர்த்தமாடுபவர்களுக்கு அவரவர்களெண்ணப்படியளித்துக்கொண்டுவரும்அதுஎப்படியென்ருல், வேதாரண்யமென்

னுந் தலத்தில் வசிக்கும் வேதவாயினராகிய மறையவருள் தீர்க்க கருமனென்றொருபிராமண னுண்டு அப்பிராமண னுக்கு கீபரனெ ன்னுமோர் புத்திரன்பிறந்தான் அப்புத்திர னுக்கு சவுள உபநயன முதலிய கருமங்களை விதிப்படி முடித்தும் பிரமசரியத்திலே நின் றும் வழுவின்றி வேதபாராணஞ் செய்துவருகையில் இன்னஞ் சாத்திரங்களை யறியவேண்மென்னும் விருப்பங்கொண்டு உதங்க மகாரிஷியிடஞ்சென்று அவரது பாதபத்மங்களிற்பணிந்து தனது கருத்தைப் புலப்படுத்தி, அம்முனிவரது கருணையைப் பெற்று நான்குவேத மாறுசாஸ்திர பதினெண்புராண முதலிய சாஸ்திரங் களனைத்தும் அறுபதுவருடம்வரையிலிருந்து அன்னவரிடமோதி யுணர்ந்து ஐயந்திரிபறத் தெளிந்து பின்பு தன்னால்கூடிய பதார்த் தங்களைக் காணிக்கையாக வைத்துப் பணிந்து சுவாமி அடியேன் இதுவரையினுந் தேவரீரது பாதபத்மங்களுக் கற்பிதமாகும்பணி செய்து செப்பற்கரிய வாகமவேத புராணங்களை யுணர்ந்தேன். இனி தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தினுல் பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொண் டில்லறதர்மத்தி லிருக்கவேண்டுமென்று அபேட்சையி ருக்கின்றபடியாலருள்செய்ய வேண்டுமென்று பணிந்துநின்றனர். அங்ஙனம்நின்றமாணுக்கனை உதங்கமா முநிவர்கண்டு சந்தோஷங் கொண்டு கூறுவார் வாராய் கீபரனென்னும் அன்பனே உன்னு டைய மனதின்படியே இல்லறத்தி லிருக்கவேண்டுமாயின் உனக் குக்கலியாணஞ்செய்து கொள்ளுவதற்கு ஓர்வகை சொல்லு கின் றோம்.

அதுயாதெனில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற்கட்டப்பட்ட சேதுவிற் கந்தமாதன கிரிச்சார்பில் உமாமகேசனது நுதல் விழியினின்று மெழுந்த சண்முகக்கடவுளுக் கன்பராகியும் மகா தபோதனராயு மிலங்கும் அகஸ்திய மகாமுனிவரால் உண்டாக்கப்பட்டு அகஸ்திய தீர்த்தமென்று விளங்குமோர் தீர்த்தமிருக்கிறது, அத்தீர்த்தம் இஷ்டகாமியங்களையும்மோக்ஷகாமியங்களையும்கைகூட்டி வைக்கு மாதலால் நீ அத்தீர்த்தத்துக்குப் போய் சங்கற்பவிதியின்படி திரி காலமும் ஸ்நானஞ்செய்துவணங்கி மூன்றுவருடம் வரையில் இரு ந்து வருவாயாகில் முடிவில்தடாகத்தினின்றும்தேவராஜனுடைய அயிராவதமென்னும் வெள்ளை யானையர்னது எழுந்துமகாபராக்ர மத்தோடும் உன்னெதிரிற் பாய்வது போல்வரும் அச்சமயத்தும் நீ பயப்படாமல்நிற்பாயேல் பின்னர் அந்த யானையானதுஉன்னைப் பணிந்து தலைகுனியும் அக்காலையிலதன் துதிக்கையைப் பற்றிக்

கால்வழியேறி மத்தகத்தின்மீது தேவேந்திரனைப்போல் இருந்து யானையை நடத்தினால் அப்போது மதுராபுரிக் கிறைவனான சுவநயனென்னும் வேந்தன் வேட்டையாடும் பொருட்டுக் கந்தமாதன கிரிச்சாரலில் வருபவன் உன்னைக்கண்டு வந்தவனை வழிபாட்டுடனழைத்துக்கொண்டுபோய் தனது குமாரத்தியை உனக்கு மணஞ் செய்துவைப்பான் ஆதலால் சுகஜீவியாய்ப் போய்வரக் கடவையென்று விடைகொடுத்தனர்.

அதைக்கேட்ட கீபரன் முனிவரைப்பணிந்து சுவாமிதேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வண்ணம் அடியேன் அகஸ்தியதீர்த்தத்தினின்று வெளிப்படும் வெள்ளையானையின் மீதேறிச்செல்லுகையில் கந்தமாதனகிரிச் சார்பில் வேட்டையாடவந்த வேந்தன் தனது குமாரத்தியை எனக்கு விவாகம்பண்ணிக் கொடுக்குங் காரணத்தை இன்னதெனத் தமியேனுக்கருள்செய்ய வேண்டுமென்றுகேட்க, அதற்கு உதங்கமா முனிவர் சீடனைப்பார்த்து வாராய் கீபரனே அவ்வேந்தன் புதல்வியாகிய புண்ணியவதியென்பவள் தான் பிரவிடையாவதற்கு முன்னமே இவ்வுலகில் பொன்னுலகத்துக் கிறைவனாகிய தேவராசனைப்போல் யாவரொருவர் வெள்ளையானையின்மீதேறி வருகின்றார்களோ அன்னவர்களை யான் மணம் புரிவனேயன்றிப் மற்றவரைக்கனவினுநினையேனென்று பிரதிக்கினைசெய்திருந்தவண்ணம் எவ்வாறுமுடியுமென்று அவள்தந்தை பெருந்துயரமாய் புதல்விக்குச் சுயவரம்நாட்டாமலு மணம்புரிவியாமலு மித்தொல்லையெப்போ நிவர்த்தியாகுமோவென்றுஎதிர் பார்க்கையில் நாரதர் ஒருநாள் அவ்வேந்தனிடஞ் சொல்ல அன்னவர்வரவு கண்ட வேந்தனானவன் சிங்காசனத்தை விட்டெழுந்து எதிர்சென்று முனிவரைப்பணிந்து, சோடசோபசாரத்தோடு மழைத்துக் கொண்டுபோய்நவரத்னகசிதமாகிய சிங்காசனத்தி லெழுந்தருளச் செய்து க்ஷேமலாபங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அரசன் தனது குமாரத்தி செய்திருக்கும் பிரதிக்கினையை நாரதருக் குரைக்க அதுகேட்ட நாரதமுனிவர் ஞானதிருஷ்டியினாற் பார்த்து வாராய் வேந்தே உனது புதல்வியாகிய புண்யவதி யென்பவள் கருத்தின்படி கலியாணம் நடக்கவேண்டியதாய்ப் பிர்மகற்பனை யிருப்பதால் அப்பெண்ணின் வாக்கில் அவ்வாறு உதித்தது அதுபோலவே வெள்ளை யானையின்மீ தேறிக்கொண்டு கீபர னென்றொருபுருடன் வருவான் அவனை நீகண்டு அழைத்து வந்து பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுக்கக் கடவாயென்று கூறி நாரத மகாமுனி

வர் தெய்வலோகஞ்சென்றபின் வேந்தனுந்தனதுகவலையொழிந்து எதிர்பார்த்திருப்பதால்நான்சொல்லியபடி நீகந்தமாதனகிரிச்சாரிலிருக்கு மகஸ்தியதீர்த்தக்கரையில் மூன்றுவருடம் வரையிற் காத்திருந்தால் கைவல்யமாகும் போய்வாவென்று உத்தரந்தந்த உதங்கமகாரிஷியைப்பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு மகாசந்தோஷத்தோடும் கீபரனென்பவன் அவனின்று பிரயாணப்பட்டு கந்தமாதனபருவதச்சாரலிலோங்கும் அகஸ்திய தீர்த்தத்தைக்கண்டு தரிசித்து அத்தீர்த்தத்தில் திரிகாலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தும் ஜபதபங்களை யநுஷ்டித்தும் மூன்றுவருட காலம்வரையிற் காத்திருந்து அத்தீர்த்தத்தினின்றெழுந்த வெள்ளையானையின்மீது ஏறிநடத்துகையில் மதுராபுரிக் கிறைவனாகிய சுவநயனென்னும் வேந்தன் கண்டுதிடுக்கிட்டு அப்பால் தெளிந்து நமக்குநாரதமகாமுநிவர் சொன்னவாக்கியபடி அமைந்தமையான் நமது புதல்வியினது சபதமும் நிறைவேறிற்றென்று அயிராவதத்தின் முன்பாகவந்து அதின்மீதாரோகணித்துக்கொண்டிருந்த புண்ணியவடிவமாகிய வேதியனைக்கண்டு வாரும் பிராமணா நீரெங்கேபோகின்றீர் உமக்கு இந்த வெள்ளையானையேது சொல்லுமென்று கேட்க கீபரன் சொல்லுவான் ஓ வேந்தே யான் உதங்கமா முனியினுடைய சீடன் என்பெயர் கீபரனென்று சொல்லுவார்கள் என்னைப்பயந்த தாதையாகிய தீர்க்கதருமரென்பவரிடத்திருந்தும் விடைபெற்று முநிவரையடுத்திருந்த செய்திகளையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய் வேந்தனுக்குரைக்க அதுகேட்ட வேந்தன் புளகமுற்று வாரும் பிரமகுலோத்துங்கரே இதுமுதல் நாமுமக்கு மாமனாகவும் நீர்நமக்கு மருமகராகவு மிருக்கவேண்டியது என்னுடைய குமாரத்தியை உமக்குப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொடுக்கிறே னாதலால் இதுவரையினும் பிரமசாரியாயிருந்தீர் இனிமேலெனதுகருத்தின்படி மணஞ்செய்துகொண்டு இல்லறதர்மத்தில் வழுவின்றி சுகசந்தோஷத்தை யநுபவித்துக்கொண் டிருமென்று அனேக வுபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லினர் அதுகேட்ட கீபரனுஞ் சந்தோஷமடைந்து அயிராவதத்தைவிட்டுக் கீழிறங்கி அதற்கு மகா பக்திவிநயத்தோடு மனேகவுபசாரங்கள்செய்து ஓ அயிராவதமே எனக்கு கலியாணமாகுமளவும் நீயுஞ் சந்துஷ்டியாகவிருந்து போகவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுபோலவேயானையும் சம்மதித்து நின்றுவி

ட்டது அதின்பேரில் சுவநயனென்னும் வேந்தனும் கீபரனும் மற்ற மந்திரிபிரதானிகளும் ஒருங்குசேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து இக்கந்தமாதன பருவதத்திற்றானே கலியாணஞ் செய்யவேண்டு மென்று தீர்மானித்து கீபரனுடைய தாய்தந்தை முதலியவர்களை வேதாரண்யத்தி னின்றும் வருவிக்கும்பொருட்டுத் திருமுகமெழுதி சுதரிசனனென்கிற ஓர் பிராமணனிடத்திற் கொடுத்தனுப்ப அவனும் வேந்தனிடத்தில் விடைபெற்றுக் காடுமலை வனம் வனாந்தரமியாவுங்கடந்து வேதாரண்யத்தைச் சேர்ந்து தீர்க்கதருமனைக் கண்டு திருமுகத்தைக்கொடுத்து நடந்த சவிஸ்தாரங்களை யெல்லாமறிவிக்க அதுகேட்ட தீர்க்கதருமனுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்து பிராமணனைப்பார்த்து சுவாமி உம்மைகண்டு வெகுநாளாகின்றமையால்பார்க்கும்படி மிகவபேட்சைகொண்டிருந்தவெனக்கு உமது தரிசனங்கிடைத்தது யான்செய்த பூஜாபலமெனக் கருதுகின்றேனாதலால் உமதுக்ஷேமலாபங்க ளென்னவென்றுவினவ, அதற்குச் சுதரிசனன் தேவரீருடையஆசீர்வாதத்தினால் யாதுங்குறையின்றி உமது சம்பந்தியாகிய சுவநயவேந்த னரண்மனைப் புரோகிதனாகவிருக்கிறேன் என்ன, தீர்க்கதருமன்கேட்டுச் சந்தோஷித்து, தனதுகுமாரன் கலியாணத்துக்குவேண்டிய சாமக்கிரியைகளைச் சேகரஞ் செய்துகொண்டு வேதாரண்யத்தைவிட்டுப் பிரயாணப்பட்டு அதிதீவிரமாய்க் கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் சுவநய வேந்தனு லமைத்திருக்கும் விடுதியில்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இவ்விதமாய்வந்த தந்தையைக்கண்ட கீபரன் நனிகாதலோடும் பிதாவின் பாதகமலங்களினும் அன்னையினது பாதகமலங்களினும் பணிந்து, பக்திவிநயத்தோடும் நிற்கையில் தீர்க்கதருமன் புதல்வனது முகாரவிந்தத்தைக் கண்குளிரக்கண்டு ஆனந்தக்கொண்டு அடா சுதனே பண்டுநீ எங்களைவிட்டுத் துறந்தபின்னர் நடந்தசங்கதி யாதென்றுகேட்க, கீபரன் தான் ஊரைவிட்டு நீங்கிய பின் நடந்தவையாவு மாதியோடந்தமாகச் சொல்லிநிற்கத் தாதையானவன், தனதுகுமாரன் கற்றுணர்ந்த வேதாகமங்களுக்குப் பேரானந்தங் கொண்டவனாப் மகனைக்கட்டியணைத்து முத்தமிட்டுச் சந்தோஷித்திருக்கையில் அவன் சுவநயனென்னும் வேந்தன் வந்து தீர்க்க தருமனைக் கண்டு நமஸ்கரித்து அன்னவரிடம் ஆசி பெற்று பின்னரவர்களுடைய க்ஷேம லாபங்களையெல்லாம்விசாரித்து கீபரனுடைய குருவாகிய உதங்கமாமுனி முதலிய பெரியோர்களை யெல்லாம் வருவிக்கும் பொருட்டு

த்திருமுகமனுப்ப அதுபோல் அவரும் பிரயாணப்பட்டுத் தனது சிடர்களுடனும் சில பெரியோர்களுடனுஞ் சேதுவில் விளங்குந் தனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடக்கருதிச் சங்கற்பவிதிப்படி சக்கர தீர்த்தமுதன் மற்ற தீர்த்தங்களெல்லா மாடிபின் அகஸ்திய தீர்த் தத்திலே தீர்த்தமாடவேண்டுமென்று வருகையில் கேபரனுனவன் தனதுகுருவாகிய உதங்கமாமுனிவர் வரவுகண்டு தாயைக்கண்ட செய்போற் சந்தோஷத்தோடு மெழுந் தெதிர்கொண்டோடி அவ ருடைய பாதகமலங்களில் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கனுப் பணிந்தெழுந்து இருகரங்களையுஞ் சிறத்தின்மேற்கூப்பி அனந்த விதங்களாற் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து நிற்பதுகண்ட தீர்க்கதருமன் முதலிய வேந்தன் மந்திரி பிரதானிகளியாவருந் திடுக்கிட்டெழுந் து திரிகணசுத்தியோடும் உதங்கமா முனிவரைப்பணிந்து நிற்கை யில் அதுகண்ட உதங்கர் யாவருக்கு மாசிகூறி யிருக்கச்செய்து, க்ஷேமலாபங்களை விசாரித்து பின் நடக்கவேண்டிய காரியக்களுக் கு எத்தனஞ் செய்வீர்களென்று சொல்ல அதுபோல் வேந்தனும் வேவுகாரரை வருவித்து அவர்களுக்குவேண்டிய பரிசுகொடுத்து மதுராபுரிக்குப்போய் தனது குமாரத்தியாகிய புண்ணியவதி முத லிய பெண்களையெல்லா மழைத்து வரும்படியாய்த் திருமுகங்கொ டுத்தனுப்ப அதைப்பெற்ற வேவுகர் கந்தமாதனபருவதத்தைவிட் டுப் பிரயாணப்பட்டுக் காடுமலை வனம் வனாந்தரங்களையெல்லாங் காற்றினு மதிவேகமாய்ச் சென்று கடந்தவரும் மதுராபுரியைச் சேர்ந்து இராஜனரண்மனையி லந்தப்புரத்திலிருக்கும் இராஜபத் தினி முதலிய பெண்களுக்குத் தங்கள் வரவையறிவித்து திரு முகத்தையுங்கொடுக்க அத்திருமுகத்தை வாசித்தஇராஜபத்தினி கள் சந்தோஷமடைந்து குமாரத்தியாகிய புண்ணியவதியினது பெருமையைக்கொண்டாடி யாவரும் பிரயாணசித்தமாய் அளவிற ந்த முத்துச் சிவிகைகளிலும் இரதங்களிலுமேறிச் சர்வாடம்பரத் தோடும் பிரயாணப்பட்டு அதிவிரைவோடுங் கந்தமாதன பருவத ச்சாரலில் வந்திறங்கினர்கள் அதுகண்ட வேந்தன் முதலியயாவ ரும் சந்தோஷமடைந்து உடனே வானநாடருக் கிறைவனுகியஇந் திரன்வாழுங் கொலுமண்டபமும் இதற்கிணையோவென்று சொல் லத்தக்கதாய் வதுவைமண்டபஞ்சோடித்து மகாதோரணங்கள் கட்டி எங்குங்கொடிகள் தூக்கிப்பூரணகும்பங்க ணிறுத்தி வாழை கமுகு பலா கூந்தற்பனை முதலியசோலைகளையுங் கட்டிச்சரஞ்சர மாய் முத்துகுஞ்சங்களைத்தூக்கி நவமணிவெயிலெறிக்குமாசனங்

களை யணியணியாய்ப் பரப்பி எங்குஞ்சுகந்தமுலாவும் பனிநீரைத் தெளித்து நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் கிபரனுக்கு மஞ்சனமாட்டி ஆடையாபரணங்களைப்பூட்டிச் சிங்காரஞ்செய்து அதுபோலிராசகுமாரத்தியையும் அலங்கிருதஞ்செய்து இருவரையுமணவறைப்பந்தலிலே அநேகமேளவாத்தியங்கள் முழங்கத் தோழிப்பெண்கள் புடைசூழ்ந்துகவரி வீசும்படியாயழைத்துவந்து நவரத்தினகசிதமான பீடத்தின்மீது உட்காரவைத்தார்கள் அதுகண்டஉதங்கமாமுநிவர் மிகுகளிப்போடும் வேதாகமங்களுணர்ந்தபெரியோர்களுடனே கலியாணச்சடங்கின் விதிமுறை வழுவாதுசெய்து விநாயகமூர்த்தியை ஆவாகனப்படுத்தி தூபதீப நிவேதனங்காட்டி அயிராவதத்தை வருவித்து அதற்குப்பூசைமுடித்துக்கிபரனையதன்மீதாரோகணிக்கச்செய்துபேரி, பூரி, தாரை, தவுண்டை, மல்லறி, குடமுழா, கொம்பு, காளம், எக்காளம், சின்னங்களென்னுமுப்பத்திரண்டுவாத்தியங்களையும் பேரொலியோடு முழங்கச்செய்து கிபரனைமணக்கோலங்காட்டி பந்தலிற்சேர்ந்து வெள்ளையானையைவிட்டிறங்கி நமஸ்கரித்து மணவரையி லுட்கார்ந்தபின்வேதவாயினர்களாகிய பெரியோர்களால் ஓமகுண்டமுண்டுபண்ணி அதில் ஓமச்சமித்துக்களாலே யக்கினி வளர்ப்பித்து விதிப்படிநடத்தி வேந்தனுற் றனதுகுமாரத்தியை கிபரனுக்குதாரைவார்த்துகொடுக்கும்படிசொல்ல அதுபோல ஆகாயவாணி பூமிதேவி அக்கினி சாட்சியாகவுந் தேவப்பிராமணுள் முன்னிலையில்வேதபாராயணத்துடனே தாரைவார்த்துக்கொடுக்கும்போது பூசுராள் முதலிய பெரியோர்களிய் யாவரும் ஆசிகூறி அட்சதை யிறைங்கவுந்தேவதுந்துமி முழங்கவும் புண்யவதிக்குக் கிபரனல் திருமங்கலதாரணஞ்செய்வித்து அதன்பேரிற்செய்யவேண்டிய சடங்குகள்யாவுங் குறைவின்றிநடத்தி பின்னர் மங்களவாழ்த்துமுதலியவுஞ்செய்து கலியாணமண்டபத்தினின் றும் இருவரையும் வேறேமண்டபத்திலிருக்கச்செய்து பால்பழங்கொடுத்து பின் திருமணத்திற்கு வந்திருந்த உதங்கமுநிவராதிபெரியோர்கள் யாவருக்கும் முப்பழச்சக்கரையோடுச் சட்சுவைப்பதார்த்தங்களோடும் விருந்தமுதுண்ணச்செய்துபின்பு சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலாதிகள் கொடுத்து இவ்வாறு ஐந்துநாள்வரையிலுஞ் சடங்குகளியாவுஞ்செய்து பின்னர் முநிவராதி பெரியோர்களுக்கும் பிராமணுளுக்கும்வேண்டிய மரியாதைகள்செய்து அவரவர்களிருப்பிடம்போகும்படிவிடைகொடுத்து நமஸ்கரித்து நின்ருர்.

குருவாகிய உதங்கமாமுனிவர்தம்பதிகளை யாசீர்வசனஞ்செய்து தனது சீடர்களுடனே இராசனிடத்திலும் கீபரன் முதலிய யாவரிடத்திலும் விடைபெற்று சேதுவிற்றீர்த்தமாடித்தமது ஆசிரமத்துக் கெழுந்தருளினர்கள் அதன்பின் தீர்க்கதருமன் தனது குமாரனை வேதாரண்யத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோகக்கருதி வேந்தனிடத்திற்கூற வேந்தன் சந்தோஷமடைந்து தன்மகளுக்குச்சீதனமாக இரதகஜதுரகபதாதிகளும் ஆடையாபரணங்களுந் தோழிப்பெண்களுங்கோடி பசும்பொன்னுங் கொடுத்ததுமன்னியில்அநேகபசுநிரைகளும் ஏவலாளிகளையுங் கொடுத்து சுகஜீவிகளாய்ப்போய்வரும்படி விடைதர அப்போது கீபரனுமவன் தேவியும் இராசனையுந் தனது தாயையும்பணிந்து அவர்களாலாசிபெற்று இரதகஜதுரகபதாதிகளோடும் வேதாரண்யம்வந்து சேர்ந்தார்கள் அதன்பேரில்சுவநயனென்னும் வேந்தன் தனது தேவிமார்களோடும் மந்திரிபிரதானி முதலிய இரதகஜதுரகபதாதிகளோடும் பிரயாணப்பட்டு மதுராபுரியைச்சேர்ந்து இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தான் கேட்டீர்களோ முனிவர்களேஇப்படியாகவந்தஅகஸ்தியதீர்த்தமானது அநேகமகிமையோடுங்கூடிஇஷ்டகாமிய மோக்ஷகாமியங்களையெல்லாம் அவரவர்கள் எண்ணப்படி நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பதால் அத்தீர்த்தத்திலேமூழ்கியபுண்ணிய புருஷர்களுக்கு மூன்றுவருடத்தில் நினைத்தகாரியங்கள்கைகூடுமென்று சொல்லியருளினர். அதுகேட்ட நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து சூதமுனிவரைப்பார்த்து சுவாமி தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிவருங் கந்தமாதனத்தின் பெருமையைக்கேட்கக்கேழ்க்க புன்மையேங்களது செவியாகிய வாயினிடத்துத் தேவாமிர்தத்தை யருந்துவதுபோற் சுகாநந்தத்தைத் தருகின்றமையால் இன்னும்அப்பருவதத்திலுள்ளதீர்த்தங்களின் பெருமையை எளியேங்களுப்யும்படி கருணைசுரக்கவேண்டுமென்று பனிந்த முனிவர்களைப்பார்த்து ஓமுனிவர்களேஅக்கந்தமாதனச்சார்பில் இராமதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுண்டுஅதின் மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்றுசொல்லத்தொடங்கினர்.

அகஸ்தியதீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

இ ரா ம தீர்த் தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்களே தசரத குமாரனாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் இலக்குமணரும் அநுமன் சுக்ரீபன் முதலியவானரவீரர்களுங்கூடி இராவணகும்பகர்ணுதிகளோடு அளவிறந்த இராக்கதசேனைகளை வதஞ்செய்து இலங்கையைவிபீஷணனுக்குப் பட்டங்கட்டிசீதாபிராட்டியை மீட்டுக்கொண்டுபுட்பகவிமானத்தேறி வருகையில் இராமமூர்த்தியை பிரம்மஹத்திதோஷமணுக அதனை நிவர்த்திசெய்யவேண்டி கந்தமாதனபருவதத்திற் சிவலிங்க பிரதிஷ்டைசெய்து பூசைமுடித்துச்சாம்பமூர்த்தியாலநேக வரப்பிரசாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அயோத்தியாபட்டணத்துக் கெழுந்தருளுகிறபோது தன்பெயரால் இக்கந்தமாதனபருவதத்தில் ஓர் தீர்த்தமுண்டுபண்ண வேண்டுமெனக்கருதி அவ்வாறே யேற்படுத்தி அதில் தானும்தம்பி முதலியவானரவீரர்களுந் தீர்த்தமாடி அத்தடாகத்துக்கு அநேகவரங்களைக் கொடுத்து இராமதீர்த்தமென பெயர்கொடுத் தயோத்தியாபுரிக் கெழுந்தருளினர்.

அதுமுதல்அத்தீர்த்தத்திலே நீராடிய புண்ணியபுருஷர்களுக்குநான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம்பதினெண்புராண கலைகளியாவுஞ்சம்பூர்ணமாய்ப் பலிதமாவதோடுஞ்சரிதை கிரியையோகஞானமென்னும்நான்குநிலையும் கிடைக்குமென்பதற்குயாதொரு சந்தேகமுமில்லை அஃதெப்படியெனில் வேதகுலத்தி லுற்பவித்த சுதீக்கணனென்றொருபிராமணன் எப்போதும் ஸ்ரீவைகுண்டவாசகராகியஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைத் தனது இருதயகமலத்தி லிருத்தித்துதிசெய்துகிரியையின் விதிப்படிபூசித்தும் யோகசாதனங்கள் செய்தும் மகாவிஷ்ணுவின்சொரூபத்தை தெரிசிக்கவேண்டுமென்னுமபேட்சையோடும்பிரயாணப்பட்டு கந்தமாதனகிரிசாரலிலேவிளங்கும்இராமதீர்த்தத்தில்தீர்த்தமாடி அத்தடாகக்கரையிலிருந்து

இராமமந்திரத்தை இடைவிடாமற் ஜெபித்துக்கொண்டும் அத்த டாகத்தில் தீர்த்தமாடிக்கொண்டும் நியமத்தோடு மிருக்குங்காலை யில் அம்மறையவனுக்குக் குருவினுடைய உபதேசமில்லாமல் தன ச்குதானே தன்னுடைய அறிவைகுருவாகப் பாவனைசெய்து ஸ்ரீ ராமருடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலே பிரமானந்த சொரூபத்தை யடைந்து வேதாகமங்களெவற்றினுந் தேர்ந்து, ஞானஞாதுரு ஞேயங்களையுங் குருவில்லாமலறிந்து சடத்தோடுந் தேவலோகத் துக்குப்போய்வரச் சித்திகளைப்பெற்று தேவர்களோடொப்பாய் பிரமலோகம் வைகுண்டம் கைலாசம் என்னுமிடங்களுக்குச்செ ன்று அங்குள்ள மகிமைகளையெல்லாமறிந்து அதனோடும் அணி மா லகிமா கரிமா முதலிய அஷ்டமாசித்திகளிலுந் தேர்ந்து பிர மானந்தத்தையடைந்து பூலோகத்துக்குவந்து காசிபட்டணத்தை நோக்கிப்போய்விட்டான்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே அம்மறையவன் கற்றுணராதவனு யிருந்தும் அந்தராமதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடியபெருமையால்அணி மாவதி அஷ்டசித்திகளும் அஷ்டாங்கயோகமும்பெற்று சச்சிதா னந்த சொரூபத்தை யடைந்து பேரின்பவாழ்விலே சுதீக்கணனெ ன்னும்பிராமணோத்தமன் வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தானுதலாலவ்வ ண்ண மேன்மையான புகழையும் புண்ணியத்தையு முடைத்தாயி ருப்பதோடும் பாபவிமோசனஞ் செய்யத்தக்கதாகவும் பாதாள லோகத்தை யளாவிஇஷ்டகாமியமோட்சகாமியங்களையுந்தாத்தக் கதாய் ஸ்ரீராமனுடைய பாதாரவிந்தத்தின் மகிமைகளைக்கொடுக் கப்பட்டதாய்விளங்குமத்தடாகத்தினிடமாக ஸ்ரீராமன்சீதாசமே தனுப் எப்போதும் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதோடும் அத் தடாகத்திற்குந்திமக்களாகியபாண்டவர்களை வரில்தருமபுத்திரனு க்குண்டானபாபமானதுஇத்தடாகத்தில்வந்துதீர்த்தமாடிஸ்ரீராம மூர்த்தியால் பிரதிஷ்டைசெய்து வணங்கப்பட்ட இலிங்கமாகிய இராமநாதனைத் தெரிசித்து வணங்கித் தன்னுடைய பாவங்களைப் பறக்கவடித்து பிரமானந்தத்தோடும் அஸ்தினபுரம் போய்ச்சேர் ந்து இராசரீகஞ் பண்ணிக்கொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் சொல்லியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர் சந்தோஷமடைந்து முனிவ ரைப்பணிந்து சுவாமி பாண்டவர்களிலொருவராகிய தருமபுத்திர ருக்குப் பாபம்வந்த காரணத்தையு மன்னவர்க்குச் சம்பவித்தபா பந் தீரும்பொருட்டு ராமதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடும்படிஉபதேசித் தவர்களையும் அடியேங்களுக்குத் தெரியும்படி அனுக்ரகஞ்செய்

யவேண்டுமென்று பணிந்து வினவிய முனிவர்கள்மேற் கருணை கூர்ந்து சூதமாமுனிவர் கூறுவார்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்களது புத்திரமித்திர களாத்ராதிகளோடும் அநேக போகபாக்கியங்களோடுங்கூடி வாழ்ந்துவருகையில் அவர்கள் தாயாதிகளாகிய துரியோதனாதியர்கள் வஞ்சமனத்தாற் பாண்டவரை வருவித்து மாயாச்சூதாடி அவர்களுடையபதி நிதி முதலிய துமபகரித்துப் பன்னிரண்டுவருடம் வனவாசமும் ஒருவருடமக்கியாதவாசமும் நாட்டிலொருவரறியாமற் றிரியும்படியாயனுப்பி அவ்வாறு அவர்கள் சஞ்சரித்து வந்தபின்பு ஒருவருக்கொருவர்பாரதப்போர்தொடங்கி யுத்தஞ்செய்துவருகையிற் பத்தாநாட் சண்டையில் துரியோதனாதியர்கள் மெத்தவுந் துன்பமடைந்து பின்னர் துரோணாசாரியருக்குச் சேனாபதிபட்டங்கட்டி பதினோராநாள்முதல்தொந்தயுத்தங்களாய் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறபோது பதினைந்தாநாள் துஷ்டத்துய்மனை துரோணரெதித்து அமர்செய்து பாணங்களைச் சரமாரியாக வருஷித்துப் பாண்டவர் சைன்யங்களைச் சின்னாபின்னப்படுத்தித் துறத்துகிறபோது சேனைகள் பயந்து நான்குதிக்கினுஞ் சிதறியோடுவதைக்கண்ட துஷ்டதூய்மன்மகாகோபதீப்தனாய் யெரிந்துவிழுந்து கவுரவர்கள் சேனையென்னு மாட்டுத்திரளிற் பெரும்புலிபோற் பாய்ந்து பாணவருடம்பொழிந்து சின்னாபின்னப்படுத்துகையில் அதுகண்ட அர்ச்சுனனு மவனுக்குத் துணையாய்க்கலந்து இருவரும் சங்கோப சாங்கமாய் பாணங்களைவானம் பூமியென்றும் நிரப்பியதன்றியும் இரதத்தை துரோணாசாரியாரவர்களின்மீது தூண்டிச் சிலையாகிரியரை யெதிர்த்து இரண்டு சிங்கங்களைப்போலும் போர்புரிகையில் அண்டகடாகங்களெல்லாமதிரத்தக்தாகவுஞ் சமுத்திரஜலமுஞ் சுவறிப்போகும்படியாகியும் அர்ச்சுனனும் துரோணச்சாரியரும் விடுக்கும் வாளிகளின்கொடுமையால் லோகாலோகங்களெல்லாந் தத்தளித்துக்கொண் டிருக்கையில்பொன்னுலகவாசியாகிய இந்திராதிதேவர்களியாவரும்அந்தரவீதியில் பார்ப்பதற்கு பயப்பிராந்தியுள்ளவராய் நடுக்கங்கொண்டிருக்கையில் அர்ச்சுனராசனை சோர்வடையச் செய்வதற்கு அசக்தராய் அவன் பக்கத்திலிருக்கும் துஷ்டத் தூய்மன்பேரில் எதிர்த்துப் பாணங்களைத்தூண்டி, நாலுபாணங்களினால் அவனிர

தத்திற் கட்டியிருக்குங்குதிரையைத் தூண்டித்து இரண்டுபாணத்தினுற் தேரையுமுடைத்து ஒருபாணத்தினுல் சாரதியைக் கண்டித்து கியாவென்று சிங்கநாதஞ்செய்தார் அதுகண்டவீமசேனன் தன்னிரதத்தை தூண்டி துரோணருக்கு முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தி, துரோணரைநோக்கி வாருமையா எமது ஆசிரியரே பிரம்ம குலத்திற பிறந்தவர்களாகியும் வேதாகமங்களை யுணர்ந்தவர்களாயு மிருக்கும் பெரியோர்கள் பிற ருக் கிடர்செய்யமாட்டார்கள்; தாயாதிகளா யிருப்பவர்கள் புத்ர மித்ர களத்திராதிகளோடுமொன்று கூடியிருப்பவர்களை வேறுபடுத்தவு மாட்டார்கள். உலகின் கண் சகிக்கப்படாததுன்பம் வந்தபோதினும் தங்கள்குலமுறையினின்றும் பிறழார்களாதலால் தேவரீர் அத்தன்மை வாய்ந்தவராக விருந்தும் மரபுக்குரியதொழிலை விடுத்து க்ஷத்திரியர்களுக்கொப்பாகக் கொலை பாதகங்களுக்கு முதன்மையா யேற்பட்டு இராஜரீகஞ்செய்யப்பட்ட அரசர்களை யனியாயமாயெதிர்த்துஉயிர்வதை செய்து எக்களிப்போடு மிருப்பது பிராமண தருமமல்லவே மேலும் ஒருவருக்குப் பிறந்து மற்றொருவருக்குப் பிள்ளையாய்ப்புகுந்து இப்படி யனியாயஞ் செய்வது நும்போலியவர்களுக் கழகல்லவே, ஓ வேத குலோத்துங்கரே வனசரனுக்கொப்பாய் வில்லுமம்புங் கையிற்பிடித்து, ஜீவ ஹிம்சைசெய்து அகனுற் வயிறுவளர்ப்பது தகாதகாரியமன்றோ தேவரீர் மறைவிதிப்படி யாகாதிகிர்த்தியங்களைச் செய்யவும் வேதாகமங்களை மரபினருக் கோதிவைக்கவும் இகபரசாதனத்துக் கேதுவாகிய பகவத்தியானஞ்செய்து உலகினரை உச்சீவிக்கச்செய்யும் நியமத்தை நாசப்படுத்தவோ ஏற்பட்டீர் ஏதோ உமது முதுகின்பேரிலிருக்கும் அம்புக்கூடென்ன வேதசாஸ்திரங்களோ கரத்தினிடமாகவிளங்குந் தநுசென்னஜலையோ வக்கரத்திலோங்குஞ் சிலையென்ன எழுத்தாணியோ அந்தோ இப்படி ரணரங்கத்தினின்று கிஞ்சித்தேனு மிரக்கமில்லாமல் வதஞ்செய்யும்படியா யுமக்கு உபதேசித்தவர் யாவர் மேலும் பெருவதற்குரிய உமது புத்திரனுகிய அசுவத்தாமன் யுத்தகளத்தில் மடிந்துபோயிருக்க அச்சலனைத்தையும் நினையாமல் யுத்தமுனையில் நிற்பது மெத்தவும் ஆச்சரியமாயிருப்பதோடுந் தங்களைப்போன்றவர்களைப் பார்த்து மறியேன் கேட்டுமறியேனென்று சொல்லிய பீமனுரையைக்கேட்ட சிலையாசிரியர் அசுவத்தாமன் மடிந்தானென்பதை யுன்னித்திகைத்துக் கரத்தினிடமாகவிருந்த வில்லைத் தரையில்விடுத்து ஒன்றுந் தோன்றாதவராய் பீமனுரையை யெவ்வாறு நம்பலாமென்று யோசித்திருக்கையில், பீமசே

னன் தனதுரதத்தை துரோணருக்குப் பின்புறமாய்த்திருப்பி சே னைக்கடலுட்புகுந்து, இரதங்களை தும்சப்படுத்தியும், யானைக்கூட் டங்களை கால்வேறு தலைவேறு உடல்வேறு துதிக்கைவேறாகத் துண்டித்தும், குதிரைகளை நாசப்படுத்தியும்; காலாட்களைச் சண் டமாருதக்காற்றி லகப்பட்ட சருகுபோல் நான்குதிக்குகளினுஞ் சிதறியோடச்செய்தும் அட்டகாசம்பண்ணிக்கொண்டு சக்ராகார மாய் சுழன்றுக்கொண் டிருக்கையில் பகதத்தன்கண்டு கோபா வேசங்கொண்டு தன்னுடைய யானைப்படைகளோடும்வந்து பீம ராஜனை மறித்துப் போர்புரியத் தொடங்கி, பாணங்களைமாரிபோ ற்பொழிய அதுகண்ட பீமன் பகதத்தன்பேரி லெரிந்துவிழுந்து சிங்கத்தைப்போற் கர்ச்சித்து, வில்லினிடமாக அளவிறந்த தீக் கணைகளைச் சந்தித்துப் பிரயோகஞ்செய்து அவனுடைய யானைக் கூட்டங்களைத் தும்சப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது துரோ ணர் பீமன்வார்த்தையைக்கேட்டு யுத்தஞ்செய்யாமல் திகைத்துக் கொண்டிருப்பதை கிருஷ்ணமூர்த்திகண்டு இதுநல்லசமயமென்று மனக்களிகொண்டு அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தை தருமராஜன் ரதத் திற்குச் சமீபமாய்க் கொண்டுபோய் நிறுத்தி தருமனைப்பார்த்து ஓய் தருமநந்தனா! இச்சமயம் நான் சொல்லும் வார்த்தையைத் தடுக்காமல் துரோணரைப்பார்த்து அசுவத்தாமன் மரணமடைந் தானென்று சொல்லுவாயாகில் சிலையாசிரியரை வெற்றிபெறலாம் மேலும் பீமன் அவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு நம்புவதற்கிட மில்லாமல் ஏதோ எப்படியோவென்று திகைத்திருப்பதால் உன து வார்த்தையை உண்மையென்று நம்பி விட்டுவிடுவார் நமக்கு ஜெயமுண்டாமென்று சொல்ல, அதுகேட்ட தருமநந்தனன் சிவ சிவவென்று செவியைப்புதைத்து ஐயோ இப்படிக்கெல்லாம் வரு மென்று ஆதியிற் தெரிந்திருந்தால் இந்த பாரதயுத்தத்திற்குதொ டங்காமல் வனத்திற்றானேயிருந்து விடலாமன்றோ, பொய்சொல் லித்தானா இராச்சியமாளவேண்டும். அப்படிக்கொத்த இராஜரீகங் கிடைத்தாலென்ன கிடைக்காமற் போயிற்றாலென்ன ஓய் சுவாமி இப்பேர்க்கொத்த அபவாதமான வார்த்தைசொல்ல வென்னால் முடியாதென்று சொல்ல, அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் கோபங்கொண்டு ஓய் தருமநந்தனா, உங்களால்நான்பட்டபாடெல் லாம் பாழாகிப்போய்விட்டது அந்தோ நீங்கள் சவுக்கியத்தை யடையவேண்டுமென்று நான் அநேகம் பொய்சொல்லியும் பிற ரைவஞ்சித்தும் தூதுசென்று சங்கடப்பட்டும் உங்களோடு வனத் திற் றிரிந்தும் சாரத்யஞ்செய்தும் என்ன பிரயோசன மாச்சுது!

நான் சொல்லியபடி ஒருசொற்பகாரியத்திற்குஉடன்படாமல்என்னால் முடியாதென்று சொன்னால் எனக்காவதென்ன இங்குயாருக்காகப் பாடுபடுகிறேன் பளாபளா நன்றாயிருக்கிறது உலகின்கண் பொய்சொல்லாதவர்களார்,சமயோசிதமறியாதவர்களே இவ்வீண் காரியங்களுக்குப்பிரவேசிக்கமாட்டேன் இப்போதும் எனக்கென்ன வந்ததென்று பெத்தவு மனஸ்தாபங் கொண்டவரைப்போல் தேரைவிட்டு பூமியிற் குதித்துவிட்டார்.

அதுகண்ட தருமநந்தன் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கிதானும் பூமியிற்குதித்து கிருஷ்ணமூர்த்தியைத் தழுவிப் பிடித்துக்கொண்டு அனேக உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லித் தேரின்மீ திருக்கச்செய்து ஓய் ஜனார்த்தனா! வேதவேதாந்த மூர்த்தியாகிய தேவரே யிவ்வாறுசெய்தால் இங்குயாங்கள் செய்வதாவதென்ன விருக்கின்றது அடியேன் பொய்சொல்லவேண்டு மென்றுரைத்ததைக் கேட்ட எனது செவியும் மனமுங் குழைந்து நடுக்கமுற்றதேஎன்னுவிநாலே பொய்யைச் சொல்லிவிட்டு உலகிலெப்படி பிராணனை வைத்திருப்பேன் சுவாமி! பேதையேனிச்செய்கைக் குடன்படுவனேயாகில் புவன முள்ளளவும் நிந்தைக்காளாவ தன்றியும்இகபர சாதனத்துக் கேதுவில்லாமற் போய்விடுவேனே என்செய்வேன் எவ்வணமுய்வேன் என்று தருமநந்தனன்துக்கசாகரத்துளழுந்தியிருப்பதை மாயவன் கண்டுவாரும் தருமராஜனே கிஞ்சித்தேனுமும்மிடத்தில் க்ஷத்திரிய தருமமில்லை, எவ்விதமேனும் எதிர்த்த பகைவரை வெல்லவேண்டுமாதலால் நீர் ஒன்றும் யோசிக்கவேண்டாம் ஆயினும் நான் ஒரு தந்திரஞ் சொல்லுகின்றேன், அதுயாதெனில்பீமசேனன்பகதத்தனுடைய யானைத்தளத்தில்சிங்கம்போற் புகுந்து சர்வசங்கார மூர்த்தியைப்போல் அதம்படுத்துகின்றானாதலாலந்தயானைத்திரளுண்முதன்மையாயிருக்கும் யானையின்பெயர் அசுவத்தாமமென்று வழங்குகின்றபடியாலும் அதனைபீமசேனன் கொன்றுவிட்டபடியாலும் நீர் துரோணாசாரிக்கு முன்னம்போய் நின்று அவரைப்பார்த்து அசுவத்தாமா ஹதாகுஞ்சர மென்று சொன்னால் யான் சங்கம் பூரிக்கிறேனென்று சொல்ல, அதுகேட்டதருமநந்தன் இதுவுமொரு தந்திரந்தானென்றுநினைந்து தனது ரதத்தை சிலைக்குருவின் முன்னங் கொண்டுபோக யத்தனிக்கையில், கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தருமன் தேரினின்றுங் கீழே குதித்து, அருச்சுனன் தேரிலேறிக்கொண்டு வரும்போது தரும

ராஜனை துரோணர்கண்டு அப்பா தருமநந்தனா அசுவத்தாமன்மடிந்தானென்று பீமன்சொன்னது வுண்மைதானா வென்றுகேட்டு, அதற்குத் தருமராஜன் ஆம் சுவாமி! அசுவத்தாமன் பட்டானென்றுசொல்ல, அதுகேட்டதுரோணர் புத்ரவாஞ்சையால் வில்லையெறிந்துவிட்டு மூர்ச்சித்து தழுவணையின்மீது சாய அப்போது தருமநந்தனர் சுவாமீ! பகதத்தனுடைய யானைத்திரளிற் றலைமை பூண்ட அசுவத்தாமமென்னும் யானைபல்லவோபட்டது நீரேன் மூர்ச்சித்தீரென்று சொல்லுவதற்குள் கிருஷ்ணபகவான் துஷ்டத்துய்மனை சைகையால் சிரத்தைக்கண்டித்து விடுமென்றுகாட்ட. துஷ்டத்துய்மனும் மூர்ச்சித் திருப்பவர்மீது ஒரு சந்திராயுதத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து சிரத்தைக்கண்டித்துக் கீழேசாய்த்தான்.

அக்காலையில் சிலையாசிரியனைக் கண்டித்த வாளியானது நம்மை யாது செய்யுமோவென்று அச்சங்கொண்டு ஒளித்ததுபோல சூரியன் மேற்றிசையிற் புகுந்தான். உடனே அஞ்ஞானிகளது இருதயம்போலக் காடாந்தகாரமாகிய விருள்மூடினமையால் அவ்வேளையிற் பாண்டவர்கள் வெற்றிச்சங்கம்பிடித்துமகிழ்ச்சியோடு பாசறைபோய்ச்சேர, அதுகண்ட கவுரவர்கள் துரோணர்பட்டாரென்னுந் துன்பத்திலாழ்ந்து அவர்களும்பாடிவீடு சேர்ந்தார்கள்.

இவ்வாறு அன்றைத்தினமுடிந்து மறுநாள்முதற் கர்னன் சல்லியன் துற்சாதனன் துரியோதனாதியரோடு பதினெட்டு நாள் வரையில் யுத்தஞ்செய்து பாண்டவர்கள் ஜெயத்தை யடைந்தவர்களாய் வெற்றிமாலைபூண்டு அஸ்தினாபுரஞ்சேர்ந்து தருமனந்தருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யவேண்டி யத்தனிக்கும்போது தவுமியாசாரியார் தருமராஜனைப்பார்த்துக் கூறுவார். வாரும் தருமநந்தனா பதினைந்தாநாள் துரோணருடனே யுத்தஞ்செய்கிறபோது உனதுவாக்கிலே பிறந்தசொல்லினால் அவரிறந்தபடியினாலே அத்தோஷம் உமக்குண்டாயிருப்பது மன்றியில் துரோணருக்குமுன் நீர் கண்டதுபோல் மாயப்பட ரேற்படுத்திச்சொன்ன பொய்வார்த்தையினால்உயிர்நீங்கியதோஷம்உம்மைச்சார்ந்திருக்க பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொள்வதுசரியல்ல ஆதலால், 'அந்ததோஷத்தை நிவாரணித்தபின்பு மகுடந்தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தவுமியர் சொல்லைக்கேட்ட தருமநந்தனர் மெத்தவுந்துன்ப

மடைந்து தன்னுடைய தம்பிமார்களையுங் கிருஷ்ணபகவானையும் வரவழைத்து தவுமியர் கூறியதைஅவர்களுக்குரைத்து யோசித்து க்கொண்டிருக்கையில், அவன்வேதவியாச மஹருஷியானவர் தம் மிடம் விட்டுவந்தார்.

அப்போது தருமர்முதலியயாவருமெழுந்து வந்தனைவழிபாடு செய்து ஆசனத்திருத்திநடந்தகாரியங்களை யன்னவரோடுரைத்து பின்நடக்கவேண்டிய கட்டளையென்னவென்று வினவ, அதற்கு வேதவியாசர் சற்றுநேரம்யோசித்து நிட்டையிலிருந்துஞானதிருஷ்டியினாற் பார்த்துச்சொல்லுவார் கேளும் தருமநந்தனரே, நீர் செய்திருக்கும் பாவந்தீரவேண்டுமாயின் பரதகண்டதட்சிணபாகத்திற் சேதுவின் மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனபருவதச்சாரலில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினா லுண்டாகப்பட்ட ராமதீர்த்தத்தில்தீர்த்தமாடிப்பின் இராமநாதனைத் தெரிசித்துவந்தால்பொய்வார்த்தைசொல்லிக்கலங்கச்செய்து குருவைக்கொன்ற பாபமும்மற்ற எல்லாக்கர்மங்களும் நிவர்த்தியாவதோடும் நீர்நினைத்த இஷ்டகாமியத்தையும் மோட்சகாமியத்தையுந் தருமென்று சொல்லிவியாசபகவான் செலவுபெற்றுக்கொண்டனர்.

பின் தருமராஜன் மெத்தவுஞ்சந்தோஷமடைந்து தனதுதம்பிமார்களுடனும் தவுமியர்முதலிய சிலசைந்யங்களுடனும் பிரயாணப்பட்டுக் காடுமலைவனம் வனாந்தரங்காறு நதிமுதலியவற்றையும் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களையுந்தெரிசித்துக்கடந்து. சேதுவைக் கண்டு அதன்மத்தியில் விளங்குங் கந்தமாதன பருவதச் சாரலில் இராமதீர்த்தக்கரையில் வந்துசேர்ந்தார்கள் அப்படிச் சேர்ந்தபிறகு அந்த ராமதீர்த்தத்தில் தருமநந்தனன் முதலியயாவரும்தவும்மியர்சொல்லிய சங்கற்பவிதியின்படித் தீர்த்தமாடி அநேககோதான பூதான கன்னிகாதானமுதலிய முப்பத்திரண்டறங்களையும் வழுவின்றிச்செய்து ஸ்ரீராமநாதனையுந் தெரிசித்து அந்தி சந்தி இரண்டு வேளையினும் இராமமந்திரத்தை யிடைவிடாமல் செபித்துக்கொண்டும், இப்படியொருமாதகாலம் வரையில் நடந்து வருகையி லொருநாள், ஆகாயத்தினின்றும் ஓய் தருமராஜனே! நீர் சொல்லிய படராகியபாபம் உம்மைவிட்டு நீங்கியதென்று அசரீரியோத அவ்வாய்மைக்கேட்ட தருமராஜன் முதலிய யாவருங்கேட்டு சந்தோஷமடைந்து தம்பிமாருடனும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய

பாதபத்மங்களிற்பணிந்து அநேகவிதமாய்த்துதித்து அவணின்றுந் திரும்பி அஸ்தினபுரம்வந்துசேர்ந்து திவ்யமுகூர்த்தகாலத்தில் வியாசமகாமுநிவர்முதலிய பெரியோர்கள் முன்னிலையிற் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ஆதலால் அத்தன்மையாகிய மகிமைபொருந்திய ஸ்ரீராமதீர்த்தத்தில்மூழ்கி ஸ்ரீராமமூர்த்தியையுஞ் சீதாபிராட்டியாரையுந் தெரிசித்தால் அவர்களுக்கு வைகுண்டபதவி சித்தியாகும் ஆதலால் அத்தீர்த்தத்துக்குச் சமீபமாய் இலட்சுமண தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர்த்தமும் இவ்வாறே மகிமையுற்றதென்று சூதமகாமுநிவர் கூறியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்யெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து முநிவரைப்பணிந்து, சுவாமி! தேவரீர் இப்போதுசொல்லிய இலசுமண தீர்த்தத்தின் பெருமையை அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று வினவிப்பணிந்துநின்ற முநிவர்மேற் கருணைகூர்ந்துசூத முநிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

இராம தீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

இலட்சுமண தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே! இமையாநாட்டரென்னும் தேவர்களுக்கு இராக்கதர்களாலுற்ற இடுக்கணைத் தவிர்த்தாட்கொள்ள வேண்டி ஸ்ரீவைகுண்டவாசனாகிய ஜகதீசன் கருணைசுரந்து இவ்வுலகின்கண் ஓங்கும் பரதகண்டத்தில் வழங்கும் அயோத்தியாபட்டணத்துக் கிறைவனாகிய தசரதமகாராஜனுக்குச் சுதனாகவந்தவதரித்து இராமமூர்த்தியெனப் பெயர் பூண்டதன்றியுந் தனக்குத்துணைவனாக ஆதிசேடனை இலக்குமணனென்னுந் தம்பியாகவருவித்துக்கொண்டும் இலக்குமியைச் சீதாபிராட்டியென்னும் பெண்ணாய்ஜனிப்பித்து அன்னவளை மணந்தும் மூவரும் வனத்திற் பிரவேசித்து பிராட்டியை இராவணனாற் சிறையிடுவித்து வானவீரர்களைக் கூட்டி இலங்கைக்குச் சேதுபந்தனஞ்செய்து இராவணாதிராக்ஷதர்களை யெல்லாம் வதஞ்செய்து அம்மையின் சிறையைமீட்டு அவனின்றும் திரும்புங்காலையில் சேதுவின் மத்தியிற் கந்தமாதன பருவத்தில் சிவலிங்க பிரதிஷ்டைசெய்து வணங்கிப்பின் இலட்சுமணரானவர் தனித்துச்சிவபூசை பண்ணக்கருதி ஸ்ரீராமநாதனுக்கு மேற்பாகத்தில் சிவலிங்க பிரதிஷ்டைசெய்து ஓர்தடாகமுண்டுபண்ணி அத்தீர்த்தத்தினாற் சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்து பின் அத்தீர்த்தத்திற்கு இலட்சுமண தீர்த்தமென்று நாமகரணஞ்சாற்றிச் சென்றமையால் அதுமுதல் இலட்சுமண தீர்த்தமென்று வழங்கி வருவதன்றேடும் அதிற்றீர்த்தமாடியபேர்களுக்கு வேதாகம சாஸ்திரப்பயிற்சியும் தனகனகவஸ்துவாகனங்களும்புத்ரசம்பத்தும்தயாளகுணமும் அணிமாவாதியஷ்டசித்திகளும் அஷ்டாங்கயோகங்களும் அநுகூலப்படுவதோடும் பிரமசொரூபம்பெற்று அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூபசாட்சாத்காரமாகிய பரமசிவத்துடனிரண்டறக் கலப்பார்கள்.

மேலும்அத்தடாகத்தில் மூழ்கி அதன்கரைமீதிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பஞ்சசுத்தியோடும் பூசித்துப் பணிந்தவர்கள்

அகண்ட ஐசுவரியத்தைப் பெறுவதோடுஞ்சுத்த சத்துவத்திலிரு ந்து கிடைப்பதறிய சாயுச்சயமென்னு முத்திவீட்டை யடைவார் ஆதலாலத்தீர்த்தத்தில் வசுதேவ நனயனுக வந்தவதரித்துக் கஞ்ச னைக்கடிந்து காவிகளோடு மோடித்திரிந்து கருதற்கரிய லீலாவி நோதங்களைப் புரிந்த கண்ணபிரானுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நந்தன்மனையில் முன்னுதித்தோனுகிய பலராமன்தீர்த்தமாடி பிரம் மஹத்தி விமோசன மாயிற்றென்று சூதமாமுனிவர் கூறியதைக் கேட்ட நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்கள் அதிகாதலோ டுஞ் சூதமுனிவரைப்பணிந்து சுவாமி! தேவரீர் கூறியவண்ணம் பலராமனுக்கு எவ்விதமாய் பிர்ம்மஹத்தி பற்றியதோ அதனையடி யேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுவினவமுனி வர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே! குந்திமக்களாகிய பாண்டவர் களுக்கும் கவுரவர்களும் பாரதயுத்தந் தொடங்குங்காலையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பாண்டவர் பக்கலில் அர்ச்சுனனுக் குச்சாரதியாக வமைந்ததுகண்ட பலராமர் தனது தம்பியாகியகிரு ஷணமூர்த்தியைவெறுத்து,இருசுற்றத்தாரோடும்வார்த்தையாடா மல் யாத்திரைசெய்யக்கருதிப் பிரயாணப்பட்டு சிவஸ்தலங்களையும் விஷ்ணுஸ்தலங்களையும் தெரிசித்துக்கொண்டு, கெங்கையமுனை கோதாவரி சிந்து காவேரி நர்மதா முதலியநதிகளிலாடியுந்திவ்வி யக்ஷேத்திரங்களில் வாசஞ்செய்து வருகிறகாலையில்நைமிசாரண் யத்தில் தீர்க்கசத்ரயாகஞ் செய்வதாய்க்கேள்வியுற்று அதனைப்பார் க்கவேண்டி நைமிசாரண்யத்தை நோக்கி வருகையில்பலராமர்வரு தலைக்கண்ட முன்யுகத்திலிருந்த நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனி வர்களெழுந் தெதிர்கொண்டுபோய் வந்தனை வழிபாடு செய்தழை த்துவந்து ஆசனத்திருத்திஸ்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் அம்முனிவர்களுக்குள்தலைமைபூண்டு அவர்களுக்குவேதாகமசாஸ் திரரகஸ்யங்களையுபதேசித்துக்கொண்டிருக்கும்சூதமகாமுனியென் னும்யான்மாத்திரம்பலராமரைக்கண்டு எழுந்திராமலும் வணங்கா மலுமிருந்ததுகண்டு இக்கனைபேருக்குள் இவனுக்குமாத்திரம்இந் தகர்வம் எப்படிவந்ததென்றும் இவனை உலகில்வைக்கப்படாதென் றும் சங்கரித்து விடவேண்டுமென்று மனத்தி லுன்னியமாத்திரத் தில் உடனே தனக்கு முன்பாக அநேக வனுமேவோடும் வரப்ரசாத த்தோடுங் கூடிய முசலமுகக் கலப்பை காணப் பட்டது. அப்

டித் தோன்றிய மாத்திரத்தில் அதையெடுத்துக் கையிலேந்திக் கொண்டவராய் அதன்பிரயோகத்தினல் தர்ப்பாசனத்திலிருந்தபு ராணிகனுகிய என்னைக் கொன்றுவிட்டார் கொன்ற மாத்திரத்தில் அங்குள்ள யாவருங்கண்டு திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து நடுக்கத்தோடு மெழுந்து பலராமருடைய பாதகமலங்களிற்பணிந்து நமஸ்கரித்து கைகளைக்கட்டிக்கொண்டு சுவாமி பலராமரே! தேவரீரதுமகிமை தெரியாமல் சிறியோர்களா யுள்ளவர்கள் செய்த பிழையை பெரி யோர்கள் பொருத்தாட்கொள்ளக் கடனன்றோ ஆதலால் தேவரீ ரே யிவ்வாறு கோபஞ்செய்தால் வேதங்கள் நிலைகுலைந்து போவ தன்றி அண்டங்களும்வெடித்து சமுத்திரமுஞ்சுவறி சந்திர சூரி யாளுங் கதிமாறி வியர்த்தமாய்விடு மாதலால் இப்பிள்ளையின் குற் றத்தைப்பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று முனிவர்கள் வணங் கித் தோத்திரஞ்செய்ய அப்போது பலராமர் கொண்ட கோபந் தணிந்து கூறுவார்.

வாருங்கள் மஹருஷிகளே, உங்களுக்கெல்லாமிவர் பெரி யவரென்று யோசித்துப் புராணங்களைக்கேட்டுக் கொண்டிருப்ப தேயன்றி நமக்கிவர் பெரியவரா, சத்தியவதி குமாரராகிய பராசரர் முதலாகியபேர்களும் நம்மைக்கண்டு உபசாரஞ் செய்யும்போது இவர் எம்மாத்திரமென்று பலராமர் சொல்லக்கே ட்ட மஹருஷிகள் மறுபடியு மவரைவணங்கிச் சுவாமி! புராண காலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறகாலையில், அவ்விடம் யெத் தன்மையானவர் வந்தபோதிலும் பிரசங்கத்தைவிடுத்துஉபசரிக்க வேண்டுவதில்லையென்று சுருதிவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிரு க்கின்றபடியினலே சூதர் அதை யோசித்திருந்ததேயன்றி கெர் வித்திருந்தவரல்லர் ஆயினுந்தேவரீரைக்கண்டு மதையோசித்திரு க்கக் கூடாமையாதலால் இவர்செய்த தப்பிதத்திற்கு அடைந்த தண்டனை போதுமானதால் பழைப்படி எழுப்பித் தருவதன்றியும் இவ்வனத்தில் எங்களுக்கு இம்சையைக் கொடுத்து வரும் வில்வ லாசுரனுடைய குமாரன் வற்கலாசுரனைச் செயஞ்செய்து எங் கள் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்றுவினவியதுகேட்ட பல ராமர், கோபந்தணிந்து குழந்தைகளாய் நமக்குவிளங்குகின்றநீங் கள்கருதிய வண்ண முடிப்போமென்று யோகாநுக்ரகத்தினுலும் முனிவர்களதுயாகாதிமகிமைகளினுலும் என்னையெழுப்பி எனக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்து முனிவர்களைப்பார்த்து, ஓமுனிவர் களே! இன்றைக்குத்துவாதசி திதியாதலாலும் இன்று நம்மாற்

சூதமுநிவர் வதஞ்செய்யப்பட்டு உங்களுக்குநடந்துவரும் புராண காலக்ஷேபங் [illegible]ப்பட்டுப்போனமையாலும் இதுமுதல்உலகின் கண்வரும் பிரதி திதிகடோறும் காலக்ஷேபமில்லாமல் புராண சூன்ய திதியென்று விளங்கக்கடவதென்று கட்டளையிட்டுச் சூத மாமுநிவர்முதலிய சகலர்களோடும் தீர்க்க சத்திரயாகத்தை நட த்துகின்ற விநோதங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படி யிருக்கையில் வற்கலாசுர னென்பவன் பௌரணை யாத மக்கினத்தில் முநிவர்களால்நடத்தும் தீர்க்கசத்திரயாக ஓம குண்டத்தில் மலமூத்திரங்களும் மாமிசாதி யென்புகளுங் கொ ண்டுவந்துசொரிந்தும், மதுக்குடங்களைப் போட்டுடைத்தும்தினை ங்களைச்சொரிந்தும் யாகசாலையில் இம்சைசெய்யும்போது முநிவர் கள் கண்டுவெகுண்டு பலராமரிடத்திற்சொல்ல பலராமர்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு ஆகாசத்தை யேறிட்டுப் பார்க்கிறபோது ஆகாய வீதியினின்றும் வெளியெல்லாம் நெருங்கிமூடி கன்னங்கறேலெ ன்று நீலபருவதத்தைப்போன்ற தேகமும் செவ்வானம் போன்ற சடைகளும் கரத்திற் சூலாயுதமும் பிடித்து சத்தாடம்பரத்துட னே நிற்கும் வற்கலாசுரனைக்கண்டு, கோபாவேசங்கொண்டு, தன் னுடைய கரத்திலிருந்த கலப்பையை வற்கலாசுரன் கழுத்திலே மாட்டிக் கீழேதள்ளிக்கொண்டுவலது கையிலேயிருந்த உலக்கை யினாலே ஒரேயடியாயடிக்க, அவ்வசுரன் வாயினாலு மூக்கினாலு மிரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு தேவேந்திரனாற் சிறகறுப்புண்டு விழுந்த பருவதங்களைப்போல வெத்திசையு மிரத்தங்கள் கொப்ப ளித்தோட அலறிவிழுந்து மரணமடைந்தான்.

அப்போது நைமிசாரண்ய முநிவர்களியாவருஞ் சந்தோஷ மடைந்து, பலராமரை வணங்கித் தழுவித் தீர்த்தமாடச் செய்து பட்டுவஸ்திரங்களைத் தரிக்கச்செய்து விபூதி ருத்திராக்ஷ மாலிகா பரணங்களை யணிந்து தோத்திரஞ்செய்து, வாருமையா சுவாமி பலராமரே! இவ்விராக்ஷதன் பிரமம் பீஜத்துக் குரியவனுதலா லிவனைக்கொன்ற பாபம் தீரும்படியாய் புண்ணிய நதிகளிலே போய்த் தீர்த்தமாடி வரவேண்டுமென்று சொல்லி யதைக்கே ட்ட பலராமர் அப்படியே யாகட்டுமென்று நைமிசாரண்ய ரிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு கோதாவரி, பிரயாகை கா வேரி சரஸ்வதி நர்மதா துங்கபத்திரா முதலிய நதிகளில் சங்கற்பவிதியின்படிஸ்நானஞ்செய்து அஸ்தினபுரத்தைநோக்கி

ப்பிரயாணப்படுகிறபோது, அண்டகாடகங்களு மதிர்ந்துபோகும் படியாய்ச் சத்தாடம்பரஞ்செய்துகொண்டு நீலபர்வதம்போல் பல ராமருக்குமுன் மறித்துக்காட்டிப் பின்பக்கத்தில் ஆகாயம்வரையி லுயர்ந்து வற்கலாசுரனுடைய பிரமஹத்திதொடர்ந்துபற்ற அப் போது பலராமர்கண்டுபயந்து இதுவென்ன காரணமென்றுயோசி த்துநிற்கிறபோது ஆகாயத்தினின்று ஓ உரோகினிகுமாரா. பிரம் மகுலத்திலே யுற்பவித்த வற்கலாசுரனைக் கொன்றதோஷம்சிறிது நீங்கியும் நீங்காமலு மிருக்கிறபடியினாலே அந்தபிரமஹத்தி உன் னைத் தொந்தரவு பண்ணுகிறதென்று அசரீரியுரைக்க அவ்வார்த் தையைப் பலராமர்கேட்டு மருபடியுந் தாருகாவனத்தைநோக்கிப் பிரயாணப்பட்டுப்போய் ரிஷிகளைக்கண்டு, இவ்வனத்தில் வற்கலா சுரனைக்கொன்ற தோஷம் ஒருவருடமாய்ப் புண்ணியநதிகளிற்றீர் த்தமாடியும் திவ்யக்ஷேத்திரங்களிலே வாசம்பண்ணியும் என்னை விட்டகலா திருப்பதுயாதுகாரணமென்று நடந்தவர்த்தமானங்க ளைச் சொல்ல முனிவர்கள்கேட்டு யோசித்துச்சொல்லுவார் வாரு மையாசுவாமிகளே தேவரீர் மனதின்படியே இத்தோஷநிவாரண மாக வேண்டுமாயின், கந்தமாதன பருவதத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திர னுடைய சகோதரனாகிய இலட்சுமணன் இந்திரசித்தைசெயித்து தன்னுடைய தோஷந்தீரவேண்டி சிவபூசைசெய்து உண்டாகப்ப ட்ட தடாகமாகிய இலட்சுமணதீர்த்தமென்று ஒருபுண்யதீர்த்த மிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த மாத்திரத்தில் தோஷநிவர்த்தியா மென்று மூநிவர்சொல்ல பலராமர்கேட்டுச் சந் தோஷமடைந்து அவனின்றும் பிரயாணப்பட்டு காடு மலை வனம் வனாந்தரமுதலிய யாவுங்கடந்து சேதுவிலோங்கும் கந்தமாதன கிரிச் சாரலிலேவிளங்கும் இலட்சுமணதீர்த்தத்தில்வந்து விதிப் படி ஸ்நானஞ்செய்து, சந்தியாவந்தன நியமநிட்டைகளை முடித்து க்கொண்டு கோதும்பை எள் முதலிய நவதானிய்ங்களும் பொன் ஆடையாபரண முதலியயாவும்வேதியர்களுக்குக் கொடுத்து, இல ட்சுமநேசனை பிரதட்சிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து அபிஷேகமுத லியயாவும் நடப்பித்து ஆராதனைசெய்து துதித்துநிற்கையில்ஆகா யத்தினின்றும், ஓ பலராமமூர்த்தியே உன்னைப்பற்றி யிருந்த பிர மஹத்தி நிவர்த்தியாகி விட்டதென்று அசரீரிதோன்ற அவ்வாய் மையைக்கேட்ட பலராமர் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்துதுவார கையை நோக்கிப் பிரயாணப்பட்டுப் போய்விட்டாரென்று சூதம காமுநிவர் சொல்லியதை நைமிசாரண்யருஷிகள்கேட்டு சுவாமி!

தேவரீர் சொல்லியயாவுங்கேட்டு ஆனந்த பரிதரானேம் ஆயினும் பலராமர் ஸ்ரீராமநாதனைத் தெரிசியாமல்வந்துவிட்ட காரணமியாதெனவினவ, சூதமாமுநிவர் கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே, சேதுவின் மத்தியிலே விளங்குந் தீர்த்தங்களாடப் போனவர்கள் ஸ்ரீராமநாதனைத் தெரிசிக்காமலும் சேது தநுக்கோடியிலே மூழ்காமலும்வருகிறபேர்களுமுண்டோ இலட்சுமணதீர்த்தத்தின் மகிமைகளைச் சொன்னேமல்லது மற்றமகிமைகளை இக்கதையிலேசொல்லவில்லையாதலால் பலராமர் நித்யப்படியாய்ச் சேது தநுக்கோடிக்கரையில் மூழ்கி ஸ்ரீராமநாதனைத் தெரிசித்து விடைபெற்றுகொண்டு அஸ்தினபுர மார்க்கமாய் துவாரகைக்குப் போய் விட்டாரென்று சூதமாமுனிவர்சொல்ல முநிவர்கள் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து இன்னமந்தச் சேதுவில் விளங்கிய தீர்த்தமகிமைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று வினவ, சூதமுநிவர் சொல்லத்தொடங்கினர்,

இலட்சுமண தீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதினெருவது

சடாமகுட தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முநிவர்களே, அயோத்தியாபுரியினின்றும் இராமமூர்த்தியானவர் பிதுர்வாக்கியப்படி சீதாபிராட்டியாரோடும்இலட்சுமணப்பெருமாளோடும்பிரயாணப்பட்டு வனத்தைநோக்கிச் செல்லுகையில், அரசுக்குரிய கிரீடமகரகுண்டலவாகுவலய முதலியயாவும்நீங்கிச் சிகையைக்கோதிசடைமுடியாய் வகுந்துகட்டிக் கந்தமூலபலாதிகளைப் பொசித்துச்சஞ்சரிக்கையில் தேவியைச்சிறை கொண்டுசென்ற இராவணனைவதஞ்செய்யுநிமித்தம் இலங்கைக்குச் சேதுபந்தனஞ்செய்து வானரப்படைகளோடுஞ் சென்று அன்னவனைக் கிளையோடுங்காய்ந்து சீதையின்சிறைமீட்டுத் திரும்பிக் கந்தமாதனகிரிச்சாரலில்வரும்போது

தனதுசடாமகுடத்தில் இராவணாதி ராட்சதர்களுடைய இரத்த மாமிசத்தூளிக ளடர்ந்திருக்குமெனக் கருதி யவ்விடத்திலோர் தடாகமுண்டு பண்ணியதிற்றீர்த்தமாடிச் சடைமுடிகளைச்சுத்தி செய்து அத்தீர்த்தத்திற்குச் சடாதீர்த்தமென்று நாமகரணஞ் செய்து சென்றமையால் அதுமுதல் அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்குபவர் களது நரை திரை மூப்புங்காமக்குரோதாதி யறுவிதப்பகையும் நீங்குவதோடும் ஆணவகாமிய மாயையென்று மலங்களுமற்று சரிகை கிரியை யோக ஞானங்களை யநுட்டித்து நித்தியானந்த சொரூபராய் முத்திவீட்டைப் பெறுவார்கள். அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கிச் சித்திபெற விருப்பமில்லாதவர்கள் தங்கள் உச்சி வெடிக் கும்படியாய் வேதாகம சாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்தும், பிரதமைசஷ்டி ஏகாதசி பிரதோஷம் அமாவாசை பௌரணை சாந் திராயன விரதங்களிருந்தும் வனங்களிலும் மலை நுழைவுகளிலும் ஜலத்தில் மூழ்கியிருந்தும் கந்தமூலங்கள் முதலிய சருகு ஜலபக்ஷ ண வாயுபட்சணங்களைச் செய்தும், தலைகிழாகநின்றும், ஒற்றைக் காலில் நின்று மான்றோல் புலித்தோல் வேண்டுமாகில் இரத்தின கம்பளம் தருப்பை முதலிய ஆசனங்களிலிருந்தும் பத்திரம்வீரம் குக்கிடம் பங்கயம் திசாமுகனென்னும் அங்காதஞ்செய்து உருத் திரமுகமாயிருந்தும் இமயநியமாதி யஷ்டாங்க யோகங்களைச்செய் தும், பஞ்சாக்கினியிடையினின்று தபஞ்செய்தும், முத்திபெறு மல் இராகத்வேஷங்களைப் பெற்று பிறவிப் பிணியிலுழன்று திரி வார்கள் மேலும் ஒருநாள் அச்சடாதீர்த்தத்தில் மூழ்கினல் அறு பதினுயிரம் வருடம் கோதாவரி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த பலன் கிடைக்கும் நித்தியப்படி மூழ்கினவர்களுக்குகங்கையமுனை கோதாவரி சிந்துகாவேரி நர்மதா துங்கபத்திரா பிரயாகைமுத லிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலே ஆடிய பலனுண்டாம், அன்றியு மச்சடாதீர்த்தத்தில் மூழ்கினபேர்களுக்கு அந்தக்கரணசுத்தியாய் அஞ்ஞான நிவர்த்தியாகிய அபரோட்சஞானத்தை யடைந்துசாயு ச்சியமடைவதற்குச் சந்தேகமிராது மேலும் இத்தன்மையாகிய மகிமையைப்பெற்றிலகும் அச்சடாதீர்த்தத்தில் பண்டொருகாலத் தில் வேதவியாச மஹருஷியி னுடையகுமாரர் சுகரென்பவர்வந்து மூழ்கி யந்தக்காரணசுத்தியாய் நித்யானந்த சொரூபத்தைப்பெ ற்று விளங்கினர்.

அஃதெப்படியெனில், ஒருநாள்வேதவியாசரைச்சுகர்வணங்கி அநேக தோத்திரங்கள்செய்து சுவாமி, வேதவேதாந்தமூர்த்தியே

அடியேன் அகண்டபரிபூரண சின்மயத்தையடையவேண்டி அநேகதபங்களும் யாகாதி கர்மங்களும் தீர்த்தயாத்திரைகளும் செய்தும் வேதாகமசாஸ்திர புராணங்களை யறிந்தும் மனச்சந்தேகமகன்று சுத்தஞானமடையும் விதியைத்தெரியாமல் உள்ளக்கலக்கமுற்றிருக்கின்றபடியால் அதுநீங்கும்படி ஒருபாயஞ்சொல்ல வேண்டுமெனப் பணிந்துநின்றபுத்திரனைப்பார்த்து வேதவியாசர்கூறுவார் வாராய்சுதனே தக்ஷிணபாகத்தில் ராமமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுவிலோங்குங் கந்தமாதன பருவதத்தில் சச்சிதானந்த சொரூபமாயுஞ் சடாதீர்த்தமெனப் பெயருடையதாயும் விளங்குமோர் தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தத்தில் நீபோய்மூழ்கி இராமமந்திரத்தை இடைவிடாமற் செபித்துக்கொண்டுவருவாயாகில் அந்தக்கரணசுத்திபெற்று பேரின்பத்தைச் சார்ந்த புண்ணியலோகத்தையடைவாய் அஃதெப்படியெனில் முன்னொரு காலத்தில் உன்னைப்போலவே வருணராஜனுடைய குமாரன் பிருகுமாமுனி யென்பவன் அந்தக்கரணசுத்தியாகவேண்டியதாய் தனது தாதையினிடத்தில் மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கருதி வணங்கும்போது வருணராஜன் புத்திரன்மேற் கிருபைகூர்ந்து வாராய் பிருகுவே, உனது அந்தக்கரண சுத்தியாகவேண்டியதற்கோருபாயஞ் சொல்லுகின்றேன், அவை யாதெனில்உலகின்கண் வழங்கும் பரதகண்ட தட்சிணபாகத்தில் சேதுமத்தியில் ஓங்குங் கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் இராமலிங்கத்திற்கு வலப்பக்கத்தில் இராமலட்சுமணர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட சடாதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தத்தில் நீபோய் தீர்த்தமாடினல் உனது அஞ்ஞானமகன்று பிரமசைதந்யத்தை யடைவாயென்றுரைக்க அதுபோற் பிருகுமா முனிவர் சென்றுதீர்த்தமாடி காமக்குரோதாதி பகையைக்காய்ந்து நிர்மலசித்தராய் நித்தியானந்த சொரூபத்தை யடைந்தார்.

இதுவுமல்லாமல் துர்வாசமஹாரிஷியுமிப்படியேதீர்த்தமாடி இராமமந்திரத்தையுச்சரித்துவிஷ்ணுசொரூபத்தையடைந்து வைகுண்டபதவி பெற்றிருக்கின்றபடியால் நீயும் அவ்வாறேசென்று மூழ்கிவரக்கடவையென்று வேதவியாசர்சொல்ல அதுகேட்ட சுகரும் தாதையைப்பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்று தீர்த்தத்தில்மூழ்கிஇராமமந்திரத்தைஜெபித்து அந்தக்கரணசுத்தியாய் மெஞ்ஞானவீட்டையடைந்து பரப்ரம்ம சொரூபத்தில் கலந்தார் ஆதலால்

ஓ நைமிசாரண்யர்களே நீங்களுமதுபோற் சடாதீர்த்தத்தில் மூழ்குவீர்களாகில் உங்களைப்பற்றிய அஞ்ஞான மியாவு மகன்று காமதேனு சுரபிவடிவாய் தேவாமிர்தங்களைப்புசித்துப்பேரின்பத்தையடைவீர்களென்றால் அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையை யாவராற் சொல்லிமுடியும் மேலு மத்தீர்த்தத்தில் பிதுர்களுக்குப் பிரீதியாய்த் திலதர்ப்பண திவசமுதலானவைகள் செய்து பிண்டமளித்தால் ஒன்று கோடியாய்ப் பிதுர்க்களு மானந்தபோகங்களை யநுபவிப்பார்களென்று சூதமுனிவர் கூறியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கி முனிவரைப்பணிந்து சுவாமீ அடியேங்களுக்கு இன்ன மக்கந்தமாதனத்தில் விளங்கும் மகிமைகளைத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்று வினவ முனிவருளங்கனிந்து அன்னவரைநோக்கி ஓ முனிவரரே! இலக்குமி தீர்த்தமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லுகிறேம் கேளுங்களென்று சொல்லத் தொடங்கினர்.

சடாமகுட தீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பனிரண்டாவது

இலக்குமி தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே முன்னொருகாலத்தில் சர்வலோக சரண்யனுகவும், ஜகதீசனுகவும், சர்வாந்த்ரியாமியாகவும், சலசலோசனுகவும், விளங்கும் வைகுண்டவாசனுகிய மகாவிஷ்ணுவுக்கும் அவரதுதேவியாகிய மகாலட்சுமிக்கும் ஊடல்விளைந்து ஒருவருக் கொருவர் கலகமிட்டு இலக்குமிதேவியார் தனது நாயகனைவிட்டு நீங்கி உலகின்கண் சேதுவி

லோங்கும் கந்தமாதனகிரிச் சாரலில் வசிக்கும் முநிவர்களிடம் வந்துசேர்ந்து தனக்கோர் பன்னசாலைபுதுகிக் கொடுக்கும்படிகேட்க அன்னவர்க ளதுபோ லமைத்துக்கொடுத்த பன்னசாலையிலே எழுந்தருளியிருக்கையில் நாரதமகாமுனிவரவண் விஜயஞ்செய்து அம்மையைக்கண்டு பணிந்து கூறிச்சென்ற வண்ண மங்ஙனம் ஓர் தடாகமுண்டுபண்ணி அத்தடாகக்கரையிற் சிவலிங்க பிரதிஷ்டைசெய்து பிரதிதினமுந்தான் அத்தடாகத்தில் மூழ்கிச் சிவலிங்கத்துக் கபிஷேகஞ்செய்து மூன்றுகாலமும் பூசித்து நிட்டைசெய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்போது விஷ்ணுவானவர் வருத்தமுற்று தேவியையெங்குந் தேடிக்காணாது முடிவில் கந்தமாதனகிரிசாரலிற் கண்டு மனங்களிகொண்டு அம்மைக் கநேக வுபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லியழைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டத்துக் கெழுந்தருளும்போது மகாலட்சுமி தன்னாலேற்படுத்திய தடாகத்துக்குத் தன் பெயர் விளங்கும் படியாகவும் அதில் ஸ்நானஞ்செய்து இலிங்கத்தைத் தெரிசிப்பவர்களுக்கு கலிப்பட ரணுகாமலும், அஷ்ட ஐசுவரியங்களுங்கைகூடும்படி வரங்களைக்கொடுத்துச் சென்றமையால் அதுமுதல் அத்தீர்த்தத்திற்கு இலட்சுமி தீர்த்தமென்றுபெயர் அதில் மூழ்கியபேர்கள் மேன்மையாகிய போகபாக்கியங்களும் அஷ்டைசுவரியங்களும் பெற்றுச்சக்ராதிபதிகளாய் அரசாட்சிசெய்து பரத்துக்கேதுவாகிய மோட்சத்தையு மடைவார்கள்.

ஆதலால், அதுபோல் நந்தியாவட்ட மாலையுடைய துரியோதனாதிகளும் பாண்டவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் மனஸ்தாபப்பட்டு பாண்டவர்கள் இந்திரப்பிரஸ்தத்திலிருக்கையில் அவர்கள் பிதாவாகிய பாண்டுபூபதியை இந்திரசபைக்கு வரப்படாதென்று தேவராஜன் நீக்கிவிட்டமையால் தேவர்களியாவருஞ் சந்தோஷிக்கும்படியாய் இராஜசூய யாகஞ்செய்து நிறைவேற்றினால் தேவசபையிற் சேர்த்துக்கொள்வார்களெனக்கருதி, நாரதரிடம் தன் புத்திரர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பியதுபோல நாரதர்பூலோகத்துக்கு வந்து பாண்டவர்களுக்குரைக்க, அதுகேட்ட பாண்டு மக்களாகியவைவர்களுந் துன்பமடைந்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியையழைத்துவந்து ஆலோசிக்கவிரும்பிச் சிலதூதர்களை வருவித்து நிருபமெழுதிக் கொடுத்து துவாரகைக்குப்போய் அதிதீவிரமாயழைத்து வரும்படியாய் உத்தரவு செய்தனுப்ப இவர்களுங்

களிப்புடன் பிரயாணப்பட்டுக் காற்றிலுங்கூடியவேகமாய் துவார கையையடைந்து கிருஷ்ணபகவானைக்கண்டு பணிந்து திருமுகத் தைக் கொடுக்க, அதை வாசித்துணர்ந்தமாயவன் அவ்வாறே இர தாரூடராய்ப் பிரயானப்பட்டு இந்திரப்பிரஸ்தத்தை நோக்கி வரு கையில் பரந்தாமன் வரவுகண்ட பாண்டவர்கள் பரிவோடுமெதிர் கொண்டுவந்து வணங்கி வந்தனை வழிபாடுசெய்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் நவரத்தினகசிதமாகிய அரியாசனத்தி லெழுந்தரு ளச்செய்து, தங்கள் மனக்குறையை யோதியபோது அதுகேட்ட வாமனன், பாண்டவர்களை நோக்கிக்கூறுவார் ஓ பாண்டவர்களே! உங்கள் தாதையாகிய பாண்டுபூபதி சொல்லியனுப்பியது சரிதான் ஏனெனில் உங்களை அவர் புத்திரராய்ப் படைத்துந் தேவசபைக் குப்போக யோக்கியதை யில்லாதிருப்பது அழகன்று.

ஆதலால் இந்திரபதவியினும் அதிகமாயிருக்க வேண்டுமா யின் இராஜ சூயயாகஞ் செய்தாற்றான் கிடைக்கும் மேலும் அந்த யாகஞ் செய்வதற்கோவென்றால், வேள்விக்கு வரும்படியாகியபிரா மணர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் இரதங்களிலொன்றும் குதிரை களிலொன்றும் ஒருகூடை பசும்பொன் விழக்காடுமுன்னூற்றறு பதுநாள் வரையிற் கொடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமாதலால் அப் படி கொடுப்பதற்கு உங்களிடத்தில் ஒன்றுமில்லாமையால் மகா விஷ்ணுவின்தேவியாகிய இலட்சுமியாகிலும் கருணைசெய்து இவன் வந்திருப்பாளாயின் யாகத்தை நிறைவேறச் செய்யலாமென்று கிருஷ்ணபகவான் கூறியதுகேட்ட தருமராஜன் வாரும் சுவாமி ? ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியாகிய பகவானே பிரசன்னமா யெழுந் தருளி எங்களிடத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறபோது மகா லட்சுமிவந்து முடிகொள்வதா பெரியகாரியமென்று தருமநந் தனர் சொல்ல. அப்போது கிருஷ்ணபகவார் சொல்லுவான்வாரு ம் தருமநந்தன நீர் சொல்வது சரிதானாயினும் உங்களிடத்திலே லட்சுமி பிரசன்னமாய் அநேக பாக்கியங்கள் வந்தடைந்து இராஜ சூயயாகம் நிறைவேரும்படியாய் நாமோருபாயஞ் சொல்லுகின் றோம்.

அதுயாதெனில் தென்திசையிற் சேதுமத்தியி லோங்குங் கந்தமாதனகிரிச் சாரலிலே இலட்சுமிதீர்த்தமென்றோர் தடாகமி ருக்கின்றது. அத்தடாகத்துக்கு நீங்கள்யாவரும் பிரயாணப்பட் டுப்போய் ஒரு மண்டலப்போது வரையிலிருந்து பிரதிதினம் புதி

தவாசார நியமத்தோடும்மூன்றுவேளையுந் தீர்த்தமாடித்தானதரு மங்களைச் செய்கால் அஷ்டலட்சுமிகளுநங் கைவசப்படுவதுமல்லா மலும் திக்கு விஜயஞ்செய்து அளவிறந்த திரவியங்களையும் இரத கஜ துரகபதாதிகளையுஞ் சேகரஞ்செய்துகொண்டுபின்னர் இராஜ சூயயாகத்துக் கெத்தனிப்போமென்று கூறிய கிருஷ்ணபகவான் வாய்மையைக்கேட்ட தருமராஜன் மெத்தவுஞ் சந்தோஷித்து புரோகிதரை வருவித்து கிருஷ்ணமூர்த்தியின் முன்னிலையில்பொ ருந்தின தினம்பார்த்துப்பாண்டவர்களைப் பிரயாணப்படுத்திஅவர் களிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு பகவான் துவாரகைக்குச் செல்ல அப்போது பாண்டவர்கள் சுபமுகூர்த்தத்தில் இரதகஜ துரகபதாதிகளோடும் இந்திரப் பிரஸ்தத்தைவிட்டு நீங்கிக் காடு மலை வனம் வனாந்தரம் கானாறு நதிகள் முதலிய பதிகளையும்திவ்ய க்ஷேத்திரங்களையுந் தொடுத்துக்கடந்து சேதுவைச்சேர்ந்து கந்த மாதன பருவதச்சாரலில் விளங்கும் இலட்சுமிதீர்த்தக் கரையி லிறங்கி பகவான் திருவாய்மலர்ந் தருளியதுபோல் ஒரு மண்ட லப்போது வரையினும் உபவாசமாய்க் கந்தமூலபலாதிகளைப் புசி த்து திரிகாலமுந் தீர்த்தமாடி நியமத்தொடும் நித்யபடியாய்வேதி யர்களுக்குக் கோதானம் பூதானம் கன்னிகாதானம் வஸ்திரதான முதலிய முப்பத்திரண்டறங்களையும் விசேஷமாக நடத்தி இராம நாதனை அந்தி சந்திகளில் தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து ஒரு மண்டலப்போது நிறைவேறிய பின்னர் அக்கிரிச்சார்பி லுண்டா கிய தீர்த்தங்களிலெல்லாந் தீர்த்தமாடி கடவுளைவணங்கி இரதகஜ துரகபதாதிகளோடும் பிரயாணப்பட்டு இந்திரப்பிரஸ்தம் வந்து சேர்ந்து. துவாரகைக்குத் தெரிவித்து கிருஷ்ணபகவானை வர வழைத்து வேண்டிய உபசாரணைகள் செய்து, தாங்கள்தீர்த்தமாடி வந்ததை ஆதியந்தமாகத் தெரிவிக்க, அதைக்கேட்ட கிருஷ்ண மூர்த்தி மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்துபின் பீமசேன னர்ச்சுன நகுல சகாதேவர்களோடும் சேனாதிபதிமுதலிய இரதகஜதுரக பதாதிகளோடுந் திக்குவிஜயஞ்செய்து வரும்படியாய் பிரயாணப் படுத்திவிட்டு சத்யபாமையோடும் இந்திரப் பிரஸ்தத்திலிருந்துயா கத்துக்குவேண்டிய சாமக்கிரிகைகளைச் சேகரஞ்கெய்துகொண்டி ருக்கையில் வீமசேன னருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவர்களிந்நால் வருஞ் சேனா சைன்யங்களோடும் பதினெண் பூமியிலுள்ள ராஜ வர்க்கங்களையும்ஐம்பத்தாறுதேசத்துப் பொக்கிஷபண்டாரங்களை யும்இரதகஜதுரகபதாதிகளையும்தங்கள்கைவசப்படுத்திக்கொண்டு

வந்து சேர்ந்து அநேகமாயிரங்கோடி வெள்ளமாய் யானைகுதிரை முதலியவைகளும் அநேகங்கோடிபாரம் பசும்பொன்னும் இலங்கைவேந்தனாகிய விபீஷணனாற் கொடுக்கப்பட்ட அளவிறந்த நவமணிக்குவியல்களும் பொற்குவியல்களும் ஆடையாபரணாதிகளுஞ் சேர்ப்பிக்கவிடமில்லாமலு நிறைத்துவைத்ததை ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுந்தருமராசனுங்கண்டு சந்தோஷமடைந்து நல்லசுபமுகூர்த்தில் இராஜசூயயாகத்துக் காரம்பஞ்செய்து, திரௌபதை சமேதராய்தபோதனர் ருஷீசுவரர்முநீஸ்வரர்கள்முன்னிலையில்பந்துமித்திராதியர்கள் சந்தோஷிக்கும்படியாய்நித்தியவுபவாசமாய்மூன்றுகாலமும்த்வேதாகமவிதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்துமுன்னூற்றறுபதுநாள்வரையில்யாகத்தையநுஷ்டித்து,பூரணாகுதிசெய்துதேவர்கள் சந்தோஷப் படும்படியாய்க் கொடுத்து, வேதியர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் இரதகஜதுரக முதலியவைகளும் பசும்பொன்னும் ஆடையாபரணங்களுங் கொடுத்து திருப்திசெய்வித்து யாகமுடிந்தபின்னர் இவர்கள் தந்தையாகியபாண்டுபூபதியை பொன்னுலகத்தரசனாகிய இந்திராதிதேவர்க ளெதிர்கொண்டுபோய் அநேக சைத்யோபசாரங்களோடு மழைத்து வந்து தேவராஜனுக்கிணையாய் இந்திரநீலமரகத வெயில்பரப்பு மரியாசனத்தில் உட்காரவைத்துக் கொண்டிருக்கையில், இங்ஙனம் தானம்வாங்கிய பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களியாவரும்பேரானந்தமுற்றுப் பாண்டவர்களைப் புகழ்ந்து விடைபெற்று அவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.பின்பு குந்திமக்களாகிய பாண்டவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை யுள்ளன்போடுபுகழ்ந்து துதித்து, துவாரகைக்கு அனுப்பி தாங்கள் அஷ்டலட்சுமி கடாக்ஷம் பொருந்தி வாழ்ந்திருந்தமையால் அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையை யாவராற் சொல்லிமுடியுமென்று சூதமுனிவர்கூறியதைக்கேட்ட முனிவாகள் சந்தோஷங்கொண்டு சுவாமி பின்னுமங்குள்ள தீர்த்தமகிமைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவ, சூதர் உளங்களிகூர்ந்து ஓ முனிவர்களே! அக்கினிதீர்த்தமென்று ஓர் தீர்த்தமுண்டு, அதன் பெருமையைச் சொல்லுகிறேமென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

இலக்குமிதீர்த்தம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதிமூன்றுவது

அக்கினிதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே! செப்புதற்கரிய சிறப்புற்றிலகுங் கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் தருமசொரூபமாயும் செல்வவடிவாயும் தபோதனராதி புண்ணியர்களுக்குத் தாயகமாயும்சமுத்திரக் கரையருகில் விளங்காநின்ற அக்கினிதீர்த்த மென்றோர் தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு உண்டாகிய அஞ்ஞானங்களகன்று தேஜோமயமாய் விளங்கும்படிசெய்யும் அதன்பெருமையை யாவரால் சொல்லப்படுமென்று சூதமுனிவருரைத்த வாய்மையைக்கேட்டநைமிசாரண்யர் மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து, சுவாமி! தேவரீர் கூறியவண்ண மத்தீர்த்தம் செல்வடிவாயிருப்பதற்கு அக்கினிதீர்த்தமெனப் பெயர்வந்தகாரணமியாதோ, அதனை அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க, அதற்குக் கூறுவார் ஓ முனிவர்களே ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் தேவியாகிய சீதாபிராட்டியை இலங்கைவேந்தன் கொண்டுபோய் அசோக வனத்திற் சிறையிட்டிருந்தபோது அன்னவன் தம்பியாகியவிபீஷணனை இராமமூர்த்தியானவர் அடிமைகொண்டு இலங்கைக்குசேது பந்தனஞ்செய்து வானரவீரர்களோடுஞ் சேனைகளோடுஞ்சென்று இராவணனது பத்து முடியும் பனங்கொத்துபோலஅற்றுவிழச்செய்து அவ்விலங்கைக்கு விபீஷணனைப்பட்டாபிஷேகனுக்கி, அவனின்றுஞ் சீதாபிராட்டியோடும் மீண்டு, கந்தமாதன கிரிச்சாரலில் வழங்கும் வனத்தில் வந்துசேர்ந்து உம்பராதி யிம்பர்களுக்குரிய மனக்கலக்கம்நீங்கும்படியாய் மனதில்நினைத்தும்இராமமூர்த்தியானவர் அக்கினிதேவனை வரும்படியாய் நினைத்தமாத்திரத்தில், அக்கினிதேவன் தன்னுடைய இச்சாசொரூபமாய்சிவந்ததேகத்தினுஞ் சிவந்தகண்களுடனும் வக்ரதந்தங்களுடனும் எழுநாவுடனும்சிவந்த ஆடையாபரணங்களுடனும் சிவந்தவில்லும் அம்புங்கொண்டு நாற்றிசையு மக்கினிச்சுவாலையானதுவீசும்படியாய்இராமமூர்த்தியின் முன்வந்துநிற்கும்போது, அவனைக்கண்ட தசரததநயன் சந்தோஷத்தையடைந்து, சீதாபிராட்டியைப் பார்த்துக் கூறுவார்.

வாருஞ்சனகனுக் கிருகண் மணிபோல் விளங்கும் பெண்ணே! உனது பதிவிரதாதன்மம் யாவருக்கும் விளங்கும்படியாய் இந்த அக்கினியிலே மூழ்கி வரவேண்டு மென்றுசொல்ல, அதுகேட்ட தேவியார் மகாசந்தோஷத்தைபடைந்து யானையைக்கண்ட சிங்கத்தைப்போலும் கலையைக்கண்ட புலியைப்போலும் அக்கினியிற்பாய்ந்து, நாற்றிசையுமுலாவ, அதை தேவேந்திராதி முனிவர்கள் முதலிய யாவருங்கண்டு அம்மையின் கற்புக்கு ஆச்சர்யமடைந்து பாரிஜாத மந்தாரமுதலிய மலர்களைச் சோனைமாரிபோற் சலசல வென்று வருஷிக்கும் படியாய்ச் செய்து தேவதுந்துபி முழக்கும்போது அக்கினிபகவான் அம்மையின் கற்பாகிய கடுங்கனலைத் தான் தாங்கமாட்டாமல், தாயே, நினது குழந்தையாகிய எனக்கு தேகங்குழைந்து வெந்துநொந்து போகின்றதே என்செய்வேனம் மணீ, கடையேனை யிவ்வேளை காத்து இரட்சிக்கும்படிக் கருணை செய்து வெளிப்படுவாய் தாயேயென்று துன்புறுவதைக் கண்ட இராமச்சந்திரமூர்த்தி சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்க அப்போது அக்கினிதேவன் பயபக்தி விநயத்தோடும் சுவாமியின் பாதத்திற் பணிந்து கூறுவான்.

சுவாமி இந்த சீதாலட்சுமியுடைய மகிமையை ஆயிரஞ்சிரம் இரண்டாயிரம் நாவும்படைத்த ஆதிசேடனுக்குஞ் சொல்லவரி தென்றால் ஏழுநாவையுடைய நானெவ்வாறு சொல்லுவேன் மேலும் இந்த மகாலட்சுமியைப் பரிசோதிக்கவுங் கூடுமோ சகல லோகங்களினும் விளங்கும் பெண்களுக்குட் சிரோமணியா யிருப்பதன்றியுந்தேவர்கண்முதலிய யாவருக்குந்தாயகமாயிருப்பவள், நரவுருவாயவதரித்து தேவரீருக்கு பாரியையாகத் தோன்றிய மாயா சொருபி நித்தியமங்கலைகலியாணி சகலஜனபரிபாலினி ஜெகன் மோகினியே யிந்தவுருவங்கொண்டு சீதையென்னும் பெயர்பூண்டு இந்த யுகத்திலனந்த வற்புதங்களையெல்லாம் நடப்பிக்கும் பொருட்டு அவதரித்திருக்கும் மம்மணியே தேவரீர் பரிசோதிப்ப தெவ்வாறெனச் சொல்ல அப்போது தேவேந்திரன் முதலிய யாவருஞ் சந்தோஷமடைந்து அம்மையாரை மேன் மேலும் புகழ்ந்தார்கள் அதுகண்ட இராகவமூர்த்தி மனமகிழ்வுகொண்டு தனது தேவியைக்கருணையோடும் நோக்கி வாரும் பெண்ணே யென்றழைக்க உடனேசீதாபிராட்டியார்தனதுகூந்தலிலேயணிந்திருந்தபுட்பங்களெல்லாம் அன்றலர்ந்த புட்பம்போற் பிரகாசிக்கும்படியாய் அக்

கினியை விட்டுவெளிப்பட்டு தனதுநாயகனுகிய இராமமூர்த்தியை ப்பணிந்து நிற்கையில் அக்கினிதேவனும் சீதாலட்சுமியைச் சோ தித்தபாபந்தீரும்படியாய் சமுத்திரத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து இரா மமூர்த்தியைவந்து வணங்க அப்போது இராமர் வாருமக்கினி பக வானே! நீர் சமுத்திரத்தில் முழுகினமையால் அவ்விடத்துக்கு இன்றுமுதல் அக்கினிதீர்த்தமென்று சந்திரசூரியருள்ளவரையில் விளங்குவதோடும் மகாமகிமைகளைப் பெற்றும் எவ்வகைப்பாவி கள் வந்து தீர்த்தமாடிய போதிலும் அவர்களுடைய பாவங்க ளியாவுமகன்று புண்ய தேகத்தைப்பெற்று சாலோகசாமீபசாருப சாயுச்யமென்னும் பதவிகளைப் பெறுவதோடும் பெண்களாய்ப் பிறந்தவர்கள் கற்பும் மக்கட்பேறும்பெற்றுப் பரிசுத்தராவதன்றி யும் அன்னவர்களைப் பற்றிய பிரமராக்ஷஸி முதலிய பேய் பிசாசு களும் விலகிப்போகுமென்றும் வாக்களித்து இராமமூர்த்தியான வர் சீதாபிராட்டிமுதலிய யாவரோடு மவணின்றெழுந்தருளிக் கந்தமாதன பருவதத்திற் சேர்ந்திருந்தாரென்று சூதமுனிவர்சொ ல்ல அதுகேட்ட நைமிசாரண்யர் சுவாமி! தேவரீர் பூதபிரேத பிசாசு கணங்களும் விலகுமென்றுகூறியது எவ்வண்ணமோ அத னைத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்று வினவிய முனிவரைப்பார் த்து, ஓ முனிவர்களே இந்த பூலோகத்திலேபாடலிபுரமென்றோர் பட்டணமுண்டு.

அந்தப் பட்டணத்திலேபசுமானென்னுமோர் செட்டியான வன்மிகவும்யோக்ய தபாட்சமுடையவனுகவும் புத்திசாலியாகவும் வெள்ளிபொன்முதலிய பலபலவியபாரங்களிலும் கீர்த்திவகித்தவ னுகவும் இராஜசன்மான முடையவனுகவு மிருப்பவனுக்குஇரத்தி னவதியென்றும் சொர்ணவதியென்றும் குணவதியென்றும் பெய ரையுடைய மூன்றுபத்தினிகளுண்டு அம்மூன்று பேர்களுள்மூத் தவளாகிய இரத்தினவதியென்பவளுக்கு சுவண்யனென்றும் மண் யனென்றும் சொரூபண்ய னென்றும் மூன்று புத்திரர் களும் அவளுக்கிளையாளாகிய சொர்னவதியென்பவளுக்குசுகோசனென் றும் கோசகனென்றும் இரண்டுபிள்ளைகளும் அவளுக்கிளையாளா கிய குணவதியென்பவளுக்குப்பண்ணியனென்றும் கோசனனென் றும் துர்ப்பன்னியனென்று மூன்றுபிள்ளைகளுமாக எட்டுப் பிள் ளைகள் பிறந்தமையால் அவர்களது தாய்மார்களுந்தந்தையுமிகவுங் களிப்போடு நாளொருமேனியாய் வளர்த்து மூன்றும்பிறைக் சந்

திரனைப்போல் வளர்ந்துவரும் அப்பிள்ளைகளுக்கு ஐந்து வயது பூரணமாகக்கண்டு வித்யாரம்பஞ் செய்யக்கருதி சுபமுகூர்த்தங் கொண்டு பள்ளிக்கூடத்தில்வைத்து கல்விப்பயிற்சி செய்துவருகிறபோது தம்முடைய குலாசாரவித்தைகளையும் போதனைசெய்வித்துச் சமர்த்தராகும்படிசெய்து சவண்யன் முதலிய எட்டுப் பிள்ளைகளுக்குந் தாய்தந்தையர்களும் சந்தோஷித்தவர்களாய் வாழ்ந்துவருநாளில் அப்பிள்ளைகளினது சமர்த்துகளைத்தெரிந்த தந்தையானவன் வர்த்தகஞ் செய்யும்படியாய்ச் செய்யவேண்டி யோசிக்கும்போது யாவருக்கும் இளையவனாகிய துற்பண்ணியனுனவன் மிகவுஞ் சிறுவனாகி விருப்பதால் அறிவீனத்தால் துன்மார்க்கத்திற் பிரவேசித்து இளங்கன்று பயமறியாதென்னுந் தன்மைபோல் பாம்பின் குட்டியைப்போல் மனத்தில்விஷத்துக்கொப்பாகிய துர்ப்புத்தியை வகித்துக்கொண்டு தன்னிச்சையாய்த் திரிந்து வருவதைநோக்கில் எவ்வாறிருந்ததெனில் அஷ்டதிக்குப் பாலர்களி லொருவனாகிய அந்தகனென்னுயமன் எப்படி உலகினருக்கு பயங்கரத்தைத் தரத்தக்கவனாக விருப்பானோ வதுபோலிச்சிறுவன் அப்பாடலிபுரத்தில்வாழும் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரமென்னு நான் குவருணத்தினும் தன்னைப்போன்ற சிறுவர்களையுந் தனக்கு ஒருவருட மிரண்டுவருடம் பெரியவர்களாகவிருக்கும் பிள்ளைகளையும் நேசித்து அப்பா நேசரே! இவ்வூருக்குப் புறமாயிருக்கும் எரிகளிலுங் குளங்களிலுங் வாவிகளிலும் விசேஷமாய்த் தாமரை அல்லி நீலோற்பலஞ் செங்கழுநீர் முதலிய புட்பங்கள் அபரிமிதமாய்புட்பித்திருப்பதால்நாம்போய் பறித்துவந்து விளையாடுவோம் வாருங்களென்றுகூட்டிக்கொண்டு போய் ஊருக்குப் புறம்பாய் இரண்டுநாழிகை தூரத்திலிருக்குங் குளங்களிலேனு மிழியச்செய்து ஜலத்துள் ளழுத்தி மிதித்துக் கொன்றுவிட்டு பிறரறியாமல் மவுனமாயிருந்தும் இதே தொழிலாய் அவ்வூரிலுள்ள சிறுவர்களை நாசப்படுத்தி வருகையில் பிள்ளையை யிழந்தவர்க ளிச்சங்கதியைத்தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல் கூகூவென்றலறியும் வயிற்றிலறைந்து கொண்டும் ஐயோ இப்போது தயிருஞ்சாதமுஞ் சாப்பிட்டு வெளியில் வந்தவனைக் காண்கிலேனே என்செய்வோ மென்பவர்கள் சிலரும் இதோபட்சணம் வாங்கி யுண்ணவேண்டுமென்று படாதபாடுபடுத்தி காசுவாங்கிவந்தவனை கடைவீதியிலுங் காண்கிலோமே யென்பவர்கள் சிலரும் ஐயோ அடிபக்கச்சி நேற்றைபதினஞ் செய்துவைத்திருந்த பட்

சண தைக் கொடுக்கச்சொல்லி வாங்கிவந்த மைந்தனைக்காண்கில மென்போர்கள் பலருமாய் இறைச்சலிடுவதோடும் ஐயோ காலன் வந்து ஆவியைக் கொண்டுபோனபோதிலும் நகர முழுதுந்தேடியும் உடலத்தையுங் காணேமே யென்பாரும் அல்லது பட்டணம் விழுங்கிட்டதோ வென்பாரும் அடிதங்காய், இப்போதுதான் என்னொரு குழந்தைக்குத் தைலமிட்டு மஞ்சனமாட்டி அதிற் புகையூட்டி விடுத்தபிள்ளை மாயமானல் இக்கொள்ளைக்கென்செய்வே னென்பாரும் ஐயோ என்மகன் கடாவிளையாட்டுப்பார்த்துக் கொண்டு அரண்மனைவாயலில் நின்றவன் இதற்குள்எங்குசென்றானென்று ஓடிப்போய்த் தேடுவாரும், சிலர் அரைக்கணமேனு மென்னை விட்டுப்பிரியாதவன் இப்போதென்ன மாயமானனோ வென் கண்மணியைக் காணேமே யென்பாரும் இவ்வாறு பற்பல விதமாய்த் துன்பப்படுவதைக்கண்ட துற்பன்னியனானவன் இருபதுநாள் முப்பதுநாள்வரையி லைசரப்போட்டுத்தானுமவர்களோடு கூடிக்கொண்டு பிள்ளைகளைத்தேடி வினைமடைந்து மெத்தவுந் துன்பப்படுபவனைப் போலிருந்து ஊரிற் சந்தடியடங்கியபின் மறுபடியும் அவ்வாறு செய்து ஒன்று மறியாதவனைப்போ லிருப்பான்.

மேலும் இவன் றந்தையாகிய பசுமானென்பவன் திரவியவந்தனுகவும் பெரிய வியாரியாகவுந் தயாளகுண முடையவனுகவும் அரசனுக்கு கண்மணிபோ லிருக்கின்றவனுகவு மிருப்பதுபற்றி அவனுடைய புத்திரன்பேரில் சந்தேக நினைப்பதற் கிடமில்லாமல் அவரவர்கள்பிள்ளைகளைத்தேடிக் காணுமலழுவதுங்கருமஞ்செய்வதுமேதாழிலாய் அப்பட்டணமுழுமையும் புத்திரவிர்த்தியில்லாமல் நாளுக்குநாள் க்ஷீணப்பட்டு இழந்தயாவரும் அரசனிடத்தில் ஒரே கூட்டமாய் சேர்ந்துயாவருஞ் சங்கதிகளைசொல்லிவயிற்றில் அறைந்து கூக்குரலிட்டார்கள் அதுகேட்டவரசன் ஆச்சர்யமும் அடக்கப்படாத துன்பமுங்கொண்டு உடனே காவலாளரைவருவித்து அடா காவலாளிகளே நமது பட்டணத்திற் கிஞ்சிதேனும் அச்சமில்லாமல் பிள்ளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போகுங் கள்ளரைப் பதிவிருந்துபார்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட அப்படியே அக்காவலாளிகள் அவர்களாற் கூடிய தந்திரங்கள்செய்தும் கள்ளரகப்படாதது யாதெனின், இக்கொடுமைக்குரி துற்பன்னி யானவன் குழந்தை களோடு குழந்தையாய்க் கூடிவிளையாடி யிழுத்துக் கொண்டுபோய்க் கொல்லுவதை

யோசியாமலு மவன்பேரிற் கலவரப்படாமலு மிருப்பதனல்மேலு
ம்மேலும் விர்த்திபட்டு மறுபடியும் பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்த
வர்கள் அரசன் கொலு முகத்திற்போய்க் கூச்சலிட்டுழல்வதைக்
கண்ட வேந்தன் மிகவும் பரிதாபங்கொண்டு அயர்வுற்றிருக்கை
யில் ஒருநாள் துற்பணியானவன் அந்நகரத்துப் பிள்ளைகளிலே
ஐந்து பிள்ளைகளைத்தாமரைப்பூப் பறித்துக்கொண்டு வரலாம் வா
ங்களென்று ஊருக்குப்புறம்பா யோங்கும் காட்டிலே யழைத்
துக்கொண்டுபோய் மெத்தவும் ஆழம்பொருந்திய தாகவும் ஆம்ப
ல்நெய்தல் கொட்டி முதலிய புட்பங்கள் புட்பித்திருக்கு மோர்
மடுவில் இவ்வைந்து பிள்ளைகளையு மிறங்கச்செய்து தானுங்கூட
விழுந்து கழுத்தளவு ஜலம் வரையில் அவர்களைப்பற்றிக்கொண்டு
போய் ஒவ்வொருவராய்ச்சேற்றுள் ளழுந்தும்படி மிதித்துத்து
வைத்துவிட்டுத்தான் கரையேறிப் பட்டணத்துக்கோடி வந்து
ஒன்றுந் தெரியாதவனைப்போ லிருக்கையில் சேற்றிலழுந்திய வச்
சிறுவர்களுக்கு உயிர் நீங்காமல் ஜலத்தைக் குடித்துத்திகைத்து
ஒருவரையொருவர் பற்றியிழுத்துத்தடுமாறிக் கடவுளினருளாற்
கரையேறித் தங்கள் வீடு வந்து சேருவதற்குத் தடந்தெரியாமல்
அம்மடுக்கரையிற்றனே கோவென்றழுது கொண்டிருக்குமோசை
யை வழிப்போக்கர் அறிந்து பாடலிபுரத்திற் போய்ச்சொல்ல,
அச்சங்கதியைப் பட்டணத்திலுள்ள யாவருங்கேட்டு ஐயோஎன்
பிள்ளையென்று ஓடோடியும்போய்ப்பார்க்கையில் அப்பிள்ளைகள்
தேகமெல்லாஞ் சேறுகவுஞ் ஜலமானது காதினும் மூக்கினும் வா
ய்வழியினுமேறிப் பெருமூச்செறிந்து வயிறுகளுப்பிப்பேசுவதற்
கும் சக்தமாயும் துற்பண்ணியனது காலினல் மிதிப்பட்டிருக்கும்
வருத்தத்தோடு மெலிந்திருப்பதை அக்குழந்தைகளின் தாய் தந்
தைகள் கண்டு துக்கமேற்கொண்டு ஒருவாறுதேர்ந்து அடா நீங்
கள் இங்கு வந்தவிதமென்ன உங்களை கூட்டிவந்தவர் யார் உங்க
ளுக்கு உடம்பெல்லாஞ் சேறுகிய விதமெப்படி சொல்லுங்கடா
குழந்தைகளாவென்று கேட்க. அதற்கந்த பிள்ளை தத்தம் தாய்
தந்தைகளோடு நடந்த சங்கதிகளை யாதியந்தமாய்ச்சொல்ல, அவ்
வார்த்தையை யாவருங்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு அடா அப்பா இந்த
சண்டாளச் செட்டிபயலா சதிசெய்து ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளை
யெல்லாங்கொன்று வருகிறுனென்றுநடுங்கி மெய்சோர்ந்து பெரு
மூச்செறிந்து ஒன்றுந்தோற்றுதவருய், அவ்வைந்துபிள்ளைகளையு
மெடுத்துக்கொண்டு பட்டணம் வந்து சேர்ந்து கொலுமுகத்துக்

குப்போய்வேந்தனிடத்தில் முறையிட்டார்கள். அவ்வாறுரைத்த மொழியைக்கேட்ட வேந்தன் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கிச் சிவசிவ வென்று செவிகளைப்புதைத்தும், இப்பாதகத்தைஎவ்வகைதுலைப் போமென்று யோசித்தும்மந்திரிபிரதானிகளுடனே யோசித்துப் பசுமானென்கிற செட்டியைக் கூட்டி வரும்படியாய் தூதர்களைய னுப்பிவைக்க, அதுபோலத் தூதர்களோடிப்போய்ச் செட்டிக்கு அறிக்கையிட்டளவிற் செட்டியானவன்கேட்டுத்திகைத்தெழுந்தி ருந்து மிகுந்தபயத்தோடு அரசனைவணங்க, அரசன்கண்டுவாராய் பசுமானே! உனதுஇளையகுமாரனாகிய துற்பன்னியனானவன் பிள் ளைகளைக்கொல்லும் பெரும்பூதமாய் இதுவரையில் நமது பட்ட ணத்திலுள்ள நான்குவருணத்தவர்களது பிள்ளைகளை நாசப்படத் தூறி வந்ததுமல்லாமல் இன்றையதினம் ஐந்துபிள்ளைகளைக் கூட் டிக்கொண்டு ஊருக்குப்புறம்பாயிருக்கும் மடுக்கரைக்குப்போயம் மடுவி லவர்களைச் சேற்றிலழுத்திவிட்டு ஓடிவந்து விட்டதாய் பிர சைகள் சொல்லுகின் றமையால், அதற்கு நீ என்னசொல்லுகிறா யென்றுகேட்கச் செட்டியானவன் சிந்தைகலங்கி ஓவேந்தே, யா னென்செய்வேன், கடவுளெனக்கு இத்தன்மைபூண்டகொடும்பா வியாகிய பிள்ளையைக் கட்டளை யிட்டிருக்கின்ற படியானும் நீதி யில்லாமற் கொன்றவனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுந் தன்மை யின்படி தேவரீருக்குப் புண்ணிய முண்டாகும்படியாய் அப்பா வியைக் கொலைசெய்யாமல் இச்சீமை யெல்லையைக் கடந்துபோ கும்படியாய் ஓட்டிவிடும்படி உத்தரவு செய்தால் கொன்றவனைக் கொல்லுங் கொலையென்னும் வாக்கியம்போல். தானே கொலை யுண்டு விடுவா னாதலால் தாயென்றுந் தமரென்றும் மனைவிமக்க ளென்றும் சிநேகிதர்களென்றும் பார்க்கப்படாதாதலாலும், அங் ஙனம் ஒருக்கால் அபிமானத்தால் யோசிக்கில்செங்கோல்கொடுங் கோலாய் இலட்சுமியும்விலகிச்செய்த புண்ணியங்களும்பாழ்படும் ஆதலால் தேவரீர் எனதுதாட்சிண்யத்தை மனத்திலே நினைத்தா ல் இச்சண்டாளன் செய்துவருங் கொடுமையினாலே இந்நகரமும் நாசமாய் என்குலத்துக்குங்கெடுதிசம்பவிக்குமென்று, கொல்லாம ல் துரத்திவிடும்படியாய்ப் புத்திரவாஞ்சையாற் சொல்லுஞ் செட் டியைநோக்கி, அரசனானவன், ஐயா செட்டியாரே! நீசொல்லியவ ண்ணம் உன்பிள்ளையை விடலாமோவென்று கேட்க, அதற்குச் செட்டியானவன், மகாராஜனே! தேவரீர்கூறியமொழியையடியே ன்கேட்டவுடனே நானேயவனைக் கொல்லவேண்டுமாதலால்தமது

சித்தம்போற் செய்துகொள்ளு மென்று கூற, அப்போதரசன் அவ்விடமிருக்குந் தூதுவர்களைநோக்கி, அடாதூதற்களே! துற்ப ன்னியனைக்கொண்டுவாருங்களென்றுகூற, உடனே தூதர்களோடி ப்போய் துற்பன்னியனைப் பிடித்துவந்து இராஜாசமுகத்தில் விட, அக்கொடியவனைநோக்கி அடாதுற்பன்னு! நீநடந்த காரியங்களை ஒளியாமற்சொல்லடா வென்றுகேட்க, அப்போது துர்பன்னியன் தான் நடத்திவந்தகாரியங்களை யாதும் ஒளியாமல் வேந்தன்முன் உண்மையாய்க்கூற அவ்வுரைகேட்ட அரசன் சினங்கிகொண்டவ னுய் அங்குள்ள கொலைஞரைப்பார்த்து, அடா கொலைஞர்களே! இச்சண்டாளனை ஒருகணப்போதினும் வையாமலிவ்வெல்லைக்குப் புறம்பாய்க் கூட்டிக்கொண்டுபோய் இவ்வழி மறுபடியும் நோக்கா மலிருக்கும்படியாய்த் துரத்திவிட்டு வாருங்களென்று கூற அது போற்றலையாரிகளும் அரசனது உத்தரவின்படியாய் துற்பன்னிய னுடையபிடரியைப்பற்றி முன்னும் பின்னுமாயிழுத்துத் தள்ளி கொண்டு போகின்றபோது அப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களியா வரு மவனைப்பார்த்து மண்ணைவாரித்தூற்றி என்பிள்ளை அனியா யமாய்க் கொன்ற சண்டாளனை ஜாக்ரதையாய் கொண்டுபோங்கள் இல்லாவிட்டால் உங்களையும் மோசம் பண்ணிவிட்டுவந்து விடுவா னென்பாரும், இவன் இதுபரியந்தஞ்செய்துவந்த விசித்ரமொரு வருக்குந் தெரியாம லிருந்தபடியால் நாம்செய்த ஊழ்வினையெல் லாம் இவ்வுருவாய்வந்து ஜனித்தானேவென்பாரும் ஐயோதரும சொரூபியாகிய பசுமானனுக்கு இக்கொடும்பாவி பிள்ளையாய்வ ந்துஜனித்தது அவனது பண்டைவினையோ வெண்பாரும், ஐயோ இக்கொடும் பாவிக்கு இத்துற் புத்தியை யார்போதனை செய்தா ரோவெண்பாரும், அடியம்மா இதோபிள்ளையைக் கொல்லும் பெ ரும்பூதம் வருகுதடியென்பாரும், இவ்வாறுபலபலவிதமாய்ப்பேசி அவர்கள் தத்தம்வீடுபோய்ச்சேருகையில் இவைகளை யெல்லாங் கேட்டுக்கொண்டேவருகிற துற்பன்னியனைத் தூதர்கள் பட்டனத் துக்குப் புறம்பாய் இரண்டுகாதம்வழிக் கப்பாற்கொண்டுபோய் அத்திசையிலுள்ள காவலாளிகளுக்கு இவனுடைய சேதியைத் தெரிவித்து இவன் இத்திசையை நோக்கிவாராமல் சாக்ரதையாய் பாருங்களென்றுஞ் சொல்லி, துற்பன்னியனை மருட்டித்துரத்தி விட்டு அரசனிடத்தில் வந்துவணங்கிச் செய்தியை யறிவித்துவிட் டார்கள்.

அப்பால் துற்பன்னியனுனவன் நெருப்பு எவ்விடத்திருந்த போதும் அதன்குணத்தைக்காட்டுந் தன்மைபோல இராஜனதுகாவலாளிகளால் தன்னைத் துரத்தியபின்னர் அவ்வனமெல்லாஞ்சுற்றிக்கொண்டுதொலைதூரஞ் செல்லும்போது மிகுதியும்பசியுண்டாகியதால் அவ்வனத்திலுள்ள காய்கனிகிழங்குகளைப் பறித்துத்தின்றும் இவ்வனத்திலெங்கேனும் பிள்ளைகளகப்படுமோவென்னு மெண்ணத்தோடும் அலைந்துதிரிகிறபோது, ஒருநாள்வனத்துள்மலையடிவாரத்திற் றபசிகளாகிய பெரியோர்களிருக்கும் பன்னசாலையினிடம்போய் நிற்கையில் அம்முனிவர்களது பிள்ளைகளிற்சிலர் கூடி பூசைக்குப் பத்திரபுட்பங்களைக் கொண்டுவரும்படி போகையில் அப்பிள்ளைகளில் ஒருவனைக்கெட்டியாய் மற்கட்டாகப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய் அவ்வனத்திலேயிருக்குங் குளத்தில் அழுத்தி மிதித்துக்கொல்ல உடனே அச்சிறுவனுடன் கூடிவந்தபிள்ளைகளியாவருங் கண்டுபயந்து கோவென்றலறி அபயமிட்டுக்கொண்டோடிப்போய் தங்களுடைய ஆசிரமஞ் சேர்ந்து இறந்துவிட்ட சிறுவனது தந்தையாகிய உச்சிரவாகு முனிவனிடத்திற் சொல்ல அதுகேட்ட முனிவர் திடுக்கிட்டெழுந்து குளக்கரைக் கோடிவந்து பார்க்கையில் குழந்தை சேற்றிலழுந்தியுயிர்மாய்த் திருப்பதைக்கண்டு பெருந்துன்பங்கொண்டு அடங்காக் கோபத்துடனே அங்கிருந்த துற்பன்னியனைப் பார்த்து அடாசண்டாளா கிஞ்சித்தேனும் யோசியாமல் என்பிள்ளையை அநியாயமாய்க் கொன்றபடியால் நீ பெருந்துன்பத்துக்காளாகி அலகையாகக் கடவையென்று சாபங்கொடுக்க அதுகேட்ட துற்பன்னியன் மனங்கலங்கி தைரியமுமிழந்து அச்சமுற்றவனுய் தான் முன்செய்திருந்தகொலைகள் இவனைச்சூழ்ந்துவாதிக்க அதனுல்யாதுந் தோற்றுமல் வெறி கொண்டவன்போல் அக்காட்டில்வாழுங் கரடிபுலிசிங்கம் காட்டெருமைகளுக்கொப்பாய் அவைகளோடுஞ்சேர்ந்து சஞ்சரித்து இரைமுதலியவும் ஜலபானமுங் கிடைக்காமல் அலைந்து திரிகிறபோது ஒருநாள் அவ்வனத்திற் சண்டமாருதம் போன்ற ஓர் சூறுவளிக்காற்றும் அதனேடு மழையுமுண்டாகி ஊழிக்காலம் போல்மோத அதனுல் மரங்கள் முதலியவைகளும் மான்மரை முதலிய விலங்கினங்களும் பெருங்காற்றி லகப்பட்ட சருகுபோற் கீழேமோதி விழுந்து மழைவெள்ளத்தில் உருட்டிக்கொண்டு வருகையில் துற்பன்னியனுனவன் எவ்வகையுமில்லாமல் வெள்ளத்திலுருட்டிவரும் விருட்சங்களையும் கற்பாறைகளையும் பற்றித் துன்பமடைந்து

கரசரணுதிகள் விலவிலத்தும் தேகங்குளிர்ந்தும் பசிப்பிணியால் மெலிந்தும் நாற்காற் பாய்ச்சற்போல் தவழ்ந்து கொண்டுவருகையில் அவனது பார்வைக்குமுன் அவ்வனத்திற் பர்வதாகாரம்போல் மும்மதங்கொண்ட யானையானது இறந்து கிடப்பதைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு அதனருகில்வந்து அதன் வாயிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கையில் அந்த யானையினதுவாயானது கிழிபட்டிருந்தமையால் அது இவன்கண்ணுக்கு ஓர்மலைக்குகையைப்போற் ரேன்றியதைக்கண்டு குளிர்வாடையைச்சகியாதவனுய் அவ்வழியாற்பிரவேசித்து வயிற்றில்நான்கு புறம்போய் முட்டிப்பார்த்து மறுபடியும் வெளியில் வருவதற்கு வழிதெரியாமல் தன் பல்லினுலேயானையினது குடல்களைக் கடித்தும்எலும்புகளை நொருக்கியும் தோலைக்கடித்தும் ஒருபக்கத்தைப்பூறிக்கொண் டுவெளியில்வந்து பசிபொருக்கமாட்டாமல் அந்தயானையினது வயிற்றிலிருந்துவழியும் நிணமுதலிய மாமிசங்களைத்தின்கையில் அவை இவனுக்கு மெத்தவுஞ்சுவையாக விருந்தமையால் அதனடியிலே உட்கார்ந்து கொண்டு நாய்நரிமிருகங்களுக்கொப்பாய் தனதுகைகளாலும் வாயினுலும்பற்றி மாமிசத்தைப்பிடுங்கித்தின்று சந்தோஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது மழையானதுமேன்மேலும் யானையின் துதிக்கையினின்று சொரிவதுபோல ஜலம் கொட்டுந் தன்மையாலும் சண்டமாருதமும் விசேஷித்ததனைக் கலந்தமையாலும் வெள்ளமானது ஆகாயத்திற்கும்பூமிக்குமொன்று யிரைச்சலிட்டுவந்து யானையையுந்துற் பன்னியனையுமுருட்டிக் கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரத்திற்சேர்க்க அப்போதுக்கடலில் அலைகள் விசேஷித்தெழுந்துஆரவாரத்தோடு மோதுந்தன்மையால் அன்னபானுதிகளுக்கு மயலாய்வெய்யிலுங்காற்றிலும் மழையிலும் நெருக்குண்டிருந்த துற்பன்னியன்அலைகளில்சிக்கி மீளாதவனுய் உயிர்மாய்ந்தொழிந்தான்கேளுங்கள் முநிவர்களே! இவ்வுலகின்கண் ஒங்கும்மாணவர்களுமவரவர்கள்செய்த நல்வினை தீவினையின்படி அவர்களுக்கு இகத்திற்றுனே மூன்றுவருடம் மூன்றுமாதம் மூன்றுபட்சம்அல்லதுமூன்று வாரத்திற்குள்ளாகிலும் சுகதுக்கங்கள் சம்பவிக்குமென்னுஞ்சொல்லால்பசுமானென்கிற செட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததுற்பன்னியன்செய்த கொடுமையால் பசிப்பிணியாலும் சிசுஹத்தியினுலுங்காடுமலைவனம் வனுந்தாமெல்லாந்திரிந்தும் முனிவராற்சாபநேர்ந்துகாற்றினுலு மழையினுலும்மெலிந்தும் மிருகத்தோடொப்பாய் மாமிசாதிகளைப்புசித்தும் வெள்ளத்தாற் சமுத்திரத்திற்சேர்க்கப்

பட்டிறந்தவன் அலகைவடிவாய் வனங்களில் நூறுயிரங்கோடி கற்பகாலம்வரையில் ஓரிடத்திலுந் தங்காமற் சுழன்று திரிந்து பொதிகைமலைச்சாரலில் வருகிறபோது ஒருநாள் அகஸ்தியமகா முனிவர் அங்குள்ள ஓர் பொய்கையில் ஸ்நானஞ் செய்து ஜபதப நியமநிட்டைகளை முடித்துக் கொண்டிருக்கையிலவரைக்கண்ட அலகைவடிவாகிய துற்பன்னியன் பசியின்கொடுமையாற் றின்ன வேண்டுமெனக்கருதி மகாவுக்ரத்தோடுமவர்மீதிற்பாய்ந் தெடுக் கத்தாவையில் அகஸ்தியர் கண்விழித்து ஏறிட்டுப்பார்க்க அம் மகாமுனிவரது பார்வையானது இவன்பேரிற்பட்டவுடன் அவ னைப்பற்றியிருந்த கொடுமையிற் கிஞ்சித்து விலகிநின்றது அது எப்படியிருந்ததெனில் உலகின்கண் மானவர்களைத்துடர்ந்தபாபங் களெல்லாம் பரிபூரணமாய் உணர்ந்த ஞானிகளது விழிபட ஓடு மென்னும் வாக்கியம்போல் அகன்றமாத்திரத்திற் துட்பண்ணி யனுக்கறிவுதோன்றி நற்குணத்துடனே அகஸ்தியமாமுநிவரைப் பிரதட்சணஞ் செய்து சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்தெழுந்து நின்று துதித்தான்.

அப்போது அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினுற் பார்த்து அவ னது ஜன்மாநுபவங்களையுங் கன்மானுபவங்களையுமறிந்து அவன் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டு மென்று கருணைசுரந்து தன்னுடைய சீடர்களிலே சுதிக்கணனென்பவனை யழைத்து அப்பா சுதிக்கண நீ இந்தப்பாவியைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் கந்தமாதனகிரிச்சாரலில் ஓங்குஞ் சேதுமத்தியில் சமுத்திர தீர த்தில் ஸ்ரீராமநாதனுக்கு முன்பாகவிளங்குஞ் அக்கினிதீர்த்தத் தில் சங்கற்பவிதியின்படி மூழ்கு, பின்னர் அத்தீர்த்தத்தை யள்ளி அபிமந்தரித்து இவன் தலையிற் புரோட்சித்து அப்பாலிவ னையுஞ் சங்கற்பவிதியின்படி மூழ்கச்செய்து வாவெனக்கட்டளை யிட அதுபோற்சுதிக்கணனும் அலகையாயிருக்கும் துற்பன்னி யனை யழைத்துக் கொண்டுபோய் கந்தமாதந பர்வதத்தைச் சேர் ந்து அங்ஙனம் விளங்குகின்ற அக்கினி தீர்த்தத்திற்குப்போய் முன்பு தனது குருஸ்சுவாமிகள் விடையளித்தவண்ணம் அத்தீர் த்தத்தில் சங்கற்பவிதியின் படியே தான் ஸ்நானஞ்செய்து பின் னர் அத்தீர்த்தத்தைக் கையினாலள்ளி அபிமந்திரித்து துற்பன்னி யனது சிரத்திற்புரோட்சித்து அதன்பிறகு அவனையும் சங்கற்ப விதியின்படி மூழ்கச்செய்து, இராமமந்திரத்தை ஜெபிக்கும் போது துற்பன்னியன் பேய்வடிவு மாறி தேவசொரூபம்பெற்று

ஞானேதயனுய் சந்தோஷமடைந்து மறுபடிம் அத்தீர்த்தத்தில் சகற்பவிதியின்படி மூழ்க, அக்கணமே தெய்வலோகத்திலிருந்து விமானம்வர, அந்த விமானத்திலேறி அரம்பாஸ்திரீகள் நடிக்கவும், மேளவாத்தியங்கள் முழங்கவும், நற்பன்னியன் ஆடகலோகஞ்சேர்ந்து, ஆதிசேடனுலும் அளவிடற்கரிய ஆனந்தவாழ்வை யநுபவித்திருந்தான் பின்பு அகஸ்திய மகாமுனிவரது சீடனுகிய சுதிக்கணன் அவனின்றும் பிரயாணப்பட்டு பொதிகையைச்சேர்ந்து அகஸ்தியரைக்கண்டு நமஸ்கரித்து நடந்த காரியங்களைச்சொல்ல, அவருங்கேட்டு சந்தோஷமடைந்தா ராதலால் அத்தன்மையாகிய மகிமைப்பெற்ற அக்கினி தீர்த்தத்திலே யாவரொருவர் தீர்த்தமாடினுலும் அவ்விடமிருந்து தானதருமங்களைச் செய்தாலும் பிதுர்க்களுக்குப் பிண்டமளித்தாலும் இரண்ய சிரார்த்தஞ் செய்தாலும் அநேக அக்கினி ஹோத்யாகாதி கிர்த்தியங்கள் செய்த பலனுண்டாகிப் புண்ணியலோகத்தை யடைவார்களென்று சூதமாமுனிவர் சொல்ல, அதுகேட்ட நைமிசாரண்யர் அடக்கப்படாத ஆச்சரியமுஞ் சந்தோஷமுமடைந்து சுவாமி இது வரையில் யாங்கள் கேட்டகதைகளைப்பார்க்கிலும் இதுமெத்தவும் விசேஷக்களிப்பைத் தந்தமையால் இன்னம் அக்கந்தமாதனத்தில் விளங்கும மகிமைகளைத் தேவரீர் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க முனிவர் முகமலர்ச்சியோடு மன்னவரைநோக்கி, ஓ முனிவர்களே! சக்கரதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்த முண்டு அதன் பெருமையை சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

அக்கினி தீர்த்தம்

முற்றிற்று.

கச-வது, முனிர்தீர்த்தமாகிய

சக்கா தீர்த்தம்

கேளுங்கள் முநிவர்களே, இவ்வுலகின் கண்பண்டொருகால த்தில் வேதாகம சாஸ்திரப்பயிற்சியினும் அணிமாவாதியஷ்டசித் திகளினும் இயம நியமாதி யோகங்களினும் வல்ல தபோதனராய் விளங்கும் அகிற் புத்தரென்னுமோர் முநிவர் தாம் அகண்டபரி பூரண சச்சிதானந்த சின்மயமாய் விளங்குஞ் சைதந்யத்தைத்தரி சிக்க ஆவலுற்றவராகி அப்பொருளை நாடி நிஷ்டைசெய்யும் போது, தமக்கு அசுரர்களாலும் மற்ற ஜெந்துக்கலாலும் யாதா மொரு இடர் சம்பவியாமலும் ஒருவேளை சம்பவித்தால் உடனே அவ்விடர்செய்த ஜெந்துக்களைச் சம்மாரஞ் செய்யும்படியாய் அநேக மகிமையும் வரங்களும் பெற்ற சக்கரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு கந்தமாதனச்சாரலில் ஒரு தடாகமுண்டு பண்ணி அத் தடாகக்கரையில் சக்கரத்தை நிறுத்தித்தாமும் அக்கரையிலிரு ந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது யாதாமொரு இடர் நேருமாயின் உடனே அவ்விடர் செய்தவர்களைச் சக்கரமானது சங்காரஞ்செய்து முநிவரால் ஏற்படுத்திய தீர்த்தத்தில் மூழ்கித் தடாகக்கரையில் காவல்செய்துக் கொண்டிருக்குந் தன்மையால் அந்தத்தீர்த்தத்திற்கு முநிதீர்த்தமென்றும், சக்கர தீர்த்தமென் றும் பெயர்வாய்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் அநேக கற்பகோடி காலமா ய்ப் பற்றியிருந்த பிரம்மஹத்தி தோஷங்களும்பூதவேதாளபைசா சங்களும் கூன் குருடு செவிடு முதலிய குற்றங்களும், அநேக கோடிபாவங்களும் நிவர்த்திசெய்து விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் அத்தீர்த்தமானது ஒருகாலத்தில் சவிதாவென்னும் பெயர்கொ ண்ட சூரியனுக்கு அற்றுப்போன இரண்டு கரங்களையும் பழய படி வளரும்படி செய்த மகிமை பொருந்தியதென்று சூதமகா முநிவர் சொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர் ஆச்சர்யமடை ந்து முநிவரைநோக்கி; சுவாமி சவிதாவென்னுஞ் சூரியனுக்கு என்னகாரணத்தாற் கறங்களற்றனவோ அதனை அடியேங்களுக் குத் தெரியும்படியாய்த் திருவுளம் பற்றவேண்டுமென்றுகேட்கச் சூதமுநிவர் சொல்லுவார்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே! முன்னொரு காலத்திலே உம்பர்களுக் கிறைவனுகிய தேவேந்திரன் முதலிய யாவரும் இராட்சதர்களால் பெருந்துன்பத்தை யடைந்து சகிக்கப் படாதவர்களாயும் பொன்னுலகத்தில் வாசஞ்செய்ய அச்சமுற்றவர்க ளாகியும் யாவருமொன்ருய்க் கூடித்திரண்டு பிரமலோகம் போய்ச்சேர்ந்து பிரமனைக் கண்டுவணங்கித்துதித்து சுவாமீநாங்கள் அசுரர்களால் துன்பமடைந்து எங்கு மிருப்பதற் கிடமின்றி வீணே மடிந்து போகும்படி காலம் நேரிட்டதால் அத்துன்பம் நீங்கும்படியாக வோருபாயஞ்சொல்லி யெங்களை யீடேற்ற வேண்டுமென்று சொல்ல அதைகேட்ட பிரமதேவன் இந்திராதிதேவர்களுக்கு அபயாஸ்தங்கொடுத்துக் கூறுவார் வாருங்கள் தேவர்களே அசுரர்களாலுண்டாகிய இந்த உபத்திரவம் நீங்கவேண்டுமாயின் சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாய்விளங்கும்படியாகிய ஸ்ரீகைலாசபதியைக்குறித்து ஓர் யாகஞ் செய்தீர்களானல் அப்போது உங்கள் மீதில் அவருக் கநுக்ரஹமுண்டாகி இவ்விடுக்கணைத் தவிர்ப்பார் நீங்களும் சுகமாய் வாழலாமென்று சொல்ல, அதற்கு இந்திரன் பிரமதேவனை நோக்கி, சுவாமீ நாங்களவ்வாறு யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினல் உடனே இராட்சதர்களறிந்து உக்ரத்தோடும் வந்துகவிந்துயாகத்தைப் பின்னப்படுத்திவிடுவார்களே, அதற்கென்ன செய்வோமென்றுகூற, அதைக்கேட்ட பிரமன்நாலாவிதமும் யோசித்து; வாருந்தேவர்களே. நீங்கள்செய்யும் யாகத்தை விக்கினமின்றி நிறைவேற்றுதற்கு பூலோகத்திலே சேதுமத்தியில் விளங்குங் கந்தமாதன கிரிச்சாரலில் சேர்ந்து அரக்கர்நாசப்படும்படியாய் மஹேசுரமென்னும் யாகத்தை ஆரம்பித்துச் செய்வீர்களாகில் அவ்விடத்திற்கு அரக்கர்கள் வருவதற்கு பயப்படுவார்கள், ஏனெனில், அகிற்புத்த ரென்னு முனிவர் அவ்விடத்தில் தபஞ் செய்ய வேண்டித் தனக்கோரிடரும் வாராமலிருக்கச் சுதரிசனரைக் குறித்துத் தவஞ்செய்துசக்கரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு நாமதை தனக்குக் காவலாக வைத்துக்கொண்டு தவஞ்செய்து வருகின்றமையால் நீங்களவ்விடம் போயிருந்து யாகஞ்செய்தால் நிறைவேறுமென்று சொல்லக் கேட்ட தேவேந்திரன் சுவாமி அந்தச் சக்கரத்திற்கு அவ்வளவு வலிமையானதென்ன வதற்குப்பிரமன், ஓதேவராசனே மகாவிஷ்ணுவால் முநிவனுக்குக் கொடுத்திருப்பதால் அவ்விடத்தில் வந்த இராட்சதர்கள் முதலிய துஷ்டர்களை வதஞ்செய்யுந் தன்மை யுண்டா யிருக்கின்றபடியால் நீங்களவ்

விடம்போய் நடத்துங்களென்று கூறியதைக்கேட்ட இந்திரன் முதலிய யாவரும் மகா சந்தோஷத்தை யடைந்து பிரம தேவனை வணங்கி விடை பெற்று யாவருங் கந்தமா தனத்தில் வந்து சேர்ந்து அகிற்புத்தரென்னு மகரிஷியைக் கண்டு நமஸ்கரித்து அநேக மாகத்துதித்து அவருடைய பன்னசாலைக்குச் சமீபமாய் யாகசாலை ஓமகுண்டம் யாகஸ்தம்ப முதலிய யாவு மேற் படுத்தி தங்களுடைய சத்துருக்களாகிய இராக்கதர் நாசமடைய வேண்டி மகேசுரமென்னும் யாகத்தை வேதோக்தப்படி தொடங்கி இந்திரனை யாகாதிபதியாக இருத்தி ரித்துவசாள் போதர் அநு போதர் உத்காதர் பிரஷாதர் அத்திரி முதலானவர்களோடும் வியாழபகவான் இந்திரன் குமாரனுகிய சயந்தன் விசுவாமித்திரன் எட்டாம்வசு குபேரன் அக்கினி எமன் வருணன்வாயு சத்தியமகரிஷி பராசரர் அசுவினி தேவதைகள் சந்திரன்பகன் அஷ்டவக்கிரன் சண்முகன்ஆகிய பதினுறுபேர்களும் நேமுகமாயிருந்து யாகத்துக்கு சாட்சிதேவதையாக மகாவிஷ்ணுவைவைத்துக்கொண்டு யாகத்தைத்தொடங்கி மந்திரவித்தாய் நடப்பித்து வருகிறபோது அக்குண்டத்தினின்றும் பன்னிரண்டு கோடிசூரியர்கள் உதயமானதுபோல் மாஹேசுரனென்னுஞ் சுயம்பிரகாசமாய் விளங்கியது அவிர்ப்பாகங்களைப் பானம்பண்ணி எழும்பித்தேசுகள் ஜொலிக்கும்படித் தோன்றிப் பூரணாகுதி கொடுக்கும்போது புரோடாச் சேடத்தை அந்தயாகத்துக் குரித்தாகிய ரிக்வேசாள்முதலியவர்களுக்குபாகஞ்செய்து எவ்வெவர்களுக்கு எந்தெந்தபாகத்தைகொடுக்கவேண்டுமோ அவ்விதிப்படி அத்துவரியாயிருந்துயாகத்திலே விளங்கப்பட்ட அஷ்டவக்ரரானவர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் போது மகாஉக்கிரத்தோடும்பிரகாசத்தோடும்பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாயும் அநேக தேஜசுகளோடும் விளங்கும்படியாகிய பிராச்சித்தரமென்னப்பட்ட பாகத்தைஉருவாய்கையிற்கொடுக்கப்படாதென்று யோசித்தும் சவிதாயென்னப்பட்ட சூரியபகவான் பிரம்மசொரூபமாய் விளங்கப்பட்டவரானபடியினுலே அவராலேயதனைத்தாங்கமுடியுமென்று யோசித்து அப்பிராச்சித்திரமென்னும்பங்கையெடுத்து சூரியபகவானுனவருக்குக்கையிற்கொடுக்க அப்போதுசவிதாவென்னுஞ் சூரியபகவானுனவர் மிக்க பக்தி விநயத்தோடும் அஞ்சலிசெய்து பின்பு இரண்டு கரங்களினுலும் வாங்கியவுடனே அந்தப்பிராச்சித்திரத்தினுடைய தேஜசி னுக்கிரமானது காலாதீதமாயும் கோரமாயும் விளங்கினபடியால் அதைச் சவிதா யோசியாமல் அவரவர்கள் பாகத்தை ஓமகுண்டத் தடியிலிருந்து

புசிக்க யத்தனிக்கையில், உடனே அச்சூரியனது கரங்க ளிரண்டு மற்றுவிழும் படியாகச்செய்து மகா உக்ரத்தோடும் அப்பிராச்சி த்ரமானது அவர்வாயிற் குதித்தது, அப்போதுசவிதாவென்னுஞ் சூரியபகவானனவர் மிகவுந் துன்பமடைந்து கோபத்துடனே இந் திரன் முதலிய தேவர்களைப் பார்த்துக் கூறுவார். ஓ தேவர்களே நீங்களியாவரும் பார்த்திருக்கும்படியாய் என்னிரு கரங்களும் அ ற்று விழுந்தமையால் யாவருங்கூடி எனக்குக் கரங்களுண்டாகும் படிச்செய்யாவிடில் இந்தயாகத்தை அழித்துப் போடுவேனென்று மிகவுங் கோபத்தோடுங் கூறியதைக்கேட்ட தேவர்கள் இதற் கெ ன்ன செய்வோமென்று யோசித்து யாதுந் தோன்றுதவர்களாய் பிரமித்து மயங்கினர்கள் அக்காலையில் அந்தயாகத்தி னிடமாயெ ழுந்தருளியிருக்கும் அஷ்டவக்ர மகாரிஷியானவர் கலக்கமுற்றிரு க்குந் தேவர்களுக்குத் தேறுதல் சொல்லி, ஓ தேவர்களே, நான் சந்திர ஜடாதரமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரனை நோக்கி அநேகதவங் களும் சந்திராயண முதலிய விரதங்களும் தீர்த்த யாத்திரை களுஞ் செய்திருக்கின்றே னாதலால் அக்காலையில் எனது தவப் பெருமையினுலே அழியா வரங்களைப்பெற்றும் பின்னுந் தவத்தி லிருக்கும்போது கோடானுகோடி பிரம்மாக்கள் பிறந்து யிறந்தி ருந்தும் அவர்களுக்கெல்லாம் பெரியவனுகிய உலகேசனென்னும் பிரமனது படைப்புக்குரிய காலத்தில் அன்னவன் சிருஷ்டிக்குள் ளகப்பட்ட சாமளாபுரமென்னும் பட்டணத்திலே பிரம்ம குலத் திலேயவதரித்த அரியானென்றெருரு பிராமணன் வேதாகமங்களை யுணர்ந்து யாவரும் உத்தமனெனச் சொல்லும் பெருமை பூண்டி ருக்கையில் ஒருநாள் மஹாருஷிகளாகிய தபோதனர்களைக் கண்டு தெரிசிக்க வேண்டுமென்னு மாவலொடுந் தண்ட காரண்யத்தை நோக்கி வரும்போது அவ்வனத்தில்வாழும் மான்மரைபன்றிமுத லிய மிருகங்களை வேட்டை மார்க்கத்திற் பிடித்து ஜீவித்துவரும் வேடர்கள்வேட்டையாடிக்கொண்டு வருகையில் ஒருமிருகத்தைக் கண்டு அதன்மீது குறிவைத்து வில்லினிடமாகக் கூர்பொருந்திய ஓர்வாளியைச் சந்தித்து கர்ணபரியந்த மிழுத்துப் பிரயோகிக்கும் போது அவ்வில்லினிடமாயிருந்து விடுபட்ட பிறைமுகக் கணையா னது ரீங்கார வொளியோடும் அதிவேகமாய் வந்து வனத்திலெ திர்ப்பட்டு வரும்படியாகிய அரியானென்னும் பிராமணனது இர ண்டுகால்களையுந் துணித்துப்பின்புறம் ஊடுருவி யோடிப்போகை யில் அப்போது பிராமணன் கடவுளைநினைத்து ஆசிவமே இப்படி

யும் வந்து நேருமோவென்று திடீலென்று மண்மேற்சாய்ந்துபிரா ணபாதையோடுங் கூக்குரலிட்டு அழுதான்.

அவ்வாறு கதறுகிற காலேயில் அவ்வனத்துள் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் பெரியோர்கள் அவ்வோசையைக் கேட்டு ஏதெ ன்றுவந்து பார்க்குமிடத்து இந்த அரியானென்னும் வேதியன் காலறுப்புண்டு கிடப்பதைப்பார்த்து இவனுக்குத் தேறுதலே சொ ல்லி தங்களிடமாக விருந்தகமண்டலத்திருக்குஞ் சலத்தை மறை யவன்மீது புரோட்சித்ததனல் அம்மறையவனுக்குண்டாகிய வலி யையுந் துன்பத்தையும் நீக்கித் திடமுண்டாகும்படியாய்ச்செய்து கூறுவார்கள் பிராமண, நீஒன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாம் உனக்குப் பழையபடி காலுண்டாகும்படி நாங்களோ ருபாயஞ்சொல்லுகின் ரேம் அது யாதெனில் இந்தப் பூவுலகத்திலே தட்சிணபாகத்தி லோங்குஞ் சேதுவின் மத்தியில் கந்தமாதன பருவதச்சார்பில் சக்கரதீர்த்தமென்று வழங்கும் முநிதீர்த்த மென்னுமோர் தடாக முண்டு அத்தடாகத்தில் நீ பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு போய் மூழ்குவையேயாகில் உன்னிரண்டு காலும் பழையபடி உருக்கொ ள்வதன்றியும் கிருதார்த்தனுவாய் ஆதலால் விரைவிற் போகக் கடவையெனக்கூற அம்மொழி கேட்டவேதியன் மெத்தவுஞ் சந் தோஷமடைந்து முநிவர்களேப் பணிந்து அன்னவர்களது ஆசிர் வாதமுங் கைக்கொண்டு அவனின்றும்நாற்காற்பாய்ச்சலாய்தவழ் ந்துகொண்டேபோய்த் தக்கவர்களாற் புகழுங் கந்தமாதன பரு வதத்தைக்கண்டு தரிசித்து அம்மலேச்சார்பிலோங்கும் சக்கரதீர்த் தக்கரையிற்சேர்ந்து அத்தீர்த்தத்திலே மறைவிதியின்படி தீர்த்த மாடிக் கரையேறினவுடனே பழையபடி தனதிரண்டு கால்களும் வளர்ந்து பொன்போற் றேகமிருக்கக்கண்டு மகா சந்தோஷங்கொ ண்டு ஸ்ரீராமநாதனேப் பணிந்து மிகக்காதலோடும் தண்டகாரண் யத்தை நோக்கி வாயுவினும் கொடிய வேகமாய் வந்து சேர்ந்து முநிவார்கள் வசிக்கும் பன்னசாலேக்குப்போய்த் தனக்குபசாணே செய்தனுப்பிய தபோதனர்களேக் கண்டு திரிகரண சுத்தியோடும் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கஞப் பணிந்தெழுந்து நமஸ்கரி த்து தான்போய் வந்த காரியங்களேச் சொல்லித்துதித்து நிற்கை யில் அதுகண்ட ருஷிகணங்கள் அரியானென்னு மறையவன்மீது மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஆசீர்வாதமும் வேண்டிய வரங் களுங்கொடுத்து சுகஜீவியாய் உன்பதிக்குப்போய்வாவென் றனு

ப்ப அவற்றையேற்ற வேதியன் பிரயாணப்பட்டுத் தனதுபதியாகிய சாமளபுரம் வந்து சேர்ந்தான்.

ஆதலால் இந்தச்சூரியபகவானையு மித்தீர்த்தத்தில் மூழ்கும்படியாய் நீங்களியாவரும் வாக்களித்து தீர்த்தமாடச்செய்தால் உடனே அவருக் கற்றுவிழுந்த இரண்டு கரங்களும் பழையபடி உண்டாகுமென்று அஷ்டவக்கிர மஹருஷிசொல்ல அவ்வார்த்தையை யங்குள்ள ரிஷிகணங்களும் இந்திராதி தேவர்களுங் கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு அதுபோலவே சவிதாவென்னும் சூரிய பகவானை யத்தடாகத்தில் மூழ்கும்படியாய் தேவர்கள் முதலிய ருஷிகணங்கள் கூற அவ்வாறே யச்சூரியன் சங்கற்ப விதியின்படி தடாகத்தில் தீர்த்தமாட உடனே யவ்விரண்டு கரங்களும் முன் போல்வளர்ந்து ஆயிரத்தெட்டுமாற்றுள்ள பசும்பொன்னைப்போற் சொலிக்க வது கண்ட சகல தேவர்களும் முநிவர்களும்சந்தோஷமடைந்து மஹேசுரமென்னும் யாகத்தைப் பூரணகுதிசெய்து கொண்டு தெய்வலோகங் குடிபுகுந்திருக்கையில் அன்னவர் சத்துருக்களாகிய அரக்கர்கள் நாசமடைந்தார்களாதலால் இத்தகைய மகிமைதங்கிய சக்கரதீர்த்தத்தினுடைய பெருமை யாவராற்சொல்லி முடியுமென்று சூதமகாமுனிவர்சொல்லியருள, அதுகேட்ட நைமிசாரண்யர் மெத்தவுமானந்தங்கொண்டு முனிவரைவணங்கி சுவாமீ தேவரீர் இன்னும் அக்கந்தமாதனத்திலுள்ள மகிமைகளை யடியேங்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று வினவ அது கேட்ட சூதமுனிவர் மனமகிழ்ச்சியுடன் அம்முனிவர்களை நோக்கி, ஓ முனிவர்களே, இன்னுஞ் சிவதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லுகின்றோம் செவிகொடுத்துக் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

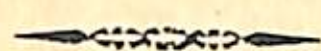
முனிதீர்த்தமாகிய சக்கரதீர்த்தம்

முற்றிற்று.

———

பதினைந்தாவது

சிவதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளே, தேவர்கள் முதலிய மூவருக்கும் மற்றயாவருக்கும் பந்தபாசத்தைப்போக்கிப் பன்னுதற்கரிய பிரம்மானந்த பதத்தைத் தரத்தகுங் கந்தமாதனச்சார்பில் கருதுவதற்கரிய அண்டரண்டபகிரண்டங்களினுேங்கும் நால்வகையோனி எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரஞ் ஜீவபேதங்களுக்குற்ற வினைப்பகுதியால் வருங்கலிப் பிணியாதிபவப் பிணியையும் பற்றறக்களைந்து தினைத்துணையேனும் நாடவொட்டாமலோட்டி, அகண்ட பரிபூரண நிலயத்தை நாட்டவல்ல சிவதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு. அத்தீர்த்தத்திலே முன்னமோர் காலத்தில் ஏமலியின்மீ தாரோகணித்து உலாவும் வயிரவ மூர்த்திக்குப் பிடித்த மிகக்கொடிய பிரம்மஹத்தி விமோசனமா யிருப்பதோடும் அத்தீர்த்தமானது சந்திர ஜடாதர மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீகைலாச பதியானவர் கந்தமாதன பருவதச்சார்பில் தன்னைப் பூசித்துவந்த பொதிகை முனியென்னும் அகத்தியருக்குங் கௌதமருக்கும் இஷ்டசித்திக ணிறைவேறும் படியாய்த் தமது சூலாயுதத்தினுல் அத்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கிக் கொடுத்தமையால் அதற்கு சிவதீர்த்தமென்று மஹருஷிகளாலே பெயருண்டாகி விளங்குகின்றதென்று சூதமுனிவர் சொல்ல, அதைக் கேட்ட நைமிசாரண்ணியர்கள் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, சுவாமி! நீலகண்டனுகிய பரமேசுவரனுல் நிருமிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்திலே வயிரவமூர்த்திக்கு பிரம்மஹத்தி நீங்கியதென்று உரைப்பதால் ருத்ராம்சையோடுங் கூடிய வயிரவருக்கு பிரம்மஹத்தி எவ்விதமாய் வந்தணுகியதோ அதனை தேவரீர் திருவுளம் பற்ற வேண்டுமென்று வினவ சூதமாமுனிவர் சொல்லுவார்.

வாருங்கள் மஹரிஷிகளே! பண்டொருகாலத்திலே பாற்கடற்றுயின்றோ னுகிய மகாவிஷ்ணுவும், பதுமத்தனுகிய பிரமனும் ஒருவருக்கொருவர் இந்திராதி தேவர்கள் முதலிய யாவருமறியும் படியாய் பிரமனுனவன் வைகுந்த வாசனுகிய மகா விஷ்ணுவைப் பார்த்து ஓ விஷ்ணுவே! இவ்வண்ட சராசரங்களை யெல்லாம்நிரு

மித்து அவற்றில்ஒங்கு மெழுவகைத் தோற்றத்திற்கும் இரட்சிப்புசெய்யும்பொருட்டு உன்னையும் யான் சிருஷ்டித்திருப்பதால் எனது படைப்புக்குட்பட்டநீ அதுபோல் நடத்தி வருகிறாய், அங்ஙனமிருக்க இப்போது நீ கிஞ்சித்தேனும் யோசியாமல் பெரியவனென்று எவ்வாறு சொல்லலாம். அந்தோசகல புவனத்தையும் படைத்த என்னையன்றி வேறு தெய்வமும் உளதோ ஆதலால் நீ கொண்டமதியை விட்டுவடுவாம்என்று ஓதியதைக்கேட்டஜனார்த்தனன்அடா பிரமனே! இந்த அண்டபிண்ட சராசரங்களை யெல்லாம் நீயே நிருமித்ததென்றும் உன்னாலே சகல வுலகமும் விளங்கப்படுவதென்றும் உன்னையன்றி வேறு சிருஷ்டிக்க வல்லவரில்லையென்றும் சொல்லுகிறாயன்றோ பளாபளா கெட்டிக்காரன் உன்னுடைய அவலமதிக்கு நானென்சொல்வேன் அடாபிரமனே இந்தச் சகல புவனங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்குந் ,தொழிலாளியா யேற்படும் பொருட்டு உன்னை என்னுடைய உந்திக்கமலத்தில் ஜனுப்பிக்கச் செய்ததுமன்றியில் சகல வுலகங்களையும் எனது கர்ப்பத்தில் வைத்துப்பாதுகாத்து ஏகசக்ராபதியா யிருக்கு மென்னையுணராமல் நீசொன்ன வார்த்தையைப் பொறுத்தகாரண மியாதெனில் அந்தோ! நீ எனது பிள்ளையாதலால் மன்னித்தேன் மன்னித்தேனேன்றுகூறி ஒருவர்க்கொருவர் பின்னும்வாதமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமாமஹேசனு லுண்டாகப்பட்ட இருக்காதி நான்கு வேதங்களும் இவர்கள் முன் வந்துநின்று ஓ அரிபிரமர்களே! கேளுங்கள்யாதெனில் வீணாகஉனுங்கட்குஇந்த துர்ப்புத்தியும் இறுமாப்பும் உண்டாயிற்று சரியல்லவே மகா மேன்மையுற்றகுணமாகவும் அன்பர்களுடைய செவிக்கமிர்தமாகவும் அஞ்ஞானவிருளையகற்ற வெழுந்தஅரியபிரகாசமாகவும்சகல கலைகளுக்கும் பொருண் முடிவாகவும் மோனகுணாதீத மாகவும் உலகின்கண் ஒருவரால் அளப்பரியதாகவும் நான்கு வேதங்களும் கோடாநுகோடியுகங்கள்வரையிற்சொல்லி முடியாதாகவும்இருக்கிற நிச்சயார்த்தத்தை உங்களிரண்டுபேருக்கும் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம்.

அஃதெப்படியென்றால் எங்களில்ஒருவேதவாக்யப்பிரமாணத்தைகோடாகோடிபங்குசெய்து அவற்றிலொருபங்கெவ்வளவோ அவ்வளவு பொருளுக்குச் சமமான மாணுக்கராகிய அஞ்ஞான பிராந்தாளுக்கு, ஆசாரியார் உபதேசஞ் செய்வார். அப்படி

அனுப்பிரமாயணமாகியபொருளை நிற்சயார்த்தமாய்லட்சணவிர்த்தியிலேவைத்து யூகித்த அஞ்ஞான பிராந்தாள் ராகத் வேஷாதிகளைவிட்டுவிட்டு சுயம்பிரகாசத்தை யறிவார்களாயின் நாங்களே பிரசித்தகுருவாய் வந்திருந்து சொல்லுகிற வாக்கியங்களைதங்கள் யூகமாயறிந்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அது எப்படி யென்றால் மூன்றும்பிறைச் சந்திரனைச் சடையிற் றரித்தவராகியும் விருஷபத்துவசமுடையவராகியு மோங்கும் பரமேசுவரனுடைய பாததாமரையி லணிந்திருக்கப்பட்ட பாதுகையானது சகலதேவர்கள் முடியிலும் உங்கள்முடியிலும் எங்கள்முடியிலும் இருக்கின்றபடியால் நீங்களிரண்டுபேரும் உலகமெல்லாம் சிருஷ்டிக்கிறே னென்றும் இரட்சிக்கிறே னென்றும் சொல்லிக்கொள்வ தெவ்விதம் சரியல்லவே மேலும் சர்வலோக சரண்யனுகவும் ஸ்தாணுவாகவும் பரம்பரனுகவும் சம்புவாகவும் ஒப்புவமையில்லாதவனுகவும் சுயம்பிரகாசமாகவும் வேண்டுதல் வேண்டாமையிலாதனுகவும் ஸ்ரீகைலாசபதியாகவும் உங்களுக்கு மெங்களுக்குங் காரணவஸ்துவாகவும் பார்வதியை வாமபாகத்திலுடையவனுகவும் ஒருவராலும் காணப்படாதவனுகவும் மலரின் மணத்தைப்போன்றவனுகவும்எங்களாற்றுதிக்கப்பட்ட ஒருவனே சகல காரணவஸ்துவாயிருக்க அவனை மறந்து நீங்களிரண்டுபேருமே இப்படி வாதம்பண்ணும்படியாகிய அஞ்ஞானங் குடிகொண்டால் மற்றை யாவரைத்தான் விட்டது.

அன்றியும் முன்னந் திரிபுரசம்மாரஞ்செய்யப் போம்போது அந்தப் பரமசிவமானது மஹாமேருவை வில்லாய் வளைத்து வாசுகியை நாணுகப்பூட்டியதை நீங்கள்பார்க்கவில்லையோ அவைதெரியாமற் போன ரேதிலும் மகா விஷ்ணுவாகிய நீயே அவ்வில்லுக்கு அம்பாகி ஈசுவரனுடைய கையிலே விளங்கவில்லையோ அப்போதுபிரமதேவனுகிய நீ இரதசாரதியாகவிருந்தபோது அப்பாமசிவத்தினுடைய பாதாரவிந்தம் உமது புயத்திற்படவில்லையோ அவை யிருக்கட்டும், ஐயா மகா விஷ்ணுவே, உமது கரத்தில் விளங்குஞ் சக்கரத்தை உமக்கு யார் கொடுத்தது, எங்களை யாருண்டுபண்ணியது இப்போதுஎங்களை உம்மிடத்தி லிருக்கும்படி செய்தவர் யாவர் அதையாவது அறிந்து கொள்ளும் இஃதல்லாமலும்முன்னொரு காரணத்தினுலே அந்தபகவான் தாருகாவனத்து

முனிவர்களது பக்தியைச்சோதிக்கப் போம்பொழுது மோகினி யுருவங்கொண்டு அப்பெருமான் பின்தொடர்ந்தவர்யாவர்இத்தன் மையாவு மறிந்திருந்தும் நான் அதிகாரியென்று சொல்லலாமா இதுவல்லாமலும் பாற்கடலைக்கடையுங்கால் ஆதிசேடனுண்டா கிய விஷாக்கினியினுல் சுவேத வர்னமாகிய வுமதுதேகம் கன்னங் கறேலென்று கறுத்து விடும்படியாய் விடமண்டி வருகிறபோது அவ்விடத்தையெடுத்து உட்கொண்டு சகலதேவர்களையு மிரட்சி த்து நீலகண்டனென்று காரணப்பெயரெய்தியவர் யாவர் ஐயோ சகலலோகங்களையும் இரட்சிக்கும்படியாய்நின்னையும், படைக்கும் படியாய்ப் பிரமனையும், சங்காரத்துக்கு ருத்திரனையும் அமைத்துச் சூத்திரப் பாவையைப்போல் உங்களை ஆட்டிக்கொண்டிருக்கும் வஸ்துவையோசியாது வீணே ஏனிங்ஙனம் இருமாப்புக்கொண்ட லைகின்றீர்கள் அரிபிரமர்களேயென்று வேதங்கள் கன்னத்திலறை ந்தது போற்கேட்க, அப்போது அரிபிரமர்கள் நகைசெய்து அஞ் ஞானத்தால் தங்களைக் கேட்டதென்னவென்றுணராமல் வெகுளி யோடும் வேதங்களைப்பார்த்துச் சொல்லுவார்கள் ஓமறைகளே, நீங்கள் சொன்னது சரிதான்.

ஆயினும் அப்பரமசிவன் மயானத்திலேகுடியிருப்பதன்றியும் பூதவேதாள பைசாச கணங்களோடு கூத்தாடியும், என்புகளையும் எருக்கம்பூவையு மாலையாகவணிந்தும். பசுமைநிறங்கொண்ட பெ ண்களை இடையிலும் தலையிலுஞ் சுமந்தும், மண்சுமந்து அடியுண் டும், இரந்துண்டும் திரியபட்டவனை எங்களோடு ஒருவனுய்க்கூ ட்டினது நன்மையல்லவே, மேலும் அவன் உங்களுக்குளென்னந ன்மைசெய்தான் நாங்களென்னகொடுமைசெய்தோம்யாதுமில்லா மலிருக்க நீங்களேன் இப்படி பொய்வார்த்தைசொல்ல ஏற்பட்டீர்க ள் என்றுபிரமனும் மகாவிஷ்ணுவுங் கூறியதைக் கேட்ட வேத ங்களானவை, அவர்களது வார்த்தைக்கு பதிலொன்றுஞ்சொல்லா மல் இதுவென்ன விபரீதத்துக்கிடமோ தெரியவில்லையென்றுநினை ந்து மவுனமாயிருக்க, மறுபடியும் அரிபிரமர்கள் பழையபடி வாத மிட்டுக்கொண்டிருக்க, அப்போது நான்கு வேதத்தினது முடியி னின்றும் ஓர் சுயம்பிரகாசமாகிய ஜோதியுண்டாகி வானத்தைய ளாவி நின்று அரிபிரமர்களைநோக்கி அண்டங்களெல்லா மதிரத்த க்கதாய் ஓ அரிபிரமாதிகளே? உங்களைப்போலும் 'அவிவேகாளு ண்டோ, ஏனெனில், வேதவாக்கியங்களைக்கடந்து விபரீதபுத்தியி னுலே பழையபடி வாதமிடுகின்றீர் முன்னொரு காலத்தில் கல்லா லின் நிழலினது வீற்றிருந்து சனகாதி தபோதனர்களுக்குஅரிய

ஞானபோதனைசெய்ததும், மார்கண்டேயரைப்பற்றவந்தமறலியா கிய எமனையுதைத்தும், கரும்பை வில்லாகக்கொண்டு கடிமணமு லாவு மலர்ப்பகழியால் ககனவாசிகளாகிய வுங்களையு மற்ற சராசர ங்களையுஞ் ஜெயங்கொண்டுலாவியகாமனென்னு மன்மதனைநெற்றி க்கண்ணால் நீறுபடச்செய்ததும், முப்புராதிகளை நகைசெய்தெரித் ததும், கங்கையைச்சடையிற் றரித்ததும். கைலாசகிரியை வேரு டன் கெல்லியெடுக்கவந்த இராவணனைக் கால்விரலினாற் கடிந்திரு த்தியதும், சதுர்வேதங்களை யுண்டாக்கினதும், சுடலையில் வாழ்ந் துகொண்டிருப்பதும், என்புகளைமாலையைப்போற் றரித்திருப்ப தும் எருக்கமாலையை யணிந்திருப்பதும் நீங்கள்தானே அப்பரம சிவம் நடத்து மிக்கோலங்களெல்லாம் உங்களுக்கேச்சா யிருக்கி ன்றபடியால் நீங்களிறந்தகாலையிற் சேருமிட மின்னதென்பதாய்ப் புலப்படவில்லையோ, அப்படியுங்களுக்குத் தோன்றாமற் போன போதிலும்புவனத்திலோங்கும்சகலவுயிர்களும் சைதந்யத்தி லொ டுங்குகாலத்தில்மிஞ்சியது பேய்ப்படைகளல்லவோ, மேலும்தங்க ளுடைய பாதாதிகேச பரியந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருப்பது என் பல்லவோ, அவ்வெலும்பல்லாமல் சரீரமுண்டா யிருக்கின்றதோ ஐயோ மகாவிஷ்ணுவே நீர்எடுத்த தசாவதாரங்களில் மச்சாவதா ரத்தின் எலும்பும் கூர்மாவதாரத்தின் ஓடும் வராகாவதாரத்தின் கோடும் நரசிம்மாவ தாரத்தின் நகமும் யாவரணிந் திருப்பது, அவைதெரியாதோ, இவையன்றியும் அப்பரமசிவத்தினுடையவா மபாகத்தில் வீற்றிருக்கும் பார்வதியல்லவோ உம்மிடத்தில்இலட் சுமியாகவும் பிரமனிடத்திற் சாஸ்வதியாகவும் உருத்திரனிடத் தில் உருத்ரியாகவும் விளங்குவது இதுவல்லாமலும் பூமியாதியா கவும் நாதவிந்தாகவும் ஏகவுருவாயு மிருக்கப்பட்ட வஸ்து உங்க ளுக்குத் தெரியவில்லையோ, அந்தோ இராகத்வேஷத்தால் மதிகெ ட்டுழலுகின்றீர்கள் இனியேனும் அம்மதியை அகலவிடுத்து ஏக மனதாயிருங்கள். இஃதன்றியும் ஆணாகவும்பெண்ணாகவும் வாசா மகோசரமாகவும் ரூபியாகவும் அரூபியாகவும் வேதாகமங்களுக் களவுபடாத அற்புத சின்மயஜோதியாய் விளங்கும்பரம்பரனென் றறியுங்கள் மேலும் அவ்வஸ்துவினிடமோங் குந்திரிகுணத்தில் இராட்சதகுணத்தாற் பிரமனையும் சத்துவகுணத்தால் உன்னையும் தாமதகுணத்தால் உருத்திரனை நிருமித்துத்தான் நிர்மலனாய் நடி த்துக்கொண்டிருக்கு மாதலால் அவ்வஸ்துவினது விளையாட்டொ ழிந்தால் யாவுமகாதென்றறிக, இதுவன்றியும் அவ்வஸ்துவை ஆணுருவ மென்று சிந்தித்தாற் ஆணுருவமாம் பெண்ணுரு

வமென்று சிந்தித்தால் பெண்ணுருவாம் அவ்வாறேங்குஞ் சந்திர சடாதாரமூர்த்தியாகிய உமாநாதனை அடியார்க்கெளியனை நாமும் நீங்களும் நான்குவேதங்களும் இந்திராதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளும் நாரதாதி சப்தரிஷிகளு மஷ்டவசுக்களும் கின்னர கிம்புருட கருடகாந்தர்வ சித்த வித்தியாதர உரக ராகாயவாசிகளும் போகபூமியரும் சிவகணங்களும் நாட்களுங் கோட்களும் வணங்கப்பட்ட வஸ்து ஒருவனிருக்க அவனைத்தோத்திரஞ்செய்து வணங்காமல் நீங்கள் இப்படி அமர்புரிவது சரியல்லலாதலால் இனியாகிலும் உங்கள் மனத்தில் உண்டாகிய சந்தேகத்தையும் ஆண்மையையும் விட்டுவிட்டு உங்களிருப்பிடம் போய்ச் சேருங்களென்று அநேக மகிமைபொருந்திய அசரீரியுரைத்ததைக் கேளாமற் பின்னும் விஷ்ணும் பிரமனும் நீ பெரியவன் நான் பெரியவனென்று அண்டங்கள் செவிடுபடும்படியாய் உத்தண்ட கெம்பீரத்துடனே தர்க்கமிட்டுக்கொண்டு யிருந்தது எப்படியிருந்ததென்னில், சென்மாந்தரங்களிலவரவர்கள் செய்த பிழைகளையெல்லாம் பொறுத்து நல்வினைக்குத் தக்க நன்மையையும் பதவியையும், தீவினைக்குத்தக்க தீமையையும் நரகத்தையும் கொடுத்து யோகஞானவழியிலே திறப்படச் செய்து உண்மை போதங்களை யறிவித்துந்தெளிவில்லாத வஞ்ஞானிக ளொருக்காலுந் தெளியமாட்டார்களென்பதுபோலவைகுந்த வாசனுகிய விஷ்ணுவும் மரைமலர்த்தேவனுகிய பிரமனும் தமது அஞ்ஞான நீங்காதவர்களாய் தாங்கள்பற்றியதேபற்றுகவிருக்கையில் உடனே யவ்விடத்திலிருந்து ஓராயிரங் கோடி சூரியப்பிரகாசம்போல ஆகாசம் பூமியெல்லாம்நிறைந்து பத்துத்திசையும்பாவி எங்கணுஞ்சோதிமயமாய் ஒருவெளித்தோற்றமாக வத்தோற்றத்தைக்கண்ட பிரமன் இதென்ன காரணத்தால் உண்டாயிற்றேவென்று திடுக்கிட்டுப் பார்ப்போமென் றெண்ணங்கொண்டிருக்கையில், பிரமனது மனக்கலக்கமானது அந்தச்சோதியிற் கலந்து அவனுடையமுகமு மக்கினிசொரூபமாகி யந்த வக்கினிக்குள்ளே நீலகிரிபோல ஒரு புருடனிருக்கக்கண்டு, உடனே வெகுளிமேற்கொண்டு, அஞ்ஞானத்திலாழ்ந்து மகாவிஷ்ணுவைநோக்கி ஓவிஷ்ணுவே, உம்முடைய அகந்தையினுலே நின்னேடு வீண்வாது கூறினதால் இந்த அக்கினியிலே எரிந்து பற்பமாய்ப்போகும்படி நேரிட்டதென்றுஎவ்வளவுந் தோற்றுமனும் மனவாக்குக் காயங்களினுலே எண்ணப்படாதவனுயிருக்கும் பரமசிவன் விஷ்ணுவி

னுடனே கலந்து கற்பூரதீபம்போற் காண்பிப்பதை அறியாதவ னுப் அகங்கரித்துப்பேச உடனே அவ்வக்கினி சொரூபமான பரு வதத்தின் மத்தியிலேநின்ற பரமசிவத்திற்குக் கோபமுண்டாகி காளவயிரவாவென்றோர் சப்தமுண்டாகிச் சூலகபாலத்துடனே யும் சிங்கப்பல்லும் கோரமீசைகளும் சிவந்தசடைகளுமாகக்காள வயிரவனெழுந்து அண்டங்களெல்லாம் நடுங்கும்படியாய் வாயினி டத்தும் மூழ்கினிடத்தும் கண்களிடத்தும் அக்கினிபொறிகள் குபீர் குபீரென்று சிந்தத்தக்கதாய் தாவித்திடீரென்று குதித் தான். அப்படி குதித்த காளவயிரவனைப் பார்த்து பரமேசுவரன் கூறுவார், ஓ காளவயிரவா, நீ இந்தப்பிரமனை ஜபஞ்செய்து வரக் கடவை யென்று சொல்ல, உடனே காளவயிரவனும்கோபாவேச ங்கொண்டவனுப் பிரமனை வந்தெதிர்த்து போராடி ஒருவர்க்கொ ருவர் தங்கள் கரத்தினிடமாயிருந்த ஆயுதங்களால் நெடுநாள் வரையிற் போராடிக்கொண்டிருக்கிறபோது காளவயிரவர் கடுங் கோபங்கொண்டு விசுவசொரூபத்தோடும் எங்கும் வைரவசொரு பத்தோடும் எங்கும் வைரவசொரூபமாய் சூலகபாலங்கையிற்கொ ண்டு நிற்பதைப் பிரமன் கண்டு பயந்து நடுநடுங்கி ஓடிப்போக எண்ணங்கொண்டு இடம் பார்க்கும்போது பார்த்தவிடமெல்லாம் வைரவ சொரூபமாய் தோற்றுகிறதினுலே பின்னும் பயந்து ஆகா யமார்க்கத்திலெழும்பியோட எத்தனிக்கையி லதுகண்டு வைரவர் மகா கோபங்கொண்டு அவன் சிரத்தில் நடுமையாகவிருப்பதை இரத்தவெள்ளம் பெருகும்படியாய் தனது கைநகத்தாற் கிள்ளி விட அதனுலே பிரமதேவனுடைய பிராணனெழிந்து பூமியின் மேற் சாய்ந்தான்.

அப்போது அதை மகாவிஷ்ணுவானவன் கண்டு திடுக்கிட்டு இதுவெல்லாம் பரமசிவத்தின் செயலால் நடந்ததென்றறிந்து தனது அஞ்ஞானத்தைநீக்கி அச்சத்தத்தோடும் பரமசிவத்தைத் துதிக்க, உடனே ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவன் வெண்விடை யின் மீது பார்வதிசமேதராய் ககனத்திலெழுந்தருளிவந்துபூமியி லிருக்கும் பிரமதேவனை எழுப்பும்படியாய்க் கருணைசுரந்து பிர மனைப் பார்த்தபோது உடனே பிரமன் உயிர்பெற்றெழுந்து பரம சிவனைத் தோத்திரஞ்செய்து அவரது பாதாமரையைச் சிறமேற் சூட்டிஆனந்தக்கூத்தாடினுன்இவ்வாறுவயிரவமூர்த்தியினதுகரத் தால்வதைசெய்யப்பட்டு ஈஸ்வரனுடைய அருளால்மறுபடியுமுயிர் பெற்றுதனதுஅஞ்ஞானநீங்கிதோத்திரஞ் செய்தமையால் இப்படி

கொடுமையான தண்டனை செய்கிறதே நியாயமென்றும் இவ்வா றல்லாமல் என்போலியர்களுக்கு வேதசாஸ்திரபுராணங்களை ஓது வதிற் பிரயோசன மில்லை யென்றும் பிரமனானவன் கூறி உமா கேசனைப் பலவாறாய்த் தோத்திரஞ் செய்கையில் அப்போது வி டையூர் தியாகியபெருமான் புன் சிரிப்போடும் பிரமனையும் மகா விஷ்ணுவையும் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார், வாருங்கள் அரி பிர மர்களே? நீங்களிருவரும் வேதங்களாற் கூறப்பட்ட மொழியை யுங்கேளாமல் அதிக்கிரமித்து. நடந்தமையால் துன்பத்துக்குள் ளாயினீர் இனிமேல் அச்சமுறாதீர்களென்று அபயஸ்தங் கொடு த்துப் பின்பு வைரவரைப்பார்த்து சந்தோஷத்தை யடைந்தவரா கியும் ஓவைரவா நீ இந்தப் பிரமனுடைய சிரத்தைக் கிள்ளி அச் சிரம் உனது கரத்திலே ஒட்டிக்கொண் டிருக்கின்றமையாலும் அது இனியுன்னை மிகுந்த இம்சைபடுத்து மாதலாலும் அந் தத்தோஷ நீங்கும்படியாய் ஒருபாயஞ் சொல்லுகின்றோம். அது யாதெனில், இந்தப்பிரம கபாலத்தைக் கையிலேயேந்தி உலகின் கண் ஒருவருடம் வரையில் ஐயமெடுத்துண்டு திரிந்துவருடமான பிறகு பூலோகத்திலுண்டான தீர்த்தமெல்லாமாடிப் பிறகுகாசிக் குச்சென்று கங்கையில் தீர்த்தமாடினால் உன்னைப்பற்றிய பிரம்ம ஹத்தியில் நான்கிலோர் பாகம் விலகும் மற்ற மூன்று பாகமும் விலகும்படி யவனின்றும் பிரயாணப்பட்டு தென்றிசையிற் சேது மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதன கிரிச்சார்பில் நமது ஆலயத்துக்கு முன்பாக நம்மாலுண்டாகிய சிவதீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் உடனே அந்தப் பிரம்மஹத்தி யுன்னைவிட்டு நீங்கிப்போம் இதற்குச் சந் தேகமில்லை. ஆதலால் பயப்படாமல் நாம் சொல்லியபடி செய்யக் கடவையென்று பரமேசுவரன் திருவாய் மலர்ந்தருளி அரிபிரமா தி தேவர்கள் துதிக்கும்படியாய் கைலாசகிரிக் கெழுந்தருளினார்.

அப்பாற் பிரமதேவனுடைய சிரங்கிள்ளப்பட்டு மறுபடியும் பரமசிவனால் உயிர்பெற்ற அந்தஸ்தானத்துக்கும் பிரமாபுரமென னும் பெயர் விளங்கச்செய்து அவ்வாறு வழங்கிவருகின்ற படியா லும் அவ்விட மிருந்த வைரவர் பிரமகபாலத்தைக் கையிலேந்தி அவணின்றும் பிரயாணப்பட்டுச் சகலலோகங்களிலும் பிரவேசித் துப்பிச்சையெடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு திரிகிறபோதுபிரம்ம ஹத்தியும் அவர்பின்னே தொடர்ந்து திரியப் பரமசிவத்தின் கட் டளைப்படி ஒருவருடமான பிறகு அதன்மீது பூவுலகத்திலுள்ள தீர்த்தமியாவுமாடிப் பின்னர்காசிக்குச்சென்று கங்கையிற்றீர்த்த

மாடும்போது நிலகண்ட மூர்த்தியின் கட்டளைப்படி பிரம்மஹத்தியில் நான்கிலோர் பாகமட்டுமரைய மற்றைய மூன்றுபாகம் வைரவரை வாதிக்கும்போது வைரவரும் பயந்து நடுங்கி அதிசாக்கரதையோடும் காசியைவிட்டுப் பிரயாணப்பட்டுத் தென்றிசையிலோங்குங் கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் சிவ தீர்த்தக்கரையில் வந்து சேர்ந்து அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கியவுடனே பிரம்மஹத்தி நிங்கி தனது கரத்திலிருந்த சூலகபாலத்துடனே ஸ்ரீகைலாசபதியைத் தோத்திரஞ்செய்ய பரமேசுவரனும் விருஷபவாகன மீது பார்வதி சமேதராய் எழுந்துவைரவமூர்த்திக்குப் பிரசன்னமாய்ச் சொல்லுவார். வாராய் காளவைரவனே, உன்னைப்பற்றி யிருந்த பிரம்மஹத்தி நீங்கிவிட்டபடியினல் நீகாசிக்குப்போய் அந்ததிவ்ய க்ஷேத்திரத்திற்றனே இந்தப் பிரம கபாலத்தை ஒருபக்கம் ஸ்தாபனஞ்செய்து விடுவாயென்று விடைபளித்துப் பரமசிவன் கைலாசத்துக் கெழுந்தருளினர், அதன்பின் காளவைரவர் மகாசந்தோஷத்துடனே கந்தமாதன கிரியினின்றும் நீங்கிக் காசி பட்டணம் போய்ச்சேர்ந்து சந்திரஜடாதர மூர்த்தியினது ஆக்ஞையின் வண்ணந் தன்னிடமிருந்த பிரம கபாலத்தை அங்ஙன மோரிடத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய்துவிட்டு ஒரு தடாகமு முண்டுபண்ணிப் பின் அவ்விடத்துக்கு பிரம கபாலமென்றும் பிரம கபாலதீர்த்தமென்று நாமகரணஞ்செய்து தானும் அவ்விடத்திற்றனே வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தா ராதலால் அந்தக்காசி க்ஷேத்திரத்திலே ஓங்கும் பிரம கபால தீர்த்தத்தில் யாவரேனுந் தம்தம் பிதுர்களுக்குப் பிண்டமளிப்பாாகளாகில் அவரைப்பற்றிய பாபங்களியாவும் விலகுவதோடும் இகபர சாதனத்துக்கு மேதுவாவார்களென்றும் அப்பால் இந்தக்கந்தமாதன பருவதத்திலே விளங்குஞ் சிவதீர்த்தமானது அநேககோடி பிரம்மஹத்திகளை யெல்லாம் விமோசனஞ்செய்து மிக மகிமையோடு மிருக்கின்றதென்றும் சூதமகாமுநிவர்சொல்ல அதுகேட்ட நைமிசாரண்யர் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து சுவாமி, இன்னுமப்பருவதச் சாரலிலோங்கும் புண்ணியதீர்த்தமகிமைகளை தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று வினவச் சூதமுநிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

சிவதீர்த்தம்முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதினாறாவது

சங்க தீர்த்தம்,

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே, வேதாகமங்களால் விளங்கப்பட்ட சேதுவின்மத்தியிலே இலகுங்கந்தமாதன கிரிச்சாரிபில் பொன்னுலகவாசிகளாகியதேவர்களாலுமற்றை மூவர்களாலுஞ் சாற்றுதற்கரிய சங்கமாமுநி யென்னும் ஓர் முனிவர் தபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறபோது அத்தபோதனரால் உண்டாகப்பட்ட தீர்த்தமாதலால் அதற்குச் சங்கதீர்த்தமென்று பெயர் வழங்குவதாம் அத்தீர்த்தத்தில் யாவர் மூழ்கினாலும் அவர்கள் மாதா பிதா குருதெய்வங்களை சிந்தனைசெய்யாததோஷமும் செய்நன்றிமறந்த தோஷமும் பஞ்சமாபாதங்களுந் தொலைந்து புநிதராவார்கள். அதெப்படியெனில் முன்னொரு காலத்தில் வேதகுலத்தி லுற்பவித்து வசநாபனென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் பூசுரன் குணசீலனாகவும் மாதுர் பிதுர்க்களினிடத்தில் அத்யந்த பிரீதியுள்ளவனாகவும் பிரமக்கியான முடையவனாகவும் யோகவானாகவும் தர்மசொரூபனாகவு மிருக்கு மவ்வேதியன் பிரமசர்யம் கிருகஸ்தம் வானப்பிரஸ்தம் இவைகளிலே ஒழுக்கமாய் நடந்து அநேக காலமாய் நிருவிகற்ப சமாதியிலே அசைவற விருந்துவிட்டான் அவ்வாறிருக்கும்போது அவனுடைய சரீரத்திலே புற்று வளர்ந்து மூடிக்கொண்டது அப்புற்றிலே அநேக புல் பூண்டுகள்முளைத்துபறவைகளுக் கிருப்பிடமாய் அப்பறவைகளின் எச்சத்திநின்று விளங்கிய வித்துக்களாலே அநேக விருட்ச சாதிகளுண்டாய் வளர்ந்து ஆகாசத்தை யளாவிக்

கொண்டிருக்கையில் அவற்றின் வேர்களில் மூடப்பட்டபுற்றுக்கு ள்ளே யோகத்திலிருக்கும் வசுபமுநியிருந்தது எப்படி யிருந்த தெனில், பலாமரத்தின் வேரினின்றும் பூண்டாகிப் பின்னர் பிஞ் சாய் காயாய் பழமாய்க் கனிந்திருப்பதுபோல சரியை யோகங் களினின்றும் பருவங்கடந்து கனிந்த ஞானப்பழமாய் மதியமிர்த முண்டு சுகித்திருந்தார் அப்படியிருக்கும் வசுபனென்னு முநி வர் தன்னுடைய சரீரத்திலே புற்பூடுமுதலிய விருட்சங்க ளுண் டாயிருந்தும் தேகாபிமானமற்றுத் தன்னைமறந்து சச்சிதானந்த மயமாய் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதை ஆடகலோகத்திறைவனுகிய தேவராஜனறிந்து சப்தமேகங்களையும் வருவித்து, ஒமுகிலினங் காள் பூலோகத்திற் றவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் வசுபனு டைய தவத்தை நாமறியவேண்டியிருப்பதால் நீங்கள்போய்உங்க ளுடைய வலிவுகொண்டவரையில் அகோரதாரையாய் மழை வரு ஷியுங்களென்று சொல்லியனுப்ப அதுபோல் அந்த சப்தமேக மும் மகா கம்பீரத்துடனே ஆகாசவீதியெங்கு நிறைந்து இடை தெரியாமல் மறைத்துக் கருங்கடலுடைந்ததுபோல் அண்டகடா கங்களும் வெடிக்கும்படியாய்ச் சத்தாடம்பரஞ்செய்து அடிக்கடி மின்னலுங் கெற்சிதமும் இடைவிடாமற் செய்துகொண்டு இராப் பகலாய் கன்மாரிபோற் சிந்தும் போதும் புற்றுக்குள்ளே யிருக் கிற வசுபமுனிக்குளவ்வளவுந்தோற்றுமல் யுத்தரங்கத்தில் அத் திரங்களைச்சரமாரியாய் வருஷித்தபோதினும் அவைகளைத்தாங் குகிற சுத்தவீரனுக் கொப்பாகவும், தேவேந்திரனு லேவப்பட்ட ஆவர்த்தமென்னுஞ் சோனைமாரிக்கு கிஞ்சித்தேனு மஞ்சாமல் தேவேந்திரனே தன்னைப் புட்பங்களா லர்ச்சிப்பதுபோலும்நீரிடி நெருப்பிடி முதலியமேகங்களின் கெற்சிதமும் மின்னலும் அன் னவன் செய்புந் தோத்திரம்போற் கருதியவராய் வசநாபமுனி வர் சமாதியோகத்திலசைவற விருப்பதை இந்திரன் கண்டு ஆச் சரியமடைந்து மகாமேருவைப்போ லசைவில்லாதிருக்கு வசநாப னது சரீரத்தை அசையும்படியாயும் நிட்டை நீங்கும்படியாயுஞ் செய்யவேண்டுமென அதிக பிரியங்கொண்டவனுய் வாயுபகவானை வருவித்துத் தனது கருத்தையுரைத்து எவ்விதமேனும் அம்மு னிவரது நிட்டை கலையச்செய்ய வேண்டுமென் றனுப்ப, .அது போல் வாயுபகவானுனவன் யுகாந்தகாலத்திலோங்கி எழுஞ்சண் டமாருதத்திலுங் கோடிபங்கு அதிகமாய் மேருமுதலிய அஷ்ட

குல பருவதங்களும் நடுங்கி களைத்துப் போகத்தக்கதாக மாரி யோடுகலந்து புவனமுழுதுங் கடாந்தகாரத்தைப்போற் கிட்டி யடர்ந்து பேரிடியோடும் லோகத்திலுள்ள சமஸ்த ஜீவராசிகளும் உயிரிழக்கும் படியாய் வருஷிப்பதோடும் சண்டமாருத வேகத் தால் ஆகாசத்தையளாவித் தழைத்த விருட்சங்களையெல்லாம் வே ரோடு தள்ளிக்கிளப்பி பூமியைக்காணுமல் கொக்கைப்போற் பறக் கும்படியாயும், பருவதங்களைக் கிளப்பிப் பொடித்துக் காற்ருேடு காற்ருய் சமுத்திரத்திற் கலந்து நீடிய ஆழியினது ஆழத்தை அடைத்துச் சேறுபடுத்தும் படியாயும், இடிகளின் கொடுமை யால் லோகங்கள் பஸ்மீகரமாய்ப் போவதோடும் பாதாளலோகம் வரையில் பத்தல்பத்தலாய் வெடிக்கும்படியாயுஞ் செய்துவருங் கொடுமையாய் வசநாபமுநிவர்மீது தளர்ந்தோங்கிய விருட்சங்க ளுமொழிந்து புற்றுமிடிந்து பதுமாசனத்தின் சந்நிதிமுன் வைத் திருந்த கமண்டலமும் தூள்பட்டு அல்லோ கல்லோபப் படுத்துவ தை அம்முநிவரது புண்ணியபலனனது கூடித்திரண்டு தருமதே வதையாய் ஓர் எருமைகடாவைப்போற் சொரூபமெடுத்து அண்ட முகடுகளெல்லாம் பொடிப்படும்படியாய்த் தனது கொம்புகளைய சைத்து வாலைசுழற்றி வீசுந்தன்மையால் மேகக்கூட்டங்கலைந்து நடுங்கி!கதிமாறி வாலினிடமிருக்கும் உரோமங்களுக்குத் தைலமி ட்டதுபோற் கலந்துபோகவும், இடிகளை வாலினுற்றட்டிச் சுளுந் தின்பொறிபோல் திசைகளிற் சிந்தும்படியாய்ச்செய்து, வசநாப முநிவர்மீது ஓர் திவலையேனு மணுகவொட்டாமற் தன்வயிற்றின் கீழிருத்தி கர்ச்சித்து தருமதேவதையானவள் நிற்பதைக்கண்ட தேவேந்திரன் ஆச்சரியமடைந்து இவன்தவத்தையழிக்க நம்மால் முடியாதென்று நாணமுற்றவனுய் மழைபொழியாம விருக்கும்ப டியாய் மேகங்களுக் குத்தரவுசெய்ய, அதுபோல் மழைநின்று போனதைக்கண்ட பகடானது முனிவரை விடுத்துப் பத்தடிதூ ரம் விலகிப்போம்போது, வெள்ளங்களினுற் பூமியைப் பிளந்து சேறுபட்டிருக்கும் வெடிப்புக்குள் எருமைக்கடாவாக விருக்குந் தருமைதேவதையினது நாலுகாலுஞ்சிக்கிப் புதைந்துபெயர்ப்பத ற்கு ஏதுவில்லாமலிருக்க, வசநாபனென்னு முனிவர் உடனே தற் செயலால் நிட்டைநீங்கிக் கண்ணைவிழித்துப் பார்த்து எங்கும் வெள்ளமயமாகவும் பூமிகள்வெடிப்புண்டும் விருட்சங்களும் அரு கேயிருந்த பருவதங்களுமில்லாதுதி சாதிசையிற்போய்ப்படிந்திரு ப்பதை முனிவர்கண்டு ஆச்சரியங் கொண்டு இஃதென்ன கார ணம், நம்மீது ஒரு திவலையேனும் படக்காணேம், உலகம் கீழது

மேலதாய்ப் புரண்டிருக்கிறதேயென்று ஞானதிருஷ்டியாற் பார்க்கையில் தேவேந்திரனல் நடந்த தீமையென்றும் அதற்குத் தருமதேவதை யாதொரு இடருமுறுமல் தன்னைப்பாதுகாத்ததென்றுந்தெளிந்து சுற்றிப்பார்க்கையில், பகடுருவங் கொண்டிருக்குந் தருமதேவதையைக் கண்டெழுந்து அதனருகே சென்று தருமதேவதையின்மீது சந்தோஷ மடைந்து ஓ தருமதேவதையே நீயென்னை இரட்சித்தமையால் நீடுழி வாழக்கடவையென்று சொல்லி பின்பு சிலதூரத்திற் சாய்ந்திருக்குமோர் விருட்சத்தடியிற் போய்ச்சேர்ந்து பழையபடி தவம்புரிய மேவுகையில் கண்ட தருமதேவதையானவள் மனம்வருந்தி நாம்செய்த நன்றியை யோசியாமலும் புதைபட்டிருக்கும் நம்மைவெளிப்படுத்தாமலும் போய்விட்டானெனக் கருதியும் நாம்செய்த கருமமென்றும் தன்னைத் தான் வெறுத்துக்கொண்டு அதிக பிரயாசையோடும் புதைபட்டிருந்த கால்களைப் பிடிங்கிக்கொண்டு மெதுவாய் தேகவாதையோடும் மனமெலிந்து நடக்குஞ் செய்கையைக்கண்ட முனிவர் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து தருமதேவதையினிடம் வந்து ஓ தருமதேவதையே பாவியாகிய நான் அஞ்ஞானத்தால் உனதுகால் புதைபட்டிருப்பதை யறியாமற் போய்விட்டபடியால் எனது குற்றத்தைப் பொறுத்தாட் கொள்ளுவாயென்று பலவாறுகத் துதித்தும், அந்தோ நான்செய்த பாவத்துக்கென் சொல்லுவேன், உலகின்கண் யாரொருவர் உபசாரஞ் செய்கின்றுர்களோ அவர்களுக்கு அபகாரஞ் செய்பவர்கள் பிரம்ம விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களது காலவளவுவரையில் ரவுரவாதி நகரத்துள் ளழுந்திக் கரைகாணுதவர்களாய் துன்பப்படவருமே யென்றும் செய்நன்றி மறந்தவர் களுக்கும். வேதாந்த சாஸ்திரங்களை உபதேசஞ் செய்த குருவுக்கும் மாதா பிதாவுக்கும் தீக்கடன் நீர்க்கடன்முதலியகிரியைகளைச் செய்யாத பாவிகளுக்கும் உண்டாயிருக்கிற பாதகம் அவருடைய உயிரை மாய்த்துக் கொண்டாலொழிய வேறே அதற்கோற் பரிகாரங்களுஞ் சொல்லவில்லையே ஆதலால் நம்முடைய உயிரை மாய்த்துக்கொள்வதே நமக்குப் பரிகாரமென்று நினைந்து, அதிதீவிரமாய் அவணின்று நீங்கி ஒருபருவத வுச்சியிற் போய் தலைகீழாய்ப் பூமியிலே விழுந்து மரணமடைவோமென்று போகும்போது தருமதேவதையான மகிஷம்கண்டு, அக்கணமே தன்சொரூபத்தையெடுத்து வசநாபனென்னு முனிவனுக்கு முன்பாகவந்து நின்று வாராய் வசநாபனென்னு முனிவனே நானே

தருமதேவதை நீயேன் இப்போது வீணுய் செய்நன்றி மறந்த மையால் இவ்வுயிரை வைக்கப்படாதென்றுநினைந்து மடியப்போ கின்றுய் வேண்டாம், உன்னையறியாமல் வந்த அபசாரத்தை நீக் கிக்கொள்ளும்படியாய் நானொருபாயஞ் சொல்லுகின்றேன். அது யாதெனில் பரதகண்டத் தென்றிசையிற் சேதுமத்தியிலோங்கும் கந்தமாதனகிரிசார்பில் முன்னொருகாலத்தில் சங்கமாமுனி யென் பவராலுண்டாகிய சங்கதீர்த்தமென்று ஓர் தீர்த்தமிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்திலே நீபோய்மூழ்கி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமநாதனைத் தெரிசனஞ்செய்து வருவையேயாகில் உனது பாவங்களெல்லாம் விமோசனமாமென்று தருமதேவதை சொல்ல அவ்வுரைகேட்ட வசநாபன் மகா சந்தோஷமடைந்து, நான் செ ய்த அபசாரங்களை யெண்ணுமல் இப்போது எனக்கு உபகாரஞ் செய்தனையே யென்றுபணிந்து அநேக உபசாரவார்த்தைசொல்ல அதனைத் தருமதேவதைகேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து நான் யாருக் குந் தருணுதருணங்களிலே உபகாரஞ்செய்வதே என் உண்மை யாதலால் நான்கூறியவண்ணம் கந்தமாதனச்சார்பிலே விளங்குஞ் சங்கதீர்த்தத்திற்குப் போய்சங்கற்பவிதியின்படி மூழ்கிவாவெனச் சொல்ல அவ்வார்த்தையின்படியே வசநாபனென்னு முனிவன் அவனின்றும் பிரயாணப்பட்டு தென்றிசையிலோங்குங் கந்தமா தனகிரிச் சார்பிலே விளங்குஞ் சங்கதீர்த்தத்தில்வந்து மூழ்கிய போது நன்றிமறந்தபாதக மவனைவிட்டகன்று அந்தக்கந்தமாதன பருவதத்திற்றுனே அனந்தகோடி காலந்தவஞ்செய்துகொண்டிரு ந்துமோட்ச சாம்பிராச்சியமாகிய முத்திவீட்டைப் பெற்றுர். ஆத லால் அத்தீர்த்தத்தினுடைய பெருமையை யாவராற் சொல்லி முடியுமென்று சூதமாமுனிவர் சொல்ல, அதைக்கேட்டநைமிசா ரண்யர் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, முனிவரைநோக்கி சுவா மீ இன்னம் அவ்வரைசார்பிலிருக்கும் தீர்த்தங்களின் மகிமையை அடியேங்களுக்குத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்றுகேட்க, சூத முனிவர் சொல்லத்தொடங்கினுர்.

சங்கதீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

பதினேழாவது

கங்கை யமுனே கயா என்னும்

மூத்தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே முன்னொருகாலத்திலே பிரம்ம குலத்தில் உற்பவித்து இரயுக்குவனென்று பெயர்படைத்த வொரு முடவன் ஒற்றைமாடு கட்டிய வண்டியில் ஏறிச் சஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டிருப்பவன், கந்தமாதனபருவதச்சார்பிலே தவஞ் செய்துகொண்டு தனது அஞ்ஞானத்தை நீக்கி நிர்மலனுப் லோகத்திலுள்ள சகலதீர்த்தங்களிலுமாட எண்ணமுற்றவனுயினுந்தன்னுல் நடந்துபோவதற்குச் சத்தியில்லாமையால் தானிருந்த கந்தமாதனத்திற்றுனே பஞ்சாக்கினிமத்தியில் நின்று அன்னபானுதிகளில்லாமல் சருகு ஜலபட்சணங்கள்செய்து நிஷ்டைசெய்து வருபவனுக்கு தேகத்தில் வறட்சிகொண்டு, எந்நேரமுஞ் சொரிந்து கொண்டேயிருக்குந்தன்மையால் இரத்தம்பெருகி வருவதைநகத்தினுலெடுத்துத் தெறித்தும் மனத்தை வேறுபடுத்தாமல் பிரம சொரூபத்தினின்றும் அகலாமல் தவஞ்செய்து வருபவன், கங்கை யமுனே கயா இம்மூன்று நதிகளிலுந் தீர்த்தமாட எண்ணங்கொண்டவனுப் தன்னிடத்திலிருக்குஞ் சிறிய வண்டியானது நதிகளிலும் காடு, மலே, வனம், வனுந்தரங்களிலும் போகமாட்டாதே என்செய்வேன் அம்மூன்று நதிகளேயும் இவ்விடத்திற்றுனே வருவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சுத்த சத்துவத்திலிருந்து தவஞ்செய்து சின்மயமானந்த சொரூபத்தையடைந்து ஒரு மந்திரத்தை ஜபித்து கங்கை யமுனே கயா என்னு மூன்று தீர்த்தங்களேயும் மனத்திற் சிந்தித்தவுடனே அம்மூன்று நதிகளும் பூமியைப்பிளந்து பாதாளலோக மார்க்கமாக கந்த மாதனகிரிச் சார்பிலே விளங்குமோர் பூஞ்சோலேயிற் கீழ்திசையை நோக்கி கண்களேமுடித் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் இரயுக்குவனென்னு முனிவனது தேகமெல்லாங் குளிரும்படியாய் அலேகளேவீசிச்சிதறி ஆடம்பரஞ்செய்து சொல்லும் வாருமையா முனிசிகாமணியே நாங்கள்மூவரும் உமது தவப்பெருமைபாற் பிரயாணப்பட்டு வந்தோமாதலால் இனி உமதுசித்தத்தின்படி நிறைவேற்றிக் கொள்ளுமென்றுசொல்ல அப்போது இரயுக்குவ முனிவன் கண்ணே

விழித்துப் பார்த்து நதிகளைக்கண்டு சந்தோஷமடைந்து நனிகாதலோடும் அம்மூன்று நதிக்கும் அர்க்கியபாத்திய சோட சோபசாரங்களுஞ்செய்து மந்திரவித்தாய் மகா நிவேதனங்களுங்கொடுத்து அவற்றில் மூழ்கியெழுந்திருந்து சந்தியாவந்தன நியம நிட்டைகளியாவு முடித்துக் கங்கை யமுனை கயை என்னு மூன்று நதிகளையுந் தோத்திரஞ் செய்கையில் அம்மூன்று நதிகளுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்து இரயுக்குவனை நோக்கி ஓமுனிவனே! உமக்குவேண்டியகாரிய மென்ன வென்றுகேட்க அதுகேட்ட முனிவன் ஓ, தாய்மார்களே, நீங்கள் மூவரும் இவ்விடம் வாசஞ்செய்திருந்து என்னைப் போன்ற பாவிகளுக்கு உங்களுடைய பரிசம் பட்டமாத்திரத்தில் அவர்களைப் பற்றியிருந்த கர்மங்கள் யாவும் மகன்று புனிதராகும்படியாகிய வரந்தரவேண்டுந் தாய்மார்களே, யென்று வினவ அதுகேட்ட மூன்று நதிகளும் இரயுக்குவமுனிவன் தவப்பெருமைக்கு அஞ்சித் தடுக்காதவர்களாய்ச் சந்தோஷமடைந்து ஓ, முனி சிகாமணியே உமது கருத்தின்படி நாங்கள் மூவரும் இவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்தில் எவ்விதமாகியபாவிகள் வந்து தீர்த்தமாடியபோதும் அவர்கள் கருமமகன்று புண்ணியராக விளங்கக் கடவரென்று வாக்களித்து பின்புமாநுடவுருவங்கொண்டு வந்த மூன்று பெண்களும் நதிகளில் மறைந்தார்கள்

அது முதல் அம்மூன்று நதியிலும் வந்து தீர்த்தமாடுகிறவர்களுக்கு அஞ்ஞானமுதலிய கருமங்களகன்று பிறவிநோய்க்கெட்டாதவர்களாய் சைன்யத்திற் கலப்பார்க ளாதலால் செப்புதக்கரிய இரயுக்குவ மகாமுநிவனது தபோமகிமையால் மூன்று நதிகளையும் வருவித்து திரிகாலமும் அவற்றில் தீர்த்தமாடிச் செய்விதி யாவுமுடித்துத் தவஞ்செய்து கொண்டு வருகிறபோது நந்தனென்னும் ஓர் வேந்தனுடைய புத்திரனுகிய சானசுருதி யென்பவன் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போற் பாவித்துப் பாதுகாத்துவருவதோடுங் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொரு கடமை வாங்கி நீதிவழுவாது இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவருபவன் கந்தமாதனச்சாரபில் விளங்கும் கங்கை யமுனை கயை என்னும் மூன்று நதிகளிலுந் தீர்த்தமாடி தனது அஞ்ஞானத்தை யகற்றி மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்று பிரமசொரூபத்தை யடைந்தான். அது எப்படியெனில் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து கொண்டிருக்குஞ் சான

சுருதியென்பவன் மகாதருமநீதியோடும் சகலசீவர்களுக்குமாதா வாய்த் தன்னுடைய இராச்சியத்தில் அன்ன சத்திரங்களமைத்து பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்குவருணத்தவர் களுக்கும் கைத்தல் புளித்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல் தித்தித்த லென்னும் அறுசுவையோடுங்கூடிய பதார்த்தங்களோடும்அன்ன தானஞ் செய்து வருவதோடுந் தன்னுடைய தேசமுழுமையும் சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களில் பிரம்மோற்சவ நித்யோத்ஸவங் களும் நடாத்தியும் பூசுரர்களால் யாகாதியெக்கியங்களும் வேத பாராயணங்களுஞ் செய்து நாடோறும் வேள்விச்சாலையிலிருந்து மறைவிதியிற் கூறிய தருமங்களில் ஆதுலர்க்குச்சாலை; ஓதுவார்க் குணவு அறுசமயத்தார்க் குண்டி சிறைச்சோறு ஐயம்தின்பண்ட நல்கல் அறவைச்சோறு. மகப்பெறுவித்தல், மகவுவளர்த்தல் மகப்பால் வார்த்தல், அறவைப்பிணஞ் சுடுதல்சுண்ணம் நோய் மருந்து, வண்ணான், நாவிதன், கண்ணாடி, காதோலை, பெண் போகம், தலைக்கெண்ணை, கண்மருந்து, பிறர்துயர் காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடம், விலைகொடுத் துயிர்காத்தலென முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வழுவற நடாத்தி வருகிறபோது தனது செங்கோலுக் குட்பட்ட தேசமுழுமையும் நான்கு வரு ணத்தவர்களும் தத்தம் வீட்டில் அடுப்புமூட்டிப் பன்னிருவருட காலமாகியும் அவரவர்களுக்கு யாதுங் குறைவின்றி அன்ன தானஞ் செய்து வருகையில் அவ்வரசனால் நடத்திவருந் தரும மானது மூன்று லோகத்திலும் மேம்பாடு கொண்டு எங்கும் வேந்தனது பெருமையைக் கொண்டாடும் படியாகிய புகழ்ச்சி யைப் பூலோக வாசிகளும் தெய்வலோகத்தில் வசிக்கும் தேவேந் திராதி பெரியோர்களும் முனிவர்களும்ஆகாசவாணியும்பூமிதேவி யும் கண்டு அரசன்மீது சந்தோஷமடைந்திருக்கும் நாளையில் சானசுருதி யென்னும் வேந்தனுடைய நகரத்தை ஆடகலோக வாசிகளாகிய தேவர்களும் தேடுதற்கரிய முனிவர் சித்தர்களும் கருடகாந்தர்வ சித்த வித்தியாதரர்களும் பார்க்கவேண்டிய ஆவல் கொண்டவர்களாய் அன்னப் பட்சியைப்போ லுருவங்கொண்டு மண்டலத்துள்ள மன்னர்களினது மகுட முடிகளை இடறத் தக்க வீரகண்டாமணி தரித்த கால்களையுடைய சானசுருதி வேந் தன் வாழும்பட்டணத்தின் பூங்காவனங்களிலோங்குந்தாமரைத் தடாகங்களில் வந்திறங்கி அவற்றிற் புட்பித்திருக்குமலர்த் தாது களையருந்தி விளையாடிரி பகற்காலத்தைப்போக்கி அன்று இராப்

போது வந்த காலையில் அப்பட்டணத்தை யாளுஞ் சான சுருதி யென்னும் வேந்தன் வசந்தகால மானதாலும் பூர்ணோதயமாகிய சந்திரன் பிரகாசமா யிருப்பதாலும் தான் பூங்காவனத்தில் ஆகா யத்தை யளாவி யோங்கும் மங்கள வாசமாதலிற் பன்னுதற்கரிய சந்திரகாந்தமணி மேடையில் தனது பட்டத்துத் தேவியோடுஞ் சேர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அப்பூங்காவனத்தில் அன்ன வுருவங்கொண்டு வந்திருக்கும் ஆடகலோக வாசிகளாகிய தேவர் கள் தமதுலோகத்தைச் சேரவேண்டி அப்பூங்காவனத்தடாகத்தி னின்றும் நீங்கிக்ககனமார்க்கத்தி லெழும்பும்போது, வேந்தனைக் கண்ட சிலபட்சிகள் தமதுகூட்டத்துக்குத் தலைமையாகவிருக்கும் இராஜபட்சியைநோக்கி, ஓ அரசே! இவ்வேந்தன் தயாளுவாதலா ல் இவனைச் சந்தித்துப்போவதே சுகுணமென்றுரைக்க, அவ்வார் த்தையைக்கேட்ட ராஜபட்சியாகிய இந்திரன் மன்னனுக்கு அனு க்கிரகஞ்செய்ய மனதில் நினைத்துப் பின்னுந் தன்னினங்களாகிய அன்னங்களைப்பார்த்துக் கூறுகின்றது. ஓ, அன்னங்களே, என் னவார்த்தை சொன்னீர்கள் இவ்வேந்தன் என்ன நற்குணத்தை யுடையவன், என்ன தவஞ்செய்தான், எந்தப்பெரியோர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்தான், தான் மறுபிறப்பிற் சுகத்தை யடைய வேண்டிச்செய்யுந் தருமமேயன்றி மோட்ச சாம்பிராசிச்யத்தை விரும்ப வில்லையே ஆதலால் இத்தன்மைவாய்ந்தவனையாம் எவ் வாறு சந்திப்பது உணராமல் சொல்லுகின்றீர்களே யென்று இரா ஜபட்சி கூறியதன்றியும் பின்னுஞ்சொல்லும், ஓ இனங்களே, பூ லோகத்திற்பிறந்து அஞ்ஞானநிவர்த்திசெய்து மனவாக்குக்கெட் டாத சுயஞ்சோதியாய் விளங்குஞ் ஜகதீசனது பாதநிழலிற் குடி புகவும் சிதாகாசத்தைக் கலக்கவும் எண்ணங்கொண்ட ஓர் புண் ணிய புருஷன் இவ்வுலகின் கண்ணோங்கும் பரதகண்ட தட்சண பாகத்தில் ராமமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுமத்தியிற் கந்தமா தன கிரிச்சார்பில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் புண்ணியனை நம்போலியர் சந்திக்கலாம்.

அப்படி அவனைப் பிரயாசைகொண்டு சந்தித்தபோதினும் பெயருண்டாம் அன்றியும் அவன் எவ்விக மாவனெனில் இரண் டுகால்களுமில்லாத முடவன் இரயுக்குவனென்னும் பெயர் படை த்தவன் மூடவனக விருந்தும் கங்கை யமுனை கயை என்று மூன் று நதிகளையுந் தனது தவப்பேற்றால் தானிருக்குங் கந்தமாதன

கிரிச்சார்பில் வருவித்து அவற்றில் தீர்த்தமாடி அவைகளை அங்கிருந்து இன்னும்வந்து அத்தீர்த்தத்தில்முழ்குபவர்களுக்கு இஷ்டசித்தியாகும்படியுங் கேட்டுக்கொண்ட சாது அன்னோனது தவத்திலே பதினயிரத்தி லோர்பங்கு மிவன் செய்தறியானே ஆதலால் இவனையாம் சந்திக்கவேண்டிய தில்லையென்று சொல்லி அசட்டைசெய்து யாவுமொருங்கு சேர்ந்து தெய்வலோகம் போய்ச்சேர்ந்து தந்தம் சொரூபத்தையெடுத்து அவரவர்கள் இருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பின்னர் இவ்விதமாய் அந்த அன்னப்பட்சிகள்கூறிச்சென்ற வார்த்தையைக் கேட்டிருந்த சானசுருதி ராஜன் வியாகுலங்கொண்டு சேர்ந்து துக்கக்கடலுள்மூழ்கிப் பெருமூச்செறிந்து யோசித்து இவ்வன்னப் பட்சிகள் சொல்லிய இரயுக்குவமா முனியை நாம்போய்க் கண்டு சரணகதியடைந்து அவராலே நாம் கதிபெற வேண்டு மல்லது இவ்விதமாய் நாம்செய்யுந் தருமங்களால்யாதும் பிரயோசனமில்லை அந்தோ ஆகாயத்தில் உலாவும்பறவையினங்களுக்கு முதன்மை பூண்ட அன்னங்கள் சொல்லிச் சென்ற வார்த்தையே சரியாம் ஏனெனில் நாமிது பரியந்தஞ் செய்த தானத்தில் என்னதேடிக்கொண்டோம் ஒன்றுமில்லை யாதலால், மேலோர்களைக்கண்டு சேவைசெய்து அவாளுடைய அநுக்ரகத்தைப் பெற்று அநித்ய சரீரத்தையெடுக்காமல் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தை யடையவேண்டுமென்று இராப்பொழுது எல்லாம்யோசித்திருந்தவனைப், அருணோதயமானயுடனே எழுந்து, காலைக்கடன் முதலிய நியமநிட்டைகளை முடித்து தேவேந்திரனது இரதசாரதியாகிய மாதலிக்கிணையாகிய தனதுதேர்ப்பாகனை அழைத்துக்கூறுவான் வாராய் எனது வலனே நீ நமது ரதத்திலேறி தட்சிணபாகத்தி லோங்குங் கந்த மாதனகிரிச் சார்புக்குப்போய் அவன்விளங்கும் வனங்களிலேனுஞ் சோலைகளிலேனும் திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவத்தை இதய கமலத்தி லிருத்தித் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டுகால்களு மில்லாதமுடவராகியஓர்முனிவர் அவ்விட மிருப்பதும் இல்லாததுங்கண்டு, அப்படி யிருப்பாராயின் அவரைக்கண்டு வணங்கி வார்த்தைபாடி அவரது பெயரையுந் தெரிந்துக்கொண்டு அதிவிரைவி லிவ்விடம்வந்து சேருவாயென்று வேந்தன் கட்டளையும் இட்டதைக்கேட்ட தேர்ப்பாகன் அவ்வாறே இரதாரூடனுப்ப் பட்டணத்தை விட்டுப் பிர

யாணப்பட்டு காடு மலை வனம் வனாந்திரம் கானாறு முதலிய நதிகளும் பதிகளுஞ் திவ்யக்ஷேத்திரங்களுங் கடந்து சேது மத்தியிலோங்கும் கந்தமாதனகிரிச் சாரலிற் சேர்ந்து அவ்விடத்திலுள்ள வனங்களிலும் பூங்காவனங்களிலும் காவுகளிலும் மலைநுழைவுகளிலும் தடாகக்கரைகளிலும் அரசன் சொல்லிய அடையாளப்படி ஒருவரையுங் காணாமல் துன்பமடைந்து திரிந்து பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபோது, அங்கனமோர்வண்டியி லுட்கார்ந்துக்கொண்டுதீர்த்தமாடவேண்டிப் பிரயாணப்பட்டுவருகிற இரயுக்குவரென்னு முனிவரைக்கண்ட சாரதியானவன் சந்தோஷமடைந்து இரதத்தைவிட்டுக்கீழேயிறங்கி மகாபக்திவிநயத்தோடும் முனிவரை அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கனைப் பனிந்தெழுந்து, இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்கூப்பி அஞ்சலியஸ்தனைப் பலவாருகத்துதித்து சுவாமி? தேவரீரைத்தரிசித்தபோதேகடையேனைப்பற்றிய கர்மமியாவுமகன்றன, ஆதலால் தேவர் சித்தங்கனிந்து நமது நாமகரணத்தைப் புலப்படுத்தவேண்டுமென்றுகேட்க, அப்போதுமுநிவர் வலனைப்பார்த்து, அப்பா எனதுபெயர் இரயுக்குவவென்று சொல்லுவார்களென்று புன்சிரிப்புடனே சொல்ல அவ்வார்த்தையைச் சாரதியானவன் கேட்டு, சுவாமீ மெத்தவுங் களிப்படைந்தேன், அடியேன் போய் வருகிறேனென்று விடைபெற்று, இரதமேறி அவணின்றும் பிரயாணப்பட்டு வாயுவேகத்திலுங் கொடியவேகமாய்த் தேரைநடாத்திப் பட்டணம்வந்துசேர்ந்து, தனது இராஜனைக் கண்டு வணங்கித் தான் போய்வந்த சங்கதிகள்யாவு மாதியோடந்தமாய்த்தெரிவிக்க, அதைக்கேட்ட வேந்தன் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, முநிவரைக்கண்டுதெரிசித்துகதிபெறவேண்டுமென்னுங் காதல்கொண்டவனாய் இராச்சியமுதலிய பண்டிபண்டாரங்களையெல்லாம்வெறுத்து, அம்முநிவருக்கு காணிக்கையாக காமதேனுக்கொப்பாகிய ஆயிரம்பசுக்களும் ஒருபாரந்தங்கமும் நவரத்தினகசிதமாகிய ஓர்தேரும் திட்டப்படுத்திக்கொண்டு இராச்சியமுதலியயாவும்மந்திரிகள்வசப்படுத்திவிட்டு முநிவருக்குகொண்டுபோகுங்காணிக்கைவஸ்துக்களை முன்னேநடத்தி இராபகலாய் காடுமலைமுதலியயாவுங்கடந்து சேதுமத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் கங்கையமுனை கயை என்று மூன்றுநதிகளும்விளங்குந் தீர்த்தக்கரையில் தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் முநிவரைக்கண்டு, இரதத்தைவிட்டிழிந்து தான் கொண்டுவந்த காணிக்கைகளை முநிவர் முன்னிருத்தி அத்தரங்கபக்தியோடு சாஷ்டாங்க

ணுப்பணிந்து எழுந்து கைகட்டி யெதிர்நின்று பலவாறுகத்துதித்து சுவாமி அடியேன்கொண்டுவந்த காணிக்கைகள் அற்பமாயினுந் தேவரீர் திருவுளங்கனிந்து ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அடியேனையும் ஆட்கொள்ள வேண்டுமென்றும் பக்திவிநயத்தோடுகூறிப் பணிந்துநிற்கும் பார்த்திபனைக்கண்ட முநிவர் அகமகிழ்ந்து முகமலர்ந்து ஜகபதியைப்பார்த்து வாருமையா வேந்தே இந்த அற்பமாகிய பதார்த்தத்தை யெங்குதேடினுப், நித்யமல்லவே அநித்தியமாயிற்றே மேலும் நாம் கனகக்கடலுட் டோய்ந்திருக்கின்றோம் அக்கடலில் ஓர்திவலைக்கு மிணையில்லாதவிதனைவிரும்பினுற் றுன்பந்தருமாதலால் யான்வேண்டேனென்று கூறியதைக்கேட்ட வேந்தன் சுவாமீ தேவரீர் நாயேனுக்கு கடாட்சிக்தும் நித்தியானந்த வஸ்துவுக்கு அணுவிற்கோடிபங்கிலோர் பங்குக்கு மிணையில்லாதாயினும் எளியேன் தந்ததை ஒப்புக்கொண்டு இரட்சிக்க வேண்டுமென்று வணங்கித் துதிக்க அப்போது இரயுக்குவர்மனமகிழ்ந்து வேந்தன்கொண்டுவந்த காணிக்கைகளை அவனெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமநாதக்கடவுளுக்கு அர்ப்பிதஞ்செய்தவராய் வேந்தனைநோக்கி, ஒவேந்தே உலகின்கண் யாரொருவர் இல்லறதர்மத்தி லிருக்கும்போது பாவபுண்ணியமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டையும் நினையாமற் பரிசுத்தமாகிய மனத்தோடும் இருக்கின்றவர்களே புண்ணியராவர் மேலும்ஞானமோட்சத்தையும் பெறுவார்கள்.

ஆதலால் நீ அவ்விரண்டுகாரியத்திலு மிச்சையுடையவனுகை விருந்தும் நம்மைவந் தடுத்தமையால் இக்கந்த மாதனத்திலே விளங்குங் கங்கை யமுனைகயை என்னு மூன்றுதீர்த்தங் களிலும் மூழ்கி வினையகன்று நிர்மலவஸ்துவை யடைவாயென்று சொல்லி, வேந்தனுக்கு ஏகாக்ஷரத்தை உபதேசித்தருளினர்.

உடனேசானசுருதிவேந்தன்மகாசந்தோஷத்தோடுகங்கையமுனைகயையென்றுசொல்லப்பட்ட மூன்றுநதிகளிலுந் தீர்த்தமாடி அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி, பிரபஞ்ச வாழ்க்கையைச் சொற்பனம் போற்கண்டுதெளிந்தவனுய் நேமநிஷ்டைமுடித்துக்கொண்டு தன் குருவாயெழுந்தருளியிருக்கும்இரயுக்குவமாமுனிவரைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து அவருடன் தானுமிருந்து அவர்கட்டளையின் படி மௌனமந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து ஒருவராலுமடையப்ப

டாத ஞானசாகரத்திலழுந்தி பேரின்பத்தை யடைந்து கந்தமாதனத்திற்றனே வாசஞ் செய்துகொண்டிருந்து, பிரமசொரூபத்தை யடைந்தவராதலால் இத்தன்மையாகிய மகிமையைப்பெற்ற கங்கை யமுனை கயை என்னு மூன்று தீர்த்தத்துக்குச் சமீபமாய்க்கோடி தீர்த்த மிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தினது பெருமையைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சூதமகாமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

முத்தீர்த்தம் முற்றிற்று,

பதினெட்டாவது

கோடி தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ணிய முனிவர்களே? இவ்வுலகின் ஓங்கும் இப்புண்ணிய தீர்த்தமானது சிறப்போங்கியகோசலதேசத்தை அரசாட்சிசெய்துவந்த தசரதமகாராஜ குமாரனுகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியினது கரத்தினிடமாகவிளங்குங் கோதண்டமென்னும் விற்கோடியால் உண்டாகிய தீர்த்தமாதலால்கோடிதீர்த்தமென்று விளங்குகின்றது, இது புவன சராசரத்திலுள்ளபுண்ணியராதி சகலருக்கும் உற்ற ஆகாம்மிய சஞ்சித பிராரத்வ வினைகளைப்போக்கிச் சகல லோகங்களும் புகழும்படியாய் இஷ்டகாமியங்களையும் மோட்சகாமியங்களையுங்கொடுத்து மகிமையோடுளது அத்தீர்த்த மெவ்வண்ண முண்டாயிற்றெனில் மிதிலாபுரிக்கிறைவனுகிய ஜனகமகாராஜனுக்கு புத்திரியாகவாய்ந்த ஜானகியை இலங்கைவேந்தன் வஞ்சித்தெடுத்துக் கொண்டுபோய்ச் சிறையிட்டிருந்ததினால் அப்பாதகனுகிய அரக்கப்பூடுகளை, பானுகோடிகிரணம் போலோங்கும் ராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் பற்றக்காய்ந்துபஸ்மீகரப்படுத்தி அவணின்றுஞ் சீதாபிராட்டியுடன் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைச்செய்து அச்சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டிப் புநிதமாகியதீாத்தத்தின்பொருட்டு தன்னுற் பிரதிஷ்டை செய்திருந்த இராமலிங்கத்துக்கருகில் தனதுகரத்தில் விளங்குங் கோதண்டமென்னும் வில்லை பூமியிலிருத்தி பகீரதியென்னுங் கங்கையை அவண் வரும்படியாகத் தியானி

த்தனர் ஊன்றிய தனது சிலைக்கோடியை எடுத்தமாத்திரத்தில் அவ்வழியினின்றுங் கங்கையானவள் பாதாளவாகினியாய்ப் புறப்பட்டுத் திவ்யவாசத்தோடும்வந்து பிரவேசித்தபோது அதைக் கண்ட இராமமூர்த்தி மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து உடனே இராமலிங்கத்துக் கபிஷேகஞ்செய்து அக்கடவுளால் அநேகவரங் களைப்பெற்று அங்குள்ள தீர்த்தமியாவற்றினுமுழ்கி தனது தேவி முதலிய யாவரோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டு அயோத் தியாபட்டணம்போய்ச்சேர்ந்துபட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு தேவியோடுங்கூடி இராஜரீகஞ் செய்துவந்தார் ஆதலால் அந்தார மமூர்த்தியினது விற்கோடியையூன்றியுண்டாக்கியதீர்த்தமானது சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்னு மூன்று லோகங்களும் புகழத் தக்கதாய் தீர்த்தமாடினவர்களது பிறவித் துன்பத்தைநீக்கி முத் திவீட்டைத்தரும் இத்தீர்த்தத்தில் முழுகியபின் வேறெதீர்த்தத் தில் முழுகுவார்களாகில் அவர்களுக்கு யாதும் பிரயோசன மிரா தென்றுசொல்ல அதுகேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் ஆச்சரியமடை ந்து சூதமுநிவரைப்பார்த்து சுவாமி தேவரீர் வியாசபகவானு டைய வாக்கியத்தின்படி பதினெண்புராணங்களையு மறிந்து எங்க ளைப்போன்றவர்களுக்குப் போதித்துவருவதில் தீர்த்தமகிமையெ ன்றும் மூர்த்திமகிமையென்றும் தலமகிமையென்றுஞ் சொல்லிய இம்மூன்றில் ஒன்றுக்கொன்று மேன்மையைச் சொல்லிவந்துஇப் போதுசொல்லிய இக்கோடி தீர்த்தத்தில் மூழ்கியவர்கள் பிறகு வேறே தீர்த்தமாடினல் ஒரு பிரயோசனத்தையு மடையமாட்டா ர்களென்று சொல்லிய தெவ்வாறெனக்கேட்க, அப்போது சூதர் முனிவரைப்பார்த்து ஓ நைமிசாரண்ணியர்களே நீவி ரிப்போது கேட்ட சங்கையானது நற்சங்கையாக இருப்பதால் அதைப்பற்றி யான்மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்தேன் ஏனெனில் ஆதியில் என க்கும் இச்சங்கை உண்டாயிருந்து அச்சங்கையை நான்நாரதமகா முனியால் அறிந்து உங்களுக்குச் சொல்லப்போகின்றதால்ஞாபக சத்தியோடுங் கேட்கக்கடவீர்களென்றுகூறிப் பின்னுஞ்சொல்லு வார்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே இப்போது யான்சொல்லப்போகி ன்ற கோடிதீர்த்தந்தவிரமற்ற தீர்த்தங்களெல்லாம் ஒவ்வொருமகி மைகளைபெற்று இஷ்டகாமியங்களைஅவரவர்கள்கருதியபடி கொடு ப்பதோடும்மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்துக்கு ஏதுசெய்வைகளாகவிரு

க்கினும் இக்கோடி தீர்த்தமாத்திரஞ் சுயம்புவாய் பகீரதியான கங்காபவானியானவள் தானே பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பாதாள வழியாய் வந்து குடிகொண்டிருப்பதனாலே இந்தத்தீர்த்தம் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தசொரூபமாய் விளங்குகின்ற ஆகாசத்தின் அண்டமுகட்டினின்றுமிறங்கி மகாமேருவிற் பிரவேசித்துப்பரம சிவத்தினது சடாடவியிற் குடிகொண்டிருந்து ததும்பி நான்கு பிரிவாய் கிழக்கு வடக்கு மேற்குத் திசையிலே மூன்று வகை நாமங்களுடன் சமுத்திரத்திலே விழுவதோடுந் தென்பாகத்திலே பிரவேசித்த கங்கையானவள் பாகீரதியென்னும் பெயருடைய தாய்க் காசிக்ஷேத்திரத்திலே மோக்ஷத்துக்கேதுவாய் விளங்கிக் கொண்டிருந்த பாகீரதியைபாதாளவழியாய் ராமமூர்த்தியானவர் வருவித்து அத்தீர்த்தத்தை மறுபடியுஞ் சிவத்தினது சிரத்திற் குடிகொண் டிருக்கும்படியாய்ச் செய்வித்ததோடும் தனது கோதண்டமாகிய வில்லும் தன்னுடைய அஸ்தங்களும் அவற்றிற் சந்திக்கும்படியாய்ச்செய்த பண்பால் அக்கோடி தீர்த்தத்திலே தீர்த்தமாடிய ஜீவாத்மாக்களுக்குச் சித்தமாய் மோட்ச சாம்பிராச்சியங் கிடைப்பதோடும் அன்னவர் பூமியிலிருக்கு மளவும் இஷ்டகாமியங்களையுந் தரவல்லதாதலால் இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபின் வேறே தீர்த்தத்தில் மூழ்கப்படாதென உரைக்கலாயிற்று மேலும் இப்பெருமை பொருந்திய தீர்த்தந்தவிர மற்றைய தீர்த்தங்களோவெனில் தீர்த்தமாடியவர்களுக்கு அநேகஜென்ம சுகிர்தபல விசேட புண்யானந்த போக பாக்கியங்களைத்தரும் பொருட்டு ஜென்மங்களை உண்டாக்குமாதலால் மோட்சத்தை விரும்பினபேர்கள் மறுபடியும் தாழ்வடைய விரும்பார்கள் அங்கனம் விரும்பி கோடிதீர்த்தத்தில் மூழ்கி மறுபடியும் வேறே தீர்த்தத்தில் மூழ்கினாற் பிறவி நோயை யனுபவித்தே தீரவேண்டும்.

ஆதலால் இதையுணர்ந்த ராமமூர்த்தியானவர் முன்பு மற்றைய தீர்த்தங்களிளெல்லாமூழ்கி அயோத்தியாபட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தார் கேட்டீர்களோ மகாரிஷிகளே மேலும்பூலோகத்திலே வசிப்பவர்கள் அவரவர்கள் கர்மாநுவப்படி யாத்திரைசெய்யப்பட்டபேர்கள் எத்தலத்திலாவது எந்தத் தீர்த்தத்தைக் காணுகின்றார்களோ அவற்றில் உடனேஸ்நானஞ்செய்துவணங்கித் துதித்து வரவேண்டும் அவ்வாறு வருகிறபேர்கள் இக்கோடி தீர்த்தத்தில் முழுகிவிட்டால் பிறகு அத்தலத்திலே வேறே யொரு தீர்த்தங்

களினும் மூழ்கப்படாது ஆயினும் அவரவர்கள் காலதேசவர்த்த மானங்களைக் குறித்தும் நல்வினை தீவினையைக்குறித்தும் பிதுர் சிரார்த்த தேவபூஜாவிதிகளைக் குறித்தும் அவ்விடத்திலே விளங்குகின்ற தீர்த்தங்களிலே மூழ்கிக் கிரியைகளை நடப்பித்துப் பொழுதுபோக்கிக் கொண்டிருந்தாலும் அவரவர்களுடைய ஆயுள்முடிவிலேயாவது இந்தக்கோடி தீர்த்தத்தைத் தத்தம்ஆத்மாவுகளுக்கு ஸ்நானபானமாக வேண்டியதாய் இத்தீர்த்தத்தைக்கமண்டலங்களிலே கொண்டுபோய் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருப்பார்கள். ஏனெனில், அந்த பாகீரதியானவள் சதாகாலமும் ஸ்ரீராமலிங்கத்தினுடைய சந்நிதானத்திலே குடிகொண்டிருப்பதாலும் எப்போதுமப்பெருமானுடைய சடாடவியில் விளங்குவதாலும் காசி மகா க்ஷேத்திரத்தில் விளங்கும் பாகீரதி யினுடைய பிரவாகத்தை பூலோகவாகினியாய்ப் புண்ணிய புருஷாளெடுத்துவந்து இராமநாதனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணினால் மகத்துவமிருப்பதினாலே நர ஜன்மங்களாய்ப் பிறந்தவர்கள் அதைக்கொண்டு வந்துஇராமநாதனுக் கர்ப்பிதஞ்செய்கிற கங்கையைப் பார்க்கிலும் சுயம்புவாயிருக்கின்ற கோடிதீர்த்தமானது அநேககோடி விசேடமென்றறிந்து அதை எடுத்துக் கொண்டுபோய் வைத்திருப்பார்கள் மேலும் அந்த பாகீரதியானவள் ஆத்மலாபத்துக் குடையவளா யிருப்பதால் அதினின்றும் ஓங்கிய கோடிதீர்த்தத்தின் பெருமையை அளவிடப்போமோ மேலும் பண்டொருகாலத்தி லுற்பவித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் தனது அம்மானாகிய கம்ஸனைக் கொன்ற தோஷந்தீரவேண்டியதாய் இக்கோடி தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினாரென்று சூதமுனிவர் சொல்லியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ணியர்கள் சூதமுனியை நோக்கி, சுவாமி கிருஷ்ணபகவானானவர் யாதுகாரணத்தால் அம்மானைக்கொன்றார் அப்படிக்கொன்றாலும் அவருக்கு தோஷ முண்டென்று விதித்தவர்யாவர் யாவருடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு இக்காரியத்திற் பிரவேசித்தார். இவைகளையெல்லாந் தேவரீர் அடியேங்களறிந்து கொள்ளும்படியாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்குகிறார். கேளுங்கள் மகாரிஷிகளே வட மதுராபுரியென்னும் நகரத்தை அரசாட்சிசெய்துவந்த சூரசேன மகாராஜாவின்குமாரனாகியவசுதேவனுக்குஉரோகிணிதேவியென்னுந் தேவகிதேவியென்னும் இரண்டுபெண்களுக்கும்மணம்புரிந்து வசுதேவனோடு இரதத்தி லேற்றி ஊர்கோலங் காட்டு நிமித்தம்

மைத்துனனாகிய கஞ்சன் சாரதியாகவமைத்து இரதத்தை நடாத்திவீதிப்பிரதட்சணமாய் வருகையில், அப்போது ஆகாயத்தினின்றும், ஓ கஞ்சமகாராஜனே, இவ்விருவர்கள் வயற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளைகளால் உனக்குமரணமுண்டாமென்று அசரீரீகூற, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட நாள்முதற் கஞ்சன் மெத்தவுந் துக்கசாகரத்திளமுந்தி, பின்னர் ரோகிணிதேவி தேவகிதேவி வசுதேவன் அம்மூவரையும் வதஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஆரவாரஞ்செய்துவருகையில் வசுதேவனானவன் அக்கொள்கையைக்கண்டு கஞ்சனுக்கு அநேகவித உபசாரவார்த்தை களைச்சொல்லி அவ்வெண்ணத்தைத் தடுத்து, அப்பா மைத்துனா, இவர்கள் வயற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளைகளால் மரணம் நேரிடுமென்று எண்ணமிருப்பதால் அப்படிபிறக்கும் பிள்ளைகளை வையாமல் உடனே கொன்றுவிடென்று கூறியதைக்கேட்டகஞ்சனும் அதுபோல்சம்மதித்து அம்மூவரையும் சிறைச்சாலையிலடைத்து காவலமைத்து, அவர்கள்வயற்றிற்பிள்ளைபிறந்தவுடனே யெடுத்துவரச் சொல்லி தனது மந்திரவாளால் இரண்டுதுண்டாய்வீசி மகிழ்ந்திருப்பான் இவ்வாறு ஆறு பிள்ளைகளையுங் கொன்றுவிட்டதினால், பிறந்து பிறந்து வாளுக்கிரையாகுந் தனது குழந்தைகளினது சோபத்தால் மெலிந்திருக்கும் வசுதேவனுடைய மனக்கவலையை அகற்றவேண்டியும் பூமிபாரந்தீர்க்கவேண்டி ஸ்ரீவைகுந்தவாசராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் ஆதிசேடன் முதலிய தேவர்களும் வைகுந்தத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அவர்கள்வயிற்றிற் செனிக்கவேண்டி யோசித்து தேவகிதேவிவயற்றில் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியும் ரோகிணிவயற்றில் ஆதிசேடனும்வந்தவதரித்ததுமன்றி தனதுகலையில் ஒன்றையெழுப்பி ஆயர்பாடியில் நந்தன் கோபன்மனையில் அவன்பத்தினியாகிய யசோதையம்மன் வயற்றில் துர்க்கி என்னும் பெண்ணுருவாய் பிறக்கச்செய்து தான்பிறந்தவுடனே வசுதேவனுக்குச்சொற்பனமூலமாய் ரோகிணிவயிற்றில் பிறந்த பிள்ளையையும் தேவகிவயிற்றில் பிறந்த பிள்ளையையு மெடுத்துக்கொண்டு போய் நந்தகோபனுடைய வீட்டில் அச்சமயம் யசோதையம்மை பெண்குழந்தையைப் பிரசவித்துப் பிறந்தகுழந்தை யின்னதென்று தெரியாமற் சோபித்திருப்பார்களாதலால் அச்சமயத்தில்இவ்விரண்டு குழந்தைகளையும் அவளிடத்தில்விட்டுவிட்டு அங்ஙனம்பிறந்திருக்கும் பெண்குழந்தையை யெடுத்துவந்து இங்கே சேர்க்குமளவும் காவலாளிகள்முதலிய பதியிலுள்ளோர் யாவரும் மூர்ச்சித்திருப்

பார்களாதலால் அதுபோற்செய்பக்கடவையென்று நாராயணமூர்த்திசொல்லியவுடன்வசுதேவன்விழித்துப் பார்த்துபிள்ளைபிறந்து பேசாமலிருப்பதுகண்டு கடவுள் கட்டளையிட்டதுபோல்சகலஜீவர்களு முறங்கியிருக்க அத்தருணத்திற் குழந்தைகளையேந்தி ஆயர்பாடியில் நந்தன்மனையில் யசோதை பெண்குழந்தைப்பெற்றுஒன்றுந் தோன்றாமல் சோபித்திருப்பதுகண்டு தெய்வச்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு தான்கொண்டுபோன பிள்ளைகளையவளிடத்தில்விட்டு அங்குள்ள பெண்குழந்தையாகிய துர்க்கியையும் மற்றுமோர் பிள்ளையையு மெடுத்து வந்து தேவகிதேவி உரோகிணிதேவி யிவர்களிடத்தில் விட்டபிறகு யாவருக்குந் தெளிவுண்டாகிப்பொழுது விடிந்தவுடனே இங்குள்ள இரண்டு குழந்தைகளும் அழக்கேட்ட கஞ்சன் பிள்ளைகளைக்கொண்டு வரும்படியாய்க்காவலாளிகளுக் கரிக்கையிட அவர்களுமதுபோல் அப்பிள்ளைகளைக் கொண்டுபோய்க் கஞ்சனிடங்கொடுக்க அவன்கிஞ்சித்தேனு மஞ்சாமல்அப்பிள்ளைகளைக்கொண்டுபோய்ஓர்பாறையினிடமாகநின்று பிள்ளைகளை உயரவெறிந்து வாளையோங்கும்போது ஒருபிள்ளைமாயையாய்மறையவும் மற்றொரு பெண்ணாகிய துர்க்கியானவள்அஷ்டபுஜத்தோடும் மூவிலைவேற்சூலத்தோடும் அந்தரவீதியில்நின்று அடா மூடனாகிய கஞ்சனே உன்னைக்கொல்லுவதற்கு இரண்டு பிள்ளைகள் வருகின்றார்களாதலால் சாக்ரதையாயிரடா மடிந்து போவாயென்றுகூறி அந்தரமார்க்கத்தில் மறைந்தாள்

அவ்வாறுதுர்க்கியானவள் சொல்லிமறைந்த நாள்முதல் கஞ்சனானவன்நெடுங்கவலையுற்றுஆயர்பாடியில்வளர்கின்றபிள்ளைகளைக்கொல்லவேண்டுமென்னுங் கருத்துடைவனாய் எதிர்பார்த்திருக்கையில், ஆயர்பாடியில் நந்தகோபன்வீட்டில்வளரும்பிள்ளைக்குக் கிருஷ்ணனென்றும் நாமகரணஞ்செய்து வளர்ந்துவருகிறபோது, கஞ்சனானவன்பூதன்முதலியராக்ஷதர்களுக் கனேக தந்திரங்களைச்செய்துவரும்படியாக வனுப்பிவைத்தும் அவர்களால்முடியாமல் கிருஷ்ணன்கையினால் மடிந்தபின், ஆயர்கள் அச்சமுற்று அப்பிள்ளைகளை யெடுத்துக் கொண்டு, கோகுல பிருந்தாவனத்தில்போயிருக்கும்போது ஆயர்களால் இந்திரனுக்குச் செய்யும் பிரார்த்த

யைத்தடுத்து கோவர்த் தனத்துக்குச் செய்யச்சொல்லி அப்படி யவர்களாற்செய்த பூசையையுந்தானே தேவதையாகவிருந்து ஒப் புக்கொண்டு, தேவேந்திரனுற் பெய்வித்தசோனமாரியை கோவர் த்தனகிரியைக் குடையாக வெடுத்துப்பிடித்து ஏழுநாள்வரையில் ஆனிரைகளைக்காத்து, கோபிகா ஸ்திரீகளுடனே கூடி விளையாடி யும், அவர்கள் வஸ்திரங்களையபகரித்தும், அவர்கள் வீட்டிலுள்ள வெண்ணெய் தயிர்பால் முதலியவைகளைத் திருடியுண்டும், அனே கந் திருவிளையாட்டாகிய லீலாவிநோதங்களைச் செய்தும், காளிங் கனை கர்வபங்கப்படுத்தியு மிருக்கும்போது, கஞ்சனுனவன் பல ராமனையுங் கிருஷ்ணமூர்த்தியையுந் தன்பட்டணத்தில் வரவழை த்து சூதுமார்க்கமாய்க் கொல்லவேண்டுமென எண்ணங்கொண் டவனுய் அக்குரூரனென்னு மொருவனை பலராமகிருஷ்ணுளிடந் தூதனுப்பி அழைத்துக்கொண்டு வரும்படியாய்ச் சொல்ல, அவ னும் அவணின்றும்பிரயாணப்பட்டு கோகுல பிரந்தாவனத்திலிரு க்கும் பலராமகிருஷ்ணுளைக்கண்டு பலபலவாய்த்துதித்து கஞ்சன் சொல்லியனுப்பியதைக்கூறி அழைக்கச் சம்மதித்தவர்களாய் பல ராமகிருஷ்ணுளிருவரும் இராஜபேட்டியைக்கானும் உடுமானங்க ளோடும் பிரயாணப்பட்டு மதுராபுரி வந்துசேர்ந்து அப்பட்டண த்தைப் பலராமனுங் கிருஷ்ணமூர்த்தியுங் கோபாலர்களுடனே சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வேடிக்கையாய் வருகிறபோது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய அழகையும் நடையுடை பாவனைகளையும் அப்பட்டுணத்திலுள்ள பெண்கள்கண்டு மயக்கத்தை யடையும் படியாயும் வெகுகோலாகல கம்பீரத்துடனே சிங்கக்குட்டிகளைப் போல் வருகிறபோது, கஞ்சனுனவன் அனேக மல்ல ஜெட்டிகளை யும் இரதகெஜதுரகபதாதிகளையும் அணியணியாய் விடுத்து வரு பவர்களைக் கொல்லும்படியாய் உத்தரவுசெய்தனுப்ப, அதுபோ லவர்களும் வந்தெதிர்த்து கோரமாகிய சமர்விளைக்க, அதுகண்ட பலராமகிருஷ்ணுளிருவருங் கோபித்து யுகாந்தகால ருத்திரரைப் போற்சீறி யெதிர்த்த படைவீரர்களையும்பாழ்படதூறி, க்யாவெ ன்று சிங்கநாதஞ்செய்து, கஞ்சனிருக்குங் கொலுமண்டபம்நோ க்கி வருகிறபோது, கஞ்சன்கண்டு, குவலயாபீடமென்னும் யானை க்கு மதங்களுட்டிக் கொல்லும்படியாகிய சைகைகளைச் சொல்லி விடுக்க, அந்தயானையைக் கிருஷ்ணபகவான்கண்டு வெகுண்டு இரு துண்டாகச்செய்து, அதன் தந்தங்களைப்பிடிங்கி கையிற்பிடித்து க்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானுனவர் கஞ்சனிருக்கும் படியாகியசப்

பிரமஞ்சத் தடியிற்போய்கஞ்சனது இரண்டுகாலையும் பற்றித்தூக்கிக்கரகரவென்று சுழற்றி நிலத்திலேயறைந்து தன்கரத்திலிருந்த யானைக்கொம்பினாலேதலைமண்டைசிதறும்படியாக வடித்துக்கொன்று பின்னுமவனுக்குத் துணையாயெழுந்த சூரர்களையும் சேனைசைங்யங்களையும் நாசப்படச்செய்து சர்வசங்கார மூர்த்தியைப் போற் கர்ச்சித்து அட்டகாசஞ்செய்து யாவரு முடிந்தபின்னர் தமது தந்தையாகிய ரோகிணிதேவி தேவகிதேவியையும் சிறைச்சாலையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு அநேக உபசாரஞ்செய்து, வடமதுராபுரியை கஞ்சன் தாதையாகிய உக்ரசேனனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்து, சத்தியபாமை முதலிய கோபிகாஸ்திரீகளுடனுங் கோபாலர்களுடனும் ஆயர்பாடியினும் மதுராபுரியிலுமாக விருந்து அநேக லீலா விநோதங்களை நடப்பித்துகொண்டிருந்தார்.

கேட்டீர்களோ முனிவர்களே? இங்ஙனமிவ்வாறிருக்க, தெய்வலோகத்தி லிருந்து பிரமதேவன் புதல்வுனன நாரதமுனிவர் கிருஷ்ண பகவானிடத்துக்கு வருகையில், அன்னவர் வரவைக்கண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்நாரதருக்கு வேண்டிய உபசரணைகளைச்செய்து, ஐயா நாரதமகாமுனியே யான் தங்களைக் காணும்படியாய்எண்ணியிருந்தவண்ணந்தேவரீரே இவ்விடமெழுந்தருளினமையால் என்மனத்திலுள்ள கவலையை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுவதென்னவெனில், என்னுடைய அம்மானாகிய கஞ்சனைக் கொன்றதோஷம் எனக்குண்டா யிருப்பதனாலே அது தீரவேண்டியதற்கு ஒரு பரிகாரஞ் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்க, அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட நாரத பகவான் முகமலர்ந்து வாரும் சுவாமி? வேதவேதாந்த மூர்த்தியே? ஆதிபராவஸ்துவாகியும் அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகராகியும், ஆதிமத்தியாந்தரகி தராகியும், சின்மயானந்த சொரூபமாகியும், ஆண்பெண் அலியாகியும் சகல ஜீவான்மாக்களிலுங் கலந்துநின்றதாகியும் என்போன்ற ஏழைகளுக்கெட்டாத வஸ்துவாகியும் ஒளிருந்தேவரீருக்கு பாபமேது புண்ணியமேது அடியேனுடைய மனதைச் சோதிக்கவோ இப்படிக்கேட்ட காரியம் சுவாமீ? என்று நாரதர்சொல்ல அதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறுவார் ஐயா நாரதமகாமுனிவரே? நாம் நரயோனியிற் பிறந்து நானாவித சுகதுக்கங்களை யடைவத னாலே யான் கேட்ட காரியம் உண்மைதானென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்ல அதற்கு நாரதர்சொல்லுவார், வாருமையா பகவானே!

தேவரீர் வினவியவண்ணம் உமதுமாமனுகிய கஞ்சனைக்கொன்ற தோஷம் நீங்கவேண்டுமாயின் தென்றிசையிற்,சேது மத்தியிலோங்கும் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் இதற்குமுன்தேவரீரெடுத்திருந்த ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் இராமலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பகீரதியான கங்கையைப் பாதாளவாகினியாய் வரவழைத்து சிவ பெருமானுக்கபிஷேகஞ்செய்துவைத்த கோடிதீர்த்தமென்னும்ஒரு தீர்த்தமிருக்கின்றது அந்தத் தீர்த்தத்திலே இராமனுய்ப் பிறந்து இராவணனைக் கொன்றபோது சம்பவித்த தோஷந் தீரவேண்டி அதிற்றீர்த்தமாடி அது பரிகாரமானதால் இப்போது இந்தக்கிருஷ்ணவதாரத்திலே கஞ்சனைக் கொன்றதோஷம் தீரும்படியாய் அந்தக்கோடி தீர்த்தத்திலே போய் மூழ்கினுல் தோஷவிமோசனமாகுமென்றுநாரதர்சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிர்ம்மலோகத்தையடைந்தார் பின்பு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நாரதர் வாக்கியப்படியே தமையனை பலராமனுடனும் இரதகஜ துரகபதாதிகளுடனும் பிரயாணப்பட்டு சேதுவை சேர்ந்து, அதன்மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதன கிரிச்சார்பிலுள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் வேதவிதிப்படி மூழ்கிப்பின்னர் கோடி தீர்த்தத்தில்மூழ்கி அநேக தான தருமங்களைச்செய்து, ராம நாதனை வணங்கி விடை பெற்று வடமதுராபுரி வந்துசேர்ந்து சுகமாயிருந்தார்கள் ஆதலால் இத்தகைய மகிமைதங்கிய தீர்த்தத்துக்குச் சமீபமாய் சாத்தியாமிர்த தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுண்டு. அதன்பெருமையோ அளவு படுத்திச்சொல்ல ஆதிசேடனுக்குமரிதாமென்று சூதமுனிவுரைத்ததைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் முனிவரைப்பணிந்து சுவாமி தேவரீர்திருவுளங்கனிந்து அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற முனிவர்களுக்கிரங்கிச் சூத மகாமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கோடி தீர்த்தம்

முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

சாத்தியாமிர்த தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே தட்சிணபாகத்திற் சேது மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் விளங்குஞ் சாத்தியாமிர்ததீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களது பாவமனைத்தும் பருதிமுன்பனிபோல்விலகிப்போவதன்றியும் இகத்தில் அவர்கள் நினைத்தகாரியங்களெல்லாங் கைகூடி யாகாதிக்கிரியைகள்செய்த பலனைக்கொடுத்து, பரத்துக்கேதுவாகிய ஞானோதயத்தையுங் கொடுக்கும் ஆதலால், அந்ததீர்த்தத்திலே புரூரவச்சக்கரவர்த்தி யென்பவன் தீர்த்தமாடி தனக்குத் தும்புரு முநிவராற்கொடுக்கப்பட்ட சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து கொண்டு தெய்வலோகக்கணிகையருள் ஒருத்தியாகிய ஊர்வசி யென்பவளைகூடி சுகபோகங்களை யநுபவித்துக்கொண்டிருந்தானென்று சூதமாமுனிவர் சொல்லினர், அதுகேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் முநிவரை நோக்கி சுவாமி, புரூரவச்சக்ரவர்த்தி என்பவனுக்கு தும்புருமுநிவராற் சாபம்வந்தகாரணமும் தெய்வலோகக் கணிகை மாதாகிய ஊர்வசி என்பவள் பூலோகராஜனைச்சேர்ந்தவிதமுந் தேவரீர்திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க அப்போதுசூதமுனிவர் சொல்லுவார்வாருங்கள் ரிஷிகளே, முன்னொருகாலத்தில் புரூரவனென்னுஞ் சக்ரவர்த்தியானவன் மகாகுபேரசம்பத்தோடும் ரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தோடு ஒப்பொருவரில்லாத பராக்ரமததோடும் மகாமண்டலேசுவரனாய் கோலோச்சி இனிது வீற்றிருக்குநாளையில் தெய்வலோகத்தில் இந்திரன் சபையில் நடிக்கும் ஊர்வசி யென்பவள் தேவர்களி லொருவனாகிய மித்திராவருண னென்பவனை இகழ்ந்து பேசினளென்று அவளுக்குப்பூலோகமாந்தரைப் புணரும்படி சாபம்நேரிட்டதால் அச்சாபத்தையநுபவித்து நிவர்த்திசெய்யக் கருதி துன்பத்தையடைந்து தெய்வலோகத்தினின்றும் நீங்கிப் பூலோகத்தில் புரூரவச்சக்கரவர்த்தி யரசாட்சி செய்துவரும் பட்டணத்தினருகிலிருக்கும் ஓர்சிங்காரவனமென்னும் உத்யானவனத்திற் சேர்ந்து சுரநயதாளவழுவின்றி வீணா கானம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாள் அவ்வாறு ஊர்வசியானவள் வீணையைமீட்டி வாசிக்கின்ற நயகுணங்களினாலே அவ்வனத்திற் பட்ட

மரங்களெல்லாந் தளிர்த்தும் பூத்தும் காய்த்துத் பழுத்துக்கனிந் தும் அவற்றின்றுந் தேன்கள் சிந்தி யாறுபோற் பெருகவும் கரடி புலி சிங்கம் காட்டானை முதலிய மிருகங்களெல்லாம் அவைகளது வீராவேசத்தை விடுத்து உறங்கிச் சுகானந்தத்தில் கலந்திருக் கவும் பறவைச் சாதிகளெல்லாந் தொனிசெய்யாமல் ஓசையின் வழியிற் செவியைச் செலுத்தி பிரமித்திருக்கவும், ஊர்வன ஜெந் துக்களும் பாம்புகள்முதலிய யாவும் இன்னிசையைநாடித் தன் னிச்சையை விடுத்துப் பொன்னைப்போலும் படங்களைவிரித்துச் சென்னியைச்சாய்த்தாடவும், தாபராதிகளாகிய பாறைகண் முத லியவெல்லாம் நீராயுருகி ஓடும்படியாய் வாசித்துக்கொண் டிருக் குஞ்சமயத்தில் அப்பட்டணத்தை யாளப்பட்ட புரூரவனென் னுஞ் சக்ரவர்த்தியானவன் தனித்துவேட்டையாடக் கருதிதனது கையில் வில்லும் வேலுங்கொண்டு குதிரையேறி வேட்டையாடி மீண்டும் அச்சிங்காரவனத்துட் பிரவேசித்து, அங்ஙனம் சிருட்டி கர்த்தாவின் தேவியாகிய சரஸ்வதியைப்போலும் இந்திரன் தேவி யாகிய இந்திராணியைப் போலுஞ் சுந்தரமமைந்து இலகாநின்ற சித்திரப் பாவையைப்போன்ற ஊர்வசியைக்கண்டு ஒன்றுந் தோ ற்றுதவனுய்த் திக்பிரமைகொண்டு தனது புத்தியினுற் பிறகு பெ ண்ணென் றறிந்து, அப்பூவையை நாடிய கண்கள் அரைக்கண்க ளாகச் சோர்ந்தும் நாவானது வறண்டும் அனங்கன் கணைவலியை ஆற்றமாட்டாதவனுய் மோகக்கட லுட்டோய்ந்து முன்பின்யோ சியாமல் ஊர்வசியினது அருகிற்சேர்ந்து கூறுவான் ஓ பஞ்சாத்தி னின்றிலகும் அஞ்சுகம்போற் கொஞ்சுங்கிளியாகிய வஞ்சியர் நா யகமே! உனக்குத் தஞ்சம் தஞ்சம் இந்துகோடிகிரணம்போன்ற முகாரவிந்தத்தையுடைய இளங்குயிலே கந்தர்ப்பன் கணையால் வருந்திச் சிந்தையுழலும் என்னை இந்தவேளையிற் கந்தமுலாவும் உனது கனதனங்களைக்கொடுத்து நிந்தையாளனுகிய நெடியோன் மகனை நாணச்செய்யுங் கருணைசெய்வாய் நாயகமே என்று கூறிய நாதிபன்மேற்றனுங் காதல் கொண்டவளாய்க்கூறுவாள்.

வாராய் லோகாதிபனே நான் ஆடலோகத் திறைவனுகிய அயிராணிகேள்வனென்னுந் தேவராஜன்சபையில் நடிககும் அப் ஸரஸ்திரீகளில் ஒருத்திஎன்பெயர் ஊர்வசியென்று சொல்லுவார் கள் நீ பூலோகத்தில் உற்பவித்த நரஜன்மமா யிருப்பதாலும் என் மீதுமோகங்கொண்டதாலும் என்கருத்தின்படி நடப்பதாகப் பா

வசஞ்செய்து கொடுப்பையேயாகில் உன்னைச்சேருவேன் இல்லாவிடிற்சேரேன். அதுயாதெனில் நான் இப்புவியின்கண்உன்னோடு கூடிச் சுகித்திருக்க வேண்டுமாயின் இந்தலோகத்துள்ள பசுவின் நெய் சர்க்கரை வாழை பலாமா முதலியகனிவகைகள்தவிர மற்ற வஸ்துக்களைப் புசியேன் ஆதலால்நீ எனக்குமூன்று காரியங்களுக்கு உறுதிவார்த்தை செய்துகொடுத்தால் உன்னுடன் கூடிவாழ்வேன் இல்லாவிடில் என்னிருப்பிடம்போய்ச் சேருவேனென்றாள் அதுகேட்ட புரூரவவேந்தன் வாரும்பெண்ணே ஊர்வசியே நீ யாது கேட்டபோதிலும் அவ்வாறு பரவசஞ்செய்து தருவேனாதலால் உன்கருத்திலுள்ளதை வெளியிடுவா யென்றுசொல்ல, அப்போது ஊர்வசியானவள் புரூரவனைப்பார்த்து ஓ வேந்தரே நான் இவ்வுலகின்கண் இருக்குமளவும் இரண்டு ஆட்டுக்கடாக்கள் வளர்த்துவர எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றேன் அப்படி வளர்த்து வருகையில் அதையாரும் அபகரித்துக்கொண்டு போகாமற் காத்து வரவேண்டும் இதன்றியும் நீ எந்தக்காலத்திலும் என்கண்ணுக்கு முன் வஸ்திரஹீனனாய் வந்துநிற்கப்படாது இதன்றியும் உனது உச்சிட்டத்தை நானருந்தும்படியாய்செய்பத்தகாது இம்மூன்று காரியந்தான் என்மனத்திலிருப்ப தாதலால் என்னசொல்லுகிறு யென்றுகேட்க, அதற்குவேந்தன் சம்மதித்துப் பரவசஞ்செய்து கொடுத்தவனாய் ஊர்வசியை அழைத்துக் கொண்டு பட்டணம் வந்துசேர்ந்து தனது மந்திரியை அழைத்து முத்திரைமோதிரத்தைக் கொடுத்து மநுநீதி தவறாமல் இராஜரீகஞ்செய்து வரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டுப் பின்னர் தனது பட்டணத்துக் கருகிலிருக்குஞ் சரஸ்வதி நதிக்கரையிலோங்குஞ் சிங்காரவனத்தில் ஓர் நிலவறையமைத்து, அந்நிலவறையில் ஊர்வசியோடும் போய்ச்சேர்ந்து மகா உற்சாகத்தோடும் மோகக்கடலுண் மூழ்கி இரதிகேளிக்கை நடாத்தி யாதுங் குறைவின்றி வாழ்ந்து வருகின்றபோது ஆடகலோகப்பெண்ணாகிய ஊர்வசியானவள் தனதுமணாளன்மீது நெடுங்காதல்கொண்டவளாய் தெய்வலோகவாழ்வைமறந்து பூலோகமங்கையர்கட்கொப்பாய் மனமகிழ்வோடும் அணங்கனும்நாணித்தலைகுனியும்படியாய் இஷ்டபோகங்களையும் அனுபவித்து வருகின்றபோது உம்பருலகிலுள்ள தேவர்களில் யாவரும் ஊர்வசியைப் பிரிந்திருக்குந் தன்மையால் விரகந்தணியாமல் வருத்தமுற்று இவளை எவ்விதமேனும் இங்கு வருவித்துக் கொள்ள

வேண்டுமென்று யோசித்தவர்களாய் அங்குள்ளகாந்தருவர்களில் விசுவாசுவென்னு மொருவனையழைத்து ஓவிசுவாசுவே? பூலோகத்தில் புரூரவச் சக்கரவர்த்தியினிடமிருக்கும் ஊர்வசியினிடம் நீ சென்று அவளை எவ்விதமேனும் இங்கு அழைத்துவரக் கடவையென்றுசொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட காந்தருவன் ஐயா தேவர்களே ? உங்கள் கருத்தின்படியே பூலோகத்துக்கு போய் புரூரவேந்தனிடமிருக்கும் ஊர்வசியை இமைகொட்டுவதற்கு முன்னமே இவன்கொண்டுவந்து சேர்ப்பேனென்று விருது கூறியவனுப் அவணின்றும்புவியில் ஓங்கும்சரஸ்வதி நதிக்கரையில் வந்துசேர்ந்து சிங்காரவனமென்னுந் தலத்திலே அமைத்திருக்கும் பளிங்குமாமணிமேடையிற் புரூரவ வேந்தனேடும் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஊர்வசியினது ஆட்டுக் கடாக்களிரண்டில் ஒன்றைஇராத்திரி நடுச்சாமவேளையில் தூக்கிக்கொண்டு அந்தரமார்க்கமா யெழும்பும்போது அக்கடாவானது பயந்து கூச்சலிடுகையில் அவ்வோசையைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள் விழித்துப் பார்த்து தனது கடாவைக்காணுமையால் ஐயோ கடாவை யாரோ பற்றிக்கொண்டு போய்விட்டார்களே என்செய்வேனென்று கோவென்றலரும்போது அச்சந்தடியைக்கேட்ட புரூரவ வேந்தன் விழித்துத் திடுக்கிட்டெழுந்து அருகே பிரலாபித்துக் கொண்டிருக்குந் தனது சரசியாகிய ஊர்வசியைக் கேட்குமுன்னமே மறுபடியும் அந்த காந்தருவனுகிய விசுவாசு என்பவன் பூமியிலிறங்கி மற்றுமோற் கடாவையும்பிடித்து தூக்கவும் இரைச்சலிட அதைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள் அந்தோ யான் திக்கற்றவளாயிருப்பதால் இரண்டையும் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்களே யென்று மனம் பதைபதைத்து திடீரென்று மண்மேற்சாய்ந்துசோபமடைந்தாள்.

அப்போது புரூரவச்சக்கிரவர்த்தியானவன் மிகக்கோபத்துடனே அங்கிலாமணி மேடையின்பக்கலில் ஓர் அறையில் வைத்திருந்த தனது உடைவாளையுங் கேடகத்தையு மெடுத்துக்கொண்டு யாதுந்தோன்றும லோடிவரும்போது தனது இடையிற்றரித்திருந்த வஸ்திர மானது நழுவிப் பூமியில் விழுந்ததை யறியாதவனுப் நிர்வாணத்தோடும் ஆட்டுக்கடாவைக் கவர்ந்து கொண்டுபோகுங்

கள்ளனைடாவென்று அதட்டிக்கொண்டே போடும்போது மிக வும் அந்தகாரமாகிய இருள்மூடியிருப்பதால் அவ்வேளையில் வே ந்தன் தனித்தோடுகின்றானே யென்று ஊர்வசியும் பின்றொடர்ந் தோட, அதுகண்ட விசுவாசு என்னுங் காந்தருவன் ஓர் ஒளியை யுண்டாக்கி அவ்வொளியினால் இருள்கூட்டத்தை நீங்கிப் பிரகா சத்தைக் கொடுக்கச் செய்தான் அவ்வாறு வெளிச்சமுண்டான படியால் முன்னேடுகின்ற இராஜனுடைய நக்கினரூபத்தைக் கண்ட ஊர்வசியானவள் நாணமுற்றுத்தலைகுனிந்து நின்றுவிட அப்போது காந்தருவன் ஆட்டுக்கடா விரண்டையுங் கொண்டு தேவலோகம்போய்ச்சேர்ந்தான் அப்படி சேர்ந்தவுடனே அவன லுண்டாகியவொளியும் மறையவும் பழையபடி இருண்மூடினமை யால் ஆட்டுக்கடாவைக் கொண்டு போனவன் புலப்படாமலும் வழியுந்தோன்றாமலும் அலைந்துகொண்டிருக்கையில் ஊர்வசியா னவள் அரசன் வாய்மை தப்பிப்போய்விட்டதே இனி நமக்கு இங்கென்னவேலையென்று வெறுத்தவளாய் தெய்வலோகத்தை நோக்கிப் போய்விட்டாள் அச்சமயத்தில் வேந்தன் அவன் தன் னாற் கூடியமட்டும் ஆட்டுக்கடாவைக் களவு செய்துக்கொண்டு கொண்டு போன திருடனையுங் காணுதவனாய்த் திருப்பி இருளைத் துணையாகக்கொண்டு தனதுபள்ளியறைக்கு வந்துசேர்ந்து மஞ் சத்தின்மீதிலகும் அம்சதூளிகாசயனத்தில் ஆடகலோகப்பெண் ணாகிய ஊர்வசியைக்காணாமையால் பின்னும் அங்குள்ள மாட கூடங்களிலும் பூஞ்சோலைகளிலும் நதிக்கரையினும் அன்றிரா முழுதும்தான் நிர்வாணனுகவே தேடிக்கொண்டு திரிகிறபோது, சூரியன் உதயமானான் அவ்வாறு சூரியனுதயமானபிறகு தான் நக்கினரூபமாக விருக்கிறோமென்றும் தோன்றாமல் தனிசோகங் கொண்டு சரசியைப் பிரிந்த துயரத்தாற் காமமதிகரித்த வனாய் ஊர்நாடு தேசமுதலிய வனங்களிலும் குகைகளிலும் தேடித்திரி கிறபோது ஒருநாள் குருக்ஷேத்திரத்தில் ஓங்கும் பூஞ்சோலையில் வயங்குந்தாமரை யோடையில் அநேகந் தோழிகளுடனே ஊர் வசியானவள் வந்து மஞ்சன மாடிக் கொண்டிருக்க, அவளைக் கண்ட புரூரவச்சக்கிர வர்த்தியானவன் ஓடோடியும் வந்து அடி மானே இதுபரியந்தம் நீ என்னைப்பிரிந்து எங்கேபோனுயென்று கேட்க அப்போதூர்வசியானவள் புரூரவன்நிற்வாணமாய் நிற்பது கண்டுநாணமுற்றவளாய், உடனே திவ்யவஸ்திரத்தை யெடுத்துவே

ந்தன்மீது போர்க்கஅப்போதுபுரூரவன் வெட்கமுற்று. தான்கொண்டிருந்த மயக்கமியாவுந் தெளிந்து, அவளாற் போர்க்கப்பட்ட வஸ்திரத்தை யுடுத்திக்கொண்டு கூறுவான், ஓபொன்போலிலகும் பூவையே பவளத்தை பழித்திலகும் நினதுகனிவாயும், கிள்ளையைப் பழிக்கு மொழியும், குயிலினோசையைப்போன்ற குரலும், அன்னப்பேடொத்த நடையுங்கொண்டு இலகும் என்னுருயிர்த் துணையான நீஎன்னைத் தனிவிடுத்தேகினால் என்செய்வேன், எவ்வாறுய்வேன் யானொருகுற்றமுஞ் செய்தறியேனென்று மிகுந்த துயரத்தோடும் பரதவித்தோதும் வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள் கூறுவாள்.

வாருமையா வேந்தே ஏன்வீண்வார்த்தை பேசுகின்றீர் உமது வாக்குப் பிசகிவிட்டதினாலே யான் வந்துவிட்டேன் ஆதலால் இனிமேல் உமக்கும் நமக்கும் என்னவார்த்தை யிருக்கின்றது. போம்போமென்று சொன்னாள். அப்போது இவர்களிருவரும்வாதித்துக்கொண்டிருப்பதைத்தோழிகளறிந்து, இஃதென்னகாரணமென்று அவர்கள் தலைவியாகிய ஊர்வசியைக்கேட்க, அதற்குஊர்வசியானவள் நடந்தவர்த்தமானங்களை யெல்லாந்தோழிமார்களுக் காதியோடந்தமாயோத, அவைகளைக்கேட்ட பாங்கிகள் மிகவும் மனதிரக்கமுற்றுச் சொல்லுவார்கள் வாராயம்மா ஊர்வசியேஇவ் வேந்தனும் நீயும்அறுபதுவருடமாய்க்கூடியிருக்கும்போது அவர் உனக்கு யாதொரு குற்றமுஞ் செய்யவில்லையே இராக்காலத்தில் நேர்ந்த துன்பத்துக் கென்னசெய்யலாம் மேலும் அவர் உனது பரிசத்தை நீங்கிச் சகியாதவராய் இடையிலிருந்தவஸ்திரம் நழுவியுந் தோன்றாமல் தன்னைத்தான்மறந்து நிர்வாணமாய் ஆயத்தப் பட்டுவந்தவர். இதுவரையினு மக்கோலத்துடனே திரிந்துழலுகின்றாரல்லாமல் வேறல்லவே ஆதலால் இதன்றியும் வேறேதேனுங் குற்றமிழைத்திருப்பரோ அப்படியிருக்க அவரை நீ எப்படி வஞ்சித்துவரலாம் வந்தும் உன்னைநினைந்துருகி ஊரெங்குமலைந்து தெய்வாதீனத்தால் இங்குனைக்கண்டுந் தடைசொல்வது தருமமல்லவே மகாபாதகமாச்சுதே ஆனதால் இனியாகிலும் இந்தராஜனை யங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று அநேக உபசாரவார்த்தையோடுஞ் சொல்ல அதைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள், புன்சிரிப்புக்கொண்டு மனமிறங்கினவளாய் புரூரவனைநோக்கிக் கூறுவாள்வாரும்நாயகா நான் இப்போது உம்மால் கர்ப்பமாயிருப்பதால் அதற்குப்பத்து

திங்களும் பூரணமாகிய பிறகு நீரிவ்விடம்வந்தால் குழந்தையைப் பெற்று உமக்கேகொடுத்து உமதுமனோபீஷ்டப்படி ஒருநாளேனு மும்மைச்சேருகின்றேன். நீர்ஒன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டாம்ஆ தலால் உமதுராச்சியத்துக்குப்போய்ச் சிங்காதனத்திலினிதுவீற் றிருந்து செங்கோல் நடாத்துமென்று சொல்லி, அநேக உண்மை வார்த்தைகளோடும் உபசரணைசெய்து இராஜனுக்குச் செலவுதந் தாள் அதுகண்டவேந்தன் மகா சந்தோஷத்தை யடைந்து அவ ணின்றும் நீங்கித் தனது பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து இராஜரீகஞ் செய்திருக்கையில் ஒடையில் தீர்த்தமாடிக்கொண்டிருந்த ஊர்வசி முதலியயாவரும் அந்தக் குருக்ஷேத்திரப் பூங்காவனத்துக்குந் தெய்வலோகத்துக்கும் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போதூர் வசிக்குப் பத்து திங்களும் நிறைந்ததுகண்ட புரூரவேந்தன் பட் டணத்திலிருந்து பிரயாணப்பட்டு குருக்ஷேத்திரம் வந்துசேர்கை யில் அப்போது ஊர்வசியானவள் பிரசவவேதனையுற்று ஆயுதா வென்னுமோர் ஆண்குழந்தையைப்பெற்று இராஜனிடங்கொடுத் து பிறகு தன்மனதுக்கு ரம்மியமாகிய நாளிலே ஓர் நாள் புரூரவ வேந்தனோடுகூடிச் சுகலீலைகளைநடாத்திக்கொண்டிருக்கையில், அ ன்றிராத்திரிப்போதுநித்திரைதெளிந்தெழுந்திருந்தபோது, இராஜ னானவன் இவளினி நம்மைவிட்டுப் பிரிந்துபோய் விடுவாளென்று நினைத்து கொடுந்துன்பத்தி லாழ்ந்திருப்பதை ஊர்வசிகண்டு, வா ரும்வேந்தனே நீரிப்படி துன்பப்படுநிமித்தம் நான்பூலோகத்தில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தால் தெய்வலோகத்தார்மிகவுஞ்சின் னஞ் சொல்லுவாராதலால், எங்களுடைய லோகத்துக்கு உமக்கு வரும்படியாகிய திறமிருந்தால் எப்போதும் வரப்போக விருக்க லாம் அவ்வாறு நீர் தவஞ்செய்யவில்லையே ஆதலால் உமக்குநான் அத்திறம் உண்டாகும்படியாய ஓர்உபாயஞ் சொல்லுகிறேன்அது யாதெனில், என்னைப்பயந்த தந்தையானவர் மிகவுஞ்சீவகாருண்ய முடைய ராதலாலும்அவரைச் சிந்தித்துதபஞ்செய்தால் அப்போ து அவருக்குக் கருணைசுரந்து தம்புராதிகளுடனேஉனக்கு தெரி சனந்தந்து யானும்மைச்சேரும்படியான மார்க்கஞ்சொல்லுவார். பின் நீரும் நானும் கூடியிருக்கலாமென்று ஊர்வசியானவள்வேந் தனுக்குரைத்துத் தெய்வலோகத்தை நோக்கிப் போய்விட்டாள் அப்போது புரூரவச் சக்கிரவர்த்தியானவன் மகாகளிப்புடையவ னாய் தனது புத்திரனை யெடுத்துக்கொண்டு பட்டணம்போய்ச்

சேர்ந்து குழந்தையை அந்தப்புறத்திலிருக்குந் தேவிமார்களிடம னுப்பிப் பாதுகாத்துவரும்படி திட்டஞ்செய்து பின்புஊர்வசிதன க்குரைத்தவண்ணம் அன்னவள் தந்தை முதலிய தும்புருவைக்கு றித்து அநேகவித நோன்புகளும் நிட்டைகளும்மேலோர்கள்சொ ல்லிய வாக்கியப்படி உபாசனைசெய்தான்.

அப்படிச் செய்துவருங்காலை, தும்புராதியோர்கள் இவன் தவத்திற் கிரங்கினவர்களாய் தெரிசனந்தந்து ஓ அரசே உனக்கு வேண்டியவரமென்ன வென்று கேட்க, அதற்குவேந்தன் அவர் களைப்பணிந்து, சுவாமீ எளியேன் உங்களுடையலோகத்துக்கு வரப்போகவிருக்கும்படியாயும் ஊர்வசிஎன்னும்நடனப்பெண்ணை யான்சேர்ந்து சுகித்திருக்கும்படியாயும் கட்டளையிட வேண்டு மென்று கேட்க, அதற்குத் தும்புராதியோர் கூறுவார்கள்வாரும் வேந்தனே நீர் யாங்கள் வசிக்கும் பொன்னுலகத்துக்குப் போக வும் வரவும் ஊர்வசியென்னும் பெண்ணைச்சேரவும் எண்ணமிருக் குமாயின், யாகாதிகிர்த்தியங்களைச்செய்தால் அப்போது தேவர் களுக்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாகி நீர்நினைத்தகாரியங்களைக் கைகூ டச்செய்வார்கள் ஆதலால் அக்காரியம் நிறைவேற வேண்டும் பொருட்டு நீர்இந்த அக்கினிஸ்தாலியைக்கொண்டு சாஸ்திரவிதிப் படி மூன்றுகூறுய் அக்கினியை யெடுத்து யாகஞ்செய்வீராயின் உமதுகருத்தின்படி உம்பருலகம் போகவும் வரவும் ஊர்வசியா னவள் எப்போதும் உம்மைவிட்டு நீங்காமலிருக்கவும் சித்தியாகு மென்றுசொல்லி, அக்கினித்தாலியையுங்கொடுத்துப்பின்பு தும்பு ராதிகள் ஆடவலோகம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள் பின்பு வேந்தனும் அவ்வக்கினித்தாலியை வாங்கிக்கொண்டு வனத்தூடே வருகிற போது தன்மனத்தில் அந்தோ நாம் ஊர்வசியை விட்டுப் பிரிந்து சகிக்கப்படாத துன்பத்தோடும் மறுபடியும் அவளைச்சேரும்வித ற்குத் தவஞ்செய்து இவ்வக்கினித்தாலியை யடைந்ததினுல்என்ன பிரயோசனம் ஐயா இதனாலே தீஎடுத்துயாகஞ்செய்தால் தெய்வ லோகத்திற்குப் போக்குவரத்தாயிருக்கலாமென்றும்ஊர்வசியைச் சேரலாமென்றும் தும்புராதிகள் சொன்னது வீணையாகிவிட்டது மேலும் நாம்பட்ட பாடெல்லாம் இதற்குத்தானேயென்று நினை ந்து அத்தாலியைக்காட்டில் எறிந்துவிட்டுத் தன்னுடைய பட்ட ணம் வந்து சேர்ந்தான் இவ்வாறுவந்துசேர்ந்த புரூரவன் அன்றி ராத்திரி யெல்லாம் நித்திரையில்லாதவனுய் நாம் ஊர்வசியின் துய

ரத்தால் தவஞ்செய்து தும்புராதிகளிடத்திற் பெற்ற ஸ்தாலியை அவள் கழுத்திற் கட்டியிருந்த தாலியென்றுணராமல் அசட்டை செய்து வனத்திலெறிந்து நல்லதல்லவே என்று யோசித்தவனுய் எப்போது சூரியனுதிப்பானேவென்று விழித்துக்கொண்டேயிருந்து அருணேதயமானவுடனே எழுந்து குதிரையின்மீதேறி அவ்வனத்துக்குப் போய்த் தாலியை யெறிந்த விடமெங்குந்தேடிக் காணுமல்வருத்தத்தோடும் வனத்தைஉய்த்துநோக்கி, அங்குள்ள விருட்சங்களை குறிக்கொள்கையில், நேற்றையதினமிருந்த விருட்சங்களுக் கதிகமாய் இன்று ஓர் அரசமரமும் வன்னிமரமும்இருக்கின்றதினுலே நாம் எறிந்துவிட்ட அக்கினித்தாலிதானே இந்த இரண்டு விருட்சமாகி யிருக்கின்றதெனச் சிந்தித்து, பிறகு இந்த மரங்களால் அக்கினியுண்டாகி யாகஞ்செய்வோமென்று திடங்கொண்டு பட்டணம்வந்துசேர்ந்து பூசுராளையும் பெரியோர்களையும் வருவித்து வேதவிதிப்படி அவ்வரசமரத்திலும் வன்னிமரத்திலும் அக்கினித்தாலியையுண்டுபண்ணி அதை இருபத்துநான்கு அங்குலப்பிரமாணஞ்செய்து அதில் மூன்று கூறுய் அக்கினியுண்டாகி அந்த அக்கினியினுலே அளவில்லாதயாகாதிகிர்த்தியங்களைச் செய்தான் அப்படி மேன்மை பொருந்திய யாகங்களைச் செய்யும்போது ஆடக லோகவாசிகளாகிய அமரர்களியாவரும் பிரசன்னமாய் யாககுண்டத்தினிடஞ்சேர அவர்களைக்கண்டபுரூரவன்பணிந்து பாலாவாருகத்தோத்திரம்செய்யும்போது தேவர்கள் அவன் தோத்திரத்திற்கு மகிழ்ந்து ஒப்வேந்தனே உமக்கென்ன வரம்வேண்டுமென்றுகேட்க அதற்குப் புரூரவன் சுவாமிகளே எளியேனுகியயான் உங்களுடைய லோகத்துக்கு வரப்போகவும் அப்ஸரஸ்திரிகளிலொருத்தியாகிய ஊர்வசியென்பவள் என்னுடன்கூடி இருக்கவும்வரம்வேண்டுமென்றுவினவ அதற்குதேவர்கள் சம்மதித்து உன்மனம்போல் நடக்ககடவையென்று விடைதந்ததன்றியும் அவ்வேந்தனைத்தமது லோகத்துக்குக்கூடவே அழைத்துக்கொண்டுபோய், பொன்னுலகமெங்கும் புகழச்செய்துப் பின்னர் உனது பட்டணத்துக்குப்போய்வருவாயென்று செலவுதந்தனுப்ப அவ்வாறு நடவாதவனுய் புரூரவந்தன்ஊர்வசியிருக்குமிடம்போய் அவளைக்கண்டு அவளுடன்சுகித்து தனதுகாதல்தணியும்படியாய் மனமகிழ்ச்சியோடுந் தெய்வலோகத்திற்றுனே வாசஞ்செய்துக் கொண்டுதடையற்றபோகத்தோடும்வாழ்ந்திருந்தான் அப்படியிரு

க்குங்காலையில் தெய்வலோகத்திலே தேவேந்திரனுடையசபையில் அரம்பை மேனகை திலோர்த்தமை முதலிய நாட்டியப்பெண்களெல்லாந் தனித்தனியாய் நாட்டியஞ்செய்து பின்பு ஊர்வசியும் மேனகையும் நின்று நடிக்கையில் பார்த்திருந்த தும்புருநாரதாதி கருடகாந்தருவ சித்தவித்தியாதரர்களோடும் புரூரவனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஊர்வசியானவள் பரதசாஸ்திர விதிப்படி நாட்டியஞ் செய்துவரும்போது புரூரவவேந்தன் இமைகொட்டாது பார்த்திருப்பதுகண்ட ஊர்வசிக்கு லயபேதப்பட்டுப் போனதனலே அவர்கள் நாடகசாலைக்கு ஆசிரியராக விளங்குந் தும்புருவானவர் கோபங்கொண்டு இப் புரூரவ வேந்தனலன்றோ பேதப்பட்டதென்று நினைந்து கடுங்கோபத்தோடும் இந்தப் புரூரவவேந்தனும் ஊர்வசியுஞ் சேராமலிருக்கக் கடவதென்று சாபமிட்டார்.

அதைக்கேட்ட புரூரவன் திடுக்கிட்டுப்பயந்து தேவராஜனே நானிந்த ஊர்வசியைச் சேரவேண்டுமென்று எத்தனையோ பிரயாசைகளடந்து யாகாதிகளுந் தானதருமங்களுஞ்செய்து புண்ணியத்தையடைந்து அவளுடைய போகபாக்கியங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு இருந்த யெனக்கு இத்தன்மைபொருந்திய சாபம்நேரிட்டால் என்செய்வேன் எவ்வாறுய்வேன், ஆதலால் தேவரீர் இச்சாபத்தை விமோசனமாகும்படியாய்ச் செய்யவேண்டுமென்று பணிந்துநிற்க அப்போது இந்திரன்கண்டுசித்தமகிழ்ந்து சொல்லுவான்

வாரும் புரூரவவேந்தனே இப்போது உனக்குநேரிட்டசாபந்தீர வேண்டுமானல் பூலோகத்திலோங்கும் பரதகண்டத்தில் தட்சிணபாகத்தில் இராமமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுவின்மத்தியில் வயங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் இராமலிங்கத்திற்கு தட்சிணபாரிசத்திலே சாத்தியாமிர்த தீர்த்தமென்று ஓர் தீர்த்தமிருக்கின்றது அந்தத்தீர்த்தத்தை நாடிச்சென்று சங்கற்பவிதியின்படி அதில்மூழ்கிப் பின்பு இராமநாதனை தெரிசனஞ்செய்தால்இச்சாபவிமோசனமாவதன்றியும் ஊர்வசியையுங்கூடிச் சுகித்திருப்பாயென்று தேவேந்திரன் சொல்ல அவ்வார்த்தையைப் புரூரவராசன் கேட்டு மெத்தவுஞ் சந்தோஷித்து உடனே பூலோகத்திலிறங்கித் தனது பட்டணஞ்சேர்ந்து இரதகஜதுரக பதாதிகளுடனே பிரயாணப்பட்டுப்போய்ச் சேதுமத்தியிற் கந்தமாதனச்சார்பில் விளங்குஞ் சாத்தியாமிர்த தீர்த்தத்தில் நாற்பத்தைந்துநாள் வரையிலிருந்து வேதவிதியின்படி தீர்த்தமாடி ஸ்ரீராமநாதனைத் தெரிசனஞ்

செய்துகொண் டிருக்கிறபோது ஆகாயத்தினின்றும் ஓபுரூரவேந்தனே நீ பக்திவிநயத்தோடும் இந்த சாத்தியாமிர்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இராமநாதனைத் தெரிசித்தமையால் உனது சாப விமோசனமாகி சந்தோஷமடைந்து இராமநாதனைப் பணிந்து விடைபெற்று அவணின்றும்நீங்கித்தேவலோகம்போய் ஊர்வசியைக் கலந்து சுகித்து வாழ்வதோடும் பூலோகத்திற்றனது இராச்சியத்தையும் அரசாட்சிசெய்துக் கொண்டிருந்தான். ஆதலால் இத்தன்மைவாய்ந்த சாத்தியாமிர்த தீர்த்தத்தினருகே சர்வதீர்த்தமென்றோர் புண்ணியதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதன்பெருமையும் அளவிடப்படாதென்று சூதமுனிவர்சொல்ல அதுகேட்ட நைமிசாரண்ணியர்கள் சுவாமீ தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்க முனிவர் சொல்லத் தொடங்குகிறார்.

சத்தியாமிர்த தீர்த்தம் முற்றிற்று.

இருபதாவது
சர்வதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே விண்ணாதி ஐந்தாகவும் அல்லவாகவும்விளங்குஞ்ஜகதீசனது அருளாலுற்ற இவ்வுலகின்கண் ஓங்கும் நான்கு வருணத்துள் வேதகுலத்தில் பிறவிக்குருடனாகவும் மறையோதும் நாலாயிரத்துநானூற்று நாற்பத்தெட்டுகவிகளுக்குநண்பனாகவும், நரைதிரைமூப்புக்குரிய கேவலத்தோடுஞ் ஜனித்துசுதரிசனனென்னும்பெயர்வாய்ந்த ஓர்பிராமணன் இருந்தான் அவன் இப்புவியின்கணுள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டுமென்னும்விருப்புற்றவனுய்எப்போதுஞ்சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதோடுந்திரிகாலமும்மனதிலே ஸ்ரீராமநாதனை துதித்தும் பிரார்த்தனைசெய்தும்சிவனடியார்களுக்குத்தளர்வின்றி அன்னமளித்தும்கந்தமாதனத்திலே அநேகநாள்வரையில்வெய்யில்மழை முதலியயாவுக்கும் அஞ்சாமற் பஞ்சாக்கினியினின்று தவஞ் செய்யலாயினன் அது கண்ட ஸ்ரீகைலாச பதியாகிய பரமசிவன் கருணை சுரந்துமான்மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திருநேத்திர சந்திர ஜடாதாரி

யாய் பார்வதியாரோடும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகள் தும்புருநாரதாதி கின்னர கிம்புருட கருடகாந்தர்வ சித்தவித்தியாதர ருரகராகாயவாசிகள் போக பூமியர் முதலியவர்களும் புடைசூழ வெள்ளிடையின்மீ தெழுந்தருளித் தவஞ்செய்யும் பிராமணனுக்கு முன்னின்று வாரும்பிள்ளாய்சுதரிசனனே நீ நம்மை ஏறிட்டுப்பாரென்று சுவாமியானவர் திருவாய்மலர்ந்தருள அப்போது அம்மறையவனுக்கு ஞானேதயமாகி ஓர் ஜோதியைப்போற்றேன்ற உடனே கண்ணைவிழித்துக் கடவுளைத் தரிசித்து ஆனந்தபரவசனுப் இருகரங்களையுஞ் சென்னிமேற் கூப்பிக்கும்பிட்டுக் குதித்துக்கூத்தாடி பாடிப்பணிந்துபரமசிவத்தினது பாதாம்புயங்களுக்கு அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கனுப்ப் பணிந்து எழுந்து, திரிகரணசுத்தியோடும் சங்கரா சம்போ ஜகதீசா சர்வலோகசாரண்யா தாணுவே மங்கையோர் பாக அடியார்க்கெளிமையாகிய ஆதியே அநாதரட்சகா அரவாபரண சந்திரஜடாதரா சர்வஜனபரிபாலன பார்வதிசமேதா திரிபுராந்தகா சின்மயானந்தசொரூபா கருணுகராகடாட்சவீட்சண்யா தமியேனைப்பயந்த தாயுந்தந்தையுமாய் எழுந்தருளி ஆட்கொண்ட தற்பரா என்று தோத்திரஞ் செய்யும்போது உமாமகேசன்மனமகிழ்ந்து உனக்கென்னவரம் வேண்டுமென்றுகேட்க அப்போது சுதரிசனன் மிகு பக்தி விநயத்தோடும் சுவாமி அடியேன் நரை திறை மூப்புகளினுலேயும் நோயினுலேயும் தளர்ந்தது மன்றியில் பிறவிக்குருடனுயும் நடப்பதற் கேதுவில்லாதவனுயும் இருக்கும் எளியேனுக்கு சகலதீர்த்தங்களையு மாடவேண்டுமென்னும் அபேட்சையைக்கொண்டு தேவரீரை நோக்கித் தவஞ்செய்த வெனக்குத் திருவள் சுரந்தமையால் எளியேன் கருத்தின்படித் தீர்த்தமாட அருள் செய்யவேண்டு மென்று கேட்க கைலாசமூர்த்தியாகிய சாம்பவமூர்த்தியும் மனமகிழ்ந்து, வாராய்பிராமணேத்தமா ஸ்ரீராமனுல் உண்டாக்கப்பட்ட சேதுமத்தியிலோங்கும் இக்கந்தமாதனத்திற்றனே சகல தீர்த்தங்களையும் வரவழைக்கிறேம் அதிற் தீர்த்தமாடுகிறுயா வென்று கேட்க அதற்கு வேதியன், சுவாமி மெத்தவும் பாக்கியமென்று ஆனந்தபரவசனுய்த் தோத்திரஞ் செய்ய உடனே பரமசிவம் கிருபைகூர்ந்து அண்டசராசரங்களிலுள்ள சிவ ஸ்தல விஷ்ணுஸ்தலமுதலிய திவ்யக்ஷேத்திரங்களையும் திவ்ய தீர்த்தங்களையும் திவ்யநதிகளையும் கந்தமாதனத்

தில் தனக்கு முன் வருப்படி நினைத்த மாத்திரத்தில்யாவும் பாதாளவாகினியாய் பிரயாணப்பட்டு வந்து சேர்ந்தன.

அவ்வாறுவந்த பிரவாகங்களையெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து நிற்கும்படியா யமைக்கத் தமது வெள்விடைக்கு உத்தரவுசெய்ய உடனே விருஷபவாகனமும் தனது முன்னங்காற் குளம்புகளினாலே பூமியைக்கல்லிப் பெரியதடாகம்போற் செய்து நிற்க அது கண்ட நீலகண்டன் சுதரிசனைப்பார்த்து ஓவேதியனே, நீ இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்க்கடவை யென்றுகூற, அப்போது மறையவன் திரிகரணசுத்தியோடும் அந்தச் சர்வதீர்த்தத்தைப் பிரதட்சணஞ் செய்து வேதவிதிப்படி அதில்மூழ்கி எழுந்திருந்த மாத்திரத்தில் நரை திரை மூப்பு முதலிய யாவும் நீக்கி தேகமானது பசும் பொன்னைப்போற் பிரகாசிக்கவும் உலகினர்காள் மன்மதனோ மகா விஷ்ணுவோ மான்மழுதரித்தோன் மதலையாகிய மயில் வீரனோ வென்று மதிக்கத்தக்கதாய் உருவங்கொண்டு கரைமீது வந்து சேர்ந்து விபூதி உருத்திராட்சந்தரித்துப் பரமசிவனை சகஸ்திரநாமங்களினால் தோத்திரஞ்செய்ய அப்போது சாம்பவ மூர்த்தியானவர் சொல்லுவார்.

வாராய் சுதரிசனனே நாம் உனக்காக இந்தலோகாலோகங்களிலுண்டான சர்வதீர்த்தங்களையும் ஒன்றாய் இவண் வருவித்தமையால் இத்தீர்த்தத்துக்கு இன்று முதல் சர்வதீர்த்தமென்னும் மானத தீர்த்தமென்றும் பெயர்விளங்குவதோடும்; இதனையாரொருவர் தரிசித்தாலும்; மூழ்கினாலும் அருந்தினாலும்அவர்களுக்கு இகத்தில் போகபாக்கியங்களும் பரத்தில் மோட்சமுங்கைவல்யமாம் இதன்றியும் அனந்தகோடி பாவங்களைச் செய்தவராயினும் இத்தீர்த்தத்தின் பரிசம் பட்ட மாத்திரத்தில் அப்பாவங்களெல்லாம்பாறுமுன் பனிபோல்விலகிகிருதார்த்தராவர்களென்று பரமசிவனார் வரமளித்தபோது சுதரிசனனது தேகமானது இளஞ்சூரியனைப்போ விருப்பதுகண்ட தேவர்கள் முதலிய யாவரும் திக்ப்ரமைகொண்டு, இவ்வேதியன்முன்னரிருந்தவனன்று இவன்யாரோ தெரியவில்லையென்றுஎண்ணம்தாக்தக்கதாயும் அல்லது இத்தீர்த்தத்தின்பெருமையோ இவ்வகை யுற்றதோவென்று எண்ணத்தக்கதாயும் மகிமைபொருந்திய தீர்த்தத்தையும்மறையவனையும் கண்ணிமையாற் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்திருக்கையில் அவ்வேளையிற்

சந்திர ஜடாதர மூர்த்தியாகிய உமாமகேசன் சுதரிசநனை நோக்கி ஓ பிராமணோத்தமா, நீ சதாகாலமும் இத்தீர்த்தத்திற்முனேமூழ்கி நம்மை பூசித்துக்கொண்டு வந்தால் முத்திவீடாகிய நமது பதியைச் சேறுவாயென்று விடையளித்துச் சகல தேவர்களோடும் சிவகணங்களோடுங் கையிலாசத்துக் கெழுந்தருளினர். அப்பால் சுதரிசநனனவன் அந்தக்கந்தமாதனத்திலே வாசஞ்செய்துகொண்டு திரிகாலமும் சர்வதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து அங்ஙனமெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீராமநாதனைப் பணிந்து வருகிறபோது ஸ்ரீகைலாசபதியினருளால் பெறுதற்கரிய அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சைதன்ய சொரூபத்தைக் கலந்தானுதலால் அதுமுதல் உலகின் கண்ணுள்ளநரதிரை மூப்புபிணிக்குரியவர்கள் முதலிய பஞ்சமா பாதகராயிருந்த போதினும் அந்தச்சர்வதீர்த்தத்தைத்தரிசித்தாலும் அதிற்றீர்த்தமாடினுலும் அந்நீரை யருந்தினுலும் அவர்களுடைய பாவங்களெல்லாமகன்று அநேகயாகாதிகிருத்தியங்கள் செய்தபலனைப்பெற்று வாலைப்பருவராய் மேலான புண்ணியலோகத்தைப் பெறுவார்கள் மேலும் இவ்வளவுமகிமை பொருந்திய தீர்த்தத்தினேடுந் தனுக்கோடி யென்றுமோர் புண்ணியதீர்த்த மிருக்கின்றது அதன்பெருமையைக் கூறுவது ஆயிர நாவுடையஆதிசேடனுக்கும் அரிதாமென்று சூதமுனிவர் சொல்லியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையை திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேடக சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

சர்வ தீர்த்தம் முற்றிற்று.

இருபத்தோருவது

தனுக்கோடி தீர்த்தம்,

கேளுங்கள் முனிவர்களே இவ்வுலகின்கண் ஓங்கும் பாதக ண்டதட்சணசாகரத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினாற் கட்டப்பட்ட சேதுவே தநுக்கோடியாயுஞ் சமுத்திரரூபமாயும் பிரகாசித்து ஆகாயத்தையளாவிய மதில்சூழ்ந்த கோட்டையையுடைய ராவணாதி ராட்சதர்களை நெக்குநெக்காய்பிளந்த தனுவினாலே உண்டாகப் பட்ட இந்த தனுக்கோடியை யாதாமொருவர் நினைந்தாலும் கண்ணினாற் கண்டாலும் அதில் தீர்த்தமாடினாலும் அதிலுண்டாகிய காற்றின்பரிசம் பட்டாலும் அவற்றிலோர்திவலை தேகத்திற் பட்டாலு மவர்கள்யமபுரத்திலிலங்கு மிருபத்தெட்டு நரகங்களை கண்ணாற் பாரார்கள் இதுவன்றியும் லோகத்திற்பாவிகளா யிருப்பவர்கள் ஸ்திரீகளுடைய சொத்துகளையும் பிள்ளைகளின் சொத்துக்களையும் அயலார்களுடைய சொத்துக்களையுந் திருடும் பாதகர்களை யமன் தன் தூதுவர்களால் தமமென்று சொல்லப்பட்ட நரகத்திலாழ்த்தி துன்பப்படச் செய்வான் வேதாகமங்களையுணர்ந்த வேதியர்களையும் பெரியோர்களையும் ஆசாரியர்களையும் வஞ்சித்து அவர்களது பொருள்களைக் கொள்ளை கொண்டவர்களை ரவுரவாதி நரகத்தில் வீழ்த்தித் துன்பப்படச் செய்வான் இதுதல்லாமலும் எவனொருவன் தனது பிள்ளைகளை வஞ்சித்து தான் மாத்திரம் பூரணமாய்ப் புசித்துத் திரிகின்றானோ அவனைக் காடி புலி சிங்க முதலியவைகளால் இம்சைபடுத்தி மீளாநரகத்திற் காளாக்கி உலையச்செய்வான்.

இதுதல்லாமலும்காட்டிற் சஞ்சரிக்கப்பட்டமிருகங்களையும் பறவைகளையும்எவனொருவன் அம்புமுதலியவற்றால் நாசப்படுத்துகிறானோ அவனையம்படாள் நடுங்கும்படியாய்ப் பிடித்துபாசக்கயிற்றினாற் கட்டி இருப்புத் தண்டங்களினாலே மண்டைதிறக்கும்படியாயடித்துகும்பிபாகமென்று சொல்லப்பட்டநரகத்திற்றள்ளி அளவிறந்தகாலம் வாதைப்படும்படியாய்ச் செய்வார்கள் வேதப்பிராமணனையும்தாய்தந்தையர்களையும் தமயன்முதலிய பெரியோகளையும்

மதியாம லவமானப் படுத்தி வைத்தவர்களையும் குண்டு கட்டாக கட்டி சூரியகிரணந்தோய்ந்த பாலைநிலத்தில் உருட்டுவதன்றியும் அக்கினிவளர்த்தி அதனடுவிற் றூக்கிப்போட்டும் வதைப்படுத்து வதோடுங் காலசூத்திர மென்னப்பட்ட நரகத்திலே தள்ளிவதைப்பார்கள் இதல்லாமலும் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட வேதசாஸ்திரபுராணங்கள் ஒருவழியிருக்க தானொரு வழியாய்ச் சொல்லப்பட்டவனை அவனது பிராணாந்தகாலத்தில் காலதூதர்கள் அவனது கால்களிற்பழுதையைக்கட்டி தடங்களினின்றும் மாறிமாறி இழுத்துக்கொண்டுபோய் விஷாக்கினியென்று சொல்லப் பட்ட நரகத்திலே போட்டு மிதிப்பார்கள் இதல்லாமலும் மகா மண்டலேசுவரனாயினும் மகாராசனாயினும் அவனதுமந்திரியாயினுங்காரியக்காரராயினுந் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒருவன்மீது யாதொரு குற்றமில்லாதிருந்தும் இவனைத் துராக்ருதமாய்ப்பிடித்து இம்சித்தால் அத்தகைய அதமரை யமகிங்கிலியர்கள் பிடித்துக்கொண்டு போய் இருப்பாலையிற் போட்டு ஆடிச்சாறு பிழிந்து பின்னர்பன்றிமுகமென்னப்பட்ட நரகத்திற்றள்ளி நெடுங்காலம் வருத்தப்படச் செய்வார்கள்.

மேலும் உலகின்கண் நடக்கப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் கடவுள் செயலென்று நினைத்திருக்கும் பெரியோர்களைத் தீங்கு செய்யும்பாவிகளை கூவமென்று சொல்லப்பட்ட நரகத்திற்றள்ளி இரும்பைப் பாகுபோலுருக்கி அன்னவர்களது ரோமத்துவாரத்தின் வழியாய்க் கரண்டிகளினு லள்ளிவிடுத்து தேகத்துட் புகும்படிச்செய்தும் அதனோடு ஈயங்களைக்காய்ச்சி நவத்துவாரங்களின் வழியாய் விடுத்துப் பெருந்துன்பப் படுத்துவார்கள் இன்னமும் இப்புவியின்கண் இராசர்களாகப் பிரந்தவர்களாயினும் பிராமணர்களாயினும் அவர்களுக்கு வேதவிதியில் நியமித்த வண்ணம் யாகாதி கிரித்தியங்களை நடத்தாமல் தத்தமக்குரிய பாக்கியங்களைத் தாங்களே புசித்துக் காலத்தைப்போக்குவார்களாயின அவர்களை யமபடாள் மலபாண்டமென்னும் நரகத்திற் றள்ளி அவர்களுடைய மலங்களையும் மூத்திரங்களையும் அவர்களையே புசிக்கும்படியாய்ச்செய்து துன்பப்படுத்துவார்கள்.

இஃதன்றியும் லோகத்திற் சனித்த மானவர்கள் தம்மோடொத்தவர்களைக்கலந்து போசனகாலங்களிற் சம்பந்தியாய் வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடாமல் தாங்கள் மாத்திரந் தனியா யிருந்து

அறுசுவைப்பதார்த்த அன்னங்களேனும் தாலம் தெங்குமுதலிய தருக்களினது மதுக்களேனும் அருந்துவார்களாயின் அன்னவர்களை கிருமிபூணமென்று சொல்லப்பட்ட நரகத்திற்றள்ளி புழுவோடேபுழுவாய்ப்போகும்படி செய்தும் அந்நரகில் வாழப்பட்ட பெரும்புழுக்கள் இவர்களை விழுங்கவும் துன்பப்படச் செய்வார்கள் இதுவுமல்லாமலும் லோகத்தில்பிராமணுளுடைய சொத்துக்களையுந் தங்களோடொத்த அயலாருடைய சொத்துக்களையுந் துராக்ருதத்தினுலாவது சோரத்துவத்தினுலாவது அபகரிப்பவர்களையும் அபகரிப்பவர்களுக்கு உதவிசெய்பவர்களையும் தாதுக்குருயென்று சொல்லப்பட்ட நரகத்திற்றள்ளி ஆலகாலவிடங்களை அவர்வாயில் ஊற்றுவதல்லாமலுந்தீயினும் விட்டுக்கருக்கி அந்நரகத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் வேதாளங்களினது பற்களுக்குப்பதமாய்க் கட்டும்படிச்செய்வார்கள் இஃதன்றியும் புவியின்மீதுபுருடராய் ஜனித்தவர்கள் தனக்குமேலான குலஸ்திரீகளையாகினும் இச்சையில்லாத ஸ்திரீகளையாகினும் தான்இச்சைகொண்டு பொருள் விரயத்தாலாவது இதாதந்திரங்களினுலாவது இச்சையுறும்படிச்செய்து புணர்ந்தாலும் அல்லது கீழ்மக்களைப் புணர்ந்தாலும் அத்தகையபாவிகளையும் வைதவ்யஸ்திரீகளைச் சேரும்பாவிகளையும் கால தூதர்கள் கொண்டுபோய் இருப்புக்கம்பங்களை அக்கினியிற்காய்ச்சி அந்த ஸ்திரீபுருஷர்களை அந்தக்கம்பங்களைக் கட்டியணைத்து முத்தமிடும்படியாய்ச் செய்வார்கள் உலகத்தில் ஓர் புருடனுக்குப்பத்தினியாயமைந்த பெண்ணுனவள் தன் மணாளனையெதிர்த்து வாது செய்தும் அவன் சொல்லுக் கிணங்காதும் தீங்கு நினைத்தும் அடங்காமற்றிரியும் பெண்களைக் காலதூதர்கள் கொண்டுபோய்கற்பாறையின்மீது படுக்கவைத்துக் கருக்கரிவாளினுல் அவர்களுடைய தேகத்திலுள்ள மாமிசங்களையெல்லாம்அரிந்து குப்பலாகச் சேர்த்துப்பந்து போற்றிரட்டியும் தீயிற்போட்டு தள்ளுவார்கள் இதுவல்லாமலும் புருடர்கள்தமக்குஇணங்காத கர்ப்பஸ்திரீகளைத் தொந்தரவுசெய்து புணர்ந்து அதனுற் கர்ப்பத்தினுற்ற சிசுக்களுக்கு நாசமுண்டாகும்படிச்செய்யும் பாவிகளையும் லோகத்திலே தனது இல்லறதர்மத்துக்கு உரிய புருடனிருக்கபரபுருடனை யிச்சித்து அதனுலுண்டாகிய கருவை அழிக்கும் நீலிகளாகிய கொடும்பாவிகளையும் பரபுருடன் இச்சையால் தனதுமணாளனைக்கொன்ற பாவிகளையும் புருடன் ஆக்கினையைக்கடந்து தேர் திருவிழா முதலிய வற்றிற்குப்போகும் பாவிகளையும் எமகிங்கிலி

யர்கள் பிடித்துக்கொண்டு போய் ஆனையின்காலிலிடறச்செய்தும் இருப்புத் தண்டங்களைக் கொண்டோங்கிப் பஞ்சுபஞ்சாய் நைய வடித்துக் குழப்பி மலத்தோடே சேர்த்துப் புழுக்க வைப்பார்கள்.

இதல்லாமலும் யானைமுதல் எறும்பீறுக அடங்கிய உயிர்களை வாதைப் படுத்தினுலும்வதஞ்செய்தாலும் அவ்வாறு செய்கையிற் பார்த்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்தாலும் அன்னவர்களை யமபடாள்கெக்கரிகொட்டி இழுத்துக்கொண்டுபோய் விடந்தோய்ந்த கழுவிலேற்றித்தொந்தரவுசெய்வார்கள். இதல்லாமலும் உலகத்திற் புருஷர்களாயினும் ஸ்திரீகளாயினும் பிள்ளைகளாயினும் மானுவமான மில்லாமல் கெட்ட நடத்தைகளிற் பிரவேசித்தும் மதுமாமிசாதிகளைப் புசித்தும் சூதாடியும் கொலைகளவு செய்தும் மிருகங்களுக்கொப்பாகத் திரியப்பட்ட பாவிகளை அவர்களது பிராணுந்தகாலத்தில் காலதூதர்கள்பிடித்துக்கொண்டுபோய் மலமூத்திரங் கோழை சீழ் இரத்த முதலியவைகள் நிரம்பியிருக்குங் குழிகளிற்றள்ளி வாதைப் படுத்துவதோடும் பயங்கரமாகிய பெருநரகங்களினும் எமனுடைய கட்டளையின்படி விட்டுத் துன்பப்படுத்துவார்கள் இதன்றியும் வனங்களிற் சஞ்சரியாநின்றமான் மறை முதலியவற்றையும் பறவைக் கூட்டங்களையும் வேட்டைமார்க்கத்தில்நாய்களையேவிக் கடிக்கச்செய்தும் கவண்கற்களாலும் அம்புகளாலும் உருண்டை விற்களாலும் வதஞ்செய்தும்புசிக்கப்பட்ட பாவிகளை புகட்டின்மீதேறி யுலாவாநின்ற யமபடாள் பிடித்துவந்து இருப்புத் தண்டங்களாலடித்து என்புகளை நொருக்குவதன்றியுங் அருவத்திலேற்றி யாட்டியும் கழுவிலேற்றியுஞ் செக்கிற்போட்டுத் திருப்பியும் உரலிற் போட்டிடித்தும் அம்மியிலிட்டரைத்தும் அவர்கள் உயிர் நீங்காமலிருக்கும்படியே தோலோடு தோலாகவுஞ் சதையோடு சதையாகவும் என்போடு என்பாகவும் கற்பகோடிகாலம் வரையில் இம்சைசெய்து வருவார்கள் மேலும் புருடர்களாய் நற்குலத்திலுதித்தவர்கள் தமதுபத்தினிகளையாவது பரஸ்திரீகளையாவது தம்முடையயிந்திரியமதை அருந்தும்படியாய்ச்செய்த பாவிகளைக்கொண்டுபோய் அவர்களுடைய காமநீரையே புசிக்கச்செய்து அநேககோடிகாலம் ரவுரவாதிநரகத்தில் அழுந்தியிருக்கும்படிச் செய்வார்கள் இதல்லாமலும் வைத்தியன் மீதோங்கும் வியாபாரிகளிடத்தில் பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு அதனைமறுபடியும் அவர்களுக்குச் செலுத்தாமலும் அயலாருடைய இல்லங்களை அக்கினியினுற்கொளுத்தியும் உயிர்களை நாச

முறச்செய்தமகா கொடும்பாவிகளை யமதூதாள்வச்சிரக்கொள்கை யென்று சொல்லப்பட்டநரகத்திற்றள்ளி நையவடித்துக் கொடுந் துன்பத்தைச் செய்வார்கள் இன்னமும் சிவசொத்துக்களைமோசஞ்செய்தும் ஒருவரறியாமற் களவுசெய்துங் காலங்கழித்துலவும் பாவிகளைக் காலதூதர்கள் எப்போது மீளப்படாத கால சங்கடமென்னும் நரகமாகிய வக்கினிகுண்டத்திலே தள்ளி வாதைப்படுத்துவார்கள்.

ஆதலால் இவ்வாறு பாவங்களைச் செய்பவர்கள் அடையுந் துன்பங்களைச்செப்பவேண்டுமாயின் நெடுநாட் செல்லும் ஓ முனிவர்களே, பஞ்சமாபாதகர்களாயினும் மாதா பிதாக்களுக்கு சிரார்த்த முதலியவைகளைச் செய்யாதவராயினும் குரு இஷ்டா வேத சாத்திரங்களையுணர்ந்தவர்களுக்குத் தீங்குசெய்தவராயினும் அப்பேர்க்கொத்தவர்கள் ஸ்ரீராமதனுக்கோடியிலே தீர்த்தமாடுவாராயின் அவர்கள் ஒருகாலத்திலும் மேற்கூறிய நரகங்களை கண்ணினுலும் பார்க்கமாட்டார்கள் எமதண்டனைக்கும் ஆளாகார்கள்.

அத்தன்மைபொருந்திய மகிமையைப்பெற்றுவிளங்குந் தநுக்கோடியிலே மூழ்கினபேர்களுக்கு மேலான அறிவுபொருந்துவதோடுஞ்சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய பதங்களு மெளிதாய்க்கிடைக்கும் அல்லாமலும் அன்னவர்களைப்பற்றிய ஊழ்வினையகலுவதோடும் அநேக வின்பங்களையும் பிராமணர்களுக்கு பாரம் பாரமாய் பசும்பொன்கொடுத்த பலனையும் ஆயிரங் கோதானஞ் செய்த பலனையும் கன்னிகாதனஞ்செய்த பலனையும் கொடுத்து அவர்கள் வசத்திலுண்டாகிய பாதகங்களைத் துரத்தி இம்சையை சத்தசாகரத்துக்கப் புறம்விலகச்செய்து சுத்தநிர்மலராய் மனத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்து பரிசுத்தராக்கும், கேளுங்கள் முனிவர்களே இக்கடல் சூழ்ந்த உலகின்கண் கோதண்டமென்னும் நெடியவில்லையுடைய அதிவீர பராக்கிரமசாலியாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்டதநுக்கோடியிலேதீர்த்தமாடிய பேர்களுக்குஇப்போதுநாம்சொல்லியவண்ணம் துன்பமனைத்தும்நீங்கி இன்பத்தை தருவதற்குச் சந்தேகமிராதென்று அக்கினியிலேவேகும்இரும்பைஎடுத்து எனதுநாவினமீதுவைத்துக்கொண்டு சித்தமாய்ச்சொல்லுவேன் யான்சொல்லுமிதை உண்மையென்று நம்பாமல் யாவரேனும் இது வீண்வார்த்தையென்று நினைப்பார்களா

யின் அவர்கள் சங்கரீய மரபிலேஜெனித்து அதற்கிசைந்த தொழிலிற் பிரவேசித்துப்பெருந் துன்பத்தை யடைவார்கள்.

உண்மையென்றுநம்பியபேர்கள் அவர்களது கருமத்தையும் போக்கி நல்ல பாக்கியங்களைப்பெற்று மோட்சவீட்டையு மடைவார்களாதலால் இத்தகைய தநுக்கோடியாகிய புண்ணியதீர்த்தமிருக்க வேறேதீர்த்தத்தை நாடிப்போகின்ற பேதைகளைப்போல ஒரு பயித்தியக்காரருமில்லை அவர்களுடைய விவேகத்தை நாம் என்னசொல்லுவோம்முநிவர்களே, அந்ததநுக்கோடிக்குப்போய் அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தைக் கையினல் தொடினும் கண்ணினற் காண்கினும் அதனைப்புகழினும் மனதில் நினைப்பினும் அவர்கள் பூமியில் மீண்டும் ஜெனனமடையார்கள் நைமிசாரண்யரே யென்று சூதமகாமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட முநிவர்கள் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து; சூதமாமுனியைநோக்கி, சுவாமி தேவரீர் சொல்லிய சேதுவானது சமுத்திரசொருபமா யிருக்கப்பட்ட புண்ணிய தீர்த்தத்துக்கு தனுக்கோடி என்று பெயர் வந்த காரண மியாது அதனைத்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டு மெனக் கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லுவார் கேளுங்கள் மஹருஷிகளே கோதண்டமென்னும் வில்லைக்கரத்திலேந்தி யிலகாநின்ற ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் பத்துசிரங்களையும் இருபது கரங்களையுமுடைய ராவணனைச்சங்காரஞ்செய்து பன்னுதற்கரிய தசக்ரீவனென்னும் ராவணனலே தரிக்கப்பட்டிருந்த கிரீடத்தை விபீஷணனுடைய சிரத்திற் றறித்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்து இலங்கைக்கு அரசனுக்கிச் சமுத்திரத்திற் கட்டியிருக்குஞ் சேதுமார்க்கத்தில் சீதாதேவியோடுந்தனதுதம்பியாகிய இலட்சுமணன்அனுமான், சுக்ரீவன் முதலிய வானரவீரர்கள் யாவரும் புடைசூழ்ந்திறைஞ்சப் புட்பக விமானத்திலேறிச் சந்திரசூரியரும் விலகி நிற்கும்படியாய் கருட காந்தர்வ சித்தவித்தியாதரார்கள் போற்றச் சேதுவைக் கடந்து கந்தமாதனத்தி லிறங்கித் திருவிளையாடல் செய்யவெண்ணி யிருக்கையில் ராமச்சந்திரனுடையபாதபத்மங்களை விபீஷணனனவன் பணிந்து கூறுவான் சுவாமி, வேதவேதாந்த மூர்த்தியே தேவரீரிப்போது இராவணதி ராட்சதர்களைக் கண்டிக்கும் பொருட்டு வானராதி வீரர்களாற் செய்யப்பட்ட இச்சேதுவை இவ்வாறே யிருத்திச்சென்றல் இலங்கையில் உள்ள இராக்கதர்களியாவரும் இம்மார்க்கத்தில் எங்கும்போக்கு வரவாயிருந்து உலகிலுள்ளஜீவர்களை இம்சைசெய்வார்க ளாதலால் இச்சேதுவாகிய அணையை

சேதிக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அப்போது ஸ்ரீராமமூர்த்தியா னவர் அவ்வாய்மையைக்கேட்டு மெய்தானென்று சிந்தித்து மன க்களிப்பினோடுந் தனதுகரத்தில் விளங்குங் கோதண்டமென்னும் வில்லினாலே நல்ல சர்ப்பத்தை கருடன் தன் கால் நகங்களினாற் றூக்கிக் கிழித்ததுபோலவும் முன்னர் இலங்கையில் இந்திரசித்து வினால் விடப்பட்ட நாகபாசத்தை கருடபகவான் பொடிபடச் செய்ததுபோலவும் கிழித்துச்சேதுவாகிய திருவணையைஉடை த்துப் போட்டார்.

அப்படி தநுவினுடைய கோடியினால் உடைக்கப்பட்டசேது வுக்கு தநுக்கோடி யென்று ஓர் நாமம் விதிக்கப்பட்டதென்று சூதமாமுநிவர் சொல்லிப் பின்னுங்கூறுவார் ஓ, முனிவர்களே, இந்த மகிமைபொருந்திய தநுக்கோடியைத் தரிசித்தபேர்கள்பிற விச்சாகரத்துக்கரியவர்களாக விருப்பதோடும் அவர்கள் பெறும் பேற்றை நம்மாற்சொல்லி முடியாது மேலும் அத்தநுக்கோடியி லிறந்தபேர்களுக்குப்பிறவிநோய்நீங்கிப் புண்ணியசரீரம் பெற்றுப் பொன்னுலக வாழ்க்கையையடைந்து முடிவில் முத்தி வீட்டை யும் பெறுவார்கள் இதன்றியும் அச்சேதுவிலேவிரதாதிகள் தான தருமங்கள் முதலானவற்றை நடப்பித்து வைத்த புண்ணியர்கள் குறித்த அஷ்டபோகங்களும் அட்டசித்திகளும் அட்ட லட்சுமி கடாக்ஷங்களும் பெற்று மோட்சானந்தத்தையும் அனுபவிப்பார் கள் மேலும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தமது தநுக்கோடியினாற் கீறிக்காட்டிய குறிப்பானது பிரமலோகம் விஷ்ணு லோகம் சிவ லோகமென்னும்மூன்றுலோகங்களுக்கு போகுமார்க்க மென்றறி யுங்கள் உலகின்கண் ஆவலோடுஞ்செய்யப்பட்ட யாகாதி அக்கினி கோத்திரங்கள் தானதருமங்கள் மந்திராதிகள் விரதாதிகளிலே அநேககாலம் பழக்கஞ்செய்து அடையும் பலன்களையெல்லாம் மகா பாவிகளாயினும் இந்தத் தனுக்கோடியானது பரிசம் பட் டால் ஓர் இமைப்போதிற் பெறுவார்கள் ஆதலால் இதன் பெரு மையை நாமென்ன சொல்லப் போகின்றோம். மேலும் கங்கை யமுனை சிந்து காவேரி கோதாவரி பம்மை சரஸ்வதி முதலிய நதிகளுக்கு நியமநிஷ்டை யோடும்போய் வருவதற்கு எண்ண முற்றவர்கள் இந்தத் தநுக்கோடியிலே ஓர் பொழுது விடிந்த வுடனே தீர்த்தமாடி விட்டால் அவைகளுக்குப் போக வேண்டியதில்லை அன்றியும் இஷ்டகாமியார்த்தங்களைத் தாத்த க்க இந்தத் தநுக்கோடியிலே மூழ்கினவர்களும் கண்ணினாகற்

ண்டவர்களும், பின்னர்காசிக்குப்போய் இறக்கவேண்டு மென்கிற இச்சை கொள்ளவேண்டியதில்லை இதல்லாமலும், உலகில் வருங் கலிப்பிணியிற்சிக்கித்துன்பமடையுந் தரித்திரனானவன் இத்தனுக் கோடியிலே மூன்றுநாள் தீர்த்தமாடினால் அவனிடத்தில் அஷ்ட லட்சுமிகள் வாசஞ்செய்வதோடும் அளகேசனை நிகர்த்தவனாயிரு ப்பான் யாதாமொருவன் அதில் வேதியர்களுக்கு தன்னாலியன்ற மாத்திரந் தட்சணை தாம்பூலங்கொடுத்து மூழ்கத் திறமில்லாதவ னாயினும் ஒருபோதேனுந் தன்கோரிக்கைகளை மனதிலுத்தேசித் துக்கொண்டு அந்தராம தனுக்கோடியில் மூழ்கினால் மறுபடி யும் மூழ்குவதற்குள் அநேகபாக்கியங்களைப்பெற்று கோடிகோடி தானதருமங்களைச் செய்யுந் திறமுடையவனாய் விளங்குவான்.

ஆதலால் பன்னுதற்கரிய தனுக்கோடியிலே முப்பத்து முக் கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் அஷ்டவசுக்கள் கருடகாந்தருவசித்த வித்தியாதரருரகராகாயவாசிகள் போகபூமி யர் நாட்கள் கோட்கள் சிவகணங்கள் புடைசூழும்படியாய்த். திரிமூர்த்திகளுந் தந்தந் தேவிமாரோடும் வாகனருடராய் விஜ யஞ்செய்து தனுக்கோடியிற்சேர்ந்து ரமணியமாய் வீற்றிருந்து அச்சேதுவைப்பார்த்து கண்களித்திருப்பதால் அவ்விடஞ்சென்ற யாவரும் திரும்பிவர மன மில்லாதவர்களாய் கரசரணாதிகளை யசைக்காமலும் வாய்பேசாமலும் சித்திரப்பாவைபோற் பசிதாக முதலியவைகளும் எண்ணங்களுமற்று ஞானசொருபத்தை யடை ந்தவர்களுக்கொப்பாகிய பிரம்மானந்தக்கடலுட் டோய்ந்திருப் பார்கள் மேலும் உலகின் கண்ணேயுங்குஞ் ஜீவர்களில் ஒருவருக் கொரு காசேனும் நல்காத உலுத்தனாயினும் அந்தத் தனுக் கோடியைத் தரிசிப்பானாயின் அவன் தனக்கு சத்ராதியானவன் தன்னையணுகித் தன்னுயிரைத் தியாகமாய்க் கேட்டபோதினும் கொடுக்கத்தக்கமனத்தினையுண்டாக்குமாதலால்ஒனைமிசாரண்ணி யரே ஓதுதற்கரிய அதன் மகிமையை யாமென் சொல்லுவோம். மேலும் ருஷீசுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் முத்தியைத் தாத் தக்கதாயும் அணிமாவாதி அட்டாங்க யோகங்களையும் பரகாய பிரவேசங்களையும் இந்திராதி போகங்களையும் தசாவதான வித் தைகளையெல்லாம் கொடுத்து அதனாற் சுகித்திருக்கிறார்களே யன்றி வேறொரு விசேடத்தினால் அவர்களுக்கு மகிமைகிடைத்த தல்ல இவ்விராமதனுக்கோடியின் கரையிலே யாதாமொருவர் பிதுர்தர்ப்பணம் சிரார்த்தம் பிண்ட முதலியவைகள் கொடுப்பார்

களாயின் அப்பிதுர்க்களுக்கு யாதொரு சிந்தனையும் வேண்டிய தில்லை மறுபடியும் அவனாலேவருடாந்தரங்களிற் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டங்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் மேலான கடனைக் காத்துக் கொண்டிருப்பதோடும் அதனாலே மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தை யடைந்து சின்மயானந்த சொரூபத்தைப் பெறுவார்கள்.

இவ்வாறு பெறுவதன்றியும் அக்குலத்தில் உண்டான இருபத்தொருகோடி சென்மங்களிலுள்ள ஜனனமரண துக்கங்களும் இரவுரவாதி நரகங்களும் விட்டுநீங்கிப் புண்ணியபுருடராய் அன்னவர்குலங்களியாவும் பவித்திரமடைந்து ஜன்மசாபல்யமாய் மேலான புண்ணியலோகங்களை யடைந்துஎழுபத்தொருகோடி சதுர்யுகம் வரையில் ஆனந்தாதி போகங்களைத் தடையற அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து பேரின்பத்தைப் பெறுவார்கள் மேலும் அந்தத் தனுக்கோடிக் கரையிலே ஒரு பிராமணனுக்கு ஒரு வேளை யன்னங்கொடுத்தால் அப்படிகொடுத்தவனது சனனமுதல்மரண பரியந்தம் பிரதிதினம் அன்னதானஞ் செய்துவந்தால் எவ்வளவு பலனோ அவ்வளவுபலனைப்பெற்றுமேலான புண்ணியலோகத்தை யடைவான் இதன்றியும் அக்கரையில் நின்றும் வேதியர்களுக்கு யாதாமொருவன் பக்திவிநயத்தோடும் காய்கறி பதார்த்தங்களேனும் கந்தமூல பலாதிகளேனுங் கொடுப்பானாயின் அவன்யாகாதி கிர்த்தியங்கள் செய்தபலனைப்பெறுவான் பின்னும் அதி ஆவலோடும் நல்லபுண்ணியகாலங்களிற் அச்சேதுவில் தீர்த்தமாடியவர்கள் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணிய பலனைப் பெறுவார்கள் மேலு மந்த தனுக்கோடியிலே மாசிமாதசங்கிரமத்தில்தீர்த்தமாடப் பெற்றவர்கள் பெறும்பலனைக் கூறுவதற்கு யான் பாத்திரனல்ல எனெனில் கும்பமதியிலோங்கும் புண்ணிய திதி நட்சத்திரங்களிற் யாவரொருவர் அச்சேதுவின் தனுக்கோடியில் தீர்த்த மாடுகின்றார்களோ அவர்கள் பிரயாகைகங்கை முதலானதீர்த்தங்களாடின பலன்களை அடைவதோடும்உண்ணிய காரியங்களெல்லாங் கைகூடிசுவர்காதி போகங்களைப் பெறுவார்களென்று சுருதிவாக்கியப் பிரமாணங்களிலே சொல்லப்படுமாதலால் இரகுநாதருடைய கரத்தில் விளங்குந் தனுவினாலே உண்டான தனுக்கோடியில் யாவரொருவர்கோபாவேசத்தோடுங்கூடியிருப்பவர்களாயினும்தீர்த்தமாடுவாராகில் நட்சத்திர லோகத்தை அடைவார்கள் அந்தத் தனுக்கோடியைக் கண்ணினாற்கண்டவர்கள் பிரம்மஹத்திமுதலியபாதகங்களுக்குரியவர்களாயிருப்பினும் அதனைத் தரிசித்தபலனால் அப்பாதகங்க

ளெல்லாமகன்று பரிசுத்தராவர்கள். இதன்றியும் சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்தில் யாவரொருவர் நான்குஜாமமும் நித்திரை செய்யாமல் விழித்திருந்து இந்திரியங்களையடக்கி இராகத்வேஷாதிகளின்றி இராமச்சந்திரனாற் பூசிக்கப்பட்ட இராமநாதனை அர்க்கிய பாத்திய சோடசோப சாரங்களினாலே மனமகிழ்ச்சிசெய்து அருணோதயத்திலே அந்தத் தனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி தன்னுடையநித்தியகருமங்களை விதிப்படி நடாத்தி மறுபடியும்இராமநாதனுக்குஅபிஷேகாலங்கார நிவேதனமுதலிய சோடசோப சாரங்களுஞ்செய்துதுதித்து அன்போடும்வணங்கிப்பணிந்து தன்னாலியன்றவளவில் அன்னதானங் கோதானம்பூதானம், சொர்னதானம்நெல் அரிசி சர்க்கரை கோதும்பை திலம்நவதான்னியம் குடைபாதரட்சை முதலானதும் நீர்மோர் விசிறி சந்தனம் புட்பம்இவையாவும் திருப்தியடையும்படியாய்க்கொடுத்துபின்னர் தாம்பாரணைசெய்து அன்று பகற்போதும் நித்திரைசெய்யாமற் புண்ணியகதைகளைச் சிரவணித்துக்கொண்டிருந்து பொழுது போக்கிய பேர்களுடைய புண்ணியத்தையும் இன்பத்தையும் இராமநாதனே அற்புதஞ்செய்துக்கொள்ள வேண்டுமேயன்றி இவ்வுலகின்கண் அவர்கள் பெருமையை வேறொருவராற் சொல்லி முடியுமோ ஆதலாற் இத்தன்மைபொருந்திய தநுக்கோடியில் என்னவருத்தப்பட்டாவது ஆத்மலாபம்வேண்டி மூழ்கியபேர்களுக்கு முக்திவீட்டைச் சித்தமாய்க் கொடுத்து சின்மயானந்த சொரூபமாக்கிவிடும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை இதல்லாமலும் படைப்புக்குரிய பிரம்மதேவனும் பாலிப்புக்குரிய விஷ்ணுவுஞ் சங்காரத்திற்குரிய உருத்திரனும் சுருதிகர்த்தாக்களுஞ் சிரேஷ்டமாய்விதித்திருக்கும்வண்ணம்அர்த்தோதய மகோதய புண்ணியகாலங்களில் அழகுபொருந்திய அந்தத் தனுக்கோடியிலே தீர்த்தமாடின பேர்கள் மறுபடியும் பூமியில் தாய்வயிற்றினிடமாய் உதயமாகமாட்டார்கள்,

மேலும் வேதமந்திர விதிகளினாலே செய்யப்பட்ட யாகாதி பலன்களைக் கொடுப்பதன்றியும் சந்திர சூரியரை அரவந்தீண்டுங் காலமாகிய கிரணகாலங்களிலாவது ஆடிமாதசங்கிரமஅமாவாசை பவுரணை காலங்களிலாவது தனுக்கோடியிலே மூழ்கின பேர்கள் அநேக பிரமஹத்தி செய்தவர் களாயினும் அவையாவும் விமோசனமாகி அவர்களடையும் பெருமையை இரண்டாயிரம் நாவைப் படைத்த ஆதி சேடனாலுஞ் சொல்ல முடியாததாய் விளங்குவ

தோடும் அவர்களுக்கு ஆடையாபரணமுதலிய நவநிதிகளும்இரா சபோகங்களும் உண்டாகி மேன்மையுற்றிருப்பது மல்லாமல்நெடி யகடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள சகல தீர்த்தங்களுமாடிய புண்ணிய பலன்கிடைக்கும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை யாதலால் அன்னவர் கள் இப்புவியின்க ணிருக்குமளவும் தம்மிஷ்டகாமியங்களை யநுப வித்து மறுமையிலே மோட்சசுகத்தையுஞ் சித்தமாயனுபவிப்பார் கள் ஆதலால் இவ்வளவு மகிமை பொருந்திய சேதுவின் மத்தியி லோங்கும் கந்தமாதனகிரிச்சாரிலே விளங்கிய இராமதனுக்கோ டியிலே திரிமூர்த்திகளும் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருப்பார்களா யின் யாம் என்னசொல்லுவோம்.

இந்தத் தனுக்கோடியிலே சாட்சாத் ஈசுவர சொரூபியாகிய அசுவத்தாமா தீர்த்தமாடி நித்திரையில் வஞ்சனையாய்பஞ்சசிசுக் களைவதஞ்செய்த பாபத்தைப்போக்கிக் கொண்டாரென்று சூத மகாமுனிவர்சொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட நைமிசாரண்யரு ஷிகள் முநிவரைப்பணிந்து அசுவத்தாமாவானவர் சிசுக்களை வத ஞ்செய்யக்காரணமியாதோ அதனை திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டு மென்றுகேட்கச்சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

தனுக்கோடி தீர்த்தம் முற்றிற்று.

———

அசுவத்தாமாச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய முனிவர்களே? நெடியகடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் மறைவிதியிற் கூறுஞ் சதுர்யுகங்களில் மூன்றுவது யுகமாகிய துவாபரயுகத்தில் சோமசூரியாக்கினியென்னு முக்குலவேந்தருள் சந்திரகுல சிகமணியாய் விளங்கும் பாண்டுமகாராஜன் புத்திரர்களாகிய பாண்டவர்களும் அவர்கள் தாயாதியாகிய துரியோதனுதிகளும் இராச்சிய பாரத்தைக் குறித்து ஒருவர்க்கொருவர் துவேஷமாய் பாரதயுத்தத்திற் காரம்பஞ்செய்து இருதிறத்தாரும் அநேக சேனுசைனியங்களோடு கூடிக் குருக்ஷேத்திரத்தில் அமர்விளைத்தபோது அவ்வமரில் பத்தாநாட் சண்டையிலே பீஷ்மரும் பதினைந்தாநாட் சண்டையிலே துரோணரும் பதினேழாநாட் சண்டையிலேகர்னமகாராஜனுமடிந்தபிறகு பதினெட்டாநாள் சல்லியன்முதலிய ரதகஜதுரகபதாதிகளெல்லா மடிந்து துரியோதனனுடனே வீமசேனனுனவன்மற்போர்செய்யப்புகுந்து துரியோதனனுடைய தொடைமுறியும்படியாய்க் கதையினுலடித்து களத்தில் விழும்படிச்செய்து பாண்டவர்கள் தமதுசேனுசைனியங்களுடனே பாடி வீடுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் சாத்தகியுடனே பஞ்சபாண்டவர்களை யழைத்துக் கொண்டு ஓர் வனத்தைநோக்கிப்போகையில் அவ்வனமெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வருவதையறிந்து தளிர்த்தும் பூத்தும் காய்த்தும் மகாசிங்காரத்தோடும் விளங்கவும் அவ்வனத்தில்வாசஞ்செய்யப்பட்டபாவைசாதிகள் முதலிய யாவும் தொழுதுநிற்கும்படியாய் கண்ணனுகிய கிருஷ்ணபகவான் சாத்தகி முதலியவர்களோடும் வேடிக்கைபார்த்தமாய் வனவேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் துரியோதனுதியரைச்சார்ந்த கிருபர் கிருதவன்மா அசுவத்தாமா இம்மூவருங்கௌரவாதிகளது போர்க்களத்திலே தப்பியிருக்கின்றவராதலால் அவர்களன்றிராத்திரி வேளையிற் கடுஞ்சினத்தோடும் அமர்க்களத்தில் தொடைமுறிந்து குற்றுயிரோடுகிடக்குந் துரியோதனனைக்கண்டு சகிக்கப்படாத துன்பங்கொண்டு நிற்கும்போது அரவக்கொடியோனுகிய துரியன் அவர்களைக்கண்டு தாயைக்கண்ட சேய்போற் பரதவித்து கண்ணீராறுப்பெருகுப்படியாய்க் கதறி அசுவத்தாமாவைப்பார்த்து ஐயா ஆசிரியர் புத்திரராகிய அசுவத்தாமரே என்செய்வேன்

பிராண வேதனைக்கு ஆளானேனென்று கண்ணீருகுத்துச் சொல்லியதைக்கேட்ட அசுவத்தாமா மனம்பதைத்து துரியோதனனை நோக்கி ஐயாவேந்தே பாண்டவர்கள் வஞ்சகமாய் உமது உயிர் நிலையைக் கேட்டறிந்து இவ்வாறு உமக்கு துன்பத்தைக் கொடுத்தமையால் இப்போதேனும் நீர் எனக்குச் சேனாதிபதி பட்டங் கொடுத்தால் இக்கணத்திற்றானே பாண்டவர்களைந்து பேரையும் அவர்களுடையஇரதகஜ துரகபதாதிகளையும்பரிதிமுன்பனிபோல் நாசப்படுத்திவருவேன்.

அப்படி யான் முடிக்காவிடில் யான்செய்த புண்ணியமனைத்தும் இழந்துவிடக் கடவேனென்று கூறிய உறுதிவார்த்தையைக் கேட்ட அரவகேதனன் வஞ்சகத்தை யகற்றாதவனாய்க் கிருபாச்சாரியரைப்பார்த்து ஐயா நீரிந்த குரு குமாரருக்குப் பட்டங்கட்டுமென்று சொல்ல அவருமதுபோல நடத்த பின்பு அசுவத்தாமா துரியனிடம் விடைபெற்று கிருபாச்சாரி கிருதவன்மா அசுவத்தாமா இம்மூவரும் பாண்டவர்களிருக்கும் பாடிவீடுநோக்கி அருகேவருகிறபோ தங்கே காவலாகவிருந்த சண்டகோவென்ற பூதமானது வருபவர்களைக்கண்டு ஆக்ரமித்து கோடைகாலத் திடி போலக் கர்ச்சித்து அண்டங்களெல்லாம் நடுங்கத்தக்கதாய் ஆரடா வருகிறவனென்று அதட்டி யெழுந்தபோது அவ்வோசையைக் கேட்டஅசுவத்தாமாமுதலியமூவரும் நடுநடுங்கிபயந்துநாவரண்டு மெய்சோர்ந்து யாதுந்தோன்றாதவர்களாய் அவனின்றும் ஓட்டமும் நடையுமா யோடிவந்து ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டு அசுவத்தாமரானவர் ஐயோநாம்வீணே அரவக்கொடியோனிடத்தில் வீரவார்த்தைபேசிவந்தோமே என்செய்வோமென்று பலவாறாகச்சிந்தித்து அவ்வனத்தை நோக்கி வருகிறபோது அவ்விடத்தில் ஓர் பூஞ்சோலையில் போய்ச் சேர்ந்து அங்குள்ளதடாகத்தில் மூவருந் தமது கரசரணாதிகளைச்சுத்திசெய்து சந்தியாவந்தன் முதலியவைகளை முடித்து நாவறட்சிதீரும்படியாய்த் தண்ணீரருந்தி அக் குளக்கரையிலிருக்குமோர் ஆலவிருட்சத்தடியிற் சேர்ந்து இருக்கிறபோது பகற்காலங்களிற் சஞ்சரியா நின்ற காக்கைகள் யாவும் இரவுவந்தபோது அம்மரத்திற்றங்கியிருந்தமையாற் அது கண்ட அவைகளின்வைரியாகிய கூகை திரளாகக்கூடி நமது பகைவரை முடிப்பதற்கு இதுதான் சமயமென்று அம்மரத்தைவந்து சுற்றிக் கொண்டு அதிலுள்ளகாகங்களைக்கொத்திச்சின்னபின்னப்படுத்தித் துரத்துகையில் அக்காகங்கள் இரவுகாலங்களிற் கண்தெரியாதிருக்

கும்செந்துக்களாதலால்பறந்தோடிப் போவதற்குச் சக்தியில்லாத வைகளாய் அக்கூகை களினுற் சிரங்களறுந்துஞ் செட்டைகள் முறிந்தும் உடற்பீறுண்டும்காலங்கள்தரிந்துங் காலகதியைச்சிந்தி த்தவர்களாய்க் கதறி நிலத்தில் வீழ்கையில் அக்கொடுஞ்செய்கை களைக் கண்டிருந்த குருபுத்திரராகிய அசுவத்தாமாமுதலிய மூவ ரும் திப்பிரமை கொண்டு வெகுநேரம் வரையில் விழித்திருந்து நித்திரை வந்தமையினுற் கிருபாச் சாரியருங் கிருதவன்மாவுஞ் சற்றே கண்ணுறக்கங் கொண்டபோது மரத்தின்மீதிருந்து விழு ம்படியாகிய காக்னக களினது செட்டை களையுஞ் சிரங்களையுங் கண்ட அசுவத்தாமா தனது மனதிலோரெண்ணங்கொண்டு நித் திரைசெய்பவர்களை யெழுப்பிக் கூறுவார்.

ஐயா கிருபாச்சாரியரே பார்த்திரா இக்கூகைகள்தங்களுக்கு வைரிகளாயிருக்குங் காக்கைகளை இராக்காலங்களில் வந்து வளைத் துச் சின்னபின்னமாய்எப்படிச் சங்காரஞ்செய்துவிட்டதோஅது போல நாமும் நமதுபகைவராகிய பாண்டவர்களது பாடிவீட்டில் இவ்விருட்டுவேளையிற்றுனே பிரவேசித்துச் சகலரையுங்கொன்று நிர்மூலப்படுத்திவருவோம் வாருங்களென்று அழைக்கையில்அது கண்ட கிருபாச்சாரியரும் கிருதவன்மாவும் அசுவத்தாமாவைப் பார்த்து கூறுவார்க்ள் வாருமையா அசுவத்தாமரே தருமமே ஜெயமென்று படுத்து நித்திரை செய்வோர்களை வஞ்சித்து கொல் லுகிறது தருமமல்லவே சுத்தவீரரா யுள்ளவர்கள் தங்களுடைய எதிரிகள் சைனியத்தோடு மிருக்கையில் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்து வெற்றிபெறுவார்களேயன்றி நித்திரைவேளையிற் கபட மாய் கொல்லமாட்டார்களே ஆதலால் நீர் சொல்லுகிறது சரியல் லவென்றுசொல்ல அதற்குக்குருபுத்திரர் கூறுவார் வாருங்கள் ரதிகாளே நீங்கள் சொல்லுங்காரியம் நன்றுயிருக்கின்றது பாண் டவர்கள் குருக்ஷேத்திரமாகிய யுத்த பூமியில் அமர்புரிந்ததெல் லாம் ஞாயப்படிதானே புரிந்தார்கள் அவர்கள் செய்ததெல்லாஞ் சூதென்றுதெரிந்திருந்தும் இப்படிச்சொல்லுவது சரியோ மேலு ம் எனதுதந்தையாகிய துரோணுச்சாரியரை பாண்டவர்கள்கபட மாய் நான் ஜீவித்திருக்கையிற்றுனே யுத்தகளத்தி லிறந்துபோனு னென்று தருமருடையவாக்கினுலேசொல்லும்படிக் கற்பனையேற் படுத்தி அவரைப் புத்திரசோபத்தால் மயங்கி வில்லையெறிந்து

நிராயுதராய் நிற்கும்போது அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்யச்செய்து கொன்றுபோட்டது தர்மந்தானோ சொல்லுங்கள்.

இதல்லாமலும் பீஷ்மாசாரியரைப் பத்தாநாட்சண்டையிலே பாட்டனென்றுங் குருவென்றும் பாராமல் அர்ச்சுனன் முதலிய யாவருமெதிர்த்து வளைத்துக்கொண்டு சிகண்டியினாலே கொல்லும்படியாய்ச் செய்ததும் ஞாயந்தானோ, பதினாலாநாட் சண்டையிலே சயிந்தவனைக் கொல்லவேண்டி ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அஸ்தமனமாகும் போதுபோற்றோன்றுநிமித்தந் தனது திகிரியை விடுத்து மறைந்து வெளிப்படும்படியாய் செய்து வில்லெடுக்காமல் நிராயுதனாய் நின்றவனை அர்ச்சுனனாற் அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்யச்செய்து கொல்லுவித்ததும் ஞாயந்தானோ சொல்லுங்கள்,

இவைகளும் போதாமல் நம்மிறைவனாகிய துரியோதனனை ஏகாங்கியாக விருக்கின்றானென்றும் யோசியாமல் கபடமாய் கிருஷ்ணபகவானால் அவனுடைய உயிர் நிலையை சயிக்னை செய்துகாட்டக்கண்டு வீமனானவன் தொடையிரண்டும் முறியும்படியாய் அடித்துக்கிடத்தி விட்டது என்னஞாயம் ஆதலால் இக்காரியங்களை யெல்லாம் செவ்வையாயோசித்துப்பாராமல் கூறியவிதமெப்படி யிருக்கிறதென்று அசுவத்தாமாகேட்க அதற்குக் கிருபாச்சாரியர் சொல்லுவார்.

ஐயா அசுவத்தாமரே நீர் சொன்னகாரியங்களெல்லாம்உண்மையாயிருந்த போதினும் அவைகளெல்லாம் ரணங்க பூமியில் எதிரின் முன்பாக நடத்திய காரியங்களேயன்றி ஒன்றாவது எதிரிகளுக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் நடத்தவில்லையே நீர் இராக்காலத்திலே பாசறையிற்படுத்து நித்திரை செய்கின்றவர்களைக் கபடமாகக் கூகைகளை வஞ்சித்து நாசப்படுத்தியதுபோல நடத்தவேண்டுமென்று எண்ணங்கொள்ளுவது நன்மையல்லவே அப்பால் உம்முடைய இஷ்டமென்று கிருபாச்சாரியர் சொல்லியதைக் கேட்ட அசுவத்தாமாகோபாவேசங்கொண்டவனாய்எழுந்திருந்து அங்குள்ளபொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து நியமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு கைலாசபதியாகிய உமாமகேசனை நோக்கித்தியானஞ்செய்து மிருத்தியுஞ் ஜயமந்திரத்தை ஜெபிக்கையில், சந்திர ஜடாதார மூர்த்தியினருளாள் ஓர் மந்திரவாள் ஆகாசவீதியிலிருந்திறங்கி அசுவத்தாமாவினதுகண்முன்தோன்றஉடனே அவ்வாளை

ந்திக்கொண்டு பாண்டவரிருக்கும் பாசறையை நோக்கி நடக்கையில் கிருதவன்மனும் கிருபாச்சாரியும் கண்டெழுந்திருந்து பின்தொடரும்போது அசுவத்தாமர் பாடிவீட்டின் வாயிலில் போய்நின்று கிருதவன்மாவையும் கிருபாச்சாரியரையும் அவ்வாயிலிற்றானே நிறுத்திவிட்டு தனது கரத்திலொளிராநின்ற மந்திரவாளை வீசும்போது அப்பாடிவீட்டைக்காத்திருந்த பூதமானது கண்டு திடுக்கிட்டு அம்மந்திரவாளினுடைய வலிமையை யறிந்து மெய் நடுங்கிப்பயந்து ஓடிப்போய் விட்டது.

அதுகண்ட அசுவத்தாமா பாசறைக்குட் பிரவேசித்து பாண்டவர்களை நான்குபுறமும் பார்த்துத் தேடும்போது துஷ்டத்தூய்மனும் பாஞ்சாலதேசத்தரசனும் படைவீரரும் நித்திரைசெய்திருக்க அவர்களைக்கண்ட அசுவத்தாமா பாஞ்சாலதேசத் தரசனைக்காலாலெட்டி யுதைத்தான் அப்படி யுதைத்தவுடனே நித்திரையிலிருக்கும் பாஞ்சாலத்திறைவனாகிய துருபராஜன் திடுக்கென் றலரியெழுந்து குருபுத்திரனைக்கண்டு ஆயுத்தப்படு முன்னமே அவனுடைய சிரதையைப்பற்றியிழுத்து பூமியிற் றள்ளி தன்னிரண்டு கால்களினாலும் புரட்டி புரட்டி யுதைத்து தரையோடு தரையாய்த் தேய்த்து விடுகையில் அவனுக்கருகே படுத்து நித்திரைசெய்துக்கொண்டிருந்த துஷ்டத்தூய்மன் விழித்துத் தலையைத்தூக்கிப்பார்த்து கிளம்பும்போது அசுவத்தாமா தனது கரத்தினிடமாயிருந்த வில்நாணியை கழுத்தில்மாட்டி இறுக்கி துஷ்டத்தூய்மனை விழி பிதுங்கும்படியாய்ச் செய்து ஒள்ளியவாளினால் அவன்தலையைஅறுத்தெறிந்து அட்டகாசம்செய்தவனப் பின்னும் அப்படைவீட்டுக்குப் பிரவேசித்து நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருக்கும் ரதிகரையெல்லாம் படுத்த படுக்கையிற்றானே வாளினால் தலைவேறு உடல்வேறுசெய்து பின்புபாஞ்சாலியின் புத்திரராகிய உதாமன்னியன் முதன் ஐவர்களையும் பாண்டவர்களென்று நினைத்து மந்திரவாளினாலே அவர்கள் தலையையறுத்து ஐந்து தலைகளையும் கையினாற்றூக்கிப்பார்க்கிறபோது பாஞ்சாலியினிடம் ஐவருக்கும்பிறந்த பிள்ளைகள் வேற்றுமையில்லாமல் பாண்டவர்களைப் போலவே உருவமும்நிறமும் பொருந்தியிருந்ததனால் அசுவத்தாமாவுக்கு வேற்றுமைதோன்றாமல் பாண்டவர்களென்றே நினைந்து இந்ததலைகளைக்கொண்டுபோய் துரியனுக்குக் காட்டவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டவனப் அப்பாசறையைவிட்டு நீங்கி வருகையில் அசுவத்தாமரால் கலகப்பட்டு பயந்தோடி வருகின்ற

படைகளையெல்லாம் வாயில் காத்துக்கொண்டிருக்குங் கிருதவன் மனும் கிருபாச்சாரியுங்கண்டுபிடித்து சிரங்களை உடைவாளினல் வெட்டியுருட்டிச் சர்வசங்கார மூர்த்தியைப்போற் சந்தோஷங் கொண்டிருக்க அவர்களுடனே யசுவத்தாமருங் கலந்து மூவரு மாய் துரியோதனன் வீழ்ந்திருக்கும் யுத்தபூமியை நோக்கி நடக் கிறபோது நாம் நல்லகாரியம் யோசித்தோம் பாண்டவர் பூண்டு இன்றோடேயற்றதென்று மனக்களிப்போடும் பேசி படுகளத்தை ச்சேர்ந்து அரவக்கொடியோனுகிய துரியோதனன் முன்னிலையில் அசுவத்தாமரானவர் உபபாண்டவர்களாகிய ஐவரது தலையையும் வைத்து ஐயா துரியோதனமகாராஜனே நான்சொல்லிய வண்ணம் பகையைமுடித்து இதோ ஐவருடைய சிரங்களையுங்கொண்டு வந் தேன் பாருமென்று சொல்ல அவ்வாய்மையைக் கேட்ட அரவக் கொடியோன் மனமகிழ்ச்சியடைந்தவனுப் இராப்போதைப் போ க்கி அருணோதய மானவுடனே மிகவபேட்சையோடும் ஐவர் சிர சையும் பார்க்கிறபோது உபபாண்டவர்க ளென்றறிந்து அடா பாவிகாள் அந்தோ எள்ளுந் தண்ணியு மிறைப்பதற்குக் கூட பிள்ளைகளில்லாமற் செய்துவிட்டீர்களே யென்று மகா விசனத் தோடே துரியோதனன் மரணத்தையடைந்தான்.

அவ்வேதனையைக் கண்ட அசுவத்தாமர் கிருபாச்சாரியர் கிருதவன்மா இம்மூவரும் நாம் பட்டபாடெல்லாம் பாழாகி விட் டதேயென்று பெருந்துன்பத்தை யடைந்தவர்களாய் வனத்தை நோக்கித் தவத்துக்குப் போய்விட்டார்கள் அப்படிப் போனவர் களில் அசுவத்தாமாவானவர் சிசுவதைபண்ணி யிருப்பதனுலே மனதிலேபிரமையடைந்து துக்கசாகரத்துள்மூழ்கி தண்டகாரண் ணியத்திற்போகிறபோது அவ்வனத்திலே தவஞ்செய்துக்கொண் டிருந்தபெரியோர்கள் அசுவத்தாமாவைக்கண்டு அடாபாபிநீசிசு வதைசெய்த சண்டாளனுதலால் எங்கள் முகத்தில் விழிக்கவுங்கூ டாதே தூரப்போவென்று சொல்ல அதுகேட்ட அசுவத்தாமர் அச்சமுற்று அவணின்றுநீங்கி காசி பட்டணத்தைச்சேர்ந்து அப் பட்டணத்து வீதியில் வருகிறபோது அங்குள்ள பெரியோர்பிரா மணுளியாவரும் அசுவத்தாமாவைக்கண்டு அடாசண்டாளாஉன க்கெதிர்ப்பட்ட நாங்கள் பாகீரதியில் மூழ்கித் தவஞ்செய்து இக் கொடும்பாவத்தை தொலைக்க வேண்டுமேயென்று பரதவித்துக் கங்கைக்குப்போய் மூழ்குவதையெல்லாம் அசுவத்தாமா கண்டு சகிக்கப்படாத துன்பத்தையடைந்தவராய் அப்பட்டணத்தில் வா

சஞ்செய்து அதன்மருங்குள்ள வனத்திற் பன்னகசாலே புதுக்கி அதில் வாசமாயிருக்கும் வியாச மகருஷியைக் கண்டு வணங்கித் துதிக்கையில் வேதவியாசர் அசுவத்தாமரைப்பார்த்துக்கூறுவார்.

ஓ அசுவத்தாமனே நீ யிங்குவருவதற்குக் காரண மியாது அந்தோ இராக்காலத்தில் பாண்டவர்களில்லாத பாசறையில் நித்திரை செய்துக் கொண்டிருந்த ரதிகரை யெல்லாம் அநீதமாய்க் கொன்றதுமன்றியில் உபபாண்டவர்களாகிய சிசுக்களேயும் யோசியாமற் கொன்ற பாவியாதலால் உன்னேடு வார்த்தையாடினுலும் உன்னேக்கண்டாலும் அந்தத்தோஷமானது நம்போலியாகளுக்குஞ் சித்தமாய்க் கிடைக்குமாதலால் நீநமது ஆசிரமத்தைவிட்டு அகலப்போவாயென்று கடுஞ்சினத்தோடுங் கூறியதைச் கேட்ட அசுவத்தாமர்மனந்திடுக்கிட்டுப்பயந்து உடம்பெல்லாமவியர்த்து ஒன்றுந்தோன்ருதவராய் வேதவியர்சரைப்பார்த்து சொல்லுவார்

சுவாமி கொடும்பாவியாகிய யான் தேவரீருடைய ஆசிரமத்தைநாடிச் சரணுகதியடைந்தும் அங்கீகரியாமற்றள்ளிவிடின் என்னேக்கண்ட யாவரும் நிந்திப்பார்களே பிறகு யானடையுங் கதி யாதுமேலும் தேவரீரென்னே நீக்கிவிடுங்காலத்தில் சகலநீதிகளும் நீங்கிப்போம் பசுக்கள் தத்தம் கன்றுகளேத்தேடா சமுத்திரமுங் கட்டுக்குட்படாது பறவைச்சாதிகளும் ஆகாயத்திற்சஞ்சரியாதே ஆனதால் சகலரும் நிந்திக்கும்படியாகிய இழிவைத் தராநின்ற எனது வினையைப்போக்கி ஆட்கொள்ளாமல் தேவரீரேஇங்ஙனம் கோபித்தால் பாதகனுகிய யானென் செய்வேன் எவ்வாறுய்வேனென்று யாதொரு பற்றுமில்லாதவனுப் அநேக விதத்திற் ருேத்திரஞ்செய்யும்போது வேதவியாசர் கருணேசுரந்து கூறுவார்.

வாரும் அசுவத்தாமாவே நீர்பிர்ம்மகுலத்திற்பிறந்தும் க்ஷத்திரியதர்மவிர்த்தியிற் பிரவேசமாய் மனுநீதிபுரண்டு யோசியாமல் படைமுகத்தையறியாத பாலர்களேப் பாண்டவர்களென்றெண்ணி பொருமையிற்செய்த சிசுஹத்தியானது உன்னேவிட்டு நீங்கமாட்டாதாயினும் நீநம்மைவணங்கி யாதுங் கதியில்லே யென்றுகூறியதனுலே நாமருள்செய்யலாயிற்று அதுயாதெனில் நெடிய கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் ஓங்கும் பரதகண்ட தட்சிணபாகத்தில் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் சேதுரூபமாய் ராமதனுக்கோடி யென்

னும் பெயர்பூண்டிலங்குந் தீர்த்தத்தில் யாரொருவர் தீர்த்தமாடு கின்றார்களோ அவர்களைப்பூவுலகமெல்லாம் துதிக்கும்படியாகிய கீர்த்தியமைவதோடும் கொடும்பாதகங்களெல்லாம் விலகி மெத்தவும்புண்ணியசாலிகளாய் செய்வதுமன்னியில் இராசநீதியாலுற்ற துன்பங்களையும் அஞ்ஞானத்தையும் போக்கி மனதைச் சொற்காதி புண்ணியலோகத்தையுடைய ஹேதுயாதோ அவற்றிற் சேர்த்து ஆனந்தத்தையும் சுயம்பிரகாசத்தையு மறியும்படியான விவேகத்தையும் தேவர்கள் புகழும்படியான மேன்மையையும் சாந்திமுதலிய தவநெறியையுங் காட்டி மநுமாந்தாதிக ளிறந்தாலும் இறவாமலிருக்கும்படியாகிய சிரஞ்சீவி பட்டத்தைக் கொடுத்து வெற்றியைப் பொருந்தச் செய்யுமாதலால் அதன்மகிமையை ஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாது,

அதெப்படியெனில், வாசாமகோசாரான சுயம்சொரூபமாய் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதால் யாவருக்கும் அரிதேயாம்ஆனபடியினாலே நீ அந்த ராமதனுக்கோடியிலே ஒரு மாதகாலம் வரையிற் போயிருந்து அதில் தீர்த்தமாடிவந்தால் நித்திரையிற் சிசுஹத்தி செய்ததோஷம் உன்னைவிட்டு நீங்குமென்று வேதவியாச மகாரிஷியானவர் சொல்ல அவ்வாய்மையைக் கேட்ட அசுவத்தாமர் சந்தோஷமடைந்து வேதவியாசரைவணங்கி விடைபெற்று அவ்விடமிருந்து நீங்கித் தென்றிசையை நோக்கி நடந்து சேதுவைச் சேர்ந்து தரிசித்து வியாசபகவான் கூறியவண்ணம் முப்பதுநாள் வரையிற் தநுக்கோடியிற் சங்கற்பவிதியின்படி நியமநிஷ்டையோடுந் தீர்த்தமாடி ராமச்சந்திரனாலேபூசித்து வணங்கப்பட்ட இராமலிங்கத்தை முப்பதுநாளுந் திரிகாலமும்பூசித்துவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து தனது இருகண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பந் தாரை தாரையாய்ச்சிந்த உருகிக்கரைந்து சிவபெருமானைப் பணிந்துநிற்கும்போது சிவபெருமானாகிய இராமநாதன்கருணைகூர்ந்து முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் சப்தரிஷிகள் அஷ்டவசுக்கள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்யாதரருரகராகாயவாசிகள்போகபூமியர் நந்திதேவர்பிருங்கிமுதலிய சிவகணங்களெல்லாம் புடைசூழும்படியாய் உமா மகேசுவரியோடும் வெள்விடையின்மீ தெழுந்தருளி மனத்தின்கண் அசுவத்தாமாவுக்கு தரிசனமாகும்படியாய் ஆகாயவீதியிலேநிற்கிறபோது அசுவத்தாமாகண்டு பிரமானந்தங்கொண்டானந்தக்கடலுட்டோய்ந்தவராய்உரைகுளறி உடலம்வியர்க்கவுமயிர்க்குச்செறியவும் சிரத்தின்

மேற் றனதிருகரங்களையுங் கூப்பித் தோத்திரஞ்செய்கையில் சந்திரஜடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசிவன் திருவுளங்கணிந்து வாராய் அசுவத்தாமனே நீ இராக்காலத்தில் நித்திரைசெய்துக் கொண்டிருந்த சிசுக்களையோசியாமல் வதஞ்செய்த தோஷமானது இந்த ராமதனுக் கோடியில் வியாசன் வாக்கியப்படிவந்து தீர்த்தமாடி நம்மைப்பூசித்து வந்தமையாற் பரிதிமுன்பனிபோல் விலகிப்போய்விட்டது இனியுன்னிடத்தில் பாதகமுமில்லையாதலால் உனக்கு வேண்டிய வரமதுயாதோ அதனைக்கேளென்று சொல்ல அப்போவசுவத்தாமரும் சுவாமி வேதவேதாந்த மூர்த்தியே அடியேன் தேவரீருடைய பாதபத்மங்களை எப்போது தரிசித்தேனே அப்போதே யெனது கருமங்களெல்லாம் விமோசனமான தன்றியில் சகலபாக்கியங்களையும் புண்ணியங் களையும் பெற்று முத்தியுங் கைகூடியதாயினும் சிறியேன் இனிபிறவாமலுஞ் செனமமெடாமலும் என்றுஞ்சிரஞ்சீவியாகிய இருக்கும் படியாயும் இடைவிடாமல் தேவரீருடைபாதகமலங்களைப்பணிந்து கொண்டிருக்கும்படியாயும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று அசுவத்தாமா கேட்க அவ்வாறே சிவபெருமான் கட்டளையிட்டுக் கைலாசத்துக் கெழுந்தருளினர்.

அதுகண்ட அசுவத்தாமர் பணிந்து அவ்விடம்விட்டு பிரயாணப்பட்டுச் சகலபுண்ணிய க்ஷேத்திரங்களையும் தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு வருகிறவழியில் அநேகம் பெரியோர்கள் பிராமணர்கள் யாவருங்கண்டுவணங்கிஉபசரிக்க அசுவத்தாமாவானவர் அநேக ருஷியாச்சிரமங்களுக்குச்சென்று அவர்களது ஆசிகளைப் பெற்று சுகசீவியாய் வாழ்ந்திருந்தாரென்று சூதமுனிவர்சொல்ல நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து முனிவரை நோக்கி சுவாமி இன்னும் அந்ததனுக்கோடியில் யாராவதுதீர்த்தமாடி முத்தி பெற்றனரோ அவர்களை தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லத்தொடங்கினர்.

அசுவத்தாமச் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

தருமகுத்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே நெடிய கடல்சூழ்ந்த இவ்வுல கின்கண் ஓங்கும் முக்குலத்தரசருள் சந்திரகுலத்தி லுற்பவித்த தருமகுத்தனென்ன பெயர்வாய்ந்த ஓரரசன் நீதிவழுவாமற் குடி களிடத்தில் ஆறிலோர்கடமைபெற்று மாதமும் மாரிபெய்து வர வும் மன்னர்கள்வணங்கிக் கப்பங்கட்டிவரவும் சிவாலயம் விஷ்ணு வாலயங்களுக்கு ஆறுகால பூஜைகளும் பிரம்மோத்சவ நித்தியோ ச்சவங்களுங் குறையின்றி நடந்துவரவும் யாகாதி கிர்த்தியங்கள் செய்து சதாகாலமும் தேவர்களுக் கவிர்ப்பாகங் கொடுத்து வர வும் மறைவிதியிற் புகலும் முப்பத்திரண் டறங்களையுங் குறைவி ன்றி நடாத்தி இரதகஜதுரகபதாதிகள் சூழும்படியாய் ஒன்னரு க்கிளையாது உக்கிர வீர சேகரியைப்போல அசையாமணி கட்டி அதிபூகிகளாகிய மந்திரிகளோடும் ஏகசக்ராதிபதியாய் தனதுதே சத்தில் துற்செய்கைகளைக் கனவிலுங்கருதாம லிருக்கும்படியாய் அரசு புரிந்துவரும் நாளில் ஓர்நாள் வனவேட்டையாடக் கருதி வேட்டையாடுங் கோலம்பூண்டு குதிரையின்மீதேறிப் பதியைக்க டந்து வனத்தைநோக்கி வருகிறபோது அவ்வனமானது சண்ப கம் மந்தாரம் கோங்கு புன்னை தேவதாரி பாரிஜாதம் சந்தணம் கூவிளம் ஆத்திபலாமுதலிய விருட்சங்களாற் செறிந்து படர்ந்து தளிர்த்தும் பூத்துமகாய்த்தும் பழுத்தும் அவற்றினின்றுபெருகி அருவிபோற் பாயாநின்ற தேன்களை வண்டுகள் அருந்தி ரீங்கார ஞ்செய்யும் பட்சிகள் களகளவென்று சப்தித்துச் சந்தோஷம டைந்துலாவவும் மான் மறை கலை கவரி பன்றி முட்பன்றி கடம் பை கரடி புலி செந்நாய் காட்டெருமை யானை சிங்கமுதலிய வில ங்கினங்களுக்கு தாயகம்போ லிலகாநின்ற வனத்தில் விலங்கினங் கள் ஒன்றுக்கொன்று விளையாடி ஆரவாரஞ் செய்யுமோசையை யும் மயில்கள் முகிலினங்களைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு தோ கைகளை விரித்து நடக்கும்படியாகிய உன்னதங்களும் குயில்களி னது இன்னோசையும் காடைகவுதாரிகளின்ஓசையும் தூக்கணான் பூஞ்சிட்டுகள் பந்திபந்தியாய் மரங்களில் ஊசலாடி ஒலிசெய்ய வும் அங்கங்கு பன்னகசாலைகள் புதுக்கியவற்றிற் பெரியோர்கள் தபசிகள் முனிசிரேஷ்டர்கள் ஓமகுண்டங்க ளேற்படுத்தி வேள்

விசெய்து வேதபுராணங்கள்செய்யும் மறைமுழக்கங்களும் புராணகாலக்ஷேபங்கூடி வைபவத்துடனே விளங்கப்பட்ட வனத்திலே தருமகுத்தன் வேட்டையாடி அநேகஞ் செந்துக்களை வதைசெய்து திரியும்போது சூரியன் அஸ்தமிக்க அவ்வேளையில் தருமகுத்தராஜன் அவ்வனத்திலுள்ள ஓர் தடாகக்கரையிற் சேர்ந்து கரசரணுதிகளைச் சுத்திசெய்து சந்தியாவந்தன முதலிய நியமநிட்டைகளை முடித்துக்கொண்டு எங்கும் இருள்செறிந்தமையால் தனதுபட்டணம்போய்ச் சேருவதற்குக் கூடாமையென்றறிந்தமையால் அங்குள்ள விருட்சங்களில் மிகப்பருத்தும் ஆகாயத்தையளாவி யுயர்ந்தும் தளிர்த்துமிராநின்ற ஓர் விருட்சத்தைக்கண்டு அதன்மீதேறி விசாலமாயிருக்கும்படியாகிய ஓர்கிளையில் உட்கார்ந்து கனிவர்க்கங்களை யருந்திக்கொண்டிருக்கையில் ஓர்கரடியைச் சிங்கமானதுகண்டு மிக கோபத்தோடு அதனைக்கொல்லவேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்டு துரத்திக்கொண்டு வரும்போது அக்கரடியானது பயந்து நடுங்கி எங்கிபிளைத்து ஓட்டமும் நடையுமா யோடிவந்து தருமகுத்தனிருக்கும் விருட்சத்தைப் பற்றியேறி அங்குள்ள வேந்தனைக் கண்டு கூறுகின்றது.

வாராய்மகாராஜனே இவ்வனத்தில எங்களுக்கெல்லாம் அரசனுயிருக்குஞ் சிங்கமானது என்னைக்கொன்று பட்சிக்கவேண்டிக் துரத்தினமையால் யான்பிராணபீதிகொண்டு ஓடி வந்து இம்மரத்திலேறிக்கொண்டேன் அச்சிங்கமும் மரத்தடியில் வந்திருக்கின்றது என்னைக்கண்டு நீ பயந்து நிலத்திற் குதிப்பாயாகில் சிங்கத்தினல் ஒருவேளை உனக்குத்துன்பம் நேரிடுமாதலால் இன்றிராப்பொழுது நாமிருவரும் இம்மரத்தின்மீதிருந்து காலத்தைப் போக்குவோமென்றுசொல்ல அம்மொழியைக்கேட்ட வேந்தன் சந்தோஷமடைந்து அப்படியே யாகட்டுமென்று சம்மதப்பட்டிருக்கும்போது வேந்தனுக்கு கிஞ்சித்து நித்திரையுண்டாகிய திடுக்கென்றுவிழித்து தேகம் நடுக்குற்றமையால் அதனைக்கரடியானதறிந்து அரசனைப்பார்த்து ஐயா அரசனே நீரிப்படி நித்திரைகொண்டு தப்பி விழுந்துவிட்டால் மரத்தடியில் இருக்கின்ற சிங்கமானது உம்மைக் கொன்று விடும் ஆனபடியினுல் என் மடியிலாவது படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்வீராகில் நான் அதிக ஜாக்கிரதையாய் நித்திரைசெய்யாமல் பாதுகாக்கிறேன் பின்பு உம

க்கு நித்திரைதெளிந்தால் நான்சற்றுநேரம் நித்திரைசெய்கிறேன் நீர் அதுவரையில் விழித்திருந்து என்னைக் காப்பாற்றுமென்று சொல்ல அதுகேட்ட வேந்தன் அப்படியே சம்மதித்தபடியால் கரடியானது இராசனைத் தன்மடியிலே படுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி தனதுகரங்களாற் றடவிக்கொடுத்து அரசனை நித்திரை பண்ணும்படியாய்ச்செய்தது தான்மகாசாக்கிரதையோடும் விழித்துக்கொண்டிருந்து பாதுகாத்து வரும்போது கண்டசிங்கமானது கரடியைப் பார்த்துச்சொல்லுகின்றது வாராய் கரடியே உனது அவலமதிக்கு யானென்னசொல்லுவேன் ஐயோ என்னைப்போன்ற பராக்கிரமங்களையெல்லாம் வேட்டையாடிக்கொன்று ஜெயங்கொண்டிருக்கும்படியாகிய வேந்தனையறியாமல்பேதைமதியால் மடியின்மீது வளர்த்திக்கொண்டு காத்துவருகின்றாயே அவன் நித்திரை விழித்தவுடனே உன்னைவாளினால்வெட்டி எறியப்போகின்றான் ஆதலால் அவனை நீ நம்புவது சரியல்ல மேலும் எத்தனைநாள் நீ யிம்மரத்தின்மீது யிருந்தபோதினும் யானுன்னைக் கொல்லாமல் விடப்போகிறதில்லை உன்னுயிர்தப்பிப் பிழைத்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின் உன்மடியில்படுத்து நித்திரைசெய்யப் பட்டவேந்தனை கீழே தள்ளிவிட்டால் நானெடுத்துக் கொண்டு போய் விடுகிறேன் நீயு முயிர்தப்பி வாழ்வாயென்றுசிங்கமானது சொல்ல அதைக்கேட்ட கரடியானது சிங்கத்தைப்பார்த்து ஐயா யெங்களிறைவனே நீர் காட்டில் வாசஞ்செய்யு மென்னைப்போன்றவிலக்கினங்களுக் கெல்லாம் அரசனாயிருந்தும் இதுபாவம் இது புண்ணியமென்று யோசியாமல் கொடும்பாதகமாகிய வார்த்தையைப் புகன்றீரே இது நீதியோ ஐயோ நம்பினபேரைக் கொலை செய்வது நலமல்லவே இரவுரவாதி நரகத்துக் கேதுவாகுமே அப்படியே நரகப் பிராப்தியாவதன்றியிலும் அத்துன்பமானது அனேகக்கோடி யாகாதி கீர்த்தியங்கள் செய்தாலும் அகலாதே ஆதலால் இவ்வனத்திலே சஞ்சரிக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் சொல்லிய வண்ணம் பிரம்மகத்தி முதலிய பாவங்களையெல்லாம் போக்குவதற்கு பரிகாரஞ்சொல்லி யிருக்கின்றார்களே அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை அவலப்படுத்தியவர்கள் அடையுந் துன்பத்திற்குபாத்திரம் பரிகாரஞ் சொல்லவில்லையே ஏனெனில் அவ்வா றவலப்படுத்திய பாதகமானது மேருவுக்குப் பெரிதாய் அளவுபடாத தாதலால் நீரதை வாயினாற் சொல்லுவதற்கு எப்படிஉமது மனந்துணிந்ததோ அறியேன் ஆகெடுமதியையுடைய மிருகராஜனேஎன்றுஅதற்கு விடைகொடுத்திருக்கும்போது அச்சமயத்தில் தருமகுத்தனென்னும் ராசன் நித்திரை நீங்கிஎழுந்து

கரடியைப் பார்த்து, வாராய் என் மனதுக்கிசைந்த கரடியே இனி நீ என் மடியிற்படு என்று சொல்லி நித்திரை செய்யும்போது மரத்தடியிலிருந்த சிங்கமானது வேந்தனைப்பார்த்து வாராய் வேந்தே இக்கரடியை நீ காப்பாற்றுவதனலே உனக்குண்டாகும் பயனென்ன ஐயோ உலகாதிபனுகை விருந்துங் காட்டிற் சஞ்சரியாநின்ற துஷ்ட மிருகங்களுக் கிடங்கொடுக்கலாகுமோ இப்போது அக்கரடிக்கு நித்திரை கலைந்தவுடனே உம்மைக் கொன்று பட்சிக்கப் போகின்றது இதை நீர் உண்மையாய் நம்பும் மேலும் நீர் எத்தனைநாள் இம்மரத்தின் மீதிருந்தபோதிலும் உங்களிருவரையும் நான் கொன்று பட்சணஞ் செய்யாமல் விடப்போகிறதில்லை ஆதலால் நீ பிழைக்க வேண்டுமாயின் யான் சொல்லுவதைக்கேள்.

அது யாதெனில், இப்போது உமது மடியின் மீது நித்திரை செய்யுங் கரடியைக் கீழே தள்ளிவிட்டால் யான் அதைக் கொன்று பட்சணஞ் செய்துவிட்டுப் போய் விடுகிறேன். பிறகு நீர் உமது பட்டணம் போய்ச்சேர்ந்து சுக ஜீவியாய் வாழ்ந்துகொண் டிருக்கலாமென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட தருமதுத்தன் மேல் வரும் வினையை நிதானிக்க யோசியாமல் சிங்கத்தினது வார்த்தையைச் சரியென் றெண்ணிக் தனது மடியிற் படுத்து நித்திரை செய்து கொண்டிருக்குங் குற்றமற்ற கரடியைப் பிடித்துக் கீழே தள்ள, கரடியானது திடுக்கென விழித்துக் கீழேவிழுஞ் சமயத்தில், கால்களையும் கைகளையும் விரித்துப் பிராண பீதியோடும் முன் செய்த புண்ணியத்தால் நிலத்தில் விழாமல், அம்மரத்தைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கிளையிற் றொற்றிக்கொண்டு மனதைத் திடப்படுத்தி பின்பு தருமதுத்தனென்னும் அரசனைப் பார்த்து, புன்சிரிப்புக்கொண்டு, அடா வேந்தனே! என்ன மதிபடைத்தாய், நம்பின பேரை நழுவ விடுவது ஞாயமல்லவே, நிர்மூடர்களுஞ் செய்யாத வேலையல்லவோ செய்தாய் உபகாரஞ் செய்தவர்களுக்கு அபகாரஞ் செய்யலாமோ ஐயோ என்னைப்போன்ற புல்லறிவையுடைய விலங்கினங்களுக்கும் இந்த எண்ணமிராதே நீ நான் செய்த நன்றியை மறந்து என்னைச் சிங்கத்துக்கிரையாக்கி நீ உயிர் வாழ நினைத்தனையோ மடமையோய்! உனக்கு நற்கதியுண்டாகுமோ, அடா பித்தனே நீஎன்னை யாரென்று எண்ணி யிருக்கின்றாய், நான் இருக்கு மஹாருஷியின் வர்க்கத்தில் உற்பவித்த சானகாட்டமுனி என்று என்னைச் சொல்லுவார்கள். ஆதலால்,நான் நினைத்த வடிவங்கொண்டு வனங்களிற்சஞ்சரிக்கும்வழ

க்கமாதலால், இன்று இக்காடி உருவங்கொண்டு இவ்வனத்தில் வரு கிறபோது இச்சிங்கமானது கண்டு என்னைத் துரத்திக்கொண்டு வந்த படியால் இம்மரத்திலேறி உன்னைக் கண்டேன் நீ என்னை யோசியாது வஞ்சத்தால் நான் உனக்குச் செய்த நன்றியையு மறந்து என்னைச் சிங்கத்துக் கிரையாக்க நினைத்தனை நிர்மூடனாகிய நீ தான் அப்படி செய்தபோதினும் நெஞ்சத்திற் குடிகொண்டிருக்கும் நீலகண்ட மூர்த்தியாகிய உமாமகேசரும் அப்படிச் செய்வாரோ, நன்றி யற்றவனே உலகுக்கெல்லாந் தாயகம்போல் ஜீவகாருண்யம் பொருந்தி மனுநீதி பிறழாது செங்கோல் நடாத்திவரும் நாரதிபனென்று நம்பி மடியிற் படுத்து நித்திரை செய்துகொண்டிருக்க என்னைச் சிங்கத்துக் கிரையாய் வஞ்சித்துத் தள்ளியபடியால் நீ பயித்தியம் பிடித்துக் கேவலனாய் திரியக்கடவாயென்று சாபங்கொடுத்து பின்னர் மரத்தடியிலிருக்குஞ் சிங்கத்தைப் பார்த்துக் கூறும் வாராய் சிங்கமே நீ உன்னுடைய கதியை அறியாமல் என்னைக் கொன்று பட்சணஞ் செய்ய ஆவலோடுந் துரத்தி வந்தாயன்றோ அந்தோ நீ உன்னை யாரென்றிருக்கின்றாய் அளகாபுரிக் கிறைவனாகிய குபேரனுடைய பரம்பரையில் உற்பவித்து பத்திரனென்னும் நாமம்பூண்டு உனது தேவியோடும் இமயகிரிச்சாரலிலே வழங்குமோர் தடாகத்திலே ஜலக்கிரீடை செய்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது கவுதம மகரிஷியானவர் வேள்விக்குரிய சமித்து தர்ப்பை முதலியவைகளைக் கொய்யும் பொருட்டு அவண் விஜயஞ்செய்ய அவரைக் கண்டவுடனே உன் தேவி நாண முற்றவளாய்க் கரையேறி வஸ்திரமெடுத்து உடுத்திக்கொள்ள அது, காலையில் நீயும் அவ்வாறு நடவாமல் அசட்டை செய்து, நிருவாணனாய் நின்றபடியினாலே, அம்முனிவருக்குக் கோபம் பிறந்தது, உன்னை மிருகமாகப் போகும்படியாய்ச் சாபம் கொடுத்தபடியால் நீ இப்படிச் சிங்கமாகப்பிறந்தது, என்னைப் போன்றவர்களைத் துரத்திக்கொண்டு திரிகின்றாயென்று காடியானதுசொல்ல, அதைக்கேட்ட சிங்கமானது காடியின்வாய்மையை உள்ளத்தி லுன்னிப் பூர்வக்கியானம் உண்டாகி, உடனே அச்சிங்கம் உருவம்மாறிப் பழைய படி பத்திரனென்னும் பெயரோடும், தேவரூபங்கொண்டு, காடியாகிய முனிவனைப்பார்த்து ஐயா தாங்கள் சொல்லியதுபோல், குபேரனுடைய மந்திரியாகவிருந்து மேருவின் சாரலில் எனது தேவியோடுஞ் சலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருக்கையில் கவுதமருடைய சாபம் எனக்குண்டாக அதனாற் பயந்து யான் அவரை வணங்கி

விமோசனமியாதென்று கேட்க அதற்கவர் திருவுளமிரங்கிச்சொன் னதாவது யாதெனில் அப்பா நீ சிங்க ரூபமாய்க் காடடிற் சஞ்சரிக் கும்போது சானக்காட்டனென்பவர் கரடி யுருவங்கொண்டு வனத் தில் வரும்போது நீ யவரைக் கண்டு துரத்திக்கொண்டு போவாய் அப்போது அவராலே உனக்கிந்தச் சாப விமோசனமாகுமென்று சொல்லி யிருந்தமையால் அதுபோல் தங்களைத் தரிசித்த எனக்கு எல்லா பாக்கியமுங் கிடைத்ததென்று கரடியுருவமா யிருக்கும் இருடியை வணங்கி அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அளகா புரி பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

அப்பால் சானக்காட்டனென்னு முனிவர் தன்னிச்சையின்படி வனத்தை நோக்கிச் செல்ல அப்போது தருமகுத்தனென்பவன் முனிவர் சாபத்தால் வெறிகொண்டு யாதுந் தொன்றாமல் பட்டணத் தை நோக்கி வருகிறபோது அங்குள்ள மந்திரிபிரதானிமுதலியவர் கள் கண்டு பயந்து மிகவுந் துன்பத்தை யடைந்து தருமகுத்தனை பயந்த தகப்பனிடத்திற் சொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட அவ னும் துக்கசாகரத்துட் படிந்து அந்தோ பெறுதற்கரிய நம் ஒரு பிள்ளைக்கும் இப்படி ஈசன் விதித்தானே என்று சகிக்கமாட்டாதவ னாய் பெருங்கவலையோடும் மந்திரிமுதலிய சிலகாரியக்காரர்களுடனே குமாரனைக் கூட்டிக்கொண்டு சைமுனியென்னும் மகருஷியினிடத் திற்குப்போய் அவரைப்பணிந்து ஆசிபெற்று சுவாமி எனது தவப் புத்திரனாகிய இவனுக்கு அகஸ்மாத்தாய் பித்து பிடித்திருக்கவேண் டிய காரணம் யாதோ அதனைத்தேவரீர் ஆய்ந்தறிந்தோதவேண்டு மெ ன்று கேட்க அப்போது சைமினியானவர் ஞானதிருஷ்டியாற் பார் த்து நடந்த காரியங்களை யெல்லாம் படிப்படியாய்ச்சொல்ல அவ்வார் த்தையைக் கேட்ட சகலரும் பெருந்துன்பத்தை யடைந்து சுவாமி இது திரும்படியாய்த் தேவரீர் கடாட்சித்தருளவேண்டுமென்று பணி ந்து வினவி நிற்கையில் சயிமினி முனியானவர் கருணைகூர்ந்து கூறுவார்.

வாருங்கள் காரியக்காரர்களே உங்கட் கிறைவனாகிய இவ்வர சன் வனத்திற்கு வேட்டையாடப் போனவிடத்தில் தேடிக்கொண் டபித்து தீரவேண்டுமாயின் ஒரு அவுஷதஞ் சொல்லுகின்றேன். கேளுங்கள் அது யாதெனில், இவ்வுலகின் கண் ஓங்கும் பரத கண்ட தட்சின பாகத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற்கட்டப்பட்ட சேது

வென்னுந் தனுக்கோடியில் சங்கற்ப விதியின்படித் தீர்த்தமாடிய பேர்களுக்கு சகல பாபங்களும் நிவர்த்தியாவதன்றியும் பூதப்பிரேத பசாசடாகினி காளி கூளிகளால் வந்த துன்பமும் பிரம்மஹத்தி சிசுஹத்தி முதலிய தோஷங்களும் நீங்கி நினைத்த காரியங்களெல்லாங் கைகூடி பேரின்பமுங் கூடுமாதலால் அவ்விடத்திற்கு உன் குமாரனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் தீர்த்தமாடி ஸ்ரீராம நாதனைப் பணிவாயேல் இச்சாப விமோசனமாமென்று சொல்ல அவ்வுரையைக்கேட்ட தருமகுத்தன் தந்தை முதலிய யாவரும் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து மகருஷியை வணங்கி விடைபெற்று தங்கள் பட்டணஞ்சேர்ந்து இரதகஜ துரக பதாதிகளோடும் தருமகுத்தனை இரதத்திலேற்றி அவன் தந்தை முதலியவர்களும் பிரயாணப்பட்டுக் காடு மலை வனம் வனாந்திரம் கானாறு நதிகள் பதிகள் திவ்விய சேத்திரங்க ளெல்லாங் கடந்து சேதுவைச்சேர்ந்து தரிசித்து அவணிலகுந் தனுக்கோடியில் தருமகுத்தனை மூழ்கும்படியாகச் செய்தவளவில் அவனைப் பிடித்திருந்த பித்தானது பருதி முன் பனிபோல் விலகிக்கிருதார்த்தனாய் தனது கையினால் வேண்டிய பிராமணர்களுக்கு தான தருமங்கள் செய்து மூன்று நாள் வரையில சங்கற்ப விதியின்படி மூழ்கி மறைவிதியிற் கூறிய வண்ணம் முப்பத்திரண்டாரங்களையும் குறைவின்றி நடாத்தி ஸ்ரீராமநாதனுக் கபிஷேகஞ் செய்து பூசித்து நிவேதனங்காட்டித் தோத்திரஞ்செய்து அக்கடவுளிடத்தில் விடைபெற்று சேனாசைனியங்கள் சூழத்தக்கதாய் இரதமேறித் தனது பட்டணம் வந்துசேர்ந்து சைமினி மகருஷியைக் கண்டு வணங்கினார்கள் அப்படி வணங்கிய இராசனை முனிவர் ஆசீர்வதித்து சுகஜீவியாய் இராஜ்ஜியபாரஞ் செய்துவரக் கடவையென்று விடை கொடுத்தனுப்ப அவ்விடையை யேற்ற வேந்தன் தன்னுடைய இராச்சியத்தை அரசாண்டு வந்தான்.

கேட்டீரோ நைமிசாரண்யர்களே இப்படியாய் அந்த ராம தனுக்கோடியிலே உன் மத்த பிரமை பயித்தியம் குமாகண்ட முசலகம் இவைகளெல்லாம் பஞ்சாய்ப்பறந்துவிடும். ஆதலால் இந்த தனுக்கோடியையன்றி வேறேதீர்த்தத்தை விரும்புவது எப்படியாகுமெனில் பசுவின்பாலிருக்க அதைக்குடியாமல் கள்ளிப்பாலைத் தேடிக்குடிக்கச்சென்றதுபோலாகும் இந்த தனுக்கோடியிலே அன்புடனே தீர்த்தமாடியவர் சுயஞ்சோதிமயமான ஞானத்தை யடைந்து மகா தேஜசுடனே விளங்குவார்கள். இதன்றியும் இந்தத் தனுக்

கோடியைச் சிந்தித்துக்கொண்டு வேறொரு தீர்த்தங்கள் நதிகள்குளங்கள் கூபங்கள் முதலியவைகளில் மூன்றுவிசை தனுக்கோடி சேதுவென்றுசொல்லி பக்தி வினயத்தோடும் யாரொருவர் தீர்த்தமாடுகின்றார்களோ அவர்கள் தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்யாநின்ற அயனைப்போன்ற வாழ்வும் ஆயுளும் இலட்சுமி கடாட்சமும் தவளமயமாய் அமுர்த சீதள கிரணங்களையுடைய சந்திரனை சடாபாரத்தில் தரித்திருக்கப்பட்ட பரமசிவனுடைய பாதார விந்தங்கிடைத்து ஆனந்த போகங்களை யடைவார்களென்று சுருதி வாக்கியப்பிரமாணங்கலாலே சொல்லப்பட்டால் அந்த இராம தனுக்கோடியினுடைய மகிமையை யாராலே அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடும். இத்தன்மை பொருந்திய தனுக்கோடியிலே பராவசுவென்று சொல்லப்பட்ட ஒருவன் தனது தந்தையைக் கொன்ற தோஷத்தை தனுக்கோடியில் மூழ்கித் தீர்த்துக்கொண்டானென்று சூத மகருஷிபானவர்சொல்லஅதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் முனிவரைப் பணிந்து சுவாமி பராவசு யென்பவன் என்ன காரணத்தினால் தகப்பனைக்கொன்றான் எம்மரபிலே ஜனித்தவன் அவனுக்கு இம்மதி வந்த காரணம் யாதோ அதைத்திருவாய் மலர்ந்தருளவேணுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

தருமகுத்தச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

பராவசுச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய முனிவர்களே நெடியகடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் உத்தா தேசத்திலே பிருகத்துய்மனென்னுமோ ரரசன் மகா மனுநீதியோடும் இராசரீகஞ் செய்துவரத் தக்கவன் சதாகாலமும் பூமண்டலத்திலுள்ள திவ்விய க்ஷேத்திரங்களிற் போய் யாகாதி கிர்த்தியங்களை இந்திராதி தேவர்கள் மனமகிழும்படியாய்ச் செய்து அனேக கீர்த்திகளோடும விளங்கப்பட்ட வேந்தன் சிந்தையிலுன்னிய யாகங்களெதுவோ அதனைமறைவிதிப்படி நிறைவேற்றும்வல்லவனாகியும்இருந்தான்பிரமகுலசிரேஷ்டனாகியும் சகலசாஸ்திரங்களையுமுணர்

ந்து விஞ்சை மந்திரத்தையே பாராயணஞ் செய்துவரத்தக்க சைப்பிய னென்னும் பிராமணனுக்கு அருவாசு என்றும் பராவசு என்றும் பெயரிணையுடைய இரண்டு பிள்ளைகள் தகப்பனைப் பார்க்கினும என் மனங்கதிக்கப்பட்ட வல்லவராய் மேன்மையடைந்து இராசனால் நட த்தப்பட்ட யாகாதி கிர்த்தியங்களை அவ்விருவருமே யிருந்து வழு வின்றி நடத்தி வருங்காலையில் பிருகத்துவமென்னும் வேந்தன்காசிப் பட்டணத்தில் தீர்க்கசத்திர யாகஞ்செய்யக்கருதி அருவாவசுபராவசு என்னு மிருவர்களாலும் அதற்குவேண்டிய சாமக்கிரியைகளையறிந்து அவ்வாறே சேகரஞ்செய்து அங்ஙனம்வரப்பட்ட முனிவர்களும்பெரி யோர்களுக்கும் பன்னகசாலைகளைப் புதுக்கசெய்து இராசன்அருவா வசு என்பவர்களைப் பயந்த தந்தையோடும் மந்திரிபிரதானி முதலிய சேனு சயினியங்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அவ்விடம் போய்ச்சேர் ந்து விதியினபடி யாகசாலைமுதலிய யாவுமமைத்து இன்னம் உலகத் திலுள்ள பெரியோர்களை வருவிக்க விரும்பித் தூதர்களை யனுப்பி கவுதமர் அத்திரி காசிபர் நாரதர் பராசர் மரர்கண்டேயர் புலத்தியர் பிருகு வசிட்டர் சதானந்தர் வேதவியாசர் அகஸ்தியர் கபிலர் சவு மியர் சாபாலி விசுவாமித்திரர் முதலிய பெரியோர்களை எல்லாம் வரு வித்து, அவரவர்களுக்கு அர்க்கியா பாத்தியாதி சோடசோபசாரங் களுஞ் செய்து விடுதிகளி லெழுந்தருளப்பண்ணி கந்தமூலாதிகளை அவர்கள் மனமகிழும்படி பிரதிதினமும் கொடுத்து வரும்படிகாரியக் காரர்களுக்கு திட்டப்படுத்தி யாகத்தைக்கண்டு தரிசிக்க விருப்பங் கொண்டுவந்த இராசராசர்களுக்கும் அவர்கள்மந்திரிபிரதானிமுதலிய காரியக்காரர்கள் பந்து வர்க்கத்தார்களுக்குந் தக்க விடுதிகள் விடுத்து அவர்களுக்கு அறுசுவையுண்டியும் தாம்பூலமும்மனமகிழும்படியாய் நடத்திவரத் திட்டப்படுத்தி பிருகத்துய்மனென்னும் ராஜன் அருவா வசுபராவசுவனென்னும் இவர்களால் சுபமுகூர்த்தவேளையில் யாகத் தை ஆரம்பஞ் செய்து நடத்தி வருங்காலையில் அவர்கள் செய்துவ ருங் கிரமங்களையும் மந்திரசக்திகளையும் கண்ட வசிட்டர் முதலிய பெரியோர்களியாவரும் இவ்விரு சிறுவர்களுக்கு மிஞ்சிய வல்லவ ர்க ளொருவரு மில்லையென்று கிரக்கம்பஞ்செய்து புகழ்ந்து பெ ரும்பாலும் ஆச்சரியமடைந்து யாகம் நடந்தேறிவ ருவதைப் பார் த்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு நாள் பராவசு என்பவன் கங் காநதிக்கரையிற் பன்னகசாலை புதுக்கிக்கொண்டு அதில் வீற்றிரு

க்குந் தனது தாய் தந்தையர்களிடம் விடியுமுன்னெழுந்து போய்க் கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து சந்தியாவந்தன முதலிய நியமநிட்டைகளை முடித்துக்கொண்டு வருவோமென்று யோசித்துப் படுத்தவன் இராப்போகிறதேனே எழுந்து நித்திரை கலக்கத்துடனே தனது தந்தையாரிருக்கும் பன்னகாசாலையை நோக்கி வருகையில் அப்பன்னகசாலையிலே பராவசு என்பவன் தாதையாகிய சைப்பியனென்னும் பிராணன் ஓர் புலித்தோலைச் சரீரந் தெரியாமற் போர்த்துக்கொண்டிருப்பதை பிள்ளையானவன் கண்டு இது வனமாகையால் நமது தாய் தந்தையரை அடித்துக்கொல்லவன்றோ இப்புலியானது வந்து காத்திருக்குதென்று யோசித்துச் செவ்வையாய் நிதானியாமல் தன் காத்திலிருந்த தண்டத்தினால் மெல்லப் பதுங்கிப்போய் புலியினது பிடரியிலே யோங்கி யடித்தான் அப்படி யடித்தவுடனே புலித்தோலை யணிந்திருந்த தகப்பனாகிய ரயிப்பியன் வாயினாலும் மூக்கினாலும் ரத்தங்களைக் சக்கிக்கொண்டு மரணத்தை யடைந்தான்.

அது கண்ட பராவசு அருகே போய்ப் பார்க்கும்போது தகப்பனென்றறிந்து அடித்து மோகித்தீழே விழுந்து புரண்டு புரண்டழுது மூர்ச்சித்திருக்கையில் அவ்வோசையைக்கேட்ட அவன் தாயானவள் ஓடிவந்து தனது மணாளனுக்கு நேர்ந்த மரணத்தைக்கண்டு சகிக்க மாட்டாதவளாய் துன்பசாகரத்துள்ளழுந்தி கதறிப் பரதவித்திருப்பதைஇளையகுமாரனாகிய அருவாவசுவென்பவன்கேள்விப்பட்டுஓடோடியும்வந்து பார்த்து பெருந்துயரத்தோடும் அழுதபின்பு மூவரும் மனதைத் தேற்றிக்கொண்டவர்களாய் தாதைக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியை யனைத்துஞ் செய்து சமாதியில் வைத்துத் திருஷ்டிகளைசாஸ்திர விதிப்படியே பரிகாரஞ்செய்து இராசனுடைய யாகத்தை நிறைவேற்றவேண்டி யிருப்பதனாலே தனது தம்பியைப் பார்த்துக் கூறுவான் வாராய் தம்பி அருவாவசு இப்போது வேந்தனது தீர்க்க சத்திரயாகந் துடங்கி நடந்துவருவதில் நமக்குச் சம்பவித்திருக்குந் தொல்லையோடும் யாகத்திற் பிரவேசிக்கப்படாது அப்படி பிரவேசியாமற்போனால் யாகத்துக்கும் பின்னம் நேரிடும் நீ தனியாக நடத்துவதற்கு உன்னால் சக்தியிராததால் தகப்பனைக்கொன்ற எனது தோஷத்தை நீ ஏற்றுக்கொண்டு அது பரிகாரமாகும்படியாய் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தால் நான் வேந்தனுடைய யாகத்தை யாதுங்குறையின்றி நிறைவேற்றுகின்றேன் ஒருவேளை இச்செய்தி அரசனுக்குத்

தெரிந்து கேட்பானாகில் நீ கொன்றதாகச் சொல்லி விடுகின்றேன் உன்னைக் கேட்கில் நீயும் அப்படியே சொல்லிவிடுவாய் ஆகலால் இதுவே நல்ல யோசனையென்று சொல்ல தம்பியானவன் கேட்டு தேவரீர் சித்தம்போல நடந்து கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லித்தனது அன்னையோடும் வனத்தில் தபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான் அப்படியிருக்கையில்பராவசு என்பவன் கங்கையில்ஸ்நானஞ்செய்துஜெபதபநியம நிட்டைகளை முடித்து யாகசாலையிற்சேர்ந்து ஓமத்துக்குரிய தொழிலிற் பிரவேசிக்கும்போது இக்காரியங்களைக் கேள்வியுற்றவர்கள் இராசனைப்பார்த்து சுவாமீ இச்சிறுவன் தனது தகப்பனைக்கொன்ற பிரம்மகத்தியுடையவனாய் இருக்கின்றமையால் இவனை இந்தயாகத்திலே வைக்கப்படாது இந்தட்சணமே இவனின்று நீக்குவது உத்தமமென்று சொல்ல அம்மொழியைக்கேட்ட வேந்தன் இதென்ன காரணமென்று சிந்தித்துப் பராவசுவும் இராசனை நோக்கி ஐயா மகாராசனே எனது தந்தையை நான் கொல்லவில்லை தம்பி கொன்றமையால் அந்த தோஷம் நீங்கும்படி தவத்திலிருக்கிறானென்று சொல்ல அதைக் கேட்ட வேந்தன் இதனைத் தீரவிசாரிக்கவேண்டுமென்று சேவுகாரர்களாலே அருவாவசுவென்பவனைக் கூட்டி வரச்செய்து நடந்த சவிஸ்தாரமியாதென்று கேட்க அப்போது அருவாவசுவும் ஐயா மகாராசனே எனது தந்தையைத் தெரியாமையினால் எனது தமையன் கொன்றுவிட்டபடியால் நானப்பழியை யேற்றுக்கொண்டு தவஞ் செய்கிறேனென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட வேந்தன் பராவசுவைக் குற்றமுடையவனென்று நிதானித்து யாகசாலையை விட்டு நீங்கும்படியாய்த் துறிக்கொண்ட காலையில், அதைக்கண்ட யாவரும் நிந்தித்துப் பராவசுவை வெறுத்துக்கொள்ள அப்போது அருவாவசுவென்பவன் மெத்தவுங் கிலேசமடைந்து இராஜனிடத்தில் தனக்கு விடைகேட்கும்போது இராசன் அருவாவசை நோக்கி அப்பா உனது தந்தையைக் கொன்ற பழி உன்தமையனைச் சார்ந்ததேயன்றி உன்மீது யாதுந் தோஷமில்லை போய்வாவென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட இருவரும் யாகசாலையை விட்டு நீங்குவதற்குள் பராவசுவென்பவனுக்கு பிரம்மகத்தியானது தொடர அதைக்கண்ட அவன் தம்பியானவன் அவனை விடாமல்கெட்டியாய்ப்பிடித்திழுத்துக்கொண்டு வனத்திலிருக்குந் தாயினிடத்திற்குக்கொண்டு போய்விடுத்து அவனுக்குப்பற்றியபிரமகத்தி நீங்கும்படியாய்சூரிய பகவானைக் குறித்து தவஞ்செய்கையில், சூரியபகவானும் கருணை

சுரந்து இந்திராதி தேவதைகளுடனே அருவாவசு என்பவனுக்குப் பிரத்தியட்சமாய் தரிசனந்தந்து, வாராய் அருவாவசுவே நீ உனது தமயன் செய்த பிழையைப்பொறுத்து அவன்பொருட்டு நீ இழைத்த தபத்துக்குச் சந்தோஷமடைந்தோ மாதலால், உனக்கு வேண்டிய வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவா யென்றுசொல்ல, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட அருவாவசுவென்பவன் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, சுவாமீ! சிறியேனைப் பயந்த தந்தையானவர், உயிர்பெற்றுஎழுந்திருக்கும்படியாயும், அன்னவரைக்கொலைசெய்தஎனது தமையனைப்பற்றிய பிரம்மஹத்திநீங்கிப் புநிதனுகும்படியாயுங் கருணைசெய்ய வேண்டுமென்று கரங்கூப்பித் தோத்திரஞ் செய்து நிற்கும் அருவாவசுவென்பவனைச் செஞ்சுடர்க் கிரணனுகிய சூரியபகவானும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுங்கண்டு கூறுவார்கள்.

வாரும்பிள்ளாய் அருவாவசுவே! நீஎங்களைக்கோரிக்கேட்ட வரமானதுமெத்தவும் ஆச்சரியத்தைக்கொடுக்கின்றது ஏனெனில் உலகின்கண் இறந்தவர்கள் அநேக நாளைக்குப் பிறகு உயிர் பெற்று வரவும் கொலைசெய்தவன் ஒருவனிருக்க மற்ருருவன் தவஞ்செய்து கொலைஞனது பிரம்மஹத்தியைப் போக்கும் படியாய்க் கேட்பதும் வேடிக்கையாக விருக்கின்றதாதலால் ஓ சிறுவனே நீ எத்தனை தவஞ்செய்தபோதினும் அவனைப்பிடித்த பிரம்மஹத்தியானது நீங்கப் போகிறதில்லையென்று சூரியபகவான் முதலியதேவர்களியாவருஞ்சொல்ல, அதைக்கேட்ட அருவாவசு சகிக்கப்படாத துன்பத்தி லாழ்ந்தவனுய் தேவர்களைப்பார்த்து மறுபடியுங் கூறுவான் சுவாமி சிறியேன் எனது அன்னை படுந்துயரத்தையும் அண்ணன்படுந் துயரத்தையுங்கண்டு உயிர் கொண்டிருப்பதாய் தோற்றவில்லை யாதலால், எவ்வகையேனு அருள் செய்யவேண்டுமென்று மிகப்பரிதாபப்படுகையில் அது கண்டதேவர்கள் கிருபைகூர்ந்து அச்சிறுவனைநோக்கி நீ மிகவுந்துன்பப் படுகின்றமையால் இப்புவியின் கண்ணேங்குந் தென்றிசையிற் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் சேதுபந்தனத்தில் இராமதநுக்கோடியென்று ஓர் புண்ய தீர்த்தமிருக்கின்றது, அத்தீர்த்தத்திலே உனது தாயையுந்தமையனையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய் நாற்பத் தைந்து நாள் பரியந்தந் தீர்த்தமாடச்செய்துஅங்குள் ஸ்ரீராமநாதனைப்பணிந்துபூசித்துஇவன்வருவீர்களாயின் உங்கள்தந்தையும் எழுந்திருப்பான் உனது

தமையனைப்பற்றிய பிரம்மஹத்தியும் நீங்குமென்றுசொல்லிசூரிய பகவானாதி சகலதேவர்களும் விசும்பிடை மறைந்தார்கள்.

அதைக்கண்ட அருவாவசு என்பவன் மிகவுஞ் சந்தோஷங் கொண்டு தாங்களிருக்கும் பன்னகசாலைக்குவந்துதாய்தமயனோடு நடந்த சவிஸ்தாரங்களைச்சொல்லி அவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டுகா சிபட்டணத்தைவிட்டு நீங்கிக் காடு, மலை வனம், வனாந்தரம், கானாறுமுதலிய நதிகளையும் பதிகளையுந் திவ்யக்ஷேத்திரங்களையும் விடுத்துநீங்கிக் கந்தமாதன கிரிச்சார்பிற் சேர்ந்து சேதுவைதெரிசனஞ்செய்து தேவர்கள் கூறியவண்ணம் ஸ்ரீராமதநுக்கோடியில் சங்கற்பவிதியின்படி நாற்பத்தைந்து நாள்வரையில் தீர்த்தமாடி இராமநாதனைப் பணிந்து வருகையில் உடனே அங்கோர் அசரீரிஉண்டாயிற்று அதுயாதெனில் ஓ பராவசுவே உன்னைப்பற்றி யிருந்த பிரம்மஹத்திதோஷம்நீங்கிக் கிருதார்த்தனாகிவிட்டாயென்றுஒலித்த ஓசையைக்கேட்டு மூவருஞ் சந்தோஷத்துடனே அந்தராமதநுக்கோடியில் தங்கள் மனமானது திருப்தியடையுமளவுந்தீர்த்தமாடி அதை வணங்கி இராம நாதன் சந்நிதி வந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து இராமலிங்கத்தைத் தோத்திரம்பண்ணி அக்கடவுளிடத்தில் விடைபெற்று மீண்டு அதிதீவிரமாய்க் காசிபட்டணம் வந்து சேர்ந்து தங்கள் தகப்பனை அடக்கஞ்செய்த சமாதிக்கருகாய்வருகிறபோது அகாலமரணமாயிறந்த அவர்களது தாதை உயிர்பெற்றுச் சமாதியினின்று மெழுந்து பிள்ளைகளிரண்டு பேரையும் பெண்சாதியையுங்கண்டு ஆநந்தங்கொண்டு தழுவி முத்தமிட்டுஅடங்காமகிழ்ச்சியோடும் நடந்த சவிஸ்தாரங்களை யெல்லாம்ஆதியோடந்தமாய் ஒருவர்க்கொருவர்பேசித் தமதுபட்டணம் வந்துசேர்ந்து சுகஜீவிகளாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள் ஆதலால், இத்தன்மையான மகிமைபொருந்திய தநுக்கோடியினது பெருமையை ஒருவராலுஞ் சொல்லி முடியாது, இதன்றியும் சுராபானமுதலியபலாகிரிவஸ்துக்களை இச்சித்து அதனால் வந்தபாதங்களெல்லாம் அந்த தநுக்கோடியைக்கண்டவுடனே புலியைக்கண்ட மான்போலும், இராஜாளியைக்கண்ட கொக்கைப்போலும், பருதியைக்கண்டபனியைப்போலும் விலகிப் போவதோடும் அத்தீர்த்தத்தை தரிசித்தாலும் அப்படி தரிசித்து வந்தவர்களை மற்றவர்கள் கண்டு தரிசித்தாலும் அவர்களைப் புகழ்ந்தாலும், அச்சேதுவின் மகிமையைசொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை சிரவணஞ்

செய்தாலும், அவர்கள்புண்ணியசாலிகளென்றுபெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அந்த தநுக்கோடியிலே முன்னொருகாலத்திலே ஓர்நரியும் வானரமும்சினேகிதஞ்செய்திருந்து இந்த தநுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி திவ்யரூபத்தைப் பெற்றார்களென்று சூதமுநிவர் சொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய முநிவர்கள் சூதமகாரிஷியை பணிந்து, சுவாமிதேவரீர்அடியேங்களுக்கு அவைகளின் பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டு மென்று கேட்கச் சூதமுநிவர் சொல்லத்தொடங்குவாராயினர்.

பராவசுச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

கவிசம்பு சரித்திரம்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே! நெடியகடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் நீர் வளம் நிலவளம் முதலிய நான்கு வளமும் பொருந்தி இலகா நின்ற ஓர் பட்டணத்திற் கருகில் வழங்கும் வனத்தில் நெடுநாளாய் நேசித்துவராநின்ற ஓர் குரங்கும் நரியும் ஒன்றுக்கொன்று இணைபிரியாமல் நகமுஞ் சதையும் போலவும் பூவும் மணமும் போலவும், பொருந்தி விசுவாசித்து வருநாளில், ஓர் நாள் அப்பட்டணத்திற்குப் புறம்பாயிருக்குஞ் சுடலையிற் புதைத்திருந்த பிணத்தைப்பற்றி யிழுத்து வந்து, இன்று நமக்கு நல்ல விருந்தமுதென்று நனியின்பத்தோடும், புசித்துக்கொண்டிருந்த நரியைக்கண்டகுரங்கானது, உய்த்து நோக்கிச் சிந்தித்துக் கூறுகின்றது வாராய் எனதுநற்றுணையாகிய நரியே! நீ என்னபாவஞ் செய்தனையோ அறியேன் அந்தோ இந்த மயானத்திலிருக்கும் பிரேதங்களைப் பிடுங்கித் தின்பதே தொழிலா யுனக்குலபித்திருக்கின்றதுபற்றி யான் மெத்தவுஞ் சஞ்சலப்படுகிறேனென்று கூறியதைக்கேட்ட சம்புவானது சொல்லும்கேளாயெனது பிரியனாகிய குரங்கே ஐயோ எனது கர்மாநுபவத்தை என் சொல்வேன் நண்பனே நான் மூந்தி ஜன்மத்தில் வேதாகமங்களை யுணர்ந்தோங்கும் பிராம்மண குலத்திற் பிறந்து, தேவசன்மாவென்னும், பெயர்பூண்டு, குலவிதிப்படி வேதங்களையுணர்ந்தும் வாழ்ந்துவரு

கிறபோது, பிராமணனுக்கு என்னிட மிருந்த ஒரு வஸ்துவை தருகிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ் செய்து பின்புதராமல் தப்பி விட்டபடியால் அப்பாபத்தால் இப்படி சம்புவாய் பிறந்து, தரணி யின்மீது பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின்னுஞ் சண்டாளத்தவம் லபித் தனஎனவோதிப்பின்னும்கூறும் ஒநேசனே உலகின் கண் ஓங்கும் மாந்தருள், எக்குலத்தனுயினும் எவ்வளவேனும் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கிறேனென்று ஆசைவார்த்தை சொல்லிப்பின்னர்கொடா மற்போவானுயின் அவன் இவ்வாறே ஜனித்து என்போல் பிரே தங்களைப்பிடுங்கித்தின்று உழலவேண்டுவதுமன்றியில், பிறருக்கு கொடாமல் தேடிவைத்த அவன் பொருளும் நாசத்தையடைந்து கர்ப்போறப்பத்தியில்லாமற் கெட்டதுபோல் அவன்செய்யும் புண் ணிய மனைத்தும் வியர்த்தப்படும்.

மேலும் ஓர் வேதப்பிராமணனுக்குச் சொன்ன வாக்கை யீ டேற்றுமற் போனவர்களுடைய பாவமானது நூறு அசுவமேதயா கங்கள் செய்தபோதினுந்தீராதென்று வேதங்களாற்சொல்லப்படு மாயின் எனது கர்மத்தை யெவ்வாறு நீங்கிக்கொள்ளுவேன், அந் தோ கொடும்பாவியாகிய நான் தான் இப்படி ஜனித்தபோதிலும் எனது நன்பனுகிய நீயுங்குரங்காகப்பிறந்துபருவதங்களிலுந்தாவி காய் இலை பூ பிஞ்சுகளைக் கடித்துத் தின்று காலத்தைக்கழிக்கின் றனையே இதுவும் நீ செய்த கருமந்தானே என்று கேட்கஅதைக் கேட்ட குரங்கானது கூறும் வாராய் என்மனதுக்கிசைந்த, சம்பு வே நான் முன்செென்மத்தில் நம்பியார் மரபிற் பிறந்திருந்த விசுவ நாதனென்னும் வேதியனுக்கும் புத்திரனுகப் பிறந்து வேத நாத னென்னும் பெயர்பூண்டுகுலவிதியாவு முணர்ந்து, கமலாலயத்தில் குருக்களாகவமர்ந்து, சிவபணிசெய்து .வரு நாளில் தேவசண்மா வென்னும் பெயர்கொண்ட நீஎன்னிடம் வந்து என்னை நேசித்து வருங்காலத்தில் ஓர்பிராமணன் வீட்டுக்கொல்லையிலிருந்தகாய்கறி பதார்த்தங்களைக் கண்டு காதல்கொண்டு அந்தப் பிராமணனைக் கேளாமலும் அவனுக்குத்தெரியாமலுஞ் சோரத்தனமாய் அவன் கொல்லைச் சுவரேறிக் குதித்து அங்குள்ள பதார்த்தங்களை அபகரி த்துக் கொண்டு வந்து சமைத்து பட்சித்த பாபத்தால் இவ்வாறு குரங்காகப் பிறந்துமலைகளிலுஞ் செடிகளிலுமேறிக்காய்கனிகளை த் தின்னும்படியாய்க் கஞ்சன் விதித்தானென்று 'கலுழ்ந்ததல்லா மலும் பின்னும் கூறும்கேளாய் நரியே இவ்வையகத்தின்மீது இல ங்கும் எவர்களாயினும் இருக்காதி வேதங்களுக்குரிய இரு பிறப்

பாளருடைய சொத்துக்களை அபகரித்தால் இவ்வாறே ஜனித்துத் துன்பப்படவேண்டும், இதல்லாமலும், உலகத்தில் ஜீவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டுத் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குந்தேவர்களுக்கு நியமித்த சொத்துக்களை அபகரித்துப் புசித்தால் அவர்களது குலமுழுவதுங் கெடுவதோடும்கும்பிபாகமெனச்சொல்லப்பட்ட நரகத்துக்கு ஹேதுவாவார்கள்.

ஆதலால் சுக துக்கங்களை அறிந்த தூயராகிய பெரியோர்கள் ஒருவர்பேரிற் பொறாமையையடையார், புறங்கூறார், பொருள்களை அபகரியார், பிராமணருக்கு குறைவுநினையார் அவர்கள் குற்றமிழைத்ததோனும் பொறுப்பார் ஆதலால் நான் செய்த தீங்கினால் இப்படி குரங்காகப் பிறந்து உழலுகின்றேன் என்செய்வேனென்று துக்கசாகரத்துட்டோய்ந்து ஒன்றுக்கொண்டு பேசிக்கொண்டு இரை தண்ணீரருந்தாமலும் அதுவேசிந்தனையாயிருக்குங்காலையில், அம்மார்க்கத்தில் காவிகாம்பரஜடாதாரியாய் விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்து தண்டுகமண்டலத்தோடும் பாதுகைதரித்து பரமசிவத்தைத் தியானஞ் செய்துகொண்டுவியாக்ராஜிநத்தோடும் சிந்துதீபனென்றுசொல்லும்அகஸ்தியமா முநிவர்சீஷன்வரும்போது அவரைக்கண்ட இச்சம்புவுங் குரங்கும் எழுந்து ஓடோடியும் வந்து முநிவரது பாதகமலங்களிற்படிந்து நமஸ்காரஞ்செய்துஎழுந்து கைகளைக்கட்டி வாய்புதைத்து நின்றுசொல்லும் சுவாமி முநிநாதரே! அடியேங்கள் கடைத்தேறும்படியாய்க் கிருபைசெய்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்றுமிகத் துன்பத்தோடுஞ் சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்யும்போது சிந்துதீபரும் அவைகளின்மீது கருணைகூர்ந்து வாராய் கவி சம்புக்களே உங்களிருவர்களுடைய கர்மாநுபவங்களை யறிந்துகொண்டோம்யாதெனில், நீங்களிருவரும்வேதியர்களுக்குச்செய்த குற்றத்தால் நரியாகவுங் குரங்காகவுஞ் ஜனித்துக் காலத்தைக் கழிக்கின்றீர்கள். இப்போது உங்களுக்கு இந்த ஜன்மம் நீங்கிநற்சன்மம் பெறவேண்டுமாயின் நாமோ ருபாயஞ் சொல்லுகின்றோம். அது யாதெனில் இந்தபூலோகத்தில்தட்சிணபாகத்திலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் வழங்குஞ் சேதுவில் தநுக்கோடி என்று ஓர் புண்ணியதீர்த்தமிருக்கின்றது.

அத்தீர்த்தம்மகாமகிமை பொருந்தியதாதலால் அதில்நீங்களிருவரும்போய்த் தீர்த்தமாடினால் இச்சென்மம்நீங்குவதோடும்

இதுவரையில் உங்களைப்பற்றியிருக்குஞ் சகலகருமங்களும் நாசப்பட்டுக் கிருதார்த்தராய் விடுவீர்கள் அஃதெப்படியெனில் அந்தத் தநுகோடியிலே முன்னொருகாலத்தில் சுமதி என்னும் ஓர் பிராமணன் சுராபானஞ்செய்தும் வனசர ஸ்த்ரீயைப்புணர்ந்தும், அவளுடன்கூடி உணவுகொண்டும் தேடிய பாவங்களையெல்லாம் இந்த தநுக்கோடியிலே எளிதாய் தீர்த்துக்கொண்டான்,

அது எப்படி யெனில் மாராட தேசத்திலே எச்சுதேவனென்னும் ஓர் பிராமணன் ஹரிபூசைகுருபூசையிலே மகாபக்தியுடையவனுகியும், வேதாகமங்களை யுணர்ந்து அந்நெறியினின்றுந் தவருமலிருக்குமவனுக்கு ஓர் புத்திரன் பிறந்து சுமதி என்று நாமம் பூண்டு வளர்ந்துவருபவன் அனங்கநூலைக்கற்று அதனுற் காமவெறிகொண்டு தனது தாய்தந்தையர்களை மதியாதவனுகியும் அவர்களது வார்த்தையைக் கேளாது மீறிநடப்பவனுகியும் துன்மார்க்கத்தன்மை பொருந்தி தன்னிச்சையாய்த் தாய் தந்தையார்களையுந் தானிருக்கும் பதியையும்விட்டு நீங்கி புற்கலமென்று சொல்லப்பட்ட தேசத்திற்போய்ச் சேர்ந்து பிராமண கருமங்களை யநுஷ்டியாமல் தன்னேடொத்த இளைஞர்களோடும் ஸ்த்ரீ விஷயங்களில் ஆரம்பித்து, மோகாந்தகாரனுப்த் திரிகிற போது அம்மார்க்கத்தில் ஓர் நாள் வனத்தில் வேடிக்கையார்த்தமாய்ப் போகையில் அவ்விடத்தில் அதிரூபலாவண்யத்தோடுங் கூடிய ஓர் வேடுவஸ்திரீயைக் கண்டு காதல்கொண்டு அவளைச் சிநேகஞ்செய்து நாளுக்குநாள் அவள்மீது மையல்மீறி இருவரும் இணைபிரியாமல் இன்பலீலைகளை யனுபவித்து வருபவன் அவள் நிமித்தம் பொருள்வேண்டி களவுவிஷயத்திற்பிரவேசித்து அகப்பட்டவைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதும் வனத்தில் வேட்டையாடச் சென்று பறவை முதலியவைகளைப் பிடித்துக் கொன்று பக்ஷிப்பதும் தனது சாசியோடு ஒரே பாத்திரத்தில் உணவுகொள்வதும் மதுமுதலிய லாகிரிவஸ்துக்களைஉண்டு வேடுவரோடு தானுமோர் வேடுவனுய்த் திரியுந்தொழிலை மேற்கொண்டு திரிந்துபிராம்மணியத்தை மறந்தவனுய்த்திரிகிறபோது ஒருநாள் இச்சுமதி என்பவன் சிலவேடுவருடன்சேர்ந்து அர்த்தராத்திரிப்போதில் அப்பட்டணத்திலுள்ள ஓர் பிராமணன்வீட்டிற் கன்னமிட்டுப்புகுந்து அங்குள்ள பொருள்களைக் கொள்ளைகொண்டு அவ்வேதியனையுங் கொன்று அதிகசந்தோஷத்தோடும், சுருண்டுநெரித்த குழலும் செக்கர்வானம்போன்ற சிவந்த பற்களும்

நீருண்ட மேகம்போன்ற தேகத்தையுமுடையதனது சரசியினது இல்லத்திற்கு வருகிறபோது நீலநிறம்போன்ற தேகமும், மூன்றாம்பிறையைப்போன்றதந்தங்களும் சிவந்தமீசையும் கோரரூபமுடைய பிரம்மஹத்தியானது வந்து மறித்துக்கொண்டு அவனைப் போகவொட்டாமல் அநேக இம்சைகளை செய்கிறபோது சுமதி என்பவன் பிரமையடைந்து யாதுந்தோற்றாதவனாய்த் தன்னுடைய எண்ணங்களை மறந்து ஊர் நாடு தேசமுதலிய வனம் வனாந்தரங்களெல்லாந் திரிந்தலைந்து அகஸ்மாத்தாய் தாய் தந்தையர் வாழுந் தன்னுடைய சுதேசம் வந்துசேர்ந்து பெருந்துன்பத்தோடுந்திரிகிறபோது அவன் தந்தையான பிராம்மணன்கண்டு தனதுபிள்ளையென்றறிந்து புத்திர வாஞ்சையினாலே மகிழ்வுகொண்டு நெருங்கி அவனுக்குற்ற வினைப்பகுதியைத் தெரிந்து அந்தோ அடா குழந்தாய் இவ்வினைக் கென்செய்வேனென்று துக்கசாகரத்துட்டோய்ந்தவனாய்ப் பின்னர் ஒருவாறு தேறி, இவனைப்பற்றிய பிரமையை எவ்விதத்தினாலாவது, நீக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்ட சுமதியின் தந்தையினது கருத்தை யறிந்த பிரம்மஹத்தியானது கூறும் வாரரய்ப் பிராம்மணா! நீ இவனைப்பிள்ளையென்னும்பிரியத்தால் ஆதரவுசெய்யக் கருதுகின்றாய் அக்காரியஞ் செய்வது சரியல்ல ஏனெனில் மகாபாவியாகிய இவனைப் பார்க்கவும்படாது பிராமணனைக் கொலைசெய்த தோஷமானது இவனைவிட்டு நீங்கத்தக்கதல்ல அதன்றியும் இவன் பிராமண பீஜமாக விருந்துங் கடைச்சாதியாகிய வேடிச்சியைச் சேர்ந்து மதுபான முதலிய லாகிரி வஸ்துக்களை யிச்சித்துக் களவுசெய்து காலத்தைக் கழித்துவருமிவனுடைய துர்நடத்தைகளை ஒருவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது மேலும்இவன் தாய்தந்தையர்களது வார்த்தையைக்கேளாமலும் அவர்களைப் போஷியாமலும், ஊரிற்கொள்ளையடித்து வேடுவப்பெண்ணினிடங் கொடுத்து அவளுடன் கூடிச்சுகித்திருக்கும் இக்கொடும்பாவியைச் சேர்த்து ஆதரவுசெய்து வந்தால் இவனாலே உன்னையும் உனது குடும்பத்தையும் நாசப்படுத்துவேனாதலால் வீணே நாசந்தேடிக்கொள்ள வேண்டாம், யான் சொல்லுவதைச் செவ்வையாய் கவனித்துக் கடைத்தேறுவாயென்று கூறியதை பிராம்மணன் கேட்டு பளாபளா நன்றாயிருக்கின்றது, ஓ பிரம்மஹத்தியே! என்னவார்த்தை சொல்லினை உனக்குப் பயந்து யான் பெற்ற பிள்ளையை இழப்பேனோ இதோ உன்னை இமைப்போதிற் றுரத்தும் விதந்தேடுகிறேன் பாரென்று பிராம்மணன்

சொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட பிரம்மஹத்தியானது உக்ரத்தோடும் பிராம்மணனை நோக்கி அடா பித்தனே குலமுறை தப்பி நடந்த கொடும்பாதகனாகிய இவனைப் பிள்ளையென்று அபிமானித்துப் பெருந் துன்பத்தைத் தேடிக்கொண்டாய், இதோபார்! என் பிரதாபத்தைக் காட்டுகிறேனென்று அவன் புதல்வனாகிய சுமதி என்பவனை திடீரென்று பூமியின்மீது மோதிவிழுந்து. என்புகள் நெக்கு விடும்படி முறுக்கிக் கண்கள் பிதுங்கித் துன்பப் படும்படியாய் தாக்கியதை அவனைப்பயந்த தாய் தந்தையர்கள் கண்டு சகிக்கமாட்டாமல் இருவரும் அடித்து மோதிக் கீழேவிழுந்து, புரண்டு புரண்டழுது சோபமுற்றிருக்கும்போது ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பமூர்த்தியைப்போல் துர்வாசமகாரிஷியானவர், விபூதிருத்ராட்சமாவிகாபரணமாய் அவ்விடத்திலெழுந்தருளக்கண்டுசோபமுற்றிருக்குஞ் சுமதியினது தாய் தந்தையர்கள்கண்டு திடீரென வெழுந்தோடிவந்து, அவருடைய பாதபத்மங்களிற்பணிந்துநமஸ்காரஞ் செய்து அழைத்துவந்து தமது கிரகத்திலே தர்ப்பாசனமிட்டு ஆரோகணிக்கச்செய்து இருவருமெதிர் நின்று கைகட்டி வாய்புதைத்துத் தங்களுடைய புத்திரனது நடத்தைகளியாவுமெடுத்தோதி அவனைப்பற்றித் துன்புறுத்தும் பிரமஹத்தியை மாற்றும்படியானமார்க்கத்தை அருளவேண்டுமென்று சரணாகதியடைந்து நிற்பவர்களைக்கண்ட துருவாச மஹருஷியானவர் கூறுவார்.

கேளும் ஓய் பிராமணா நீ இத்தன்மைபொருந்திய துன்மார்க்கனை விரும்பித் துன்புறுகின்றது நன்மையல்லவே நன்மார்க்கனாயிருப்பானாயின், அவன் பொருட்டு இம்சையெடுத்துக் கொண்டபோதிலும் குற்றமில்லை என்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட பிராமணன் துருவாசரைப்பணிந்து சுவாமீ, அடியேன்நெடுநாள்பிள்ளையில்லாமல் தவஞ்செய்து பெற்ற இவன் ஒருபிள்ளையன்றி, வேறு பிள்ளையில்லாமையாலும், எங்களுக்குப் பிறகு எள்ளுந் தண்ணீருமிறைக்கும்படியாயும் இவன் ஒருவனோடே குல நாசப்படாமல் விர்த்தியடையும் படியாயும், திருவுளங்கனிய வேண்டுமென்று மிகத் துயரத்தோடும் வணங்கிக்கேட்கும் அவர்களது பரிதாபத்துக்கிரங்கி துருவாசமஹருஷியானவர், வாரும் ஓய் பிராம்மணா மூப்புப் பருவத்தையுடைய நீ மெத்தவுந் துன்பப்படுகின்றபடி

யால், யாம் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறோம் அது யாதெனில்நீசெ
ய்திருக்குங் கெட்ட நடத்தைகளுக்குப் பரிகாரம் வேதவாக்கியங்
களிலும் சொல்லவில்லையாதலால் என்வாக்கியப்படி இப்பூவுலகின்
கண் தட்சண பாகத்திலோங்கும் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில்
ஸ்ரீராமமூர்த்தியார் கட்டப்பட்ட சேதுபந்தனத்தில் ஓங்குந்
தநுக்கோடி தீர்த்தத்தில் துருவித னென்பவன் தனது
அன்னையின் மோகத்துக்குட்பட்டு அதனாற்சம்பவித்த தோஷ
த்தை அந்த தனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி நிவர்த்தி செய்துகொ
ண்டமையால் மகிமைபொருந்திய அப்புண்ணிய தீர்த்தத்துக்கு
உன் புத்திரனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் மூழ்கச்செய்வாயென்று
மகருஷிசொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட வசுதேவனென்னும்
பிராமணன் சுவாமி தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த துருவீதனென்
பவன் யாருடைய புத்திரன் அவனுக்கென்னகாரணத்தினால் மா
தாவைப்புணர மனமுண்டாயிற்று அவ்வாறு செய்தவனுக்கு இந்
தப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கும்படியாய்ச்சொன்னவர்யாவர்,
அவைகளை எல்லாம் அடியேனுக் கருள்செய்ய வேண்டுமென்று
கேட்க துறுவாசர் கூறுவார். கேளும் ஓய் பிராமணா வைகைவள
நாடென்று சொல்லப்பட்டபாண்டிநாட்டில் பிரமகுலத்திலுற்பவி
த்து இத்துமவாகனனென்னும் நாமகரணம் பெற்று நான்குவே
தம் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் ஓதியுணர்ந்து வல்லவனாகிய ஓர் பிரா
மணன் அவனுடை வாலைப்பருவத்தில் பொன்போன்ற தேககாந்
தியும் சந்திரபிம்பத்தைப் போன்ற முகமும் தேவாமிர்தம் போ
ன்ற இங்கிதவார்த்தையுமுடைய வாகினி என்னும் ஓர் வனிதை
யை மணந்து கூடிச்சுகித்து வாழுநாளில் அம்மங்கையானவள்
அவளது பதினாறுவயதுக்குள் கர்ப்பமுற்று ஓர் ஆண் குழந்தை
யைப்பெற்று அக்குழந்தைக்குத் துருவீதனென்று பெயரிட்டு
வளர்த்துவருநாளில் அவள் மணாளனாகிய இத்துமவாகனென்ப
வன் மரணமடைந்தபடியால் வாகினியென்பவள் மிகவுந் துன்ப
மடைந்து குழந்தையுந்தாயுமாய்க் காலங்கழித்து வருகையில்அந்
தநாட்டில் பன்னிரண்டுவருடம் வரையில் மழையில்லாமற் பஞ்ச
முண்டாகிப் பாதவிக்கும்படியாய்க் காலம்வந்து நேர்ந்தபடியால்
மிகவும் பசிப்பிணியுற்றவர்களாய் மெத்தவும் மெலிந்து இத்தே
சத்திலிருக்கப்படாதென்று எண்ணங்கொண்டவர்களாய் அநேக
பிரஜைகளுக்கு ஆதாரமாயும் தாணியவகைகள் கூடியவரையிற்
கிடைக்கத்தக்கதாயு மிருக்குங் கோகரணமென்று சொல்லப்பட்

டிராநின்ற பட்டணத்திற்குத் தானும் தன்பிள்ளையோடும் போய்ச்சேர்ந்து ஜீவித்து வருநாளில் பிள்ளையாகிய துருவீதனென்பவன், சமர்த்துள்ளவனாகியும் அதிரூபசௌந்திரிய முடையவனாகியும் பற்பல பாஷைகளையுணர்ந்து விடயானந்தப் பருவமுற்றவனாயிருப்பதுகண்ட அவன் தாயாகியவாகினி என்பவள் தருணியாதலால் பிள்ளையின் சவுந்தரியத்தைக்கண்டு மோகங்கொண்டு இச்சையைக் குறிப்புகளினாற்காட்ட அதையறிந்த குமாரனுந் தாயென்பதைமறந்து ஒருவர்க்கொருவர் சிநேகஞ்செய்து காமவின்பத்தை நுகர்ந்திருந்தார்கள் இப்படி யிருக்குங்காலத்தில் இந்த துருவீதனனவன் பூர்வபுண்யவசத்தால் தான்செய்த தவறையுணர்ந்து இந்த மகத்தான பாவத்தை யெப்படி தொலைப்பேனென்று பரிதபித்து அங்கேயொரு வனத்திலுள்ள முனிவர்கூட்டத்தையடைந்து தன்வரலாற்றைச் சொல்லியவுடனே அதைக்கேட்ட முனிவர்களெல்லாம் இந்தப் பாவியைக்கண்டாலும் பாவமென்றுகண்களை மூடிக்கொண்டும் இந்தச்செய்தியைக்கேட்டாலும் பாவமென்று செவிகளை மூடிக்கொண்டு மிருந்தார்கள்.

இதைக்கண்ட துருவிதன் மெய்நடுங்கி மெத்தவும் வியாகுலத்தையடைந்து பின்னும் அம்முனிவர்களை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து ஓ மாதவர்களே வினைவலியால் தெரியாமல் நடத்திய எனது குற்றத்தைப் போக்கியருள வேண்டுமென்று சரணமடைந்த என்னைச்சிறித்தூரத்தினால் வேறுகதியில்லையே அந்தோவீணே யான் கெட்டுப் போகின்றேன் என்னசெய்குவேன் சாகரமானது, ஜலாதாரையில் விழும்நீரைத் தள்ளாமல் அங்கீகரிக்குந் தன்மைபோற் சண்டாளனாகிய என்னைக் கடைக்கணித்து ஆளாவிட்டால் தமியேன் எவ்வாறுய்வேனென்று துக்கசாகரத்துட்டோய்ந்து நிற்குந் துருவிதனை அம்முனிவர்களுக்குள் ஒருவராகிய வேதவியாசர் நோக்கிப் புகலுவார் அடாபாதகனே நீஉனது பாதகத்தைப் போக்க வேண்டுமாயின் யான் சொல்லுவதைக் கேள் யாதெனில் தசரதமகாராஜன் புதல்வனாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்ட தநுக்கோடியென்னும் இப்புண்ணிய தீர்த்தமானது பூலோகத்தின்கண் வசிக்கும் மானவர்களினதுபஞ்சமாபாதகங்களையும் செய்நன்றியை மறந்தபாதகங்களையும் குருவை நிந்தனைசெய்த பாதகங்களையும் சிநேகத்துரோகத்தால் வந்த பாதகங்களையும் பரஸ்திரீகமனத்தால்வந்த பாதகங்களையும் சிவாலயவிஷ்ணுவாலயங்களுடைய சொத்துக்களை யிச்சித்ததால் வந்த

பாதகங்களேயும், வேதப்பிராமணனுக்கு ஏதேனும் ஓர்வஸ்துவைத் தருகிறேனென்று சொல்லித்தராமல்வஞ்சித்ததினுல் வந்த பாதகங்களேயும், தாயையும் சகோதரிகளேயும் இச்சித்துப் புணர்ந்ததனுல்வந்த பாதகங்களேயும், தமையன்பத்தினி குருபத்தினி சிநேகன்பத்தினி முதலியோர்களே இச்சித்ததால்வந்தபாதகங்களேயும் போக்கிப் புனிதனுக்கி முத்தி வீட்டைத் தருமென்று, சுருதிவாக்கியங்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடியால், யான் சொல்லும்வண்ணம், நீயும், உனதுதாயுமாகச் சேதுவுக்குச்சென்று, அவன்விளங்கிநின்ற ஸ்ரீராமதனுகோடிஎன்னும்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி, இராமலிங்கத்தைப் பணிந்து வருவீர்களாயின் உன்னேபற்றிய தோஷங்களனேத்தும் பருதிமுன் பணிபோல் விலக்கிக் கிருதார்த்தவானுய், போய்வரக்கடவை என்று கூற, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட துருவீதன் மெய்ப்புளகங்கொண்டு ஸ்ரீ தேவியாசருடைய பாததாமரையிற் பணிந்தெழுந்து, பலவாருய்த் தோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்று மீண்டு மெத்தவுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு கோகரணம் வந்துசேர்ந்து, தனது அன்னேயாகியவாகினியைக் கூட்டிக்கொண்டு, பட்டணத்தைவிட்டு நீங்கிக் காடு, மலே, வனம், வனுந்தரம் கானுறுமுதலியவைகளேயும், பதிகளேயும், தலங்களேயும் திவ்யக்ஷேத்திரங்களே யெல்லாங்கடந்து கந்தமாதனபர்வதச் சார்பிலோங்குஞ் சேதுவைக்கண்டு, அங்ஙனமிலகுந் தநுக்கோடியைத்தரிசித்துப் பின்புஉத்தராயண புண்ணியகாலத்திற் சூரியன் மகத்துக்கு வரும் அமாவாசைதினஞ் சூரியோதயவேளேயிற் சங்கற்பவிதியின்படி தாயும் பிள்ளேயுமாய் தீர்த்தமாடி, இராமலிங்கத்தைப்பூசித்துப் பணிந்து அவ்வாறுமுப்பதுநாள் வரையில் தீர்த்தமாடி வருகிறபோது, ஆகாயத்தின்கண் ஓ துருவீதனே நீதாயை இச்சித்ததோஷம், நிவர்த்தியாகிவிட்டது புனிதனுனுயென்று அசரீரியோத, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட இருவரும் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து, ஸ்ரீராமநாதனேப்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து, விடைபெற்று மறுபடியும், வேதவியாசர் எழுந்தருளியிருக்கும் வனத்துக்குவந்து, அம்முநிவருடைய பாதகமலங்களில் இருவரும்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து, தநுக்கோடியிற் றீர்த்தமடிவந்தோம் சுவாமி என்றேத அம்மொழியைக்கேட் வேதவியாசர் களிப்படைந்து கூறுவாராயினர்.

வாராய் துருவீதனென்னும் புநிதனே, நீ எனது வாய்மையின்படி தாயும் பிள்ளேயுமாய் தநுக்கோடியில் மூழ்கியபோதே

உனது பாபமனைத்தும் பரிகாரமானதோடும், எம்போலியர்களைக் கண்டபுண்ணியத்தால் விசேஷகீர்த்தியும், அஷ்ட ஐசுவரியமும் பெறுவா யாதலால் நீ உனது தேசம்போய்ச் சேர்ந்து மூதுணர்ந் தோர்களால் வேதாகமங்களை யுணர்ந்து, வல்லவ னுப் உனதுகுலத்தில் விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு, மறைவிதிபிற ழாது, தருமங்களைநடத்தி ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தை யும், மகாவிஷ்ணுவையும் பூஜித்துவரக்கடவை போய்வாவென்று விடைஈய இருவருமேற்றிப்பணிந்து அவ்விடத்தினின்று பிரயா ணப்பட்டு, தங்கள் தேசம் வந்து சேர்ந்து, தன்குலத்திற் பெ ண்ணை விசாரித்துக் கலியாணமுடித்து மரபுநெறிதவறாமல் வேத சாஸ்திரங்களை விசாரணைசெய்து, அம்முறைப்படி நடந்து புத்ர மித்ர களத்திராதிகளுடனே வாழ்ந்துக்கொண் டிருக்கையில், துருவிதன்தாயானவள் பரமபதமடைந்தாள். அவ்வாறு அடை ந்து, சிலகாலத்தின்பிறகு துருவிதனும், மோட்ச சாம்பிராச்சிய த்தை யடைந்தானுதலால், அத்தன்மையாகிய மகிமையுற்ற தநு க்கோடியிலே நீ உனதுபுதல்வனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் சங்க ற்பவிதியின்படி ஆறுமாதம்வரையிலிருந்து, அப்புண்ணியதீர்த்த த்தில்மூழ்கி வருகிறபோது ஆகாயவீதியினின்று ஒருவாக்குப் பிறந்தது அது யாதெனில், ஓ எச்சுதேவனே, உனது குமாரனை ப்பற்றியிருந்த பிரம்மத்தியானது தென்றிசைநோக்கி யோடிப் போன தன்றியும், வேடுவஸ்திரீயைப் புணர்ந்த பாவமும்கொலை, களவு, கட்காமத்தால் வந்த பாவமும், இந்தப்புண்ணியதீர்த்தத் திற் கரைந்தோடி விட்டபடியால், மகா புநிதனானென்று அச ரீரியோத, அம்மொழியைக்கேட்ட எச்சுதேவன் தனது குமார னுடைய முகவிலாசத்தைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு, தநுக் கோடியையும், ஸ்ரீராமநாதனையும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து, விடைபெற்றுத் தன்னுடைய பட்டணம்வந்து சேர்ந்து, தனது புதல்வனுக்கு விவாகமகோற்சவஞ் செய்துவைத்துச் சுகஜீவியாய் வாழ்ந்திருந்தா னுதலால், நீங்களிரண்டுபேருந் தநுக்கோடியிலே போய்த் தீர்த்தமாடினல், உங்களுடைய பாபங்களும் விலகி, இச்சன்மமு மொழியுமென்று, சிந்து தீபமகா முனிவர் சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட நரியுங் குரங்கும் மிகச் சந்தோஷத்தைய்டைந்து, அவ்வனத்திலிருந்துபிரயாணப்பட்டு, காடு, மலை, வனம், வனாந்தரங்களெல்லாங் கடந்து சேதுவிலோ ங்குந் தநுக்கோடிக்குவந்துசேர்ந்து மிகஉச்சாகத்துடனே அத்தீ ர்த்தில் விழுந்து மூழ்கி எழுந்திருக்கும்போது அவ்விரண்டுஞ்செ ய்த பாவங்களெல்லாம் நீங்கி மேன்மை யடைந்து, தேவரூபங்க

ளைப்பெற்று திவ்வியசொரூபமாய்மகரகுண்டல கேயூர மணிமாலை களோடும், விபூதி உருத்திராக்ஷமாலைகள் பிரகாசிக்கும் படியாய் ரம்பாஸ்திரீகள் சாமரையிட அநேக கோலாகல திவ்ய ரதங்க ளுடனே மகாமேருவைப்போற் பிரகாசிக்கப்பட்டவிமானமானது ஆகாயவீதியினின்று மிறங்க தேவர்கள் மலர்மாரி சிந்த அவ்விமா னத்திலேறித் தெய்வலோகம் போய்ச்சேர்ந்து வாழ்ந்துக் கொண் டிருந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ நைமிசாரண்யர்களே! நரியுங் குரங்கும்பெறு தற்கரிய புண்ணியத்தைப் பெற்று அனந்த போகங்களை அனுப வித்திருக்கும்படி நேரிட்டது யாதுகாரணமெனில், ஸ்ரீராமச்சந் திரனுடைய அஸ்தவிசேஷத்தினாலும் வரப்பிரசாதம் பெற்றுவிள ங்குஞ் சைதன்யசொரூப ராமதனுக்கோடி மகிமையை ஆதிசேட னுக்கும் சொல்ல அரிதென்றால், மற்றயாவராற் சொல்லக்கூடும் இதல்லாமலும், அந்தத் தநுக்கோடியில் துராசாரனென்றொரு வன் தீர்த்தமாடி மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தை யடைந்தானென்று முனிவர் சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட நைமிசாரண்ணியர் முநிவரைப்பணிந்து சுவாமி? அவன் யாவன் அவனுக்கு என்ன காரணத்தால் வினைப்போகம் நேர்ந்தது, எவ்வாறு தீர்த்தத்தில் வந்து மூழ்கினான். அதை தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டு மென்று கேட்கச் சூதமகாமுநிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கவிசம்புச்சரித்திரம்

முற்றிற்று.

துராசாரச்சரித்திரம்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே நெடியகடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின் கண் அலைகள்கொழித் தருவிபாய்ந்தொளிக்கும் நித்திலக்குன்றி ன்மேல் முகிலினங்கள் தவழ்ந்து விளையாடப்பட்ட வளம்பொரு ந்திய கவுதமிநதி தீரத்திலே துராசாரனென்னு மோர்பிராம

ணன் தனது குலாசாரவிதியைச் சொற்பனத்திலும் நினையாதவ னுப் என்றும் இழிவான காரியங்களிற் பிரவேசித்து விஷமுந்தீ யுங் கலந்ததுபோல் தன்னோடொத்தவர்களின் நட்புக்கொண்டு, பிராமண சங்கற்பத்தை மறந்து தன்னுடன் சேர்ந்த சன்மார்க்க ரையுந் துன்மார்க்கத்துக் கேதுவாக்குந் திறமுற்று உலாவுங்கா ரண மியாதெனில், நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த வேதாகம புராண சம்பன்ன வைதிகப் பிராமணனுயிருந்தாலும் பதிதனு டன் ஒருநாட்சாவகாசஞ்செய்தால் ஒருபங்கும் இரண்டுநாட்சா வகாசஞ்செய்தால் இரண்டுபங்கும், மூன்றுநாட்சாவகாசஞ்செய் தால் மூன்றுபங்கும், நான்குநாட் சாவகாசஞ்செய்தால் நான்கு பங்குமாக இவன் புண்ணியமனைத்தும் விபர்த்தப்பட்டு அவனைப் போல இவனும் பதிதனுகி விடுவானென வேதங்கள் முறையிடு கின்றபடியால், அத்தன்மைபொருந்திய துர்நடத்தையும், துர்ச் சாவகாசமும் மிகுதியும் விளங்குவதனுலே அவனை ஓர் வேதாள மானது பிடித்துக்கொண்டு அநேகநாள்வரையில் இராப்போதிலி ருந்தவிடத்தில் பகற்போதில்லாமலும், பகற்போதிருந்தவிடத்தில் இராப் போதில்லாமலுஞ் செய்வதோடும் முட்களிற் கொண்டு போய்விடுத்தும், கற்களிற் கொண்டுபோய் மோதியும், மலமூத்தி ரங்களை அருந்தச்செய்தும், தண்ணீர்கண்ட இடங்களிலெல்லாங் கொண்டுபோய் அழுத்தியும், இப்படி நானுவித உபத்திரவஞ் செய்து வருகிறபோது ஒருநாள் அவன் முற்செய்த புண்ணிய பலத்தினுல், அவனை வேதாளமானது தன்மீது ஏற்றிக்கொண்டு தென்றிசையிற் சமுத்திரக் கரையோரமாய் வருகிறபோது. ஸ்ரீரா மமூர்த்தியாற் புதுக்கப்பட்ட சேதுபந்தனத்திலோங்குந் தநுக் கோடி யென்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தைக் கண்டு இதுவும் மற்ற ஜலங்களைப் போன்றதுதானென எண்ணி துராசாரனை அதில்தோ ய்த்து ஒருஜாமபரியந்தம் அழுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது அவ் வேதாளத்துக்கு அகஸ்மாத்தாய் ஏதோவொரு துன்பமுண்டாகி, துராசாரனை விட்டு விட்டுக் கோவென்றலறிக் கூக்குரலிட்டுக்கொ ண்டு, திரும்பிப்பாராமல் ஓடிப்போய் விட்டது அவ்வாறு வேதா ளம் ஓடினவுடனே துராசாரன் அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ் கிய பெருமையினுலே அவனுடைய அஞ்ஞானங்களெல்லாமகன்று தெளிவுபிறந்து அலைகளையெரியாநின்ற கவுதமநதி தீரத்தத்திலிரு ந்தநாம், இப்போது நாம்சமுத்திரக்கரையோரத்தி லிருப்பதற்குக் காரணமியாதென்று யோசித்துக்கொண்டு நிற்கும்போது மகா உ த்தம குணத்தையுடைய யோகநிஷ்டாபராகவும், சத்தியஞான

பரிபூரணராகவும், சகல வேதசாஸ்திர வாக்கிய குணசீலராகவும் விளங்கும் தத்தாத்திரேய ரென்பவர் வலம் புரிச்சங்கினங்களும் இடம்புரிச் சங்கினங்களுந்தவழ்ந்துவிளையாடாநின்றதனுக்கோடியில் தீர்த்தமாட வேண்டுமென்னு மெண்ணத்தோடும் அவன் வருகையில் இவரைக்கண்ட துராசாரன் பணிந்து துதித்துகை கட்டி வாய் புதைத்துநின்று கூறுவான் சுவாமி அடியேன் கவுதமி நதிக்கரையோரத்திலிருப்பவன் அகஸ்மாத்தாய் இந்த சமுத்திரக்கரையிலிருப்பது எனக்கு ஒன்றுந்தோற்றாமையால் தேவரீர் அடிமை இவ்விடம் வத்தவிதத்தை யருள்செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்க அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட தத்தாத்ரேயர் கருணையோடு துராசாரனை நோக்கி புகலுவார். ஒப்பிராமணா நீ பிரமகுலத்திற் பிறந்து இதுவரையினும் பிரமஞ்யான மில்லாமல் இழிகுலத்தோரைச் சேர்ந்து திரிந்தபடியினாலே உன்னை யோர்வேதாளமானது பிடித்துக்கொண்டு நானுவித துன்பங்களுக்காளாக்கி, இந்த தனுக்கோடியினது மகிமையை அறியாமல் உன்னை இங்கு கொண்டு வந்து இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் அமுழ்த்துகிறபோது இந்தத் தநுக் கோடியிலுள்ள வடவா முகாக்கினியானது வேதாளத்தைக் கொளுத்தித் துன்பப்படுத்தியபடி யினாலே அவ்வேதாளம் பயந்து நன் மார்க்கத்தை யுணர்ந்து ஓடிப் போயினது ஆகலால் இப்போது உன்னிடமிருந்த துன்பங்கள் யெல்லாமகன்று பரிசுத்தனாய் விளங்குகிறதல்லாமலும் உன்னைப் பற்றியிருந்த வேதாளமானது முந்தியஜன்மத்தில் பிராமணனாகை பிறந்திருக்கும்போது சூரியன் கன்னியாராசியிற் பிரவேசிக்கச் சந்திரன் கலைகுறைந்து வரும்பக்ஷம் மஹாலயபக்ஷமாதலால் அப்புண்ணியகாலத்தில் தன் மாதாப் பிதாக்களைக் குறித்தும் அவாகள் சந்தோஷிக்கும்படியாய் மஹாலயசிராா்த்தம் அக்கினிஹோத்திரங்கள் செய்யாமலிருந்த மூடத்தன்மையினாலே அந்தப் பிதுர்தேவர்கள் அவனை வேதாளமாய்ப் போகக்கடவதென்று சாபங்கொடுக்க அதுமுதல் அவன் நாசமடைந்து வேதாளமாகப் பிறந்து உலகின்கண் அலைந்து திரிகையில் உன்னை கண்டுபிடித்து பற்பல துன்பங்களைச்செய்து இந்த தநுக்கோடியில்வந்து மூழ்கினபலத்தினாலே உன்னை இங்ஙனம்விட்டு தேவசொரூபம்பெற்று தெய்வலோகத்தி லிருந்துவந்த புட்பக விமானத்திலேறி பரமபதம் போய்ச் சேர்ந்தானாதலால் இப்பூமண்டலத்தின்கண் எவர்களாயினும் பிறந்திருந்தால் கன்னி மாதத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கு எவ்விதமேனும் மஹாலயம் சிரார்த்தம் நடத்த வேண்டும்.

அப்படி நடத்தாத பாவிகள் இப்படியே நாசமடைந்து வேதாள மாகப் பிறந்து சந்திர சூரியர்கள் உள்ளளவும் அலைந்து துன்பப் படுவார்கள், அற்குச் சந்தேகமிராது அந்தக் கன்னிமாதத்தில் பிதுர் தேவர்களுக் குரித்தாய் உத்தமராகிய பிராமணர்களுக்கு போஜனஞ் செய்யும்படி கொடுக்கப்பட்ட புண்ணியவான்கள் சொர்க்கலோகத்தை யடைவார்கள்.

அப்படிச் செய்யாதவர்கள் உன்னைப்பற்றி யலைந்து கொண் டிருந்த வேதாளமாய்ப் பிறந்து திரிவார்கள் இதல்லாமலும்இந்த மஹாளயபட்ச சிரார்த்தங்களைக் கன்னிமாதமுதல்விருச்சிகமாத வரையிலும் செய்யவேண்டிய நாளாய் விதித் திருப்பதினுலும் புரட்டாசிமாத அமரபக்ஷ பிரதமை முதல் அமாவாசை பரியந் தம் முக்கியதினங்களாய் விளங்கப்பட்ட பிரதமையில் மஹால யஞ் செய்தபேர்களை அக்கினிபகவான் முதலிய தேவர்க ளெல் லாஞ் சந்தோஷப்பட்டு தங்களுடைய லோகத்தில் சுத்தசீலராய் விளங்கும்படி செய்துக்கொள்வார்கள். அப்படிச்செய்யாதப்பாவி களை அவர்கள் பாக்கியங்களை எல்லாமழித்து பிதுர்தேவதைக ளாலே ஓர் கற்பகோடி காலம் வரையில் மீளாத்துன்பத்துக் கேதுவாகும்படியாகிப சாபத்தை கொடுப்பார்கள் அதில் இரண் டாவது மஹாலயத்தைப் பிதுர்தேவதைகள் சந்தோஷிக்கும்படி யாய் நடத்திவைப்பார்களாயின் அவர்களை திரிநேத்திரகாரியா கிய சாம்பவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகைலாசகிரியிலே எப்போதும் விளங்கச்செய்வார்கள். இப்படிச் செய்யாதபேர் களை உமாமகேசனது ஆக்ஞையின் வண்ணம் யமகிங்கிலியர்களா லே வாதைப்படச்செய்து நரகத்திற் கிடத்துவார்கள் மூன்றுந் திதியாகிய திரிதிகை தினத்தில் மஹாலயத்தை நடத்தி அதனுல் பிதுர்தேவதைகள் மனமகிழ்ச்சி யடைந்தால் அவர்கள் ஈஸ்வர கடாக்ஷம்பெற்று நவநிதிகளுடனே வாழ்ந்திருந்து முடிவில் பிர ம்மா உருத்திரன் என்னும் அம்மூர்த்திகளுக்குரிய பதங்களையும் பெற்று மூவாயிரம் வருடம் வரையில் சந்தோஷத்தோடி மிருப் பார்கள்.

அங்ஙனம் நடவாத யாவர்களுக்கும் அவர்களுடைய மனமா னது வெதும்பவும், கிடைத்திருந்தபாக்கியங்கள் நாசப்படவும்சா பங்கொடுப்பார்கள் நாலாந்திதியாகிய சதுர்த்திதினம்மஹாலயஞ்

செய்து பிராமணருடையமனங்களிக்கும்படியாய்ச் செய்தவர்கள் கன்னமதம் கபோலமதம் பீஜமதமென்னும் மும்மதமும் பொழியத்தக்க யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளினது அநுக்கிரகமுற்று போகபாக்கியங்களையும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளோடும் வாழத்தக்க பெருமையை யடைவதோடும் அவர்கள்மீது பிதுர்தேவதைகள் இருபதினாயிரங்கோடி கற்பகாலம் வரையும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள் அவ்வாறு செய்யாதவர்கள் சண்டகோகலமென்று சொல்லும் நரகத்திற்கிடந்தலைவார்கள் ஐந்தாவது பஞ்சமியில் மஹாலயஞ்செய்தவர்கள் தங்கள் கிரகத்தில் மகாலட்சுமியானவள் சதாவாசஞ்செய்யவும் சகல போகபாக்கியங்களை யெல்லாம்பெற்று சந்திரசூரிய ருள்ளவரையிலும் நெடியகீர்த்திபெற்று ஐம்பதினாயிரம்வருடம்வரையிற் அவர்களுடையசந்ததியார் குறைவின்றி வாழும்படியாய்ப் பிதுர்தேவதைகள்வாக்களிப்பார்கள் அப்படிச்செய்யாதவர்கள் மூத்தாளென்னும் மூதேவியினது நட்புக்கொண்டு மனக்கலக்கத்தோடும் பெருந்துன்பத்தை யடைவார்கள் சஷ்டிதினத்தில் மஹாலயஞ்செய்தபேர்கள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தினது நுதல்விழியினின்றும் ஆறுமுகமாக வெழுந்த சண்முகக்கடவுளினது கிருபையினால் அஷ்ட ஐஸ்வர்யமும் பெற்று முடிவில் அக்கடவுளினது பதத்தைபெற்று வாழ்வார்கள்

அவ்வாறு செய்யாதவர்கள் எரிகும்பியென்னும் நரகத்துக்காளாக விருப்பத்தோடும் அவர்களுக்கு உற்பவிக்குங் குழந்தைகளையாவும் சுப்ரமண்யக்கடவுள் நசிக்கச் செய்வதல்லாமலும் பூமியிற்பல துன்பங்களை யடைந்து பிதுர்தேவதைகளாற் சாபங்கொடுக்கப்படுவார்கள் சப்தமியில் மஹாலயஞ்செய்வோர்கள் சூரியபகவானுடைய கிருபையினால் போகபாக்கியங்களும் புத்திரமித்ர களத்ராதிகளும்பெருகி சகலநோய்களு மணுகாமல் புஜபலபராக்கிரமராயும் தருமபரிபாலனராயும் மேன்மையான பாக்கியங்களைப் படைத்து வாழ்வதோடும் பிதுர்தேவதைகள் எழுபதினாயிரம்வருடம்வரையில் திருப்தியடைவார்கள். அப்படி நடவாதவர்கள் க்ஷயரோகத்தை யடைந்து அதனாலே தேகமிளைத்து மாளும்படியாய் பிதுர்தேவதைகளாலே சாபமுற்று இரவுரவாதி நரகங்களை யடைவார்கள் அட்டமியிற் செய்தவர்களுக்கு அஷ்டமூர்த்தியின் கிருபையினால் மிருத்துக்க ளடையாமல் புண்ணியலோக முதற் பதி

னுன்குலோகங்களிலு மூன்றுபொருள்களையும் எளிதாகப்பெற்று வாழும்படியாய் ஆயிரம்வருடம்வரையில் அவர்களது பிதுர்தேவதைகள் சந்தோஷத்தை யடைவார்கள் அப்படி நடத்தாதவர்கள் கோழைமல மூத்திரமாகிய துன்பசாகரத்தி லாழ்ந்து கரையேற மாட்டாமல் நட்சத்திரங்களும், சந்திரனுமுள்ளவரையில் வைதரணியிலழுந்தி நாசத்தை யடைவார்கள் நவமி தினத்தில் நடத்தின பேர்களுக்கு மாயாசத்தியாகிய துர்க்கையின் கிருபையினுல் குமரகண்டம், குருக்கிரம் வேகாளமுதலிப் பேய்க்ஷயரோகம் இப்பேர்க்கொத்த வினையாவுமணுகாமல் சுகஜீவர்களா யிருப்பதோடும் முப்பதினுயிரம் வருடம்வரையில் அவர்களுடைய பிதுர்தேவதைகள் சந்தோஷத்தையடைவார்கள். அப்படி நடத்தி வைக்காதவர்கள் மேற்சொல்லிய நோய்களுக் குரியவர்களாகி நாசமடைவதன்றியும் மீளாநரகங்களுக்கு எதுவாவார்கள் தசமியிற் செய்தபேர்களுக்கு சந்திரபகவானுடைய கிருபையினுலே அவர்கள் இட்டபயிரெல்லாம்விளைந்து சகல தான்யங்களு மபிவிர்த்தியாய் லட்சுமிகடாக்ஷமுண்டாகும்படி ஆயிரவருடம்வரையில் அவர் பிதுர்தேவதைகளின் சந்தோஷமடைவார்கள். அப்படி நடத்தி வைபாதவர்கள் தங்களுடைய தேஜசும் ஆயுசும்வேளாண்மையும் கீர்த்தியும் புகழும் நாசமாய்ப் போகும்படியாய்ப் பிதுர்தேவதைகளாலே சாபம்நேர்ந்து இரவரவாதி நரகத்தைபடைவார்கள். ஏகாதசி தினத்தில்மஹாலயஞ்செய்தபேர்கள் பரமேசுவரனுடைய கிருபையினுல் அவர்களைப்பற்றி பிரமஹத்தி தோஷங்களெல்லாம் நிவாரணமாகி அநேகம் யாகாதி கிர்த்தியங்கள்செய்த பலனைப்பெற்று தூறுயிரம் வருடம்வரையில் தங்கள் பிதுர்தேவதைகளாற் சந்தோஷத்தை யடைவார்கள். அவ்வண்ணமில்லாதவர்கள் மேற்கூறிய பலன்களை யாவுமிழந்து நரகமே கதியாக விருப்பார்கள் துவாதசிதினத்திற் செய்தோர் மகாலட்சுமிசமேதரான ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியின் கிருபையைப்பெற்று சதாகாலமும் சரஸ்வதியும் இலட்சுமியும் தாண்டவஞ் செய்யும்படியாயும் சகல சீவராசிகளுந் தங்களை வாழ்த்தும்படியாயும் சகலநோய்களும் நிவாரணமாய் பாக்கிய சம்பன்னராய் புத்ரமித்ர களத்திராதிகளுடனே யிருக்க பிதுர்தேவதைகளும் மகிழ்ச்சியடைந்து இலட்சம் வருடம்வரையில் ஆனந்தபோகங்களை அநுபவிப்பார்கள்.

அவ்வாறு அத்திதியிற் செய்யாதபேர்கள் பூதவேதாள பசாச கணங்களாலும், குமரகண்டமுதலிய வியாதிகளாலும், துன்பப்பட்டு நரகமே தங்களுக்கு சொந்தபூமியாகவிருந்து நலிவார்கள் திரயோசிதினத்திற் செய்வாராயின், அவர்கள் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் புத்திரனாகிய பஞ்சபாணனுடைய அருளால் குங்குமகதம்ப களப கஸ்தூரிகளென்னும் வாசனைத் திரவியங்களோடும், அதிரூபலாவண்யமுடைய அநேகஸ்திரீகளோடும், மன்மதனைப்போல போகபாக்கியங்களை அனுபவிக்கும்படி பிதுர்தேவதைகள் கோரிச் சந்தோஷத்தை யடைவார்கள், அவ்வாறு நடவாதவர்கள் உருக்குலைந்து புத்திர பாக்கியங்களுமற்று தனகனக வஸ்துவாகனங்களுக்கும் அயலாகி நாசத்தையடைந்து, எத்தனைஜென்ம மெடுத்தபோதினும் ஈடேறுமல் நாசத்தைபடைவார்கள் சதுர்த்தசிதினம்செய்வாராயின் அவர்கள் ஸ்ரீபரமேசுவரனுடைய அருளினல் வேண்டிய பாக்கியங்களை யெல்லாம் பெற்று ஞானேதயராய் பெறுதற்கரிய பேரின்ப வீட்டைப் பெறுவார்கள்.

அவ்வாறு செய்யாதவர்கள் அவர்கள் ஜென்மங்கடோறும் கொலை, களவு, கள், காமம், வஞ்சனை, சூது, பொய்முதலிய துர்க்காரியங்களுக்கெல்லாந் தலைமை பூண்டவர்களாய் நீசஸ்திரீகளைச் சேர்ந்து வேண்டாத போகங்களை நுகர்ந்து ஆயிரம் யாகங்களைக் கெடுத்த தோஷத்துக்குரியவர்களாய் நூறுகோடி வருடந் தீராத சூறுவளியிலகப்பட்டும் அவர்கள்செய்த பாபங்களுக்குப் பரிகாரமில்லாமல் செய்யாமற் ஜெனித்த பாதகங்களும் உன்னுமலுற்ற பழிகளும் அவர்களுக்கேயுண்டாகும்படியாய்பிதுர்க்களினுடைய சாபம்நேர்ந்து வாக்கினுலும்மனத்தினுலும் அளவுபடுத்தப்படாத நரகத்தையடைவார்கள். அமாவாசையில் மகாலயஞ்செய்து பிராமணரும் பிதுர்தேவதைகளுஞ் சந்தோஷப்படும்படியாய் அன்னமிட்டு தட்சணை தாம்பூலங்கள் தளர்ச்சியில்லாமற்கொடுத்து மகிழ்வுறச்செய்தவர்கள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பவமூர்த்தியின்கருணைப்பெற்று மகிழ்வதோடும் அவர்கள் பிதுர்க்கள் அடையு மகிழ்வைச்சொல்லி முடியாது. அதிலும் சமுத்திரதீர்த்தத்திலாயினும் நதிக்கரையிலாயினும் பருவதங்களிலாயினும் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களிலாயினும்சென்று செய்வாகளாயின் அவர்களுடைய பிதுர்க்கள் மெத்தவுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்து பிரமஹத்திமுதலிய பஞ்சமாபாதகங்களும்நிவாரணமாகி, யாகாதிகீர்த்தியங்கள் எக்கி

யங்கள் அளவுபடாத தானதருமங்கள் செய்தபலன் கிடைப்பதன்றியும் ஞானமும் கைகூடும். அப்படி அமாவாசையிற் செய்யாமல் மவுடீகமா யிருந்து விட்டவர்கள் எவர்களோ அவர்களுடையபிதுர்க்களியாவருப் பிரமலோக மடைந்திருந்தாலும் அவர்களை யாதொரு தயை தாட்சண்ணியமில்லாமற் பிடித்துக் கொண்டுபோய் எமகிங்கிலியர்களாலே இரவுரவாதி நரகங்களிலே தள்ளுவதல்லாமலும் அவர்பரம்பரையிலுள்ள யாவருக்கும் பிள்ளைகளற்று நாசமடையவும், ஒளியற்றுப் போகவும், கருக்களழியவும், நோய்கள் மேலிடவும் இரவுரவாதி நரகங்களும் வாய்க்கும் இதல்லாமலும் கன்னிமாதமுழுவதும் நித்தியப்படியாய் பிதுர்க்களைக் குறித்து ஓர் பிராமணனுக்கு அரிசிகாய்கறிபதார்த்தங்கள் கொடுத்தாலும் தேவதைகளுக்கு அபிஷேகமுதலிய நிவேதனங்கள் பிதுர்க்கள்போற்செய்தாலும் மஹேசுரபூஜை செய்தாலும் அவர் புத்ரமித்ர களத்ராதிகளுடனே வாழ்ந்து சுகிப்பார்.

இதல்லாமலும், அந்தப் புரட்டாசிமாதங்களில் அமரபட்சசப்தமி துவாதசிக்கு முன்னும் அஷ்டமி திரயோதசிக்குப் பின்னும் மூன்று பிராமணருக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அவர்களுக்குப்பெரும்புண்ணியங்களுண்டாகி வாழ்ந்திருப்பார்கள். அவ்வாறு நடத்தும் மஹாலயங்களில் உலோபமில்லாமல் தன்னுடைய சத்திக்கிணங்கக் கொடுப்பதிலும் பால்பழம்சர்க்கரைவெல்லம்எள்ளு கோதும்பை பருப்பு முதலியவைகளைத் தளர்வில்லாமல் பிராமணருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் அப்படிகொடுக்கும் பதார்த்தங்களில் தங்கள்மனமறிய எச்சிவனு மவைகளை இச்சியாம லிருப்பதாகப் பார்த்துக்கொடுத்துச் சாப்பிடும்படியாகச் செய்தபுண்ணியங்களை பிரம்மாவிஷ்ணு ருத்திரனென்னுந்திரிமூர்த்திகளும், சந்தோஷத்தையடைந்து வாழ்த்துவதோடும் சொர்க்கமத்ய பாதாளமென்னு மூன்றுலோகத்தவர்களுஞ் சந்தோஷத்தையடைவார்கள். மேலும் அக்கன்னிகா மாதத்தில் தாய்தந்தையர் வழியி லுண்டானவர்களைக் குறித்துத் தங்களாலியன்ற மாத்திரம் அன்னம் சட்சுவை பதார்த்தத்தோடுந் தட்சணைதாம்பூலங்கொடுத்து, அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்து மஹாலயங் கொடுத்பேர்களுக்கு உண்டாக்கத்தக்க புண்ணியத்தைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை, மேலும் அம்மகாலயஞ் செய்வதற்கு மைந்தர்களிலாவிடின் தன்னுடைய பத்

தாவைக்குறித்து அக்கைம்பெண்ணாக விருப்பவள் செய்யவேண்டும் அவ்வாறுசெய்தால் தட்சணைகொடுக்காமற் செய்யவேண்டும் மீறித்தெரியாமற் கொடுத்து விடுவாளாயின் அவள் செய்திருந்த தருமமனைத்தும் விபர்த்தப்பட்டு மரபுமொழிந்து பிரம்மஹத்தி தோஷங்களுண்டாகி இரவுரவாதி நரகத்துக்கேதுவாம், அக்கன்னிமாத முழுவதும்செய்யவேண்டிய மஹாலயங்களைச்செய்யாமல் இருந்து வருவாராயின் அவர்கள் முற்சொல்லிய கருமங்களுக்கு பாத்திரராவார்களென்று நிச்சயமாக எண்ணவேண்டும்செய்தவர்களுக்கோவெனில் அநேக சுகிர்தங்களும் மோட்சங்களும் கைவல்யமாம். ஆதலால் மாதாபிதாக்க ளிறந்ததிதிகளிலே அவசியஞ் செய்யவேண்டும். செய்யாமல் அசந்தர்ப்பம் நேரிடுமாயின் கடையாய்வரும் அமாவாசைத் தினமாவது நடத்திவைக்க வேண்டும்.

அப்படியும் நடத்துவதற்கு ஏதுவற்ற தரித்திரராக விருந்தால் விசிஷ்டாத்வித விசாரமுடைய பெரியோர்களானபிராமணர்களிடத்திலாவது பொருள்கேட்டு வாங்கிநடத்தலாம் அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் நல்ல ஸ்திதியையுடைய க்ஷத்திரியரிடத்தில் பொருளேற்று நடத்தலாம் அவர்களுமில்லையென்று சொல்லுவாராயின் வாணிபஞ்செய்யப்பட்ட வைசியரிடத்திற் பெற்று நடத்தலாம் அன்னவருங் கொடாவிட்டால் மேழிச்செல்வத்துக் குரிய வேளாளரிடத்திற்பெற்று நடத்தலாம் இவ்வகை யாவருமீயாமற் போவாராயின் மஹாலய சிரார்த்தத்தைக் குறித்து அன்றுநல்ல கோக்களுக்குத் தன்னாலியன்றமாத்திரம் உணவுகள்கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறுமில்லாவிடில் காடி புலி சிங்கம் காட்டானை முதலிய விலங்கினங்கள் சஞ்சரிக்கும்படியாகிய காட்டகத்திற்குச்சென்று தன்மரபிலுண்டாகிய பிதுர்தேவதையேபாவியேன்உங்களுக்கு இன்று மஹாலயங் கொடுப்பதற்கு ஏது வில்லாதவனாகவும் ஏற்கப்போனவிடங்களிலும் கிடைப்பதரிதாகவு மிருப்பதால்என் செய்வேன எவ்வாறுய்வேனென்று தனதுஉண்மைவிளங்கும்படியாய் இருகண்களினின்றும் தண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப்பெருக இருகரங்களாலும் வயிற்றிலுமுகத்திலும் அறைந்து துக்கசாகரத்துட்டோய்ந்துநின்றால் அப்பிதுர்தேவதைகள்யாவருமொருங்குகூடி நோக்கிஅந்தோ என்செய்வேனென்றால் இரக்கமுற்றுச் சந்தோஷங்களுண்டாகி அநேகமாயிரங்கோடி பிராமணர்கள்புசிக்கும்

படியாய் மஹாலயசிரார்த்தஞ்செய்த சந்தோஷத்தையடைந்தவர்களாய் அவனுக்கு அநேகம் வரங்களைக் கொடுத்துப் போவார்கள்.

அவ்வண்ணஞ் செய்யப்பட்ட மாதங்களிலே துன்பத்தைத் தராநின்ற சூதகமுதலிய இடையூறுகள் உண்டாயின் அன்றைய தினம் நல்லதலங்களுக்குப்போய் அஸ்தமிக்குமளவும் அவணிருந்து வேதாகமங்களையுணர்ந்தபிராமணருக்கு போஜனஞ்செய்து வைக்கவேண்டும் அவ்வாறு நடத்தாமற் கேவலமானவர்களுக்கு செய்வித்தால் அதனாற் செய்விக்கப்பட்டவர்களுக்கு க்ஷீணமுண்டாகுமாதலால் அத்தினத்தில் மாதாபிதா மகாப்பிரபிதாமாதா மகாமாதா பிரபிதாமாதா இவ்வாறு பேர்களுக்கும் பிண்டங்கஞ் செய்து அதனோடு தருமபிண்டமுஞ்செய்யவேண்டும் அதில் முன்சொன்ன ஆறுபேருக்கும் ஆறுபேர்களும் இரண்டுமரபுக்கு இரண்டு விசுவதேவரும் ஒருவிஷ்ணுமாகிய ஒன்பது பேர்களுக்குஞ் ஷட்ரஸ போஜனஞ் செய்விக்கவேண்டும் அப்படிச் செய்வதற்கு இல்லாதவர்கள் மாதாவின்கால்வழிக்கு ஒருவரும் பிதாவின்கால் வழிக்கு ஒருவரும் விசுவதேவ ரிருவருக்கொருவரும் மகா விஷ்ணுக் கொருவரும் ஆகிய நாலுபேர்களுக் காவது உணவுசெய்து வைக்கவேண்டும் இதுபோல் மஹாலயத்தை நிறைவேற்று வானயின் அவன் அநேக யாகாதிகிர்த்தியங்கள் அக்கினி ஹோத்திரங்கள்முதலாகிய சாந்தராயன விரதமுதலாகியதும தானதருமங்கள் தீர்த்த யாத்திரைகள் செய்த பலனோடும் பெரியோர்களை தரிசித்ததாலுண்டானபலனும் வேதமந்திரபாராயணம் இதிகாசமுதலிய புண்ணிய கதைகளைக்கேட்ட பலனும் பெற்று பிரம்மலோகம் விஷ்ணுலோகமென்னும் இவ்விரண்டு லோகவாழ்வையும் பெறுவார்கள், மேலும் நித்தியகருமமாகிய இம்மாஹலயத்தில் இஷ்டகாமிய போகபாக்கியங்களைப்பெறும்படியாய் அவர்களுடையபிதுர்தேவதைகள் ஆசிகூறுவதோடும் பூதப்பிரேத முதலாகிய பசாசகணங்கள் இயாவற்றும் அந்தப்புண்ணியரைக்கண்டால் காதவழி விலகிப்போய்விடும். ஆதலால் இந்தமஹாலயசிரார்த்தவிதிகளை வசிஷ்டர்வாக்கியத்தின்படி தசரதமகாராஜன்செய்து ஸ்ரீமந்நாராயணர்முதலிய நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்று அநேக மேன்மைகளை

யடைந்தார் நளச்சக்ரவர்த்தியும் தனது மங்கையாகிய தமயந்தி தேவியைநீங்கி, சகிக்கப்படாத துன்பத்தை யனுபவிக்கும் போதும் அயோத்திபாபட்டணத்திலே தான் சேவகா விர்த்திசெய்து கொண்டு வருகிறபோதும் தான் செய்யவேண்டிய மஹாலய சிரார்த்தத்தைத் தவறாமல் நடத்திவந்தபடியினாலே மறுபடியுந்தனது மங்கையைக்கூடி அநேக போகபாக்கியங்களோடும் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துவந்தான்.

இதல்லாமலும் அரிச்சந்திர மகாராஜனிடத்தில் விசுவாமித்திரனவன் வஞ்சக்கினால் இராஜ்ஜியத்தைப் பறித்துக்கொண்டு அவன் பெண்டு பிள்ளையோடும் வனக்துக் கனுப்புகையில் அப்போது அவ்வேந்தன் மனைவியைக் காசிப்பட்டணத்தில் விலைப்படுத்தியும் தான் புலையனுக்கடிமைபட்டுப் பிள்ளையைப் பறிகொடுத்தும் பற்பல துன்பங்களைக் குறிபவனாகி விருந்தகாலையில் மஹாலய சிரார்த்தங்களைத் தவறாமல் நடத்திவந்த பலனைப் பழையபடி இராச்சியத்தைப் பெற்று சுகித்துக்கொண்டிருந்தார் இஃதல்லாமலும் தசரதகுமாரனாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தனது பத்தினியோடும் தம்பியாகிய இலட்சுமணனோடுஞ் சித்திரகூட பருவதத்திலேயிருந்து பிதாவுக்குப் பதினான்குவருடமுங் காலங்களிற்றவறாமல் மஹாலய சிரார்த்தங்களை நடத்திவந்ததனாலே இராவணனாகி இராட்சதனை ஜெயங்கொண்டு சீதையின்சிறைவிடுத்து அயோத்தியா பட்டணம்வந்து சேர்ந்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்துக்கொண்டு இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துவந்தார் அதன்றியும் குந்திமக்களாகிய ஐவர்களும் தமது பத்தினியாகிய துரௌபதையோடும் பன்னிரண்டுவருடம்வரையில் வனத்திற்றிரிகிறபோது மஹாலய சிரார்த்தங்களைத்தவறாமல் நடத்திவந்தமையினாலே அவர்கள் தாயாதிகளாகிய துரியோதனாதிகளை யெல்லாம் முடித்து அஸ்தினபுரியை பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு வாழ்ந்திருந்தார்கள் இதுவுமல்லாமல் கவுதமர் அத்திரி வசிஷ்டர் பரத்தாசர் வேதவியாசர் பிருகு ஆங்கீரசு அஷ்டவசுரர் மிருகண்டேயர் காசிபர் முதலான இருடிகளுங் முனிவர்களும் தபோதனர்களும் இந்த மஹாலய சிரார்த்தங்களை விதித்தகாலங்களில் தத்தம் தேவிமார்களுடனே தவறாமல் நடத்திப் பிதுர்தேவதைகளிடத்தும் அதி தேவதைகளிடத்தும் பெற்றுக்கொண்ட வரப்ரசாத மகிமைகளினாலே அணிமாவதி அஷ்டசித்திகளும் அஷ்டாங்கயோகங்களும் பாகாயப்பிரவேசங்

களும் ககனமார்க்கத்திற் செல்லுந் தன்மையையும் பெற்று ஆனந்தபோகங்களையடைந்து மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு ஜீவன் முத்தரானபேர்களும் மஹாலய சிரார்த்தங்களைத் தவறாமல் நடத்துவாராயின் மற்றபேர்கள் எப்படிநடத்திவைக்கவேண்டும். ஆதலால் மறைவிதியிலோதுங் கன்னி மாதங்களில் மஹாலயங்கொடாததனால் குச்சரதேசத்தில் வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்த பரத்வாசனென்னும் பெயரினையுடைய பிராமணனதுகுமாரன் வேதநாதனென்பவன் வேதாளசொரூபங்கொண்டு இதுவரையினும் உன்னைப்பிடித்து துன்பப்படுத்திக்கொண் டிருந்து உன்னைவிட்டுநீங்கி அவன் மோட்சத்தை யடைந்தபடியால் இப்போது உன்னுடையதுன்பம் நீங்விட்டதன்றியும், உன்னைப் புநிதனாக்கியபடியால், நீஇதுமுதற் கன்னிமாதங்களிலே மஹாலயந்தவறாமல் செவ்வைபாய் நடத்திக்கொண்டுவருவாயேல் அநேக செல்வங்களை யனுபவிப்பாய் இத்தன்மையுடைய பூத வேதாளங்களும் உன்னை அணுகமாட்டாது. போய்வரக்கடவையென்று தத்தாத்திரேயரும் துராசாரனுக்கு விடைகொடுத்துச் சென்றபிறகு தான் தநுக்கோடியிலே தீர்த்தமாடி விபூதி, ருத்திராட்சந் தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் துதித்து, தன்னுடைய பட்டணம் வந்து சேர்ந்து வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தான்.

கேட்டீர்களோ நைமிசாரண்ணியர்களே, பின்னர்தனதுபட்டணத்திற் சேர்ந்து சுகித்திரானின்ற துராசாரன் தத்தாத்திரேயர் வாய்மையின்படி வேதப் பிராமணர் முதலிய பெரியயோர்களுக்குத் தனது பிதுர்க்களைக் குறித்து, மஹாலய சிரார்த்தங்களைத் தவறாமல்நடத்திவைத்து, அதனால் அநேக போபாக்கியங்களைப்பெற்று வாழ்ந்து, தநுக்கோடியிலே ஸ்நானஞ்செய்த பலத்தால் மோட்சவீட்டை யடைந்தான். ஆதலால் ஒ முனிவர்களே இந்த தநுக்கோடியிலே மஹாலயஞ் செய்யாத பாபங்களையும், சூத்திராளுக்குச் சிவலிங்க பூசையால் வந்த பாபங்களையும், சிவசொரூபத்தை விஷ்ணு சொரூபமாய்ச் செய்தவர்களுக்கு நேர்ந்த தாபத்தையும், தேவர்களையும், வேதப்பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களையும், தாய்தந்தையர்களையும் நிந்தனை செய்து, அதனாற்

சம்பவித்த பாபங்களையும் தன்மரபினர்களுடையசொத்துக்களை யபகரித்து ஜீவனஞ்செய்து அதனுற் சம்பவித்த தோஷங்களையும் குருபத்தினி தமயன் பத்தினிகளை இச்சித்ததினுல்வந்த தோஷங் களையும் செய்நன்றி மறந்த தோஷங்களையும் தான் ஏறிச் சவாரி செய்த குதிரையும் தான் வாசித்த சாஸ்திரங்களையும் தேவரூபச் சிலைகளையும் தடாகங்களையும் தருமாலயங்களையும் பிறருக்கு விற் பனைசெய்ததால் வந்த தோஷங்களையும் வேதசாஸ்திரப் பரிகாரங் களிலுந் தீரப்படாத பாபங்களெல்லாம் இக்ககநுக்கோடியைகண் டவுடனே பஞ்சுபஞ்சாய்ப் பறந்துபோய்விடுமாதலால் முநிவர்க ளே அந்த ராமதநுக்கோடியிலே இத்தன்மைபொருந்திய மகிமை கள் கோடாநுகோடியாய் விளங்கிக்கொண் டிருப்பதோடும் உல கின்கண்ணேங்குஞ் சகலமுநிவர்களும் சித்தர்களும் யோகீஸ்வரர் முதலிய தேவர்களுஞ் சக்ரவர்த்திகளும் மகாராஜாக்களும் பிர யாணப்பட்டு வந்துசேர்ந்து தநுக்கோடியில் இடங்கிடைப்ப தரி தாய் நெக்கித் தீர்த்தமாடுவார்களாயின் யாம் அதன்பெருமையை என்னென்று சொல்லப்போகிறேம்.ஆதலால் அச்சேதுவுக்கருகா யோங்குங் கந்தமாதனச்சார்பில் வழங்குஞ் சக்கரதீர்த்தமுதலாக இருபத்துநான்கு தீர்த்தம் தநுக்கோடிவரையில் மேன்மைபொரு ந்தி விளங்குவதோடும் அதற்குமேற் பாலாகச் சேதுவிலே பா லோடை என்று புண்ணிய தீர்த்தமிருக்கிறதென்று சூதமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் முநிவரைப்பணிந்து சுவாமி தேவரீர் அத்தீர்த்தம் வந்த காரணத்தை அடியேங்களுக் குத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று வினவ, சூதமகா முனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

துராசாரச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

இருபத்தி இரண்டாவது

பாலோடை தீர்த்த சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முநிவர்களே முன்னர் மகிஷாசுரனை சம்மாரஞ்செய்த தேவியானவள் குடிகொண்டிருக்கும்தேவிபட்டணத்துக்கு மேற்பாலாய்சேதுவில்புல்லாரண்யமென்றொரு வனமிருக்கின்றது அவ்வாரண்யத்திலே ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தர்ப்பசயனஞ் செய்ததனுலே அவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயமும் புல்லக்கிராமமென்று ஓர்க்ஷேத்திரமும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதால் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் க்ஷீரகுண்டமென்றுசொல்லப்பட்ட பாலோடை யென்னும் ஓர் புண்ணியதீர்த்தம் உண்டு அத்தீர்த்தத்தை கண்ணிற்கண்டாலும்அத்தீர்த்தத்திலோர்திவலை மானவர்கள்மீது பட்டாலும் அதனைப் புகழ்ந்துபேசினுலும்அவர்களுக்கு அஞ்ஞானங்களெல்லாமகன்று அவர்கள் கருதிய இஷ்டபோக பாக்கியங்களும் அநேக யாகாதி கிர்த்தியங்கள் செய்தபலனும் உண்டாமென்று சூதமகாமுநிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய முநிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து சுவாமி அப்பாலோடை என்னுந் தீர்த்தத்திற்கு என்னகாரணத்தால் அவ்வளவு மகிமையுண்டானதோ அதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்க சூதமுநிவர் கூறுவார்,

கேளுங்கள் முநிவர்களே முற்காலத்திலே முற்கலனென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் வேதமுநிவருடைய அநுக்ரகத்தினுலேவிளங்கப்பட்டது அதெப்படியெனில் வேதாகமசாஸ்திரங்களையெல்லாங் கரைகண்டவராய் மகாதபத்தையுடையவராகியுமிருக்குமுற்கலமுநிவர்தென்சமுத்திரக்கரையிற் புல்லாரண்யமென்றுவழங்கும்க்ஷேத்திரத்திற்குவந்து நிர்மலமான மனத்தையுடையவராய் மகாவிஷ்ணுவைநோக்கி அரிதாகியதபமும்யாகஞ்செய்யும்போது ஸ்ரீவைகுண்டவாசகராகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் சந்தோஷத்தையடைந்து தேவர்களெல்லாம் புடைசூழ இலட்சுமிசமேதராய்கருடவாகனத்திலெழுந்தருளி முற்கலமகாமுநிவருக்குத் தெரிசனந்தந்தார். அப்போது முற்கலமகாமுநிவர் ஸ்ரீவைகுந்தநாதரைகண்டுகண்களித்து

மிகு பக்திவிநயத்தோடும் வேதவாக்கியங்களாலும் சகஸ்ர நாமங்களாலும்தோத்திரஞ்செய்துகைகொட்டி ஆனந்தக்கூத்தாடி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கமாய் ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியினது பாதகமலங்களிற் பணிந்து நமஸ்கரித்து கண்களினும் ஆனந்தபாஷ்பமானது தாரை தாரையாய்ச்சிந்த மகாஉற்சாகத்துடனே ஸ்மரணைசெய்து நிற்கையில் மகாவிஷ்ணுவானவர் கிருபா நோக்கத்தோடும் நீயும் நம்மைவேண்டி அருமையாகிய தபங்களையுஞ்செய்தமையால், யாம் சந்தோஷமடைந்து உம்முடையயாகத்தில் அவிர்ப்பாகம் பெறவேண்டி வந்தோமென்று சொல்ல அவ்வுரையைக் கேட்ட முற்கலமுநிவர் ஆனந்தசாகரத்துட்டோய்ந்தவராய்க்கூத்தாடி, அண்டசராசரங்களையெல்லாம் உண்ட அழகியவாயினுலே அவிர்ப்பாக முண்ணவேண்டுமென்று சொன்னவாக்கியத்தைநினைந்து நினைந்து ஆநந்தத்தை யடைந்தவராய் அம்புராசி என்றுசொல்லுந் திவ்யன்னங்களும் பதார்த்தங்களும் மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லாம் மகிழும்படியாய் பக்குவஞ்செய்தமர்த்தி மறுபடியுந் தோத்திரவசனமாய் சுவாமி வேதவேதாந்த மூர்த்தியே தேவரீருடைய அருளுணைக்கால் எனதுதேவியும் யானும் கிருதார்த்தராகிவிட்டோம் நாங்கள் இப்புல்லாரண்ய க்ஷேத்திரத்திலிருந்து செய்ததபமும் ஈடேறியதால் மகாயோகிகளாகிய மார்க்கண்டேயர் பிரகலாதர்முதலிய சித்தபுருஷாள் பரமபாகவதாள் இவர்களுடைய இருதயமும் அடியேனுடைய யாகசாலையும் ஒத்திருக்கும்படியாய்த் திருவுளங்கொண்டு ஆட்கொள்ளவந்ததேபோதும் போதுமென்று பரிசாத சண்பக மந்தாரமுதலிய புட்பங்களினுலே அர்ச்சனைசெய்து பின்னர் சுகந்தமுதலாஞ் சந்தனகளப கஸ்தூரி முதலிய திரவியங்களைக்கொண்டு பதாதிகேசபரியந்தம் மகாவிஷ்ணுவுக்குத் திமிர்ந்து யாகத்திற் குற்றமற்றதாய் விளங்கும் அவிர்ப்பாகமளித்து முற்கலமுநிவர் உபசாரஞ்செய்ய அப்போது மகாவிஷ்ணுவானவர் மாவலிச்சக்ர வர்த்தியினிடம் மூன்றடிமண் கேட்டுத் தாரையேற்ற கரங்களினுலே அவிர்ப்பாகத்தை வாரியுண்டு மகிழ்வடைக்தார்.

அவ்வாறு ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் முற்கல முநிவர் நிமித்தம் அவிர்ப்பாக முதலிய உணவுகளை யுட்கொள்ளுவதைச் சகலதேவர்களும் பெரியோர்களும்கண்டு ஆனந்தத்தையடைந்தா

ர்கள் அப்போது மகாவிஷ்ணுவானவர் சகல அண்டபிண்ட சரா சரங்களும் அவற்றிலடங்கிய உயிர்களும் திருப்தி யடையும்படி யாய் உணவுகொண்டருளிச் சந்தோஷமடைந்து கூறுவார்வாராய் முற்கலமகாரிஷியே உமது விஷயத்தில் யாம் மிகவுந் திருப்தி யடைந்தபடியாலினி உமக்கு வேண்டியதைக் கேளுமென்று சொல்ல அப்போது முற்கலமுனிவர் ஜகதீசனைநோக்கி சுவாமி கல்லைப் பெண்ணாக்கிய தேவரீரது பாதாம்புயங்கள் கடையேன் செய்த யாகசாலையை மிதித்ததே பெரும்பாக்கியமன்றோ இன்னம் வே றேயான் என்ன விரும்பப்போகிறேன் ஆயினும் இன்னம் நாயே னுக்கு ஓர் ஆசையிருக்கின்றது அஃதியாதெனில் சூரியயோதய முதல் அஸ்தமநம் முதற் சூரியோதயமளவும் இடைவிடாமல் தேவரீரைக்குறித்து வேதங்களாற் கூறப்பட்ட க்ஷீரயாகம்பண்ண வேண்டுமென்று எளியேன் சிந்தையி லுத்தேசித்தவண்ணம் அத ற்குத் தளர்வில்லாமல் பால்கொடுப்பதற்கு பசுக்களும் அவைகளு க்குப்பாலுங் குறைவின்றிப் பெருகவேண்டியதாய் எண்ண மிருப் பதால் அவை யீடேறச்செய்யவேண்டு மென்றுகேட்க அதற்கு வைகுண்டநாதன் சந்தோஷத்தை யடைந்து தெய்வலோக விசுவ கர்மனை வரும்படியாய்ச் சிந்தையில் நினைத்தார்.

அப்படி நினைத்தமாத்திரத்தில் உடனே விசுவகர்மன் அதை யறிந்து அக்கணமே தெய்வலோகத்தி னின்றும் நீங்கிப் புல்லார ண்யம்வந்துசேர்ந்து ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக்கண்டு வணங்கினான். வணங்கின விசுவகர்மனைப் பார்த்து விஷ்ணுவானவர் பார்த்து ஓ விசுவகர்மனே, இவன் பரிசுத்தமாய் இருக்கும்படியாய்க் கற்களி னாற் படிகள்பரப்பி, மகாஉன்னதமாய் இருக்கும்படியானஓர்தடா கம் உண்டுபண்ணித் தருவாயென்று கட்டளையிட அதுபோல்விசு வகர்மாவானவன் தடாகத்தைக்கட்டி முடித்தார் அதைப்பன்னக சயனன்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு பொன்னுலகத்தில் வசிக்கும் படியான சுரபி என்னும் பசுவை வரும்படியாய் நினைத்த மாத்தி ரத்தில் அச்சுரபியும் அதுபோல் வந்து சேர்ந்துமகாவிஷ்ணுவான வர் சுரபியைப்பார்த்து வாராய் சுரபியே இப்புநிதராகிய முற்கல மஹாரிஷியானவர் க்ஷீரயாகஞ் செய்யக் கருதியதால் அந்த யாகம் நிறைவேறுமளவும் நீ அந்திசந்தி இரண்டு வேளையினும் இந்தத் தடாகத்தைப் பாலினாலே நிரப்பி வைக்கக் கடவை

யென்று உத்தரவு கொடுக்க, அவ்வாறே சுரபியும், அத்தடாகம் நிறையும்படியாய்த் தனது மடுவிலே விளங்குகின்ற ஓர் முலையினு லே பால் நிரம்பும்படியாய்ச் செய்ய, அதைக்கண்ட மகா விஷ்ணு வுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்து, இதுவு மென்னைக் குறித்துச்செய் கின்ற யாகமாகையால், எப்போதும் இம்முனிவரிடமிருந்து இத்த டாகத்தை நிரப்பிக்கொண் டிருக்கக்கடவை யென்று கட்டளையி ட்டு பின் முற்கலமுனிவரை நோக்கிச் சொல்லுவார் வாராய் முற் கலனே, உமக்கு இந்தச்சுரபியானது எப்போதும் குறைவின்றிப் பால்கொடுத்து வரும்படியாயும்இத்தடாகம் நம்முடையதிருப்பா ற்கடலுக்குச்சமானமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கு மாதலால்இது முதல் இத்தடாகத்தில் தீர்த்தமாடும்போர்களுக்கு அவர்களைப்பற் றிய அஞ்ஞானமியாவுமகன்று, பாலோடை என்றும் பெயர் விள ங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

மேலும் நீ இதில் ஓங்கும் பாலினுலே நினைத்த யாகங்களை முடித்து, பின்னர் நம்முடன் வந்துகலந்திருக்கக் கடவையென்று வாக்களித்து, தேவர்களோடும் மகாவிஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீவைகுந் தத்திற்கு எழுந்தருளினர். அதுமுதற் சுரபியானதுவிஷ்ணுவின் உத்திரவின்படி தளர்வில்லாமல் தடாகத்தைப் பாலால் நிரப்பிக் கொண்டிருக்க, முற்கலமுனியும் அப்புல்லாரண்ணிய க்ஷேத்தி ரத்திலே வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில், ஒருநாள் அவரு டைய தேகத்தைப் பாம்பானது தனது சட்டையை மாற்றினது போல்மாற்றி எறிந்து தனது தேவியுந்தானுமாய் விஷ்ணுசொரு பம் பெற்று ஸ்ரீவைகுண்ட வாழ்வைச் சேர்ந்தார்.

கேட்டீர்களோ நைமிசாரண்ணியர்களே, இப்பேர்க்கொத்த மகிமை பொருந்திய பாலோடையின் பெருமையை யாவராற்சொ ல்லி முடியுமாதலால், அப்புண்ணிய தீர்த்தமாடின பேர்களுக்கு, அநேகபுண்ணியங்கள், யாகாதி கிர்த்தியங்கள்செய்த பலன் கிடை ப்பதோடும், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது பாதகமலங்களும் சொந்த மாம் ஆதலால் முன்னொருகாலத்தில் இந்தப்பாலோடையிற் கத் துருவென்று சொல்லப்பட்டவள் தீர்த்தமாடித் தனது பெருந்து ன்பங்களைப் போக்கினளென்று சூதமாமுனிவர்சொல்ல அதைக் கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி, அக்கத்துருவென்பவள் யார் அவளுக்கு என்னவிதமாய்த் துன்பஞ்சம்பவித்தன அவைக

ளையெல்லாம் அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டு மென்று கேட்க சூதமுனிவர் அவர்கள் வினவியவைக்குச் சிந்தை மகிழ்ந்து கூறுவாராயினர்.

பாலோடைச்சரித்திரம்

முற்றிற்று.

கத்துருச் சரித்திரம்,

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்காள் மறை விதியிற்கூறும் கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் கலியுக மென்னும் நான்குயுகத்தில், முதல்யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில், சிருஷ்டி கர்த்தாவாய் விளங்கும் பிரமனுக்கு கத்துருவென்றும் வினதையென்றும் இரண்டு பெண்களுண்டு அப்பெண்களை காசிப மகாரிஷி என்பவருக்கு பாணிக்கிரணஞ்செய்து கொடுத்திருந்த தில், மூத்தவளாகிய கத்துரு என்பவள் வயற்றில் அனந்தன், வா சுகி, தக்ஷன்முதலிய அஷ்டமாநாகங்களும், இளையவாளாகியவின தைஎன்பவள் வயற்றில் கருடன், அருணன், காடி, கிரி, கூகை, மான் முதலிய சத்துருக்களாகிய ஜெந்துக்களும் பிறந்து, பாதா ளலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தன அப்படியிருக்கையில் கத்துருவும் வினதையும் அந்தரங்கமாய் இல்லறத்திலிருந்து வாழ்ந்துவருநாளில், ஒருநாளிரண்டுபேரும், மாலைப்போதில் வேடிக்கை யார்த்தமாய் பூங்காவனத்திற்குப் போய் சுகந்தமுலாவும் மலர்களைப்பறித்து விளையாடிக்கொண் டிருக்கையில் தெய்வலோகத்தி னின்றும் தேவராஜனுடைய உச்சைச்சிரவாவென்னும் புரவியானது அவ்வனத்துக்குநேராய் அந்தரமார்க்கத்திற் பறந்துபோகிறபோது அதைக்கண்ட கத்து ருவென்பவள் வினதையைநோக்கி, அடிதங்காய் அதோககனத்தி ன்கண் பறந்துபோகும் குதிரையின் வால் கறுப்போ வெள்ளை யோவென்றுகேட்க, அதற்கு வினதையானவள் தன்தமக்கையை

நோக்கி, அடி அக்கச்சி அப்புரவிக்குவால் சுத்தவெண்மையாயிரு க்கிறதென்றாள், அதற்குக் கத்துருவாகிய மூத்தாள் அடி தங்காய் நீ சொல்லுவது அபத்தம், அதற்குவால் கருப்பென்றாள்.

இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் தர்க்கஞ்செய்துபின்பு தங்களுக் குள் உண்மையைச் சொன்னவர்களுக்கு பொய்சொன்னவர்கள், அடிமையாகிறதென்று சபதஞ்செய்துகொண்டவர்களாய்த் தங் கள்வீடுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கையில், கத்துருவென்பவள் தக்கைக் குத் தெரியாமல் இரகசியமாய் தனது பிள்ளைகளாகிய அனந்தன், வாசுகிஎன்னும் பாம்புகளைவருவித்து, தங்களிரண்டுபேருக்குள் நடந்திருக்கிற சபதவார்த்தையைத்தெரியப்படுத்தி அப்புரவியின் வாலைஉங்களுடைய விஷத்தினுற்கறுப்பாகச்செய்துவைக்கவேண் டுமென்று தாயானவள்சொல்ல, அதைக்கேட்ட நாகங்கள்கோபி த்து தாயைநோக்கி, ஓ, அம்மணி நீதேவஸ்திரீயாயிருந்துபொய் வார்த்தை சொன்னது தகுதியல்லவே என்று மறுத்துச்சொல்ல உடனே இந்நாகங்களின் தாயாகிய கத்துருவென்பவளுக்குக்கோ பம்பிறந்து நீங்கள்என்பிள்ளைகளாஇருந்தும் என்வாக்கைப்பழுது ரும்படியாய்ச் செய்ததனாலே நீங்களியாவரும் இதற்கு நான்கா வது யுகமாகிய கலியுகத்திற் பரிட்சித்து மகாராஜனுற் செய்யப்ப ட்ட சர்ப்பயாகத்தில் நாசப்படக்கடவீர்களென்று சபித்தாள். அச் சாபத்தை ஏற்றவைகளிற் காற்கோடக னென்னும் பாம்பானது பயந்து தாயைநோக்கி ஓ, அம்மணி யான் உன்மனம்போற் செ ய்து வைக்கிறேனென்றுசொல்ல அதைக்கேட்ட தாயானவள் அந் நாகத்தைநோக்கி நீ அவ்வாறு செய்வையேயாகில் அந்த யாகத்தி னின்றும் நாசப்படாமல்உயிர்பெறக்கடவையென்றுவாழ்த்தினாள் அவ்வாழ்த்துதலைப்பெற்றகார்க்கோடகனென்னுஞ் சர்ப்பமானது தெய்வலோகத்துக்குப்போய் அங்குள்ள புரவியைக்கண்டு சிநேகி த்து, அதினுடைய வாலைத் தனதுவிஷத்தினாற் கறுப்பாகும்படிச் செய்து பிறகு அவணின்றும் மீண்டு தனதுதாயாகிய கத்துருவெ ன்பவளிடத்தில் வந்துசொல்லிச் சந்தோஷிக்கச் செய்து தனது இருப்பிடமாகிய பாதாளலோகம்போய்ச் சேர்ந்தது.

அப்பால்கத்துருவென்பவள்தனதுதங்கையாகியவினதையை அழைத்து, வாராய்தங்கையே நாமிருவருஞ்செய்திருந்த சபதத்தி

பன்படி தெய்வப்புரவியினுடையவாலைப்பரிட்சிக்கவேண்டியிருப்ப தால் அதனோடு சிந்தாமணியையும் மகாலட்சுமியையும் அயிரா வதத்தையும், சந்திரனையும், உச்சைச் சிரவாவென்னும் அப்புரவி யையும் தேவலோகத்துக்குப் போய்ப்பார்த்து வருவோமென்று வினதையை அழைக்கொண்டு க்ஷீராப்தியினிடம் வந்துசேர்ந்து அங்கே உலாவிக்கொண்டிருந்த தெய்வப்புரவியைப்பார்க்கும்போ து அதன்வால் கறுப்பாயிருக்ககண்டு, வினதையை சபதத்தின்படி கத்துருவென்பவள் அடிமைப்பணிசெய்துவருகையில் அவள்புதல் வனாகிய கருடன் தபத்திலிருந்தும் மீண்டு மகாவுத்தண்ட கெம் பீரசவுரிய பராக்கிரமத்துடனே சகலருங்கண்டு துதிக்கும்படி யாய்வருகையில்தனது சொரூபத்தையொடுக்கிக்கொண்டு தாயாகிய வினதையையும்பெரியதாயாகியகத்துருவையுங்கண்டுவணங்கினன் அவ்வாறு வணங்கியபோது, கத்துருவென்பவள் மனதில்வினதை நமக்கு அடிமைத்தொழில் செய்வதால் அவளுடையபிள்ளைகள் நமக்கு அடிமைகளாக வேண்டுமெல்லவோ வென்று யோசித்து கருடனைப்பார்த்துச் சொல்லுவாள் அடாகருடனே, நீ எனதுபிள் ளைகளாகிய சர்ப்பங்களை உனது பிடரியிற் றாக்கிக்கொண்டு போ ய்ச் சகலலோகங்களையுங் காண்பித்து வருவாயென்று சொல்ல, அதுகேட்ட கருடன் நமதுபெரியதாய் தனதுபிள்ளைகளுக்குஉல கங்களைக் காட்டும்படியாய் விருப்பத்தோடுங் கூறியவார்த்தையெ ன்று மனதில் வஞ்சகம்வையாமல், அவ்வாறே சர்ப்பங்களை எல் லாந் தனதுபிடரியிற்றாக்கிக்கொண்டுபோய் சகலலோகங்களையுங் காண்பித்துக்கொண்டு வருகிறபோது சூரியமண்டலத்திற் சூரிய னுடையவெப்பத்தினாலே அந்நாகங்கள்சகிக்கமாட்டாமல் அவதிப் படுவதை கருடனுனவன்பார்த்து தேவராஜனைச்சிந்திக்க அதுண ர்ந்த இந்திரன் சித்திரசேனனென்னு மேகத்தையழைத்து மழை பெய்யும்படியாய்க் கட்டளையிட அதுபோல்மழைத்துளிகளை மேக மானதுபொய்துவர அப்போது அந்நாகங்களுக்குத் தாபசோபங்க ளெல்லாந்தீர்ந்து பழையபடிகெம்பீரத்தையடைந்து இருக்கையில் கருடன் சர்ப்பங்களைக்கொண்டுவந்து தனதுபெரியதாயாராகியகத் துருவென்பவளிடத்தில்விட அவளும் தனது பிள்ளைகளைப்பார்த் து மகா சந்தோஷத்தையடைந்தவகளாய்ப் பின்னுஞ்சொல்லுவா ள் அடாகருடனே நான் தேவலோக முதலியவைகளைப் பார்க்க

வேண்டி யிருப்பதினாலே உன்தாயாகிய வினதையின்பேரி லேறிக் கொள்ளுகிறேன், நீ இன்னொருவிசை சர்ப்பங்களை எடுத்து உன் தோளிற்போட்டுக்கொண்டு வருவாயென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட கருடன் இதென்ன இவள் கிஞ்சித்தேனு மிரக்கமில்லாமல் அடிமைத்திறம்போற் பேசுகின்றாள். இது யாதுகாரணமென்று தனது தாயைக்கேட்க, அதற்கு அவள் தாயாகிய வினதையும் கருடனைப் பார்த்து, அப்பா புத்திரனே, நாங்களிரண்டுபேரும் தெய்வலோகத்துப் புரவியாகிய உச்சைச்சிரவனென்னும் புரவியானது ஆகாயத்தில் வரக்கண்டு அதன்வால் நான் வெண்மையென்று சொன்னேன், உனது பெரியதாய் கருநிறமுடையதென்றாள் அதன்மீது ஒருவர்க்கொருவர் தர்க்கங்கள் நேரிட்டுத் தோற்றவர்கள் ஜெயித்தவர்களுக்கு அடிமைத்தொழில் செய்கிறதென்று சபதம்பண்ணி அப்புரவியைப் பரிட்சிக்கும்படியாய்ப் போய்ப் பார்த்தபோது கறுப்புரவிருந்தமையால் தோல்வியடைந்த யான் அடிமைசெய்து வருகிறேனென்று சொல்லி வியாகூலப்பட்டாள்.

அவ்வுரைக்கேட்டு கருடனுந் துன்பமடைந்து, கோபித்துநிற்பதைக்கண்ட வினதைகூறுவாள். வாராய் அப்பாபுத்திரனே இனி நாம் அழுது ஆவதென்ன, ஆனபடியினால் நீ உனது பெரியதாயாரையும் அவளுடைய பிள்ளைகளையும்நோக்கி ஒரு வார்த்தை கேட்பாயாக அது யாதெனில், நானும் எனதுதாயும் உங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு பணிவிடைசெய்து வருவதால், எங்களுக்கு ஓர் குறையுமில்லை, ஆயினும் இந்தசபதவார்த்தைக்கு எப்போது விமோசன காலமென்று நீயாய் கேட்பதுபோலக் கேட்டு வருவாயென்று சொல்லியனுப்ப, அவ்வாறே கருடனுஞ்சம்மதித்து, கத்துரு முதலிய சர்ப்பங்களைநோக்கி, ஓ அம்மணி என்தாயானவள் செய்த வாக்குவாதந் தப்பிவிட்டபடியால், நாங்கள் உங்களுக்கு அடிமைத்தொழில் செய்கின்றோம், இதற்குவிமோசனம் எப்போதென்று கெருடன்கேட்க அதற்கு கத்துருவானவள் கருடனைப்பார்த்து அடா கருடனே, பாற்கடலிற் கடைந்தெடுத்த தேவாமிர்தத்தை நீ கொண்டுவந்து எனக்கும், என் பிள்ளைகளுக்குங் கொடுப்பாயாகில், அத்தினமே இச்சபதம்நீங்கி எப்போதும்போல் வாழ்ந்திருக்கலாமென்றுசொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட கருடன் அப்படியே யாகட்டுமென்று, கத்துருவினிடத்தில் விடைபெற்றுத் தன் தாயாகிய வினதையுடன் வந்து கத்துருவினது அபிப்பிராயத்தைத் தெரி

வித்து யான்போய் அமிர்தங்கொண்டுவந்து கொடுத்து, அடிமைத் தொழிலை நீக்குகிறேனென்று சொல்லித் தன் தாயாரிடத்தில், ஓ அம்மணி, நான் பெரியதாயின் பிள்ளைகளாகிய விஷஜெந்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு லோகாலோகங்களெல்லாம் போய்த் திரிந்து வந்தமையால், தேகமானது வருந்தி மெத்தவும் பசியாயிருப்பதால், என் பசியடங்கும்படியாய் உணவு எங்கே யிருக்கின்றது சொல்லுவாயென்று கேட்க, அதற்கு வினதையானவள் கூறுவாள்.

அப்பா புத்திரனே, நீ போகும்படியாகிய வழியில் சமுத்திரக் கரைக்கருகிலிருக்கும் ஆரண்யத்தில், ஸ்திரீகளும் புருஷர்களுமாய்க் கூடி வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் பாபிகளாகிய வேடுவர்களில் ஒரு பிராமணன் ஒரு வேடிச்சியை கூடிச் சுகித்துக்கொண்டிருப்பதால் அவ்வேதியன் பாதகனாயினும் பிரம தேஜசோடுங் கூடியவனாதலால், அவனைமாத்திரம் நீக்கி, மற்றவர்களையெல்லாங்கொன்று உன் பசி நோயைத் தணிப்பாயென்று வினதையானவள் சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட கருடன் சந்தோஷத்தை யடைந்து தாயினிடம் விடைபெற்று விசுவரூபங்கொண்டு மகா பராக்கிரமத்துடனே ஆகாயவீதியில் கிளம்பிவரும்போது அன்னைசொன்ன உத்தரவின்படி அவ்வாரண்ணியத்திலே அநேகங் கோடானுகோடி ராட்சதாள் பெரியோர்களாகிய தபோதனர்களை யெல்லாம் இம்சைசெய்த தோஷத்தால் வேடுவராகஜனித்து அக்கானகத்தில் வாசஞ்செய்து வருவதால் அவர்களைக்கண்ட கருடன் வடவாமுகாக்கினியைப்போற் சீறி யெழுந்து, தனது கால்களிலுள்ள கூர்மைபொருந்திய நகத்தினாலும் மூக்கினாலும் செட்டைகளிலுந் தாக்கி மோதியும் பத்தல்பத்தலாய்ப் பிளந்தும், மூக்கினாற் கொத்தியும், செட்டைகளிலுள்ள காற்றினால் திசாதிசைகளிற் போய் விழச்செய்தும் கால்வேறு, கைவேறு உடல் வேறு, தலைவேறாகச்செய்தும் பிடித்து விழுங்குகிறபோது தனது அன்னை உரைத்த பிராமணனையும் அடையாளம்தெரியாமல் விழுங்கும்போது கருடனுடைய கண்டத்தில் அக்கினிச்சுவாலையாய் பிரம்மதேஜசு சொலித்தமையால், உடனே இதென்னகாரணமென்று பயந்து விழுங்கியதைக் கக்கியமாத்திரத்தில் பிராமணன் உயிரோடிருந்தமையால் கெருடனைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு நடுங்கிக்கூறுவான்.

ஐயா கருடனே நான் ஒருவேடுவஸ்திரீயைச்சேர்ந்து வாழ்ந்தே னுதலால் இப்போது என்னை இரட்சித்ததுபோல அவளையும் ரட்சிக்கவேண்டுமென்று பணிந்துகேட்க அப்போது கருடன் கருணைகூர்ந்து அந்தபிராமணனைநோக்கி ஒய்பிராமணு நீ உனது பிராம்மணீகந்தப்பி எவ்வாறு நடந்தபோதினும் பிரம்மதேஜசு பொருந்தியிருக்கின்றபடியால் நீயும் உனது ஸ்திரீயும் ஓடிப்போய் விடுங்களென்று கூற, அவ்வுரையைக்கேட்ட பிராமணன் சந்தோஷத்தை யடைந்து, அப்படியே தானும் தனது நேசியாகிய வேடிச்சியும் ஓடிப்போய்விட்டார்கள் அப்போது பிராமணனைக் கருடனுனவன் தூக்கிக் கண்டம் வரையில் விழுங்கிக் கக்கினபடியால் தனக்கு சிரமுதற் கண்டம் வரையில், பிரம்ம தேஜசுபொருந்தி தவளநிறமாய் வெளுத்தது, பின்பு அங்குள்ள வேடர்களையெல்லாம் சங்காரஞ்செய்து பதினுயிரம், இருபதினுயிரம் முப்பதினுயிர மென்றும் அளவிறந்தபேர்களை யழித்து பட்சணம்பண்ணி அதாஹதப்படுத்தி அக்கணமே அவனின்றுந் தனதுதந்தையாகிய காசிபர் தபஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் வனத்துக்கு வந்துசேர்ந்து தாதைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து தங்களுக்குள் நடந்திருக்கும் வர்த்தமானங்களையும், இப்போது தான்வந்த காரியத்தையும் சொல்லியதல்லாமலும், தனது பசியின் பொருட்டு வேடுவரைக்கொன்று தின்றதையும் புலப்படுத்திஇன்னம் எனது பசிதணியாதிருப்பதற் பசிநோய் தணியும்படியாய் அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அப்போது காசிபர் கருடன்கூறியதைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சிகொண்டு சொல்லுவார்.

அடாபுத்திரனே நீபோகும்மார்க்கத்திலே மகாவிலாசம்பொருந்தியதாகவும் பார்ப்பதற்கு பயங்கரமாகவும், சமுத்திரத்தைப்போல விளம்பனென்னும்பெயருள்ள ஓர்தடாகமிருக்கின்றது அத் தடாகத்தில் விபாவசுமென்னுமோர் பிராமணன் தனது தமபியாகிய சுப்பிரதீகனென்பவனேடு பொருள் விஷயத்தைப்பற்றி ஒருவர்க்கொருவர் விகாதம்நேரிட்டு அடித்துக்கொண்டும் கோபமடங்காமல் ஒருவரையொருவர் சபித்ததின்பேரில், அவர்களில் விபாவசுவென்னும் பெரியவன் மூன்றுயோசனை உயரமும் பத்துயோசனை நீளமுமாகிய முதலையாகவும் இளையவன் ஆறுயோசனை உயரமும், பன்னிரண்டுயோசனை நீளமுள்ள யானையாகவும்பிறந்து முதலையானது குளத்திலும் யானையானது வனத்திலுமிருந்து, ஓர்நாள் ஜலமருந்தும் பொருட்டு, குளத்

துக்குவந்த தம்பியாகிய யானையை முதலையாகவிருக்குந்தமயன்முன் கொண்டிருந்த மாச்சரியத்தை விடாமல் ஜலத்துக்குவந்த யானையைப் பிடித்துவிடாமற் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றபடியால் அவர்களையெடுத்து பட்சணஞ்செய்து உன்பசிநோயைத்தணிப்பாயென்று தந்தைசொல்ல அதைக்கேட்ட கருடன் மகா சந்தோஷத்தையடைந்து தந்தையைவணங்கி விடைபெற்று, ஆகாயவீதியில் எழும்பி மகா உச்சாகத்தோடும் வருகிறபோது விளம்பனென்னும் பொய்கையில் தனது தந்தை உரைத்தவண்ணம்யானையையும் முதலையும் ஒன்றுக்கொன்று இழுத்துக்கொண் டிருப்பதைக்கண்டு கருடன பூமியிற்றாழ்ந்து தனது இரண்டுகாலினாற் யானையையும் முதலையையுமிடுக்கித் தூக்கி மறுபடியும் ஆகாயவீதியிற் கிளம்பி அதைவைத்து பட்சணஞ்செய்வதற்கு இடங்கிடைக்காமற் றேடிக்கொண்டுவரும்படியாகிய மார்க்கத்தில் அநேகங் கிளைகளோடும் விழுதுகளோடுந் தளிர்த்து நூறுயோசனை உயரமும் நூற்றைம்பதுயோசனை விஸ்தாரமுள்ள ஓர்ஆலவிருட்சமானது உரோகணியென்னும் நாமதேயத்துடன் வளர்ந்திருட்பதைக்கண்டு இவ்விருட்சத்தின்மீதிறங்கிஇதைப் பட்சணஞ்செய்வோமென் றெண்ணங்கொண்டார்.

அம்மரத்தின் மீது இறங்கும்போது, அம்மரத்தின் கிளைகள் கருடனையும் அவனாற் கொண்டுவரப்பட்ட வஸ்துக்களையுஞ் சுமக்கமாட்டாமல் முறிந்து நிலத்தின்மேற்சாயும்போது அக்கிளைகளின்மேல வால்கில்யரென்னு முனீஸ்வராள் தலைகீழாய் நின்று நிட்டைசெய்து தேகாபிமானமற்றுத் தம்மை மறந்திருபபதைக் கருடன்கண்டு திடுக்கிட்டு அடடா இந்தகிளைகள் நிலத்தின்பேரில் விழுமாயின் அதிற்றொங்கும் முனிவர்களுக்கு அபாயம் வந்துசம்பவிக்குமே பிறகு என்செய்வோமென்று சிந்தித்து அக்கிளைகள் பூமியிற் சாயாமுனனம் நூற்றைம்பதின்காத விஸ்தாரமுள்ள அதனைத் தனதுமூக்கினால் தூக்கிப் பின்பு யானையையும் முதலையையுந் தன்னிரண்டு காலினாலுமேற்றிக்கொண்டு ஆகாய வீதியிலெழும்பி வருகையில் அவன் தந்தையாகிய காசிபமகாரிஷியானவர் கண்டு அடடா சுதனே நீ ஏந்திவரும் ஆலங்கிளையிலிருக்கும் முனிவர்களுக்கு அபாயம்வாராதபடி அதோ இருக்கும் இரண்டுபருவதங்களுக்குமத்தியிற் கொண்டுபோய் வையென்று சொல்ல அவ்வார்த்

தையைக்கேட்டகருடன் அவ்வாறேகொண்டுபோய் மகா விசாலப பொருந்திய அவ்விரண்டுபருவதங்களுக்கு மத்தியில் தூக்குச்சட்டம் போட்டதுபோல வைத்துவிட்டு, அப்பர்வதத்தின் சிகரத்தில் தான் கொண்டுவந்த பட்சணங்களை வைத்துக்கொண்டு, பூரணமாய் புசித்து பின்பு அவணின்றுங்கிளப்பி,மகா உற்சாகத்தோடுஞ் சிறகுகளைவீசிக் கொண்டு தேவலோகத்தைநோக்கிவர அப்போதுதேவலோகத்தில்சில அவசகுணங்கள் காணப்பட்டமையால் அது கண்ட தேவராஜன், அஃதென்னகாரணமென்று சிந்தித்து வியாழபகவானையழைத்து ஐயா சுவாமிகளே, ஒருக்காலுமில்லா இந்த அவசகுணங்கள் இன்றுகாணும் காரணமியாதென்றுகேட்க அதற்கு வியாழபகவான் கூறுவார்.

கேளுமையா தேவராஜனே முன்னமோர் காலத்திலே காசிபமகாரிஷியானவர் யாகம்பண்ணவேண்டி இந்திராதி தேவர்களையும் முனீஸ்வரர்களையும், இருடியர்களையும். காந்தர்வ ,கின்னர்களையெல்லாம் வரவழைத்து, யாகத்துக்குண்டான சாமான்களைக் கொண்டுவரும்படியாய் அவர்களைத் தனித்தனியே அனுப்பிவைக்கையில்அப்போது ஒரு அங்குஷ்டப் பிரமாணமாய் விளங்கப்பட்ட வால்கில்யமகாரிஷிகள் அத்தேவர்களுடன்கூடித் தாமும்சமித்துகளொடித்துப் பெரிதான சுமையைக்கட்டித் தலையிலே வைத்துக்கொண்டுவருகிறபோது அம்மார்க்கத்தில் ஓர்மாட்டின்குளம்படிபதிந்து, அதிற்ஜலம் நின்றிருப்பதனால், அதிலேவால்கில்லியர் இடறிவிழுந்து சுமையோர் புறஞ்சாய தாம் அக்குளம்படியில்நின்ற ஜலத்தில் அழுந்தி எழுந்திருக்கமாட்டாமல், தவித்துக்கொண்டிருப்பதை நீ கண்டு நகைக்க, அப்போது அம்முனிவருக்கு கோபம் பிறந்து, இந்தயாகத்துக்குரிய காசிபருடைய பிள்ளைகளால் நீங்களெல்லாந் துன்பப்படக்கடவீர்களென்று சபித்தார். அவ்வாறு சபித்ததுபோல காசிபர் வயற்றிற் பிறந்திருந்த கருடனானவர் கத்துருவினதையி னிமித்தம் இங்ஙனமிருக்குந் தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டுபோவதாய் வருகின்றகருடனாலே உங்களுக்குத் துன்ப முண்டாகப்போகின்றபடியால் துற்சகுணங்கள் காணப்படுகின்றதென்று சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட தேவராஜன் மகாபயமடைந்து அக்கினிபகவான் முதலாகிய அஷ்டதிக்குப் பாலர்களையும் பார்த்து கூறுவான்.

ஓ தேவர்களே காசிபமகாருஷியினுடைய பிள்ளையாகிய கருடனவன், தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டுபோக வருகின்றபடியினாலே நீங்கள் ஆயுதபாணிகளாய் நின்று அவனை இவ்விடம் வரவொட்டாமற்றுரத்தி, ஜெயங்கொள்வீர்களென்று சொல்ல அவ்வாய்மையைக் கேட்ட தேவர்கள் அவரவர்க்குரிய கத்தி கட்கம் தோமரம் பிண்டிபாலம் பாசம் அங்குசம் தண்டம் வில் வேல் முதலிய ஆயுதங்களையெல்லாமெடுத்து மகா உக்கிரகத்தோடும், தேவாமிர்தமிருக்குமிடம் போய்ச் சேர்ந்து அதனை எறும்பு மொய்த்துக்கொண்டிருப்பதைப் போல் அமுர்தத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு மகாஜாக்கிரதையோடு மிருக்கையில், கருடனவன் மகாஉக்கிரத்தோடும்வருகிற வேகத்தால் பர்வதங்களா முதலியதெல்லாந் தலைகீழாகச் சாய்ந்து திசாதிசைகளிற் போய் விழவும், நட்சத்திரங்களுதிரவும் லோகாலோகங்களெல்லாங் கிடுகிடென்றுதத்தளிக்கவும் தெய்வலோகம்வந்து சேர்ந்தான் அவ்விதமாய்வந்த கருடனுடைய உருவத்தைக்கண்ட, இந்திராதி தேவர்களெல்லாஞ் சிந்தாகுலராய் எப்படியாமோவென்று சிந்தித்து அவரவர்கள் ஆயுதங்களோடும் அமர்செய்ய யெத்தனித்தார்கள்.

அப்படி யெதிர்த்த தேவர்களுடனே கருடனவன், உக்கிரத்தோடுந் தனதுசெட்டைகளை யுதறிக்கிளம்பி பாய்ந்து, கால்நகங்களினாலும், மூக்கினாலும் தேவர்களெறிந்த ஆயுதங்களைப்பொடித்து அவர்களையுங் கால்வேறு கைவேறு உடல்வேறு சிரம்வேறாகச் சின்னபின்னப்படுத்தி செட்டையில் உண்டாகிய காற்றினால் திசாதிசையிற்போய் விழும்படியாய்ச் செய்கிறபோது ஈரேழுபதினான்குலோகத்திலுள்ள யாவரும் ஒருதட்டிலிருந்து ஓர் தட்டில்மாற சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்னு மூன்றுலோகங்களுங் கீழ்மேலாய்ப்புரள, அஷ்டதிக்குகளுங் காற்றாடியைப்போல் பறக்கச்சிறகிலுள்ள காற்றின்விசையினால், அல்லோலகல்லோலப் படுகிறபோது அதைக்கண்டதேவர்கள் தைரியம்விடாமல் அவரவர்கள் விற்களைவளைத்து நாணிபூட்டி வில்லினிடமாய் அனேகங்கூர்மைபொருந்திய வாளிகளைக் கணக்குமிதமில்லாமற் றெடுத்து பாணவருஷம் பொழிகையில் வினதையின் குமாரனாகிய கருடபகவான்கண்டு அவர்கள்விடுத்த பாணங்களையெல்லாம் தனது செட்டைகளாலடித்துப் பொடி பொடியாய்த் தரையிற் படியும்படிச்செய்து பின்னுங் காற்றினால் பூமியிலேதூளிபடல

மெழும்பி, ஆகாய[த்]தையயுந் தேவர்களுடைய கண்களையும், சமுத்திர ஜலத்தையும் வறட்டிச் சேறுபடுத்தி, அஷ்டகெஜங்களும் வாய்விட்டலரவும் அஷ்டமாநாகங்களும் விஷங்களைக் கக்கித் துன்புறவும், ஆதிசேடன் தோள்சாய்க்கவும் பயங்கரமாகிய போர்செய்யும்போது பன்னிரண்டுகோடி சூரியர்களும் இரண்டுகோடி அசுவினி தேவதைகளும் எட்டுகோடி வயிரவர்களும், பதினொருகோடி ருத்திரரும் ஏகோபித்து ஒன்றாய்த்திரண்டு சமுத்திரம்போல் கருடபகவானை வந்துவளைத்து தங்கள் தங்கள் விற்களைவளைத்து, காளமுகியென்னும் மேகத்தைப்போற் பாணமழைசொரிந்தார்கள்.

அப்படிப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்யுந் தேவர்களைக்கண்ட கருடபகவானனவர், வீரபத்திரன், ஆயிரமுகங்கொண்டு தக்கனுடைய வேள்வியை தகர்க்கப் பிரவேசித்ததுபோல், அக்கினிப் பொறிகள் குபீர்குபீரென்று பறக்கும்படியாய்க்கர்ச்சித்து அட்டகாசஞ்செய்து தாழ்ந்து நெருங்கும்போது, கருடபகவானுடைய கோபாக்கினிகளையுஞ் சிறகினல் ஒங்குங்காற்றையுந் தேவர்கள்கண்டு பயந்து எதிர்நிற்கமாட்டாதவர்களாய் சிங்கத்தைக்கண்ட யானைகளைப்போலும், சூரியனைக்கண்ட பனிக்கூட்டம்போலும், அவரவர்களுடையசவுரியபராக்கிரமங்களெல்லாமொழிந்து. பலதிக்குகளிலுஞ் சிதறி ஓடிப்போகையில் அப்போது கருடன் மகா உற்சாகத்தோடும் அங்குள்ள அமிர்தகலசத்தை எடுக்கும்பொருட்டு நெருங்கியது எவ்வாறிருந்ததெனில் ஸ்ரீ வைகுந்தவாசனுகிய மகாவிஷ்ணுவின் கரத்திலிருக்கும் சுதரிசனமென்னுந் திகிரியைப்போல், கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் மகா உக்கிரத்தோடும் நெருங்கி அக்கலசத்தைக்கண்டு அதில் காளகோடிவிஷம் பொருந்திய சர்ப்பவுருவத்தோடு இரண்டுராக்ஷதாள் அந்த அமிர்தத்தைப் புசித்துக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு, கருடபகவான் கோபங்கொண்டு தனது விசுவரூபத்தையொடுக்கிச் சிறிய உருவமாய், சிறகுகளிரண்டையுங்கூட்டிக் கீழேதாழ்ந்து தன்னுடைய மூக்கினுல் அந்த இரண்டு சற்பங்களையும் தூக்கிக் கால்நகத்தினுல் ஊன்றிப் பிளந்து, அவைகளின் உயிரைவாங்கி அவ்விரண்டையும் புசித்து மகா பராக்ரமத்தோடும் அக்கலசத்துக்குச் செய்திருந்த கவசங்களையெல்லாம் வேறுவேறுக்கி கெம்பீரத்தோடும் அவ்வமிர்த கலசத்தை காலினுலிடுக்கித் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்கிளம்பி வருகிறபோது

திருப்பாற்கடலில் சயனஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ வைகுந்த வாசகராகிய மகாவிஷ்ணுவானவரந்த தான் சயனித்துக்கொண் டிருந்த சயனத்தினின்றும் நீங்கி, கருடபகவானுக் கெதிரில்வந்து நின்று அவருடைய உருவத்தையும் புஜபலபராக்கிரமத்தையுங்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக்கேள் தருகிறோ மென்றுசொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கருடபகவான் கேட்டுச் சந் தோஷங் கொண்டவனுய் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியைத் துதித்து கூறுவான்.

சுவாமி தேவரீர் சதாகாலமும் அடியேன்பேரில் எழுந்தருளி வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு பகவான் திருவுளமகிழ்ந்து அப்படியே கொடுத்தோம் நீயும் நமக்கு அதுபோல் வாக்குத்தத்தஞ் செய்வாயென்றுகேட்க அதற்குக் கருட பகவான் சுவாமியை அந்தக்கரண சுத்தியோடும் நோக்கிச் சுவாமி அடியேன் தேவரீரது பாதப்பணியினின்றும் அகலாது வாகனமாக வும் துவசமாகவும் இருப்பேனென்று சொல்ல மகாவிஷ்ணுவானவர் மெத்தவுந் திருப்தியடைந்து பின்னுங்கருடனுக்கு அநேக வரப்பிர சாதங்களைக் கொடுத்துப்போய் வருவாயென்று விடைகொடுக்க அவ் விடையையேற்ற கருடன் வைகுந்தநாதனை வணங்கி அவணின்று ஆகாயவீதியிற்கிளம்பி தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டுபோகும்போது முன்னங் கருடபகவானுல் அடிப்பட்டு மெலிந்து ஓடிப்போனதேவர் களால் அறிந்த தேவராஜன் மகாசினங்கொண்டு தனது வச்சிராயுதத் தோடும் கருடனைவந்துமறித்து அடாதேவர்களுக்கென்று நியமித்து வைத்த அமிர்தத்தை நீ கொண்டுபோக வல்லவனோவென்று அதட் டிக் கெருடபகவான்மீது தனது வச்சிராயுதத்தைப் பிரயோகஞ்செய் தான் அதுகண்டகருடன் தேவேந்திரனுற் பிரயோகஞ்செய்யப்பட்ட வச்சிராயுதத்தைத் தனது சிறகுகளினுற் றட்டிவிட்டுப் புன்சிரிப் போடுந் தேவேந்திரனைப்பார்த்துக் கூறுவான்.

ஓய் தேவராஜனே, நீ உனது வச்சிராயுதத்தை என்பேரிற் பிரயோகித்துப் பிரயோசனமில்லாமற் போய்விட்டதே வீணிலேன் பிரயாசைப் படுகிறாயென்று சிரித்துக்கூறி. அதிவேகத்தோடுந் தனது இருப்பிடம் நோக்கிச்செல்ல, அதுகண்ட வாசவன் மாச் சரியத்தை யடைந்து, இவன் மகாபராக்கிரமனுதலால், இவனை

ஜெயிக்க முடியாதெனக் கருதியும் மறுபடியும் தனதுவச்சிராயுதத்திற்குவேண்டிய மெந்திரசக்தியைக் கொடுத்து அவனுடைய சிறகை வெட்டிச் சாய்த்து வரக்கடவை யென்று பிரயோகித்தான் அப்படி பிரயோகித்த வச்சிராயுதமானது மகா வுக்ரத்தோடும் திசாதிசைகளெல்லாம் நடுங்கும்படியாய் ஜொலித்துக்கொண்டு வரும் வேகத்தைக்கண்ட கருடபகவான் புன்சிரிப்பொடும் தனது செட்டையால் வச்சிராயுதத்தை வந்த திசைதெரியாமற்போய் விழும்படியாய்த் தட்டிப்போட்டு அங்கெதிர்த்த தேவர்களெல்லாமறிய ஒரு வார்த்தை சொல்லுவான். ஓய் தேவராஜனே உன்னைப் போல் அநேகமாயிரம் இந்திரர்கள் வந்தெதிர்த்து அவரவர்கருரிய வச்சிராயுதங்களை யெல்லாம் பிரயோகஞ் செய்தாலும் ஒரு இமைப்போதில் அவைகளைப் பொடித்துக் காற்றிற் பறக்கச் செய்யும் வல்லபமெனக்குண்டாயிருப்பதால் நீ என் வீணிற் பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு அவமானப்பட்டுப் போகின்றாய் அந்தோ உனது பதிக்குப்போய்ச் சேருவாயென்று சொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட இந்திரன் கூறுவான்.

வாருமையா கருடபகவானே நாங்கள் பிரயாசயடைந்து சம்பாதித்த அமிர்தத்தை நீ கொண்டுபோய் இதராளுக்குக் கொடுப்பாயாகில் அவர்கள் உண்டு நரை மூப்பு முதலிய யாவும் நீங்கி அதிக வலுவைப் பெற்று எங்களை மதியாமல் வந்தெதிர்த்து துன்பப்படுத்துவார்களன்றோ அதனல் உனக்குவரும் பிரயோசனமென்ன இருக்கின்றது ஒன்று மில்லையே ஆதலால் நீ அதைக்கொண்டு போகாமல் எங்களிடங் கொடுத்துப்போவாயென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட உவணமூர்த்தியானவர் சந்தோஷங்கொண்டு உம்பர் நாதனைப் பார்த்துக்கூறுவார், வாருமையா தேவராசனே எனது தாய்மார்களிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் சபதவார்த்தைகள் பேசி அடிமையாக நடந்து வருவதால் அவை தீரவேண்டி எனது பெரிய தாயாகிய கத்துருவெ ன்பவள் தனது பிள்ளைகளாகிய அனந்தன், வாசுகி, தக்கன், சங்கன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகனென்னும் எட்டுப் பிள்ளைகளுக்கும் தேவாமிர்தத்தைக்கொண்டு வந்து கொடுத்தால் எங்கள் அடிமையை நீக்குகிறேனென்று கூறியிருப்பதால் அவை தீரவேண்டி யான் கொண்டுபோவதற்கு நீ மெத்தவும் வருத்தப்படுகின்றபடியால் நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன் கேளும் அது

யாதெனில் லோகத்திற் சர்ப்பங்களுக்குரிய விஷாக்கினியைப் பற்றி எனக்கு கிஞ்சித்து அச்சமுளதாதலால், அது இது முதல் தீரவேண்டி என்னைக்கண்ட சற்பங்களுக்கெல்லாம் வலுவழிந்து விஷமுங் கெட்டு, நிர்ஜீவனைப் போகும்படியாய் ஓர்வரந் தருவையாகில் அதைப்பெற்ற யான் என்னது பெரியதாயின் இசைப்படி இந்த அமிர்தத்தைக்கொண்டு போய் அவர்கள் முன்னிலையில் வைத்து விடுகிறேன் நீ என்னுடன் மாயவுருவங்கொண்டு வந்திருந்து அமிர்தத்தை அவர்கள் அருந்தாமுன் கொண்டு வந்து விடுவாயென்று சொல்ல அதைக் கேட்ட இமையவர் வேந்தன் சந்தோஷத்தை யடைந்து ஐயா கருட பகவானே நீ கோரிய வண்ணம் வரமளித்தேன் ஆகலால் இது முதல் உனக்கு சர்ப்பங்களால் யாதொரு துன்பமும் நேரிடாமல் சுகஜீவியாய் வாழக்கடவையென்று கூறிப் பின்பு தான் வாயுசொரூபமாய் கருடபகவான் பின் செல்ல உவணமூர்த்தியாகிய கருடபகவான் மகா உற்சாகத்தோடும், ஆகாயவீதியிற் கிளம்பித் தனது பெரியதாகிய கத்துருவினது அரண்மனை வந்து சேர்ந்து பெரிய தாயையும் அவளுடைய பிள்ளைகளையும் பார்த்து ஓ அம்மணி உனது வாக்கியத்தின்படி இதோ தேவாமிர்தங்கொண்டு வந்தேனதலால் ஒப்புக்கொள்ளுவாயென்று தர்ப்பையைத் தரையிற் பரப்பி அதன்மீது தான் கொண்டுவந்த அமிர்தகலசத்தை வைத்தான் அதைக்கண்ட கத்துருவும், அவள் பிள்ளைகளுஞ் சந்தோஷத்தை யடைந்து கருடனைப் பார்த்து கூறுவார்கள்.

வாராயப்பா நீ எங்கள் எண்ணத்தின்படியாய் மெத்தவும்பிரயாசை யெடுத்துக் கொண்டு பெறுதற்கரிய தேவா மிர்தத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தபடியால் இன்றுமுதல் நீயும் உனது தாயாகிய வினதையும் அடிமைப்பணி நீங்கி உங்களிச்சையின்படி வாழ்ந்துகொண் டிருங்களென்று விடைகொடுத்தனுப்பிப் பின் கத்துருவானவன் தனது பிள்ளைகளாகிய சர்ப்பங்களை நோக்கி அப்பா பிள்ளைகளே உங்களுடைய கூட்டத்தார் எங்கெங்கு சஞ்சரிக்கின்றார்களோ அவர்களை யெல்லாம் வரவழைத்து யாவரும் இவ்வமிர்தத்தைப் பகுந்து புசியுங்களென்று சொல்ல அவ்வாய்மையைக் கேட்ட நாகங்கள் அவரவர்கள் பந்துக்களையும் புத்ரமித்ர களத்திராதிகளை யெல்லாம் அழைத்து வரும்படியாய்ச் சொல்லும் போது கருடபகவான் அவர்களைப் பார்த்து ஓ சர்ப்பங்களே உங்களையும் உங்கள் தாயாரையும் இதுமுதல் உங்கள் தாதையாகிய கா

சிபர் தனது பணிவிடைக்கு விரும்பாமல் வெறுத்து நீக்கக்கடவ தென்று சபித்துவிட்டுத் தானும் தனது தாயாகிய வினதையும் தமது இல்லம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அக்காலையில் இவைகளை யெல்லாம் வாயு உருவமாயிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த இந்திரன் இதுதான் சமயமென்று அவ்வமிர்த கலசத்தை மாயையால், ஒருவரு மறியாம லெடுத்துக்கொண்டு அந்தர்த்தானமாகப் போய் விட்டான். அப்படி யிருக்கும்போது அவர்களைக் கூட்டிவரச் சென்ற சர்ப்பம் பூலோகத்திலே புற்றுகளினிடத்திலும் மரப்பொந்துகளினிடத்திலும் மலைகளிடத்திலும்,குகைகளிடத்துஞ் சஞ்சாரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்த சர்ப்பங்களை யெல்லா மழைத்துக் கொண்டு வந்து தேவமிர்தத்தைப்பார்க்கிறபோது காணாமையினால் எங்கும் தேடிப்பார்த்து மகா வியாகூலத்தை யடைந்து அந்தத் தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டு வந்து வைக்கும்போதும் அதைக்கவர்ந்துக்கொண்டு போகும்போதும் அதனடியிற் பரப்பி யிருந்த தருப்பைபயின் பேரிற் துளி துளியாய்ச் சிந்தியிருப்பதைக் கண்ட சர்ப்பங்கள் அதை அடர்ந்து தம் தம் நாக்குகளினாலே அவ்வமிர்தத்தை நக்குகிறபோது அத்தருப்பைப் புல்லினுடைய கருக்கு நாவுகளிற்றுக்கி நாவுகள் இருபிளவாய் பிளந்துபோக அதைக்கண்ட சர்ப்பங்களெல்லாம் பயந்து நடுநடுங்கி ஓடிப்போய் விட்டன ஆதலால் அதுமுதல் ஓ முனிவர்களே உலகின்கண் உள்ள சற்பங்களுக்கு நாக்கு இருபிளவாக இருப்பதோடும் அவ்வமிர்தம் தருப்பையின் மீது சிந்தினமையால் அத்தருபைக்கு புநிதமும், மகிமையும் உண்டானது கருடனும் தபஞ்செய்யப்போக அதுகண்ட வினதையானவள் தனது பர்த்தாவாகிய காசிபரிடத்து வந்து சேர, கத்துருவென்பவளும் அதுபோலவே வந்தாள்.

அப்படி வந்தவர்களைக்கண்ட காசிபருக்கு அப்போது கத்துருவுக்கு கருடனால் நேர்ந்திருக்குஞ் சாபத்தினது தன்மையால்தேகமனைத்தும் அக்கினி சுவாலைபோற் கொதித்துப் பொங்கிப் புழுங்கத்துடனே தனது மூத்த பாரியாளாகிய கத்துருவைப் பார்த்து அடிபெண்ணே நீயும் உனது தங்கையும் ஒரு தாய் வயற்றிற் பிறந்தவர்களாக விருந்தும் உடன்பிறந்தா ளென்றும் இளையா ளென்றும் கிஞ்சித்தேனும் இரக்கமில்லாமல் அநீதமாய் பொய்வார்த்தையொன்று ஏற்படுத்தி உன்கொடுமைக்கு தக்கதாய் உன் வயற்றிற் பிறந்த பாம்பு

களாலே அவ்வார்த்தையை நிறைவேறச் செய்து வினதையை அடிமை கொண்டபடியால் மகாவஞ் சகியாகியநீ என்கண்முன் வரவேண்டாம், போய்விடுவா யென்று கடிந்து கூறியதைக் கேட்ட கத்துருவானவள் பயந்து நடுங்கிக் கருத்தழிந்துயாதுந் தோற்றுதவளாய் காசிபருடைய பாத கமலங்களில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து அநேகதோத்திரஞ் செய்து அடியாள் செய்த பிழையைப் பொறுத்தாட்கொள்ள வேண்டு மென்று வணங்க அதைக்கண்ட காசிபர் கத்துருவைப் பார்த்து அடிபெண்ணே நீ இளையாளை அடிமைத் தொழில் புரியவைத்ததோடும் இந்திரன்முதலிய யாவருக்கும் இம்சைகளைக்கொடுத்து அநேகமுயிர்களை மடியும்படியாய்ச் செய்ததனாலேஉனக்கும் பெருந்துன்பமாகிய இரவுரவாதி நகரகங்குடைக்கும் ஆதலால் அத்துன்பத்துக்குரிய உன்னுடன் நாம்கூடி யிருக்கலாகாது இதுவல்லாமலும் இப்போது நீ மெத்தவும் பரிதாபப்படுகின்றபடியால்உனக்குவேறே சாபங்கொடாமற் மன்னித்தேன் என்முண் வராமற் போய்விடுகிறதே உத்தமமென்றுகூறினர்.

அதைக்கேட்ட இளையாளாகிய வினதை என்பவள் காசிபருடைய பாதகமலங்களிற் பணிந்து சுவாமி என்னுயிர்த் துணையாகிய தேவரீர் அடியாட்களின் மீது இவ்வாறு கோபித்தால் பின்பு எஙகளுக்கு கதியெனன யிருக்கின்றது ஏதோ எனது தமக்கையானவள் தெரியாமற் செய்த குற்றத்தை தேவரீர் திருவுளங்கனிந்து பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பணிந்து நிற்பதைக் கண்ட காசிபர் கருணைசுரந்து மனக்களிப்போடும் வினதையை நோக்கி கூறுவார், வாராய் பெண்ணே வினதாய் உன் தமக்கையாகிய கத்துருவானவள் உனக்குச் செய்த கொடுமையெல்லாம் பொறுத்தது மன்றியில் அவளை வேண்டி இவ்வளவு இரக்கப்படுகின்றமையால் அவளுக்கு இப்போது சேர்ந்திருக்கும் தோஷம் யாவும் அகன்றாலன்றோ நம்முடன் சேர்ந்திருக்கலா மென்று சொலல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட வினதையானவள் சுவாமி அவளைப் பற்றியிருக்குந் தோஷங்கள் தீரும்படியாய் தேவரீர் பரிகாரஞ்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க அப்போது காசிபர் வாராய் பெண்ணே வினதாய் உனது தமக்கையைப் பற்றிய தோஷங்கள் தீரவேண்டுமாயின்பூலோகத்திலோங்கும் பரதகண்டத்தில் கந்தமாதனத்தில்பாலைடையென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் புண்ணிய தீர்த்த மிருக்கின்றது அப்புண்ணிய தீர்த்தத்திற்குப்போய் சங்கற்பவிதிப்படி கத்துரு

வானவள் தீர்த்தமாடுவாளாயின் அவள் செய்த கொடுமைகளெல்லா மகன்று கிருதார்த்தையாவ ளென்று கூற அதைக்கேட்ட கத்துருவென்பவள் சந்தோஷமுற்றவளாய் பர்த்தாவினிடத்தில் விடைபெற்று அவ்வாறேபோய் தீர்த்தமாடி வருகின்றேனென்று பிரயாணப்படும்போது ஆகாயத்தினின்றும் ஓ கத்துருவே உன் பிள்ளைகளாகிய சர்ப்பங்களோடுஞ் சென்று அப்பாலோடையில் தீர்த்தமாடினால் உன்னைப் பற்றியவினை நீங்குமென்று அசரீரியோத அவ்வாய்மையைக்கேட்ட கத்துருவும் அதுபோல் தனது பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு புல்லாரண்ணிய க்ஷேத்திரம்போய்ச்சேர்ந்து அவணுளங்கும் பாலோடையில் தீர்த்தமாடி எழுந்திருக்கையில் மறுபடியும் ஆகாயத்தினின்று ஓ கத்துருவே நீயும் உனது பிள்ளைகளும்இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் வந்து மூழ்கினமையால் உங்களுடைய பாபங்களெல்லாம் நீங்கிப் புநிதரானீர்களென்று அசரீரிகூற அதைக்கேட்ட கத்துரு சந்தோஷமடைந்து பிள்ளைகளோடும் அவ்விட மிருந்து பிரயாணப்பட்டுக் காசிபரிடம் வந்துசேர்ந்து வினதையோடும் காசிபருக்கு வேண்டிய திருப்பணிகளைச் செய்துக்கொண்டிருந்தாள் கேட்டீர்களோ நைமிசாரண்ய முநிவர்களே இப்பேர்க்கொத்த மகிமை பொருந்திய பாலோடையின் பெருமையை யாவராற் சொல்ல முடியும் இதல்லாமல் அச்சேதுவில் கவி தீர்த்தமென்றோர் புண்ணியதீர்த்த மிருக்கின்றதென்று சூதமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ணியர்கள் முநிவரைப்பணிந்து சுவாமி தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அந்தக் கவிதீர்த்தத்தின் பெருமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுநிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கத்துருச்சரித்திரம்

முற்றிற்று.

உசு-வது

கவி தீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய முனிவர்களே பரதகண்ட தட்சிண பாகத்திலோங்கும் கந்தமாதனகிரிச் சார்பில் வானரங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட கவிதீர்த மென்றோர் புண்ணியதீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தமானது ஸ்ரீராமச்சந்திரனும் வானராதிகளும் இலங்கையில் இராவணாதி ராட்சதர்களை யெல்லாஞ்சங்காரஞ்செய்து வீபீஷனுக்குப் பட்டங்கட்டிய பின்னர் சேது மார்க்கமாய்க் கந்தமாதனத்துக்கு வந்து இலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து அவ்விலிங்கத்தின் முன்னிலையில் வானரங்களெல்லாங் கூடி ஓர் தடாகம் உண்டு பண்ணி அதற்கு வரப்பிரசாதங் கட்டளையிட வேண்டு மென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தியை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யும்போது, ராமச்சந்திரன் சந்தோஷங் கொண்டு சகல வானரங்களுடனும் சகல தேவர்களுடனும் சகல முனீசுவராள்முதலிய தபோதனர்களுடனும் அத்தடாகக் கரையில் வந்து சேர்ந்து கவிக்கூட்டங்களைப் பார்த்துக் கூறுவார் வாருங்கள் வானரங்களே இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யப்பட்டபேர்களுக்கு கங்கை யமுனை சரஸ்வதி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஆடினபலனும், நான்கு வேதம் ஆறு சாஸ்திரம் பதினெண்புராணங்களை அறிந்த பலனும்பார்வதி சமேதனாகிய பரமசிவனையும் மகாவிஷ்ணுவையும் பிரமதேவனையும் பூசித்தபலனும் அநேகந்தவங்கள் சந்திராயணங்கள் விரதங்கள் ஹோமங்கள் யாகங்கள் எக்கியங்கள் பண்ணிய பலனும்கிடைக்கக் கடவதென்று வரமளித்தவராய்த் தான் தனது தேவி முதலியவர்களுடனே சங்கற்ப விதியின்படித் தீர்த்தமாடுகையில் சகல வானராதிகளும் பிரம்மதேவர் முதலியவர்களும் கருட காந்தருவ சித்த வித்தியாதர ருரகராகாய வாசிகள் போக பூமியர் சாரணர் அத்திரி பிருகு கவுதமர் கண்ணுவர் கௌசிகர் வியாசர் பராசர் சனகர் நாரதர் முதலான யாவரும் அக்கவிதீர்த்தத்திற் சங்கற்பவிதியின்படி மூழ்கி சந்தியாவந்தன முதலிய நியம நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு சகலருஞ் சந்தோஷத்துடனே ஸ்ரீராமமூர்த்தி மனமகிழும்படியாய் அத்தடாகத்துக்காசீர்வதித்தார்கள்.

இப்படி அநேக வரப்பிரசாதங்களை பெற்று விளங்கப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினபேர்களது எத்தன்மை பொருந்திய பாவங்களையுந் தொலைத்து மேலான புண்ணியத்தைக் தருவதோடும் இஷ்ட போகத்தை யனுபவித்து புத்திர மித்திர களத்ராதிகளுடனே வாழ்ந்து கொண்டிருந்து முடிவில் புண்ணிய லோகத்தைப் பெறுவார்களாதலால், அப்பேர்க்கொத்த மகிமை பொருந்திய அக்கவிதீர்த்தத்திலே ஒரு காலத்தில் ஆடகலோகத்தி லிருக்கும் அரம்பையானவள் விசுவாமித்திரருடைய சாபத்தினாற் கல்லாயிருந்தவள் இக்கவி தீர்த்தத்தில் முழுகிய பெருமையினாற் சாபவிமோசனமாய் பழையபடி தெய்வலோகத்தைச் சேர்ந்து சுகமாய் வாழ்ந்து வந்தாளென்று சூதமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ணிய முநிவர்கள் முநிவரைப் பார்த்து சுவாமி அந்த அரம்பைக்கு என்ன காரணத்தால் விசுவாமித்திரர் சாபங் கிடைத்ததும் பிறகு அவள் கவிதீர்த்தத்தில் மூழ்கும்படியாய் நேரிட்டதும் அடியேங்களுக்கு ஆதியோடந்தமாய்த் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று வினவிப்பணிந்த முநிவர்கள்மேல் கிருபையுள்ளவராய் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யர்களே கௌசிகர் குலத்திற்காதியர் வயற்றில் பிறந்த விசுவாமித்திர ராஜனென்பவன் மகா புஜபலபராக்ரமசாலியாகவும் இரதகஜதுரகபதாதிகள் சூழும்படியாய் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் சகல சைன்னியங்களுஞ் சூழும்படியாய் தனது பட்டணத்தை விட்டுப் பிரயாணப்பட்டு தண்டகாரண்யத்துக்குப் போய் நானுவித மிருகங்களின்மீது வேட்டையாடிச் சூரிய வெப்பத்தால் மெலிந்து தாப சோபத்தோடும் வருகிறபோது அவ்வனத்திற் றபஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த அருந்ததி சமேதராகிய வசிஷ்டமகாரிஷியானவர் கண்டு கோசிகராஜன் முதலிய சைந்நியங்களுங்கெல்லாம் தெய்வலோகத்துக் காமதேனுவை வருவித்து ஓர் கணப்போதில் அறுசுவையுண்டியும் கந்தம்புட்ப தாம்பூலாதிகளுங் கொடுத்து மனமகிழும்படியாய்ச்செய்கையில் அக்காமதேனுவினது பெருமையைக் கண்ட விசுவாமித்திர வேந்தன் அதன்மீது இச்சைகொண்டு வசிஷ்டரைநோக்கி இக்காமதேனுவை எனக்கு நல்கவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு வசிஷ்டர் இராஜனை நோக்கி ஓ வேந்தனே இது தெய்வலோகத்து பசுவாதலால் இதை நாம் பூசிப்பதற்குப் பாத்திரரே யல்லாமல் ஒருவருக்

குக் கொடுக்கப் பாத்திரரல்லவே யென்று சொல்ல, அதற்கு விசுவா மித்திர வேந்தன் அக்காமதேனுவின்மீது நனிகாதலுற்றவனைத் தனது படையிலுள்ளவர்களை அநேகரை விடுத்து பலவத்காரமாய்ப் பிடித்து தனது தேசத்துக்கு கொண்டுவரும்படியாய் கட்டளையிட அதுபோல இராஜனால் ஏவப்பட்டபேர்கள் காமதேனுவை வளைந்து சுற்றிக்கொண்டு கால்மீறவொட்டாமல் நெருங்கிப் பிடிக்கும்போது வசிட்டர் கண்டு வியாகுலத்தை யடைந்துஸ்ரீகைலாசபதியாகியஉமா மாகேசனைச் சிந்திக்கையில் அக்கணமே பரமேசுவரன்பினாக மென்னும் வில்லிற் சந்திக்கப்பட்ட பிரமாஸ்திரத்தை ஏவுகையில் அவ்வஸ்திரமானது மகா உக்கிரத்தோடும் வெளிப்பட்டுவந்துகாமதேனுவைச் சுற்றிவளைந்து பிடிப்பதற்குமேவிய பேர்களை யெல்லாஞ் சர்வ சங்காரஞ் செய்கிறபோது அதைக்கேட்ட கோசிகராஜன் இவ்வளவு துன்பமும் இந்த வசிஸ்டனால் வந்ததென்று வசிஷ்டரைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு அநேக அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ் செய்து வசிஷ்டரையுங் காமதேனுவையுங் கைபிடியாய்ப் பிடிக்கவேண்டுமென்று அமர் செய்யும்போது வசிஷ்டர் நன்மை செய்யப்போய் கன்மம் வந்துவாய்த்ததே யென்று யோசித்தவராய் அவர்கள் பிரயோகஞ்செய்யும் பாணங்களை யெல்லாம் அதம்படுத்தும்படியாய்த் தன்னுடை யோக தண்டத்தை எடுத்துத் தனக்கு முன்பாக நிறுத்தி விட்டு தான் நிஷ்டையி லிருக்கையில் அப்போது விசுவாமித்திரன் முதலிய ரதிகாளி யாவருந் தங்கள் தங்கள்வில்லை வளைத்து நாண்பூட்டிச் சாங்கோப சங்கமாய் அநேக அஸ்திரங்களை வாரி வாரிச் சோனைமாரி போற்சிந்த அவ்வஸ்திரங்களெல்லாம் வசிஷ்டர் நிறுத்திவைத்த யோகதண்டத்தைப் பிரதட்சணஞ் செய்து நமஸ்கரித்து அத்தண்டத்தின் முன் அசைவற்று நிற்கின்றதேயன்றி அப்பாற்செல்ல வல்லமையற் றிருப்பதைக்கண்ட கோசிகராஜன் அந்தோ நமது வல்லபமும் நமது சேனை சைன்னியத்தின்திறமும் ஓர் பிராமண சந்நியாசி முன் செல்லமாட்டாமல் போய் விட்டதே யென்று மிகவும் நாணமுற்றவனாய் கூறுவான் இந்த வசிஷ்டனாகிய பிராம்மண சந்நியாசியானவன் தனது ஒரு கையினாலெடுத்து நிறுத்தி வைத்த யோக தண்டினாலே நாம் தொடுத்த அஸ்திரங்க ளெல்லாம் நாசத்தை யடையுமாயின் இனி நம்மால் அக் காமதேனுவைக் கைவசப்படுத்துவது அரிது ஆதலால் நாம் இந்த வசிஷ்டனைப் போல் தவஞ் செய்து வல்லவனானால் பின்பு காமதேனுவைக் கைவசப்படுத்திக் கொள்ளலா மென்று

யோசித்தவனய்த் தன்னுடைய ராஜரீகத்துக்கு மந்திரிபிரதானிகளை நியமித்து தன்னுடன் வந்திருந்த சைந்நியங்களை பட்டணம் போய் சேரும்படியாக அனுப்பிவிட்டு தவவேடம்பூண்டு தான் பிரம்மகுல சிரேஷ்டனாகவேண்டியதாய் கீழ்திசையை நோய்க்கிச் சூரியனைப்பார்த்துக்கொண்டே அநேககாலந் தபஞ்செய்தும் பின்பு மேற்றிசையை நோக்கிச் சிலகாலமிருந்தும் அப்பால் பிராமணருக்குரியதாகிய ஐம்புலாதிகளையுமடக்கி நவத்துவாரங்களையுமடைத்து இராகத்வேஷாதிகளைப்போக்கி விரும்பும் வெறுப்புமற்று வாசியையடக்கி ஆனி ஆடி மாதங்களிற் பஞ்சாக்கினி வத்திலேயும் ஆவணி புரட்டாசி இரண்டிலும் மழைகளிருந்தும் மாசி பங்குனி மாதத்திற் குளிர்ந்த ஜலத்தினின்றும் மற்றகாலங்களில் வெயிலும் தேகத்தின்மீது யாதொரு கவனமின்றி கருங்கல்லைப்போல் அசைவறநின்று சங்கற்பவிகற்பங்களற்று சித்ர தீபத்தைப்போல தேவவருடங்களிலே ஆயிரம்வருடம் வரையில் உத்திரதிசையை நோக்கித் தபஞ்செய்துச் கொண்டிருந்தான்,

அப்படியிருக்கிறபோது இவன் செய்யுந் தபத்தின் திரத்தை தேவராஜனாகிய இந்திரன் அறிந்த உடனே தனது சபையில் நாட்டியஞ் செய்யப்பட்ட அரம்பையை வருவித்து ஒ பெண்பாவாய் பூலோகத்திலோங்குங் கவுசிகநதி தீரத்திலே விசுவாமித்திர ராசன் அரிதாகிய தபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறபடியால் நீ அங்கு சென்று அத்தபத்தை அழித்துவாவென்று சொல்ல அப்போது அரம்பை கூறுவாள். சுவாமி அவ்வேந்தன் மகாகொடியதாகிய தபத்தையுடையவனாதலால் என்னால் அதற்கு விகற்பந்தேடமுடியுமோ, வீணேயேன் துன்பத்துக்காளாவேன் என்னால் முடியமாட்டாதென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட இந்திரன் அவளுக்கு இதமுண்டாகும் வார்த்தைகளைச் சொன்னதோடும் அவளுக்குச்சகாயமாய் மன்மதனையுங் கூட்டியனுப்ப அதன்பேரில் அரம்பையானவள் தேவராஜனிடம் விடைபெற்று பூலோகத்திற் கவுசிகநதி தீரத்திலே தபஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கும் விசுவாமித்திரருக்கு முன்பாக வந்து நின்று இன்னிசையினோடு அநேககீதங்களைப் பாடியும் வீணாகானஞ் செய்தும் நிற்கையில் அச்சமயத்தில் மன்மதனானவன் முல்லை அசோகு முழுநீலஞ் சூதம் முளரி என்னுந் தன்னுடைய பஞ்சபாணங்களையுங் கருப்பு வில்லினிடமாகச் சந்தித்து விசுவாமித்திரர்மீது பிரயோகஞ்

செய்யும்போது விசுவாமித்திரருடைய தேகமெல்லாம் மெழுகுபோ லுருகிக்கரைந்து மனமானது கலைந்து நிட்டை நீங்கி இஃதென்ன காரணமோ தெரியவில்லையென்றுகண்களை விழித்துப்பார்க்கும்போது அரம்பையானவள் நிற்பதைக்கண்டு இவளாலன்றோ இக்காரணம் விளைந்ததென் றறிந்து கோபங்கொண்டு அடிபாதகி நீ எனது நிட்டையைகெடுக்க நேர்ந்தமையாற் கல்லாய்ப்போகக் கடவையென்று சபித்தான் அதுகண்ட மன்மதனானவன் நமக்கு என்னகேடு சம்பவிக்குமோவென்று மெய் நடுங்கி அருபியாய் மறைந்து ஓடிப்போய் விட்டான்.

அக்காலையில் சாபத்தை ஏற்ற தெய்வ கணிகையானவள் விசுவாமித்திரவேந்தனது பாதகமலங்களிற் பணிந்து துதித்து சுவாமி தெரியாமையாற்செய்த அடியாளது குற்றத்தைப் பொறுத்தாண்டு இச்சாபவிமோசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று கேட்கும் அரம்பையினது பரிதாபத்தைக்கண்ட விசுவாமித்திரன் சற்றேகிருபைகூர்ந்து கூறுவான் வாராய் அரம்பைமாதே நமது சாபத்தின்படி நீ பதினாயிரம் வருடம்வரையிற் கருங்கல்லாயிருந்து பின்பு ஓர் பிராமணரால் இச்சாப விமோசனமாய் தெய்வலோகம் போய்ச்சேருவாயென்றுசொல்ல அப்போது அரம்பையுங் கற்சிலையாய் நின்றாள் இப்படி விசுவாமித்திரருடைய சாபத்தினாலே அரம்பையானவள் கருங்கல்லாய்நிற்க அப்போது விசுவாமித்திரர் மாகா மேன்மைபொருந்திய தபத்தினால் மெத்தவும் மகிமைகளைப்பெற்று வசிஷ்டர் முதலிய சகலரிஷிகளுந் தன்னைப் பிரம்மரிஷியென்று சொல்லும்படியாய் தெய்வலோகத்தில் காமதேனுமுதலிய நவநிதிகளுந் தனக்கு பவ்யமாய்க் கிடைக்கும்படி மகிமை பெற்றிருந்தார்.

அப்படி யிருக்குங்காலத்தில் அநேக நாளைக்குப்பிறகு அகஸ்திய மகாரிஷியினுடைய மாணாக்கராகிய சுவேதனென்று சொல்லப்பட்டவர் உமாமகேசனை சிந்தித்து மோட்ச சாமிராச்சியத்தில் இச்சைவைத்து கௌதமநதிதீரத்திலே தபஞ்செய்துகொண் டிருக்கிறநாளையில் அங்காரகையென்னும் ஓர் அரக்கியானவள் நீலகிரியைப்போன்ற காத்திரமாகிய ரூபமும் கோடைகாலத் திடிபோன்ற கெற்ஜனை முகத்தோடும் வந்து சுவேதனென்னும் பிராம

ணன் தபஞ்செய்யுமிடத்தில் மலமூத்திரங்களைக் கொண்டுவந்து சொரிந்து மதுமாமிசங்களைக் கொணர்ந்து சோரிந்தும், சுவேதனுடைய திருமேனி எல்லாம் அகோர சின்னங்களை யடையும்படியாய்ச் செய்தும் தபத்தை விட்டோடும்படியான விகாதங்களைச் செய்தாள் அப்போது சுவேதன் மிகக்கொதித்தெழுந்து கண்களை விழித்து ஏறிட்டுப்பார்க்கும்போது அவ்விடத்தில் கோரரூபத்தோடும் நிற்கின்ற அரக்கியைக்கண்டு மகா உக்ரத்துடனே அச்சிலையைப் பிடுங்கி மந்திரப்பிரயோகஞ்செய்து அங்காரசை என்னும் அரக்கியைக் கொல்லக் கடவையென்று எறிந்தான்.

அப்போது அக்கற்சிலையானது புரப்பட்டு அங்காரசயைத் துறத்துகிறபோது அவளும்பயந்து இக்கற்சிலைக்குத் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தென்றிசைநோக்கிஓடினள் அவள் அப்படி ஓடியுங் கற்சிலையானது விடாமல் துரத்திக்கொண்டு வேகத்துடனே காடு மலை வனம் வனாந்திரங்களிலோடியும் விடாமற் துறத்திவருகிறபோது அவ்வரக்கியானவள் . தென்றிசையிலோங்குஞ் சேதுமத்தியில் விளங்காநின்ற கவிதீர்த்தத்திற்கு சமீபமாய் போகையில்சிலையானது விடாமற்றொடருவதைக் கண்ட அரக்கியானவள் அக்கவிதீர்த்தத்திலே அடித்து மோதிவிழுந்தாள் அப்படி விழுந்ததைக் கற்சிலையாகிய அரம்பைகண்டு அந்நீரினின்றும் இராக்கத ஸ்திரி எழும்புவதற்குள்ளாக குபீலென்று அவள்பேரில் விழுந்து மண்டை சிதறும்படியாய் நொறுக்கி அவள் பிராணனை வாங்கிவிட்டது அப்போது அரம்பையாகிய கற்சிலையும் அந்தக் கவிதீர்த்தத்தில் மூழ்கவே பழையபடி அரம்பா ஸ்திரீயானள்.

கேட்டீர்களோ முனிவர்களே இவ்வாறு பதினயிரம் வருடம் வரையிற் விசுவாமித்திரருடைய சாபத்தினலே சிலையாகவிருந்தஅரம்பை அகஸ்தியருடைய மாணாக்கராகியசுவேதமகாமுநியினலே அங்காரசை யென்னும் இராக்கத ஸ்திரீயையுங் கொன்று பழையபடி தேவதா சொரூபம் பெற்றுளென்கிறசெய்தியைத் தேவர்களாலறிந்து அரம்பையின் மீதிருக்கும் மோகத்தினலே மகாசந்தோஷத்துடனே அப்சரஸ்திரீகளோடும் அரம்பைக்கு வேண்டிய ஆடையாபரணங்களுங் கொண்டுவந்து கொடுத்து உபசரித்து உடுத்திக்கொள்ளும்படியாகச்செய்து இந்திர விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு தேவர்கள் துந்து

மிழுழக்கிப் புட்பமாரிசிந்த இராமநாதனை தரிசித்துபணிந்து விடை பெற்றவர்களாய் தெய்வலோகம்போய் சேர்ந்தார்கள். பின்பு அங்க ராசை என்னும் அரக்கியானவள் அரம்பா ஸ்திரீகளில் குருதாசி யென்னும் பெயருடையவளாயிருந்தவள் ரிஷிவாக்கியத்தின்படி அக ஸ்தியர் மாணாக்கரான சுதேவ முனியின் தபத்துக்கு இடையூறு செய்து அதிநிமித்தம் கவிதீர்த்தத்தில் விழுந்துமடிந்து பழையபடி குருதாசி என்னும் பெயருடனே தெய்வலோகம்போய்ச் சேர்ந்தாள்.

ஆதலால் அக்கவிதீர்த்தத்தின் பெருமையைப யாவரார் சொல்லி முடியும் இதல்லாமலும் அச்சேதுவின் மத்தியிலோங்கும் கந்தமா தனச் சார்பில் காயத்திரி சரசுவதியென்னும் இரண்டு தீர்த்தங்க ளிருக்கின்றன அத்தீர்த்தங்கள் அநேக புண்ணிய பலன்களையும் மோட்ச சாம்பிராச் சியத்தையுங் கொடுப்பதோடும் அவைகளைப் புகழ்ந்து பேசப்பட்டவர்களுடைய பாபங்களை விமோசனஞ் செய் துகொண் டிருக்கின்றவென்று சூதமுனிவர் சொல்ல அவ்வாய்மை யைக் கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள், சுவாமி தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தங்கள் உண்டாகிய விதமும் அவற்றின் பெருமையும் ஆதி யோடந்தமாய்க் கூறவேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமாமுனிவர் ரிஷிக ளின்மீது கருணையுண்டானவராய்ச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

கவிதீர்த்தச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று

௩௬-வது

காயத்திரி சரசுவதி தீர்த்தச் சரித்திரம்

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முநிவர்களே ஸ்ரீவை குண்டவாசகராகியமகாவிஷ்ணுவினது உந்திக்கமலத்திற் உற்பவித்த பிரமதேவன் தன்னுடைய சிருஷ்டியினுல் வாக்கு என்னும் பெண்ணைபடைத்து அவளது ரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தைக் கண்டு அவளைச் சேரவேண்டு மென்னு மோகங்கொண்டு அவளைப்பற்றி இழுக்கையில் அவ்வனிதையானவள் மிகவும் நாண முற்றவளாய் ஐயா தேவரீரால் நான் சிருஷ்டிக்கபபட்டதால் நான் தங்களுக்குப் பெண்முறையன்றோ ஆதலால் காமவெறிமீறி என்னைத்தொடுவது அழகல்லவே என்றுகூற அவ்வார்த்தையைக் கிஞ்சித்தேனும் கேளாதவனுய் மறுபடியும் அவளைப்பற்றி இழுக்கும்போது அவள் மானுருவங்கொண்டு காட்டகத்தில் ஓடினுள் அதைக்கண்ட பிரமன் உடனே கலையைப்போல் வடிவங்கொண்டு அம்மானைத்தொடர்ந்து துரத்தும்போது அவ்வாக்கியானவள் அவ்வுருவத்தினின்றும் அன்னவடிவங்கொண்டு உயர வெழும்புகையில் அதைக்கண்டபிரமனும் அன்னவடிவங் கொண்டுதானும் ஆகாயவீதியிலெழும்பித் தொடர்ந்தான் இப்படி வாக்கியானவளும் பிரமனும் எறும்பு முதல் யானையீருகரூபங்களெல்லாம் மாறிமாறி யெடுத்துத் திரிகிறபோது வாக்கினியானவள் மெத்தவுந்துன்பமடைந்து சகிக்க மாட்டாதவளாய் வாய்விட்டுக் கோவென்றலறிக்கொண்டே ஓடித்திரிய பின்னும் பிரமதேவனுக்கு மோகவிகார மடங்காமல் வாக்கினியைத் துரத்திக்கொண்டு திரிவதை சகல தேவர்களுங்கண்டு கைகொட்டிச் சிரித்து ஒருவரையொருவர்பார்த்துச் சொல்லுவார்கள் ஓதேவர்களே இந்த பிரமதேவரானவர் சகலஜீவான்மாக்களேயும் படைக்கத்தக்கவராக இருந்தும் இப்படி மோகவிகாரங்கொண்டு தன் படைப்புக்குள் அகப்பட்ட பெண்ணை வேண்டி மையல்கொண் டலேந்தால் மற்றையயாவர்தான் ஞாயமாய் நடக்கப்போகின்றூர்கள்.

இப்படியுங் கதிதப்பிநடப்பதுண்டோவென்று கொக்கரித்து நகைகொட்டி நகைக்கும் ஓசையானது ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமகோம

சன் செவியிற் புகுந்தமாத்திரத்தில் அப் பரமசிவன் புன்சிரிப்புக் கொண்டு தான் ஒரு வேடுவனைப்போற்சமைந்து கையில் வில்லு மம்புமெடுத்து வருகிறபோது அவர்களிரண்டுபேரும் பறவைகளுரு வங்கொண்டு அவர்கள் வரும்படியாகிய மார்க்கத்தில் வந்து குறித்து வில்லினிடமாக ஒரு சிலைப்பூட்டி கர்னபரியந்தமிழுத்து இருவர் பேரிலும் பிரயோகம் செய்தார். அவ்வாறு பரம சிவத்தாற் பிரயோ கஞ் செய்யப்பட்ட வாளியானது பினுகமென்னும் வில்லினிடத்திருந் தும் அதிவேகத்தோடும் வெளிப்பட்டு பிரமதேவனுடைய உயிரைக் கவர்ந்ததோடும், பேதையாகிய வாக்கினி என்பவளது தேகத்தையும் இரண்டுபிளவாக்கி எறிந்து பரமசிவத்தினது அம்புறுத்தூணியிற் வந்து சேர்ந்தது அப்போது கலைரூபமாயிருந்த பிரமனும் சுயரூபத் தோடும் நிலத்திற்சாய்ந்து மரணத்தை யடைந்தான் அவருடைய தேஜசும் பிரமத்தை யடைந்திருந்தது அக்காலையில் பரமேசுவரனு கிய வேடனும் பிரமன் பூமியிற் சாய்ந்தவுடனே மான்மழு சதுர்புஜ காளகண்டதிரிநேத்திர சந்திரஜடாதரியாய் தேவர்களெல்லாங்கண்டு மகிழ்ந்து தோத்திரஞ் செய்யும்படியாய் நின்றார்.

அவ்வாறு நின்ற கைலாசபதியானவர் தேவர்களை நோக்கி ஓ தேவர்களே இன்றைய தினம் திருவாதிரை நாளானபடியினலும் நீங் கள் யாவரும் நம்மைப் பூசித்தபடியினலும் இதுபோல் எக்காலமும் இத்தினத்தில் நம்மைப்பூசித்து வணங்கினல் உங்களுக்குச் சகலகாரி யங்களுஞ் சித்தியாகுமென்று வரமளித்துக் கைலாசத்துக் கெழுந்த ருளினர் அதுகண்ட தேவர்களெல்லா மனமகிழ்ச்சியோடு தங்களுல கம்போய்ச் சேர்ந்திருக்கையில் பிரமதேவன் மரணமடைந்த செய்தி யை அவன்தேவியாகிய காயத்திரியுஞ் சரஸ்வதியுமறிந்து மகாதுக்க த்தோடும் தாங்கள் புருஷனையுமிழந்து கைம்பெண்களாக யிருப்பது பற்றித் தங்களுக்குத்தாங்களே ஐயா மகாவிஷ்ணுவும் இலட்சுமிதே வியும் இந்திரனும் அயிராணியுமாக பரமேஸ்வரனும் பார்வதியும் சந் துஷ்டியாய் வாழ்ந்துவர நாம்தானே பாவிகளானேம் தெய்வமேஇ ப்படியும் நடப்பதுண்டோவென்று தங்களுக்குத் தாங்களே நொந் துக்கொண்டும் பதுமாசனத்தை யுடைய நமது மணளனைப் பழை யபடி எக்காலையிற் காண்போமென்றும் சிந்தித்தவர்களாய் அதற்

காகவேண்டிய எண்ணங்களை முடித்துக்கொண்டு சகலலோகங்களுக்கும் மேன்மையான மகிமையைப் பெற்றதாயும் விளங்குங்கந்தமாதன பருவதச்சாரலிற் போய்ச்சேர்ந்து ஸ்ரீகைலாசபதியை நோக்கி அநேக நோன்புகளை யனுஷ்டித்தும் அவன் தங்கள் பெயரினல் இரண்டு தடாகங்களை யுண்டுபண்ணி அத்தடாகத்திலே இரண்டு பேருமாய்த் திரிகாலமுந் திர்த்தமாடி நியமநிட்டைகளை முடித்தும் உவர்ப்பில்லாமல் ஓர்போது உணவுகொண்டும் காமக்குரோத முதலிய அறுவிதப்பகைகளையு நீக்கி, பஞ்சாட்சரத்தை இடைவிடாமல் தியானித்துக்கொண்டு. ஸ்ரீபரமேசுவரனுடைய பாதாரவிந்தத்தை மனதிலே இடைவிடாம விருத்திக்கொண்டு, அக் கந்தமாதனகிரிச் சார்பில் அநேககாலந் தபஞ்செய்து வந்தார்கள்.

அப்படி யிருக்கிறபோது சந்திர ஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவன் அப்பாவைபர் களின்மீது கருணையுண்டானவராய் கைலாசத்தினின்றும், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள், அஷ்டவசுக்கள், கருடகாந்தர்வ சித்தவித்யாதரரு ராகாயவாசிகள் போகபூமியர்முதலிய சிவகணங்கள் புடைசூழும்படி பார்வதி சமேதராய் வெள்விடைமீதேறிக் கந்தமாதன சார்பில் தபஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் காயத்ரி சரஸ்வதி என்னு மிருவர்களுக்குந் தெரிசனந் தந்தார் அப்போது காயத்திரியும் சரசுவதியும் பரமேஸ்வரனைக்கண்டு சந்தோஷசாகரத்துட் டோய்ந்தவர்களாய் அர்க்கியபாத்திய சோடசோபசாரத்தோடும் பூஜித்து நிலத்திற் பணிந்தெழுந்து நமஸ்கரித்து அண்டசராசரங்களை யெல்லாம் ஈன்றளித்தழிக்கின்ற பாமேஸ்வரியை வாமபாகத்தில் வைத்து விளங்கப்பட்ட கருணைபிரவாக நிதியை சுருதிவாக்கியங்களாலே துதித்து வணங்கி பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடினர்கள் அப்போது உமாமகேசன் அன்னவர்களின்மீது உள்ளமகிழ்ந்தவராய் உங்களுக்கு வேண்டிய வரம்யாதென்று கேட்க அவ்விருவர்களும் சுவாமி இதற்கு முன்னேர்காலத்தில் தேவரீருடைய பாதகமலத்தையுந் திருமுடியையும் காணவேண்டுமென்று எங்கள் நாயகனும் இலக்குமிசமேதரான மகாவிஷ்ணுவும் அன்னமாகவும் பன்றியாகவும் ஜனித்து எத்தனையோ காலம் அலைந்துங் காணத பரஞ்சோதி சொரூபமானது அடியேங்கள் பொருட்டாய் தரிசனந்தந்ததும் அப்புனைத்தா ளறியாதசெயலு முண்டோவென்

றும் கூறினவர்களாய் மறுபடியுங்கூறுவார்கள். சுவாமி தேவரீர் பதாம்புயத்துக்கோர் விண்ணப்பஞ்செய்துக் கொள்ளுகின்றோம் அது யாதெனில் எங்களைக் கண்ட யாவரும் மனவெறுப்புக்கொண்டு எங்கள் முகத்தில் விழிக்கப்படாதென்று தூறிக்கொள்ளுகின்றமையால் எங்களுடைய நாயகனை யெழுப்பித் தரவேண்டுமென்று அநேக விதமாய்த் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

அப்போது சாம்பமூர்த்தியும் கருணைகூர்ந்து பிரமனுடைய உடலத்தையுஞ் சிரத்தையும் எடுத்து வாருங்க ளென்று சிவகணங்களுக்கு விடைகொடுக்க. அவ்வாறே அவர்கள் போய்க்கொண்டு வந்தமையைப் பரமசிவன் தனதுகரத்திலை் வாங்கி உடலையுஞ்சிரத்தையு மொன்றாகப் பொருத்திக் காயத்திரியுஞ் சரஸ்வதியுங் காணும்படியாய் பிரமனைப்பார்த்து ஓ பிரமனே எழுந்திருக்கக்கடவை யென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தில் அவன் உடலிற் பிரமதேஜசுவந்து பொருந்தி தூங்கிவிழித்தவன்போல் நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டெழுந்து, சென்னிமேற்கரங்களை கூப்பி சுவாமி அடியேன் புல்லறிவினால் அதர்மமாய்நடத்தியபெரும்பிழைபொறுத்து ரட்கிக்க வேண்டுமென்று பாதப்புணையிற்படிந்து அநேக தோத்திரங்களைச் செய்யும்போது பரமசிவமாகிய மகேசன் கருணையோடும் நோக்கி வாராய்பிரமனே இனிமேலாயினும் நீ இத்தன்மை பொருந்திய கவனத்தை நினையாதே இவ்வாறு இன்னமெவர் செய்தபோதினும் அவர்களை நாம் சங்காரஞ் செய்வோமென்று ஓதி சரஸ்வதியைப் பார்த்துச்சொல்வார்.

வாராய் சரஸ்வதியே காயத்ரியே நீங்களிருவரும் உங்களுடைய நாயகனோடும் பிரமலோகம் போய்ச்சேர்ந்து வாழ்ந்துவரக் கடவீர்களென்று திருவாய் மலர்ந்து பின்னுங்கூறுவார். ஓ பாவையர்களே நீங்களிருவரும் இக்கந்தமாதனச் சார்பிலுண்டாக்கி மூழ்கிக்கொண்டிருந்த இவ்விரண்டு தீர்த்தமும் உங்கள் பெயரால் விளங்கக்கடவதென்றும் இதிற்றீர்த்தமாடப்பட்ட பெண்பால்கள் நித்தியசுப மாங்கல்யத்துடனே அநேககாலம்வாழக்கடவர்களென்று ஆண்பாலாயிருப்பவர்களது சகலதோஷங்களும் நிவர்த்தியாய் நித்தியனந்தமோக்ஷம் பெறுவார்களென்று வரங்களைக் கொடுத்து சகலதேவர்களோடு ஸ்ரீகைலாசத்துக்கு எழுந்தருளினார் பிரமதேவன் தனதுதேவிமார்

ளுடனேகூடிச் சத்தியலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார் ஆகலால் ஓ முனிவர்களே இவ்வாறு காயத்திரியென்னுஞ் சரவதி என்றும் பெயர் வாய்ந்து விளங்கும் மகிமைபொருந்திய தீர்த்தங்களிலே காசிபரென்னும் மகாபோதனனுகிப ஓர் பிராமணன் இப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில்வந்து தீர்த்தமாடி அவன் செய்த பாபங்களையெல்லா மகற்றிப்புனிதனானென்று சொல்ல, அவ்வாய்மையைக் கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி தேவரீர் இப்போது உரைத்தகாசிபரென்பவர்யார் அவருக்கு தோஷங்கள்வந்து சம்பவித்த காரணமியாது அவைகளையெல்லாம் அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர்

காயத்ரி சரஸ்வதி தீர்த்தச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

காசிபச்சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முநிவர்களேபாண்டவகுலத்தி லுற்பவித்த வாளபி மன்னன் குமாரனுகிய பரிக்ஷித்துமகாராஜன் சிறுவனுக இருக்கும்போது ஓர்நாள் தமதுபட்டணத்துக்கருகிலிருக்கும் வனத்தில் வேட்டையாடச் சென்றவன் அவ்வனத்தில் சமீகனென்னும் பெயரையுடைய ஓர் மகரிஷியானவர் தபஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் அவர் மகிமையறியாத இச்சிறுவன் தனதுவேட்டைமார்க்கத்திலகப்பட்ட ஓர் மிருகத்தை வதஞ்செபது அவ்விருடியின் ஆச்சிரமத்திற் கொண்டுவந்து சேர்ந்து அத்தபசியைநோக்கி அடா பிராமணு நீ ஏன் விருதாவிலே அன்னபானுதிகளை மறந்துங் கண்ணை திறவாமலும்வயிற்றை எக்கிகொண்டுதன் புற்றிருக்கின்றுயிந்த மிருகத்தையாகிலும் புசித்து பசிநோய் தணியென்றுசொல்ல அப்போது அம்முநிவர் ஐம்புலாதிகளையும் அப்புவிவாதனையையும் அடக்கித் தன்னைமரந்து அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தபரப்பிரம் மசைதன்னியத்தில் வயப்பட்டு இருப்பதால் யாதுந்தோற்றுதவருய் இருந்ததினலே மறுபடியும் அப்பரிக்ஷித்தென்பவன் விளையாட்டி

புத்தியால் அவன் உயிர் நீங்கி இருந்த ஒருபாம்பை யெடுத்துவந்து அம்முனிவர் கழுத்தில் மாலையைப்போற் போட்டுத் தனது பதிக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான்.

அங்ஙன மவ்வாறிருக்கையில் அக்கோலத்தைக்கண்ட கிரீசனென்னும் ஒரு தபசியானவன் அம்முனிவரது குமாரனாகிய சிருங்கிமாமுனியினிடத்திற்சொல்ல, அதற்கவன் கோபங்கொண்டு அதிவேகத்துடன் தகப்பனிடம்வந்து பார்க்கும்போது அப்படியே இருப்பது கண்டு இவ்வாறு செய்தவனாரென ஞானதிருஷ்டியினாற் பார்க்கும்போது பரிஷித்தென்றறிந்து மகா உக்ரத்தோடு தனது தந்தையை கிஞ்சித்தேனுஞ்சிந்தியாமல் இக்கோலஞ்செய்தவன் கார்க்கோடகனென்னும் பாம்பினால் மரணமடையக் கடவனென்று சாபங்கொடுத்தான் அச்செய்தியை நிட்டையிலிருந்த அவன்றந்தையாகிய முனிவனறிந்து கண்விழித்துப்பார்த்து அடா சிருங்கியே என்ன வேலைசெய்தாயந்தோ அவன் நிழலிற் குடியிருந்தாங்கிஞ்சித்தேனும் பொருமையின்றி அநீதமாய் சாபத்தைக் கொடுத்தனையே தருமமல்லவே ஓகோ உன்னைப்போற் கோபத்தைப் பொருளாய்க் கொண்டவர்கள் எவ்வகையாய் நன்மையைப் பெறுவார்கள் கோபத்தினாலன்றோ பிறப்பிறப்பு முதலிய துன்பங்கள் சம்பவிக்கும் இதை நீ அறியாதாற் சிறுபிள்ளை புத்தியாய் சபித்தனையே என்று மனவருத்தமுற்றவராய் தன்னுடைய மாணாக்கர்களில் ஒருவனாகிய கவுரவமாமுனியிடத்தில் நடந்த சவிஸ்தாரங்களையெல்லாந்தெரிவித்துப் பரிக்ஷித்துராஜனுக்கறிவிக்கும்படிசொல்ல அதுபோல அம்முனிவன் பரிக்ஷித்து ராசனைக்கண்டு தனது குருவானவர் கூறிய சங்கதிகளைச்சொல்ல அதைக்கேட்ட பரிக்ஷித்துவானவன் சிறுபிள்ளையாதலால் யாதுந் தோற்றாதவனாகி விருந்தானப்படி யிருக்கையில் அதன்பின் சிறிதுநாள்கழித்து இவன் ராசரீகஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது அங்குள்ள பெரியோர்களிடத்தில் தனது காலபலனை விசாரணைசெய்கையில் இராகுகேது தோஷங்கள் போதாதெனவறிந்து அத்தோஷம் சம்பவிக்கும்போது உவரி என்னுஞ்சமுத்திரமத்தியில் ஒன்றைக்காலின்மீது மண்டபம்புதுக்கி அம்மண்டபத்தினுள் ஒண்டியாகவிருந்தும் அதைச்சுற்றிலும் தனது மந்திரி பிரதானிமுதலிய படைவீரர்களைச் சர்ப்பமுதலிய விஷஜெந்துக்கள் உட்பிரவேசிக்காதவண்ணங் காக்கும்படியாய்க் காவலமைத்துக்காத்தும் வருனை

யில் விதியை விலக்கொணுதென்னுமொழிபோல் கார்க்கோடகனெ ன்னும் பாம்பானது சிருங்கியின் கட்டளைப்படி பரிக்ஷித்துராஜனைத் தீண்டவேண்டி பிராம்மண சொரூபமாய் பிரயாணப்பட்டு வருகிற போது விஞ்சை மந்திரத்தை யுணர்ந்த வல்லவனுகியும் எங்கும் பிர சித்தனுகியுமிருக்குங் காசிபனென்னும் ஓர் பிராமணன் பரிட்சித்து ராஜனைக்காண வேண்டுமென்று வருகிறபோது காசிபனை பிராமண உருவங்கொண்டு ஏகுங்கார்க்கோடகன்கண்டு சுவாமி எங்குபோகி றீரென்று கேட்க, அதற்கு காசிபன் கூறுவான்.

ஐயா நான் பரிட்சித்து மகாராசனை விஷந்தீண்டப்போகுதெ ன்று சமுத்திரமத்தியில் வீடுகட்டிக் கொண்டிருப்பதால் அவ்வேந் தனை ஒருவேளை சர்ப்பந்தீண்டி உயிரிழந்து பிரேதமாயிருந்தபோதி லும் அப்பிரேதத்திலே எனது வல்லமையினலே ஜீவனை வருவித்து எழுப்பி அவனிடத்திற்ப ரிசுபெற்றுக்கொண்டுபோக எண்ணங்கொ ண்டு வந்தேனென்றுசொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கார்க்கோடகன் கேட்டு நகைசெய்து அடா பயித்தியங்கொண்ட பிராமணு என்ன வார்த்தைசொன்னுய் அந்த கார்க்கோடகன் தீண்டுவானுயின் உன் னைப்போன்றவன் நூறுவருடம் வரையிற்கற்ற மந்திரங்களைக்கொ ண்டு ஓதியபோதிலும் அவ்விடத்தை யிறக்கும் வல்லப முளதோ வென்று கூறியதல்லாமலும் பின்னும் கூறுவான்.

ஓ பிராமணு அவ்வேந்தனைத்தீண்ட எத்தனித்திருக்குங் கார்க் கோடகனென்பவன் நான்தான் எனது சொரூபத்தைப் பாரென்று தன் சொரூபத்தையுங்காட்டி பின்பு அவனுக்குறுந் துன்பத்தை நீக்கி உயிர்கொடுப்பது நிச்சயமாயின் யான் ஒருவார்த்தை சொல் லுகிறேன்கேள் அதுயாதெனில் அதோ நமக்கெதிரிற் றளிர்த்தும், பூத்தும் காய்த்தும் பழுத்துமிரானின்ற மாமரத்தை நான் தீண்டி எனது விஷாக்கினியினல் பஸ்மீகரப்படுத்துகிறேன் பின்பு அதனை நீஉனக்கு வல்லபமிருந்தால் பழையபடி தளிர்த்திருக்கச் செய்வை யே யாகில் பரிட்சித்தை எழுப்புவாயென நம்புவேன் என்று கார்க் கோடகனுகிய பிராமணன் சொல்ல, அதற்குக் காசிபன் நான் அப் படியே செய்கிறேனென்று திறத்தைக் காட்டென்றுகூற உடனே கார்க்கோடகன் தன் சொரூபத்தை யெடுத்து மகா கோபாக்கினி

யோடும் அம்மரத்தருகேசென்று அதின்வேரை தனது வாயினற் பற்றிக் கடித்த மாத்திரத்திலே அம்மரமானது திக்கென்றெறிந்து சாம்பலாகி விழுந்தது அதுகண்ட காசிபனென்னும் பிராமணன் உடனே தனக்கு கைவல்லியமா யிருக்கும் விஞ்சை மந்திரத்தை யோதிப் பழையபடி தளிர்த்திருக்கும் படியாய்ச் செய்தான்.

அப்போது அதனைக்கார்க்கோடகன் கண்டுபயந்தவனுய் அவனு டைய பாதாரவிந்தத்திற்பணிந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து கூறுவான் வாருமையா சுவாமி கேவலனுகிய நான் அந்த பரிட்சித்து ராஜனைக் கடித்து அதனுலவன் மாணத்தை யடைந்தாலும் அவன் பிரேதத் தைக் கொண்டுபோய்க் கட்டையின்மீது வைத்துக்கொளுத்திச்சாம் பலாக்கினுலுந் தேவரீர் எழுப்பித் தருவீரென்பதற்கு யாதொரு சந் தேகமுமில்லை ஆதலால் தாங்கள் அவ்வாறு செய்வீர்களாயின் மக ரிஷியினது வாக்கும் என்னுடைய திறமுங்கெட்டுப்போம் அப்படி கெடாமலிருக்க நீர் என்னைவேண்டி ஒருகாரியஞ்செய்ய வேண்டும் அதுயாதெனில் நீரந்த பரிட்சித்துவுக்குப் பிராணபிட்சைகொடுத்து அவனிடம் பெரும்படியாகிய பரிசினும் பதின்மடங்கதிகமாய்த் தரு கிறேன் தேவரீர் அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு இப்படியே வந்தவழி போய் விட்டால் மெத்தவுஞ்சுகுணமாமென்று சொல்லித்தன்னிட மிருந்த நாகரத்தினத்தைக்கக்கி அவ்வேதியன் கையிற்கொடுக்க இ தை ஏற்ற காசிபனென்னும் பிராமணன் மகா சந்தோஷத்துடனே திரும்பிப்பாராமல்போய் விட்டது எப்படி யிருந்ததென்றுல் பொ ருண்மீதவாவுற்றேன் புண்ணியம் வேண்டானென்னுந் தன்மைக் கிணங்க அவ்வேதியன் சென்றவுடனே கார்கோடகனனவன் வந்த காசிபனென்னும் பிராம்மணனுல் பரிட்சித்து ராஜனிருக்கும் இடமு மறிந்து கொண்டவனுய் அவ்விடத்தினின்றே தனது உருவத்தை மாற்றித் தெய்வீகம் பொருந்திய ஒரு எலுமிச்சம்பழம்போல உரு வங்கொண்டு குபீலென்று ஆகாயவீதியில்எழும்பிக்கடலில் வீழ்ந்து மிதந்துகொண்டிருக்கிறபோது அதைக்கண்ட காவலாளிகள் ஜலத் தில் குதித்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் பரிட்சித்து ராஜனிடத்திற் கொடுக்க அதைக்கண்ட வேந்தன் மகாஅபேட்சையோடும் இவ்வளவு காத்திரமும் காந்தியுமுள்ள பழத்தை யான்இதுவரையிற் கண்ட தில்லையென்று சந்தோஷத்துடனே காத்தினுல் வாங்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டான்.

அப்படி ஒற்றியவுடனே எலிமிச்சம்பழமாக இருந்த கார்க்கோடகனென்னும் பாமபாளது சிறிப்பரிட்சித்தைக்கடித்து மறுபடியும்வேந்தன் கரத்தினின்றுங்கீழேவிழுந்து கடலிற்குதித்தோடிப்போய்விட்டது அக்காலையிற் பரிட்சித்து மகாராஜனுக்கு விஷந்தலைக்கேறி சுண்ணெனவீழ்ந்து மரணமடைந்தான், அக்காலையில் அவனைச் சுற்றிக்காவலாகவிருந்த யாவருங்கண்டு அபயமிட்டுக்கோவென்றலறி மகா துக்கத்தோடும் அவன் புதல்வனுகிய ஜெனமேஜெயராசனிடம் வந்து நடந்த சவிஸ்தாரங்களைச் சொல்லித் துக்கித்தபோது அவனும் அவ்வார்த்தையைகேட்டு அபயமிட்டலறி மகா துக்காக்கிராந்தனுய் ஓடிவந்து தனது தந்தையைக்கண்டு திடீரென்று பாதத்தடியிற் வீழ்ந்து பதறிக்கதற மூர்ச்சித்து அங்குள்ளவர்களால் ஒருவாறு தேறியெழுந்து பெருந்துன்பத்தோடும் கடலினின்றும் பட்டணத்திற்குக் கொண்டுவந்து செய்விதி யாவுமுடித்து தகனஞ்செய்து கர்மக்கிரியைகள் யாவும் வழுவறநடத்தி பின்பு தான் அவ்வரசுக்குரியவனுய் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் பரிட்சித்தை எழுப்பவேண்டிச்சென்ற இக்காசிபன் சத்துருவாகிய காற்கோடகனிடத்தில் நாகரத்தினத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அவ்வரசனை நாசப்படச்செய்துவிட்டு வந்தானென்று ஊரில்வதந்தி உண்டானதால் அந்நிந்தையை அவனுடைய புத்ரமித்ரகளத்ராதிகளும் சுற்றத்தாரும் பெரியோர்களும் முனீஸ்வராளும் தபோதனர்களும் இராஜராஜாக்களும் கேட்டுத் துன்புற்ற வர்களாய் இச்சண்டாளனைக் கண்ணினுலும் பார்க்கப்படாதென்று யாவரும் நிந்திக்கத் தலைப்பட்டார்கள்.

அக்காலையில் அந்நிந்தையைக் கேட்ட காசிபன் ஒருவர் முகத்திலும்விழிப்பதற்கு நாணமுற்றவனுய் மனஞ்சலித்து சகிக்கப்படாத துன்பத்தையடைந்து பிரமைகொண்டு திரிகிறபோது ஓர்நாள் சாகுல்யரென்னும் ஒரு தபோதனரைக்கண்டு அவருடைய பாதகமலங்களிற்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து, சுவாமி அடியேன் பிரமஹத்திமுதலிய ஓர் பாபமுஞ் செய்தறியாமலிருக்க என்னைக் கண்ட யாவரும் மஹாசண்டாளன் இவனைப் பார்க்கவும் படாதென்று நிந்திப்பதோடும் என் வர்க்கத்தாரும் என்னை நீக்கிவிட்டார்கள் என் செய்வேனென்று துன்பத்தோடும் வணங்கி நின்றவனை பார்த்து

சாகுல்யமாமுனிவர் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வரையில் நிருவி கற்பச மாதிலிருந்து பிறகு அந்நிட்டையின்றும் பெழுந்த சாகுல்யமாமுனி வர் காசிபனைப் பார்த்துக்கூறுவார்.

வாராய் பிராமணா உன்னிடத்தில் ஒரு காரணமில்லாமல்வீணே உன்னை நிந்திக்கமாட்டார்கள். ஆதலால் பரிட்சித்து ராஜனை விஷந் தீண்டுங்காலையில் எழுப்புகிறேனென்றுபோய் அவனைக்கொல்லும் பொருட்டாய் வந்த கார்ககோடகனென்னுஞ் சர்பத்தினிடத்தில் நாகரத்தினததைப் பெற்றுக்கொண்டு கொடிய சண்டாளர்களுக்குங் கடையாய் போனவழியே திரும்பிவந்து விட்டபடியால் அக்கொலை யானது உன்னைப்பற்றி யலைக்கின்றதென்றறிவாய் இதல்லாமலும் உலகத்திற் பஞ்சமாபாதகஞ் செய்தபேர்கள் கன்னிகளை விற்பனை செய்தபேர்கள் தனது குதிரையை விற்பனைசெய்யும்பேர்கள் செய் நன்றி மறந்தபேர்கள் ஒருவருக்கு விஷந்தீண்ட அவ்விஷத்தை யாற் றத்தக்க வல்லபமிருந்தும் அவற்றிற் பிரவேசியாமல் வஞ்சித்து வந்தபேர்கள் ஒருகாலங்களிலும் ஈடேறமாட்டாமல் துன்பத்தை யநுபவிப்பதோடும் இரவுரவாதி நரகத்துக்கேதுவா வார்களென்று சுருதிவாக்கியங்களிற் சொல்லியிருப்பதை உணர்ந்திலையோ பாதக னே அதல்லாமலும் இவ்வுலகத்திலுள்ள நான்கு வர்ணாசிரமங்களில் எவர்க்கேனும் ஆபத்து நேரிட்டால் அவ்வாபத்தின் பொருட்டு எந்த வஸ்துவை கேட்டபோதிலும் கொடுத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்று சுகர்முதலிய பெரியோர்களாலே நீ கேட்டிருந்தும் அவ்வாக்கியத்தை மறந்துஉலகையாளும் வேந்தனுக்கு கேடுநினைந்தமையால்அப்பெரும் பழியானதுஉன்னை தொடர்ந்துசகலராலும்நிந்திக்கப்படுகிறாயென்று சாகுல்யமுனிவர் சொல்ல, அதைக்கேட்ட காசிபன் மகாவியாகுலத் தையடைந்து முனிவரைப்பணிந்து சுவாமி அறிவிலியேன் செய்த இப்பாதகந் தீரும்படியாய் ஒரு உபாயஞ்சொல்ல வேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்ய அதைக்கேட்ட சாகுல்யமாமுனிவர் கூறுவார்.

வாரும் பிராமணா நீ செய்திருக்கும் பாபந்தீரவேண்டுமாயின் நாம் ஓர் உபாயஞ்சொல்லுகின்றோம், அதுயாதெனில் இந்தபூலோ கத்திலவ் தென்றிசையிலிலங்கும கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் ஸ்ரீராம நாதனுக்கு முன்பாக காயத்ரி என்றுஞ் சரஸ்வதி என்றும் இரண்டு

தீர்த்தங்களுண்டு, அத்தீர்த்தத்திலே நீபோய் சங்கற்பவிதியின்படி மூழ்குவையேயாகில் உனது பாப விமோசனமாகி இப்பழி வார்த்தையும் நீங்கிவிடுமென்று சாகுல்யமுனிவர் சொல்ல அவ்வாய்மையைக் கேட்ட காசிபன் முனிவரைப் பணிந்து விடைபெற்றுத் தானிருக்கும் பதியை விட்டுப் பிரயாணப்பட்டு அதிதீவிரமாய்க் கந்தமாதன பருவதம்போய்ச் சேர்ந்து சாகுல்யர் சொல்படி சங்கற்பவிதியின்படி தீர்த்தமாடி அங்குள்ள ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து வருகையில் ஒருநாள் காசிபன் தீர்த்தமாடிக் கொண்டு நிற்கிற வேளையிலே காயத்திரியுஞ் சரசுவதியும் இரண்டு பிராமணப் பெண்களாய் உருவங்கொண்டு காசிபனுக் கெதிரில் வந்து நின்று ஓய் பிராம்மண நீ செய்த தோஷங்களெல்லாம் நமது பரிசம் பட்ட மாத்திரத்தில் விலகிபோய் விட்டபடியால் இனி உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பையே யாகில் தருகிறோமென்று கூற அவ்விருவிரையுந் தோத்திரஞ் செய்து அம்மா தாய்மார்களே அடியேன். இம்பருலகத்தினும் உம்பருலகத்தினு மோங்கும் வேதாகம சாஸ்திர புராணக்கலைகளில் ஒப்பொருவருமில்லாதவனாக விருக்கவும் இனி இவ்வுலகின்கண் இருக்கு மளவும் அதர்மகுணத்தை நீக்கி தருமகுணத்தோடு இருக்கும்படியாகவும், உலகிலுள்ள யாவரும் என்னைப் புகழும்படியாகவும் இம்மூன்று வரமுங் கடாட்சித்தருள வேண்டுமென்று காசிபர் கேட்க, அதற்கு அவ்வாறே காயத்ரியும் சரஸ்வதியம்மனுங் கருணைசெய்தவர்களாய்த் தங்களுடைய லோகத்துக் கெழுந்தருளிய பின் காசிபன் மறுபடியும் காயத்ரி சரஸ்வதி முதலிய தீர்த்தங்களிலும் சேது தநுக்கோடியிலும் மூழ்கி ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கி விடைபெற்று அவனிருந்தும் மீண்டும் தனதுசுதேசம் வந்து சேர்ந்து சகலத்திராளும் புகழும்படியாய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான்.

கேட்டீர்களோ மகரிஷிகளே இப்படியாய் அக்கந்த மாதனத்திலே விளங்குங் காயத்ரி சரஸ்வதி என்னுந் தீர்த்தங்களின் பெருமை யாவராற் சொல்லி முடியும் இதல்லாமலும் இன்னும் அச்சேதுவின் மத்தியிலே கோடானுகோடி தீர்த்தங்கள் பற்பல விதங்களாய் மகா மகிமை பொருந்தியதாகவும் அற்புதமுள்ளதாகவும்விளங்கும் அதில்இருணவிமோசன மென்னும்பெயருடைய ஓர்புண்ணியதீர்த்தமுண்டு அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கினபேர்களுக்கு முக்

கடன்களும் விமோசனமாம் அவ்வாறு மூன்று இருணங்களும் விமோசனமாகின்ற படியினலே இருணவிமோசன மென்னும் பெயரினையுடையதாய் விளங்குகின்றது இதல்லாமலும் மற்ற தீர்த்தங்களும் அப்படியே ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு மகிமை பொருந்தி ஒவ்வொரு காரணநிமித்தமாய் விளங்குவதால் அக்கந்த மாதனகிரியில் உண்டாயிருக்கும் மகிமைகளை என்னவென்று சொல்லப்போகின்றேம், மேலும் அப்புண்ணிய மலைச்சார்பில் கண்டவிடங்களெல்லாந் தீர்த்தங்களாகவும் லிங்கங்களாகவும் இருத்தலால் அதற்கொப்பாகிற பூமியெங்குங் கிடையாதெனச் சொல்லுவோம் என்று சூதமுனிவர் சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சந்தோஷ மடைந்து சுவாமி இந்த இருணவிமோசனத்திலே மூன்றுவித இருணந்தீருமென்று சொன்ன விதமும் மற்ற பல தீர்த்தங் களின் மகிமையும் அடியேங்களுக்குத் திருவாய் மலர்தருளவேண்டுமென்று கேட்க சூதமுநிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

காசிபச்சரித்திரம்,

முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது,

இருணவிமோசன தீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய மூனிவர்களே நெடிய கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் கருமபூமியிலே ஜனனமெடுத்தபேர்களுக்கு மூவகைக் கடனுண்டு, அவையாவை யெனில் தபசிகள்கடன் தேவர்களுடைய கடன்பிதுர்க்களுடைய கடனென்னும்இம்மூன்றில் வேத சாஸ்திர விசாரஞ்செய்யாதவன் தபசிகடனுடையோனகும், யகாதிக் கிர்த்தியங்களைச் செய்யாதவன் தேவர் கடனுடையோனகும் பிள்ளை பேரில்லாதவன் பிதுர்க்கட னுடையோனகும் இவ்வகைப்பட்ட முக்கடன்களும் கற்பகோடி காலம் சென்றாலும்

தீர்க்கப்படாததாக இருக்குமாதலால் அத்தன்மைகொண்டவர்களும் இத்தீர்த்தத்திலே வந்து சங்கற்பவிதிப்படி மூழ்குவாராயின் அவர்களுக்கு உடனே அந்த மூன்று கடன்களும்விமோசனமாகுமென்று வேதங்களால் முறையிடப் படுகின்றபடியால் அத்தீர்த்தத்துக்கு இருணவிமோசனமென்று பெயர் விளங்குகின்றது இந்த இருணவிமோசனத்தில் பிரமக்ரியவகையிரண்டிலும் யாகாதிகள் செய்யாமல் குபேரசம்பத்துடையவர்களாய் விளங்குவார்கள் அனபடியினலே சகலத்ராளும் அந்த இருணவிமோசனத்திலே தீர்த்தமாடினல் நாம் சொல்லிய மூன்றுவித இருணமுந் தீர்ந்து பின் சேதுதநுக்கோடியில் மூழ்கி ஸ்ரீராமநாதனையும் வணங்கிவருவார்கள் இஃதல்லாமலும் பஞ்சபாண்டவாள் இராஜசூயயாகஞ் செய்யவேண்டி அதற்கு முன்பாக இக்கந்தமாதனத்திலே இலட்சுமி தீர்த்தமாட வந்தபோது அவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட

உசு-வது பாண்டவ தீர்த்தம்.

பாண்டவதீர்த்தமென்னும் ஓர் தீர்த்தம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது, அத்தீர்த்தம் பதினயிரம் தீர்த்தத்துக்கும் மேலான தீர்த்தமாய் பலன்களைத்தருவதுமன்றியில் அத்தீர்த்தத்திலேபன்னிரண்டு சூர்யசந்திராளும் அஷ்டவசுக்களும் பதினெருகோடிருத்திராதி தேவர்களும் நித்தியப்படியாய் நீங்காமலிருந்து அதிற்றீர்த்தமாடி தேவபூசைகள் நடத்தியபின் தேவர்களும்பிதுர்க்களும் மனிதர்களாலே சந்தோஷிக்கும்படியாத் தாங்களவ்விடமிருந்து அர்க்கிய அவிர்ப்பாகமும் பெறுவதனலே அந்தத் தீர்த்தக்கரையிலே பிராம்மணபோஜனஞ் செய்துவைத்தால் கோடாநுகோடி புண்ணியமுண்டாகும் இதல்லாமலும் உலகத்திற் பிறந்தவர்களிற் கடைக்குடியிற் பிறந்தவராயினும் அத்தீர்த்தத்திற் பிறப்பதோடு யமதண்டனையுமற்று கங்காஸ்நானஞ் செய்த பலனுமுண்டாகு, இதல்லாமலும் முன்னெருகாலத்தில் தேவர்களெல்லாங்கூடி மஹேசுரயாகஞ் செய்ய வந்தபோது அந்த கந்தமாதனச் சார்பிலே அவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டது.

உஎ-வது தேவதீர்த்தம்.

தேவதீர்த்த மென்றோர் தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தத்திலே மூழ்கும்புண்ணிய புருஷர்களுடைய பாபங்களெல்லாஞ்சுழற்காற்

நிலகப்பட்ட பஞ்சுபோற் பறந்தோடும் திவ்யதேஜசும் மேலான போகபாக்கியங்களும் கிடைப்பதல்லாமலும் தேவர்களில் மகா விஷ்ணுவானவர் எப்படி மேன்மையுற் றிருக்கின்றனரோ அதுபோல் பூலோகதீர்த்தங்களிலே இதுதெய்வீகம்பொருந்திய தீர்த்தமாதலால் இதில் மூழ்கினபேர்களுக்கும் அவன் வாசஞ்செய்த பேர்களுக்கும் தானதருமஞ்செய்த பேர்களுக்கும் அசுவமேதபலனைக்கொடுக்கும், தபசிகட்கும் தேவர்கட்கும் பிதுர்களுக்கும் மனமகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கி வைகுந்தபதத்தைக் கொடுக்கும், இதன்றியும்ஒருவாரம் வரையில் அதில் வாசஞ் செய்வார்களாகில் அவர்கள் மறுபடியுந் தாய் வயிற்றில் ஜனிக்கும் பிறவிநோயை அணுகார்கள் ஆதலால் அதன் பெருமை அளவிறந்தாக இருப்பதால் ஒருவராலுஞ் சொல்லி முடியாது இதல்லாமலும் வாலியின் சகோதரனாகிய.

உஅ-வது சுக்ரீவ தீர்த்தம்.

சுக்ரீபனென்பவனால் உண்டாக்கப்பட்ட ஓர் தீர்த்த முண்டு அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபேர்கள் அவன் தந்தையாகிய சூரியனது லோகத்தை பெறுவார், ஆயிரங் கோதானஞ் செய்தபலனும் அசுவமேதயாகஞ் செய்தபலனும் பெற்று அத்தீர்த்தத்தை மனதில் தியானஞ் செய்தவர்கள் வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்த பலனைப் பெறுவார்கள் உலகத்தில் உற்றமனிதர்களுக்கு வாய்ந்த பிரம்மஹத்தி முதலிய தோஷங்கள் தீரவேண்டுமாயின், அத்தீர்த்தக் கரையில் உபவாசமாயிருந்து தீர்த்தமாடினால் உடனே விலகிப்போம் மேலும் அத்தீர்தத்தில், பிதுர்களை குறித்துதர்ப்பணஞ்செய்தால் அநேகம் யாகாதி கிர்த்தியஞ் செய்த பலனும் நரமேதயாகஞ் செய்த பலனும் பெற்றுப் பேரின்பத்தை யடைவார்கள். இதன்றியும்.

உகூ-வது நளதீர்த்தம்.

நளனாலே உண்டாக்கப்பட்ட நளதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்த முண்டு, அத்தீர்த்தத்தில் மூன்றுநாள் உபவாச மிருந்து தேவர்களையும், பிதுர்க்களையும் நினைந்து, ஆராதனை செய்து தீர்த்தமாடினால் யாகாதிகள் செய்த பலனும், கோடானுகோடி புண்ணியஞ் செய்த பலனும் பெறுவதோடும் அவர்கள் பிறவிநோயுமொழிந்து சூரியப்பிரபைபோல் விளங்குவார்கள் இதனோடும்.

௩0-வது நீலதீர்த்தம்.

நீலனென்பவனால் உண்டாக்கப்பட்ட நீலதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர்த்தத்தில் முழுகியபேர்களுக்கு சொர்னயாகஞ் செய்த பலன்கிடைப்பதோடும், அக்கினிலோகத்தை யடைவார்கள் இதல்லாமலும், வரனரவீரர்களுள்

௩௧-வது பசுக்கண்ண தீர்த்தம்.

பசுக்கண்ண னென்பவனால் உண்டாக்கப்பட்ட ஓர் தீர்த்த முண்டு, அதில் தீர்த்தமாடிய பேர்கள், திக்குவிஜயஞ் செய்தபலன் கிடைப்பதோடும், தெய்வலோகத்தையடைந்து கற்பகவிருட்ச நீழலில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருப்பார்கள் இதனோடும், அக்கந்தமாதனச் சார்பில்.

௩௨-வது அங்கத தீர்த்தம்.

இது வாலிமைந்தனான அங்கனாலுண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௩-வது கயன் தீர்த்தம்.

இது கயனாலுண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்

௩௪-வது சாம்பவ தீர்த்தம்.

இது சாம்பவனால் உண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௫-வது நளன் தீர்த்தம்.

இது நளனா லுண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௬-வது பனச தீர்த்தம்.

இது பனசனா லுண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௭-வது கவைய தீர்த்தம்.

இது கவையனா லுண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௮-வது குமுத தீர்த்தம்.

இது குமுதனா லுண்டாகப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௯-வது அமுத தீர்த்தம்.

அமுததீர்த்தமென்றுந், தேவர்களாலும் வானரவீரர்களாலும், உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தங்கள் அனந்தம் உண்டு, அத்தீர்த்தங்கள் தம்மிடத்தில் முழுகியபேர்களுக்கு வேண்டிய பலன்களைக் கொடுப்பதோடு, அநேக மகிமைகளையும் உண்டாக்கும் இதல்லாமலும் பிரமனுடைய பவுத்திரனாகிய

௪0-வது விபீஷண தீர்த்தம்.

விபீஷணனால் உண்டாக்கப்பட விபீஷண தீர்த்த மென்றோர் தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிய பேர்களினுடைய பழி பாவங்களையுர தாரித்திரத்தையும்போக்குவது மல்லாமல்; ஞானமும் கல்வியும் பெற்றுவைகுந்த வாழ்வையடைவார்கள்.

௪க-௪உ-௪௩-௪௪-வது.

விபீஷ்ணன் மந்திரி நால்வர்கள் தீர்த்தம்.

பின்னும் அவ்விபீஷணனுடைய மந்திரி களாகிய நாலுபேர் களும் வீரம், விரேகதனம், நாரணம், நாரணீய மென்னும் நான்கு பேர்கள் பேரால் மகாமகிமையோடு விளங்கும், அத்தீர்த்தங்களில் முழுகிய பேர்களுக்கு புத்தியும், யோசனையு முண்டாவதோடும் பெரும் புண்ணியமும் பேரின்பமுங்கிடைக்கும்

கேட்டீர்களோ நைமிசாரண்யர்களே, மகா மகிமைபொருந்திய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியவானவர் கங்கையைச்சடையிற்றரித்திரநின் றசாம்பவமூர்த்தியை அந்தக் கந்தமாதனச் சார்பில் பிரதிஷ்டைசெய் துபூசித்தபடியினாலே அவன் அநேகங்கோடி தீர்த்தங்கள் தமக்குத் தாமே நிகராய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் இதல்லாமலும் அச்சேது வில் ஒருநாள் தீர்த்தமாடிய பேர்களுக்கு பதினாயிரங்கோடிவிசை கங் கை, பிரயாகை யமுனை முதலிய தீர்த்தங்களாடியபலனும் சிவாலய விஷ்ணுவாலயபிரம்மாலயமுதலியதேவாலயங்களைச் சேவித்தபலனும் பெறுவார்கள் மேலும் அக்கந்தமாதனத்தில் பொன்னுலக வாசிகளா கிய தேவர்களும், பிரம்மருத்திரர்களும், தும்புருநாரத, கெருடகாந் தர்வ, சித்தவித்யாதர ருாகரா காயவாசிகள்போக பூமியரும் ஸ்ரீராம னுடைய கட்டளையின்படி சதாகாலம் வாசஞ்செய்து, நித்யபடிதீர்த் தமாடி, ஸ்ரீராமநாதனைப் பூசித்து வணங்கிவருவார்கள். இவ்வளவு மகிமை பொருந்தியசேது முதலியதீர்த்தங்களெல்லாம். இக்கந்தமா தனகிரிச்சார்பில் பொருந்தியிருக்கும் பெருமையில் ஆயிரத்திலோர் பாகம் உங்களுக்குச் சொன்னேமாதலால், அதன்பெருமையைபூரண மாய்ச் சொல்லவேண்டுமாயின் சொல்பவர்களுக்கும், கேட்பவர் களு க்கும், ஆயுள்போதாமையாக இருக்கும் இத்தன்மையாகிய தீர்த்தங் கள்விளங்கப்பட்டகந்தமாதனபருவதத்தில்இலங்கும், மூர்த்திமகிமை

யைச்சொல்லவேண்டுமோயின் அளவுபடாதாதலால் நான் என்னவென்றுசொல்லப்போகின்றேமென்றுசூதமகாமுநிவர்சொல்ல, அவ்வார்த்தைகேட் டநைமிசாரண்யர்கள் சுவாமிதேவரீர் அக்கந்தமாதனத்தில் விளங்கும் மூர்த்திமகிமைகளேயும் அடியேங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அதைக்கேட்ட முநிவர் உளமகிழ்ந்து ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

முற்றிற்று.

சரு-வது,

இராமநாதர் மகிமைச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்களே, நெடிய கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் கோசலதேசத்தி ராஜகுமாரனுகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் தனது தம்பியோடும், சீதாதேவி சமேதனுய் வானரதிகளோடுங் கந்தமாதனத்திற் பிரதிஷ்டை செய்திருக்குந் திருநேத்ரதாரியாகிய ஸ்ரீராமநாதனைத் தரிசித்தபேர்கள் மேலான ஞானுனந்தத்தை யடைவதோடும் கிர்ரதாயுகத்தில் ஒருவருடகாலமும் துவாபரயுகத்தில் ஒருமாதகாலமும், கலியுகத்தில் ஒருவாரதினமுந் தெரிசித்தால், அவரவர்கள் நன்மை தின்மைக்குத்தக்கபலன்கிடைக்குமென்று வேதங்களாலே சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் இராமநாதனை தரிசிக்கும் பலன் ஒன்று கோடியாய் இமைப்போதில் அநேக புண்ணிய பலன்களைக் கொடுக்கும் தேவமாதவ பிதுர் புண்ணிய தீர்த்த சொரூபங்கோடி கொண்டதாய் விளங்கிய இராமநாதனை ஒருபோது இரண்டுபோது, மூன்றுபோது, அல்லது க்ஷணப்போதாவது அன்போடும் மனங்குவிந்து, வணங்குபவனெவனே, அவன் என்ன பாபியாயிருந்தாலும், அவன் நற்குலத்திற் பிறந்து, தீர்க்கஞானியாய் பிரமசொரூபத்தையறிந்து அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமே தானுய் விளங்குவான். மேலும் யுத்தரங்கத்துக்கிளையாத இராமசந்திரனுலே பூஜிக்கப்பட்ட இராமநாதனை அர்ச்சித்து வணங்கப்பட்டபேர்கள் தேவசொரூபம் பெருவார்களல்லது, மானிடராக ஜனியார்கள்.

இத்தன்மை பொருந்திய ராமநாதக் கடவுளை அர்ச்சித்துவணங்காத பேர்கள், பிரவிச் சாகரத்தில் மூழ்கி முத்தியாங் கரையைக்

காணுமல் துன்பத்தை யடைவார்கள் இதல்லாமலும் அக்கந்தமாத னத்தில் விளங்கும் இராமநாதனை திரிகரணத்தோடுந் தியானித்து வணங்கப்பட்டவர்களைக் கண்டு அவர்களுடைய பெருமையையெழுதி வைத்துக் கொண்டு வாசித்து வருபவன் மகாபுண்ணியத்தைபெற்று வாழ்வான், அப்படிச் செய்யாதவன் லோகத்தில் கூன், குருடு, செவிடு, சப்பாணியாகப் பிறந்து தரித்திரத்தை யநுபவிப்பதோடும் பெண்சாதிபிள்ளை பாக்கிய மற்றவனுய் பசாசுவேதாளங்கள் பிடித்து அரசழிந்து துத்தி என்னும் நரகத்தை யடைந்து துன்பப்படுவான் மேலும் இராமநாதனுடைய பாதாரவிந்தங்களை யாரொருவர் சிந்தித்து வணங்குகிருர்களோ அவர்கள் ஆயிரம் பிரமஹத்திசெய்திருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் நாசப்படுவதல்லாமலும் அழகுள்ளவர்களாயும் பாக்ய சம்பன்னர்களாயும், நற்குலத்திற் பிறந்து மேலோர்களைச் சார்ந்து எமலோகத்தை அறியாதவர்களாய் வாழ்ந்து முடிவிற் பரமபதத்தைப் பெறுவார்கள்.

பின்னும் அந்த ராமலிங்கத்தைக் கண்ணினற் கண்டபேர்களையும் கண்டு வணங்கிய பேர்களையும், சகலரும் புகழ்வதோடும் கங்கை, யமுனை பிரயாகை முதலிய புண்ணிய நதிகளிலாடின பலனும் பெற்று மானுட பிறவி யொழிந்து தேவ சொரூபம் பெற்று பிரம்மா விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் புகழத் தக்கதாக விருந்தால் அந்த ராமநாதனுடைய மகிமையை நாம் என்னவென்று சொல்லப் போகின்ருே மாதலால அவ்விலிங்கத்தை எந்த ஏது வினுலாவது மனதிற் சிந்தித்துப் புகழ்ந்தவர்களினது கொடுமையான பாதகங்களெல்லாம் அக்கினியிற் பிறவேசித்த விறகுபோலெரிந்து சாம்பலாய் காற்ருேடு காற்ருய்ப் பறந்துபோய் விடும் ஈதன்றியும் அஷ்டமூர்த்தி சொரூபமாய் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதனை திணைத்துணைப் போதேனு மனத்தில் அன்போடும், வாய் குளறும்படியாகவும், கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியத் தக்கதாகவும் சிந்தித்து அவர் பாதாம்புயங்களைக் கைவருந்தும் படியாய் அர்ச்சனை செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிய பேர்களும் இராமலிங்கசொரூபத்தையாவது அல்லது ஸ்ரீராமனுடைய அவயவ கரசரணதிகளை அவரவர்களுடைய ஜீவனுடனே தன்யமாகும்படி பத்திசிரத்தையோடும்யார் வணங்குகிருர்களோ அவர்களும் பேரி

ன்பமென்னுஞ் சாகரத்தில் ஆனந்தாமிர்தங்களைப் புசித்து நித்யானந்த சொரூபத்தையடைந்து சின்மயானந்தப் பொருளாய் விளங்குவார்களேயன்றி இப்பிரபஞ்சமென்னுஞ் சமுத்திரத்தையடையமாட்டார்கள்.

இதல்லாமலும் லோகத்தில் மூடராயிருக்கப்பட்டபேர்களும் ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய தரிசனஞ்செய்தால், அவர்கள் மகா அழகுபொருந்திய சாந்தகுணத்தையும் அஷ்டமாசித்தியையும், அஷ்டாங்கயோகத்தையும், பிரம்மஞானத்தையும் பெற்று வாழ்வார்கள் மேலும் மோக்ஷஞானம் ஒருவருக்கு வரவேண்டுமாயின் சிரவணமனனநித்திபாசனங்களினுலும், வேதாந்த பாஷ்ய பாடங்களினுலும் துறவாசிரமத்தை யடைந்தபேர்களுக்கு சிந்திக்குந் துறவுமல்லாமல் ஆசிரமநேயங்களு மில்லாமலிருந்தாலும் எந்த வருணத்தோர்களுக்கும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய தரிசனபலத்தினுல் பிரவிச்சாகரத்தை யொழித்து மோக்ஷவீட்டைக் கொடுக்குமானல் அதன் மகிமைகளை நாம் எவ்வாறு அளவிட்டுச்சொல்லப் போகின்றோம் மேலும் ஓ முனிவர்களே அத்தலத்திலே வாசஞ்செய்கிற யானைமுதலெறும்பீருகிய சகல ஜீவராசிகளுக்கும் மானிடர்களுக்கும், சொர்க்லோகவாசிகளாகிய தேவர்களுக்கும் ஏற்றமுங் குறைவுமில்லாமல் சரியாகவேவாழ்ந்து வருவார்கள் மேலும் அக்கந்தமானத்தில் ஒங்கும் ஸ்ரீராமநாதனை யாரொருவர் வணங்குகின்றார்களோ அவர்கள் அக்கடவுளினது கடாக்ஷம் பெற்று இகத்திலும் வினைகளுக்கு பயப்படாதவர்களாகியும் எத்தன்மை பொருந்திய பாபங்கள் செய்தபோதிலும், பருதிமுன் பனிபோல் விலகிப்போவதோடும் அவர்களுக்கு வேதங்களையுணர்ந்த பிராம்மணுளும், முனிவர்களும் சித்தர்களும் சரியாகமாட்டார்கள்.

மூன்றும் பிறையைச் சடாமகுடத்தில் தரித்திருக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதனை தரிசித்து வணங்கப்பட்ட பேர்களை கண்ணினுற் கண்ட பேர்களுக்கும் அவர்கள் செய்த பாதகங்களெல்லாம் இமைநேரத்தில் நாசத்தையடையுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்களாதலால் அதுபோல் ராமநாதனுடைய குற்றமற்ற பாதாரவிந்தங்களை வணங்கி துதிப்பதற்கு கொடுத்துவையாத பேர்கள் நான்கு வேதங்களையு முணர்ந்திருந்தாலும் அசுவமேதயாகங்கள் செய்திருந் தாலும் சந்திரவட்டக்குடை நீழலிருந்து கடல்

சூழ்ந்த உலகையெல்லாம் வேறொரு மன்னனுக் கில்லாது தானே அரசுசெய்பத்தக்கவர்களாக விருந்தாலும் பொன்னுலகவாழ்க்கைக்குப் பாத்திரராகமாட்டார்கள் அந்த ராமநாதனை வணங்கித் துதிக்கப்பட்ட பேர்கள் லோகத்தில் கல்வியைக் கல்லாமற் கடையாகிய தொழிலிற் பிரவேசிப்பானயினும் அவனே ஆளுகைக்குரியவனும் தெய்வலோகத்துக்கருகனைய் விளங்கப்பட்டு நாளுக்கு நாளுபார்வு பொருந்திச் சக்ரவர்த்தி யாவான் மேலும் அத்தலத்திலே அன்புடனே வாசம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பவர் யாவரும் மான்மழு சதுற்புஜகாளகண்ட திரிநேத்திரமுடையவராய் மூன்றும்பிறைச் சந்திரனையும், கங்கையையும், உருத்திராக்கதையும், கொன்றையையும் வில்வத்தையும், அறுகையுஞ் சிரத்திலணிந்திருதிருக்கப்ட்டவாரயும், ஐம்முகங்களே யுடையவராயும் விளங்கும் ஸ்ரீராமநாதனைப் போலவுருவம் பெற்று வாழ்வார்களேயன்றி வேறுரூபமாக இரார்கள், பின்னும் அந்த ராமநாதன் விளங்கப்பட்ட ஸ்தலத்துக்குப் போய் தரிசித்து வந்தபேர்களுக்கு அசுவமேதயாகம் பண்ணின பலன்கிடைக்கும் அவ்விராமலிங்கத்தினுடைய பூசைக்கு நல்ல பரிமளம் பொருந்தி, விதம்விதமாயிருக்கும் படியாகிய புட்பங்களேயும் இரசவஸ்துக்களேயும் காய்கனிகளேயுங் கொடுப்பவர்கள் பேரில், மிகுதியும் கிருபைவைத்து ஸ்ரீராமநாதன் இரட்சிப்பார்,

இதல்லாமலும், அச்சேது தனுக் கோடியிலே பெரியோர்கள் வணங்கும் படியாய் விளங்கும் ஸ்ரீராமநாதன் மனமகிழும் படியாய் அவர் சந்நிதானத்திலே ஓர் பிராமணனுக்கு ஒரு பிடியன்னங் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஆதிசேஷனற்றாங்கப்பட்ட பூமிமுழுவதுந்தானம் பண்ணின பலனேக் கொடுக்கும் மேலும், அந்த ராமனதக்கடவுளே அர்ச்சித்து நாவினற்றோத்திரஞ் செய்யும் படியாயும் வணங்கும் படியாயும் சேதுவுக்குப் போகக்கூடாதவர்கள் தாங்களிருக்குமிடத்திலே யிருந்தாவது ஸ்ரீராமநாதனைப்போற் பாவித்து வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தால் அவர்கள் சேதுவுக்குப் போய்தீர்த்தமாடியபலன் சித்தமாய்பெறுவர் இஃதன்றியும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினற் பூசிக்கப்பட்ட காளகண்ட மூர்த்தியை நினைத்து வணங்கப்பட்ட பேர்கள் மகா சிறப்படைவார்கள். அப்படி வணங்காதவர்கள் ஒருக்காலங்களிலும் நல்ல கதியை யடையமாட்டார்கள் லோகத்தில் எக்கருமத்தையாவது எப்புண்ணயத்தையாவது எந்தயாகத்தையாவது நிகரொன்றில்லாமற் செய்திருந்

தாலும் ஸ்ரீராமநாதனை வணங்காதவர்களாகவு மிருப்பாராயின் அவர்களுக்கு ஆயிரம் பிரமஹத்தி செய்த தோஷங்களுண்டாகி இரவுரவாதி நரகங்கள் சித்தமாய்க்கிடைக்குமென்பதாம் மேலும் வேத சாஸ்திர புராணங்கள் யாகாதிஎக்கியங்கள் தான தருமங்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட பலன்களுக்குப் பிரயாசிப்பதைப் பார்க்கினும் இராமநாதனுடைய பாதாரவிந்தத்தை தரிசனஞ்செய்தால் அப்பலன்களெல்லாம் ஓர் இமைப்போதிற்பெற்று குற்றமற்ற சைவகுலத்திற் பிறந்து மேலானகதியை யடைவார்கள். பின்னும் அந்த ராமநாதனை இரண்டு நாழிகையாவது அன்புடனே தியானஞ்செய்திடுவானாயின் அவனுடைய கோத்திர சூத்திரங்களினாலே இருபத்தொருகோ தலைமுறையிலுண்டான புத்திரமித்ர களத்ராதி பந்துஜனங்களுடைய தோஷங்களுந்தீர்ந்து அவனோடுஞ் சிவலோகஞ்சேருவார்களென்றும் இராமமூர்த்தியினுடைய வரப்ரசாத முண்டாயிருக்கின்றது அதன்றியும் அவ்விராமலிங்கத்தை ஒரு நாளையில் ஒருபோதேனும் பக்தியோடு தரிசித்தபேர்கள் இகத்திலுங் குற்றமற்றபோகபாக்கியங்களைப் பெற்றிருந்து பரத்திலும் மேலான சாயுச்யபதவியிலே இராமநாதனுடைய சொரூபமே முடிவாய்பெற்றுவிளங்குவார்கள். சூரிய உதயத்திலே இராமநாதனை தரிசித்தால் அவர்கள் செய்த பாபங்களெல்லாம் பறந்துபோம் மத்தியானகாலங்களில் தரிசித்தால் மனத்திலுண்டாகிய அஞ்ஞானங்களெல்லாமகன்று அநேகங் கீர்த்திகளுண்டாகி சென்மங்கடோறுஞ் செய்த பாபமாகிய இருண்மலையை இராமநாதனுடைய பாதப்புனைபெருமையாகிய வச்சிராயுதமானது பொடிப்பொடியாய்தகர்த்துத்தூளாக்கி யெறிந்துவிடும் இந்த ராமநாதனுடைய பாதாரவிந்ததரிசனத்தினாலே போசாத பாபங்கள் மற்ற எந்த புண்ணியத்தினாலும் போகமாட்டாது கோடிபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க இராமதநுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி ராமநாதனைவணங்காதபேர் கெங்காஸ்நானத்திற்குப் போனபோதிலும் பலன் கிட்டாதாகையால் அப்பேர்க்கொத்த கங்காஸ்நானத்திற்குப் போகப்பட்டவர்கள் இராமதநுக்கோடியில் மூழ்கி ராமநாதனைவணங்கி விடைபெற்றுக் கங்கைக்குப்போனால் பலன் ஒன்றுகோடியாய் வளங்கப்படும். ஆதாலால் கேளுங்கள் முனிவர்களே இப்போது நாம் கூறியவண்ணம் கங்கைக்குப் போய்வந்து ராமநாதனை வணங்காதபேர்கள் அவர்கள் தந்தைக்குப் பிறந்தவர்களல்ல அருணோதயத்தி லெழுந்தவுடனே இராமநாதா ராமநாதா ராமநாதாவென்று மூன்றுவிசை

சொன்னபேர்களுடைய பாபங்களெல்லாம் நாளுக்குநாள் அகன்று போவதன்றியும் அவர்களுடைய பவப்பிணியு மொழித்து அவர்கள் வாய்மொழியானது சூரியனைப்போற் பிரகாசிப்பதோடும் அவர் ஆன்மாபிரியுங்காலையில் இராமநாதாவென்று சொன்னால்அவ்வான்மா மறுபடியுஞ் சனனத்துக்கேதுவாகாமல் தேவசொரூபம்பெற்று விள ங்கப்படும் உலகின்கண் சனித்தவர்கள்யாவராக விருந்தபோதினும் இராமநாதப் பிரபு மகாதேவகிருபாநிதி அகண்ட பரிபூரண லோக ரட்சகா உலகநாதா சந்திரசடாதரா சதாசிவ நீலகண்டா சங்கராசு யம்பு எனச்சொல்லப்பட்டபேர்களினுடைய பாபங்களெல்லாம் பரி காரமாய் துன்பமகன்று இன்பமுண்டாகி மேன்மையை யடைந்து வாழ்வார்கள் இராமநாதனுடைய ஆலயத்திருப்பணி செய்ய முயலு வாராயின் அவர்களுடைய சுற்றத்தாரைச் சேர்ந்த கோடி சன்மம் வரையிற் கயிலாயத்தை யடைவார்கள்.

இராமநாதனுடைய ஆலயத்தைச்சாந்தினாற்கட்டி முடித்தபேர் கள் பிரமலோகத்தைப் பெருவார்கள், பளிங்குக்கற்களினால் மண்டப மிழைத்தபேர்கள் சொர்ன விமானத்திலேறிச்சென்று கையிலைவாழ் வைப் பெறுவார்கள் இராமநாதனுடைய திருப்பணி மண்டபத்துள் வெள்ளியினாற் சிங்காசனமமைத்தபேர்கள் சாம்பவமூர்த்தியைப் போல் சொரூபம்பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பார்கள் பொன்னினா லும் தங்கத்தினாலும் கடவுளுக்குரிய சப்ரமஞ்சங்கள் விமானங்கள், ஸ்தூபிகள் செய்துவைத்தபேர்கள் அச்சிவக்கொழுந்தோடுங் கலந் திருப்பார்கள் இராமநாதனுக்கு வேண்டிய பாத்திரங்கள் தவலை செம் புகள் குத்துவிளக்குகள் தாம்பாளங்கள் தூபதீபக்காய்கள் கற்பூரத் தட்டுகள் குடை பீலி ஆலவட்டம் சாமரை குஞ்சம் கரவாடை ஆடையாபரணம் ஆண்குதிரை ஒட்டகம் சிவிகை கண்டிகைமுதலிய கைங்கர்யங்கள் செய்தபேர்களை இராமநாதன் தன்னுடைய சொரூ பத்திலே நின்று விடுபட்டவர்களென்றும் நனிகாதலோடுங் கருணை செய்தாட் கொள்ளுவார் இதல்லாமலும் அந்த ராமநாதனுக்கு திரி காலமும் அபிஷேகமும், ஆராதனை நிவேதனம் ஆடல்பாடல் திரு விழாச்செய்துவைத்தபேர்கள் பூலோகத்திலே குபேரனைப்போல்வாழ் ந்து முடிவிற் கயிலாயவாழ்வைப் பெற்றிருப்பார்கள் இதல்லாமலும் அந்த இராமநாதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்கிறகாலத்தில் உருத்திரம் நமகசமகமென்னு மந்திரத்தைச் செபித்தவர்கள் ஒருகாலங்களிலு

நரகத்தை யடையமாட்டார்கள் அந்த ராமநாதனுடைய அபிஷேகத் திக்கும் பால்தயிர் பஞ்சகவ்யம், பழவர்க்கம் ரசவர்க்கம்கொடுத்து அபிஷேகஞ்செய்து வைக்கப்பட்டவர்கள் பெறுகிறபேற்றைச்சொல் லுகின்றோம் யாதெனில் பாலபிஷேகஞ் செய்து வைத்தபேர்கள் அவர்கள் அருபத்தொரு தலைமுறைவரையில் புத்ரமித்ரகளத்ராதி வர்க்கத்தோடும் தேவசொரூபத்தைப் பெற்று கயிலாயத்தில் வாழ் வார்கள். தயிர் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள் அவர்கள் கற்ப கோடி காலங்களிலெடுத்த ஜென்மங்களி லடர்ந்ததீங்குகளெல்லா மகன்று சங்குசக்கரத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணன் பதியாகிய வைகுந்தத்திலே வாழ்ந்திருப்பார்கள் கற்பகோடிகாலம் வரையிலெடு த்தஜென்மங்களினது பாபங்களெல்லாம்விமோசனமாகி தெய்வ லோகத்தையடைவார்கள். தேனினால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்த பேர்கள் பிரம்மலோகத்தையடைந்து வாழ்வார்கள் எண்ணெயினால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தவர்கள் குபேரனுடைய அளகாபுரியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் கருப்பஞ் சாற்றினால் அபிஷேகஞ் செய்துவைத்தபேர்கள் வருணனுடைய லோகத்தை யடைந்திருப் பார்கள் கனிவர்க்கங்களால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள் பிதுர்லோகமடைந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் சம்பா அன்னங்களினால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள் சாயுச்சிய பதவியையடைந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் கற்பூரவாசனை கட்டிய சந்தனக்குழம்பினால் அபிஷேகம் செய்துவைத்தபேர்கள் காந்தர்வ லோகமடைந்து வாழ்ந் திருப்பார்கள் ரசவர்க்கங்களினால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தவர்கள் இந்திரனுடைய பதியைச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் பாதிரி புன்னை அலரி செங்கழுநீர் முதலிய புட்பவாசனைகள் கட்டிய ஜலத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தபேர்கள் அவர்களுடைய குற்றங்களெல் லாம் அகன்று சிவலோகபதவியைப் பெறுவார்கள் திவ்யமான ஏலம் கிராம்பு ஜாதிக்காய் ஜாதிபத்திரி வெற்றிலைபாக்குகள் நிவேதித்து கற் பூரவாசனைகட்டிய ஜலங்களாலே அபிஷேகம் செய்துவைத்தபேர்கள் அக்கினிலோகஞ்சேர்ந்து வாழ்வார்கள். பித்தளையினாற் குடஞ்செய்து கொடுத்து அதனால் ஜலமெடுத்து அபிஷேகம் செய்துவைத்தபேர் கள் இலட்சுமி கடாட்சம்பெற்று பூமியிலே வாழ்ந்திருப்பார்கள். அபிஷேகத்துக்கு தாம்பரத்தினாற் குடஞ்செய்து கொடுத்தபேர்கள் தெய்வலோகத்தையடைவார்கள் வெள்ளிக்குடங் கொடுத்தபேர்கள் சிவலோகத்தை யடைவார்கள் தங்கக்குடம் கொடுத்தபேர்கள் வைகுந்

த்தைப் பெறுவார்கள் இஃதல்லாமலும் ராமநாதனுக்கு நிவேதன மாகும் பொருட்டு பாற்பசு கொடுத்தபேர்கள் அசுவமேதயாகஞ் செய்தபலனைப்பெற்று பரமசிவசொரூபமாய் சிவலோகத்தை யடைந் திருப்பார்கள்.

எப்போதும் இராமநாதனை தரிசித்து இராமதனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடப்பட்டவர்கள் இதரதேசங்களிற் சென்றகாலையில் எந்த ஜலங்களில் தீர்த்தமாடினாலும் இராமநாதாவென்று மஞ்சனமாடினால் சேதுஸ்நானஞ் செய்தபலன் பெறுவார்கள். ராமநாதனுடைய ஆல யத்திற் கிலபட்டபணிகளை நடத்திவைப்பார்களானால் அவர்செய்து வைத்த செலவுக்குப் பதின்மடங் கதிகமாய்ப் பொருளைப் படைத் துச் சுகித்திருப்பார்கள் ராமநாதனுக்கு தீபப்பணிசெய்தபேர்கள் மனத்துள்ள அஞ்ஞானங்களகன்று சுஞ்ஞானிகளாய்வாழ்வார்கள் சர்க்கரை பருப்பு, அரிசி வெல்லம் எண்ணெய் கண்ணாடி சாமரை கொடுக்கப்பட்டவர்கள் செய்தபாவங்களெல்லாமகன்று இரதகஜ துரகபதாதிகளையுடையவேந்தர்களாகப்பிறந்துபோகபாக்கியங்களைப் பெற்று முடிவிற் சிவலோகத்தையடைவார்கள் ராமநாதனலயத்துக்கு முரசு முதலிய வாத்தியக்கருவிகள் வாங்கியளித்தபோகள் இராஜ போகத்தையும் முடிவிற் சிவலோகத்வையடைவார்கள் ராமநாதனைப் பூசிக்கவும் வணங்கவும் தோத்திரஞ்செய்யவும். ஆசைப்படுவார்க ளாயின் அவர்களுக்கு சம்பவித்த இடுக்கண்களெல்லா மகன்று ஆனந்தபோக பாக்கியங்களை எழுபக்தொருகோடி சதுர்யுகம்வரை யில் அநுபவித்திருந்துமுடிவிற் பேரின்பத்தைப் பெற்றுச் சைதன்ய சொரூபமாய் விளங்குவார்கள். மராமரங்களேழும் ஓரம்பினால் ஊடுருவச்செய்த ராமச்சந்திரனாற் பூசிக்கப்பட்ட இராமநாதனுக்கு பூசைநிவேதனத்துக்குத் தகுந்த கிராமபூமிகள் விடுத்து அன்பினால் அவரடிமைப்பண்ணி செய்யப்பட்டபேர்கள் சாயுச்சியபதத்தை யடைந்து சிவசொரூபமாகிஎன்றைக்கும் ராமநாதனைப்போல விளங் குவார்கள். சொற்க மத்திய பாதாளமென்னு மூன்றிலும் சேது தநுக்கோடிக்கு மேலான தீர்த்தமும் இல்லையென்று சுருதிவாக்யப் பிரமாணங்களினாலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அந்த ராம நாதனுக் கர்ப்பிதமாய் கொடுக்கப்பட்ட புண்ணியத்துக்கு மேலான புண்ணியங்கிடையாதென்றும் மேலோர்கள் கூறுவார்கள்.

இதன்றியும் ராமநாதனுடைய சந்நிதானத்தை திருவலகிட் டுமெழுகி, நந்தவனங்கள் வைத்து, புட்பங்களெடுத்து மாலைகள்தொ

டுத்தச் சாத்தித்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட அன்பர்களை ராமநாதனேபுகழ்ந்து கொண்டாடி அவர்கள் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமேயல்லாது நம்மாற்சொல்லமுடியாது இதன்றியும் பூலோகத்தில் ஜனித்த மானிடரானவர்கள் இந்திரியங்கெட்டுப்போகு முன்தேகத்தில் நரையுண்டாகி மனங்கலங்கித் தலைநடுக்குற்று கண்பஞ்சடைந்து கபமேலிட்டு காலன்வந்து கிட்டுமுன்னமே வீண்காலங்கழிக்காமல் ராமநாதனுடைய பணியைக்குறித்தும் தரிசனத்தைக் குறித்தும் அவாவுற்று ஆகமபுராணங்களால் ராமநாதனைத் தொழுது வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்வாராயின் அவர்களை அந்தராமநாதன் தன்னுடைய அற்புதசின்மயமதுர சாம்பிராச்சிய வைபவ மோகானந்த சுகிர்தபல விசேடகாருண்ய கருணாநிதிப் பிரசாத மகிமையுடயவராய்ச் செய்வாரென்று சூதமா முனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் தங்கள் கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பந் தாரை தாரையாய்ப் பொழிய இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்கூப்பி அவர்களிருந்த ஸ்தானத்திற்றானே சமாதிநிட்டராய் இராமநாதனுடைய சரணாரவிந்தங்களை நினைந்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள்.

இராமநாதச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

இருபத்தாராவது,

இராமர் அருச்சனைச் சரித்திரம்.

இவ்வாறு ராமநாதனுடைய மகிமைகளைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய மகாரிஷிகளியாவரும் சந்தோஷசாகரத்துட் டோய்ந்தவர்களாய் சூதமகாமுனிவரை நோக்கிக்கூறுவார்கள் சுவாமி தேவரீருடைய பெருமையை அடியேங்க ளென்னசொல்லப் போகிறேம். வேதங்களின் முடிவை யறிந்துணர்ந்து அதன் உண்மைகளைத் தெரிந்துகொண்டதும் பலபல வேதாகமபுராணங்களை அறிந்திருப்பதும் கல்வி கடலுள் நீந்தித்திரிவதும் தேவரீரையன்றி வேறொருவரை யாங்கள் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை வேறொருவரை நிகராகச் சொல்லவுங் கூடாது ஆதலால் வேதவியாச மகாரிஷியினுடைய கிருபையை மென்மேலும் பெற்றுச் சகல கேள்விகளையும் உணர்ந்திருக்கப்பட்ட தேவரீருடைய வாக்கினுற் சேதுமான்மியங்களைக் கேட்டறிந்த எங்களுக்கு வேறே ஒன்றுந் தேவையில்லை சகல சாம்பிராச்சிய மோக்ஷாநந்தகளுங் கைகூடிய தாகையால் எளியேங்கள் ஒருவிண்ணப்பஞ் செய்கின்றேம் அதுயாதெனில் அண்டசரா சரத்தின்கண் ஓதுதற்குரிய ராமநாதக்கடவுளை தசாதகுமாரனாகிய ராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் எவ்வண்ணம் பூசைசெய்தனரோ, அதனை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று நைமிசாரண்யர் கேழ்க்க, அதைக்கேட்ட சூதமகா முனிவர் கூறுவார்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய மகாரிஷிகளே, ஸ்ரீராமச்சந்திரரானவர் வானராதி களுடனே பிரயாணப் பட்டுப்போய் தர்ப்பாசயாஞ்செய்திருந்து முன்சொல்லி யிருக்கிறதுபோல், நளன் முதலிய வானரவீரர் களோடும் சேதுபந்தனஞ்செய்து ஸ்வேதகிரியிற்பாலை யமிறங்கி இராவணாதிகளுடனே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து ஜெயித்துச் சீதாபிராட்டியோடும் புட்பக விமானமேறி வருகின்ற போது விபீஷணனுக்கு இலங்கையைப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து தன்னுடன்கூடவே அழைத்துக்கொண்டு வானராதிகளோடும் 'கந்தமாதனத்திற்சேர்ந்து தநுக்கோடி உண்டாக்கி அக்கந்தமாதன கிரிச்சார்பில் தபஞ்செய்துக்கொண்டிருக்குந் தபோதனர்கள்யாவரும் ராமச்சந்திரன் நம்துன்பங்கள்தீரும்படி ராவண சம்மாரஞ்செய்து வந்தா

றென்றவர்கள்பத்தினிமார்களோடுஞ் சீடர்களோடும் தனித்தனியே பிரயாணப்பட்டுவந்து இராமச்சந்திரனைக்கண்டு ஆகூறிப் புகழ அதற்கு இராமச்சந்திரன் ஆனந்தமுற்றவராய் தன்னைக்கண்ட முனிவர்க்கெல்லாம் அர்க்கிய பாத்தியமளித் துபசாரஞ் செய்து தர்ப்பாசனங்களில் எழுந்தருளப்பண்ணி ஏகாந்தமாய்ப்பேசிக் கொண்டிருக்கிறபோது இராமச்சந்திரன் அவ்விருடிகளைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுவார் வாருங்கள் தபசிரேஷ்டர்களே, உங்களுடைய தபோபலத்தினால் ராவணாதி ராக்ஷதர்களை நாம் சம்மாரஞ்செய்துவந்தபோதிலும் உங்களுடைய வாக்குப் பிரசாதத்தைப் பெறவேண்டி ஒரு காரியஞ் சொல்லுகின்றோம் அதைச் செவ்வையா யோசித்து அதன் உண்மையை அறிந்துரைக்கவேண்டும் யாதெனில்கேளுங்கள் ஓ முனிவர்களே இலங்கைவேந்தனாகிய இராவணனைக் கொன்றதோஷம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படியாய் ஒரு பரிகாரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க அதைக்கேட்ட முனிவர்கள் சந்தோஷமடைந்தவர்களாய் செவ்வையா யோசித்து சொல்லுவார்கள்.

வாருமையா இராமச்சந்திரமூர்த்தியே தேவரீருக்குத் தெரியாதவை யொன்றில்லையாயினும் எங்களை ஒரு பொருட்டாகஎண்ணிக் கேட்டபடியினாலே சொல்லுகின்றோம் யாதெனில் தாங்கள் பூலோகத்தில் வந்து பிறந்து இராஜரீகத்துக்குட்பட்டிருப்பதினாலும் க்ஷத்திரிய தருமபடிக்கு தங்களுக்குண்டான தோஷம்போக வேண்டுமாயின் இந்த கந்தமாதனத்திலே வேதவிதியின்படிச் சிவபூசை பண்ணினால் சகலதோஷங்களும் நிவாரணமாய் மோட்சானந்தத்தை கொடுக்குமாதலால் அதுபோற் றுங்கள் செய்வீர்களாகில் அதைக்கண்டு தரிசித்தபேர்களுக்கு காசிமகா க்ஷேத்திரத்திலே கோடானுகோடி லிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்த பலன் உண்டாகும் அதன்றியும் தேவரீரால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்தின் மகிமையினாலே இந்த இடத்துக்கு எப்போதும் இராமேச்சுரமென்றும் பெயர் விளங்கிக்கொண்டேயிருக்குமாதலால் தேவரீர் அதிதீவிரத்தோடும் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட இராமச்சந்திரன் மனமகிழ்ச்சியோடுங்கூறுவார் வாருங்கள் மகாரிஷிகளே உங்கள் வாக்கியபடி சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்வதற்கு பொருந்திய தினமாய் ஒருதினம் பார்த்துச் சொல்லுங்களென்று கேட்க, அகஸ்தியர் முதலிய முனி

வர்களெல்லாஞ் சந்தோஷமடைந்து இராமச்சந்திரனாலே இக்கந்த மாதனச் சார்பில் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை யுண்டாகுமாயின் அத்தேவனை நாமனைவருங் கண்டு தரிசிக்கலாமென்று விருப்பத்தோடும் சகலருங்கூடிச் சாஸ்திர புராணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து சொல்லுவார்கள் ஐயா ராமமூர்த்தியே ஆனிமாதம் சுக்லபட்சம்புதன்கிழமை அஸ்தநட்சத்திரம் தசமிதிதியும் விதிபாதயோகமுங்கூடிய சுபதினத்தில் அருணோதய வேளையாகும் விருஷபலக்கினத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்ய தேவரீருக்குப் பொருந்திய தினமாக யிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட ராமச்சந்திரன் சந்தோஷத்தை யடைந்து உடனே அனுமானை யழைத்துச் சொல்லுவார். வாரும் அனுமானே நீ இதுவரையிலுஞ் செய்த வுபகாரங்களெல்லாம் பெரிதல்ல நாளை உதயகால பூசைக்கு ஆகும்படியாய் சிவலிங்கங்கொண்டு வரவேண்டுமாதலால் அதிதீவிரத்தோடும்பூலோக கைலாசமாகியகாசி மகாக்ஷேத்திரத்தையடைந்து இலிங்கங்கொண்டு வாருமென்று விடைகொடுத்தனுப்பி பின்சிவப்ரதிட்டைக்காகவேண்டியசாமக்கிரியைகளைக் குறைவில்லாமல் அதிசாக்ரதையோடுஞ் சேகரஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் அனுமாரானவர் இராமச்சந்திரனிடத்தில் விடைபெற்று சகலத்திராளுங் காணும்படியாய் கந்தமாதனத்திலே நின்று விசுவரூபங்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பிப் பின்னும் பூமியிற்குழ்ந்து லாகுகொண்டு பாய்ந்து பூலோக கைலாசமாகிய காசிமகா க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து கங்கையில் ஸ்நானம் பண்ணி தர்ப்பையைக் கீழேபரப்பி அவ்வாசனத்திருந்து இந்திரியங்களை யடைக்கி இடைகலை பின்கலை சுழிமுனையைக்கூட்டிநிருவிகற்ப நிட்டை பொருந்தி யிருந்து ஈஸ்வரப்ரப்ரசாதங்களைப் பெற்றுஇலிங்கங்கொண்டு வருமுன்னுதாக ரிஷீஸ்வரர் களமைத்த முகூர்த்தம் சமீபித்துவிட்டதனாலே ராமச்சந்திரனும் அனுமார்வரவில்லையென்று வரும்வழியை நோக்கிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க அச்சமயத்தில் சீதாலட்சுமியானவள் மிர்த்திகையாக மணலைக் கையினாற் குவித்து இலிங்கம்போற் செய்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறபோது அதை சகல முனிவர்களும்ரிஷீஸ்வரர்களுங் காண அவர்கள் கண்களுக்கு அவ்விலிங்கமானது தெய்வீகமாய்த் தோன்ற சகலரும்ராமச்சந்திரனிடத்தில் வந்து சொல்லுவார்கள் சுவாமி அனுமாரானவர்வருவதற்குள் முகூர்த்த வேளை 'தப்பிப்போகின்றதாகவிருப்பதால்மகா

லட்சுமியாகிய சீதாதேவியார் தமதுகரத்தினுல் மிர்த்திகையான மண லைக்குவித்து இலிங்கம் போற் செய்து விளையாடிக்கொண் டிருப்ப தைப் பார்த்தாலவற்றில் தெய்வீகம் விளங்குகின்றபடியினுல் மிக வுஞ் சிலாக்கியமாயிருக்கும் அவ்விலிங்கத்தையே தேவரீர் பூசிக்க வேண்டியதென்று முநிவர்கள்சொல்ல. அதைக்கேட்ட ராமச்சந்திரன் சந்தோஷத்தை யடைந்து எல்லாம் பிரம்மமய மென்றறிந்து கொண் டவராய் தாமுஞ்சீதாபிராட்டியும் இளையபெருமாளுந் தீர்த்தமாடி நியமநிட்டைகளை முடித்து விபூதிருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக் கொண்டவர்களாய் சீதைகையினுற் குவிக்கப்பட்ட மகாலிங்கசொரூ பத்துக் கருகாமையாகவிருந்து சிவபூசைக்குண்டான சாமக்கிரியை களும் பத்திரபுஷ்பங்களுமெடுத்து ராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் சாந் தபதத்தைப் பொருந்தி லிங்கத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலே வியாக் ராஜிந முதலிய ஆசனத்தின்பேரில் வடக்குமுகமாயிருந்து பூஜா ஸ்தானத்தைத் திக்குபந்தனம்பண்ணி அவகுண்டன முதலிய தேனு முத்திரை மகாமுத்திரையுங்கொடுத்து இடைபிங்களை நாடி இரண் டும் இரண்டுகாற்பெருவிரலின்மேலநின்று கிளம்பி மூலாதாரத்தளவு மிர ண்டு ரூபமாயிருந்து மேற்சுழி முனையுடனேகூடி ஏகமாய் பிரம்மர ந்திர மளவும் போயிருப்பதை இருதய கண்டத்தாலும் மூலம் புரு வநடு பிம்மரந்திரம் இந்தஸ்தானங்களை இடைபிங்களையினுலேகூடி யொத்திருக்கும்படியாகவும் அந்த இருதய முதல் ஐந்து தானங் களிலேயும் தாமரையரும்பு கீழ்நோக்கியிருப்பதில் உள்ளும் புறமும் பொருந்தியிருக்கிற பரமவியோமரூபினி என்னுஞ்சத்தியை யுடைத் தான தாயிருக்குஞ் சுழிமுனைநாடியைத் தியானம்பண்ணி அதின் நடுவிலே ஊங்காரஞ்சொலிக்கும்படியாய்ச் செய்து வாயுவைக்கும் பித்து நாசியிலேவிடுத்து மீளவும் வாயுவைமேல் நோக்கி கோபிகா முத்திரையினுலே கீழேநோக்கியிருக்கிற தாமரை யரும்புமேல் நோக் கிமலர்ந்ததாகப் பாவித்து சாந்தரசமயமாய் இதயசம்படிதனுக ஊங் காரேத்தினுடைய சிகையிலே பீஜவிக்கிரகனுய் ஊங்காரிசிரரித்தனுய் புரியட்டக தேகத்திலே நின்றும் விடப்பட்டவனுய் சூக்குமரூபனுய் பிராமயனுக ஆத்துமாவைத் தியானம்பண்ணி வாயுவைக்கும்பித்து மேலெழும்பிச் சங்கார முத்திரையினுலே பிரமாதி காரணத்தியானக் கிரமமாக உச்சரித்துக்கொண்டு ஆத்துமாவை மீளவுந்தேகத்திரு த்தி யோகங்களைப் புசிக்கிறவனுக சங்காரமுத்திரையிலேகொண்டு போய் துவாத சாந்தத்தினுற் சிவனிடத்திலே யேர்சித்துப் பின்பு

பிராதவோமதாரணத்தினாலே இதயம் கண்டம்தாது மூலம் புருவநடு பிரம்மரந்திர தத்துவ முப்பத்தாரையும் தோற்ற மொடுக்கஞ்செய்து அவைகளிலே சத்துபரிசத்தை பிரம்மாவினிடத்திலும் இரசத்தை விஷ்ணுவினிடத்திலும் ரூபத்தையுங் கந்தத்தையும் உருத்திரனிடத்திலும் மனதையும் விந்தையுஞ் சதாசிவனிடத்திலும் யோசித்துச் சூக்குமதேகத்தை சுத்திபண்ணினவராய் பின்பு தூலதேகத்தை சுத்திசெய்யும்படி பிருதிவி மண்டலம் நாற்கோணமாய் பொன்னிறமாய்க் கடினகுணமாய் லவ்வென்னு மக்ஷரமாய் நிவர்த்திகலையாய் சத்தியோசாத மந்திரமாய் அதிதேவதை பிரம்மாவாய் ஆயுதம் வச்சிரமாய் கெந்தாதி ஐந்துகுணத்தையு முடைத்தாயிருக்கிற பிருதிவியை பூர்னக்கும்பஞ் செய்துமேனோக்கி யுச்சரித்து சத்தமுதலான ஐந்து குணத்தையும் போக்கிச் சோதனைசெய்து பின்பு அப்புமண்டலமானது உயர்ந்த சந்திராகாரமாய் வெள்ளைநிறமாய் நெகிழ்ந்த குணத்தையுடைத்தாயிருக்கின்றதாய் யவ்வென்னும் அக்ஷரமுடையதாய் தேவதை பிரம்மாவாய் ஆயுதம் வச்சிரமாய் பிரதிஷ்டாகலையாய் வாமதேவமந்திரமாய் அதிதேவதை வஸ்துவாய் ஆயுதந்தாமரையாய்ப் பூரககும்பகம்பண்ணிமேல் நோக்கி உச்சரித்து ரசாதி முதலிய நான்கு குணத்தையும் நோக்கிச் சோதனைசெய்து பின்பு தேயுமண்டலமானது மூன்று கோணமாய் சிவந்தநிறமாய் வெப்பமான குணத்தையுடைத்தாயிருக்கின்றதால் ரவ்வென்னும் அட்சரமுடையதாய் வித்யாகலையாய் அகோரமந்திரமாய் யதிதேவதை உருத்திரனாய் ஆயுதஞ் சுவத்திகமாய் ரூபாதி மூன்றுகுணத்தையு முடைத்தாயிருக்கிறதேயுவைப் பூரககும்பகம் பண்ணிமேல் நோக்கி உச்சரித்து ரூபாதிமுதலா மூன்றுகுணத்தையும் போக்கிச்சோதனைசெய்து பின்பு வாரி மண்டலமானது அறுகோணமாய் கறுப்புநிறமாய் தன்மையான குணமுடையதால் யவ்வென்னும் யட்சரமாய் சாந்திகலையாய் தற்புருஷமந்திரமாய் அதிதேவதை மகேசுரனாய் ஆயுதம் அறம் புள்ளியாய் பரிசாதி இரண்டுகுணத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற வாயுவைப்பூரக கும்பகஞ்செய்து மேல்நோக்கி உச்சரித்துப் பரிசா இரு குணத்தையும் போக்கிச்சோதனைசெய்து பின்பு ஆகாசமானது வட்டமாய் படிகநிறம்போற் பூரணகுணமாய் ஸவ்வென்னு மட்சரமாய் சாந்திதாகலையாய் ஈசான மந்திரமாய் யதிதேவதை சதாசிவமாய் ஆயுத மமுத விந்துவாய் சத்தகுண மொன்றும் உடைத்தாயிருக்கின்ற ஆகாசத்தைப் பூரக கும்பகம் பண்ணி

மேல்நோக்கி யுச்சரித்து சத்தகுணமொன்றையும் போக்கிச் சோதனை செய்து ஆகாசத்தைச் சத்தியினால் மறைக்கப்பட்டதாய்ப் பாவனை செய்து இவ்விதந் தன்னுடைய தேகத்தைச் சோதித்துச் சர்வ சூன்னியமான பின்பு பிரமரந்திர பாவத்திலே நின்றுவீழா நின்ற அமிர்ததாரையினாலே தன்னுடைய சரீரமுழுதிலும் நாடிகளிலே அமிர்தத்தைக்கொண்டுவந்து தேகமுழுவதும் நனைத்து இதய பரமாசனத்தில் கன்னிகையிலே நான்கு கலையுடனே பிரணவத்தினாலே பிரமன் முதலிய ஐந்துபேர்களிடத்தும் போய் அடங்கியிருக்கின்ற புரியட்டல தேகத்தைக்கொண்டு வந்து அந்த தேகத்தின் துவாதசாந்தத்திலே பீஜரூபமாய் சிவமாக இருக்கிற ஆன்மாவை ஆகமமந்திர பூரகத்தினாலே திருஷ்டிக்கிரமமாக சங்காரமுத்திரையினாலே கொண்டுவந்து சேர்த்து மந்திரத்தினாலுச் சரித்து சிவன்சததியினாற் அமிர்தததினாலே அந்த ஆனமாவை அபிஷேகம்பண்ணினவராய் தூலதேக சுத்தி செய்துகொண்டு பின்பு நாகந்தத்திலே எட்டங்குலமான ஞாயத்தை யுடைத்தாய் எட்டிதழ்களுடனே கூடிய வெண்டாமரைப் புட்பம்போ லிருக்கிற இதயாசனத்திலே சோதிமயமாக யிருக்கின்ற இலிங்கத்தில் துவாத சாந்தத்திலிருக்கின்ற சிவனை யாவாகனம் பண்ணிச் சகலமந்திர தந்திரங்களுடனே அபிஷேக நிவேதன சோடச உபசாரத்துடனே பூசையும் பகிர்முகநோக்கிய முடிவாகமனதை பூசையாகப் பண்ணினவராய் மந்திரங்களினாலே தானத்ரையம் திக்கு பந்தனம் அவகுண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரையுங் கொடுத்து பூஜாஸ தானத்தை சுத்தி செய்து விந்துஸ்தானத்திலே நின்றும் பெருகா நின்ற அமிர்தமாகுஞ் சுத்த ஜலத்தினாலே பூசித்து மந்திரங்களினாலே அற்சித்து அபிமந்திரிதது திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் தேநு முதத்திரை மகாமுத்திரையுங்கொடுத்து அந்த அர்க்கியஜலத்தினாலே தன்னையும் புரோட்சித்துக் கொண்டு பூசைசெய்யும் காண்டத்ர வியங்களையும் புரோட்சித்து திருமஞ்சன குடத்துக்கு பந்தனம் அவகுண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரையுங் கொடுத்து திவ்யசுத்திபண்ணிக்கொண்டவராய் தன்னுடைய ஆசனத்தை மந்திரத்தினாலே பூசித்து லலாடத்திலே சந்தனமிட்டு மந்திரத்தில் அர்ச்சனை செய்து மூலமந்திரததைத் துவாதசாந்த மளவாகவும், பஞ்சப்பிரம்ம மந்திரத்தை பிரம்ம ரந்திரமளவாகவும் சடங்களை விந்து பரியந்தரமாகவும், மந்திரசுத்திசெய்து பின்பு சீதாலட்சுமிகையினாலே நியமிக்க

ப்பட்டவராக விருக்குஞ் சிவலிங்கத்திலே அட்ட புட்பஞ் சாத்தி சுத்தசலம்பண்ணி எண்ணெய்க்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு, நெல்லிக்காப்பு பஞ்சாமிர்தம், பஞ்சகவ்வியம், பசுவின்நெய், இளநீர் வில்வக்குழம்பு, பச்சைகர்ப்பூரம், பால், தயிர், தேன் சர்க்கரை கறுப்பஞ்சாறு வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம் முதலிய பழவர்க்கங்கள், ரசவர்க்கங்கள் இவைகளினாலே மந்திரவிதியாய் அபிஷேகம் பண்ணி இடையிடையே சுத்தஜலமான கோடிதீர்த்தமும் அபிஷேகம் பண்ணி அட்டபுட்பமும் தீபமும் அர்க்கியமும் கொடுத்து, பின் சுத்தஜலவபிஷேகஞ் செய்து மறுபடியும்சுத்த ஜலங்களினாலேஒருதரம் சகஸ்ராவிந்த சந்தனக்குழம்பு வரையிலும் விதிப்படி அபிஷேகம் பண்ணி ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துப் பின் சுத்த ஜலத்தா லபிஷேகஞ்செய்து உயர்ந்த பரிவட்டம், பீதாம்பரங்கள் சாத்தி அப்பால் மகாகணபதியையும் தியானித்துப் பூசித்து சன்னிதானஅர்க்கியங்கள் கொடுத்து பிரார்த்தித்துக் கொண்டு பீடத்துக் கீழே பிர்ம்மசிலைக்கு நடுவே கூறும் சிலயிலே ஆதாரசத்தியைப் பூஜித்து பிரம்மசிலைக்கு மேலே அந்தராசனத்தைத் தியானம்பண்ணிப் பூசித்து அதன்மேல் நான்குபுரமும் வெள்ளை சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு நிறமாய்ஒன்றுகொன்று பின்பார்த்த பார்வையாயும் தியானம்பண்ணி அதற்கு மேற் சட்டமும் அப்படியே தியானித்து அவ்வாறு தியானித்த சிங்கக் காலின் மேற் சடரூபமாகத் தியானம பண்ணி பூஜித்து அதற்குமேல் ஈசான்யதிக்கிலே வெள்ளைநிறமாய் சுத்தசொருபமாக ஊர்த்தாசனத்தை தியானம்பண்ணிப் பீஜித்து அதின் நடுவினும் மேலினும் மாணிக்கநிறமான கிழங்கும் பவழம்போன்ற முனையும் நீலநிறமான நாளமும் வெள்ளை நிறமான ஸ்தனங்களுஞ் சொர்ணநிறமான கேசரமும் அதன் நுணியை முத்தைபோலுந் தியானம் பண்ணிக் கிரமமாய் மந்திரத்தினாலே தியானித்துப் பூஜித்து பின்பு எட்டுதிக்கிலுள்ள எட்டிதழிலும், வாமாதிகளா விருக்கின்ற எட்டுச் சக்திகளையும் கன்னிகை ஈசான்யத்திலே மனோன்மணியையும் தியானித்துப் பூசித்து தளத்தின் நுனி வட்டத்திலே சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம், அக்கினிமண்டலம் முதலானவைகளையும் அதற்குரிய அதிதேவதைகளையும் தியானித்தும் பூஜித்து அதன்மேல் ஆதாரசத்தி முதலாய் குடிலாசத்தி பரியந்தம், வியாபகமாய் மந்திரவித்தாய்,

சிதாசனத்தை உபாசித்துப்பூஜித்து சிவமூர்த்தியைத் தரிசனமாய்த் தண்டகாரமாய்த் தியானம்பண்ணி பூஜித்து, கையைமுட்டியாகப் பிடித்து சுவாமியினுடைய சிரம், முகம் இதயம், நாபி, முழங்கால்களிலே மந்திரங்களினலே கிரமமாய்த் தண்ட பக்ரியாயம் பண்ணி. ஈசானம், தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோஜாதத்தையும் கிரமப்படி அந்தத்திக்கிலே முண்டபங்கினியா சம்பண்ணியோக பீடத்தைப் பூஜித்து ஆகாரசக்திமுதலாய, குடிலாசத்தி பரியந்தம் வியாபகமாயிருக்கிற மந்திரசிங்காசனத்திலே பரமாசனத்தில் முன் சொன்ன மகாலிங்க சொரூபமாயிலக்குபவராயும் சுத்தபடிகநிறமாயும் முப்பதிரண்டு லட்சணங்களேயு முடைத்தானவராய் ஐந்து முகமும் அம்முகங்கடோறும் ஞானசத்தி கிரியாசக்தி இச்சாசத்தி சொரூபமாயும் விசாலமாயிருக்கின்ற திரிநேத்திரத்தையுமுடைத்தானவராய் ஞானசந்திரகலேயோடுங்கூடி இருப்பவராய் ஐந்து வருணமாயிருப்பவாய் நாகாபரணராயும் சாந்தராயும் அர்த்த சந்திர ஜடாமகுடராயும் பத்து காங்களேயுடையவராயும் வலப்புறமோங்கு மைந்துகரத்திலும் சத்தி சூலம் கட்டுவாங்கம் வரதமும் இடக்காமைந்திலும் டமருகம் மாதுளம்பழம் நாகம் செபவடம் நீலோர்பல முடையவாாகவும் தியானஞ்செய்து இலிங்கபாவனையை விடுத்து வித்தியாதேகமாய் பாவித்து அஞ்சலி யஸ்யித்தினலே இலிங்கத்தில் பிரம்மாந்திராத வியாபகப் பிரகாரமாக உச்சரித்து மின்னின் சமுகம் அஞ்சலிக்குள்ளே யோகித்துத் தியானித்து பஞ்சமுகத்திலும் நேத்திரங்கொடுத்துப் புட்பங்களினலே கைகளே நிறைத்து அஞ்சலி பண்ணிக்கொண்டு மூலமந்திரத்தினல் துவாதசாந்த வளவாக உச்சரித்து சமனைந்தமான பாசசலத்தைக்கடந்து போய் நிஷ்களமாய் சர்வகாரணமாய் வியாபகமாய் தத்துவாதீதமாய் ஞானனந்த சொரூபம் பிரகாசமாய் தியானம் பண்ணி சிருஷ்டிக்கிரமமாக விந்துவினூடான மள்வாகக் கொண்டு வந்து அதில் நின்று அஞ்சலிக்குள்ளே யநேகங்கோடி சந்திரப்பிரகாசம் போலெழுந்தருளச் செய்து நேசித்து விந்துநாத சொரூபமாய் இலக்கியமாக விருக்கின்ற மூர்த்தியிலே ஆவாகன முத்திரையினலே மந்திரத்திறத்தினல் ஆவாகனஸ்தாபனம் பண்ணிதான சன்னிரோதனம் பண்ணிச் சுவாசகாந்தம் விண்ணப்பஞ்செய்து அனுக்ரகம் பெற்றவராய் அர்க்கியங்கொடுத்து இருகாங்களேயுஞ் சிரத்தின் மீது நியாயம்பண்ணி நாகத்வஜ மகாமுஷ்டிகாமாய்ச் செய்து திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் தேனு முத்திரை மகாமுத்திரை கோக

ர்ன முத்திரை, இலிங்கமுத்திரை நமஸ்காரமுத்திரை என்னும்பஞ்ச முத்திரையுங் கொடுத்து அந்தந்த ஸ்தானங்களிலே அர்க்கியபாத்தியங்களளித்து மந்திரவிபரமாய் அறுகு அக்ஷதை புட்பஞ்சாத்தி தூபதீபங்கொடுத்து பின்னும் ஆசமனற்கியங்கொடுத்து சாத்தியபுட்பத்தைக் கழித்து மறுபுட்பஞ்சாத்தி எண்ணெய்காப்பு முதலிய அபிஷேக திரவியங்களை மனதிலேபாவித்து அபிஷேகம் பண்ணினதாக ஒருபுட்பத்தினல் இலிங்கத்துக் கபிஷேகம்பண்ணிமெல்லிய பரிவட்டத்தினலே திருப்பொன்னுடை சர்த்தி, மந்திரத்தினல் ஒரு புஷ்பம்சாத்தி, மந்திரான்னம் நெய்வேதனம் பண்ணிச் சந்தனம் அக்ஷதை யறுகு தாமரைப்பூச் சாத்தி பொன்னினரை நாண் கௌபீனமேகலை உபவீதம் குண்டலம் ஆபரணம் விசித்ரவஸ்த்ரங்கள் கிரீடகேயூர மணியாபரணங்கள் தண்டை கிண்கிணி வெண்டயம் சிலம்பு முதலிய ஆடையாபரண பூஷணதிகளை மனதிலே பாவித்துச் சாத்தி மூன்றுதரம் மந்திரத்தினலே புட்பாஞ்சலிசெய்து புட்பஞ்சாத்தி கொன்றைமாலை முதலிய திவ்ய புட்பாலங்கிருதஞ்செய்து மணிநாதத் தொனிகள் செய்து மனோதமுத்திரையுங் கொடுத்து லயாங்கம்பூசித்து அர்ச்சித்து போகாங்கத்தைப் பூசிக்கும்படியாய் ஈசன்பமுதல் சக்தியோ சாதம் வரையிலும் நேத்திரமுகற் கவசம் வரையிலும் மந்திரங்களினலே போகாங்கம் பூசித்து அர்க்கியங்கொடுத்து ஈசானத்துக்கு தேனு முத்திரையும் தற்புருஷத்துக்குப் பரமமுத்திரையும் அகோரத்துக்கு திரிசூலமுத்திரையும், வாமதேவத்துக்கு மகாமுத்திரையும் சக்தியோ சாதகத்துக்கு சுருக்கு முத்திரையுங்கொடுத்து மற்ற அங்கங்களுக்கு லகார முத்திரையுங் கொடுத்து பஞ்சபிரமங்களும் இதய முதலிய அங்கங்களும் சிவனுடனே கூடியிருக்கிறவைகளாகப் பாவித்துதீப தூப முதலாய் சோடசோபசாரங்களுஞ் செய்து ஆசமனர்க்கியங் கொடுத்து திவ்யான்னங்களும் சித்ரான்னங்களும் பால் பழம் சர்க்கரை நெய் பலகாரங்களும் நானவிதமான கறிவர்க்கங்களும் வாசனைபொருந்திய ஜலமும்படைத்து நிரிக்ஷணதிசுத்திபண்ணி அர்க்கிய ஜலத்தினலே புரோக்ஷித்து மந்திரத்தினல் அபிமந்திரித்து திக்குபந்தனம் அவகுண்டனம் தேனு முத்திரையுங்கொடுத்து திவ்ய முத்திரையை தரிசிப்பித்து கையினல் நிவேசித்து பாவனை

செய்து தற்புருஷமுகத்திலே நிவேதித்து ஆசமனூர்க்கியங் கொடுத்து சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து அஞ்சலிபுட்பஞ்சாத்தி கற்பூரதீபம் கொடுத்து ஆனந்தாதிகளாலே தோத்திரம் பண்ணப்பட்டு சந்துஷ்டியாயிருக்கின்றவராகச் சிவனை தியானம்பண்ணி மூலத்தினாலே புட்பாஞ்சலித்தியஞ் சாத்தி,மகா முத்திரை பஞ்சமுத்திரையுங்கொடுத்து ஜெபவட்சதை நிரிட்சணாதி சுத்திபண்ணி அபிமந்திரித்து இடது கரத்திலே புட்பங்களை வைத்துக்கொண்டுஜெபமாலையினாலே நூற்றெட்டுரு ஜெபித்து புட்பத்தை வலதுகரத்தில் வாங்கி அர்க்கிய ஜலத்துடனே மந்திரத்தினாற் பத்துரு ஜெபித்துச் சாத்தி சுவாமிக்கு அக்கினி திக்கிலே சடுச்சாதனம்பூசித்து அதிற் சிவ குருவை ஆசனத்தினாலே ஆவாகனாதி ஜெபாந்தமாகப்பூஜித்து தோத்திரம் பண்ணிப் பின்பு சுவாமிக்கு மேற்புரத்திலே யோகபீடம் வித்தியாபீடம் பூஜித்து அர்க்கியமுங்கொடுத்து சுவாமிக்குப் புட்பஞ்சலி திரமாக நாமகரணம் இராமநாதாவென்று சாத்தி அநேகவேதமந்திர சுருதிவாக்யப் பிரமாணங்களாலே தோத்திரங்களுடனே சீதாதேவியார் பின்றொடர்ந்து வரும்படியாயும் தான் இலட்சுமணருடனே எழுந்திருந்து சகல தேவரிஷிகளும புடை சூழ்ந்துவர ஸ்ரீராமநாதனை முப்பிரதட்சணஞ்செய்து மகா அன்போடும் பூமியில் வீழ்ந்து அட்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடனே நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்திருந்து சிரத்தின்மேற் கரங்களைக்கூப்பிக் கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடி தேகமயிர்க்குச் செறிய வாய்குளற கண்ணீர்த்ததும்பி மலையருவி போற்றாரை தாரையாகப் பெருக அடிக்கடிகைகளை கொட்டி யாதுந்தோற்றாமல் எங்குஞ் சுயம்பிரகாசமாய் மகா ஆனந்தத்துடனே அன்பு பெருகி நிற்கும்போது அந்த ராமலிங்கதிலே யிருந்துகோடி சூரியப்பிரகாசம் போல் ஓர் தேஜசஸ்தோன்றி அதனோடும் மான்மழு சதுர்ப்புஜ காலகண்ட திரிநேத்ரசந்திர கெங்காதர ஜடாதாரியாயும் மகரகேயூர குண்டல மணிமகுடதாரியாயும், ஆடையாபரண பூஷணாதி அலங்கிருத அர்த்தநாரிபாகராயும், அரவாபரண கங்கண உருத்திராட்ச விபூதிகாரியாயும் மச்சத்தின் என்பு கூர்மத்தின் ஓடுவவராகத்தின் கொம்பு நரசிங்கத்தின் நகங்கள் புலியுடை ஆனையுரி பிரமகபாலம் முதலிய பக்தாளுடைய சிரமாலை வில்வக்குழை துளசிமாலை விருஷபவாகனத்தின்மீது பார்வதிசமேதராய் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் சித்த கின்னரர் காந்தருவர், கெணநாதர் சிவபத்தர்கள் புடைசூழும்படியாய் எழுந்தருளி ஸ்ரீராமச் சந்திரனைப் பார்த்துவாரும் இராமச் சந்

திராவென்றவுடனே பிரம்ஹத்தியானது காற்றோடு காற்றாய் தொலையப் பரமேஸ்வரன் கூறுவார். நீரிந்தக் கந்தமாதனதிதிலே சேது தநுக் கோடி தீர்த்தமாடி நம்மையும் விதிப்படி பூஜித்தமையினால் உம் முடைய பாபங்களெல்லாம் நீங்கி விட்டது.

இனிமேல் பூலோகத்திலே சேது தநுக்கோடி தீர்த்தங்களை விதிப்படியாடி நம்மைப்பூஜித்து வணங்கிய பேர்களினுடைய சகல பாபங்களும் விமோசனமாகி நம்முடைய பதங்களைப் பெற்று மோட் சத்தை யடைந்து பிரம்மானந்தத்தை யநுபவிக்கக் கடவார்களென் றும் வாக்களித்துப் பின்னுங்கூறுவார் இராமச்சந்திரரே நம்மை இக்கந்தமாதனத்திலே யாவொருவர் உம்மைபோற் பூஜிப்பார்களோ அவர்களுக்கு அநேக வரப்பிரசாதங்களும் இஷ்டகாம்மியங்களும் பிரம்மானந்தமும் பெருகி வாழக்கடவர்க ளென்றும் வாக்களித்துப் பின்பு அந்த ராமலிங்கத்திற்றானே அத்தேஜசுடனே ஐக்கியமாய் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி இராமநாதன்தெரிசனந் தந்து வரப் பிரசாதங்கள் அளித்ததைக் கண்டிருந்த சகல தேவரிஷிகளும் முநீஸ் வரரும் தபசிகளும் விபீஷணன் சுக்ரீவன் முதலிய வானராதிகளும் அவரவர்கள் தனித்தனியே மிருத்திகைகளை பாணித்து வேதாகம பிரகாரம் தப்பாமற் சிவபூசைசெய்து முடித்து அநேக தோத்திரங் கள் செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள் அப்போது ஸ்ரீராமச்சந்திரன் முதலானபேர்களெல்லாம் அப்படியே தோத்திரஞ்செய்துக் கொண் டிருந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ முனிவர்களே இவ்வாறிருக்கையிற் கைலாசத் தைப்போன்ற காசிமகா க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று இலிங்கங் கொண்டுவரச்சென்ற அனுமாரும ஈசுவரப்பிரசாதமாய் இரண்டுலிங் கங்களைக் கொண்டு மகாஜாக்கிரதையோடும் விசுவரூபங் கொண்டு கந்தமாதனத்திற்குவந்து ஸ்ரீராமச்சந்திரனையும் சீதாதேவியையும் லட்சுமணரையுஞ் சுக்ரீவனையும்கண்டு நமஸ்கரித்து பார்க்கும்போது சிவபூசை நடந்தேறி தோத்திரஞ்செய்துக் கொண்டிருப்பதை கண்டு வியசனங்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து கூறுவார் சுவாமி இராமச்சந்திர மூர்த்தியே நான் வீணே நெடுந்தூரம்போய் இலி ங்கங் கொண்டுவந்தும் பிரயோசனப்படாமற் போயிற்றே என்று

கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ச் சொரிய விடுத்து தேவரீருக்கு இந்த மன துண்டாகிய விதம் யாதோ அறியேன், அந்தோ நான் இந்த ஜன் மத்திலே இராகத்வேஷங்களுடனே கூடிக்கொண்டு ஊன்தின்னும் பொருட்டாய் இன்பதுன்பங்களையறியாத மர்க்கடபுத்திக்குச்சரியாய் நடந்து தேவர் இராட்சதாள் மனிதர்களாலே இம்சைகளை யடைந்து பிரகாசிக்கும்படியாய் எனது தாய் தந்தையர்கள் என்னைப் பயந்து வளர்த்துப் பரிபாலனஞ்செய்து வந்தவர்களாகிலும் இவ்வகைத் துன் பத்துக் கிடமாய்க் கரைகாணுமல் அலைந்து திரிந்த என்னை தேவரீர் தடுத்தாட்கொண்டு நான்பட்ட சிரமத்தையெல்லாந் தீர்த்து வெற்றி யடையும்படிக் கிருபைசெய்து அதனுல் அநேகங்கீர்த்திகளைப்பெற்று சுத்த வீரதத்துவத்தோடும் விளங்கும் என்னைப்பெற்ற பிள்ளையைப் போல் ஆதரித்துக்கொண்டுவந்திருக்க இப்போது அடியேன் என்ன குற்றஞ்செய்தேன் தேவரீராயினுஞ் சீதாபிராட்டியின் பொருட்டு இவ்வளவு பிரயாசையடைந்தும் சுக்ரீவர் விபீஷணர் முதலிய வானர வீரர்களியாவரும் அவரவர்கள் சுகமாய்ப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து கொண்டு வாழவேண்டுமென்றும், தேவரீர் பின் ஏவற்பணிசெய்து நடந்து வருகிருர்கள்,

அடியேன் என்னக்காரணத்தால் இதுவரையில் பணிசெய்துவ ந்தேன், மேலும், இவ்விடத்தில் சகலதேவர்களும், முனீஸ்வராளு ம் வானராதிகளுஞ் சுத்தவீரர்களுமாகிய கோடானுகோடி பேர்களி ருக்க அவர்களையெல்லாம் விடுத்து என்னைப்போய்ச் சிவலிங்கங் கொண்டுவரச் சொல்லி யான் கொண்டுவந்த பிறகு அதனை உபயோ கப் படுத்தாமல் என்னை அவமானப்படுத்தவோ நான் கைலாசவரைக் கும் போய்ச் சருகாகத் தேகத்தை யுலர்த்தி நிஷ்டைசெய்து வரப் பிரசாதத்தினுல் நான் இலிங்கங்கொண்டு வருவதற்குள்ளாக மணலை குவித்து என்ன அவசரநிமித்தமாய் பூசையைமுடித்தீர்கள், ஆயி னும் மகாலிங்கச் சொரூபத்தை முன்செய்த தபோபலத்தினுல் பூசை செயயும்படியான நன்மையும் புண்ணியமும்பெற்றிருக்க வேண்டும், அவ்வாறு புண்ணியங்கள் செய்யாத பேர்களுக்கு ஒருபோதுங்கிட் டாதென்று சுருதி வாக்கியஞ் சொல்லியிருப்பது என்னளவிலே பலித்ததென்று மிகவுந் துன்பத்தை யடைந்தவராய் பின்னுஞ்சொல் லுவார்.

தேவரீர் இப்படி நினைத்து அடியேனைக் கைவிட்டபோதே இனி என்னகதி யிருக்கின்றது, யான்செய்த பாபமே இப்படிவந்து சம்ப

வித்ததுபோலு மிருக்கிறதென்றும்தேவரீருக்கு ஊழியஞ் செய்யாத வுடலை வைத்திருக்கப் படாதென்றும் உயிரைமாய்த்தா லொழிய இத்துன்பந் தீராதென்றும் அனுமார் ஏங்கியேங்கி நெடுமூச்செறிந்து என்னமாய் முடிந்தது நம்முடைய சுத்தவீரத் தன்மையென்று வாய்விட்டலறி, ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய பாதாரவிந்தத்திலே வீழ்ந்து அடித்துமோதி என்பழியை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று கூக்குரலிட்டார். அப்போது ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியுங் கருணையோடு அநுமாரைக்கட்டி யணைத்தெடுத்து அவர்மேற்பட்டிருக்கின்ற தூசுகளைத்துடைத்துமுதுகைத்தடவிக்கொடுத்து சொல்லுவார் வாராய் அனுமானே, யான் என்னுடைய நிலையையும் என்னையன்றிநின்னைப் போன்றவர்களது நிலையையும் அறிவேன் அஃதெப்படி யெனில், உலகின்கண் ஆன்மகோடிகளுடைய உயிர்களெல்லாம் ஒன்றேயல்லாம் இரண்டிலேயே அதுபோல் உள்ளதை உள்ளதாய்ப் பார்க்கிறபோது நீ வேறு நான்வேறாக மாட்டாது.

ஆதலால் பிறப்பதும் இறப்பதும் முன்செய்த கன்மானுபவப்படியே நடக்கும், அவ்வினைக்கீடாய் நன்மை தீமைகளும் நரக சொர்க்கமுங்கிடைக்கும். இவ்வளவு காரியங்களும் நடத்தும்பொருட்டு சைதந்யமே எங்குந்தானாகவிருந்து நானாவிதமான பேதாபேதங்களெல்லாம் மனக்கட்டேயன்றி வேறில்லை, இதல்லாமலும் நீ என்றும் நானென்னும் பேதமுண்டோ, நான்செய்த தல்லவோ நீ செய்தது எங்குஞ் சுயம்பிரகாசமாயும் சுயஞ்சோதியாயும் ஆண் பெண் அலியல்லாமலும் ஆதியந்தமில்லாமலும் விளங்கிக் கொண்டிருப்பதுவே ஆத்துமசொரூபமாக்கும் அப்படிக்கொத்த ஆத்துமசொரூபமே நீயாய் தானவனுய்ப் பார்த்து விளங்காமல் அகங்காரமுறுவது சரியல்ல, ஆகலால் தருமத்தைமனதிலே சிந்தனைசெய்து அவகோசத்தையும் இந்திரியாதிநாட்டங்களையும் பொறுமையையுந் தவிர்த்துச்செவ்வையா யோசித்துப்பார்த்தால் சகலதேவர்களுந் துதிசெய்யப்பட்ட கர்த்தனுடைய பாதாரவிந்தத்திலே வந்தனைசெய்து வணங்கி தோத்திரஞ்செய்து உள்ளும்புறமாய் ஒன்றாய் நிறைந்த அதுவேசொரூபமாய் விளங்கப்பட்ட பிரமமே நிச்சயவஸ்துவாகவும் எல்லாம் பொய்யாகவும் கற்பனையுண்டாகிறபோது சைதன்யத்தின் அருள்யாதெனில்ஞரி

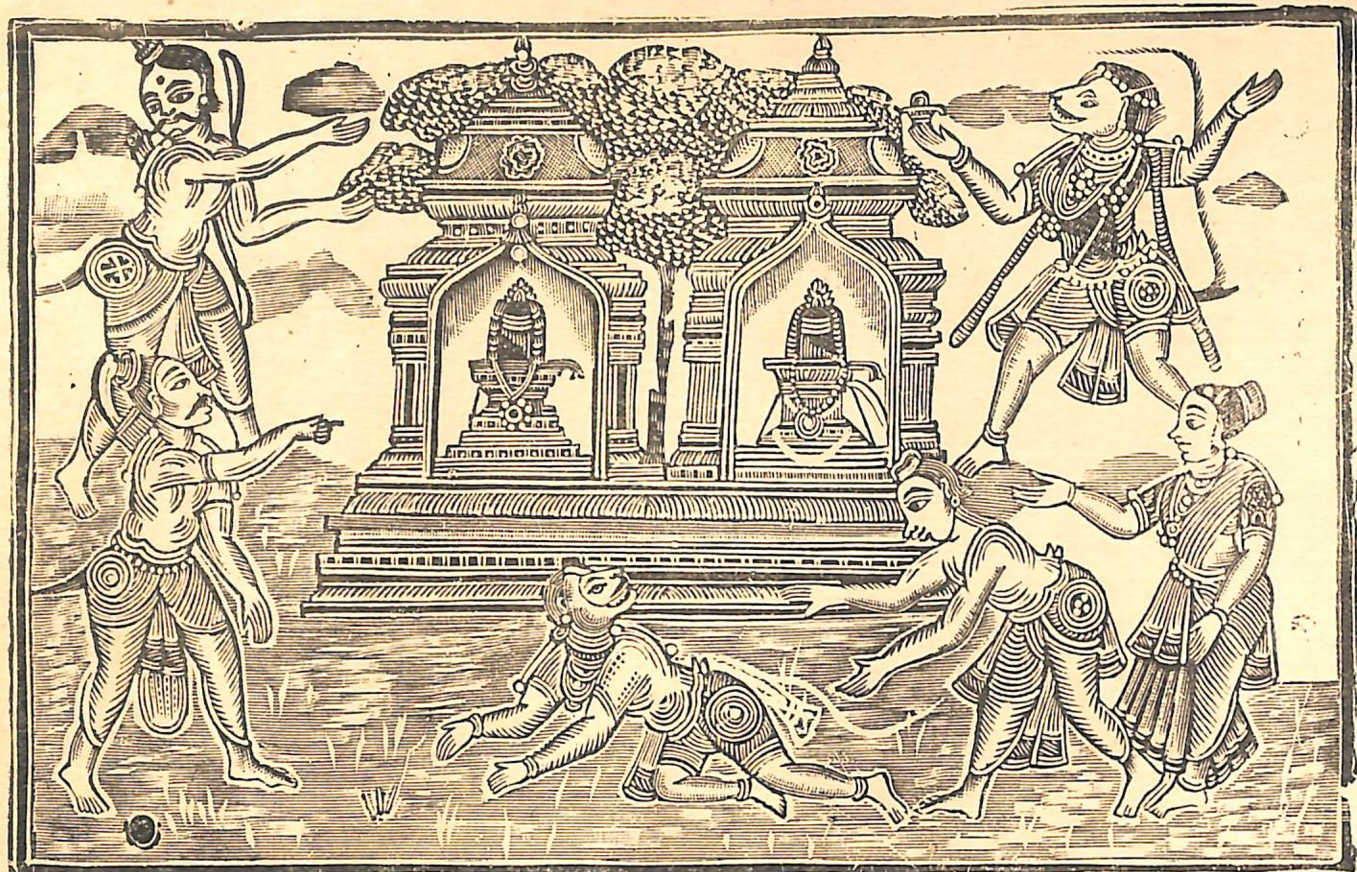
யப்பிரகாசத்துக்குமுன்னே அந்தகாரம் தோன்றியதுபோல ஆத்மாவுக்கு இல்லாத துக்கந்தோன்றி இருக்கின்றது. அவை யெதினுற்றோன்றியதென்றால் கருமத்தினாலே தன்னிடத்தில் தோன்றப்பட்டது அன்றியுங் கருமமேன்வந்ததெனில், காமக்குரோதங்களால் உண்டாயிற்று. காமகுரோதமேன் வந்ததெனில், அவமானத்தினால் வந்தது அவமானமெவ்வகை வந்ததெனில், அவிவேகத்தினால்வந்தது அவிவேகமெத்தன்மையாய் வந்ததெனில், அஞ்ஞானத்தினால்வந்தது அஞ்ஞானம் என்னவகையாய் வந்ததென்னில் தன்னை மறந்ததனாலே சம்பவித்ததானபடியால் ஞானமென்னும் அறிவில் அஞ்ஞானத்தையும் அபிமானத்தையும் போக்கினால் அவனுடைய ராகாதிகள்கெட்டு, நீயே நானென்னும் நானே நீயென்றும் சொல்வது தெளியும் அப்படி தெளிந்து பார்ப்பையேயாகில் இந்தகால தேசவர்த்மான மெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சுயம்பிரகாசமாய் வேறுபாடில்லாமல் தோற்றப்படும் அதைவிட்டுவிட்டு நீர் தாராங்காரத்தினால் உன்னைமறந்து இவ்வகைத் துன்பத்தை யடைகின்றது யாதுகாரணம்.

மேலும் யாவும் ஓரேமயமாய் விளங்குவதால் நீநானென்று இரண்டில்லையாதலால் இவையெல்லாம் பிராந்தியினாலே உண்டாக்கப்பட்டது மனத்தில் வேற்றுமையேயன்றி வேறல்ல ஆதலால் யான் உனக்கு வஞ்சகம் நினைத்து அவமானப் படுத்தவில்லை மேலும் ரிஷீஸ்வராளால் சிவலிங்கப் பிரதிட்டைக்கு நியமித்த முகூர்த்தம் தப்பிப்போகின்றதா யிருந்தமையாலும் நீ வருவதற்குக்காலந் தாழ்த்தமையாலும் இவண் சீதையின்கையினாற்பிடித்து விளையாடிய மிருத்திகையானது இலிங்கம்போலுந் தெய்வீகம் விளங்கியிருப்பதைக் கண்ட யாவரும் அதனையே பூசிக்கும்படியாய்ச் சொன்னதால் அவ்வாறே நானும் முகூர்த்தவேளை தப்பிப்போகின்ற தாகவிருக்குதென்று பூசைபண்ணியதேயன்றி வேறில்லை அப்படியிருக்க நீ இதனை யோசியாமல் வியாகுலப்படுவதும் கோபிப்பதும் தகுதியல்லஆதலால் நீ மிகவும் பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு கைலாசத்திலிருந்து கொணர்ந்த இலிங்கத்தை உன்னுடைய பெயரால் பிரதிட்டைசெய்து வணங்குவையேயாகில் உன்னைப் பற்றியபாபங்களெல்லாம் நீங்கும்படியாய் சாம்பமுர்த்தியின் கிருபையை பூலோகத்திலே சகலத்ராலும் உன்னாற் பிரதிட்டை செய்த அநுமலிங்கத்துக்கு முன்வணங்கிப் பின்பு நம்மாற்பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட இராமலிங்கத்தை

வணங்குவார்களாயின், அவர்களுக்குச் சகல பாபங்களும், சகல தோஷங்களும் பூத வேதாள பசாசகணங்களும் விலகி இட்டகாமியங்களைத் தருவதன்றியிலு மோக்ஷாந்ததமும் பெற்று வாழ்கக்கடவர்களென்று கூறிப் பின்னும் கூறுவார்.

ஓ அனுமானே, உன்னாற் கொண்டுவரப்பட்ட அனுமலிங்கத்தையும் இராமலிங்கத்தையும் துதிசெய்யப்பட்ட புண்ணியசாலிகளுக்கு எக்யங்கள், யாகங்கள் அநேக தானதருமங்கள் ஸ்தலதரிசனங்கள் இவையாவும் வேண்டுவதில்லை ஆதலால் இந்தக் கந்தமாதனத்திலே யான், சீதை லட்சுமணன் முதலியபேர்களோடும் பூசை செய்திருக்குஞ் சிவலிங்கத்திலே பரமேசுவரன் நிறைந்து விளங்குவதினும் உன்னாற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்திலே பரவேஸ்வரன் பிரதானமாய் விளங்கக்கடவதென்றும், ஸ்ரீராமச்சந்திரன் வரமளித்ததல்லாமலும் பின்னும் சொல்லுவார். வாரும் அநுமானே உன்னுடைய துன்பங்களெல்லாந் தீரும்படியாய் நீ கைலாயத்திலிருந்து கொண்டுவந்த சிவலிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்து வணங்குவையேயாகில் அப்படி வணங்கிய அநுமேசனையும் நம்மாற் பூஜிக்கப்பட்ட இராமேசனையும் ஆயிரம் யோசனை தூரத்திலிருந்து நினைக்கப்பட்ட பேர்களுக்கும் அநேகம் புண்ணியங்களுண்டாகி அஞ்ஞானமுதலிய பாசங்களெல்லாம் அற்றுப்பரமபதத்தை யடைவார்களென்று ராமச்சந்திந்ன் திருவாய் மலர்ந்து அநுமார் இலிங்கப் பிரதிட்டை செய்யும்படியாய்சொல்லஅப்போது மாருதி கூறுவார்.

சுவாமி இராமச்சந்திரமூர்த்தியே தேவரீர் பூஜித்த இலிங்கத்தைப் பெயர்த தெரிந்துவிட்டு அடியேன் கொண்டு வந்திருக்கும் மகாலிங்கத்தை எம்முடைய கையினாற் பிரதிட்டை செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட இராமச்சந்திரன் வாராய் அநுமானே இப்போது என்னாற் பிரதிட்டை செய்திருக்கும் இலிங்கத்தை பேதிக்கப்படாது ஏனெனில் அதுபாதாள பரியந்தம் தட்டுத் தட்டாய் வேரூன்றி எங்கும் வியாபித் திருக்கு மாதலால் உன்னால் அசைக்கப்படாது மேலும் முன்னொரு காலத்தில் இச் சிவலிங்கமானது அக்கினி மலையாக விருந்தபோது அதினுடைய அடியைக் கண்டாலும் மகம்மேரு முதலிய அட்டகுல பருவதங்களினது அடிமுடிகளை மாறி மாறி பிடுங்கி வைத்துக் கயிறு

திரித்தாலும், இவ்விலிங்கத்தை மாத்திரம் சற்றேனும் அசைக்கப் படாது மேலும் அப்படி உனக்கு அதிகபெலனிருக்குமாயின் நாம் செய்த சிவலிங்கபிரதிஷ்டையை யெடுத்துப்போட்டு நீ கொண்டுவந் திருக்கும் சிவலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்யென்று ஸ்ரீராமச்சந் திரன் சொல்ல அதைக்கேட்ட வாயுகுமாரன் மகா பூரிப்போடும் அவ் விலிங்கத்தை நோக்கி இந்தமிருத்தியாமணலைப் பெயர்த்தெரிவது எனக்கோர் பெரிய காரியமோவென்று தாவிக்குதித்து அங்குள்ள சகலதேவர்களும் ருஷீஸ்வரர்களும், முநீஸ்வரர்களும், யாவருங்கா ணும்படியாய் குபீலெனப்பாய்ந்து இராமலிங்கத்தைப் பிடித்தசைத் தார் அவ்வாரசைத்ததற்கு இலிங்கமானது அசைவில்லாததுகண்டு பின்னும் மிருத்திகையான இம்மணலுக்கு இவ்வளவு வலுவுளதோ வென்று அநுமாரானவர் தனது பஞ்சபூதங்களையுமடக்கிச் சுவாச பந்தனஞ்செய்து மகாபலத்தோடும் பலதரமும்அசைத்துப்பார்த்தார் அப்படி அசைத்தும் இராமலிங்கமானது அணுவளவும் அசையாம லிருப்பதுகண்டு ஆங்காரங்கொண்டு வாலைமுறுக்கிப் பற்களை நெற நெறவென்று கடித்து வாலிற் கட்டியிருக்கும் மணியானது கணகண வென்று சத்தாடம்பரஞ் செய்யத்தலைக்குமேல் ஆகாசவெளியைப் பார்க்க வாலைநீட்டிக்கொண்டு மகாகருவத்தோடும், இராமலிங்கத் தைப் பிடித்தசைத்தார்.

அப்போதும் அசையாததுகண்டு மகிமையறியாதவராய் மலை யைப்போலும் மரத்தைப்போலுமெண்ணி இந்த மிருத்திகையான மண்ணிலிங்கத்துக்கு இவ்வளவு வலுவாவென்று விசுவசொரூபங் கொண்டவராய் இரண்டுகரங்களையும் பூமியிலூன்றி வாலினன் இராம லிங்கத்தைச் சுற்றி இறுக்கி மகா கோபாவேசத்தையும் பூரணவலு வைக்கொண்டு ஆகாசவீதியில்வாழும் சூரியசந்திராள் நக்ஷத்திரங் கண் முதலிய உம்பர்களியாவருந் திடுக்கிட்டு நடுங்கும்படியாய் லாகு செய்து கால் இரண்டையு முயரத்தூக்கி வெகுபராக்கிரமத்தோடும் விசைகொண்டு அசைக்கிறபோது, பூமியந்தரசொர்க்கமென்னுமூன்று லோகங்களும் அஷ்டதிக்குகளும் அண்டசராசரங்களும் அஷ்டகுல பருவதங்களும் சப்தசாகரங்களும் எறும்பு முதலிய யானையீறு எண் பத்துநான்கு நூறுயிரஞ்சீவகோடிகளும் அசைவுகொண்டு அல்லோல கல்லோலமாய்ச்சுழன்றதேயன்றி ஸ்ரீராமச்சந்திரனல் பூசித்த இலிங்க மானது அசையாதது கண்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவராய்ப் பின்னும் வாலைமுறுக்கியிருக்கி விசைகொண்டு அசைக்கும்போது அநுமாரு டைய வாலானது நீண்டு நைந்து இளகிப்படிலொன்று அறுந்துவிட்

டது அப்படி அறுந்தவுடனே அவ்விராமலிங்கத்தின் வடபாரிசத்திலே கூக்குரலிட்டுத் தலைகுத்தாகக் கரணம்போட்டு விழுந்தார்.

அவையெப்படி யிருந்ததென்றால் முன்னொருகாலத்தில் வாயு பகவானுடைய பெலத்துக்குட்பட்ட ஆதிசேடன் மகாமேருவின் கொடுமுடியைப் பெயர்த்தெறிந்தா னென்னுந் தன்மைக் கிணங்க தானுமோர் கொடுமுடியைப்போல் அலறிக்கொண்டு விழுந்தமாத்திரத்தில் வாயினாலும் மூக்கினாலும் இரத்தங்கள் குபீர்குபீரென்று பெருக எலும்புகளெல்லாம் நொறுக்கிக் கண்விழி பிதுங்கிவிழுந்த அதிர்ச்சியினால்மண்டையுடைந்து பூமியானது பெலத்துவாசம்போற் பள்ளம்பட்டுத் தண்ணீரூற்றுவரையிலும் பேதித்து அதிலூறிய சலமும் இரத்தமும் நன்றாய்ச்சேராடிச் சமுத்திரத்தில் பிரவாகமாய்ச் சேர அப்போது அனுமாரானவர் தலைக்குப்புற்று நாக்கை நீட்டிக்கொண்டு மூர்ச்சையோடும் பூமியின்பேரில் அசைவற்றிருப்பதை தேவர்முதலியருஷிஸ்வராள் முநீஸ்வராள்வானராதிகள் யாவருங் கண்டு ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய அன்பையும் ஸ்ரீராமபிரானுடைய கிருபானந்தப்பெருக்கையும் நினைத்து புகழ்ந்துகொண்டாடி நின்றவர்களாய் ராமலிங்கத்தின்பேரிற் பாதிவால் சுற்றி யிருக்கப்பாதிவால் அறுப்புண்டதோடுங் கூப்பிடுதூரத்திற்போய்விழுந்து மூர்ச்சித்திருக்கும் அனுமாரைக்கண்டு நடுங்கி வெறுத்து யாவருஞ்சகிக்கமாட்டாதவர்களாய் துன்பக்கடலுட் டோய்ந்திருப்பதை இராமச்சந்திரன் கண்டு மிகவும்பதறிக் கண்ணீர் தாரைதாரையாய்விடுத்துக் கதறும்போது இலட்சுமணரானவர் வயிற்றிலும்வாயிலு மறைந்துக்கொண்டு புலம்ப சீதாதேவியுங் கோவென்றலரிப் பூமியின்மேற்சாய்ந்துபுரண்டு புரண்டழுது ஐயோ பாழுந்தெய்வமேயென்று வாய்விட்டலறி தன்னுடைய இரண்டு கரங்களாலும் அனுமாருடைய அங்கத்தை இரத்த வெள்ளத்தினின்றுந் தடவியெடுத்தாள்.

அவ்வாறு அம்மனவள் எடுத்துப் பார்க்கும்போது அனுமாரானவர் நைந்துகுழைந்து சுருண்டிருப்பதைக்கண்ட வானராதிமுதலியயாவரும் ஐயையோவென்று அபயமிட்டு முகத்திலறைந்து கோவென்றழுதார்கள் அதுகண்ட இராமமூர்த்தியும் அனுமாரைத் தோளோடே சேர்த்தணைத்துக்கொண்டு இக்கன்ராவியைப்

பார்க்கவா இருந்தோமென்றும் மாருதியின் தலையைத்தூக்கி தனது மடியின்பேரில் உட்காரவைத்தபோது அம்மடியில் நிற்கமாட்டாது சோர்ந்து சாய்வதைக்கண்ட சீதாதேவியானவ ளடித்துமோதி விழுந்து எழுந்திருந்து தனது இருகரங்களாலும் அநுமாருடைய தலையெத் தாங்கிக்கொள்ள ராமச்சந்திரன் முதலியயாவருமநுமாருடைய தேகத்திற் படிந்திருக்கும் தூசுகளையும், இரத்தங்களையும் துடைத்து, ஆ எங்கள் தெய்வமே என்றும் எங்களையனே என்றும் கண்மணியே என்றும் துக்கித்துக்கூவி, அந்தோ பம்பையாற்றங் கரையில் எங்களை நட்புக்கொண்ட நாள்முதல்சுக்ரீவன்முதலிய வானராதிகளை யெல்லாஞ் சேர்ப்பித்து வைத்து உனதுதாயாகிய அஞ்சனாதேவியையும் தாதையாகிய வாயுபகவானையுமறந்து எங்களைச் சதமென்றெண்ணியிருந்து எங்களெண்ணப்படி நடந்துவந்த உன்னை எப்போதுகாண்போம் ஐயோ உனதுவாய்திறந்தோர் வார்த்தை பேசாயோ கண்ணைத்திறந்து பாராயோ எங்கள் பொருட்டாய் நைந்துமெலிந்தனையே மகேந்திரகிரியினின்று மெழுந்த நினதுகால்களும் இலங்கணியைச் சம்மாரஞ்செய்துதிருவாழியைக் கொண்டுபோய் கொடுத்த கரங்களும் இலங்கையைச்சுட்டு சாம்பலாக்கியவாலும் அசோகவனத்தில் பஞ்சசேனாபதிகள் முதலிய இராக்ஷதவீரர்களை வெற்றிக்கொண்ட புஜபலபராக்கிரமங்களும் எங்கேயடக்கினாய் அப்பனே எனதாருயிர்த் துணையாகிய நீ மூர்ச்சித்திருப்பதைப் பார்த்துசகிக்கவும் காலமாயிற்றே என்று பின்னுங் கூறுவார்.

ஆ எனதுசெல்வமே விபீஷணனை யடைக்கலங் கொள்ளும்படி பாயனேக நீதிவாக்கியங்களை யெடுத்தோதிய விவேகசாலியாகிய உனக்கு எவ்வளவுந்தோற்றாமல் இப்படியவதிக்குள்ளாய் அயர்த்தனையே யென்றும் நான் இராவணனைச் சங்கரித்து வெற்றிமாலை பூண்டது நின்வலுவாலன்றி வேறில்லையென்றும் ஐயோ என்னிருகண்மணி போன்ற உன்னை இவ்விடத்திற் பறிகொடுத்து விட்டு அயோத்தியா புரிக்குப் போய்ப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு அரசாட்சி செய்து வாழவும் மனமெழுமோ வநுமானே எங்களை அயோத்தியா புரியிற் றம்பிமார் தாயாருடனே கொண்டுபோய் சேர்த்துப்பார்க்காமல் இப்படிநாங்கள் பரதவிக்கப்பார்க்கின்றனையேயென்றும் ராமச்சந்திரர் புலம்பிக்கண்ணீராறுபோற் பெருகவும் அதுகண்ட சீதாதேவி முதலாகிய பேர்களு மழுது புலம்புங்கண்ணீரும், அநுமார் தேகத்தில்வீழ்ந்து தேகத்தின்மயிர்க்கால்கடோறும் புகுந்து அதனால

வரடைந்த தாபசோபங்கள் தீர்ந்து உடம்பில் வலுவுபொருந்தி யசைவு உண்டாகிக் கண்களை விழித்துப்பார்த்து ராமச்சந்திரன், சீதாதேவி இலட்சுமணப் பெருமாள் முதலானபேர்களினுடைய கண்ணீரால் ஸ்நானம்பண்ணப்பட்டதினு லக்கந்தமானத்தில் விளங்கும் இராமநாதரைத்தொட்டுப்பிடுங்கி எறியவேண்டுமென்று நினைத்து அபசாரஞ்செய்தபாபமும் விமோசனமாகி அஞ்ஞானங்களெல்லா மகன்று ஞானோதயமாகி எங்குஞ் சச்சிதானந்த மயமாய்த் தோன்றப் பட்டதினாலே ராமச்சந்திரமூர்த்தியையும் சீதாபிராட்டியாரையும் தோத்திரங்கள்செய்து வணங்கிச் சகஸ்ரநாமங்களையும் தசாவதாரங்களை ராமச்சந்திரனுடைய கருணாநிதிப் பிரவாகங்களையும் சொல்லித்துதித்து அடியேன்செய்த வபசாரங்களைப் பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டியதென்று ராமச்சந்திரனது பாதகமலங்களை வணங்கி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து நின்றுரப்படி நின்ற மாருதியைச் சகலத்ராளும் கண்டு சந்தோஷித்துக் கொண்டாடினார்கள்.

அதுகாலையில் ராமச்சந்திரனும் அநுமானைப்பார்த்துக் கூறுவார் வாரும் அநுமானே நாம் மகாரிஷிகள் வாய்மையின் வண்ணம் சீதை கரத்தினால் பிடித்துப்பாவித்த சிவலிங்கத்தைப்பூஜித்து இருப்பதின் மகிமையறியாது இறுமாப்புக்கொண்டு கோபித்துக்துக் கொள்ளலாமோ, அதன்றியும் நான்பூஜித்த இராமலிங்கத்தை முப்பத்துமுக் கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ருஷிகளும்கருடகாந்தர்வ சித்தவித்தியாதர ருரகராகாயவாசிகள் போக பூமியர்முதலிய சிவகணங்களும் பிரம்மாவிஷ்ணுருத்திரன் முதலாகியபேர்களும் ஒன்றுய்க்கூடி பேதிக்கவேண்டுமென்றாலும், பேதிக்கக்கூடுமோ அப்படியிருக்க நீ சிறுபிள்ளை புத்தியாய் வீணே இப்படிக்கொத்த துர்ப்புத்தியை நினைந்து துயருற்றனையே ஆயினும் உனக்கு இன்னம் கூறுகிறோம்.

யாதெனில் இப்போது என்னால் இறக்கப்பட்ட இலங்கைவேந்தனானவன் முன்னொருகாலத்தில் என்னையனுகிய சாம்பவமூர்த்தியானவர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகைலாசத்தை பெயர்த்தெடுக்க வேண்டுமென் றெண்ணங்கொண்டவனுய் அவன் பட்ட பாடுகளையெல்லாம் நீ கேட்டறிந்தில்லையோ, இஃதல்லாமலும் அந்த பர

மேஸ்வரன் தேவர்களை கெருவபங்கஞ்செய்யவேண்டி ஓர் துரும்பையெடுத்து முன்னெறிந்து பேதிக்கச்சொன்னபோது சகலதேவரும் ஒருங்குகூடி யெடுத்தும், உனது தந்தையாகியவாயுபகவான் மகாவலிவுங்கொண்டு சூறுவளிவாய்த் தன்னுடையபூரணவலுவோடு சுழன்று சுழன்றடித்தும், பேதிக்கப்படாததை யாவருங்கண்டு மயங்கி தயங்கி நின்றனரே யன்றி அத்துரும்பை யசைக்கக்கூடாதவைக்கு அவனசையாமல் அணுவசையாதென்னும், ஓர்வதந்தி தேவர்களால் உண்டாக்கி யாவரும் வணங்கி தோத்திரஞ்செய்தனை நீகேட்டதில்லையோ மேலும் இச்சதுர் புவனமும், அண்டபிண்ட சராசரமும் விளங்காநின்ற எறும்புக்கடையானைமுதல் என்பத்து நான்கு நூறுயிரஞ்சீவாத்மாக்களிலும் நிறைந்து எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல எங்கும் வியாபகமாய் உள்ளும் புறமும் ஒன்றுய் ஆதிமத்யானந்த ரகிதமாய் திரிநேத்திரதாரியாய் விளங்காநின்ற கர்த்தனுடையமகிமைகள் உனக்குத் தெரியாததுண்டோ அந்தோ நவவியாகரண பண்டிதனுகிய உனக்கு நாம் சொல்லவேண்டியதென்ன விருக்கின்றது, மேலும் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் எவ்வண்ணமிருப்பாரெனில் காலனுக் காலனுகவும் கருதித் துதிப்பவர்களுக் கெளியனுகவும் இருப்பவனை யறியாமற்செய்த அபசாரத்துக்குப் பொறுதவராய் உனக்கு இத்தன்மையாகிய துன்பங்களைச்செய்தார். ஆயினும் நீசெய்த அபசாரத்தை அக்கடவுள் எப்போதும், அவர் திருவுளத்தில் வையார் ஏனெனில் அடியர்களானேர் தீங்குசெய்தால் அன்னவரைத் தண்டித்தும், பாங்குசெய்தவர்களைக் கடாட்சித்து வரும் பக்குவத்தை யுடையராதலால் நீசெய்த பிழையைப் பொறுத்து கருணைகடாட்சஞ் செய்வரேயன்றி கைவிடமாட்டார்.

ஆதலால் நீவிழுந்த அதிர்சசியினுலுண்டாகிய பிலத்வாரமானது பூலோகத்திலே உன்பெயரால் உண்டாக்கப்பட்டதீர்த்தமெனச் சிந்தித்து, அதில் தீர்த்தமாடும் பேர்களுடைய பாபங்களையெல்லாங் கெடுத்துப் புண்ணியங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும், யஃதெப்படியெனில் அவ்விடத்திலே ஊறியிருக்குஞ் சலமானது ஆதிபரமேஸ்வரனுடைய சடாடவியில் விளங்கும் கௌரிகங்காபவானி கௌதமியென்று சொல்லப்பட்ட நாமதேயங்களை யுடைய கங்கையானவள் பாதாளவாகினியாய் புறப்பட் டிருப்பதனுலே அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கும்பேர்களுக்கெல்லாம், ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்த பலன் கிடைக்கும், இதல்லாமலும் கங்கை,யமுனை, சரஸ்வதி

யென்னு மிம்மூன்று நதியினும் தீர்த்தமாடினல், எவ்வளவு பலன் கொடுக்குமோ அவ்வளவு பலனைக் கொடுக்கும் அதன்றியும் நீவிழுந்த விடத்திற் பெருகியிருக்கும் தீர்த்தம் அநுமந்த தீர்த்தமென்று உன்பேரால் இதுமுதல் பூலோகமுள்ளவும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அதல்லாமலும அந்த தீர்த்தக்கரையில் பிதுர்க்களைக் குறித்து திலதர்ப்பன சிரார்த்த பிண்டங்கள் யாரொருவர் செய்கின்றார்களோ அவர்களுடைய செயலை நம்மால் அளவிட்டுச் சொல்லப்படாது மேலும் உன்னாலுண்டா யிருக்கும் அநுமகுண்டத்திலே சிரார்த்த பிண்டங்கள் செய்யாமல் மற்றவிடங்களிற் செய்வாராயின் அன்னவர்களை அவர்களுடைய பிதுர்க்கள் கோபித்து விரும்பமாட்டார்கள்.

ஆதலால் அவ்வளவு மகிமையுடையதாய் விளங்குமத்தீர்த்தத்திலே முழுகாதபேர்களும் சிரார்த்தஞ்செய்யாத பேர்களும் மகா பாவிகளென்று சொல்லப்படுவார்கள், இதல்லாமலும் அத்தீர்த்தத்திற் தண்ணீர் முகந்து திலதர்ப்பணஞ்செய்தால், அன்னவரைப் பயந்த மாதா பிதாக்களுக்கு நெய்யினல் தர்ப்பனம்செய்த தற்கு சமானமாய் ஒப்புக்கொண்டு சந்தோஷத்தோடும் வாழ்த்துவார்கள் இஃதன்றியும் உன்னாற் பிரதிட்டைசெய்து பூஜிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமும் அவ்வாறே மகிமையோடும் விளங்கிக்கொண் டிருக்கும் அதினும் நம்மாற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட இராமலிங்கத்துக்கு நீசெய்யப்போகின்ற மகாலிங்கமானது முதன்மையாய் விளங்கும் அப்படி விளங்குவதன்றியும் அந்த மகாலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் நைவேதன முதலிய சோடசவுபசாரங்களும் முன்னவாய் நடந்து பின் இந்தக் கந்தமாதனத்திலே நாம் பிரதிட்டைசெய்யு முன்னம் கவுதமராலும் அகஸ்தியராலும் பூஜிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அத்வபூர்வ மகாதேவரென்னும் இரண்டு லிங்கத்திற்கும் அபிஷேக ஆராதனை முதலியவை நடந்து அதன்பிறகு நாம் பூஜிக்கப்பட்ட ராமநாதனுக்கும் பூசை நடக்கும்படியாய் வரமளித்தோமாகையால் நீகொண்டு வந்திருக்கும் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து வணங்கென்று மகா சாந்தகுண சாலியாகிய இராமச் சந்திரமூர்த்தியார் சொல்ல அதைக்கேட்டவர் மனமகிள்ச்சியடைந்து ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியாற் பிரதிட்டைசெய்த இராமலிங்கத்துக்கு வடபாலாகத் தான்கொண்டுவந்த சிவலிங்கத்தில் ஒன்றைப்பிரதிஷ்டைசெய்து லோகோபகாரமாய் பூஜித்து மற்றொரு லிங்கத்

தை தன்னுடைய ஆத்மாநுபமாய்ப் பூஜித்து வணங்கி தோத்திரஞ் செய்தாராதலால் ஓ நைமிசாரண்யர்களே முன்னர் அனுமானுடை யவாலினல் மூன்று சுற்றுகச்சுற்றப்பட்டு இழுத்தகாலையில் அந்த ராமலிங்கத்துக்கு மூன்று இரேகைபோல் வடுத்தோன்றி இருப்ப தனல் யாவருங் கண்டறியலா மென்று சூதமாமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் மெத்தவும் பிரம்மானந்தங்கொ ண்டு சுவாமி தேவரீர் இதுவரையிற் சொல்லிவந்த புண்ணியகதை களில் இவை மிகவும் மகிமை தங்கியிருப்பதை நோக்கின் தேவர் களுக்கு இம்சையைத் தந்தும் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியினுடைய மனதையும் வருந்தச்செய்ததால் அச்சண்டாளனுகிய ராவணனைக் கொன்றதோஷம் ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு தீரவேண்டியதால் சிவலி ங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்தாரென்றுஞ் சொல்லியதால் அப் படி யவனை வதஞ்செய்த நிமித்தம் இராமச்சந்திரனுக்கு பிரம்ம ஹத்தி வருவதற்கு அவன் பிரம்மகுலனுக விருந்தாலன்றோ சம்ப விக்கும் ஆதலால் அவ்வரக்கனுடைய வரலாற்றையும், தசரத தநய னுகிய ராமாமூர்த்திக்கு பிரம்மஹத்தி அணுகிய விதத்தையுந் திரு வாய் மலர்ந்தள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமாமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

இராமச்சந்திரன் அர்ச்சனை செய்த சரித்திரம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது.

பிரம்மஹத்தி தீர்ந்த சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே சத்யலோகத்தின் கண் வெண்டாமரை யாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரம்ம தேவனுடைய புத்திரரான புலத்தியமஹ ரிஷியிடத்திலே மகா புண்யகுணவேத நீத ஒழுக்கத்தோடும் ஓர்புத்திரன் தோன்றி விச்சிரவாவென்னும் பெயர் பூண்டு சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்னுந் திரிலோகங்களும் மதிப்பதற்குரிய பெருந் தவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் பாதாளலோகத்தில் வாழும் இராட்சதர்களில் மகா பலசாலியாயும் அதிவீர பராக்கிரமனுகியுமிருக்கும் சுமாலியென்பவன் பூலோகமுழுவதும் சஞ்சாரஞ்செய்து கொண்டு திரிபவன் தனக்குள் தானே நமது குலத்தை அபிவிர்த்தியாகச் செய்யவேண்டு மென்பதற்கு மிகவும் ரூபலாவண்யமுள்ள தனதுகுமாரத்தியின் வயிற்றிற் பிள்ளைகள் பிறக்கவேண்டி அவளுக்கிசைந்த மணாளனுகவும் பலசாலியாகவுந் தபோபலன்களை யுடையவனுகவும் இருப்பவனை தேடிப்போக வேண்டுமென்று எண்ணங் கொண்டவனுய் தன் புத்திரியை உள்ளங்கையிலேந்திக் கொண்டு பூமியந்திரசுவர்க்க மெங்குந் தன்மகளுக்கேற்ற புருஷன் கிட்டாமையால் காற்கொண்ட மேகமானது மின்னலோடுங்கூடித் திரிந்தாலெப்படியோ அப்படியே திரிகிறபோது ஓர்நாள் குபேரன் ஆகாசமார்க்கமாய் விமானத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறபோது அக்குபேர னுடைய ரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தையும் விமானத்தையுங் கண்ட சுமாலி என்பவன் ஆச்சரியமடைந்து இவ்வகைப்பட்ட புருஷாளுமிருக்கின்றார்களோ வென்று யோசித்தவனுய் இவனைப்போல் நமதுகுமாரத்தியின் வயிற்றிற் பிள்ளைகள்பிறந்து அப்பிள்ளைகளினுல் இவ்விமானமும் பறிபட்டு இவனும் புறமுதுகிடும்படியான வலுவும் வரப்பிரசாதங்களும் பெற்ற பிள்ளைகளாக இருக்கவேண்டு மென்றும், எண்ணங்கொண்டவனுய் தனது புத்திரியைப் பார்த்துச் சொல்லுவான்.

வாராய் என்குலக்கொழுந்தாகிய கைகேசி யென்னுங் கண்மணியே உன்னுடைய ரூபலாவண்ய சவுந்தரியங்களை மேனகை, ரம்பை, ஊர்வசி திலோர்த்தமை முதலியபேர்கள் கண்டால் நாணித்

தலைகுனிந்தோடவு மிருப்பதோடும் மகாலட்சுமியும் சந்தோஷப்படும் படியாகவும். நினது பூரணசந்திரோதயம் போன்ற முகாரவிந்தத்தைக்கண்டு மணிவண்ண நிறத்தையுடைய வண்டுகளானவை ஓடிவந்து தாமரை மலராக்குமென்று மதுக்களைபருந்தும்படி தேம்பாடி மருண்டோடிப்போகவும் இருப்பதனாலே உன்னை யாவர்கள் கண்டபோதிலும் மோகிப்பார்கள் அப்படிமோகிப்பவர்களுக்கெல்லாம் கொடுப்பது அழகன்றேயென இருப்பது யாதுகாரணமெனில் உலகின்கண் ஒங்கும், உயர்வாகிய இரத்தினத்தை அதற்கேற்ற பசும்பொன்னோடிஞ் சேர்த்தணைத்தால் பிரகாசத்தைகொடுக்கும் அப்படியல்லாமல் மாற்றுக்குறைந்த பொன்னிற்சேர்த்தா லழகுபடாததால் யான் உன்னை உனது சவுந்திரியத்துக்குத் தக்க புருஷனைக்கண்டு அவனிடஞ் சேர்த்துவைக்கவேண்டுமென்று இதுவரையிலும் வைத்திருந்தேன் அதுவுமல்லாமல் லோகத்திலே பெண்களைப் பெற்றவர்களுக்கு மனமானது எப்படி இருக்குமென்றால் பெண்ணுக்குக் கிடைக்கும் புருஷன்கல்வித்திறனும் புஜபலபராக்கிரமத்தினும் ஐசுவரியத்தினும். மிகுந்தவனாகவிருந்து அப்புருஷனைக் கூடிவாழும் விபவத்தைக்காண்பதே பெற்றவர்களுக்குப் பெருமையாம். அப்படி வாய்க்காமல் நிஷேதமானவனைக்கூடி வாழ்ந்தால் துன்பமே சம்பவிக்கும் இதல்லாமலும், தின்னப்பட்டவனுக்கு ஒருவஸ்துவைக் கொடுக்கவேண்டுமேயன்றித் தின்னுமல் எறியப்பட்டவனுக்குக் கொடுக்கப்படாது.

ஆதலால் உனக்கேற்ற புருஷனை என்கண்ணிற் காணுமளவும் உன்னைவைத்துப் பாதுகாத்துக்கொண் டிருக்கின்றேன், மேலும், உன்னைக் கண்டபேர்களுக்கு தேவாமிர்தத்தைக் கண்டதுபோல் இச்சையிருந்தும், அன்னவர் இச்சையற்றவர் போலிருப்பது யாதுகாரணமெனில், நான் உன்னைக் கரத்திலேந்திக்கொண்டே திரிவதால் யாவருங்கண் டச்சமுறுகிறார்கள், ஆனதால் யான் உனக்கோர் உண்மை சொல்லுகின்றேன் அது யாதெனில் பிரமன் பேரனாகிய விச்சிரவாவென்று சொல்லத்தக்கவன் மகா சவுந்தரியத்தையும் புஜபலபராக்கிரமத்தையும் உடையவனாய் அதோ அந்தவனத்திலே தபஞ்செய்துகொண்டு இருப்பதால் நீ அவனிடத்திற்போய் அவனை நட்புக்கொண்டு சேர்ந்திருப்பாயாகில், மகா பலசாலிகளாகிய பிள்ளைகளைப்பெறுவாய், அப்பிள்ளைகளாலே அண்டபகிரண்டங்களை யெல்லாம் ஓர் குடையின்கீழாண்டு களிப்பெய்தலாமென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட குமாரத்தியானவள் மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடனே விச்

சிரவாவின் பேரிற்றணியாக் காதலைகொண்டு அன்றுமாலைப்போதில் பிரயாணப்பட்டு ஓமகுண்டத்தக்கினி முன்பாக சூரியபிம்பம்போற் பிரகாசித்துக்கொண்டு நிஷ்டைசெய்திருக்கும்விச்சிரவாமாமுனியின் முன்பாக வந்துநின்றாள். அதெப்படியிருந்ததெனில் ஆகாசத்தி னிடையில் விளங்கப்பட்ட மின்போன்ற தேகத்தையுடைய கைகேசி யானவள், மகாசவுந்தரியமுள்ளவளாயிருந்தும் நாணமுற்றவளாக விருந்தும் நாணமற்றவளாய் நின்றதைக்கண்ட. விச்சிரவா ஊழ் வினைப்பகுதியால் அன்னவளை ஏறிட்டுப்பார்க்கும்போது, அதை யுணர்ந்த கைகேசியானவள் புன்னகைபோடுந் தனது காற்பெருவிர லினாலே பூமியைக் கீறிக்கொண்டே நின்றாள், அவ்வகை நிற்பவளைக் கண்ட விச்சிரவாமுனிவர் கூறுகிறார்.

வாராய் அதிரூபலாவண்யமுள்ள சவுந்தரியே, நீயார் உன்தகப் பன் பெயர்யாது நீ இங்குதனித்து வருவதற்குக் காரணமென்ன, சொல்லுவாயென்று கேட்க, அப்போது கைகேசியும் அவரு டைய பாதகமலங்களிற் பணிந்து நமஸ்கரித்து கைகளைக் கட்டிக் கொண்டுசுவாமி அடியாள் பாதாளலோகத்திலே வாழப்பட்டசுமா லியினுடைய மகள், என்பெயர் கைகேசி என்று சொல்லுவார்கள் ஆதலால், யான் எனது தந்தையினது உத்திரவின்படி புத்திரபாக் கியம் வேண்டித் தேவரீரை நாடிவந்தபடியால் தேவரீர் கிருபை செய்து ஆட்கொள்ள வேண்டுமென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டவிச் சிரவமாமுனிவர் ஓர்மாத்திரைப் போதுவரையிற் சமாதியிலிருந்து பூர்வகன்மானுபவ லோகாரூடப் பிரவிர்த்திகளை யறிந்துகொண் டவராய், கைகேசியைப் பார்த்து ஓ பெண்பாவாய் நீ இப் போது சொன்ன காரியங்கள் சரியே ஆதலால் நீயும் நல்ல குழந்தைகளைப் பெற்றுச் சந்தோஷத்தை யடையவேண்டி யிருப் பதால், இப்போது நீ வந்தவேளை சரியாகவில்லை ஏனெனில் சூரி யப்பிரகாசமடங்கி அச்சூரியன்மேற்றிசையிற்மறைந்ததாலும் நாம் நிஷ்டைதெளிந்து விழித்துப்பார்த்தாலும், அக்கினிக்கோத்திர தொடங்கி முடிக்கும் வேளையாதலாலும், அவ்வேளையிலுன்னைக் கண்டதனாலும் இப்படி நான்குவிதமாக உன்வயிற்றிற் பிள்ளைகள் பிறப்பார்சள். அப்படி ஜனிப்பததிலும், அவாகள் இராட்சதாளா ய் கயவாளியன் சேர்க்கையாய் தூர்புத்தியுடையவர்களாய்பிறப் பார்கள். அது எதினாலெனில் லோகத்திலே எந்த வுயிர்களுக்கும்

கருத்தரிக்கின்ற நேரப்பலனும் இடம்வலஞ்சேர்ந்த பலனுங் கண்டு கொண்டு களித்தபலன் எப்படியோ அப்படியோ பிள்ளைகள் பிறக்கு மாதலால் இப்போது நீ நம்மிடத்திற்குவந்த நேரத்தின்பலன் மாலைப் பொழுதானபடியினாலே இராட்சதளாகப் பிறந்தும் நாம் உண்மை யான ஞானநிஷ்டையை விடுத்து மாயப் பிர பஞ்சத்தை நோக்கி விழித்தபடியினாலே யவர்கள் மாயையடைந்து துர்நடத்தைக் குரிய வர்களாக விருப்பார்.

அதன்றியும் நாம் அக்கினிஹோத்திரந்தொடங்கி முடிக்கும் வேளையாதலால் வேத சாஸ்திர ஞானப்பயிற்சியுடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள், பிறகு பெண்பிள்ளையாகிய உன்னைக் கண்ட பலன் அவர்களெல்லோரும் பெண்ணினால் ஜீரணிக்கத் தக்கவர்களாகவும் உன்வயிற்றிற் பிறப்பார்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட கை கேசியானவள் கூறுவாள் சுவாமி அடியாள் தேவரீருக்கு பெறுகிற பிள்ளைகள் இராக்ஷதர்களாகவுந் துன் மார்க்கர்களாகவு மிருந்து, அழிந்துபோவது நலமல்லவே அவ்வாறில்லாமல் சற் புத்திரராகவு ம் தேவர் முதலியயாவரும் வணங்கத்தக்கவர்களாகவும் புசபலப ராக்ரம சாலிகளாகவும் பிறக்கும்படியாய்க் கட்டளையிட வேண்டு மென்று வணங்க, அதற்கு விச்சிரவா, ஓ பெண்கள் நாயகமே, யாம் என்செய்வோம் நீ என்னிடம்நோக்கிவந்த வேளையினது பலன் அவ் வண்ணமிருப்பதால் நீ பெறுகிற பிள்ளைகளில் இயளையபிள்ளை நல்ல குணசாலியாகவும், வேத நீத ஒழுக்கமுடையவனாகவும் நம்போல்பக வத்தியான முடையவனாகவும், குபேரசம்பத்தையுடைய வனாகவும் சிரஞ்சீவியாகவும் வாழ்ந்திருப்பான் மற்றபிள்ளைகளெல்லாம், நாம் முன்சொன்ன தெப்படியோ அப்படியே யிருக்குமென்று விச்சிரவா சொல்ல, அவ்வாய்மையைக் கேட்ட வுடனே கை-கேசியுஞ் சந் தோஷப்பட்டவளாய் அப்முனிவரிடத்திற் சேர்ந்து பணி விடை செய்து மகிழ்வுற்றிருந்தாள்.

அப்படி யிருக்கின்றநாளில் விச்சிரவாமுனிவ ரருளிய வாறு போல் நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்றும். அப்பிள்ளைகள் வளர்ந்துசக லகலையினும் வல்லவர்களாய்த் தேர்ந்து, தவங்கள்செயது அநேக வரப்பிரசாதங்களைப்பெற்று இலங்கையிலிருந்து திக்குவிஜபஞ் செ ய்து, குபேரனைச்செயமபண்ணி, புட்பகவிமானமுங் கைக்கொண்டு சகல தேவர்களையுந் தமது கைவசப்படுத்திக் கொண்டு எங்குந் தானாய் வியாபித்து ஒப்பொருவரில்லாம லிருக்கின்றபோது முனி

வர் சொற்படி இவர்கள் பெண்ணால் அழியவேண்டிய காரணார்த்த மிருப்பதால் அப்பிள்ளைகளில் இராவணனானவன், ஸ்ரீராமச்சந்திரன்தேவியாகிய சீதாபிராட்டியைச் சிறைசெய்த நிமித்தம் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தமது தம்பியோடும் வானரப்படைகளைச்சேர்த்துக் கொண்டுபோய், எதிர்யுத்தஞ்செய்து, அவனது புத்ர மித்ரகளத்ராதிகளோடுங் கொன்றபடியினாலும் அந்த ராவணன் பிர்ம்மாவின் பேரனாகிய விச்சிரவாவுக்குப் பிள்ளையாதலாலும் அவனைக்கொன்ற தோஷம் ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு பிரம்மஹத்தி பிடித்துக்கொண்டு அது நிவாரணமாகும்படியாய், மகாரிஷிகள் வாக்கியப்படியே கந்தமாதனத்திலே சீதையினாற் பாணிக்கப்பட்ட மிருத்திகையான மகாலிங்கத்திலே, ராமச்சந்திரன் பூஜித்து வணங்கினமையால் அவ்விலிங்கத்தில் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவன் பிரசன்னமாய் தரிசனங்கொடுத்து, இராமமூர்த்தியைப் பற்றியிருந்த பிரம்மஹத்தியானது தம்மைவிட்டு நீங்கி யோடுவதைக்கண்ட இராம மூர்த்தியானவர், இதையாம் விட்டு விட்டால் பூலோகத்தின் கண்ட பேர்களையெல்லாம்பிடித்து வாதிக்குமெனக் கருதி காளவயிரவனை உபசரணைசெய்து வருவித்து அவ்விடத்தில் தனது கோதண்டத்தினால் பாதாளகெவியாய் ஓர் பிலத்வாரமுண்டுபண்ணி அந்த பிலத்வாரத்திலே தன்னைப்பற்றிய ராவணனுடைய பிரமஹத்தியை காளவயிரவனாற் பிடித்தடக்கும்படி செய்து அப்பிலத்வாரத்தைமூடி அதற்குக் காவலாக விருக்கும்படியாய் காளவயிரவனைத்தானே பிரதிஷ்டைசெய்து அவ்விடத்தில் ஓர்தீர்த்தம் உண்டுபண்ணித் தீர்த்தத்தில் தாம் ஸ்நானஞ்செய்து தீர்த்தத்திற்கு பிரம்மஹத்தி விமோசன மென்று நாமகரணமுங்கொடுத்து, அநேக வரபபிரசாதங்களுங்கட்டளை யிட்டு, ராமநாதனுக்கு வடபாரிசத்திலே காளவயிரவனும், பிரம்மஹத்தி விமோசனதீர்த்தமும் அநேக தேஜசோடும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்படி செய்தவராய் ராமநாதனுக்கு தட்சிணபாரிசத்திலே பருவதராஜ குமாரியான மலைவளர் காதலியையும் ஆகமவிதிப்படி பிரதிஷ்டைசெய்து சந்திரசூரியாள், அக்கினிதேவன் முதலாகிய பேர்களையும் இந்திராதிதேவர்கள், சப்த கன்னிகள், சப்தமாதர்கள் அஷ்டலட்சுமிகள் சரஸ்வதி கங்கை முதலிய பேர்களையும் விநாயகர், குமாரக்கடவுள், வீரபத்திரர், காளிகாதேவி முதலிய அஷ்ட துர்க்கைகள், நவவீர்கள், சிவகணங்கள் விஷ்ணு கணங்கள், பரமபாகவதாள் பெரியோர்கள் ரிஷீஸ்வராள் முதலாகிய பேர்களை யெல்லாம், அக்கந்தமாதனச் சார்பில் வாச

ஞ்செய்து கொண்டு இராமநாதனைச் சூழ்ந்திருக்கும்படியாய் இராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் வாக்களித்துப் பின்னும் இராமநாதனுக்கு ஆலயமும் ஆடையாபரணங்களும் பூசைக்காக வேண்டிய ஸ்திதிமதிகளும் உதவிசெய்தும் அநேக பூமிகளும் நவநிதிகளுங்கொடுத்து நித்யப்படி பூஜித்து வரும்படியாய் அநேகம் பிராம்மணரை வரவழைத்து கந்தமாதனத்திலே பட்டணமுண்டாகித்தெய்வலோகம்போல் விளங்கப்படுவதனாலே அதற்கு தெய்வநகரமென்றும் பெயர்கொடுத்து அதில் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியசூத்திரனென்னும் நான்கு வருணத்தாரையுங் குடியேற்றிவைத்துப் பின்பு இராமநாதனை இராமச்சந்திரன் இலட்சுமணன் சீதாதேவி முதலிய வானரவீரர்கள் தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவருந்துதிக்கவாரம்பித்தாரெனச் சூதமாமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமிதேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வண்ணம் அவர்களெவ்விதமாய்த்தோத்திரஞ் செய்தனரோ அதனை அடியேங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் கருணை சுரந்தவராய் சொல்லத் தொடங்கினர்.

பிரம்மஹத்தி விமோசனச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமநாதனை ஸ்ரீராமச்சந்திரர் தேவரிஷிகள்

தோத்திரஞ்செய்த சரித்திரம்.

கேளும் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே தேவர்களாலும் மற்றயாவர்களாலும் பன்னுதற்கரிய சிறப்போங்கிய கந்தமாதன பருவதச் சார்பில் தசரததநயனாற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட ராமலிங்கத்தை இராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் அந்தக்கரண சுத்தியோடும் தமதிருகரங்களையும் சென்னிமேற் கூப்பி அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று கூறுவார். கைலாசபதியாகிய இராமலிங்கத்தை நோக்கி இவ்

வுலகமியாவையும் படைத்தளித் தளிக்கவல்ல தெய்வமே மகாமகி மையுடையகர்த்தனே சூலாயுதத்தை கையிற்றறிப்பவனே அடியார்களது துன்பத்தை யகற்றி இன்பத்தைதரும் ஆரணனே யாவுங் கடந்த முதலே தேவ தேவனே வேதத்தின் முடிவே உலகின்கணுற்ற யோகிகளதுஉள்ளத்துணர்வே எங்கும் வியாபகமாகிய பொருளே சர்வலோகசரண்யனே, சுகசொரூபனே உயிர்த்துணையே சகல வல்லப சவுரிய பராக்ரம வீரசூர சொரூபனே பாவநாசனே, பிட்சை நாசனே, காலகாலனே கடந்த பேரானந்தப் பெருமையே, சாராசரங்களுக்குள்ளே நாமரூமற்ற பொருளே, போக்குவரவற்ற பொருளே மகாபலம் பொருந்தியவனுகியும் இலங்கைக்கதிபனுகிய இராவணனுடைய பிரம்மஹத்தியைத் தொலைத்த பிரமமே காளகோடி விஷத்தை யுண்டகண்டனே மனோன்மணிபாகனே கங்கையைத் தரித்தவனேஆதிமத்தியாந்தரகிதமாய் அருமறை பொருளே அழற்கண்ணனே பினசபாணியே மன்மதகனு அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூப சாக்ஷாத்கார சைதன்ய சுகசொரூப கோலாகலத் தாண்டவா அரவாபரண கங்கண கயிலங்கிரிவாசா இராமநாத தயாநிதேயென்று இராமச்சந்திரர் தோத்திரம் பண்ணினர்.

பின்பு அவ்விராமச் சந்திரன் பின்னவனுகிய இலட்சுமணர் தன திருகரங்களேயுஞ் சென்னிமேற் கூப்பிக்கொண்டவனுய் இராமநாதனை நோக்கித் திரிபுரந்தகா, பார்வதிபாகா, சம்போ, சங்கரா அர்த்த சந்திரஜடாதரா சோமசூரியாக்கினி நேத்திரா சோமசுந்த்ரா, மார்கண்டரக்ஷகா, காலபயங்கரா அண்டபிண்ட நாயகா அகிலலோக துரந்தரா, ஏக சொரூபா, வரப்பிரசாதா, மனோன்மதா, சத்யவாசகா, என்போற் றுன்பசாகரத்தின் கண் பிறந்திறந்துழனறு திரியப்பட்டவர்களுக்கு அன்னவர் பிறவிநோயைத் தணிக்கின்ற மருந்தே அன்பரை இரட்சிக்குங் கடவுளே பூதகணத் தலைவா சுடலையாடி தொல்லுலகெல்லாம் படைத்த தோன்றலே எளியேனை வினைப்போகத்தினுல் எத்தனைப் பிறவி யெடுத்த போதினும் அத்தனைப் பிறவியினும் உனது திவ்ய சரணம்புயங்களை மறவாம லிருக்கும்படியாய் அடியேனுக் கன்புதந்து இரட்சிக்க வேண்டும. இராமநாதப் பிரபுவே என்று இலட்சுமணப் பெருமாள் தோத்திரஞ் செய்தார். அதன்பின் சீதாதேவியம்மனைவள் தனது இரண்டு கரங்களையுஞ் சென்னிமேற் கூப்பிக் கொண்டவளா

ய்பர்வதராஜகுமாரி பாகத்தில் விளங்கும் அழகிய மணிமார்பனே சடாடவியிற் கங்கையைத்தரித் திலகுஞ் சடாமகுடனே ஓருபாகத்திற் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சொரூபங் கோன்றும்படியானதேவதேவசொரூபனே, மேகஙக்கிதனே கருணாலயநிதியே இக்கடையாகிய உடற்கொண்டு திரிந்தலேந்து இறக்கும்படியாய் அச்சத்தை விளைவிக்கும் அரும்பொருளே அன்பருக்கன்பனே அனுகரக்ஷகனே மாயாமயமே ஜெகன்மோகனவதார சிற்சொரூபமே அடியாள் எத்தனை ஜென்மமெடுத்தாலும் இவ்வாறே இராமச்சந்திரனுக்கு பாரியாயவற் ஏவற்பணிசெய்து உனது பாதம்புயங்களை என்றைக்கு மறவாமல் சனகாதியரும் மார்க்கண்டர் முதலிய பெரியோர்களும் பூஜித்து வணங்கத் தக்கபாதாம்புய நீழலிலே நான் என்றைக்குங் காத்திருந்து ஊழியஞ்செய்யும்படியாய் இரட்சிக்கவேண்டும் அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயகா ஆதிமத்யாந்தரகிதா இராமநாதா கருணாகரப் பிரவாகா சம்புவே என்று பற்பலவிதமாய் சீதாலட்சுமி தோத்திரஞ் செய்தாள்.

அதன்பின் அஞ்சனாதேவி புத்ரனாகிய அநுமாரானவர் தம திருகாங்களையுஞ் சிரத்தின்மேற்கூப்பி இராமநாதனை நோக்கி தேடுதற்கரிய திரவியமே தேவதேவனே உலகநாதனே அடியேன் செய்த பிழையெல்லாம் பொருத்தாளவல்லவனே என்றைக்கும் எளியேன் நினது எழிலோங்கும் பதாம்புயத்திற்கு ஏவல் செய்து பூஜிக்கும்படியாய் கிருபைசெய்யவேண்டும் இறையவனே இதன்றியும் இப்போது நான் உன்னுடைய சொரூபமாய் விளங்கும் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி யிடத்திலே ஊழியஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறேனாதலால் எளியேன் அவ்வாறிருந்தும் நீ பிரம்ம மயமாகவும் உன்னுடைய தேகரூப நாமம் இராமனாகவும் எனக்குத்தோற்றப் படுகின்றமையால் என்னை இன்னமின்னஞ் ஜென்மசாகாத்துக்குள்ளாக்காமல் கிருபைசெய்து உனது பாதாரவிந்தத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று உன்னை நம்பிப் பணியு மென்னை ஆட்கொள்ளுவாய் இராமநாதாவென்று தோத்திரஞ்செய்தார்.

அப்பால் வாலிகுமாரனாகிய அங்கதன் அவ்வாறே இரண்டு கரங்களையும் சென்னிமேற் கூப்பிக்கொண்டவனப் இராமநாதனை நோக்கி அண்டபிண்ட சராசரங்களும் நீயேயல்லது வேறு பொருளுண்டோ ஆதியே எங்கும் நிறைந்த சோதியே யென்றுந்தோ

த்திரஞ்செய்தான் அப்பால் சாம்புவந்தனும் அவ்வாறே கரங்களைக் கூப்பிக் கடவுளை நோக்கிச் சகல இன்பதுன்பங்களையுந் தந்து அனுபவிக்கச்செய்யுங் கடவுள் நீயல்லாது உன்னைவிட வேறு தெய்வமுளதோ, உனது நாமத்தைப் புகழ்ந்துபேசும் வல்லவருமுளரோ வென்று பற்பலவாய்த் தோத்திரஞ்செய்தான். அதன் பின்பு நளனவன் கடவுளைநோக்கி மாயாப்பிரபஞ்ச மயக்கத்தினாலே அகங்காரங்கொண்டு மகாவிஷ்ணுவும் பிரம்மதேவனும் தர்க்கந்தொடுத்து அநேகங்கோடி காலம் பன்றியுருவாகவும் அன்னப்பட்சி யுருவாகவும், அலைந்து தேடியுங்காணாத நினது பாதாரவிந்தத்தினாலே கிருபைசெய்து எளியேனை ரட்சியுமையா இராமநாதா தயாநிதி என்று தோத்திரஞ் செய்தான்.

அப்படியே நீலனென்பவன் இராமநாதனைப் பார்த்து கடவுளே, கைலாசபதியாகிய நீ எனது ஆசை அபிமானம் கோபம் ஆற்றாமை, இவையாவு கற்றி அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டும் இராமநாதாவென்று வணங்கினன் அதுபோல குமுதனென்பவன் கடவுளைப் பார்த்து ஓ தேவதேவே ஞானசொரூபனாகிய நின்னையாங்கள் கற்பனையினாலே ரூபமேற்படுத்தியதே யன்றி உன்னையாவராலே அளவிடக்கூடும் அற்புதா வென்று வணங்கினன் அதன்பின் பனசனென்பவன் பன்னற்கரிய பரம்பரனை நோக்கி சாக்ரம் சொற்பனம்சுழுத்தி என்னு மூன்றவத்தையுங்கடந்து துரியந் துரியாதீதமென்னும் நிலையிலே இருக்கும் புண்ணியர் கண்களிக்கும் புநிதமே என்று வணங்கினன் அதன்பின் கவயனென்பவன் கண்ணுதலாகிய பரமசிவத்தை நோக்கி கடவுளேறே நின் செயலறிந்துணரா மாந்தரெவரும் எக்காரியங்களையும் நான் செய்வேன் நான் செய்தேனென்னும் இறுமாப்பைக் கொண்டு துன்பப் படுகின்றனர். இவைகளை உய்த்து நோக்குமளவிற் சகலமும் நின்செயலே யன்றி வேறல்லவே இராமநாதா வென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான் அதன் பின் பசுக்கண்ணனென்பவன் ஓ கைலாசபதியாகிய இராமநாதா உனது பாதாரவிந்த இச்சையிலே கட்டுண்ட பேர்களுக்கு உன்னை யன்றிவேறு கதியுமுளதோ உத்தமனேயென்று தோத்திரஞ் செய்தான்.

அப்பாற் கயனென்பவன் கடவுளைப்பார்த்து ஓ தேவ தேவே உலகின்கணுள்ள மாண்வர்களது பிறவி யென்னும் பெரும்பிணி

கு அமிர்தசஞ்சீவியைப்போன்ற அற்புதனே சந்திர ஜடாதரா பார்வதிசமேதா அடியர்கட் கெளியோய் அமலாவென்றுவணங்கித்தோத்திரஞ்செய்தான் அப்பாற் சர்ப்பனெனென்பவன் சம்புவை நோக்கி ஓ தாணுவே நின்னைக் காண்பதற்கு அரியவென்றும் கைதவ முதலிய யாவு மொழித்துக் கருணையங் கடவுளாகிய நின்னைக் கருதி தம் முள் தாமே கண்டபேர்களினது நட்பேயென்று கைகுவித்து வணங்கினன் பின்பு கந்தமாதனனும் கடவுளைநோக்கி ஓ சிவகண நாதனே திரிநேத்திரதாரியே கௌரிபாகா எளியேனது பாபங்களையெல்லாம் நீ தொலைத்து இரட்சிக்கவேண்டும் ஐயனேயென்று வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்தான் அதன் பின்பு சுக்ரீவனும் இராமநாதனைப்பார்த்து அஞ்சலியஸ்தனாய் பிறப்பிறப்புக்குரிய இப்பிரபஞ்சத்தில் பெண்சாதி பிள்ளைகளென்றும் மாடாடு உடமை சம்பத்தென்றும் தனதான்ய சம்பத்தென்றும் ஆசைகொண்டு அண்டகோடிகளிலே அநேக ஜென்மங்களெடுத்து ஐம்பொறியென்னும் பாம்பினாற் கடியுண்டு விஷந் தலைமண்டைகொண்டு உலகில் வரும் பிணியென்னு முதலைவாயிற் சிக்கிநைந்து தாபசோப முற்று வாடிமயங்கிய மடமையோன் இனி அவைகளுக் காளாகாமல் இரட்சித்தருள வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தான்.

அப்பால் விபீஷணனனவன் சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமநாதனைப்பார்த்து அக்கினி சொரூபமாய் விளங்குங் காமாதிகளெல்லாம் இண்டஞ்செடிகளாகவும், புண்மையான புத்திகளே கண்டக விருட்சங்களாகவும் கன்மாநுபவ வினைகளே ஜலமாயும் விளங்கும் பிரபஞ்சமாகிய காட்டிலே அடியேனுக்கு யாதொருதஞ்சமின்றி ஒருவனாய் கரடி புலி சிங்கமென்னுங் கணங்களாகிய நோய்கள் வளைத்துக்கொண்டு வருத்துகின்ற எனக்கு உமது பாத நிழலைத் தரவேண்டுந் தயாளுவே என்று வணங்கித் துதித்தான் பின்பு வானரவீரர்கள் யாவரும் அப்படியே கடவுளைப்பார்த்து இராமநாதா உலகின்கண்வளரும் அளவிலாத யோனிபேதங்களிற் பிறந்துழன்று கும்பிபாகமுதலிய அளவிலாத நரகங்களுக் காளாய்ப் பின்னும் வினை என்னும் பிரசண்ட வாயுவினாலேவந்து பிறந்து அநேக துன்பங்களை யடைந்து விட்டோம் இனியாகிலும் யாங்கள் அப்படி ஜனியாமல் உமது பாதம்புயத்தை நாடிப்பணிப எங்களுக்கு அருள்செய்குவாய் இராமநாதாவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்பின்பு பிரம்மதேவனும் அவ்வாறே கடவுளை நோக்கி அகிலாண்டகோடி

பிரம்மாண்டநாயகா; அமலாராமநாதா இரட்சியுமென்று வணங்கி தோத்திரஞ் செய்தான்.

பின்பு தேவராஜன் முதலிய அஷ்டவசுக்களும் திக்குபாலகாளும் சாரணராதி கெருடகாந்தருவர்களும் தனித்தனியே வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள் பின்பு சந்திரசூரியாள் முதலிய நவக்ரகங்களும் அஸ்வனி தேவதைகளும் அப்படியே தோத்திரஞ் செய்து வணங்கினர்கள். அதன் பின்பு அகஸ்தியமாமுனிவர் நிமலனாகிய ராமநாதனைப்பார்த்து யானெனதென்னும் அகங்தையற்று நிற்கத் தடுத்தாட்கொண்டபடி என்றைக்கும் என்னை இரட்சிக்க வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார் யின்பு சுதிக்கண்ண மகாரிஷியானவர் கடவுளைப்பார்த்து கைலாசபதி ஆடையாபரண பூஷணாதிகளும் இராஜபோகமும் அநித்ய அநித்யமென வெறுத்து நித்யமாகிய துறவுபூண்டு அதினின்றும் பிறழாதநெறி அடியேனுக்குத் தந்துரட்சிக்க வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்.

அதன் பின்பு விசுவாமித்திரர் ராமநாதனைநோக்கி வேதசாஸ்திர புராணங்களியாவும் உமது பாதப்புணையில் பக்திசெலுத்தும் அன்பர்களுக்கு அணுகுமென்று மேலோர் புகலுவதால் அடியேனுக்கு அங்நிலையை அருள்செய்யவேண்டும் ஜகதீசாவென்று வணங்கித்துதித்தார். அதன்பின் காளவ மகரிஷியும் அவ்வாறே கடவுளை நோக்கி, கௌரிமனோகரா மறைவிதியிற்புகலுங் தானதருமநோன்பு விரதம் யாகாதி எக்யங்கள் கங்கையமுனை முதலிய தீர்த்தபலன்கள் உன்னை வணங்காத பேர்களுக்கு நல்குமோவென்று வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்தார் அப்பால் வசிஷ்ட மகாரிஷியானவர் சந்திர ஜடாதர மூர்த்தியாகிய ராமநாதனைப்பார்த்து அனந்தங்கோடி பாவங்கள்செய்திருந்த போதினும் உனது சந்நிதானத்தைக் கண்டால் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல ஓடிப்போமன்றோ உமாமஹேசா வென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார் பின்பு அத்திரி மஹாரிஷியானவர்கந்தர்ப்பத கனனைநோக்கி ராமநாதனுடைய பாதகமலங்களில் ஓர்விசை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தபேர்கள் மறுபடியும் பூலோகத்தில் தாயினது கருப்பையுட்புகுந்து ஜனித்து மலமூத்திரமாகிய கும்பிபாகத்தைஒருக்காலும் அநுபவிக்கமாட்டார்களன்றோவென்றுவணங்கித்தோத்திரஞ்செய்தார். அதன்பின்பு அங்குரரிஷியென்பவர்இராம

லிங்கத்தை நோக்கி சுவாமி உமது பாதாரவிந்தத்திலே வணங்கி தரிசிக்க எண்ணமுற்றபேர்கள் அவர்களுடைய கோத்திர சூத்திரங்களையும் ஆத்மஜனங்களையும் நினைந்து வணங்கினாலும் அவர்களுடைய பாதகங்களெல்லாம் உனது கடாக்ஷவீக்ஷண்ணியத்தினால் முத்தி பெறுவரன்றோ வென்று வணங்கித்தோத்திரஞ் செய்தார் அதன் பின்பு சதானந்தர் கடவுளைநோக்கி சுவாமி வேதசாஸ்திரங்களைச் சிரவணமுற்று அதனால் மோக்ஷவீட்டை விரும்புவோர்கள் உனதுபாதகமலங்களைக்கண்டுபணிந்தால் அவ்வீட்டைப்பெறுவரன்றோவென வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார். அதன்பின் கௌதமர் ராமநாதனைப்பார்த்து சந்திரஜடாதரா உலகத்தில் உனது பதாம்புயத்தைக் கண்டு தரிசித்தபேர்களினுடைய முகாரவிந்தத்தைக் கண்டவர்களுக்கும் பாபங்கள் நீங்குமாயின் உன்மகிமையை என்சொல்லப் போகின்றோம் புண்ணியனே என்றுதோத்திரஞ் செய்தார், அதன் பின் பிருகுமாமுனிவர் கடவுளைப்பார்த்து உன்னை யாரொருவர் தியானித்து வணங்குகின்றார்களோ அவர்களுடைய பாபங்களெல்லாம் நீங்கி மோட்சத்தை மென்மேலும் பெறுவார்களென்றால் உனது மகிமையை யாரால் அளவிடக்கூடும் அரவாபரணனே யென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார். அப்பால் குச்சமகாரிஷி என்பவர் குன்ற விலலியை நோக்கி காளகண்டத்தையுடைய ஸ்ரீராமநாதனது பாதசேவையானது நரகவேதனையைப் போக்கி இன்பமாகிய மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தைக் கொடுப்பதால் அச்சேவை செய்யாத ஜீவர்களுமுண்டோவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார் அதன் பின்பு காசிபமஹாரிஷியானவர் கால காலனைப்பார்த்து சூரியப்பிரகாசம் போன்ற ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் துதிக்கப்பட்ட பேர்களுக்கு தானம் தரும விரதம் நோன்பு தலயாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை எக்யாதி கிர்த்தியங்கள் வேண்டுமோ வெனப் புகழ்ந்து சென்னிதாழ்த்தித் தோத்திரஞ் செய்தார். ஆங்கீரசரென்னும் ரிஷியானவர் ஆனந்தக்கூத்தனைநோக்கி ஏகசொரூபனாகிய ராமநாதா என்னுடைய தேகம் விட்டுவிடும்போது பார்வதி சமேதராய் விருஷபகவானத்தின் மீதெழுந்தருளி மோகானந்த மயக்கத்தைப்போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தரும் உமது பாதாரவிந்தத்தைக் கொடுத்து ரட்சிக்க வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார் அப்பால் காந்தருவர் முதலிய சர்வத்திராளும் இளம்பிறையைச் சடாபாரத்திற் றரித்திராநின்ற

ராமநாதனே எங்களுடைய பந்தபாசங்களை யெல்லாம் நீக்கி தேவரீரு டைய பாதகமலப் பணிசெய்யும்படியாய் இரட்சித்தாள வேண்டும் ஐயனே என்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள். அப்பால் கின்னரர் முதலிய யாவரும் கடவுளைப்பார்த்து பொன்போற் பிரகாசிக்கப்பட்ட திருமேனியையுடைய ஸ்ரீராமநாதனே, உன்னுடைய பாதாரவிந்தத்தை வணங்கப்பட்ட எங்களுக்கு வேண்டிய சாம்பிராச்யிய விபவமென்னவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

அதன் பிறகு இயக்கர் முதலிய பேர்களும் இமாசலன் புத்ரி நாயகனுகிய இராமநாதனை நோக்கி ஐம்புலன்களினுலுண்டாகின்ற சகல துன்பங்களையும் போக்கி மோட்சத்தையருளுந் தெய்வம் நின்னையன்றி யுண்டோவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள், அப்பால் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரென்னும் ரிஷிகள் கடவுளைநோக்கி வீரசூரபராக்ரமசாலியான இராமச்சந்திர மூர்த்தியால் பூசிக்கப்பட்ட சிற்பரானந்த சொரூபமே இராமநாதா வென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அதன்பின் வித்யாதரரியாவாருங்கடவுளைப் பார்த்து அளவில்லாத யோனிகடோறும் பிறந்து பிறந்திரக்கும் இச்சையைப்போக்கி இரட்சிக்கவேண்டு மென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள், அப்பால் கிம்புருடாதியோர்க.. கடவுளைப்பார்த்து பார்வதி சமேதா விருஷபத்துவசா எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளே எளியோர்களையும் இரட்சித்தாட்கொள்ளவேண்டு மென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள் அப்பால் வசுதேவதைகள் ராமநாதனைப்பார்தது சிவகணங்களாற் பூசிக்கப்பட்ட கர்த்தனே கங்கையைத் தரித்த கடவுளேயென்றுவணங்கித் தோத்திரம் செய்தார்கள் அதன் பின்பு விஸ்வ தேவதைகள் கடவுளைநோக்கி போத சொரூபமாய் நிட்டைபுரிந்திடும் மகாயோகிகளுக்கு ஆத்மசொரூபமாய் தரிசனந்தந்து ஆட்கொள்ளும் அற்புதனே என்று வணங்கி துதித்தார்கள். அதன் பிறகு மிருத்துவதேவதைகள் பரமசிவத்தை நோக்கி சகல தத்வ சொரூபமாயும் விளங்கப்பட்ட இராமநாதக் கடவுளே யென்று வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

அப்பால் சத்தியதேவதைகளி யாவருங் கடவுளைப் பார்த்து அஞ்சலியஸ்தராய் முதன்மையான பொருளாகவும் மோகத்தை

போக்கும் முழுமுதலாகவும், சகல காரணசொரூபமாய் விளங்கும் தேவதேவனேயென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள் அதன் பின்பு சகல தேவர்களோடும் ரிஷீஸ்வராள் முனீஸ்வராள் தபோத னர்கள் பெரியோர்களியாவரும் அவரவர்கள் தனித்தனியே அனேக வேத மந்திரசுருதிவாக்யப் பிரமாணங்களினுலே தோத்திரஞ்செய்து வணங்கும் ஓசையானது சப்தசாகரங்களும் ஒன்ருய்கூடி ஒலிப்பது போல எட்டுதிக்குகளினும் மண்டி ஆகாச வீதி யெங்கும் நிறைந்து எள்ளிடமுதலாய் பரவி ராமநாதனுடைய சித்தத்தினும பூரணமாய் நிறைந்ததனுலே மகா இன்பம் பெருகி ஆனந்தத்தையடைந்து அங் குள சகலரும் காணும்படியாய் பார்வதி சமேதராய் விருஷபவாக னத்தின்மீ தெழுந்தருளி தரிசனந்தந்தார் அப்படி தரிசனந்தந்த ராமநாதனுடைய சடாடவியிலேவிளங்கும் கஙகாபவானியைக்கண்டு சிலர் வணங்கினுர்கள். சிலர் அச்சடையில் விளங்கும் மூன்ரும் பிறைச் சந்திரனைக்கண்டு வணங்கினுர்கள் சிலர் ருத்திரத்தைக்கண்டு வணங்கினுர்கள் சிலர் காளகண்டத்தைக் கண்டு வணஙகினுர்கள் சிலர் உமாமஹேசனது காலில்வயங்கும் வீர கண்டாமணியைக் கண்டு வணங்கினுர்கள் சிலர் வாமபாகததில் மரகதம்போலிலங்கும் பார்வதாதேவியைக் கண்டு பணிந்தார்கள்.

இவ்வாறு ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய இராமநாதனைக் கண்டவர்க ளுடைய பாவங்களும் துன்பங்களுந் தொலைந்து புண்ணியவான்க ளாகிய அநேக தோத்திரங்கள் செய்து பிரம்மானந்த பரிதராய் நெக்குநெக்குருகி வாய்குழற மயிர்க்குச் செறிந்து ஜெயஜெய வெ ன்று வாழ்த்திக் கூத்தாடினுர்கள் அப்போது ராமநாதன் மகிழ்ந்த வராய் தேவர்முதலிய யாவரையும் நோக்கிச் சொல்லுவார் வாரு ங்கள் ராமச்சந்திரனுதி தேவர்களே நீங்கள் யாவரும் இச் சேது மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனத்திலே நம்மை மிகுபக்தி விநயத்தோ டும் பூஜித்து வணங்கித் தோததிரஞ்செய்து புகழ்ந்து கொண்டா டினதாலே அவரவர் மனதிலே சிந்தித்த காரியங்களெல்லாங் கை கூடும்படியாய் வரந்தந்ததோடு மிப்போது நீங்களென்னைப் பூஜித் தவண்ணம் இனியெவர்பூஜித்து வணங்கியபோதிலும் அவர்களுக் கும் இஷ்டகாமியங்களைத் தருவதுமல்லாமல் மோக்ஷத்தையு மரு ளுவோம் இதல்லாமலும் இக்கந்தமாதனத்தில் நம்மைத் தரிசித்த பேர்களுக்கும் பூசித்து வணங்கினபேர்களுக்கும் ஆயிரந்தடவை வேதாகமங்களைப் பாராயணஞ்செய்தபலனும் மகாமகிமை பொருந்

திய தநுக்கோடியிலே ஆயிரந்தடவை தீர்த்தமாடியபலனும் காசி பிரயாகைமுதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலே கற்பகோடிகாலம் வரையிற் பூசித்து வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தபலனும் ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணின பலனும், இக்கந்த மாதனச்சார்பிலே உண்டாகிய தீர்த்தங்களெல்லா மாடியபலனும் நம்மை ஒரு நாள் பூசித்து வணங்கிய பேர்களுக்குச் சித்தமாய்க் கிடைக்கும் இது சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப்பின்பு அக்கோலத்தோடும் இராமலிங்கத்திலே மறைந்துவிட்டார்.

இவ்விதம் கைலாசபதி மறைந்தவுடனே ராமச்சந்திரன் சீதாதேவி இலட்சுமணன் முதலிய வானரவீரர்களும் வாணராதிருஷீஸ்வரரள், முநீஸ்வரரள் தபோதனர் யாவரும் ராமநாதனுக்கு அபிஷேக முதலிய ஆராதனைகளும் நடப்பித்து சதாகாலமுந் தெரிசனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள் பின்பு ராமச்சந்திரன் முதலிய யாவரும் ராமநாதனை மூன்றுவிசை பிரதட்சிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துக் கரங்களைச் சிரசின்மேல்கூப்பி அநேக தோத்திரஞ்செய்து விடை பெற்றுக் கொண்டவர்களாய்ப் பின்னும் பசுவைவிட்ட கலாத கன்றுகளைப்போலவும், தாயைவிட்டகலாத சேய்களைப்போலவும் நாயகர்களை விட்டகலாக்கற்புடைய நங்கைபோலவும்குருவைவிட்டகலாத சீடரைப்போலவும் ராமநாதனுடைய சன்னிதானத்தை விட்டுப் பிரியமாட்டாமல், இராமமூர்த்தி முதலிய சகலத்திராளும் நின்று நின்று திகைத்துமறுகி மனங்குழம்பிக்கொண்டு இக்கந்த மாதனத்தையுஞ் சேதுதநுக்கோடியையும் இராமநாதனையும் எவ்வகைவிட்டுப் பிரிவோமென்றும் யோசித்தவர்களாய் மறு படியும் இராமமூர்த்தியானவர் தன் மனதில் இப்பொழுது நாம் இவணிருந்தும் பிரயாணப்பட்டு அயோத்தியா பட்டணத்திற்குப் போகாம லிருப்போமாயின் குகனனவன் நாம் வருகிற வழியைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறவ னுதலால் வீணே கங்கையில் வீழ்ந்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளுவான் பரதனும் அக்கினியில் வீழ்ந்து இறந்துபோவான் நமது தாய்மார்களும் பிராணனை விட்டு விடுவார்களே பின்யென்ன செயவோமென்று எண்ண முற்றவராய் எப்போது இராமநாதன் நமது இதயத்தினின்றும் நீங்கமாட்டாரென்று திடம்பண்ணிக்கொண்டவராய் அங்குள்ள மகாரிஷிகளையும் பெரியோர்களையும் பணிந்து அவரவர்கள் ஆசிரமங்களுக் கேகும்படியாய் விடை கொடுத்துத் தாமும் அன்னவர்களிடத்தில் விடைபெற்று பட்டணத்துக்கெழுந்தருளினர் அதன்பின்புஅங்ஙன

மிருந்த சில பெரியோர்களும் ரிஷீஸ்வராளும் தபோதனர்களும் அக் கந்த மாதனத்தில் சேது தநுக்கோடியில் வாசஞ் செய்துக் கொண்டு இராமநாதனை இடைவிடாமல் தரிசித்துக்கொண்டே யிருந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ மகாரிஷிகளே இவ்வண்ணம்இராமநாதனுடைய மகிமைகள் கோடாநுகோடி அற்புதங்களாக விருப்பதோடும் அந்த சேதுதநுக்கோடியிலே ஸ்நானஞ்செய்யவும் கந்தமாதனச் சார்பிலே வாசம்பண்ணவும் இராமநாதனை தெரிசிக்கவும் தவஞ்செய்து ஜனிக் கவேண்டும் அப்படியல்லாது முன் ஜென்மத்திற் கோடாநுகோடி புண்ணியங்கள்செய்து விட்ட குறையால் அதனைக்கிட்ட வேண்டும் இதல்லாமலும் அத்தலத்திலே எப்போதுந்தேவர்முதலிய பெரியோர் களும் சித்தர்களும் முநீஸ்வராளும் யோகீஸ்வராளும் இராஜராஜாக் களும் இரதகஜ துரகபதாதிகளோடும் வந்து தான தருமங்களைச் செய்தும் யாகாதி கிர்த்தியங்களும் எக்கியங்களும் செய்து வருவ தால் அதன்மகிமையை என்ன வென்று சொல்லப்போகின்றோம் என்று சூதமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்டநைமிசாரண்யத்துஇருடி கள் யாவரும் சந்தோஷமடைந்து சுவாமிதேவரீருடைய அநுக்ரகத் தால் இதுவரையினும் தீர்த்த மகிமைகளையும் மூர்த்திமகிமைகளை யும் சொல்லக்கேட்டோம் இனி அத்தலமகிமையும் சொல்லவேண்டு மென்றுகேட்ட நைமிசாரண்யற்மேற்கருணைகூர்ந்து இராமேச்சுரதல மையைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

தோத்திரஞ்செய்த சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சங்கரபாண்டியச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே இவ்வுலகின்கண் ஓங்கும் மதுராபுரி என்னும் பட்டணத்திற் சந்திரகுலத்தில் உற்பவித்த பாண்டியர்களுள் சங்கரபாண்டிய னென்னும் ராஜன் மனுநீதியின்படி குடிகளிடத்தில் ஆறிலோர் கடமையேற்று அசையாமணிகட்டி, அபயமென்கிற சத்தமில்லாமல் இராச்யபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு வருபவன் தனது பராக்ரமத்தால் அநேக ராஜாக்களை வெற்றிகொண்டு கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுதும் வேறொரு மன்னனுக்கில்லாது தானே ஏகசக்ராதிபதியா யிருந்து அரசாள்வதோடும் நான்கு வேதம் ஆறுசாஸ்திர பதினென்புராணத்தையும் ஆய்ந்துணர்ந்த தேவப்பிராம்மணாள் பெரியோர்கள் பேரிலும் விசுவாசமாய் அநேக யாகாதி கிர்த்தியங்களைச் செய்து முடித்து மகாசாந்த பதத்தைப் பொருந்தி பிரம்ம க்ஷத்ரிய வைசிய சூத்திரனென்னும் நான்குவருணத்தோர்க்கும் ஆதரவு செய்யத்தக்கவனாய் மனுநீதியினின்றும் பிறழாமல் அரிபூசை சிவ பூசை குருபூசை மறவாமலும் தேவாலயம் பிரம்மாலயம் விஷ்ணுவாலய முதலானதுகளுக்கும் பூசை நைவேத்யங்களும் தப்பாமல் நடத்தியும் அன்பு, பொறுமை. அறிவு, அடக்கம், தயை, தாக்ஷிண்யம் கொடை மேன்மை முதலியயாவுந் தப்பாமல் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்களைக்காத்து வருகிறபோது அம்மதுராபுரியைச் சூழ்ந்தோங்கும் வனங்களில் துட்டமிருகங்களடர்ந்து நெருங்கி குடிகளிடும் பயிர்களையெல்லாம் நாசப்படுத்துவதைக் குடிகளாலறிந்து அம்மிருகங்களை அதப்படுதநிக் குடிகளைக் காக்கவேண்டுமென்னும் கருணையுற்றவனாய் சில சேனை சைன்யங்களோடும் இரதாரூடனாய் வனத்தை நோக்கி வேட்டையாடச் செல்லுகையில் அவ்வனமானது எப்படி யிருந்ததென்றால் மா இலுப்பை ஆல் அரசு, தேக்கு ஆச்சா, வேங்கை பலாமரங்கள் முதலிய விருக்ஷங்களும் எங்கும் அடர்ந்திருப்பதோடும் அடிக்கடித்தாமரை ஓடைகளும், செங்கழுநீர் ஓடைகளும். சண்பகவிருக்ஷங்களும், கடம்பவிருக்ஷங்களும் ஆகாயத்தையளாவிய பருவதங்களும் குகைகளும் அவற்றில் கரடி சிங்கம், காட்டானை, செந்நாய், சிவிங்கி, பன்றி, கடம்பை, கலைமறி, மான், கோனாய், நரி, முயல் முதலிய விலங்கினங்களும்

சக்ரவாளம், சகோரம், நாகணவாய்ப்புள், நாரை, அன்னம், அன்றில், தூக்கணான், மயில், குயில், பரத்வாசமுதலிய மாடப்புறாக்கள், மணிப்புறாக்கள், காடை கவுதாரி, கானங்கோழி சம்பங்கோழி காட்டுச்சேவல்கள் முதலியயாவும் அடர்ந்து களகளவென்னும் ஓசையோடு மிருக்கும் அவ்வனத்தில் முநீஸ்வராள்முதலிய பெரியோர் ஆங்காங்கு பன்னகசாலைகளைப் புதுக்கிக் கொண்டு தத்தம் சீடர்களோடும் நிட்டைசாதித்துக் கொண்டிருக்கும் வைபவத்தைக்கண்ட வேந்தன் இரதத்தை விட்டிழிந்து தனது காலில் அணிந்திருக்கும் படியாகிய வீரகண்டாமணியைக் கழற்றி பாதத்திற் றுடுதோலணிந்து உடும்பின்றோல்களினற்செய்திருக்கப்பட்ட கைவார்களை யணிந்து மார்பிற் கவசம் பூண்டு, தலையிற் சிவந்த உருமாலையைக் கட்டி இடையில் கருங்கச்சை யிறுக்கி வில்லும் அம்புறாத்தூணியுந் தோளிற்போட்டு பதினெட்டுவகை ஆயுதங்களையும் இடையிற் கட்டி பஞ்சகதியோடுங்கூடிய குதிரையின் மீதேறி கையிற் கத்திகேடயம் பிடித்து தோற்கருவி துலைக்கருவி முதலிய பறைகளை முழக்குவித்துக் கொண்டு அநேகர் காடுகளைக் கலைத்துக் கொண்டு வரும்படியாயும் அநேக வேட்டைக்காரர்களும் வலைக்காரர்களும் குறவர்கள் முதலிய குழுவர்களியாவரும் வாங்கு வல்லபம், ஈட்டி, எறியீட்டி, வில் வேல் முதலிய ஆயுதங்களுடனே வேந்தனைப் புடைசூழ்ந்து வரவும் சிலர் ஒளியுண்டாக்கி அந்தந்த இடங்களிலே அணிபணியாய் மிருகங்கள் வருகிறவழியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும், சிலர் அங்கங்கு வலைகளைக்கட்டவும், சிலர் மகாசவுரிய பராக்ரமமுள்ள நாய்களைப்பட்டுக்கயிறுகளினலும் வெள்ளிச் சங்கலிகளாலும், பொற்சங்கிலிகளாலும் கட்டி அழைத்துக் கொண்டு வரவும் இந்தப்படியாய் வனத்திற் பிரவேசித்து மிருகங்களைச் சின்னபின்னங்களாக வெட்டிப்பிளந்தும் ஆனைகளினது மஸ்தங்களை யுடைத்தும், கரடிகளைக் கால்வேறு உடல் வேறாகச் செய்தும் புலிகளின் உடல்களைப் பிளந்தும் சிங்கங்களைக் கொன்றும் சிவிங்கிகளைச் சின்னபின்னப்படுத்தியும் பன்றிகளைப் பிளந்தெறிந்தும் மான்மரை முதலிய மிருகங்களை வதைத்தும் கடம்பை முதலிய கலைமான்களைக் கண்டதுண்டஞ் செய்தும் அன்னம் மயில் குயில் புறாக்கள் முதலிய பறவைச் சாதிகளை வேடுவர்கள் வலைகளைக் கட்டிப் பிடித்தும், எங்குபார்த்த போதிலும் மிருகங்களைப் பிணமலைகளாகக் குவித்து வேடுவேர், குறவர் மறவர் களிவர்களியாவரும் பன்றி, மான், கடம்பை, கலை, முயல் முதலி

யவைகளைக் காவடிகளிற் கட்டித் தூக்கிவரவும் வேந்தனனவன் மிருகங்களைத் தனது கரத்தினிடமாக இருந்த பதினெட்டுவகை ஆயுதங்களாலும் சின்னுபின்னங்களாகக் கண்டித்து சர்வநாசப்படுத்திக்கொண்டுவருகிறபோது அங்கோர்மலையடிவாரத்தில் ஒங்கும் ஆலவிருக்ஷத்தின் நிழலாகிய இருண்டசோலையிற் சாகுல்யமகாரிஷி யென்றொரு முனிவர் தன்னுடைய பத்தினியோடும் புலித்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு நிட்டையிலிருந்ததை அறியாத சங்கரபாண்டியனென்னும் வேந்தன் ஆஹா இவ்விரண்டு புலியும் நமது வேட்டையிற் றப்பித்துக்கொண்டு இங்ஙனம் ஜோடாக வந்து நிற்கின்றதென்று கருதியவனப் தனது கரத்தினிடமாக இருக்கும் வில்லிலே ஓர் எரிக்கணையைச் சந்தித்துப் புலி இரண்டுக்கும் லட்சியம் வைத்து ஆகர்னபரியந்தம் இழுத்து விட்டான்.

அப்படி வில்லிலிருந்துவிடுபட்ட அம்பானது மகாவேகத்தோடும்வந்து புலியிரண்டையுந் தாக்கிப் பின்புறமுருவிப் போகையில் புலியைப்போலிருந்த இருவர்களுங் கோவென்றலறிக் குப்புறவீழ்ந்து உயிரை விட்டார்கள் அப்படி விழுந்ததை அவர்கள்குமாரன் கண்டு சகிக்கமாட்டதவனுய்க் கோவென்ற பயமிட்டு அலரி நிலத்தின்பேரிற் சாய்ந்து கூறுவான் அந்தோ அன்னை பிதாக்களே என்செய்வேன் இனி எவ்வண்ணமுய்வேன்பின்னும் இப்புவியின் மீதெனக்கு ஒருவருந் துணையில்லாமல் தனியேவிடுத்துப் போகலாமோ என்னையுங்கூட அழைத்துக்கொண்டு போனலாகாதோ இங்ஙனம் எனக்கார் உணவுதருவார்கள் யார் துணை செய்வார்கள் ஐயோ யான்சாப்பிடமாட்டே னென்றுல் எனக்கு நல்லவார்த்தைகளைச்சொல்லி யார் சாப்பிடச்செய்யப்போகிறுர்கள் வேத சஸ்திரபுராணங்களையார் எனக்குப் போதிப்பார்கள் நீங்களிப்படிமோசஞ் செய்வதாயிருந்தால் என்னை ஆண்பிள்ளையாகப் பெற்றுவளர்ப்பானேன் இவ்வாறு இந்தலோகத்தி லென்னை விடுத்துப் போகின்றதாக விருந்தால் நான் நடக்கவேண்டிய காரியங்கட்கு திட்டபடுத்தியன்றோ போகவேண்டும் இப்படி அநியாயமாக என்பழியை ஏற்றுக்கொண்டு போகலாமா இவ்வனத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்களுடைய புத்திரவர்க்கங்களுஞ் சீடர்களும் தாய் தந்தையில்லாப்பிள்ளையென்று அலட்சியமாகத் தூறியடிப்பார்களே அதைக்கண்டயான்சகிப்பேனே தரையிற்றரிப்பேனே வேறிடஞ் செல்வேனே அந்தோ பாபிகளா இரண்டுபேர்களி லொருவரிருந்து ஓ

ருவரிறந்தாலாகாதா இப்படியிருவருஞ் சாக வேண்டுமோ இவ்வா றென்னை அலைக்கயான் உங்களுக்கென்ன கொடுமை செய்தேன் லோகத்தில் பசுக்கள் கன்றுகளை விட்டிறக்குமாயின் பின்பு அக்க ன்றுகளடையுங் கதியறியீர்களோ அதுபோலன்றோ யான் ஐயோ என்னைச் சோதிக்கலாமென்று மவுனமாய்க் கண்களை மூடிப்படுத் திருக்கின்றீர்களோ, உங்கள் மனத்திலிருக்குங் கருத்தை எழுந்து எனக்குச்சொல்லப்படாதோ அவ்வாறு எழுந்தால் அக்காரியம் பிர ம்மனுக்குச் சம்மதியாதோ நீங்கள் அம்பு பட்டுருவிச் சாவதற்குக் காரணம் யாது புத்திரனுகிய எனக்குச் சொல்லப்படாதோ வென்று விம்மி அபயமிட் டலறும்போது அங்குத்தவஞ்செய்துக்கொண்டி ருக்கும் பெரியோர்கள் பார்க்கும்போது ரிஷியும் ரிஷிபத்தினியும் அம்பு பட்டுருவிவாயினுலும் மூக்கினுலும் இரத்தங்களைக் கக்கிக் கொண்டு மடிந்திருப்பதை நோக்கி இஃதென்ன காரணமெனச் சிந் தித்து பார்க்கும்போது அவ்வனத்திற் சங்கரபாணடியன் வில்லுங் கையுமாய் நிற்பதைக் கண்டார்கள்.

அப்படிக்கண்ட மாத்திரத்தில் இவனுற்றான் நடந்த தென்றறி ந்து கொண்டவர்களாய் அங்ஙனம் நின்று அழுதுக்கொண் டிருக் குங் குழந்தையை யெடுத்து மார்பைத் தழுவிக் கரங்களினுற் கண் ணீரைத் துடைத்து அடா குழந்தாய் உலகில் நித்யமாய் யாவரே னும் வாழ்ந்தவர்களுண்டோ தாங்கள் கற்றுணர்ந்த சாஸ்திரங்களி லும் நித்யமாய் ஒருவரேனு மிருந்ததாய் சொல்லக்காணேம் நாங்கள் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை இஃதல்லாமல் பொன்னுலக வாசி களாகிய தேவர்கள் ஓர் காலையில் பிரமனது கருப்பவாசத்தி லிருந்து எங்களையெல்லாஞ் சாகாமலிருக்கச் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க, அதற்குப்பிரமன் அப்படி கூடாது அவரவர்கள் கன்மாநுவத்துக் டோய் நடக்குமென்றுசொல்லி நாமிந்தக் கருமபூமியிற் பிறந்தமை யால் யாவும் அநுபவித்தே தீரவேண்டும் பேசுதற்கரிய தபஞ்செய்த போதினும் பிறப்பிறப்பிரண்டும் எதிரிற்றானே நிற்கும் இவை நமக்கு மாத்திரமல்ல எவ்வுயிர்க்குமே உண்டாதலால் உனது தாய் தந்தை கள் அவர்கள் விதிப்படி மாண்டார்களே யன்றி வேறல்ல அதுபோல் நீயும் உனதுவினை முடியுமளவுமிருந்து பின் இறக்கப்போகின்றாயே யன்றி இருக்கப் போகிறதில்லையே ஆதலால், இப்போது செத்தவர் கள்மீது சாகாமலிருப்பவர். அடித்து விழுந்து கூக்குரலிட்டழு

தால் செத்தவர்களுக்கு மோட்சமில்லாமல், பேய்க்குச் சமானமாவர்கள் நல்லகதியுங்கிடைக்கமாட்டாது இறவாமலிருப்பதற்கோ உபாயம் ஒருவருங்கற்றதில்லை மேலும் காலனெனவன் சாகாமலிருக்கும்படியாய் ஓர்கிருமியையும் விட்டதில்லை இப்போது நாங்கள் சொல்வதில் நீ எவ்வளவுஞ் சம்சயப்படவேண்டாம்.

சகலவுயிர்களுங் கடவுளுடைய ஆக்கினையின்படியே நடக்கும் இதன்றியும் இத்தேகமானது ரத்தமாம்ச என்பு மலமூத்திரங்களால் மூட்டப்பட்டபடியால், புற்புதத்தைப்போல் க்ஷண நேரமிருந்து க்ஷணநேரத்தில் மறைந்துபோம் ஆதலால் அறிவிலிகளாகவிருப்பவர்கள் இப் புழுக்கூட்டைக் காப்பாற்றுகிறதேயன்றி வேறல்ல என்றைக்கும் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பிரம்மம் ஒன்றே நித்தியமாய் விளங்கும். மற்றவையெல்லாம் அழிந்துபோம் ஆதலால் நீ அவர்களுக்கு அன்புள்ள பிள்ளையாக இருந்தபோதிலும் உனது கண்ணீர் அவர்கள்மீது படுமாயின் அவர்கள் உயிரானது வாதையே அநுபவிக்க வேண்டியதாய் வரும் மேலும் பெரியோர்களாயிருக்கப்பட்ட உனது தாய் தந்தைகளின்மீது கண்ணீரை யுதிர்க்காமல் வேதாகமப்படி அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டி கருமங்களை நடத்துவித்து நல்லகதியடையும் படியாய், அவர்களைத் தகனம் பண்ணின அங்கத்தைப் பொருக்கி யெடுத்துக் கொண்டுபோய்ச் சேது மத்தியிலே கந்தமாதனச் சார்பில் விளங்கும் இராமேச்சுர தலத்தில் ஓர் பக்கத்திற்ரூபனஞ் செய்து பின்பு அந்த சேது தநுக்கோடியில் ஸ்நானம்பண்ணி கர்மத்துக்குரிய நவசிரார்த்த சோடச முதலிய திதி சிராத்தங்களை விதிப்படி நடத்தி அவர்களுக்கு நல்லகதி மோட்சங் கிடைக்கும்படிச் செய்வாயென்று அம்முனிவர்கள் சொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சாகுல்ய மகாரிஷி குமாரனென சாங்கலனெனவன் கேட்டுச் சிறு பிள்ளையாயிருந்தபோதிலும் பெரியோர்கள் சொல்லியதை கேட்டு அவர்களிற் சிலரைத் தனக்கு உதவியா வைத்துக் கொண்டு தாய் தந்தையர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளெல்லாஞ் செய்து முடித்து தகனஞ்செய்து மறுநாளுதயகாலத்திலே அங்கங்களையெல்லாம் பொறுக்கி யெடுத்துக் கொண்டு கூடல்மா னகரமாகிய மதுராபுரியின் வனத்தை விட்டுப் பிரயாணப்பட்டு இராமேச்சுரம் போய் அத்தலத்தில் தான் கொண்டுபோன என்பை அடக்கஞ் செய்து பின் சேது தநுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி பிதுர்க்கருமங்க

ளை விதிவளித்தாய்ப் பதினொரு நாள் வரையிலுஞ் செய்து முடித்து மாசமாதிகளிலுஞ் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து முடித்து நியமத்தோடும் ஒரு வருடம் வரையில் அவ்விராமேச்சுரத்திலிருந்து சகல கர்மங்களுஞ் செய்து முடித்து அச்சிறுவனானவன் அன்றிராப் போதில் நித்திரை செய்கிறபோது ஸ்ரீவிஷ்ணுவைப்போலும், லட்சுமைப்போலும், தன்னுடைய தாய் தந்தையர்கள் சொற்பனத்திலெழுந்தருளக் கண்டு நித்திரையை நீங்கியெழுந்திருந்து சேது தநுக்கோடியிலே ஸ்நானம்பண்ணி இராமநாதனைப் பணிந்து விடைபெற்ற மதுராபுரியைச் சார்ந்த வனத்தில் வந்து சேர்ந்து அங்குள்ள முனிவர்களிடத்தில் தான் கண்டசொப்பன மின்னபடி யென்று சொல்ல அவர்களுங்கேட்டு மகாசந்தோஷத்தையடைந்து அப்பா சிறுவனே உனது தாயுந் தந்தையும் விஷ்ணு சொரூபமாகவும் இலட்சுமி சொரூபமாகவுமே விளங்குவார்க ளென்று சொல்ல அதைக் கேட்ட சாங்கலன் சந்தோஷத்தை யடைந்து பின்பு அப்பெரியோர்களிடத்திற்றானேயிருந்து வித்யாப்பியாசஞ் செய்துகொண்டுவந்தான்.

இங்ஙனமிவ்வாறிருக்க அவன் வில்லும் வேலுமேந்தி நின்ற சங்கரபாண்டியராஜனை அங்குள்ள முனிவர்கள் நோக்கிக் கூறுவார்கள் வாரும் வேந்தே எப்படியுங் கெட்டது கெட்டது எவ்வளவும் உமக்கு அறிவில்லாமல் போச்சுதே அந்தோ தபசிகள்மீது இப்படியும் அநீதியாய் அம்பைப் பிரயோகித்துக்கொல்லலாமோ ரிஷியைக் கொன்றது மல்லாமல் ரிஷிபத்தினியைக் கொன்று இருவர் பழியையுமேற்றுக்கொண்டீரே இப்படி யார் செய்தார்கள் ஒருவருமில்லையே இப்பாவத்துக்கென்ன செய்யப்போகின்றாய் மனசாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் குற்றங்கள் வந்து நேரிடாமல் நடப்பதுவே வேந்தர்களுக்கு நீதியும் வெற்றியுமாம். அதை விடுத்து வேடரோடொப்பந்தமாய் நடத்தியது இராஜநீதி யல்லவே இவ்வாறு நீஅநியாயமாய்ச் செய்ததற்குப் பரிகாரம் இறந்தபேர்களுடனே உன்னுடைய சரீரத்தையு மிறக்கும்படியாய்ச் செய்யவேண்டும் அவ்வகையில்லாவிடில் அக்கினி வீழ்த்தி நீறாக்கவேண்டும் இவ்விரண்டு மல்லாது இப்பழி நீங்காததலால் இப்போது உன்னைக்கண்ட பேர்களுக்கும் பேசிய பேர்களுக்கும் பிரம்மஹத்தி நீங்காமல், அவர்களையும் பிடித்துக் கொண்டு ஆயிரவருடமானபோதினும் அகலாது ஆதலால் நீ எங்கள் முன்னே நிற்காமல் அகலப்போவாயடா பாவியென்று முனிவர்களும் அவர் பத்தினிமார்களுங்கூறியதைக்கேட்ட சங்கரபாண்டியன் நெஞ்

சந்திடுக்கிட்டு துக்கசாகரத்துள்ளழுந்தி பற்பல விதமாய்ச் சிந்தித்து இப்பழியைபோக்கும் விதமியாதெனக் கவலை கொண்டவனாய் முனிவர்கள் கூறியவண்ணம் அக்கினியை வளர்த்தி அதில் வீழ்ந்து இறந்து போவோமென்று ஸ்திரஞ்செய்து கொண்டவனாய் தனக்குப் பின்புறமாக நிற்கும் மந்திரி முதலிய காரியக்காரர்களை நோக்கிச்சொல்லுவான்.

வாருங்கள் மந்திரிமார்களே அரிவிலியாகிய எனக்கு வினைவயியால் மகாபெரியவராகிய முனிவரையும் அவருடைய பத்தினியாரையும் வதஞ்செய்த தோஷம் வந்தடர்ந்திருப்பதால் இனியான் இந்தப்பூமியி லிருக்கப்படாது குமாரனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்து என்னிடமிருந்ததுபோல் அவனிடமிருந்து நீதிவழுவாது இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்து வரும்படியாய் யாவும் அவனுக்குத் தெரிவிப்பதோடும் இப்போது யான் அக்கினிப் பிரவேசமாகும் படியாய்த் தீயை வளர்த்துங்களென்று சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட மந்திரிகளும் காரியக்காரர்களும் கோவென்றலரிக் கூக்குரலிட்டு எங்களை இதுவரையிலும் பிள்ளைகளைப்போல வளர்த்துப் பரிபாலனஞ் செய்து இதுபோல தேவரீர் இறந்துபோகவும் நாங்கள் உயிர் வைத்திருக்கவுமோ நல்லகாரியம் சொன்னீர் நாங்களும் உம்முடன் அக்கினிப் பிரவேசமாகின்றோம் அப்படிச் செய்யாமல் நாங்கள் ஜீவித்திருப்பதால் என்னபிரயோஜனம் என்று யாவரும் ஒருமித்துச் சொன்னார்கள் அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சங்கரபாண்டியன் அவர்களை எல்லாம் சமுதாய்ப்பு செய்து அப்பா மந்திரிமார்களே என்போலொருபாவி யிவ்வுலகினு மிருக்கப்படாது சிங்காசனமு மேறப்படாது.

ஆதலால் நான் அக்கினிப்பிரவேசமாகிறேன் என்குமாரன் என்னிலும் எண்மடங்கதிகமாய் உங்களைப்பாது காத்துவருவானாதலால் நீங்கள் என்னிடத்தில் வைத்திருந்த விசுவாசத்தைப்போல் அவனிடத்திலும்வைத்து ராசரீகஞ்செய்து வாருங்களென்று சொல்லிப் பின்னுங் கூறுவான் ஓமந்திரிமார்களே எனறைக்கிருந்தபோதிலும் இத்தேகமானது நீர்மேற்குமிழியைப்போல் அழியுமேயல்லது நிற்கமாட்டாது அதனோடு நான்பழி ஏற்றுக்கொண்டு ராஜரீகஞ்செய்தி

ருப்பது அழகல்ல ஆதலால் நான் சொல்லியபடியே வளர்த்துங்க ளென்று சொல்லி பின்பு அங்குள்ள முநிவர்களியாவரும் காணும் படியாய் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதி தரித்துக்கொண்டு அம்முனிவர் களைப் பிரதட்சணஞ்செய்து ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமாமகேசனை நோக்கி அஞ்சலியஸ்தனாய் சம்போ சிறியேன் அறியாமையினாற் செய்த பழியை என்னுடனே முடிக்கவேண்டுமென்று அக்கினியை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணஞ்செய்து உயர எழும்பிப்பாய்கின்ற சமயத் தில் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சொக்கநாதக் கடவுளருளால் ஆகாயத் தினின்றும் ஓ சங்கரபாண்டியனே அக்கினிப் பிரவேசஞ்செய்து கொண்டால் ரிஷியையும் ரிஷிபத்தினியையுங் கொன்றதோஷம் நீங் குமோ நீங்கமாட்டாதாதலால் நாமோர் உபதேசஞ்செய்கின்றோம்.

அது யாதெனில் தக்ஷிணசமுத்திரத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த் தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுவின் மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனச் சார்பில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமநாதக்கடவுளைத் தரிசித்து சேதுவில் தீர்த்தமாடி அக்கடவுளைத் திரிகாலமும் வணங்கித்தோத் திரஞ்செய்தால் நெய். தேன், இளநீர் முதலிய அபிஷேகஞ்செய்து சோடசோபசாரங்கள் செய்து வேத பிராமணர்களாக விருக்கும் பன்னீராயிரம் பேர்களுக்கு அன்ன தானமும் வஸ்திரதானமுஞ் செய்து அவர்கள் தானஞ்செய்த பலன் முழுவதும் ஸ்ரீராமநாத னுடைய பாதாரவிந்தத்திலே தத்தம் செய்யும்படியாகவுஞ் செய்து ஒருவருடம் வரையில் நீ அவ்விடத்திற்றானே வாசஞ் செய்து வரு வாயாகில் இவ்விரண்டு பழியுமுன்னை விட்டு நீங்கிவிடும் அப்போது நீ புண்ணியசாலி யாவாயென்றும் அசரீரியானது கூற அவ்வாய் மையை அவ்வனத்திலுள்ள முநீஸ்வரர்களும் சங்கரபாண்டியனுங் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து வேந்தனானவன் அவணின்றும் போக மாட்டாமல் அச்சமுற்று நிற்கும் போதவனைக் கண்டமுநிவர்கள் கூறுவார்கள்.

வாராய் சங்கரபாண்டியராஜனே நாங்கள் ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமையையும் அவர் அருட்பிரசாதத்தையும் மறந்து உன்னை அக்கினியில் வீழும்படியாய் பரிகாரஞ் சொன்னோம் காயாம்புவ ண்ணனால் நியமிக்கப்பட்ட சேதுதநுக்கோடியையும் இராம நாத

னையுங் கண்ணினுற் கண்டாலும் சொல்லுதற்கரிய பாபங்களெல்லாம் பறந்து மோட்சத்தை கொடுக்குமாதலால் இப்போது உரைத்த அசரீரியின் வண்ணம் சேதுஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு வரக்கடவாமென்று நன்குமதித்தவர்களாய் சங்கர பாண்டியனுக்கோத அவனும் மகா சந்தோஷத்துடனே பெரியோர்களாகிய முநிவர்களிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு மதுராபுரிக்குவேவுகாரர்களையனுப்பி பட்ட ஸ்திரீ முதலியவர்களையும்வேண்டிய திரவியங்களையும் இரதகஜதுரகபதாதிகளையும் வருவித்து அவனிருந்தே தானும் இரதாரூடனுய்ச் சைன்யங்களோடும் பிரயாணப்பட்டு காடு மலைவனம் வனந்திரம் காறு முதலிய யாவுங்கடந்து அச்சேதுவின் மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனச்சார்பில் வந்திறங்கினுர்கள் அவ்வாறிரங்கிய சங்கரபாண்டியராஜன் அன்றுமுதல் மகா நியமத்தோடும் விரதமநுட்டித்துக் கொண்டு சேதுதநுக்கோடியில் சங்கற்பவிதியின்படி பிரதிதினம் திரிகாலமும் ஸ்நானஞ்செய்து ஆடையாபரணங்களைத்திருத்தி ஆராதனை முதலிய உபசாரங்களைச் செய்து பிராமண சந்தர்ப்பணை முதலிய யாவும் நடத்தி யாதுங் குறைவின்றி அசரீரி புகன்றவண்ணம் நடத்திவருகையில் அப்படி நடத்தும் நாட்களில்முந் நூற்றறுபத்தைந்தா நாள் மாலையில் ராம நாதனுடையசந்நிதானத்தில் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு நிற்கும் சங்கர பாண்டியனது முகாரவிந்தத்தினின்றும் பிரம்மஹத்தியானது வெளிப்பட்டது எப்படி யிருந்ததென்னில் முன்னம் இராமச்சந்திர மூர்த்தியைப் பிடித்திருந்த இராவணனுடைய பிரம்மஹத்திக்கு இளையதென்று சொல்லத்தக்கதாய் நீருண்ட மேகத்தைப் போன்ற தேகமும் மூன்றும்பிறையைப்போன்ற வக்ரதந்தங்களுங் கோவென் றலரிக்கொண்டே வெளிப்பட்டதைக் கண்டு இராமநாதனுடைய அநுக்ரகத்தினலே காளவயிரவன் சூலகபாலத்தோடு மெழுந்து பிரம்மஹத்தியைக் கொன்று உதிரபானஞ் செய்து அதனது சடலத்தைச் சமுத்திரத்தி லெறிந்து விட்டான். இவ்வாறு பிரம்மஹத்தியானது அரசனைவிட்டு நீங்கியவுடனே அரசன்மீது இராமநாதனுக்குக் கிருபை யுண்டாகி ஆகாய வீதியிற் பார்வதி சமேதராய் விடையின்மீ தெழுந்தருளிக் காட்சி தந்து கூறுவார் பாண்டியமகாராஜனே உன்னை பற்றியிருக்கும்படியான பிரம்மஹத்தி தோஷமானது இன்றேடே நீங்கி விட்ட படியால் இனி

மேல் உனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேளென்றுகூற அப்போது வேந்தன் மகாசந்தோஷத்தையடைந்து ஆகாயவீதியில் விடையின் மீதெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைக் கண்டு ஆனந்தபரவசனாய் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கனாய்ப் பணிதெழுந்து தனதிருகரங்களையுஞ் சென்னிமேற்கூப்பி அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று அநேக தோத்திரங்கள் செய்து ஆனந்தக்கூத்தாடிச் சொல்லுவான் சுவாமி சந்திரஜடாதர மூர்த்தியே தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்தைக்கண்டு தரிசித்த எனக்குவேறே என்னவேண்டி யிருக்கின்றது. ஆயினும் அரிபிரமாதிகளாலே அறியப்படாத உமதுபாதாரவிந்தத்தை எப்போதும் அடியேன் தெரிசிக்கவும் இறுதிக்காலத்தில் பிறவாமுத்தியை யடையும் படியாகவும் இவ்வுலகின்கண் இருக்குமளவும் யாதொருவினையும் அணுகாம லிருக்கும்படியாகவும் கிருபைசெய்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டான். அப்படிகேட்டபாண்டியன் கருத்தின்படியே பரமசிவன் வரங்களைத் தந்து இராமலிங்கத்திற்கலந்து மறைந்த தன்மையைப் பாண்டியன் கண்டு சகலமானபேர்களுடனேயும் ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து விடைபெற்று அவனின்றும் பிரயாணப்பட்டு அநேக சேனைசயின்யங்களோடும் காடுமலை முதலிய யாவுங்கடந்து மதுராபுரிபட்டணம் வந்து சேர்ந்து வனத்திற்றவஞ் செய்து கொண்டிருந்த பெரியோர்களைக் கண்டு தெரிசித்து, அவர்களிடத்திலேநடந்த சவிஸ்தாரங்களையெல்லாம் சொல்ல அதற்கு அவர்களும் சங்கரபாண்டியனது மன உறுதிக்கும் அன்புக்கும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய கிருபைக்கும் மகிழ்வுற்றவர்களாய் பின்பு அவ்வேந்தனை தங்களது ஆனந்தபாஷ்பமென்னுந் தோயத்தால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்து வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்து, சுகஜீவியாய் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துவரக் கடவையென்று ஆசிகூறியனுப்ப அவ்விடையை யேற்ற சங்கரபாண்டியன் மனக்களிப்போடும் மதுராபுரியை யரசாண்டு இஷ்டபோகபாக்கியங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்து வெகுகாலத்துக்குப் பிறகு தன்னுடைய குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து இராஜரீகஞ் செய்யும்படியா யமர்த்தித் தான் துறவாசிரமத்தையடைந்து ஸ்ரீராமநாதனுடைய பாதநிழலாகிய சாயுச்யபதத்தை யடைந்தான் கேட்டீர்களோ மஹருஷிகளே இவ்வண்ணம் இராமேச்சுர மென்னுந் தலத்தின் பெருமையை யாவரால்அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடும் இதல்லாமலும், சுந்தரபாண்டியனும், இப்படியே வாசஞ்செய்து சேதுமாதவனைக் காணப்பெற்றானென்று

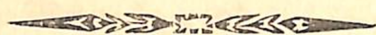
சூதமகாமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள், சுவாமி தேவரீர் அப்புண்ணியனது பெருமையும் அடியேன்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்குச்சூதமகாமுனிவர் உளமகிழ்கொண்டவராய் சொல்லத்தொடங்கினர்.

சங்கரபாண்டியச் சரித்திரம்

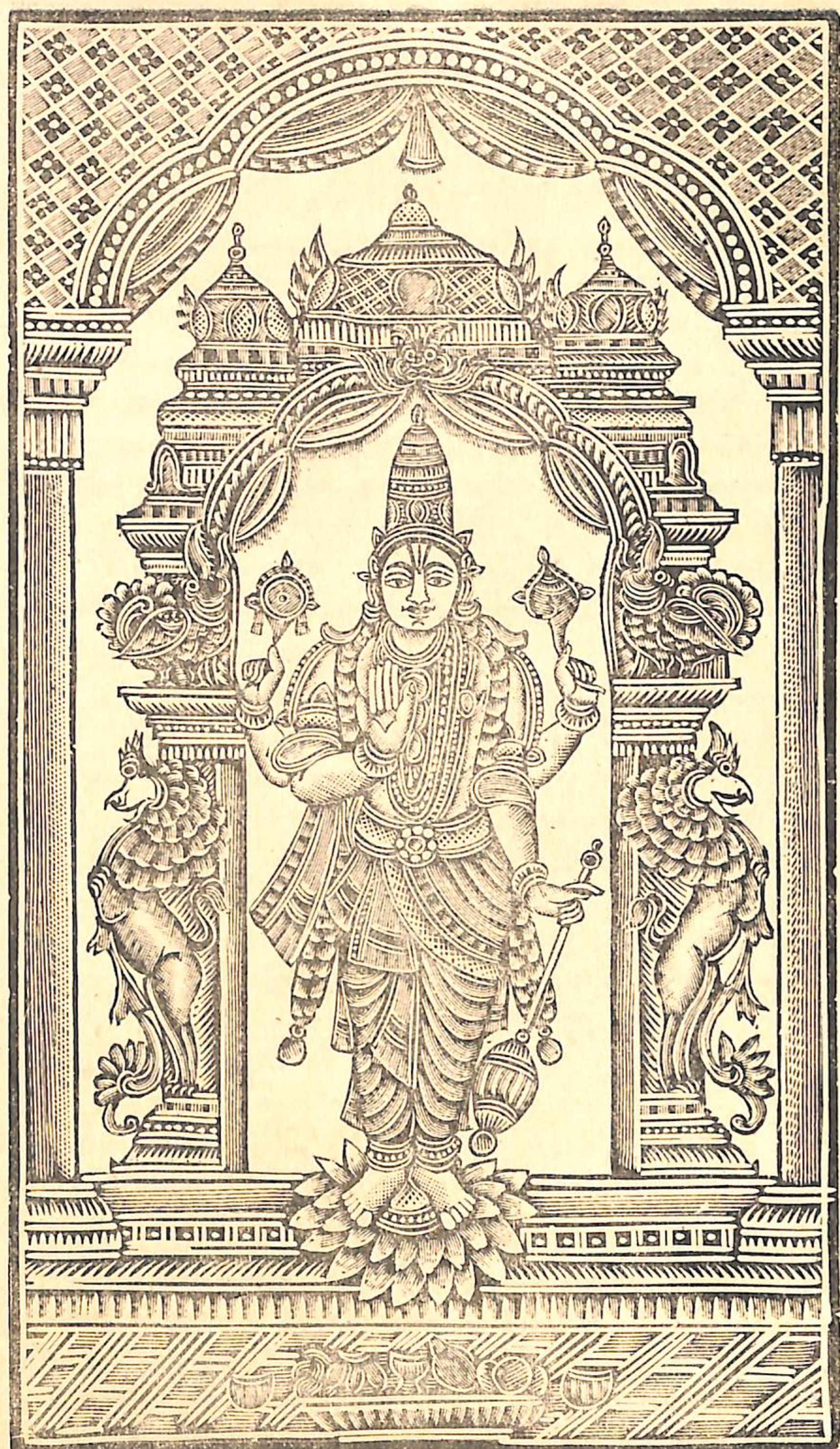
முற்றிற்று.

நாற்பத்தாராவது.

சேதுமாதவ தீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள், நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே வைகைவள நாட்டிலுள்ள மதுராபுரிக் கிறைவனாகிய சுந்தரபாண்டினென்னும் அரசன், மனுநீதிவழுவாது இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து வருநாளில் சகல தேவர்களையும், கைலாசத்தில் நந்திதேவர் எவ்வித மிடைவிடாமற் காத்து வருகின்றனரோ, அதுபோல் இவ்வேந்தனும் கூடன்மா நகரமென்னும், மதுராபுரிபட்டணத்திலுள்ள மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போர் காத்தும், பெரியோர்களாமேல சேது மான்மியங்களையும், ஸ்ரீராமநாதனுடைய கிருபானுக்ரகங்களையும் கேள்விப்பட்டும் தானும் அந்த ராமேச்சுரத்திலேசில நாள் வாசம் பண்ணவேண்டியதாய் மனதில நினைத்து, அதுபோற்றனது குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து, அரசாண்டுவரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டுப் பின் தனது பட்டத்துத் தேவிமார் முதலியவரோடும் மந்திரிகளோடும், இரதகஜதுரகபதாதிகளோடும், இதாரூடனாய்ப் பிரயாணப்பட்டு காடு மலை வனம் வனாந்தரம் கானாறு முதலியயாவுங்கடந்து சேதுமத்தியிலோங்கும் கந்தமாதன கிரிச்சார்பில் இராமேச்சுரமென்னுந் தலத்திற்சேர்ந்து சங்கரபாண்டியனைப்போல இச்சுந்திரபாண்டியனும், அநேகங்கோடியாய்ப் பொன்களை வாரித் தானஞ்செய்து, சேது தனுக்கோடி முதலிய புண்யதீர்த்தங்களில் சங்கற்ப விதிப்படி தீர்த்தமாடி ஸ்ரீராமநாதனுக்கு அபிஷேக முதலிய ஆராதனைகள் நிதமும் ஆயிரம் பொன்

னுக்குக் குறைவுபடாமல் நடப்பித்து, திரிகாலமும் வணங்கிச்சேவை செய்து கொண்டு வருகிறநாளையில் அப்பாண்டியன் ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவைக்குறித்துச் சகலரும் அதிசயிக்கும்படியாய் ஒரு யாகஞ்செய்ய நினைத்து தனது பட்டத்துத் தேவியுடனே, சேதுதநுக்கோடியிற் சங்கற்பவிதி யின்படித் தீர்த்தமாடி அனேக தானதருமங்களைச் செய்து வேதாகமவிதிப்படி யாகத்தைமுடித்து, அநேகந்தேவப்பிராம் மணாளுக்கு சொர்னமாரி பெய்வதுபோல் வேணமட்டுந் தானதருமங்களைச் செய்து, ஸ்ரீராமநாதனைப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணி நமஸ்காரஞ்செய்து இவ்வாறே நெடுநாளாய் அத்தலத்தைவிட்டுப் போக மனமில்லாதவனாய், அவ்விடத்திற்றானே வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது சேற்கெண்டை யைப்போல் அழகிய கண்களையுடைய மகா லட்சுமியானவள் இப்பாண்டியனைச் சோதிக்கவேண்டியதாய் கந்தமா தனத்தைச்சேர்ந்து சிறு குழந்தையைப்போல் வடிவங் கொண்டுசேதுதநுக்கோடிக்கரையிலே விளையாடிக்கொண்டிருந்தாள்.

அப்படி யிருக்கையில் அன்றையதினம் சுந்தரபாண்டியன்வழக்கப்படி சேதுதநுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி அனேகதான தருமங்களைச்செய்து முடித்துக்கொண்டு புறப்படும்போது, மயிலைப்போன்ற சாயலும் குயிலைப்போன்ற இனியமொழிகளுமுடைய குழந்தை பருவத்தோடுங்கூடி விளையாடி கொண் டிருக்கும் இலட்ம்மி தேவியைப் பாண்டியராஜன் கண்டு சந்தோஷமும் ஆச்சரியமுங்கொண்டு விந்தாவாணியுடனும் அக்குழந்தையை நோக்கி ஓ குழந்தாய் நீயார் உனது தாய்தந்தைகள் பெயரென்ன, எந்தவூா் நீயிருப்பது என்று கேட்க, அப்போது மகா லட்சுமியாகிய பெண்சொல்லுவாள் வாருமையா ராஜனே, என்னைப்பெற்றவர்கள் ஒருவருமில்லை என்னுடன் பிறந்த சகோதரர் ஒருவருண்டு அவருஞ் சுடுகாடுபோய்ச் சேர்ந்தார், அதன் பேரில்யான் யாதொருகதியுமில்லாம லிருக்கின்றேனாதலால், என்னை ரட்சிக்கமாட்டுவீரோ வென்று கூறினள்.

அவ்வார்த்தையைச் சுந்தரபாண்டியன் கேட்டுச் சந்தோஷத்தையடைந்து ஓ குழந்தாய் எனக்கோர் ஆண்குழந்தை யிருக்கின்றது, பெண்குழந்தையில்லாமல் உன்னை எனது குழந்தையாகச் சந்தேகமில்லாமல் வளர்த்து வருவேனன்று மிக அன்போடும் எடுத்து தன்னுடைய பட்டத்தேவியான விந்தாவாணிகையிற் கொடுத்

தான் விந்தாவாணியும் மகா சந்தோஷத்தோடும் அக்குழந்தையை வாங்கி மார்போடணைத்து, உச்சியைமுகந்து முத்தமிட்டுக்கொண்டு இரதகஜதுரகபதாதிகளோடும், பதினெட்டுவகை மேள வாத்தியங்கள் முழங்கும்படியாய் பொன்னம் பாரிவைத் திலகாநின்றபாணையின்மீது வைத்துக்கொண்டு, தனதிருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்து நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய் வளர்த்து வருகையில், மகாலட்சுமியாகிய பெண்ணானவள் விந்தாவாணியினது கரங்களைத் தாமரைப்போற்கருதி அதில் வாசஞ்செய்திருப்பதோடும் சுந்தர பாண்டியனுக்கு நாளுக்கு நாள் அஷ்டபோக பாக்கியங்களை அளவு சங்கையில்லாமற் கொடுத்திருக்கையில் வைகுந்த வாசகராகிய நாராயணமூர்த்தியானவர் இலட்சுமியைப்பிரிந்த துயரத்தால் மெலிந்து எங்குந்தேடித்திரிந்துங் காணாதவராய் கமலாசனமாகிய தாமரைப்பூவிற்குள் ஒளித்துக்கொண்டிருப்பாளென்று, எண்ணங்கொண்டவராய் மகாவிஷ்ணுவானவர் வண்டைப்போ லுருக்கொண்டு எங்கெங்குந் தாமரைப்புட்பித் திருக்கின்றதோ அவ்விடங்களெல்லாஞ் சென்று புட்பங்களிற்புகுந்து இதழிதழாகப் பரிசோதனைசெய்துங் காணாமையால், ஞானத்தைமறந்து அதிமோக முற்றவராய் இன்னம் பார்ப்போமென்று அவள் வாசம்பண்ணுகிற சந்திரனிடத்திலும் பரிசுத்தமான வீடுகளிலும், அலர்ந்த புஷ்பமாலைகளிலும் திருமங்கிலியங்களிலும் அழகிய ஸ்திரீகளினது முகாரவிந்தங்களிலும் புண்ணிய புருஷாளிடத்திலும, கெருடன்மீதேறி அதிவிருபத்தோடும் சகலலோகங்களினுந் தேடிப்பார்த்துங்காணா மற்றிகைத்துத் தன்மனதில்அடடா நாம்முன்னொருகாலத்தில் இலங்கை வேந்தனாகிய ராவணனைச்சங்காரஞ்செய்து வரவேண்டியதாய் உண்டாக்கிய சேதுவைப்போய்ப் பார்த்துவருவோம் அதுதான் அவளுக்குவாசஞ்செய்யத் தக்க விடமென்று யோசித்தவராய்க் கருடன் மீதேறி அதிதீவிரமாய் சேதுமத்தியில் விளங்குங் கந்தமாதனச்சாரலில் வழங்கும் ராமேச்சுரமென்னுந் தலத்திற்சேர்ந்து, அதியாவலோடும்அத்தலத்திலுள்ள பூங்காவனச்சோலைகளிலுந் தாமரையோடைகளிலும் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபோது, லட்சுமியாகிய பெண்ணானவள் தந் தோழிப்பெண்களுடன் கூடிப் பூங்காவனத்தை நோக்கிவந்து சேர்ந்து, அவ்வனத்துள்மிக உன்னதமாக விருக்கும் மலர்களைக்கொய்து விளையாடிக்கொண்டிருப்பதை மகாவிஷ்ணுவானவர்பார்த்துபிரிந்திருந்த தன்மையால்விம்மலும்பொருமலுமுண்டாகி மறுபடியும் மனத்தை திடப்படுத்திக்கொண்டவராய் அவணின்று

தனக்குத்தானே நாம்நமது சுயரூபத்தோடும் அவளிடஞ்சொல்லு வோ மாயின் மாய்கையால் ஓடிப்போய்விடுவாளாதலால் மாறுவே டம் பூண்டு நெருங்கிப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதி னவராய். தன் தேகம் வெண்ணிறந் தோன்றும்படியாக பாதாதி கேசபரியந்தம் விபூதியை உத்தூளனமாய்க் குழைத்துப்பூசி நெற்றி யில் திரிபுண்டரமாய் விபூதியிலங்கவும் சிரம்தோள் மார்பு கரம் முத லிய விடங்களிலுஞ்சாத்தி உத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக்கொண்ட வராய் நல்லவெண்பட்டுவெஸ்திரமும் உத்தரீயமுமணிந்து கையிலே பவுத்திரம்புனைந்து உலகமுய்து கடைத்தேறும்படியாய்த் தானொரு வகை செய்து காட்டவேண்டுமென்று யோசித்தவராய் இராமநாத னுக்குப் பிரிய முண்டாகும்படியும், முன்னூற் பிரதிஷ்டை செய்யும் போது உண்டாகிய கோடி தீர்த்தத்துடனே கங்கை பிரயாகை என் னும் புண்ணியதீர்த்தத்தைப் பூலோகவாசிகள் எடுத்துக் காவடிகட் டிச் சுமந்துகொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்து வைப்பார்கள்போலத் தானுமோர் காவடியைத் தோளிற் சுமந்து காசியாத்திரை செய்து வரும் விருத்தப்பிராமணனைப்போல் மிகுதாபசோபத்தோடும், பஞ் சாக்ஷரத்தை இடைவிடாமற் செபித்துக்கொண்டு பையநடந்து இல ட்சுமியாளவள் சேடிகளோடுங்கூடி மலர்கொய்து நிற்கும் இடத் திற்கு வந்தார்.

அப்படியாகவந்த பரந்தாமனை இலக்குமியானவள் பார்த்து யாரோ பிரம்மணனென்று நிற்கையில் நீலமேகவண்ணனாகிய நாரா யணன் அப் பூங்காவனத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து இலட்சுமிக்குச் சமீப மாகப்போய் தனதுபாதங்களை முன்னும் பின்னுமாய்வைத்து உறுதி யாய் ஊன்றிக்கொண்டு மனதை யின்பப்படுத்தினவராய் தமது கரத் தினல் இலக்குமியாகிய பெண்ணை யெட்டிப் பிடித்திழுத்தார். அப் படி யிழுக்கின்றபோது மகாலட்சுமியாகிய பெண் திடுக்கிட்டு நெஞ் சம் பதறிக் கையையுதரித்திருகிப் பிடுங்கிக் கொண்டவளாய்த்திரும் பிப்பாராமல் தோழிப்பெண்களாகிய செவிலித்தாய்களோடுமோடிச் சுந்தரபாண்டியனைநோக்கி முறையோ வென்று கூக்குரலிட்டழுதாள் அப்படி இலக்குமிப்பெண் அபயமிட்டழுங்குரலோசையைக் கேட்ட பாண்டியன் தனது குமாரத்தியினது குரலோசை என்றறிந்தவனாய் மந்திரிப்பிரதானிகளுடனே ஓடோடியும் அதிதீவிரமாய்ப் பூங்கா வனத்துக்கு வந்து அழுதுகொண்டு நிற்கும் புதல்வியைக்கண்டுபதை த்துக் கட்டியணைத்தெடுத்து அம்மணி குழந்தாய் உன்னையாரென்ன செய்தார்கள் ஏன் அழுகின்றாய். எனதுசெல்வமே என்று கேட்

கையில் அவ்வாய்மையைக் கேட்ட மகாலட்சுமியாகிய பெண் கூறுவாள்

வாருமையா தந்தையே அதோநிற்கின்ற விருத்தப்பிராமணன் எனது கரத்தைப்பற்றி இழுத்ததுமன்றியில் இப்போது உம்மைக்கண்டு பயப்படாமல் நிற்கின்றானென்று மிகப் பொறுமலோடும் விம்மலோடும் அழுதுக்கொண்டே சொல்ல அச்சொல்லை கேட்டவுடனே பாண்டியன் கண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் தேகம் படபடவென்று நடுக்கவும் மீசைகள் துடிக்கவும் அருகிலிருந்த வேவுகாரர்களையும் மல்லக ஜெட்டிகளையும் பார்த்து அடா தூதர்களே அதோநிற்கின்ற பிராமணனைப்பிடித்து மடலோடுமடலிறுகும்படியாய் பணித்துக்கொண்டு வாருங்களடா வென்றுசொல்ல அதுபோல் அந்தவேவுகாரர்கள் பிராமணனைப் பிடித்துமடலொடிய இறுகிக்கட்டித் தள்ளிக்கொண்டேவந்து அரசனிடத்தில்விட அரசன் பிராமணன்மீது கடுங்கோபங்கொண்டவனாய் இவனைச் சிறையிட்டு வையுங்களென்றுசொல்ல அதுபோல் அவ்வேதியனை தூதர்களடித்துக் கீழே தள்ளிப்புரட்டி காலில்விலங்குபூட்டி இராமநாதனுடைய ஆலயத்துக்கு மேற்புரத்தில் ஓர்மண்டபத்தறையி லிழுத்துக்கொண்டுபோய்போட்டு அவ்வறையைத் தாளிட்டு அநேகஞ் ஜெட்டிகளை காவல்வைத்து பத்திரமாய் காவல்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு அரசனுக்கரியப்படுத்த அரசன் கோபமடங்காதவனாய்த்தனது குமாரத்தியாகிய இலக்குமியைப் பார்த்து அம்மணி நீ இன்றுமுதல் வெளியில் வரவேண்டாம் அந்தப்புரத்திற்றானேயிருவென்று அரசன் மனைக்கழைத்துக் கொண்டுபோய் அவள் மனதைத் தேற்றிச் சந்தோஷிக்கும்படியாய்ச் செய்துபின் தானும் ஸ்நானமுதலிய ஜபதபங்களை முடித்து இராமநாதனுடைய சந்நிதானத்துக்குப்போய் கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து அச்சன்னிதானத்தில் பிராம்மணனால் நடந்தஅக்ரமத்தையும் இதற்குத் தான் செய்துவைத்த தண்டனையையும் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு வணங்கிப் பின்பு அரண்மனைசேர்ந்து அறுசுவைபதார்த்தங்களோடும் போஜனமருந்தி அம்ஸதூளிகா சயனத்தின் பேரிற் படுத்து நித்திரைசெய்தான்.

அப்படி நித்திரை செய்கிறபோது காவலிற் கட்டுண்டு நிற்கும் கரியமாலானவர், வேந்தன் தன்னைக் காவற் படுத்தியதையுண

ர்ந்தும் காதலியாகிய இலட்சுமிப் பெண்ணை வெளியில்வராமல் கட்டுப்படுத்தினதையும் தெரிந்துகொண்டவருய் இனி இதற் கென்ன செய்வோமென எண்ணங்கொண்டு தனது கபடநாடக சூத்திரத்தினுலே சுபசொருபத்தோடும் சுந்திரபாண்டியனுடைய சொற் பனத்தி லெழுந்தருளி, ஆயிரம் பணமுடிகளோடுங்கூடிய ஆதி சேஷனுக்கு மத்தியிலே, கேயூர மணிகுண்டலங்கள் சூரியப்பிரகா சம்போற்றேன்றவும் நீலமேகம்போன்ற தேககாந்தியும் செம்முருக்க மலரைப்போன்ற இதழ்களும் மார்பினிடத்தில் முத்தாரமுதலிய துள சிமாலைகவுஸ்துவாபரணப் பிரகாசம் சங்குசக்ர கோதண்ட கதாகட்க த்தின் ஒளியும்செங்குவளைமாலைகள் மகா வுன்னதத்தோடும் மகாமே ருவின்பேரில் அருவிபாய்வதுபோற் பிரகாசிக்கவும் அநேகம் பணிம ணிகளுடனுந் திவ்யபீதாம்பரதாரியாயும் மார்க்கண்டேயர் பிரகலாத னர் நாரதர் முதலியஆழ்வாராதிகளெல்லாம் பணிந்து அஞ்சலிசெ ய்துநிற்கும்படியாகவும் தேவர்கள் புட்பமாரிபொழியவும் ஸ்ரீமந்நாரா யண மூர்த்தியானவர் எழுந்தருளி இருப்பதோடுந் தனக்கும்புத்திரி யாகக்கிடைத்திருக்கும் மகாலட்சுமிப் பெண்ணனவள், பூரணச்சந்தி ரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தமும் முத்தாபரணங்களும் பொற்பிரகா சம் பொருந்தியமேகலாபரணமுங் கரத்திற்பிரகாசிக்கப்பட்டதாமரை ப் புட்பங்களிலே அஷ்டகஜங்களென்னு மும்மதங்கொண்ட யானை கள் துதிக்கைகளினல் ஆகாயகங்கையையள்ளி யிறைக்கவும்ரம்பாஸ்தி ரீகள்ஊழியஞ்செய்து பணிந்துநிற்கவும் தான் ஜகதீசனைப்பணிந்து கைகுவித்து நிற்கும்படியாய் வனமாலியானவர் பாண்டியனுக்கு தரி சனந்தந்தமாத்திரத்தில் அரசன் அக்கோலத்தைக் கனவிற்கண்டு நித் திரைதெளிந்து திடுக்கென்றெழுந்திருந்து மந்திரிகளையழைத்துத் தான்கண்ட சொற்பனத்தைச்சொல்லி மகாஆச்சர்யத்தோடுந் தனது புத்திரியிருக்கும் அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று பார்க்கும்போது தான் சொற்பனத்திற்கண்ட உருவம்போலப் பிரத்தியட்சத்திலுந் தன்னு டைய கண்களுக்குத் தோற்றக் கண்டு பிரமானந்தங்கொண்டு அக் கணமே தன் குமாரத்தியாகிய இலக்குமியை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமநாதனுடைய சன்னிதானத்துக்கு மேற்பாரிசத்தின் மண்ட பத்தறையிற் காவற்படுத்திவைத்திருக்கும் பிரம்மணனைப் பார்க்கும் போது கனவிற் கண்டதுபோல ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினுடைய சொரூபம் பிரத்தியட்சமாய்விளங்கக்கண்டு, சந்திரகுலாதிபதியாகிய

சுந்தரபாண்டியராஜன் ஆச்சர்யமடைந்து, ஆனந்தபரவசமுற்றதோ டும் துக்கமதிகரித்துக் கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகும்படி யாய்நின்று அநேக தோத்திரங்களைச்செய்து ஓ பரந்தாமா ஆதிமத் யாந்தரகிதா அச்சுதா அடியேன் அநேக ஜென்மங்களேடுத்தமெடுத்த இவ்வுடற் சிறையை நீக்கமாட்டாத யான்தேவரீருடைய சரணம்புய ங்களில்விலங்கிட்டும் அடித்தும் பிடித்தும் தொந்திரவுசெய்ததன்றி யும் சராசரங்களை யெல்லாம் யீன்றெடுத்த தாயாகிய மகாலட்சுமிக்கு மலக்குடிலை யொத்த தேகத்தோடுங்கூடிய யான் தாய்தந்தையரைப் பாவித்தப்பண்ணிய அபசாரம் எவ்விதம் நீக்கிக் கொள்ளப்போகி றேன் தேவோத்மா, தேவதாசார்வபௌமா, ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகா, சங்குசக்ராயுத, பாண்டவசகாயா, காயாம்பூ வண்ணமச்சகூர்மா, வராகநரசிம்மா, வாமன, பரசுராமா, ஸ்ரீரா மச்சந்திரா கிருஷ்ண, கற்கியவதாரா, சகலலோகரக்ஷகா, சர்வசீவ பரிபாலனை, பக்தப்பிரியா பாகவதரக்ஷகா, அனாதரக்ஷகா, கேசவா, க்ஷீராப்திசயன மாயாசொரூபா கபடநாடக சூத்திரதாரா வென்று வேந்தனாகியபாண்டியன் மகாவிஷ்ணுவைப் பலவாறாகத் தோத்திரஞ் செய்து அதன்பின் தன்னருகே நிற்கும் இலட்சுமிதேவியைப்பார் த்து அம்மணீசகலலோக நாயகியாய் ஆன்மகோடிகளுக்கு அழகு செல்வம் கல்வி புண்ணியம் புகிம்போக பாக்கியம் யாவும் நீயாய் விளங்கியும் இந்த கடையேனையொருபொருட்டாக மதித்து எளியே னிடம் பொருந்தியிருந்த காரணம்யாதோ, எனது தவப்பெருமையே செல்வமே வேதமே வேதாந்தமே வேள்வியே வேள்விப்பயனே வேத சொரூபியேமெய்ஞ்ஞானமே மெஞ்ஞான மணிவிளக்கே ஜெக்ன்மோ கினியே ஜகத்ரட்சகியே என்றுதுதித்து அடியேன் அறியாமையி னல் இதுவரையிற் செய்திருக்குங் குற்றங்களைஎல்லாம் எவ்வாறு நீக்கிக்கொள்ளப் போகின்றேன்.

என்செய்வேன்என்று துக்க சாகரத்துட்டோய்ந்து கைகளை நெறித்து துன்பப்படும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் மிக வுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்து அரசனைநோக்கி வாராய் சந்திரகு லோத்துங்கனாகிய சுந்திரபாண்டியனே நீ ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம் எனக்கு உன்னால் நேறிட்ட தண்டனையைப்பற்றி உன் மீதுயாதொருகுற்றமும் என்மனதிற்கொள்ளவில்லை யேனெனில் உன்னைப்போன்ற அவர்கள் இத்தலத்தில்எனக்குச் செய்யும் அப

சாரங்களெல்லாம் எனக்குச் சுகிர்தமாகவேயிருக்கும் அதெப்படியென்றால் இப்போது நீ என்னைப்பிடித்து அடித்து இறுக்கிக்கட்டச்சொன்ன தண்டனையானது மந்தாரம்பாரிஜாதமுதலியபுட்பங்களால் அர்ச்சனைசெய்ததுபோலும், காலிற் பூட்டிய விலங்கனாது நவரத்தினகசிதமாகிய கின்கிணிமுதலிய சிலம்பைப்போலும்சிறையிடச்செய்த இடமானது அன்புபொருந்திய உனது இதயகமலமாகிய கோயிலாகவும் ஒப்புக்கொண்டோம் ஏனெனில் நீ இத்தலத்தில் அன்போடும் வாசஞ்செய்வதன்றியில் நம்மைக்குறித்து யாகஞ்செய்துமுடித்தபடியால் இத்தலத்தில் பத்தர்களாயிருப்பவர்கள் செய்யுந்தீங்குகளெல்லாம் சிறப்பாகவும், வைபவைகளெல்லாம் வாழ்த்துதலாகவும் ஒருதருமஞ் செய்யில் அவைகோடி தருமமாகவும் பாவிப்போமாதலால் நீசெய்துவரும் பக்தியைவேண்டிநமது தேவியானவளை நின்னிடம்முன்னனுப்பி யாம்பின் வந்தோம் ஆமளவும் யாதொருகுற்றங்களுமில்லாமல் அவள் மனதின்படி நடந்துவரும் நாளிலோர்நாள் நீஅவளைப்பார்த்து, அம்மா என்மனப்பூர்வகமாய் உன்னைவெளிவிட மாட்டேனாதலால் நீ என்புத்திரியைப்போல அரண்மனையிற்றானே யிருவென்றுசொல்ல, அதற்கவள் ஐயா என்னையாவரேனும் வந்து துராக்ருதமாய்க் கொண்டுபோய் விட்டால் என்செய்வாயென்றுகேட்க அதற்கு நீ அம்மணி உன்னை என்னுடைய செங்கோலின்றிறத்தால் ஒருவரும் நெருங்குவதற்கு பயப்படுவார்களென்று சொல்லியிருந்த வண்ணம் அறிவோமென்று யாம் உருவமாறி வேடந்தரித்துபூங்காவனத்திற் சேடிகளோடு மிருந்த உன்புத்திரியைக் கையைப்பிடித்திழுத்துக்சோதிக்கவந்து சம்பவித்ததை யெல்லாம்பொறுத்துகொண்டு சந்தோஷத்தையடைந்தோம்.

அதன்றியும் எனதுதேவியை நீஉனது குமாரத்தியாகப்பாவித்து வளர்த்தமையால் நாம் உனக்கு மருமகனாகவேண்டும் இதுமுதல் என்றைக்கும் அட்டஐசுவரியத்தோடுமிருந்து இறுதிகாலத்தில் நம்மைப்போற்சொரூபம்பெற்றும் வைகுந்த வாழ்வை யடையக்கடவையென்று வரமளித்துப்பின்னுஞ்சொல்லுவார். ஓஅரசே நீ நம்மை இலக்குமியின்பொருட்டாய் அடித்து பிடித்துத்தொந்திரவுசெய்து விலங்கிட்டுவைத்த இவ்வறையிலே என்றைக்கும் நாம் இவ்வுருவத்தோடும் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருப்போம் ஆதலால் நமக்குச் சேது

மாதவனென்னும் நாமதேயம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்படியாய் சதா காலமும் இவணிருப்பது யாதுகாரணமெனில், நம்மாற் புதுக்கப்பட்டசேதுவைப் பரிபாலனஞ்செய்யவேண்டியதினுலும் பிரம்மாதிதேவதைகளும் இந்திராதிதேவர்களும் இராமநாதனும் இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருப்பதினுலே நாமும் இவ்விடத்திற்றுனே வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்னும் அவாவுற்றிருக்கின்றேமாதலால் நம்மை இவ்வுருவத்தோடும் யாரொருவர் தரிசிக்கின்றூர்களோ அவர்கள் அநேகந் தடவை கங்கை பிரயாகை, யமுனை முதலியதீர்த்தக்களாடிவந்தபலனும்சேதுதநுக்கோடியில் ஸ்நானஞ்செய்து இராமநாதனை தரிசித்தபலனும் பெறுவார்கள்.

அவ்வாறுதரிசிக்காதபேர்களுக்கு சம்பவித்திருக்கும் பலன்களும் வியர்த்தமாம் இதன்றியும் யாரொருவர் கெங்கா ஸ்நானத்துக்குப்போய்க் கங்கையைக்கொண்டுவந்து ராமநாதனுக்குஅபிஷேகஞ்செய்ய எத்தனித்தாரோ அவர்களும் நம்மை தரிசியாமற்போவாராயின் யாதொரு பலனுஞ் சித்தியாகமாட்டாது. தரிசித்தால் எல்லாப்பலனும் பூரணமாய் இட்ட சித்தியைப் பெறுவார்களென்று வரப்பிரசாதமளித்து மகாலட்சுமியுடனே இருவரும் மாயையாய் மறைந்தார்கள் அப்பாற் சுந்தரபாண்டியராஜனும் அன்றுமுதற்சேதுமாதவருக்கும் ஆலயம்புதுக்கிதீர்த்தமுண்டுபண்ணிதான் கண்டனை செய்த உருவம்போற் பிரதிட்டைசெய்து அபிஷேகமுதலிய நிவேதனங்கள் நடப்பித்துராமநாதனுடைய பாதாரவிந்தத்தில்சதாகாலமும் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்து தனது பட்டணமாகிய மதுரபுரியைத்தனதுகுமாரன் அரசாண்டுவந்தமையால், தான் அக்கந்தமாதனத்திற்றுனே வாசஞ்செய்திருந்து சிலகாலத்துக்கு பிறகு அவனும் அவனுடையதேவியாகிய விந்தாவணியுஞ் சாயுஜ்யமென்னும்பரமபதத்தை யடைந்தார்களாதலால் அப்பேர்க்கொத்த சேதுமாதவரைத்தரிசித்த அநேகம்பேர்கள் சேதுயாத்திரையைப் பூரணயாத்திரயாகவடைந்து மேலான பதவியைப் பெற்றிருக்கின்றூர்கள் கேட்டீர்களோ மகாரிஷிகளே இந்த ராமேச்சுரத் தலமகிமையென்று சூதமகாமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட முனிவர்கள் சந்தோஷத்தை யடைந்து சூதமாமுனிவரை நோக்கிசுவாமி இவ்வளவு மகிமைபொருந்திய

இராமேச்சுரதலத்தை நோக்கிப் பிரயாணப்பட்டுச் சேதுயாத்திரை செய்துமுடிக்குங்கிரமம் மெப்படியோ, அதனைத்தேவரீர் அடியேங் களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமகா முனிவர் சொல்லதொடங்கினர்.

சேதுமாதவ தீர்த்தச் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

சேதுயாத்திரைச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரன்யவாசிகளாகிய முநிவர்களே நெடிய கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் தட்சிணபாகத்தில் ஓங்குஞ்சேது வுக்குப்போகவேண்டி எண்ணமுற்ற புண்ணியர்கள் தங்களுக்கியன் றமாத்திரம் வேதாகமங்களை யுணர்ந்த பெரியோர்களாகிய பிராம்ம ணர்களுக்கு கோதானங்களும் தட்சிணைகளும் போஜனங்களும் நடப்பித்து தவளமாகிய விபூதிருத்திராக்ஷ மாலிகாபரணங்களைய ணிந்து அங்குலியாகிய விரலகளுக்கெல்லாம் பவுத்திரமோதிரங்களை பூண்டு, ஓரேமனதாய்ச் சேதுயாத்திரைசெய்யவேண்டுமென்று சங் கற்பஞ்செய்து தமது கிருகத்தைவிட்டு பிரயாணப்படும்பொழுது பக்தி சிரத்தையோடும் வாய்மவுனத்தோடும் காமக்குரோதலோப மோகமதமாச்சரியங்களைப் போக்கி தங்களதுகரத்தில யாதொரு ஆயுதங்களையும் குடையுமில்லாமலும் பாதத்தில், தொடுதோல்பா துகையில்லாமலும் வாயிற்றும்பூலந்தரியாமலும், தனுக்கு எண் ணெய்முழுக்கில்லாமலும், ஸ்திரீகளுடைய சங்கற்பங்களையும்நீக்கி நன்மார்க்கமாய் ஓரேபோது போசனஞ்செய்துக்கொண்டு செல் லும்மார்க்கங்களில் வீண்வார்தைகள் பேசாமல், பஞ்சாக்ஷரத் தையும், அஷ்டாக்ஷரத்தையும் இடைவிடாமற்செபித்தும் சேது மான்மியத்தையும் புண்ணியகதைகளையும் பேசிக்கொண்டும் அரி பூசை சிவபூசைகளைத்தப்பாமலும், ஒருவரிடத்திலே யிருக்கும் பொருளை ஆசிரிக்காமலும், அக்கினிஹோமத்திரவேள்விகள் தவறா மலும், அதிதிகளுக்குத் தம்மாலியன்றமாத்திரம் அறுசுவைப்பதா

ர்த்தங்களோடும் அன்னமளித்தும், அறிவுடையோர்களாகிய பெரியோர்களுக்கும் வேதாந்திகளுக்கும் திருப்தியடையும்படியாய் தன்னாலியன்றதை யுதவிசெய்தும் சேதுவினிடம்போய்ச் சேர்ந்து வருணபகவானைப் பிரார்த்தனைசெய்து ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துச் சந்திதானம்புரிந்து சமுத்திரத்திராசனைப்பூசைசெய்து வணங்கி, ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை வணங்கித்தோத்திரம்பண்ணி அநுமதிப்பெற்று நளன், சாம்புவன், சுக்ரீபன், அங்கதன், விபீஷணன், அனுமார், இலட்சுமணன், சீதை, இராமசந்திரன், நாரதன், பிரகலாதன், அம்பரீஷன், பராசன், வியாசன், சுகர், வாமதேவர் முதலியபேர்களைச் சிந்தித்துத்தோத்திரஞ்செய்து, இரண்யசிங்க மந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து சங்குசக்ரத்தையுடைய மகாவிஷ்ணுவையும் மான்மழுசதுர்ப்புஜ காளகண்டதிரிநேத்திர முடைய பரமசிவனையும்இதயத்தில் நிறுத்தி வேதமந்திர பிரணவங்களை யுச்சரித்து சேதுமூலத்திலே ஸ்நானம்பண்ணியெழுந்தபின் சூரிய பகவானைத்தோத்திரஞ் செய்து மறுபடியுமோர்தடவைத் தீர்த்தமாடி நியமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு, பின்பு அவனின்றும் பிரயாணப்பட்டு தர்ப்பசயனத்துக்குவந்து, அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை வணங்கி அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு, உத்தரபாகத்திலிருக்கும் தேவிபுரத்துக்குப்போய் நவபாஷான பூசைபண்ணி அவ்விடத்திலும் சேதுமூலத்திற்செய்தபடி சங்கற்பவிதிகளை நடப்பித்துராமசந்திரன், இலட்சுமணன், சீதாதேவி, வருணராஜன், கண்ணுவன், சாம்புவன், அனுமான், சுக்ரீவன், அங்கதான், நளன், கணேசன், இடபன், மகாயோகிகள் ரிஷிகள், சித்தர்கள் பிதுர்தேவதைமுதலியயாவருக்கும் தனது மனோபீட்டப்படியாய்த் தர்பணஞ்செய்து மந்திரவசத்தால் நடப்பித்து அப்பாற் கறைமீதுவந்து ஈரவஸ்திரத்தைக் களைந்துநல்ல பட்டு வஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டு ஆசமனஞ்செய்துவேதாகமத்தின் வண்ணம் தேவர்களையும், பிதுர்க்களைக்குறித்து வேதப்பிரமணர்கள் சிராத்தங்கள் நடப்பித்து அவர்களுக்கு அன்னதானம் கோதான முதலிய சொர்ன்ன தானங்களைச்செய்து அவணின்றும் நீங்கி சக்கரதீர்த்தமுதலாய் நாம்சொல்லிவந்த தீர்த்தங்களில் இலட்சுமண தீர்த்தம்வரையிற் சங்கற்பவிதியின்படி ஸ்தானஞ்செய்து ஜபதபங்களைமுடித்து அப்பால் இலட்சுமணதீர்த்தத்திலே மயிர்முடிகளைந்து ராமதீர்த்தமுதலாய் அக்கினிதீர்த்தம்வரையிலும் சங்கற்ப

விதியின்படியே ஸ்நானம் பண்ணிப்பின் தங்களாலியன்ற மாத்திரந் தானதருமஞ்செய்து பின்பு அங்கினிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவதைகளுக்கும் பிதுர்க்களுக்கும் சிராத்தபிண்டங்கள் செய்து முடித்து, பெரியோர்களாகிய பிராம்மணருக்கு மகிழ்வுண்டாகும் படியாய் கோதானம் பூதானம் கன்னிகாதானம் சொர்ன்னதானங் களும்செய்து அதன்பின் சக்கரதீர்த்த முதலிய தீர்த்தங்களிலெல் லாம் சங்கற்பத்தின் படித் தீர்த்தமாடி அப்பால் இராவணனைக் கொன்ற பிரம்மஹத்திதோஷம் நீங்கும்படியான ராமநாதனுடைய பாதாரவிந்தத்தை வணங்கித் தோத்திரம்செய்து சேது மாதவரை யும் ஸ்ரீமந்நாராயணனான இராமச்சந்திரன் சீதாதேவி இலட்சுமணன் இவர்களைப்பணிந்து பின்பு கந்தமாதனச்சார்பிலே யுண்டா யிருக்குந் தீர்த்தகளிலெல்லாம் விதிப்படியே ஸ்நானம்பண்ணி ராமநாதனை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு மகாதேஜஸோடுங்கூடி விளங்குந் தநுர்கோடியிற் போய்ச்சேர்ந்து நியமப்படி விதிமுறை தப்பாமல் சங் கற்பஞ்செய்துகொண்டு தீர்த்தமாடி நித்யகர்மாநுஷடான ஜபதபங் களை முடித்து சிராத்தபிண்டங்கள் கோதானம் பூதானம் கன்னிகா தானம் வஸ்திரதானம் சொர்ன்னதானம் அசுவதானம் கஜதானம் முதலிய தானங்களெல்லாஞ்செய்து இப்படியே கோடிதீர்த்தத்திலுந் தீர்த்தமாடித் தானதருமங்கள்செய்து ஸ்ரீராமநாதனுக்குந் தம்மாலி யன்றளவில் அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து ராமநாதனைவணங்கித் தோத்திரம்பண்ணி அவருடைய பூசைக்குபகரண முதலாய் சந்தன புட்ப அடையாபரணதிகளை அவர்களுக்கிசைந்தமாத்திரங் கொடுத் துப்பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பொன்போற்பிரகாசியாநின்ற சங்குசக்கர பாணியாகிய சேதுமாதவரையும் சூலகபாலப்படையை யுடைய காளவயிரவரையும் வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு முன்பு யாம்சொல்லியிருக்கும் நியமந்தப்பாமல் தம்முடை யதேசம் போய்ச்சேர்ந்து பிராமணருக்கு அன்னதானமுதலிய பற் பலதானங்களுஞ் செய்து விடைகொடுத்து பிறகு தாங்கள் தங்கள் புத்ரமித்ரகளத்ராதி வர்க்கத்தோடுஞ் சிஷியவர்க்கத்தோடும் போஜ னம் பண்ணி யாத்திரையைப் பூரணமாய் உத்யாவனஞ் செய்து கொள்ள வேண்டுமாதலால் கேளுங்கள் முனிவர்களே இவ்வண்ணம் சேதுயாத்திரை செய்தவர்கள் ராமநாதனுடைய கிருபாகடாக்ஷத் தினாலே முன்ஜன்மங்களிற் செய்த ஆகாமியசஞ்சிதங்க ளெல்லாந் தொலைந்து நரகவேதனைகளை கடந்து தாரித்திரங்களுக் கெட்டாத வராகவும், கொடுந்துன்பத்தைத் தராநின்ற பிணிகளையநுபவியாம

வர், மேலான கல்விகளை யுணர்ந்து கனகனவஸ்துவாகன அஷ்ட போகபாக்கிய தாரந்தாசுதுலைசுக சம்பத்துக்களைப் பொருந்தி புத்திர மித்ரகளத்ர பந்துஜன பாக்ய சம்பன்னராய் ஆனந்தாதிபோகங்களை யநுபவித்துக் கொண்டிருந்து இறுதிகாலத்திலே யோகநிஷ்டாபர ரொப்பந்தமாய் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்யமென்னும் பதங் களைப்பெற்று வாழ்ந்திருப்பார்கள் இதல்லாமலும் துறவாசிரமத்தை யடைந்தபேர்கள் விதிப்படி இச்சேதுயாத்திரை செய்வார்களாயின் சுஞ்ஞானிகளாய் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூப சாட்சாத் காரகைவல்யங்களையடைந்து மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை யநுபவிப்பார்களென்று சூதமகாமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யத்து ரிஷிகள் பிரசாளந்தபரிகராய், முநிவரைநோக்கி, சுவாமி தேவரீர்சொன்ன சேதுமான்மியத்தில் இப்போது சொன்ன சேதுயாத்திரைக்கிரம விதியில், ஒரு ஆச்சரியந் தோன்றுகின்றது அதுயாதெனில், சேதுதநுக்கோடி முதலாகிய தீர்த்தமகிமைகளை யும், ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமைகளையும் தேவரீர் இதற்குமுன் சொன்னதில் சேதுமுதலாகிய தீர்த்தங்களையும் ஸ்ரீராமநாதனையும் நினைத்தாலும் புகழ்ந்தாலும் அவ்விடம் போகவேண்டுமென்று பத் தடிதூரம் நடந்துபோனாலும் அநேக புண்ணியங்களும் பலப்பிரா ப்திகளும், போகபாக்கியங்களும் கிடைக்குமென்று சொன்னதைக் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தோம் அப்படியிருக்க இப்போதுரைத்ததில் யாத்திரைபண்ணவேண்டியவிதி இப்படியென்றும், அநேககைவல்லிய மாகவும், கிரமக்கிரமமாயுஞ்சொல்லிய தெவ்விதம் சுவாமி என்று கேட்கச் சூதமகாமுனிவர் கூறுவார்.

வாருங்கள் மகாரிஷிகளே, நாம் உங்களுக்கு முன்னஞ் சொ ல்லி இருந்ததும், இப்போது சொன்னதும் ஒன்றுக்கொன்று பேத மில்லையாதெனில், யாத்திரை கிரமமாய் பிரயாணப்பட்டுச் செல்வ தற்குச் சக்தியில்லாத கூன்குருடு செவிடு சப்பாணிப் பேதைகளு க்கும் ஞானிகளுக்கும், வேதபண்டிதர் களுக்கும், இக்கிரமம் வே ண்டியதில்லை இராகத்வேஷாதிக ளுடனே கூடிப் பெண்டுபிள்ளை பண்ட பதார்த்தங்களோடுங்கூடித் தாபந்தரிப்பப்படும் சஞ்சலபுத்தி யையுடையவர்களுக்கு மனதை ஒருவழியில் திடப்படுத்திப் புண் ணியத்தை தேடவேண்டியநிமித்தம் கிரமமும் விதியும் பூர்வீகர்க ளான ஸ்மிருதி கர்த்தாள் ஏற்படுத்தி யிருப்பதால், அதுபோல்

மேலும் நல்வினை தீவினை யிரண்டுமற்றப் பக்குவாதுகாகம் வந்துவிட்டபேர்களுக்கு ஒருவிதிகளும் வேண்டியதில்லை, அப்படியில்லாத பேர்களுக்கெல்லாம் காலாகாலங்களிலேகிரமாகிரமங்கள் தப்பாமல் ஒன்றுக்கொன்று மேலான புண்ணியகாலங்களை அறிந்து யாத்திரை செய்து நல்ல புண்ணியங்களைச் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று சூதமகாமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்டு நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி தேவரீர் வாக்கின்படியே சேதுயாத்திரை செய்வதிலும் தனதாகப் புண்ணிய காலங்கள் ஏற்பாடாக விருக்கின்றதோ வென்றுகேட்க, அதற்கு ஒரிஷிகளேவாரம்திதிநட்சத்திரம்போகம், கரணமுதலிய காலதேச வர்த்தமானங்களும் சேர்ந்திருப்பதற்குத் தக்கதாய், புண்யகாலங்களும் பலன்களும் கிடைக்குமென்று சூதமகாமுனிவர் சொல்ல அப்போது நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி தேவரீர் அதுகாரணங்களை அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்க முனிவர் உளமகிழ்ந்தவராய்ச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

சேதுயாத்திரைச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சேதுபலச்சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே நெடிய கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண், தட்சிணபாகத்திலோங்குஞ் சமுத்திரத்தில் தசரததனயனாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியால் அமைக்கப்பட்ட சேதுதநுக்கோடியில் ஒருநாள் ஸ்நானம்பண்ணிய பேர்களுக்கு சிறப்போங்கிய காசிமகா க்ஷேத்திரத்திற் பத்துவருடகாலம்வரையில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருந்து ஆயிரமுகத்தோடுங்கூடி பொங்கித் ததும்பி அலைகளாகிய கரங்களைநீட்டி அன்பர்களையழைத்து ஆரவாரஞ்செய்துக்கொண்டிருக்குங் கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்தபலன் கிடைக்கும் மூன்றுதினமிருந்து சேதுதநுக்கோடியில் ஸ்நானம்பண்ணினால், அவர்களுக்குப் பஞ்சமாபாதகங்களும் நிவர்த்தியாகிச் சிதம்பரத்திலே பத்துவருடம் வரையில் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருந்த

பலனுண்டாம், ஆதலால், இந்தபூலோகத்தில் சேதுவுக்குச் சமான மான தலமொன்றுங் கிடையாது மேலும் இச்சேதுவிலே செய்யப் பட்டஜெபதபங்களும்ஓமதான தரும விரதங்களும், ஒன்றுகோடி யாய் விளங்குவதோடும் அட்டாக்ஷரத்தை ஆயிரத்தெட்டு உரு ஜெபித்தவர்களுக்கு மனதுரம் மியமாய் பக்திசிரத்தையுண்டாக்கி' ஹரிபூசைபண்ணிய பலனைப்பெற்று ஸ்ரீராமநாதனுடைய பாதார விந்தத்திற் சேர்ந்திருப்பார்கள் மாசிமாதத்தில் இச்சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணினபேர்கள், திவ்வியக்ஷேத்திரங்களாகிய திருவெண்காடு ஸ்ரீ சைலம் திருப்பதி, சேஷாசலம், நைமிசாரண்யம் அருணாசலம் திரு விடைமருதூர் திருமறைக்காடு சிதம்பரம் சீர்காழி தக்ஷிணகாசி ஸ்ரீரங் கம் திருவானைக்காவல் வயித்தீச்சுரம் திருக்குடந்தை திருவாரூர் திருக்காஞ்சி முதலாகிய சிவஸ்தலங்களினும், ஒவ்வொருவருடமும் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தபலனும் தவமும் புண்ணியமும் கிடை க்குமாயின் அந்தத் தநுக்கோடியின் மகிமையை யென்னவென்று சொல்லப்போகின்றோம் இதல்லாமலும் அதின் பெருமையைத்தாய் போலுங் கருணையையுடைய வேதங்கள் நான்கினும். இதிகாசபுராண காவிய சூத்திரங்களினும், இவ்வாறே முறையிடுகின்றபடியால் இச் சேதுதநுக்கோடியில், சந்திரசூரியர்களை இராகுகேதுவந்து மறைக் கும்படியாகிய கிரகணபுண்ணியகாலத்தில் தீர்த்தமாடியபேர்களுக்கு மகாக்ஷேத்திரமாகியகாசியிற் பத்துவருடகாலமிருந்து கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாம் அதுவுமல்லாமல் கோடிஜென்மங்கள் வரையிற்றேடிய பாதகங்களெல்லாம் நிவர்த்தியாய் ஆயிரம் அஸ்வ மேதயாகம் பண்ணியபலன் சித்தமாய்க் கிடைப்பதுமன்றியில் இறு திகாலத்திலே சின்மயானந்த சொரூபசாட்சாத் காரத்தைப்பெற்று வாழ்ந்திருப்பார்கள். உத்தராயண தக்ஷிணாயனகாலமும் பவரணையும் சோமவாரமும் அமாவாசையுங் கூடிய சங்கிரமபுண்யகாலத்திலே மகிமைபொருந்திய சேதுதநுக்கோடியைக் கண்ணிறைக்கண்டவர்களு க்கு ஏழுஜென்மங்களிலுண்டாகிய ஆகாமியசஞ்சித பிராரத்வவினை களுமகன்று, தேவதாசொரூபநிட்டராளாய் புண்யலோகமாகிய சுவர்க் கத்தையடைந்து மகிழ்ந்திருப்பார்கள் இதல்லாமலும் அறுபத்தெண் ணாயிரங்கோடிநதிகள் குடிகொள்ளப்பட்ட சேதுதநுக்கோடியிலே மாசிமாதங்களில் உதயகாலத்தில் மூன்றுநாள்தீர்த்தமாடினல் அவர் களுடைய பாதகங்களெல்லாம் நிவர்த்தியாகிச் சகலநதிகளினுமாடிய

பலனைப்பெபெறவார்கள் ஐந்துநாள்செய்தால் அஸ்வமேதயாகம் சந்திராயனதரிசனம் நோன்பு விரதாதிகள் அநுஷ்டித்து வேதாகமங்களோதிய பலனைப் பெறுவார்கள்.

பத்துநாள் ஸநானம் பண்ணினவர்கள் சகஸ்ரார விந்தபீடத்தில் விளங்கப்பட்ட பிரம்மலோகமாகிய மானுவதியடைந்து சுகித்திருப்பார்கள். பதினைந்துநாள் தீர்த்தமாடியபேர்கள் வைகுந்தத்தைச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள். இருபதுநாளாடியபேர்கள் கைலாசத்தையடைந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள், இருபத்தைந்து நாளாடியபேர்கள் ராமச்சந்திரனாற் பூசிக்கப்பட்ட ராமநாதனுடைய சொரூபம்பெற்று வாழ்வார்கள் முப்பதுநா ளாடியபேர்கள் ராமநாதனுடனே கலந்து ஐக்கியப்பட்டு வாழ்வார்கள்.

ஆதலால் இச்சேதுதநுக்கோடியிலே அறிவுடையோர்களாகவிருக்கப்பட்டவர்கள்மாசிமக அருணோதயகாலங்களில் புண்யதிதிகளிலும் வாரங்களிலுந் தீர்த்தபாடவேண்டும் இதல்லாமலும் சூர்ய சந்திர அர்த்தோதய புண்ணியகாலத்திற் சேது தநுக்கோடியில் ஸநானம்பண்ணியபேர்கள் ஒருக்காலங்களிலும் யெமனது கும்பிபாக நரகத்திலே வீழ்ந்து உழலமாட்டார்கள் இதனோடும் நரகமென்பதைக் கண்ணினுலும் பார்க்கமாட்டார்கள் அவர்களைப்பற்றிய அநேகம் பிரம்மஹத்திகளும் நிவாரணமாகிச் சகல செல்வங்களையும் பெற்று இந்திராதி போகபாக்கியங்களையடைந்து சந்திர ஜடாமகுடரான சாம்பசிவமூர்த்தியினது பாதாரவிந்தத்தை யடைந்திருப்பார்கள். ஆதலால் அந்த அர்த்தோதயமகோதய சந்திரகிரகண சூரிய கிரகண புண்யகாலத்திலே அகத்தியஞ் சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணி இராமநாதனை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும் இதல்லாமலும் அச்சேதுதநுக்கோடியில் சதாகாலமும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளும் கெருடகாந்தர்வ சித்தவித்தியாதருரகர் சிவகணங்கள் ருத்திராதியர் ஆநாயவாசிகள் போகபூமியரியாவரும் வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதால் அச்சேதுவை நினைத்துப்புகழ்ந்து வேறொரு தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினுலும் அப்படி செய்தவர்களுக்கு அநேகம் புண்ணியங்கள் சித்தமாய்க் கிடைப்பதோடும் ஜன்ம சாபல்யமாம் இதன்றியும் யாவரேனும் அச்சேது தநுக்கோடியின் கரையிலே ஒருகவளமன்னம் ஆருக்காகிலுங்கொடுத்தால் இலட்சம் பிராம்மணுளுக்கு அன்ன

தானஞ்செய்தபலன் சித்தமாய்க்கிடைக்கும் மேலும் ஸ்ரீராமதனுக் கோடியைக் கண்ணிறைற் கண்டபேர்கள் மறு படியுந் தாயினது கருப்பையுட்புகாமல் வைகுந்தலோகத்தை யடைவார்கள்.

இதன்றியும் ஞானபுருஷனுகிய விபீஷணன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டவண்ணம் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியினுற் பேதிக்கப்பட்ட தனுக்கோடியிலே யாரொருவர் ஸ்நானம்பண்ணிய போதிலும் விதிப்படியேசெய்து ஜபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு கோதானம் பூதானம், கன்னிகாதானம், வஸ்திரதானமுதலிய பொன்பூமி, பசு பால், தயிர், எண்ணெய், காய்கறி, பருப்பு, எள்ளு, கோதும்பை. சர்க்கரை, தேன், நவதான்யம், அன்னம், இலைமுதலானவைகளை லோபமின்றி அவரவர்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி நல்லவேதப் பிராமணுளுக்கு தத்தஞ்செய்து கொடுப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு ஒன்று கோடியாய் அனந்த புண்ணியங்களுண்டாம் இதுவுமல்லாமல் அந்த சேது தநுக்கோடியிலே எவ்விதமாகிய தானதருமங்கள் வேள்விகள் ஓமங்கள், தர்ப்பணங்கள், மந்திரங்கள் செய்தாலும் அது ஒன்றுகோடியாய் விளங்கும் ஆதலால் தீமையாகிய காரியங்களைமறந்து யேகமனதாய் நல்ல புண்யமான காரியங்களை நடத்தியபேர்களுக்கு வேண்டிய பாக்கியங்கள் மென்மேலும் பெருகும்படியாய் ஸ்ரீராமநாதன் அருள்செய்வார் இதன்றியும் நன் மனத்தோடும் புண்ணியகாலங்களில் சேதுவில் தீர்த்தமாடப்பட்ட பேர்களை சகல தேவதைகளும் ரிஷீஸ்வராளும் முநீஸ்வராளும் பார்த்து சந்தோஷத்தை யடைவார்கள்.

அதல்லாமலும் அவன்மரபிலுண்டாகிய அண்ணன், தம்பிமாமன், மைத்துனன், பெண்சாதி, பிள்ளைகள் முதலாகிய பேர்களெல்லாம் மகாபாவிகளாய் ரவுரவாதிநரகங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் அதைவிட்டு ஸ்வர்கத்தில் வாசம்பண்ணும்படியாயிருப்பார்கள் மேலும் அந்த தநுக்கோடியிலே எப்போதுதீர்த்தமாடினுர்களோ அப்போதே கோடிகோடி பாதகங்கள் செய்திருந்தபோதிலும் பருதிமுன் பனி போல் விலகிப்புநிதராவார்கள். அதுவல்லாமலும் அந்தசேதுதனுக் கோடியிலே பிதுர்களுக்குப் பிரீதியாய் பெரியோர்களாகிய பிராமணுளுக்கு ஆடையாபரணுதிகள் கொடுத்து அவர்களாலே ஓமம் தர்ப்பண முதலிய சிரார்த்தங்களை நடப்பித்து பிண்டங்கள் போட்டவர்களுடைய பாபங்களெல்லாம் விமோசனமாகிப் பிதுர் மரபில் ரவுரவாதி நரகத்தை யநுபவித்தபேர்களும் அந்நகரத்தினின்றும் நீங்கி

மேலான புண்யலோகங்களில் வாசம்பண்ணும்படியாய் நியமிக்கப்படு வார்கள், அது வுமல்லாமல் தெய்வலோகத்தில் இந்திராதி தேவர் களுடனே சமரசமாய் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அவன் மரை பச்சர்ந்த புண்ணியர்கள் சாலோக சாமீப சாயுச்ய மென்னும் பதத் தைப்பெற்று மோட்சானந்தத்தையு மநுபவிப்பார்கள்.

இதனேடும் சேது தனுக்கோடி புருடோத்தமம் கோகரணம் பதுமநாபம் கங்கை பாகீரதி முதலிய புண்ணியதீர்த்தங்கள் விளங்கி ய சமுத்திரத்திலேயே எப்போதும் வரம்பில்லாதபடி தினப்பிரதியா ய்சங்கர்விதிப்படி தீர்த்தமாடலாமென்று சுருதிகளாலே சொல்லப் படும் அப்படிச்சொல்வதிலும் சந்ததி வேண்டியபேர்கள் சேதுதனுக் கோடியை யல்லாமல் சமுத்திரத்தில் மற்றவிடங்களில், சனிவாரத்தி லும், மங்களவாரத்திலும் தீர்த்தமாடப்படாது இதுவுமல்லாமல் கெர்ப்பஸ்திரீகளும் கெர்ப்பதீட்சை யுடையவர்களும் சூதகமுடைய வர்களும் பிதுர்க்கர்மங்களை நிறைவேற்றுதவர்களும் அச்சேது தனுக் கோடி யன்றியில்மற்றவிடங்களில்ஸ் நானஞ்செய்யப்படாது மேலும் அந்தச்சேது தனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடவேண்டியவர்களுக்கு மாத் திரம் வாரம் நக்ஷத்திரம் தேசவர்த்தமான முதலிய நியமங்கள் வேண் டியதேயில்லை ஆதலால் நினைத்தபோதெல்லாம் தீர்த்தமாடி வரலாம் இதல்லாமலும் அச்சேதுவில் ஸ்நானஞ்செய்ப வேண்டுமென்று செல் பவர்கள் வேறே தூரதேசத்திலிருக்கப்பட்ட அவன் பந்துவையா வது நேசரையாவது நினைந்து ஸ்நானஞ்செய்தால் அவர்களுக்கும் அந்த பலனுண்டாம் அப்படி யிருந்த போதிலும் இரந்துபோனபேர் களை மாத்திரம் நினைத்து ஸ்நானஞ் செய்யப்படாது ஒருவேளை அவசியமாய் அவர்களை நினைந்து ஸ்நானம் பண்ணவேண்டியிருந்தால் தர்ப்பையினலே இறந்துபோனவர்களை நியமித்து பெரியோர்களாற் புராணவிதி மந்திரங்களை நடப்பித்து அதனைச்சேது தநுக்கோடி யிலே மூழ்கும்படியாய் விட்டு விடலாம் விசேஷமாய்ச் செய்யவேண் டுமாயின் தங்கத்தினலே தர்ப்பைசெய்து அதனையும் அவ்வாறே விடலாம் அப்படிச் செய்வதால் அதன் ஜீவனேடு இருக்கையில் ஸ்நானம் பண்ணிய பலனை பெற்றுப் புண்ணியலோகத்தை யடை வான், இதன்றியும் பவுரணை அமாவாசை இவ்விரண்டு திதியில் எந்த இடங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்யலாம் மற்ற திதிகளிற்செய்யப்படாது

மேலும் சேதுவிலும் கங்காசங்கமத்திலும் சிந்து சங்கமத்திலும், புருடோத்தமத்திலும் கோகரணத்திலும் எந்தவேலையிலும் சமுத்திரத்திலே ஸ்நானம் பண்ணலாம்.

அப்படிச்செய்தவர்களுக்கு கோடானகோடி புண்ணியங்களுண்டாகும். இத்தன்மை பூண்ட சேது தநுக்கோடியினது பெருமையைச் சகல தேவர்களுங் கேட்கும்படியாய் மகா விஷ்ணுசொரூபமான ராமச்சந்திர மூர்த்தியும் சீதாதேவியும் இலட்சுமணருமாயிருந்து தேவரையு முனிவரையும் பிதுர்த் தேவதைகளையும் பார்த்துச் சொல்லுவார். வாருங்கள் தேவர்களே நம்மாற் புதுக்கப்பட்ட இச்சேது தநுக்கோடியை யாரொருவர் தரிசித்தபோதிலும், அவர்செய்த வினைகளெல்லாந் தொலைந்து நன்மையைப் பெற்று ஆனந்தத்தை யடைவார்கள் அதில் ஸ்நானம் பண்ணியபேர்கள் அவர்களது பிறவித்துன்பங்களகன்று மோட்சாநந்தத்தைப் பெறுவார்களாதலால் இக்கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலே சிறப்போங்கிய சேது தநுக்கோடியின மகிமையையும் ராமநாதனுடைய மகிமையையும் நினைத்துச்சொல்ல வேண்டுமானால் நூறுகோடிவருடமானபோதிலும் முடியாது அப்பேர்க்கொத்த மகிமை பொருந்திய சேதுவென்பதாய் ஸ்ரீராகவனாலே கேள்விப்பட்டு சந்தோஷத்தை யடைந்து ஆனந்தக் கூத்தாடி தாங்களும் அச்சேதுவிற்றானே சதாகாலமும் வாசம் பண்ணிக் கொண்டு இராமநாதனையுஞ் சேதுமாதவரையும் போற்றி வணங்கி தினைத்துணைப்போதேனும் அச்சேதுவை விட்டகலாமல் அவ்விடத்திற்றானே வாசமாக இருப்பார்கள் அச்சேது தநுக்கோடியைத் தொட்டாலும் அதில் ஸ்நானம் பண்ணினாலும் நினைத்தாலும் கண்ணினாற் கண்டாலும் அதன் பெருமையை யாவரேனுஞ் சொல்லக் கேட்டாலும் அவர்களுடைய துன்பங்களெல்லாம் நீங்கி ஆனந்த போகத்தைப் பெற்று வாழ்வார்கள்.

இதல்லாமலும் தைமாதத்தில் ஆதிவாரமும், அமாவாசையுந் திருவோண நக்ஷத்திரமும் விதிபாதயோகமுங் கூடிய சுபதினத்தினது உதயகாலத்தில் நாகவமென்னப்பட்ட காணமின்றியிருந்தால் அதனை அர்த்தோதய புண்யகாலமென்று சொல்லப்படும்

அத்தன்மை பூண்ட புண்யகாலமான அர்த்தோயத்திலே யாரொரு வர் அச்சேது தநுக்கோடியிலே ஸ்நானம் பண்ணுகிறார்களோ அவர் களுக்கு வரம்பில்லாத பாபங்களெல்லாம் நிவர்த்தியாய் ஆனந்தபோக பாக்கியத்தையடைந்து சரியை கிரியை யோகமென்னு மூன்றுங் கடந்து ஞானமயத்தை யடைந்து அகண்ட பரிபூரணசச்சிதானந்த சொரூப சாட்சாத்காரத்தைப் பெற்று வாழ்வார்கள் மேலும் அதன் பெருமை எத்தன்மையெனில் ஆயிரம் விதிபாதயோகங்கொண்ட புண்ணியகாலம் ஓர் அமாவாசை அப்படிப்பட்ட அமாவாசை ஆயிரங் கொண்டவை ஆதித்தவாரத்தில் வரும் அமாவாசை அப்படி இவ்விர ண்டுங்கூடிய ஆயிரங்கொண்டவை அதனோடு வந்த திருவோணம் அத்தன்மையாகிய சுபதினம் மகரமாத உதயகாலத்திற் பொருந்தி யிருக்குமாயின் அதன் பெருமையையாவரால் யொல்லி யளவிடக் கூடும்.

ஆதலால் அப்புண்யகாலத்திற்செய்த தர்மம் ஒன்றுகோடியாய் விளங்கும் அதெப்படியெனில் ஒவ்வொரு புண்யகாலமுந் தனித்த னியே வரும்போது அக்காலையிற் செய்யுந் தானதருமம், அர்ச்சனை ஜெபத ஓமங்களும் கோடானுகோடியாய் விளங்குமானால் இவ்வள வும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து வந்த புண்யகாலத்தினது மகிமையைச் சேட னுஞ் சொல்ல வரிதென்றால் மற்ற யாவராற் புகழலாம் மேலும் மறைவிதியிற் கூறும் இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களில் சிரேஷ்டமாகி யது திருவோணம் திதிகளிற் சிரேஷ்டமானது அமாவாசை யோகங் களில் சிரேஸ்டமரனது விதிபாதயோகம் வாரங்களிற் சிரேஷ்ட மானது ஆதித்தவாரம் இன்னுன்கும் ஒன்றாச்சேர்ந்து மகரமாத அர்த்தோதய காலத்கில் அமைந்தபோது அக்காலையில் ராம மூர்த்தியினால் உண்டாக்கப்பட்ட சேது தநுக்கோடியிலே கொடு த்துவைத்த புண்ணியர்கள் தீர்த்த மாடுவார்களாயின் அவர்கள் மறுபடியும் பிறவிச்சாகரத்தில் விழாதவர்களாய் எடுத்திருந்த ஜன் மத்திற்றானே யோகவிஷ்டாபரராய் சுஞ்ஞானிகளாகி அகண்ட பரிபூரண சின்மயானந்த சொரூபத்தையடைந்து நித்யானந்த தத்துவத்தோடும் வாழ்வார்கள் இவ்வகையாகக்கூறிய புண்யகால மானது சூரியன் அர்த்தோதயத்துக்கு மாத்திரஞ் சொன்னதேய ன்றி மூன்றுகாலமுஞ் சரியாய்ப் புண்ணியங்கிடைக்கு மெண்றுகூற வில்லை அதுபோல யாம்கூறிய திதியும் நக்ஷத்திரமும் யோகமும் சோமவாரதினம் வருமாயின் அது மகோதயமென்று சொல்லப்

படும் அக்காலத்திலும் சேதுவிலே ஸ்நானம்பண்ணிய பேர்களும் சித்தமாய்ப் பலனைப்பெறுவதோடும் அப்பேர்க்கொத்தகாலத்திலே தான தருமங்கள் செய்ய எண்ணங் கொண்டவர்கள் நான்குவேதம் ஆறு சாஸ்திரம் பதினெண்புராணங்களையும் அறிந்தபேர்களாகவும் யோக்கியர்களாகவும் தபத்தை யுடையவர்களாகவும், சிவார்ச்சனை விஷ்ணுவார்ச்சனை முதலியவற்றை செய்யதவராகவும் சேதுஸ்நானஞ் செய்யப்பட்டவராகவும் பெரியோர்களாக விருக்கும் பிராம்மணருக்குச் செய்யவேண்டும் ஒருகால் அத்தன்மையாகிய பேர் கிடைக்காவிடில் அவர்களைக்குறித்து சங்கற்பித்து வைத்திருந்த அப்பொருள்களைப் பின்பு அவர்களிடத்திற்சேர்ப்பிக்க வேண்டுமே யன்றி துர்நடத்தை யுடையவர்களுக்குப்புண்ணியத்தைத் தேடப்பட்ட பேர்கள் கொடுக்கப்படாது.

கேட்டீர்களோ முனிவர்களே என்று சூதமாமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யத்து ரிஷிகள் சந்தோஷமடைந்து, முனிவரை நோக்கி சுவாமி தான தருமங்கள் செய்வதிலும் உத்தமரென்றும் அதமரென்றும் அறிந்து கொடுக்கவேண்டியதாய்ச்சொல்லுகின்றமையால் உத்தமருடைய நடையை யெவ்விதமாய் அறிந்துகொள்ளலாம் அதனை தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்க அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் சொல்லுவார் வாருங்கள் முனிவர்களே முன்னமோர் காலத்தில் திலீபனென்னும் ராஜனுக்கு வசிஷ்டமகாரிஷியானவர் உத்தமர்கள் திறத்தைக் கூறியிருந்தபடியால் அதை உங்களுக்குச் சொல்கின்றோம். அதுயாதெனில் உலகின்கண் உத்தமனென்பவன் ஆசார நைஷ்டிகமுள்ளவனாகவும் சூத்திரரிடத்தில் யாதும் வாங்கி பொசியாதவனாகவும் சாத்திரபுராணங்க ளறிந்தவனாகவும் மந்திரவேத பாராயணமுடையவனாகவும் கைலாசபதியையும் மகாவிஷ்ணுவையும் பூஜித்து வணங்கப்பட்டவனாகவும் வர்ணாசிரமந்தப்பி நடவாதவனாகவு மிருக்கப்பட்டவன் எவனோ அவன் உத்தமனென்று சொல்லப்படும் ஆதலால் அப்பேர்க்கொத்தவனை அறிந்து தருமஞ்செய்தால் அதுவொன்றுகோடியாய் அபிவிர்த்தியாகும் அதுவன்றில் எத்திங்களிலும் எந்தப் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலும் பாத்திரங்களை அறிந்தே தானதருமஞ் செய்யவேண்டும் அப்படிச்செய்யாமல் துன்மார்க்க

ராகிய அவருக்குக்கொடுத்தால் அப்படிக் கொடுத்தவர்கள் பதினறு ஜன்மம் வரையிற் புழுவாகவும் பூச்சிகளாகவும் தவளையாகவும் அட்டையாகவும் நாயாகவும் நரியாகவும் பிறந்துபின்பு சண்டாளராகவும் சூத்திரர்களாகவும் செட்டிகளாகவும் க்ஷத்திரியாகளாகவும் பிராம்மணுளாகவும் பிறந்து ஜென்மங்கடோறும் பிணியும் துன்பமும் தரித்திரமும் மென்மேலு மனுபவித்து நரகத்தை அடைவார்கள்.

ஆதலால் சற்பாத்திரரை யறிந்தே தருமங்கள் நடத்தவேண்டும் அச்சமயம் அப்பேர்க்கொத்தவர் கிடைக்காவிடில் அக்காலையில்கொடுக்கத்தக்க பொருள் எதுவோ அதனை உத்தமர்களை நினைந்து சங்கற்பித்துவைத்த உடனே அவர்களைத்தேடிச் சேர்ப்பிக்காமற்போனல் கொடிதாகிய பாதகத்துக் கேதுவாகவேண்டும் உத்தமர்களுக்குக் கொடுத்தால் அளவிறந்தபுண்ணியங் கைகூடுவதோடும் மேலாம்சாயுச்யபதத்தையும் பெறுவார்கள் அதுவுமல்லாமல் திருப்பதிகோகரணம் கும்பகோணம், காஞ்சிபுரம், சாளக்கிராமம், துவாரகை மதுரை, நைமிசாரண்யம், அயோத்தி, சேது, ஸ்ரீரங்கம் பதுமநாபம் தண்டகாரண்யம் உத்யாசலம் இத்தலங்களெல்லாஞ் சிவஸ்தலமாகவும், விஷ்ணுஸ்தலமாகவு மிருப்பதால் இதிற் பரமபாகவதாளும் ருஷீஸ்வராளும் வாசஞ்செய்யும் பிரம்மகுல க்ஷேத்திரமாகவு மிருப்பதால் அத்தலங்களுக்கு யாரொருவர் போனபோதிலுங் அத்தினம் தாங்கள் தீட்சைவிட்டிருக்கும் மயிர்முடியைக் களைந்து உபவாசமாயிருக்க வேண்டும் அப்படி செய்யாமல் இராகத்துவேஷங்களால் நீக்காமல் செல்லுவார்களாகில் கோடானுகோடி பாவங்களுக் குரியவராய் ஜன்மங்கடோறும் துன்பத்துக்கே ஆளாயிருப்பார்கள்.

ஆகலால் இங்கச்சேது தனுகோடியில் தீர்த்தமாடவந்த புண்ணியர்கள் கந்தமாதனத்தில் விளங்கப்பட்ட இலக்குமண தீர்த்தத்தில் சிரமுண்டிதஞ்செய்து ஸ்நானம்பண்ணி நியமநிஷ்டைகளைமுடித்துக்கொண்டு பின்பு மற்றதீர்த்தங்களிலும் சேது தநுக்கோடியிலும் தீர்த்தமாடி இராமநாதனை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தால் அவர்கள் செய்யும் தானதருமங்களெல்லாம் ஒன்று கோடியதாய் வரம்பில்லாததாய் புண்ணியபலனைப் பெற்று சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென்னும் பதவியைப்பெற்று மேலான போகங்

களைப் பெற்றிருப்பார்கள் இதல்லாமலும் இச்சேதுவுக்கு சமான மான தீர்த்தம் எங்குங் கிடையாதாதலால் அவ்விடத்திற்போல வேறோரிடங்களிலும் ஆகமாட்டாது மேலும் உலகின்கண் பிறந்த ஜீவர்கள் ஆயிரஞ்சென்மம்வரையி லெடுத்து சேதுவில் ஸ்நானஞ் செய்துவந்த பலனெல்லாம் ஒரு அர்த்தோதய புண்ணியகாலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யப்பட்ட புண்ணியர்களுக்கு ஓர் இமைப்போதிற் கிடைக்குமென்று வேதாகமங்களாலும் பெரியோர்களாலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சூதமாமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி அறுபதினாயிரம் வருடம் வரையிற் கங்கை பிரயாகை என்னும் புண்யநதிகளிலே தீர்த்தமாடிய பலனைப் போல் சேது தநுக்கோடியிலே எத்தனை வருடத்திற் பெறலா மென்று கேட்க அப்போது சூதமகாமுனிவர் சொல்லுவார் ஓ முனிவர்களே அநேகம் புண்ணிய பலனைக் கொடுக்கப்பட்ட அர்த்தோதய மகோதயத்திலே ஸ்ரீராமதநுக்கோடியிலே ஓர்விசை ஸ்நானம் பண்ணிய பேர்கள் அடைவார்களென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

யாதெனில் அந்த அர்த்தோதய மகோதய வேளையிலே பிரயாகை கங்கை முதலிய நதிகளிலே ஆயிரந்தடவை ஸ்நானம் பண்ணின பலன் ஸ்ரீராம தநுக்கோடியிலே அக்காலத்தில் ஒரு விசை ஸ்நானம்பண்ணிய பேர்களுக்கு கிடைப்பதோடும் சொர்க்கமத்ய பாதாளமென்று மூன்றுலோகத்தினு முள்ள சகல தீர்த்தங்களிலும் ஆடிய பலன் எவ்வளவோ அவ்வளவு பலனும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்ட தனுகோடியிலே அர்த்தோதய மகோதயக் காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த பேர்களுக்கு சித்தமாய் கிடைக்கும் இஃதன்றியும் பூலோகத்தில் செய்நன்றி மறந்த பேர்களுக்கு ஒருகாலமும் நல்லகெதி கிடைக்கமாட்டாமல், இரவுரவாதி நரகமே சித்தமாய்க் கிடைக்குமென்று வேதாகமங்களிற் சொல்லப் பட்டிருந்தாலும் அப்படிக்கொத்த பாவிகளும் பிரம விசாரணை செய்யாத அஞ்ஞானிகளும், பஞ்சமா பாதகங்கள் செய்தபேர்களும் சேது தனுக்கோடியிலே அர்த்தோதய புண்ணிய காலத்தில் ஓர்விசை ஸ்நாணம்பண்ணி விடுவார்களாயின் அவர்களுடைய பாபங்களெல்லாம் அதன் பரிசுத்தராவார்கள் இதல்லாமலும் அர்த்தோதய புண்யகாலத்தில்சேதுவில் ஸ்நானஞ் செய்யாமல், காமாதிகளால் யாரொருவர் கெர்வப்படுகின்றார்களோ அவர்கள் கண்கெ

ட்ட பாவிகளாய்த் துக்க சாகரத்தினின்றும் கறையேற மாட்டா தவர்களாய்க் குடும்பமென்னுஞ் சேற்றிலுழந்தி இரவுரவாதி நரகத்தை யடைவார்கள் காமாதிகளை விடுத்து ஸ்நானஞ்செய்த பேர்கள் சூரியமண்டலத்தைச் சார்ந்து பிரம்மானந்தத்தை யடைந்திருப்பார்கள்.

இதல்லாமலும் சிறப்புற்றோங்கிய சேதுவிலேகிரமப்படி ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களெல்லாம் ஸ்ரீராமநாதன் இராமச்சந்திரன் சீதாதேவி அநுமான் சாம்புவந்தன் நளன் தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சித்த புருஷாள் பிதுர்தேவதைகளை யெல்லாஞ் சிந்தித்து அர்க்கியங் கொடுத்து சூரியசந்திரன் விதிபாத முதலான தேவதைகளையும் தோத்திரஞ் செய்து மகிழ்வுறச்செய்து அப்பால் அவரவர்களுடைய சக்திக்குத் தக்கபடியாய் சற்பாத்திரராகிய பிராம்மணருக்கு ஆடாயாபரண வலங்கிருதஞ் செய்து தங்கம், பொன், வெள்ளி, தாம்பரம், வெண்கலம் இவைகளினற் றம்பாளஞ் செய்து அவற்றிற் பால் சர்க்கரை நெய் கனிவர்க்கங்கள் ஏதேனும் நிரைத்து அப்பாத்திரத்தைப் பிராமணருக்கு முன்னம் உபசாரணை செய்து தட்சிண தாம்பூலங்களோடும் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடத்துவதற்கு அசக்தராயின் மரத்தினற்செய்ததாம்பாளத்தில்மேற் கூறியவைகளை நிறைத்து அடியேனு லியன்றவைவை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டு மென்று வுபசரணை செய்து சந்தோஷப்படுத்துவதனேடு பூணுங் கொடுத்துப் பின்னர் சகல உயிர்களுக்கு ஆதாரமாக விருக்கின்றதாயும் புனிதமாயுமோங்கும் பாற்பசுவும் கன்றும் தானஞ் செய்து ஜெகன்னுத சொரூபமாய் விளங்கும் ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியே நினது ஜென்ம நட்சத்திரமாகிய திருவோணத்திலே அடியேன் சக்திக்குத் தக்கபடி பிராமணருக் குதவியதை நீருந்தபவு செய்து அங்கீகரித்திரட்சிக்க வேண்டு மென்று வைகுண்டவாசனுகிய ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவைத் தோத்திரஞ் செய்து பின்பு நக்ஷத்திரங்களுக்கெல்லா முதற்காரணமாகிய வஸ்துவே, ஆடகலோகத்தமரர்களுக்கமுதமீந்த தெய்வமே உரோகிணி தேவியினது மனதுக்கிசை மணியே, உலகின்கண் ஒங்கும் சகல கலைகளுக்கும் பதியாய் நீக்கமறவிளங்கும்பொருளே அடியேனை யாட்கொள்ள வேண்டுமென்று வணங்கிய பின்னர், சந்திரனை நோக்கித் தமியேனது பாபமாகிய இருட்கூட்டத்தைப் பறக்கத்துரத்துஞ் சுடரே சுயஞ்சோதியே சொல்லற்கரிய ஞானப்பிரகாசமே துன்பக் கடலுட்டோய்ந் துழலும்யான் தேவரீ

ருடைய சரோருகம் போன்ற துணைத்தாட்களின் மீது என்றைக்கும் அகலாத அன்பைப் பொருந்தும்படியாய் அடியேனுக்குக் கிருபை செய்ய வேண்டுமெனத் துதித்து அதன்பின் சூரியனை நோக்கித் தோத்திரஞ் செய்து, பிறகு அன்னவர் புதல்வனாகிய விதி பாதயோகனை நோக்கி ஓ தெய்வமே எளியேன் சக்தி மாத்திரமீந்த தானமானது ஓண்ணட்சமா யிருக்கும்படியாய் கிருபைசெய்ய வேண்டு பென்று விதி பாத யோகத்தை வணங்கித் தேவப்பிராமணனையு மிவ்வாறே வணங்கி அப்பால் இரண்யசிரார்த்த முதலிய சிரார்த்த மனைத்தும் நடப்பித்து லோபமில்லாமல் தான தருமங்களைச் செய்து அதன்பின் பிராம்மணனுக்கு குடை பாதரட்சை முதலியவைகளைப் பூசித்துக் கொடுத்து அனுப்ப வேண்டும் விதி போல் இவ்வாறு அந்த இராமசேதுவின் தனுக்கோடியிலே அர்த்தோதய புண்ணியகாலத்தில் இப்படிச் செய்கிறபேர்களும் மாமக புண்ணியகாலத்திற் செய்கிறபேர்களுக்கும் உலகத்தின் கண் யாத்திரை செய்கிற பேர்களுக்கும் யாகாதி கிருத்தியங்களுந் தானதருமங்களி யாவுந் தேடவேண்டிய அவசியமில்லை அவர்களுக்குச் சகல பலன்களுங் கைகூடும்.

அன்னவர்கள் இந்தச் சேது தநுக்கோடியை யல்லாமல் மற்றவேறு தலங்களிலே யிருப்பினும் மேற்கூறிய வண்ணமே நடத்த வேண்டும் கேளுங்கள் மகாரிஷிகளே இதல்லாமலும் அந்த கந்தமாதனச் சார்பின் தென்றிசைச் சமுத்திரத்திலே ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியாற் உண்டாக்கி யிருக்கப்பட்ட சேதுவை மேலவர்களாலோதும் ஞானசிலர்களுஞ் அந்த ஞானத்துக்குரிய நிஷ்டை காலங்களிலே சேதுவைச் சிந்தித்தால் சகல அஞ்ஞானங்களும் பாவங்களும் நீங்கிக் கோடி சூரியப் பிரகாசமாய் பிரம்மானந்தத்தைப் பெறுவதோடும் இச்சேதுவிலே அரைக்ஷணமாவது வாசம் பண்ணுவார்களாயின் அவர்கள் சமீபத்திலே யமபடாளு மணுகாமல் விலகுவதோடும் ஸ்ரீராமநாதன் முதலிய தேவர்களுக்குச் செய்த குற்றமனைத்தும் அகன்றும்போம் கேளுங்கள் முனிவர்களே இதல்லாமலும் உலகின்கண் சிறப்போங்கிய ஸ்ரீசைலம், குருக்ஷேத்திரம், சித்திரகூடம், திருக்குடந்தை, தண்டகை, வதரிகாசிரமம் சுவேதபருவதம், காஞ்சீபுரம் அனந்த சயனம் திருக்கோட்டியூர், சேடாத்திரி, வடமதுரை, பத்மநாபம், புருஷோத்தமம், நைமிசாரண்ணியம் இவை முதலிய விஷ்ணு ஸ்தலங்களிலே வாசம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது அதிலே உண்டா

கிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து அளவிறந்ததான தருமங்களை செய்தாலும் மோட்ச சாம்பிராஜ்யத்தைப் பெறமாட்டார்கள். இச் சேதுவில் ஒருநாளேனும் செய்வார்களாகில் அவர்களுக்கு மோட்ச சாம்பிராஜ்யமுங் நன்மையுங் கிடைக்குமென்று சத்தியமாகச் சொல்வோம்.

இதன்றியும் ஸ்ரீராமதனுக்கோடியிலே ஸ்நானம்பண்ணியபேர்களுக்குச் சகலதுன்பங்களும் சகலபாபங்களும் நீங்கும் அவ்வாறு செய்யாமல் மற்ற எத்தீர்த்தங்களிற் செய்தபோதிலும் அவர்களுடைய பாபங்கள் நாசப்படாதென்று வேதங்களெல்லாம் சத்தியமாகவே சொல்லும், இவையல்லாமலும் பஞ்சாட்சரம் அஷ்டாச்சரங்களை செபித்தாலும் அல்லது அவைகளை ஜெபியாமல் மறந்துவிட்டபாபங்களும் சிவபூசை, அரிபூசை, குருபூசை, செய்யாத பாபங்களும் விபூதி உருத்திராட்சங் தரியாத பேர்களுடைய பாபங்களும் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தையும் வைகுண்டநாதனாகிய மகாவிஷ்ணுவையும் துதியாத பாபங்களும் இந்தசேதுவிலே ஸ்நானம் பண்ணினவுடனே நசித்துப்போமெனவே சாஸ்திர பிரமாணம் பின்னும் தனுர்மாதத்தில் உதயகாலத்திலே தேவதைகளுக்கு அபிஷேக முதலியவை நடத்தி நைவேதனமும்செய்யாத பாபங்களும் சாளக்கிராமம் சிவலிங்கம் இவைகளைப் பூசியாதபேர்களுடைய பாவங்களும், அரிஹர நாமஸ்மரணை செய்யாதபேர்களுடைய பாபங்களும் காயத்ரி ஜெபங்களை மறந்துவிட்ட பாபங்களும் உச்சிநேரத்திற்பசித்துவந்த பேர்களுக்கு அன்னங்கொடாது உண்டபாபங்களும் ஔபாசனம் அக்கினிஹோத்திரம் வயிஸ்வதேவம் பிரமகாயத்ரி முதலானவைகளைத் தவறிவிட்ட பாபங்களும் மேற்கூறியவைகளை அகாலத்தில் நடத்திவைத்த பாபங்களும், கன்னிமாதத்திலே மாளயஞ் செய்யாதபாபங்களும் சயித்திரமாதப் பவுரணைகாலங்களிற் சித்திரகுத்தருக்குப் பிரீதியாய் வேதவாயினர்களுக்கு அன்னம் பால் பழம் சர்க்கரை நீர்மோர் இளநீர் வடை பருப்பு, கந்தகஸ்தூரி, குடை, பாதுகைதாம்பூல முதலானவைகளை நல்காத பாபங்களும் பிறவிச் சாகரத்தின்கண்ணுழ்ந்து முத்தியாங் கரையைக் காணுதுழலும் பாபமும் இச்சேதுவிலே ஸ்நானம் பண்ணினவுடனே அக்கினியிற்சொரிந்த நெய்போல்சுவறிப் புண்ணியபுருஷராய்க் குடும்பமென்னுங் துன்பசாகரத்தைக் கழித்து மோட்ச

சாம்பிராஜ்யத்தை யடைவார்களென்று சூதமாமுனிவரானநான் முக்காலும் சத்தியமாய் சொல்லுவோம்.

இதன்றியும் இந்த்ரநீலப் பருவதம்போல்விளங்குந் தென்றிசைக்கடவுளாகிய இயமனை மார்க்கண்டேயருக்காக உதைத்த பாதாரவிந்தத்தையுடைய சாம்பசிவமூர்த்தி முதலிய தேவர்களுஞ் சூழ்ந்து சதாகாலமும் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கப்பட்ட இந்தச்சேது தனுக்கோடியை யடைந்தபேர்கள், எக்காலத்திலும் நித்தியானந்த சொரூப சாக்ஷாத்காரராய் வாழக்கடவார்கள். இதன்றியும், இத்தன்மை பொருந்திய மகிமைபேரடுங்கூடி விளங்கப்பட்ட இராமேச்சுரத்திற் பிறந்திருக்கப்பட்ட புற்பூடுகளும், புழுப்பூச்சிகளும், ஊர்வனமுதலிய ஜந்துக்களுக்கும் பறவைச்சாதி முதலியவற்றோடு கிளிக்கூட்டங்களும் மரங்களுமநேக புண்ணியங்களைப்பெற்று உய்வார்களென வேதசாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுவதாலும் இத்தலத்திற் பிறக்கப்பட்ட உயிர்களுக்குத் தினைத்துணையேனும் யமதண்டமில்லை சுருதிவாக்கியமாதலால் பின்னும்மற்ற எந்தசமுத்திரக் கரையோரங்களிலாவது தேவபுருஷனாயினு மவனிறப்பானாயின் கழுதையாய்ப் பிறப்பானென்று பெரியோர்களாலும் வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்படுவதால் இச்சேதுவின்காற்று விசைகொண்டடிக்கப்பட்ட எல்லைவரையினும் இறந்தவை எக்குற்றங்களைச் செய்த கழுதையாயினும் தேவசொரூபம்பெற்று புண்ணியலோகத்தை யடையுமென்று மறைவிதியிற் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோமாதலால் இத்தன்மைவாய்ந்த அச்சேதுவினுடைய மகிமையை நாம் எவ்வளவென்றுரைப்போம் எப்போதும் மகாவுத்தமகுணச் சாந்த பிரமானந்த தேஜசோடுங்கூடி விளங்குஞ் சேதுமான்மியமிம்படியாக்கும் கேட்டீர்களா மகாரிஷிகளே நாம் உங்களுக்குச் சொல்லிவந்த இச்சேது மான்மியத்தை யார்படித்தாலும் யார்கேட்டாலும் அவரவர்களுடைய தேகத்திலுற்ற வியாதிகளும் துன்பங்களும்நீங்கி அக்கினிஹோத்திரம் வேள்விமுதலியவைகள் செய்தபலனும் சகல தீர்த்தங்களெல்லா மாடியபலனும் சாந்தி முதலிய சாதனங்களை யடைந்துவேதாந்தவிசாரணை செய்யபலனும் ஒருவராலும் ஓதற்கரிதாகிய மகாதபங்களைச்செய்து பெற்றபலனும் பெற்றவர்களாய்ச் சுவர்க்காதி புண்ணிய லோகத்தையடைந்து ஆனந்த போகங்களையும் பேரின்பங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இதல்லாமலும் பஞ்சவரிகளும் படர்ந்து விளங்காநின்ற கண்களையுடைய சீதா சமேதரான ஸ்ரீராமச் சந்திரனால் பூசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதன் எழுந்தருளி யிருக்குஞ் சேதுமான்மியமென்னுமிப் புராணத்தில் ஒரு சருக்கமேனும் வாசிக்கச் சொல்லி கேட்டபேர்கள் அனேக யாகாதி கிர்த்தியங்கள் எக்கியங்கள் வேத நிர்ணயந் தப் பாமற்செய்து முடித்த பலனைப் பெறுவார்கள். இரண்டு சருக்கம் வாசித்த பேர்களும் வாசிக்க கேட்ட பேர்களும் பத்துவருடம் வரையில் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்து பெற்ற பலனை யடைவார்கள். பத்து சருக்கம் வாசித்தபேர்களும் அவற்றைக் கேட்ட பேர்களும் தெய்வலோகத்தில் தேவேந்திரனோடு கூடியிருந்து நூறு அஸ்வமேதயாகஞ் செய்த பலனைப் பெற்று இந்திரபோகத்தை யனுபவிப்பார்கள் இருபது சருக்கம் வரையில் வாசித்தபேர்களும் வாசிக்க கேட்டபேர்களும் பிரமலோகத்தை யடைந்து பிரமனைப்போற் சொரூபம் பெற்று வாழ்வார்கள் முப்பது சருக்கம் வரையில் வாசித்தபேர்களும் அதனைப் பக்தியோடுங் கேட்டபேர்களும் மகாவிஷ்ணு வாசஞ் செய்யாநின்ற வைகுண்டத்தையடைந்து விஷ்ணுசொரூபம் பெற்று வாழ்வார்கள் நாற்பது சருக்கம் வரையில் வாசித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் கைலாசத்திலே சாம்பசிவமூர்த்தியின் சொரூபம் பெற்று ஆனந்த மடைவார்கள்.

இம்மான்மியத்தை முழுதுந்திரிகரணசுத்தியோடுவாசித்தவர்களும் வாசிப்பதைக் கேட்டவர்களும் ஜன்மசாகரத்தைக் கடந்து சிவபதத்தைப் பெற்றிருப்பார்கள் ஆதலாலும் இத்தன்மையாகிய மகிமை பொருந்திய சேதுமான்மியங்களை அடியீறாக அந்தக் கரணத்தை யகற்றித் திரிகரணசுத்தியோடுங் கேட்டபேர்கள் சிவபதத்தைப் பெறுவார்கள் இரண்டு தடவை படித்தவர்களுங் கேட்டவர்களும் சாமீபத்தைப் பெற்று வாழ்வார்கள். மூன்றுவிசை வாசித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் சாரூபமென்னும் பதவியைப்பெற்று வாழ்வார்கள் நான்கு தடவை வாசித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் அண்டகோடிகளியாவுந் துதிப்பதற்கரிய சாயுச்யமென்னும் பதத்தைபெற்று பேரின்பத்தை யடைவார்கள். இதல்லாமலும் இச்சேது மான்மியத்திலே ஒரு கவிதையினுடைய தாற்பரியமாவது அவற்றில் பாதியாவது காற்பங்காவது அல்லது ஒரு சொல்லாவது ஓரெழுத்தாவது சேதுவென்னும் பேருடனே சொன்னாலும், சிந்தித்தாலும் அன்னவர்கள் செய்த பாபங்களெல்லாந் துலைந்து மேன்மையான பாக்கியத்தைப் பெற்று சக்ரவர்த்திகளாகப் பிறந்து வாழக்கடவார்க

ளென்று பின்னுங்கூறுவார். ஓ முனிவர்களே இச்சேதுபுராணத்தை யார் படித்தாலுங் கேட்டாலும் எவ்வளவு எழுத்துகளைச் சிருட்டித்தாலும் அவ்வளவுக்கு மவர்களைப் பற்றியிருக்கும் பாபங்களும்பிரம் மஹத்தி முதலிய தோஷங்களு மவர்களை விட்டு நீங்கிவிடும் பஞ்ச மாபாதகங்களு மகலுவ தன்றியிற் சேதுமுத லிருபத்துநான்கு தீர்த்துமுமாடிய பலன் சித்தமாய்க் கிடைப்பதோடும், நெடிய கடல் சூழ்ந்த பூமண்டலமுழுதுங் கீர்த்தி நிறைந்து விளங்கும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியா லுண்டாகிய சேதுமான்மியத்தைப் பக்தி சிரத்தையோடும் பூரணமா யெழுதப்பட்ட அன்பர்களுக்குத் கோரதபாபங்களெல்லாந் தீர்ந்து புண்ணிய புருஷாளாய் சிவபதமென்னுஞ் சாயுச்ய பதவியை யடைந்து சின்மயானந்த சொரூப சாட்சாத்காரமாகிய அகண்ட பரிபூரணத்திலே கர்ப்பூரதீபம்போற் கலந்து நித்தியமாய் வாழக்கடவார்கள்.

இதன்றியும் இச்சேதுமகத்துவமென்னும் புராணம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றதோ அவ்விடமெல்லாம் சேதுவாகவும், கந்த மாதனமாகவும், இராமேச்சுரமாகவும் விளங்குவதோடும் அந்த ஸ்தானங்களிலே பூதப்ரேத பசாசகணங்களும் டாகினி யோகினி முதலியவும் துர்ச்சொப்பனங்களும் கொலை களவு முதலிய வக்கினிபயங்களுந் தேகபீடைகளுங் கிஞ்சித்தேனு மணுகாது இராமநாதர் அவ்விடத்தில் யெப்போதும் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பார் இதல்லாமலு மின்னஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் மகரிஷிகளேசிரார்த்த காலத்தில் இந்தச் சேதுமான்மியத்தில் ஒரு சருக்கத்தைப் பாராயணஞ் செய்தால் அன்னவரைப் பற்றிய தோஷங்களியாவும் நிவர்த்தியாய்ப் புண்ணிய பலனைப் பெறுவதோடும் அவர்களுடைய பிதுர்க்களும் மனமகிழ்ச்சியுடனே கொடுக்கும் பிண்டதானங்களை யேற்றுக் கொள்வார்கள் இதன்றியும் புண்ய காலமாகிய பருவகாலங்களிலேனும் இம்மான்மியத்தில் ஒரு சருக்கமாவது சருக்கத்துளடங்கிய ஒருகதையாவது அல்லது அவற்றிலோரேடாவது பாதியேடாவது ஓர்வரியாவது படித்தாலும் படிக்கக்கேட்டாலும் அவ்விடத்திலுள்ள பேர்கள் பாக்கியவான்களாயும் கீர்த்திமான்களாயும் குபேரன்போல் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

மேலும் இச்சேது மான்மியத்தை வாசிக்கப்பட்ட பேர்களும் கேட்கப்பட்ட பேர்களும், சத்திர முதலியவைகள், பூங்காவனங்களி

லும் தக்ஷிணாயனத்தில் மார்கழி, ஆவணி. புரட்டாசி மாதங்களிலு
ம் வாரங்களில் சோமவாரம் சுக்ரவார முதலிய நாட்களினும்படிக்
கவுங்கேட்கவும் தீர்த்தங்களாடவும் பிரவேசிப்பாராயின் மகாபலன்
களை யடைந்திருப்பார்கள் இதல்லாமலும் இச்சேதுமான் மியத்தை
வேதவியாச மகரிஷியினது அருளினாலே கேட்கப்பட்ட தவுமியா
சாரியர் பாண்டவர்களுக் குரைத்தவண்ணம் யாமுங்களுக் குரைத்
ததேயன்றி வேறேகற்பனையாக யாதொன்றுஞ் சொல்லவில்லை இ
துவசத்தியமாகவும் வேதசம்மதமாகவும் கர்மகாண்ட ஞானகாண்
ட மிரண்டிற்கு நடுநிலையாய் பேதாபேதமின்றிச் சொல்லி யிருக்கி
றோமாதலால் நீங்களுமுங்களுக்கு அன்பராக விருக்கப்பட்டமாணா
க்கர்களுக்கு உண்மையாய். சொல்லுங்களென்று மகா சந்தோஷத்
தோடு மானந்தக்கண்ணீ ருறுபோற்பெருக தேகமயிர்க் குச்செரிய
தேகத்தினின்று வியர்வைபெருக வாய்குளறகரங்களிரண்டையுஞ்
சிரத்தின்மேற்கூப்பி ஸ்ரீராமநாதன்வாழுஞ் சேதுதநுக்கோடியையு
ங்கந்தமாதனத்தையு மவற்றிலோங்குமகிமைகளையு மனதிற்சிந்தித்
தானந்த பரவசமடைந்துசித்ரதீபம்போல சூதமாமுநிவரிருந்தார்.

அவ்வற்புதத்தைக்கண்ட அங்குள்ளரிஷிகளியாவரு மெழுந்து
ஆனந்தக்கூத்தாடி அர்க்கியபாத்தியமுதலிய சோடசோபசார பூ
சைகள்செய்து தோத்திரம்பண்ணினர்கள் அதுகண்ட சூதமாமுநி
வர் சந்தோஷங்கொண்டு அன்னவர்களது அன்புக்ககமகிழ்ந்து அ
னேக வரப்பிரசாதங்களைத்தந்து ஆசீர்வதித்து சகல முநிவர்களும்
பின்தொடர அன்னவரிடத்தில் விடைபெற்று அவணின்றும் நீங்கி
காசி க்ஷேத்ரத்தில் வியாசபகவானை அநேகரிஷிக்கூட்டத்துடனே
நமஸ்காரஞ்செய்து அடிபணிந்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நின்றதம
துமாணாக்கராகிய சூதமாமுனியை வேதவியாசமகரிஷியானவர் கி
ருபாநோக்கோடும் பார்த்து சேயைக்கண்டதாய்போ லடங்காக்கா
தலோடுங்கட்டி உச்சியைமுகந்து அத்தியந்தபிரீபத்தோடும் நோ
க்கி ஓதற்கரியவேதசாஸ்திர புராணங்களின் கரைகண் டிப்பூதலத்
தின்கண் எனக்குக்கீர்த்தி யுண்டாகும்படியாய் மகாமகிமை பொரு
ந்திய இச்சேதுமான்மியத்தை நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முநிவர்
களுக்குசொல்லும்படி நீ பெற்றபேரேபேறென்றநேகமாய் சிலாகித்
தாசீர்வதித்தவணுள முநிவர்களைப் பார்த்து பின்னுங் கூறுவார்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே பெருமைபொருந்திய இச்சேது ம
கத்துவத்தை நாமறிந்ததேயல்லது பிறரறியமாட்டாராயினும் நம்
மாலதிற் சில வர்த்தமானங்களை யுணர்ந்த இச்சூதமாமுநிவராலே

சொல்லப்பட்ட சேதுமான்மியத்தை நீங்கள் கேட்டீராதலால் இது வேதாகமசாஸ்திர புரான இதிகாசங்களுக்கெல்லாம் மேன்மையான தெனக்கருதி தவுமியர் எனது அன்பின் பெருக்கால் தருமராசனுக்கு விருப்பினோடு உரைத்ததுபோல் நீங்கள் சதாகாலமும் பக்திசிரத்தையோடு இதனைப்படிக்கவும் பிறருக்கோதவும் வேண்டுமென் றுரைத்தவராயங்குள முனிவர்களுக்கெல்லா மாசி கூறியூகமோங்கிய சூதமாமுனிவரோடும் ரிஷிக்கூட்டத்தோடும், வேதவியாச முனிவரானவர் விருஷபத்துவசத்தோடும் மான்மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்ரதாரியாய் விளங்கும் சிவசொரூபமாய் ஸ்ரீகைலாசத்தை யடைந்தார்.

சேதுபலச் சரித்திரம் முற்றிற்று.

கவி.

ஆர்த்ததிறைக் கடலாடை யங்கணில மெங்கனுசென் றளவிலாத, கீர்த்திதரு மெனினவற்றின் கிடைப்பரிதா மெனிற் சீதைகேள்வன்போற்றும், மெயிர்த்தபுனல் மதிவேணி இராமேசன் புராணத்தை யெழுதுமன்பர், தீர்த்தலரும் பவந்துடைத்துச் சாயுச்ய பதம்பெருவர் திண்ணந்தானே.

இந்தமான்மியருக்கு மில்லிடமே சேதுவென்னில் யாங்கண்
மந்தமனெழுதர்க்கிரக பீடைவியாதி கால்கை கமருளவேதான்
முந்துபயஞ் சோரர்பயந் தீர்ந்துநான்கு பொழியுந்தீர்த்தங்
கந்தமாதனயன் மாலிராம நாயகனுளுங்கலந்து வாழ்வார்,

இக்கதையைப் படித்தோர்கள் புகழ்ந்தோர்கள் யெவரும் போற்ற, திக்கெங்கும் புகழ்கீர்த்திபடைத்திடுவர் மென்மேலுஞ் செல்வமோங்கும், மக்களையும் பெற்றுமிக வாழ்ந்திருந்து சேதுவிடமகிமையாலே, யெக்குலமும் பவித்திரமாய் நித்தியமங்களமாக யிருப்பர்முற்றே.

ஸ்ரீ இராமேச்சுரமென்னும்

சேதுஸ்தல புராண வசனகாவியம்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

திரு இராமேச்சுரம்
திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தேவாரப் பதிகம்.

பண் - காந்தார பஞ்சமம்.

அலைவளர்தண்மதியோடயலேயடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
யிலைவளர்தாழைகள்விம்முகானலிராமேச்சுரந்
தலைவளர்கோலநன்மாலையன்றானிருந்தாட்சியே. க

தேவியைவவ்வியதென்னிலங்கைத்தசமாமுகன்
பூவியலும்முடிபொன்றுவித்தபழிபோயற
வேவியலுஞ்சிலையண்ணல்செய்தவிராமேச்சுரம்
மேவியசிந்தையினார்கடம்வினைவீடுமே. உ

மானனநோக்கிவைதேகிதன்னையொருமாயையாற்
கானதில்வவ்வியகாரரக்கனுயிர்செற்றவ
னீனமில்லாப்புகழண்ணல்செய்தவிராமேச்சரம்
ஞானமுநன்பொருளாகிநின்றதொருநன்மையே. ௩

உரையுணராதவன்காமமென்றமுறுவேட்கையான்
வரைபொருதோளிறச்செற்றவில்லிமகிழ்ந்தேத்திய
விரைமவுங்கடலோதல்குமிராமேச்சுரந்
தரையரவாடநின்றாடல்பேணுமம்மானல்லனே. ௪

ஊருடைவெண்டலைகையிலேந்திப்பலவூர்தொறும்
வீருடைமங்கையரைப்பெய்யவீரலார்ந்ததோ
ரேருடைவெல்கோயெந்தைமேயவிராமேச்சுரம்
பேருடையான்பெயரேத்துமாந்தர்பிணிபேருமே. ௫

அணையலைசூழ்கடலன்றடைத்துவழிசெய்தவன்
பணையிலங்கும்முடிபத்திறுத்தபழிபோக்கிய

விணையிலியென்றமிருந்தகோயிலிராமேச்சுரந்
துணையிலிதுதூமலர்ப்பாதமேத்தத்துயர்நீங்குமே. ௬

சனிபுதன்ஞாயிறுவெள்ளிதிங்கட்பலதீயன
முனிவன்செய்துகந்தானைவென்றவ்வினைமூடிட
வினியருணல்கிடென்றன்னல்செய்தவிராமேச்சுரம்
பனிமதிசூடிநின்றாடவல்லபரமேட்டியே. ௭

பெருவரையன்றெடுத்தேந்தினான்றன்பெயர்சாய்கெட
வருவரையாலடர்த்தன்றுநல்கியயன்மாலெனு
மிருவர்நாடிநின்றேத்துகோயிலிராமேச்சுரத்
தொருவனுமேபலவாகிநின்றதொருவண்ணமே. ௮

சாக்கியர்வன்சமண்கையர்மெய்யிற்றடுமாற்றத்தா
வாக்கியவுமுரைபற்றுவிட்டுமதிலொண்மையா
லேக்கியஞ்சிலையண்ணல்செய்தவிராமேச்சுர
பாக்கியசெல்வனையேத்திவாழ்மின்னருளாகவே. ௯

பகலவன்மீதியங்காமைக்காத்தபதியோன்றனை
யிகலவீழ்த்தவனேத்துகோயிலிராமேச்சுரம்
புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புந்தியா
மகலிடமெங்குநின்றேத்தவல்லார்க்கில்லையல்லலே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - பழம் பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிதருமாமணிநாகமாடத்திளைத்தொருதீயழல்வாய்
நரிகதிக்கவெரியேந்தியாடுநலமேதெரிந்துணர்மா
ரெரிகதிர்முத்தமிலங்குகானலிராமேச்சுரமேய
விரிநிதிற்வெண்பிறைமல்குசென்னிவிமலர்செயுஞ்செயலே. ௧

பொறிகிளர்பாம்பரையார்த்தயரலபுரிவோடுமைபடாத
தெறிகிளரப்பெயர்ந்தெல்லியாடுந்திறமேதெரிந்துணர்மக
ரெறிகிளர்வெண்டிரைவந்துமேருமிராமேச்சுரமேய
மறிகிளர்மான்மழுப்புல்குகையெம்மண்ணளர்செயுஞ்செயலே.

அலைவளர்தண்புனல்வார்சடைமேலடக்கியொருபாக
மலைவளர்காதலிபாடவாடிமயக்காவருமாட்சி
யிலைவளர்தாழைமுகிழ்விரியுமிராமேச்சுரமேயார்
தலைவளர்கோலநன்மாலைசூடுந்தலைவர்செய்யுஞ்செயலே. ௩

மாதனநேரிழையேர்தடங்கண்மலையான்மகள்பாடத்
தேறெரியங்கையிலேந்தியாடுந்திறமேதெரிந்துணர்வா
ரேதமிலார்தொழுதேத்தியவாழ்த்துமிராமேச்சரமேயார்
போதுவெண்டிங்கள்பைங்கொன்றைசூடும்புநிதர்செயுஞ்செயலே. ௪

சூலமோடொண்மழுவின்றிலங்கச்சுடுகாடிடமாகக்
கோலநன்மாதுடன்பாடவாடுங்குணமேகுறித்துணர்வா
ரேலாறும்பொழில்வண்டியாடுமிராமேச்சரமேயார்
நீலமார்கண்டமுடையவெங்கணிமலர்செயுஞ்செயலே. ௫

கணையிணைவெஞ்சிலைகையிலேந்திக்காமனைக்காய்ந்தவர்தா
மிணையிணைநோக்கிநல்லாளொடாடுமியல்பினராகிநல்ல
விணைமலர்மேலனம்வைகுகானலிராமேச்சுரமேயா
ரணையிணைபுல்குகரந்தைசூடுமடிகள்செயுஞ்செயலே. ௬

நீரினார்புன்சடையின்தாழநெடுவெண்மதிசூடி
மூரினார்துஞ்சிருள்பாடியாடுமுவகைதெரிந்துணர்வா
ரேரினார்பைம்பொழில்வண்டுபாடுதுராமேச்சுரமேய
காரினார்கொன்றைவெண்டிங்கள்சூடுங்கடவுள்செயுஞ்செயலே. ௭

பொன்றிகழ்சுண்ணவெண்ணீறுபூசிப்புலித்தோலுடையாக
மின்றிகழ்சோதியர்பாடலாண்டன்மிக்கார்வருமாட்சி
யென்றுநல்லோர்கள்பரவியேத்துமிராமேச்சரமேயார்
குன்றானன்றரக்கன்றடர்ந்தோளடர்த்தார்கொளுங்கொள்கையே ௮

கோவலனான்முகனேக்கொணக்குழகனழகாய
மேவலனொள்ளெரியேந்தியாடுமினமயொரிறைமெய்ம்மை
யேவலனார்புகழ்ந்தேத்திவாழ்த்துமிராமேச்சுரமோ
சேவலவெல்கொடியேந்துகொள்கைஎம்மிறைவர்செயுஞ்செயலே. ௯

பின்னெடுமுன்னிதட்டைசத்திப்பிரட்டேதிரிவாரும்
பொன்னெடுஞ்சீவரப்போர்வையார்கள்புறங்கூறல்கேளாதே
மின்னெடுஞ்சோலைவண்டியார்முரலுமிராமேச்சுரமேய
பன்னெடுவெண்டலைகொண்டுழலும்பரமர்செயஞ்செயலே. ௧௦

தேவியைவவ்வியதென்னிலங்கையன்றிறல்வாட்டி
யேவியல்வெஞ்சிலையண்ணல்நண்ணுமிராமேச்சரத்தாரை
நாவியன்ஞானசம்பந்தனல்லமொழியானவின்றேத்தும்
பாவியன்மாலைவல்லாரவர்தம்வினையாயினபற்றறுமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரப்பதிகம்.

பண்—திருநேரிசை.

பாசமுங்கழிக்ககில்லாவரக்கரைப்படுத்துத்தக்க
வாசமிக்கலர்கள்கொண்டுமதியினான்மால்செய்கோயில்
நேசமிக்கன்பினாலேநினைமினீர்நின்றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சுரமே. ௧

முற்றினநாள்களென்றுமுடிப்பதேகாரணமா
யுற்றவன்போர்களாலேவுணர்விலாவரக்கர்தம்மைச்
செற்றமால்செதகோயிற்றிருவிராமேச்சரத்தைப்
பற்றிநீபரவுநெஞ்சேபடர்சடையீசன்பாலே. ௨

கடலிடைமலைகடம்மாலடைத்துமால்கருமமுற்றித்
திடலிடைச்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சரத்தைத்
தொடலிடைவைத்துநாவிற்சுழல்கின்றேன்றாய்மையின்றி
யுடலிடைநின்றும்பேராவைவராட்டுண்டுநானே. ௩

குன்றுபோற்றோளுடையகுணமிலாவரக்கர்தம்மைக்
கொன்றுபோராழியம்பால்வேட்கையாற்செய்தகோயி
னன்றுபோனெஞ்சமேநீநன்மையையறிதியாயிற்
சென்றுநீதொழுதுய்கண்டாய்திருவிராமேச்சரமே. ௪

வீரமிக்கெயிறுகாட்டிவிண்ணுறநீண்டரக்கன்
கூரமிக்கவனைச்சென்றுகொன்றுடன்கடற்படுத்த
தீரமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரத்தைக்
கோரமிக்கார்தவத்தார்கூடுவார்குறிப்புளாரே. ௫

ஆர்வலர்நம்மின்மிக்காறென்றவ்வரக்கர்கூடிப்
போர்வலஞ்செய்துமிக்குப்பொருதவர்தம்மைவீட்டித்
தேர்வலஞ்செற்றமால்செய்திருவிராமேச்சரத்தைச்
சேர்மடநெஞ்சமேநீசெஞ்சடையெந்தைபாலே. ௬

வாக்கினலின்புரைத்துவாழ்கிலார்தம்மையெல்லாம்
போக்கினர்புடைத்தவர்களுயிர்தனையுண்டுமாறுன்
றேக்குரீர்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தை
நோக்கினல்வணங்குவார்க்குநோய்வினை நணுகுமன்றே. ௭

பலவுநாடுமைசெய்துபார்தன்மேற்குழுமிவந்து
கொலவிலார்கொடியராரக்கரைக்கொன்றவீழ்த்த
சிலையினன்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தைத்
தலையினல்வணங்குவார்கடலைவராந்தவமாதமே. ௮

கோடிமாதவங்கள்செய்துகுன்றினர்தம்மையெல்லாம்
வீடவேசக்கரத்தாலெறிந்துபின்னன்புகொண்டு
தேடிமால்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தை
நாடிவாழ்நெஞ்சமேநீநன்னெறியாகுமன்றே. ௯

வன்கண்ணர்வாளரக்கர்வாழ்வினையொன்றறியார்
புன்கண்ணராகிநின்றுபோர்கள்செய்தாரைமாட்டிச்
செங்கண்மால்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தை
தங்கணலெய்தவல்லார்தாழ்வராந்தலைவன்பாலே. ௧0

வரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியரக்கர்கோனை
விரையமுற்றறவொடுக்கிமீண்டுமால்செய்தகோயிற்
றிரைகண்முத்தால்வணங்குந்திருவிராமேச்சுரத்தை
யுரைகள்பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பினலே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீராமநாத சுவாமிபேரில்

போற்றிப் பதிகம்.

காப்பு விருத்தம்.

அத்துவித வழியருளும் அனங்கன் வாழியை யகற்று
மைந்து பூதம்
மொத்து வொரு நிலையாகில் ஒங்குபதவியை யளிக்கும்
முபர் உண்டாக்குஞ்
சுத்த சைதன்ய மதாய்ச் சுடரொளியாய் யெவருயிர்க்குந்
துலங்காநின்ற
மத்தகஜமாமுக ஞகுவாகனன் கணபதியின்
மலர்த்தாள் தானே ௧

தேவாரப்பண்-நேரிசை.

உம்பர்நாயகனேபோற்றி உயர்மதிச்சடையாய்போற்றி
அம்புயற்கண்ணன்வேத னூர்க்கறிதானாய்போற்றி
தம்பமென்றடைந்ததொண்டர் தனக்கருள்செய்தாய்போற்றி
நம்பினேன்சேதுவாழும் ராமநாதனேபோற்றிபோற்றி. ௨

ஆதியேமுதலேபோற்றி அருமறைப்பொருளேபோற்றி
சோதியேசுடரேபோற்றி சுயம்பிரகாசாபோற்றி
பாதியேமூவர்போற்றி பணிந்திடும்பதனேபைம்பொன்
சேதுவில்மேவிவாழுந் தேவனேபோற்றிபோற்றி. ௩

வாசவன்மறைவல்லோனும் வந்துவந்திறைஞ்சுநித்தம்
பூசிதமுதல்வாதேவைப் புறக்கும்ராமேச்சுரத்தில்
மாசிலாதெழுந்தமூர்த்தி மலைமகள்பாகம்வைத்து
நேயமாய்யென்னையாளும் நிர்மலாபோற்றிபோற்றி. ௪

சச்சிதானந்தமோனச் சதாசிவப்பொருளேபோற்றி
எச்சகப்போற்றுவேத இரவிதன்பாகாபோற்றி
நச்சுடர்கண்ணுயென்னை நாளும்ரக்ஷிப்பாய்போற்றி
பச்சைமால்தேடிக்காணுப் பரஞ்சுடருருவேபோற்றி. ௫

விரிபுவிவானுசொர்க்கம் மேலமற்றேனைவயென்னும்
பரிகடல்புவியில்வேதன் மனுக்களும்படைத்துக்காத்துத்
திரிபுரமெரித்துமாரன் செடமெலாந்தாக்கிநின்ற
அரிதவமோங்கச்செய்யும் மாதிராமேசாபோற்றி. ௬

முப்பரம்பொருளேதேவர் முதல்வனேமுடிவிலாத
கற்பகக்கனியேமோனக் கடவுளேகருணைவாழ்வே
தப்புருமுமையாள்பாகத் துலங்கும்மிராமேச்சரத்தில்
நற்பதமருள்செய்தேவ ராமநாதனேபோற்றி. ௭

வேதன்மால்கரிதாய்நின்றாய் விருந்துக்கோர்பிள்ளைதின்றாய்
சீதளமதிபுனைந்தாய் திகழ்கரியுரியைப்போர்த்தாய்
மாதவயோகியாரும் வந்தனைகாணொணாத
நாதனேஇராமநாதா நாண்மலர்பாதம்போற்றி. ௮

தேசுலாவும் மலர்மிசையோன் றேடவரிதா யிலங்குஞ்செல்வா போற்றி, பாசவினைத் தொடாருக்கும் பரமாதிப்பொருளான பரமேபோற்றிப், பேசரிய திருமார்பண்பவமகற்றி யெனையாண்டசெல்வாபோற்றி, வாசாமகோசரமே பழம்பொருளே சுடரொளியே மலர்த்தாள்போற்றி. ௯

பந்தவினைப் பவங்களெல்லாம் பரந்தோடும் சாயுச்சிய பதவி சேர்க்கும், இந்திரன் வானோர்போல மோக்ஷ மெய்தியபேர் இணை யொருவரில்லா தாக்குஞ் செந்திருவாழ் உயர்வுபெருஞ் சேதுநகர் செழித்தோங்குஞ், சித்தானந்தச், சந்திரசேகரர் பதத்தைத் தான் பணிந்தோர்க் கிவையெல்லாந் தழைக்கமாதோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமான சுவாமிகள் இயற்றியது.

ஸ்ரீபர்வதவர்த்தினி அம்மன்பேரில்

ப தி க ம்.

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண் மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம
படரெனுந் திமிரமணுகாக்
கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதிருண்டு
காயசித் திகளுமுண்டு
கறையுண்ட கண்டர்பா லம்மைநின் றருளிற்
கருத்தொன் று முண்டாகுமேல்
நதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே
நாதாந்த ரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானெனு மகந்தை தீர்த்தென்
மதியுண்ட மதியான மதிவதன வல்லியே
மதுசூதனன் றங்கையே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே. (௧)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிடையிலே நடையிலே
சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை நுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேல்

பூரித்த மூலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
 புத்திதனை நுழையவிட்டு
நெட்டிலே யலைபாம லரிவிலே பொறையிலே
 நின்னடியார் கூட்டத்திலே
நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைவற்ற மெய்ஞ்ஞான
 னேயத்திலேயு னிருதாள்
மட்டிலே மனதுசெலநினதருளு மருள்வையோ
 வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர் காதலிப்பெ ணுமையே. (௨)

பூதமுத லாகவே நாதபரியந்தமும்
 பொய்யென் றெனைக்காட்டியென்
போதத்தி னடுவாகி யடிமீறு மில்லாத
 போதபூ ரணவெளிக்குள்
ஏதுமற நில்லென் றுபாயமா வைத்துநினை
 எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தாம்
இன்பவுரு வைத்தந்த வன்னையே நின்னையே
 யெளியென் மறந்துய்வனோ
வேதமுத லானநல் லாகமத் தன்மையை
 விளக்குமுக் கண்ணிலார்க்கும்
மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
 வீறுவா தம்புகலுவாய்
வாதநோ யாளர்க்கு மெட்டாத முக்கணுடை
 மாமருந் துக்கமிர்தமே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே. (௩)

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலமெனவு
 மெய்பலா முள்ளு டைந்து
வீறிட்ட செல்வர்தந் தலைவாயில் வாசமாய்
 வேதனைகளுறவேதனும்
துடியிட்ட வெவ்வினையை யேவினுன் பாவிநான்
 தொடரிட்ட தொழில்க ளெல்லாம்
துண்டிட்ட சாண்கும்பி யின்பொருட் டாயதுன்
 றொண்டர்பணி செய்வ தென்றோ
வடியிட்ட செந்தமிழி னருமையிட் டாளுரி
 லரிவையோர் பரவை வாயில்

அம்மட்டுமெடியிட்டு நடைநடந்தருளடிக
    ளடியீது முடியீதென
வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
    வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
    வளர்காதலிப் பெணுமையே. (௪)

பூரணி புராதநி சுமங்கலை சுதந்தரி
    புராந்தகி த்ரியம்பகி யெழில்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சஹஸ்ரதள
    புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கும்
நாரணி மநாதீத நாயகி குணாதீத
    நாதாந்த சத்தி யென்றுன்
நாமமே யுச்சரித் திடுமெடியார் நாமமே
    நானுச் சரிக்கவசமோ
ஆரணி சடைக்கடவு ளாரணி யெனப்புகழு
    மகிலாண்ட கோடி யீன்ற
அன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு
    மானந்த ரூபமயிலே
வாரணியு மிருகொங்கை மாதர் மகிழ் கங்கைபுகழ்
    வளமருவு தேவை யரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
    வளர்காதலிப் பெணுமையே. (௫)

பாகமோ பெறவுனைப்பாடவரி யேன்மல
    பரிபாகம் வரவு மனதில்
பண்புமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
    பாவியென் பாப ரூபம்
தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
    சிந்தியேன் பே ரின்பமோ
சேரவென் றுற்கன் மனதுமோ வெத்தவுஞ்
    சிந்திக்கு தென் செய்குவேன்
மோகமோ மதமோ குரோதமோலோபமோ
    முற்றுமாச் சரிய மோதான்
முறியிட் டெனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெணின்
    முசுவரி வண்டு போல

மாகமோ டவும்வல்ல னெனையாள வல்லையோ
வளமருவு தேவை யரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (சு)

தூளேறு தூசுபோன் வினையேறு மெய்யெனுந்
தொக்கினுட் சிக்கி நாளும்
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவை யெல்லாம்
நாளேற நாளேற வார்த்திக மெனுங்கூற்றின்
நட்பேற வுள்ளு டைந்து
நயனங்க ளற்றதோ ரேரு போலவே
நானிலந்தனி லலையவோ
வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
விரையேறு மாலைசூடி
விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
வெருட்டிய கருங்கூந்தலாய்
வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான்
மனதுக் கிசைந்த மயிலே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (எ)

பூதமொடு பழகிவளரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
புந்திமுத லான பேய்கள்
போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேய்களென்
போதத்தை யூடழித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
விதித்தா னிவைக ளெல்லாம்
வீழும் படிக்குனது மௌனமந் த்ராதிக்ய
வித்தையை வியந் தருள்வையோ
நாதவடி வாகிய மஹாமந்த்ர ரூபியே
நாதாந்த வெட்ட வெளியே
நற்சமய மானபயிர் தழையவரு மேகமே
ஞானவா னந்த மயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கு முணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரிய பொருளே
வரைராஜா னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே (அ)

ராமேச்சுரப் குரு பரதாசர் இயற்றியது.

ஸ்ரீபருவதவர்த்தினி அம்மன்பேரில்

அனுபூதி

விநாயகர் தோத்திரம்.

செங்கண்டிருமால் பணிசீர்தேவைத்
துங்கப்பிறையணி துதிஇராமேச்சர்
பங்கப்பிரியா ளனுபூதிடகர்
அங்கைம்முக வாதிவிநாயகனே.

பூமாதுயர்சொ லிலங்குயிலே
காமாரியோடாடல் செய்காரணியே
கோமானிமவானருள் கொம்பனையே
பாமேவியபருவத வர்த்தனியே. (க)

அணிமாதிகளந்தன னிந்திரனும்
பணிசெய்துயர்வான பதந்தருவாய்
மணிவல்லரவாபரணச் சிவனர்
கனியேதவமலை வளர்காதலியே. (உ)

முருகார்குழல்மாதர்கள் மோகமெனும்
பெருவாருதிமூழ்கிய பித்தனெனைப்
பரிவாயுன்தாழடி பன்னறிதோ
மருவாரிமைமலை வளர்மாதவளே. (ஙா)

வாலைப்பிறைவேணி வளர்ந்துயர்வே
வேலைப்பெருவேலை விதித்தவளே
தாலத்திலுனக்கிணை தானுளதோ
பாலர்க்கருள் பருவதவர்த்தினியே. (௪)

கருவித்திரலைம்பொரி கால்பூதம்
வருமோகமலாதி தயங்குமதத்
துருவாமெனதூல துடற்கைவெலும்
மருவார்குழல்மலைவளர் மாதவளே. (ரு)

களியா துயர்தேவை யெனும்நகரில்
அளியாதவரந் தருவாதியொடுங்
களிகூறெழு காரணிகாசினியோர்
பளியைத்தவிர் பருவதவர்த்தினியே. (சா)

கானேகடலே கனமேமனமே
வானேபுவியே மரையேவிரையே
பானேமதியே பாரத்விதமே
மானேதேனே மலையின்மகளே. (எ)

சத்தேசித்தேதனி யேகனியே
முத்தேமுதலே மூவாக்கினியே
யெத்தேசர்களும் பணியென்னனையே
பத்தர்க்கியம்பலை வளர்மாதவளே. (அ)

கடமாமுகனுங் கனவேலனுமுன்
னுடமாமுலையூரலையுண் டனைவோர்
தடமேழ்புவியோர் துதிவாங்கினர்கள்
படர்வேல்விழிபருவத வர்த்தனியே. (௯)

தசகண்டனைவென் றயர்தரசரதி
வசைமாபழிவாங்கின வானவரோ
டசையாதவரநல்கியு ஆரமுதே
திசையோர்புகழ் பருவதச்சேயிளையே. (க0)

பாலாழிகடைந்திடு பண்புதிரு
மால்சோதரிமங்கை மனோன்மணியே
ஆலத்தையருந்திய ஆயிழையே
கோலத்துயர்மலை வளர்கோமளமே. (கக)

அன்பேயெனதாருயி ராகியருங்
கொம்பேயருங்கோ மகளேகுளகன்
தென்பார்புகள்தேவை நகர்க்கரசே
இன்பந்தருபருவத யேந்திழையே. (கஉ)

துடியாரிடை சோதி முகப்பிரபையே
கடியார்மலர்மாலை கனங்குழலேழ்
படியோர்பணிபர்த சரோருகமே
அடியார்க்கருள்பருவத அம்பிகையே. (கங)

சிலையிக்குமலர்க் கணைசேர்துடியும்
நலபாசமோடாழி நலந்திகளுங்
குலமாதவரிந்திரர் கொண்டாட
மலையாதுரிவந்தருள் மலைமாதே. (கச)

புஞ்சொற்குயிலாகிய புத்தமுதே
கஞ்செத்தெளு கன்னிகலாநிதியே
நஞ்சொக்கும விழித்தடநங்கையரே
பஞ்சைக்கருள் பருவதவர்த்தனியே. (கரு)

முக்கட்டிறைபாக முயன்றவளே
சொக்கத்துயர்மேவு சுயஞ்சோதி
யெக்காலுமுனைப்பணிவே னியல்பாய்
மைக்கால்விழிமலை வளர் மாதவளே. (கசு)

அணிமாதிகள் மாபவன்வாணிமுதல்
பணிமாமயிலை படர்சின்மயமே
மணிவாலொளியே மழுவாழனனெடு
துணிவாளுயர்வே துதியம்பிகையே. (கஎ)

துரிதத்திதசோதிய தீதவதி
பரிதிப்பிரபையான பரஞ்சோதி
திருவுக்குயர்வே திருநீரணியே
கருவுக்குருமலைவளர் காதலியே. (கஅ)

தன்னந்தனியாகிய தாவரமே
உன்னன்பன்துயர்க்குயர் பாருனதாள்
சின்னப்படுதீவினை தீர்க்கரிதோ
கன்னல்சொரிமலை வளர்காதலியே. (கக)

கலியால்மெலியாது கனம்பெருக
நலிபாதுடலுக்கு நலந்தருவாய்
புலியாடைதரித்த புராதனரின்
மலிமோகம் வரச்செயுமலைமகளே. (உ0)

மேதித்தலைமீதில் னடம்புரிவோய்
சோதிப்பிரபையா சுராதரியே
கோதிர்க்கணியான குணக்குன்றே
மாதுற்றுயர்மலை வளர்மாதவளே. (உக)

காலேகடலே கனலேபுவியே
மாலேமலையே மருவேகருவே
பாலேபழமே பரமேஅரமே
சேலார்விழியேதிகள் சின்மயமே. (உஉ)

விதியைத்தலைவெட்டிய வேதகியே
மதியினுடல் தேயமதித்தவளே
கொதிகொள்விட முண்டகுலக்கொடியே
பதியேசைலந்தரு பைந்தொடியே. (உங)

உதத்திப்புடைசூழ் நகருக்குயர்வே
பதிசாலமொலித்திடு பைங்கொம்பே
சதாகாலமுனைத்துதி செய்தமியேன்
நிதவாழ்வுதரும் பொருள்நீதானே. (உச)

சந்திரபிரபையான தயாநிதியே
கந்தப்பரிமள சுககாரிளேயே
சிந்தைத்துயர்தீர் பரதேவதியே
நந்தா துயர்மலை வளர்நங்கையரே. (உரு)

சங்கத்தமிழ்தந்த சடாதாரி
பங்கேருகமான பரஞ்சோதி
சிங்காரவினோத செகச்சோதி
மங்கா துயர்மலை வளர்மாதேவி. (உசு)

கருணைப்பிரவாக முருங்கண்ணே
அருணைப்பிரகாச நலத்தண்ணே
தருணக்கனியாகிய தரமின்னே
பருவம்மணிமலை வளர்பசும்பொன்னே. (உஎ)

உனையன்றியெனக் கொருதாயுளதோ
யுனையன்றியுயிர்த் துணைவேருளதோ
பனம்கம்மணிபைம் பொருளாதியொடுங்
கனமுந்தருமலைவளர் காதலியே. (உஅ)

மாலுற்றயருஞ் சுபமங்கலையே
வேலற்குத்தாயெனும் வேதகியே
தாலத்திலுனக்கிணை தானுளதோ
சீலத்துயர்பருவத செம்மணியே. (உகூ)

முக்கோணமுயங்கிய முக்கனியே
சக்கோணத்துயர்வாகிய சானுவியே
யெக்காலத்திலுனைப்பணிவே னியல்பாய்
தக்கோர்பனிமலை வளர்தையலரே. (௩௦)

முத்தாரமுயங்கிட மூதறிவோர்
சுத்தச்சனகாதியர் சுந்தரரோ
டெத்திக்கும்வணங்க வெழுந்தெனது
சித்தப்படியேசெய்கிர்பை சேயிளேயே. (௩க)

மாதங்கிமலர்க்கொடி வாணிதொழும்
மாதங்கமுகத்தனை யீன்றமணி
சீதப்புனல்சேது வில்மேவுதிரு
ஆதிப்பொருள் மலைவளாம்பிகையே. (௩௨)

பிரபஞ்சமெனும் பெருவாருதியை
கரைகண்டிடவே யருள்காரணியே
உரைதங்கியஉத்தமி யும்பர்தொளும்
விரையேர்குழல் பருவதவேதகியே. (௩௩)

சதுர்வேதமுயங்கிய தண்பதமே
பதுமாசனியோர் பணிசெய்தவமே
விதுவேமும்விண்ப விளங்கொளினர்
நதியேதருமலைவளர் காதலியே. (௩௪)

நந்தாதுலகோர் பணிராமீச்சர்
சிந்தாமணியாகிய சின்மயமே
சந்தாடவிசூழ் புவித்தார்மணியே
மந்தாகினிமலை வளர்மங்கையரே. ௩௫

மாலுன்வடி வங்கொள வல்பரமன்
மேலுன்மயலாகி விரும்பலையா
தாலம்பணிசங் கவிசதுர்வேதம்
நாலும்பிரியாதுயர் நாயகியே. (௩௬)

புலியும்மரவுந்துதி பர்ப்பதமே
குலிசன்முதலோர் பணிகோகிலமே
கலியால்மெலியாது கனந்தருனின்
மதியேயுயர்மலை வளர்மாதவளே. (௩௭)

நித்தர்க்கொரு பாகணிரைந்துவர
முத்தர்க்குயர் மித்தெனமூவுலகும்
பெத்தும்பர் பெருந்தகைவாழ்வுதருஞ்
சித்தேதிருநீலிசிகாமணியே. (௩௮)

அன்பற்றவரிங்க ளெனும்படியே
துன்பத்தையகற்றிடு தூமணியே
தென்பார்புகழ்சேது மன்னன்பணியுஞ்
சன்பேசிவனார்மகிழ் சாஸ்வதமே. (௩௯)

வடியான்விழிமோக மினார்வலையில்
பிடிப்பட்டுவிழித்திடு பேதையெனை
துடியாரிடைசுந்தரி மீட்கறிதோ
கடியார்குழல்மலை வளர்காதலியே. (சo)

நித்தன்பிரியாத நிராதாரி
சித்தியருளக் கரிதேவிசீதா
பத்தர்கருள் செய்திடுகபாலி
கத்தோர்பணிமலை வளர்க்காதலியே. (சக)

நாகத்தொலிபோர் வைதரித்துநரும்
நாகப்பணியணிதிகழ் ராமேசர்
பாதங்கவர்பைங் கொடியேகிர்பைதா
யேகம்பிகைமலைவளர் வோதிமமே. (சஉ)

புரமூன்றெரிசெய்த புராதனரின்
வரமேவுமதங்கி அவந்திமலர்
கருவவேசுபமங்கள சானுவிசித்
துருவேமுயங்கிய சுந்தரியே. (சங)

சனகச்சனகாதி சனந்தனரும்
அனமொழிசைபந்தா னிந்திரனும்
உனதன்னடிமைத் துயருக்குயர்வே
கனமெய்த்திடுமலை வளர்காதலியே. (சச)

நீயேஉலகெங்கும் நிறைந்தவளே
நீயேயுயிருக்குயிர் நின்றதுவே
தாயேயுனையல்லது தாயுளதோ
தாயேசைலங் தருதையலரே. (சரு)

கச்சார்முலைமங்கையர் கண்ணேரு
தச்சாங்கமயக்கொடு தளர்வேனு
நச்சாரரவிற்றுயில் நண்மாலின்
நிச்சோதரிமலை வளர்மாதவளே. (சசு)

அம்மந்திரமான அருந்தேவி
சிம்மத்திலெழுந் திடுதிரிசூலி
கம்மென்றெழுவாச கனங்குழலே
சம்பந்தர்பணிந்திடு சாஸ்வதமே. (சஎ)

கருணாலயமான கலாநிதியே
அருணாம்புயமாலி அருந்தவர்கள்
பெருமோனபதந் தருபேரரசே
தருமேதிமிதித்துயர் சங்கரியே. (௪௮)

இரதியிந்திரைவாணி நலந்தருளும்
மதியம்பரிதித்திரள் மால்வேதன்
நிதமும்புடைசூள் பணியும்விமலி
பததாமரையைத் தருபார்வதியே. (௪௯)

கருவேயுருவே கனமேமனமே
அருளேதிருவே அனேயேயெனேயாள்
தருவேதுணையே சலதிப்புடைசூழ்
மருவேகிருபைசெய் மலேயின்மகளே. (௫0)

வாழி விருத்தம்.

ஆதிவாராமீச்சர் பருவதவர்த்தனி யெனது அன்னேவாழி
சாதுசர்ச்சனர் பரிதிமதியோடுங் கார்வாழி சாத்தாவாழி
சேதுமுதலிய கங்காநதிவாழி சேதுமன்னர் செங்கோல்வாழி
மாதுயருங்குருபர தாசன்வாழி அனுபூதிவாழிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமேஸ்வரம் மேலக்கோபுர வாசலில் எழுந்தருளி இருக்கும்
சிவ சுப்ரமணிய சுவாமி பேரில்
அருணகிரிநாதர் பாடிய

திருப்புகழ்.

வாலவயதாகியழ காகிமதனுகிபணி வாணிபமொடாடிமரு
ளாடிவிளையாடி வாழ்வுசதமாகிவலு வாகிமடகூடமொடு
பொருள்தேடி (க)

வாசபுழுகோடுமல ரோடுமனமாகிமகிழ் வாசனைகளாதியிட
லாகிமயலாகிவிலை மாதர்களைமேவியவ ராசைதனிலேசுழல
சிலநாள்போய்த் (உ)

தோல்திரைகளாகிநறை யாகிகுருடாகியிரு கால்கள்தடுமாறி
செவிமாறிபசுபாசபதி சூழ்கதிகள்மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி
யுறுநாளில் (௩)

சூலைசொறியீளைவலி வாதமொடுநீரிழிவு சோகைகளமாலைசுர
மோடுபிணிதூறிருமல் சூழலுளமூலகசு மாலமென நாறியுட
லழிவேனோ (௪)

நாலுமுகனுதியரி யோமென அதாரமுரை யாதபிரமாவைசிர
மோதிபொருளோதுகென நாலுசிரமோடுசிகைதூளிபட தாளமிடு
மிளையோனே (௫)

நாரிதனிவேனிசிவ ரூபகலியாணிமுத லீனமகவாணைமகிழ்
தோளவனமீதுசெரிஞானகுறமாதைதினைக்காவில்மனமேபுகழ்
மயில்வீரா (௬)

ஓலமிடுதாடகை சுவாகுவளரேழுமறம் வாலியொடுநீலிபக
னொடொருவிராதனெழு மோதகடலோடுவிறல் ராவணகுழமமரில்
பொடியாக (௭)

ஊகைதழல்வாளிவிடு மூரிதனுநேமிவளை பாணிதிருமார்பனரி
மருகாவெனவே யோதமறை ராமேசுர மேவுகுமராவமரர்
பெருமாளே. (அ)

வேறு.

வானோர்வழுத்துனது பாதாரபத்மமலர்
　　மீதேபணிக்கும்வகை　　　　யறியாதே.　(௧)

மானேர்வலைக்கணதி லேதூளிமெத்தையினி
　　லூடேயணைத்துதவு　　　　மதனாலே.　(௨)

தேனேகரும்பிலெழு பாகோவிதற்கிணைக
　　ளேதோவெனக்கலவி　　　　பலகோடி.　(௩)

தீராமயக்கினொடு நாகாபடத்திலெழு
　　சேருடல்பெற்றதுய　　　　ரொழியேனோ.　(௪)

மேனாடுபெற்றவளர் சூராதிபற்கெதிரி
　　னேடேகிநிற்குமிரு　　　　கழலோனே.　(௫)

மேகாவுக்ரபதி தானேறிவெற்றிபுனை
　　வீரகுறச்சிறுமி　　　　மணவாளா.　(௬)

ஞானபரற்கினிய வேதாகமப்பொருளை
　　நானுதுணர்த்துமொரு　　　　பெரியோனே.　(௭)

நாராயணற்குமருகாவீறுபெற்றிலகு
　　ராமேச்சுரத்திலுறை　　　　பெருமாளே.　(௮)

திருப்புகழ்-முற்றிற்று.

இராமேஸ்வரம் புஸ்தகஷாப் நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் பாடியது

சேதுமாதவ சுவாமிபேரில் தோத்திரம்.

பதினாறடி விருத்தம்.

திருமருவு மார்பனே ஜெயலக்ஷ்மி லோலனே
　　தேவர்கள் துதிக்கின்ற பரனே
தேவாதி தேவனே கௌஸ்துவா பரணனே
　　திங்களொளி பரவு பாதா
பாரெலாந் துதிசெய்ய வேடந்தரித்துனது
　　பாத தாமரைகள் நோவப்

பக்தருளங் களிகூற மலர்மங்கை கைபிடித்
  தாண்டருள உளங்கனிந்து
பாண்டிய னிடத்திலே அடியுண்டு அவனையும்
  பாதுகாத் திடவேண் டியே
காட்சிதந் தெனைச்சதா காலமும் இவ்விதம்
  போற்று மடியார்கள் வேண்டும்
வரமது கொடுத்தெந்தனுளும் ரட்சிப்பனென
  வாக்களித் திட்ட பொருளே
தேவர் கின்னர ருரகர் மகரிஷிகள் சந்ததஞ்
  சேவையது செய்து நிற்க
ஜெயஜெயா வென்றுனது அடியவர்கள் வந்துநிதஞ்
  சேவையது கண்டு போற்ற
வேண்டுவர மளித்துனது மகிமையைப் புவியெலாம்
  மேவிடச் செய்த தேவே
வேதுஈவை யீண்டருள்ச் சீதாபிராமனென
  வேடந் தரித்து வந்து
வெகுகோடி பக்தர்களை ரட்சிக்க பூமிதனில்
  சேஷ சயனத்தை நீக்கி
தேவர்புகழ் ராமேச்சுரமேவு தேவனே
  சேதுமா தவ தேவனே.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு சேதுவைக்காட்டி அதின் மகிமை கூறல்.

விருத்தம்.

நிறமென்கூந்தற்சானகியே நின்னை அனுமான்கண்டுவந்த
பிறகுகவிகள் ஒருநாளுள் பெருக்கச்செயும்பேர் அணைபாராய்
உறுதிஆகஇதன்மகிமை உரைக்கமுடியாதானாலும்
சிறிதுமொழிவேன் எனராமன்சொல்வான் எடுத்துச்சொல்வானே.

தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தச்சேதுவை கண்டாற்போமே சனகன்பெண்ணே
இகபரசித்தி ஆமே.

அநுபல்லவி.

சந்ததமும்மனதினிற் பிரியாதேசகல
பத்தினிகளும் தொழவரும்மாதே இந்த

சரணங்கள்.

1. தந்தையுடனே குருதெய்வ நிந்தனையும்-கதிரீஎன்று
தஞ்சம்அடைந்தவரைக்கெஞ்ச அடிக்கும்சற்பனையும்அகுதிகளை
அந்தணரைப்பசுவை மைந்தரைக்
கொல்லும் வேதனையும்-பஞ்சகாலத்தில்
அன்னமிட்டவரையுங்கன்னமிட்டிடும் வஞ்சனையும்பயப்படாமல்
நிந்தைஆனகள்ளைக் குடிப்பதும்-பசு
மங்கைஉரைஞ்சுகல்லை இடிப்பதும்-நடுச்
சந்திவிருட்சங்களை ஒடிப்பதும்-பிறர்
சொந்தப்பெண்களைக்கையைப் பிடிப்பதும்
நொந்தபேர்பொருளைக் கொண்டதோஷமும்
நோன்புகளைநடுவில் விண்டதோஷமும்
வந்தபேர்பசிக்க உண்டதோஷமும் இந்தச்

2. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாகியநிலையும்-வயிற்றினிற்
பசிஎன்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையும்-பாதிசாமத்தில்
வீடுகளில்மறைந்தோடி நெருப்பிடும்புலையும்-கண்ணிகள்குத்தி
விலங்கும் பறவைகளும் கலங்கிடவே
செயுங்கொலையும்-ஆணும் பெண்ணும்

கூடும்கூட்டுறவைப் பிறிப்பதும்-வழி
பாடுதப்பிநடக்கக் குறிப்பதும்-நடுக்
காடுகளிலேவெட்டிப் பறிப்பதும்-விளை

யாடும்பிள்ளைக்கழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிக்கொடுப்பவரைத் தடுக்கும் பாவமும்
நாண் இழந்தபெண்ணுடன் படுக்கும் பாவமும்
கோடைக்குளத்தைத்துத்து விடுக்கும் பாவமும்
கோட்சொல்லிகுடிகளைக் கெடுக்கும் பாவமும் இந்தச்

3. மாலைஇட்டவனைஇகழ்ந்துசொல்லும்பாதகமும்-வேறொருவனை
மருவிஅதனில்வந்தகருவை அழிக்கும்தோசமும் பாலும்தேனும்
போல்இருப்பவரைக்கலைக்கும்மித்திர பேதகமும்-மாதவிடாய்
பூத்தமங்கையரைச் சேர்த்தணைத்தசூதகமும்-தருவேன் என்று

மேல்வர்களை அலைச் சழிப்பதும்-வழிச்
சாலைசத்திரங்களை அழிப்பதும்-செய்யும்
காலசெபத்தை ஒழிப்பதும்-இடும்
பாலேவீசரைப் பழிப்பதும்
எலும்இறைச்சிகளைத் தின்றதோஷமும்
இருட்டினில்இடம்இல்லை என்றதோஷமும்
ஆலயங்களிற்புணர் கின்றதோஷமும் (இந்தச்)

